

ΝΟΜΟΣ ΠΓ'.

Περί συμπληρώσεως τῶν ἄρθρων 10 καὶ 3
τοῦ ΧΝΖ' Νόμου τοῦ 1877, ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ
τῶν Ἐξωτερικῶν ἐμμισθους ἀκολούθους κτλ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, κατὰ τὴν δημο-
σίευσιν τοῦ Νόμου τούτου, ὑπηρετοῦντες ὡς Καλλιγράφος
καὶ Πρωτοκολλητῆς δύνανται, ἂν ἔχωσι συμπεπληρωμένην
πενταετῇ ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίαν, νὰ διορισθῶσιν ἀκόλουθοι β'.
τάξεως, χωρὶς νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρ-
θρου 10 τοῦ ΧΝΖ'. Νόμου τῆς 21 Δεκεμβρίου 1877.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου τούτου ἐμμισθοὶ ἀ-
κόλουθοι, οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένην τετραετῇ ὑπηρεσίαν
ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ
προηγούμενῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενοι ὑπάλληλοι, ἀπαλλάσ-
σονται, πρὸς προαγωγὴν αὐτῶν, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ
αὐτοῦ ΧΝΖ'. Νόμου ὑποχρεώσεων.

Ὁ Νόμος οὗτος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 5 Φεβρουαρίου 1884.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. ΚΟΜΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διαιρέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν
εἰς τέσσαρα τμήματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1846

2

Γ' ἄρθρον 10 τοῦ
Νόμου διαιρέσεως
3/11 αὐτοῦ τοῦ
κυβερνητικῆς

† ΑΓ' πρὸς τὸν
Πρόεδρον
τῆς Συνέλευσης

νόμου καὶ τὸν νόμον ΧΝΖ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1877, δι' οὗ
προσέτεθη εἰς τὴν ἐκτελέσειν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Υπουργείων. ~~ΒΡΚΒ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1892~~ πρὸς τὸν Ἰσχυρισμὸν τοῦ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργοῦ,
ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υπουργείου δια-
ρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, ἃ ἐπὶ τῶν Α' καὶ Β' Πολι-
τικόν, τὸ δὲ Β' Συμβουλευτικόν, τὸ Γ' Προξενικόν καὶ τὸ Δ'
Λογιστικόν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ Α' τμήμα ὑπάγονται
† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

Τὰ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τὰ
περὶ τῶν διαταρασσόντων αὐτὴν διεθνῶν ἐγκλημάτων.

Τὰ περὶ μεταναστεύσεων καὶ μεταναστῶν, λαποτακτῶν,
δραπέτῶν, προσφύγων, αἰχμαλώτων καὶ φυγοδικῶν.

† ~~Ἡ~~ τῶν πολιτικῶν συνθηκῶν, ~~καὶ~~ ~~ἐν γένει~~ ~~καὶ~~ ~~ἐν γένει~~
Τὰ τῆς ὁροθεσίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ τῶν ἰδαφικῶν αὐ-
τοῦ δικαιωμάτων.

Τὰ κρυπτογραφικὰ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ Β' τμήμα ὑπάγονται
α') Τὰ περὶ Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων παντὸς εἶδους πλὴν
τῶν πολιτικῶν.

β') Τὰ περὶ παρασῆμων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων, ὡς καὶ
αἰτήσεις Ἑλλήνων πρὸς ἀποδοχὴν ξένης ὑπηρεσίας, βαθμῶν
καὶ παρασῆμων.

γ') Τὰ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου ἐν γένει καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀλ-
ληλογραφία, ~~καὶ~~ ~~ἐν γένει~~ ~~καὶ~~ ~~ἐν γένει~~

δ') Τὰ τῆς ἐθιμοταξίας καὶ τῶν τελετῶν.

ε') Τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐκκλησιαστικὰ, καὶ ἀρχαιολογικὰ ἐργα-
σίου.

† ~~Τὰ τῶν ἐπιστημῶν, ἐν αἷς καὶ ἐν~~ ~~περὶ καλλιτεχνίας,~~
~~ἐργῶν καὶ τοπογραφικῶν ἔργων.~~

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ Γ' τμήμα ὑπάγονται

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

Προξενικὴ ὑπηρεσία ἐν γένει, ἐπομένως τὰ περὶ συστάσεως
καὶ δικαιοδοσίας Προξενικῶν ἀρχῶν, προσωπικοῦ Προξενείων
καὶ Προξενικῶν πρακτορείων, ἀναγνωρίσεως Προξενίων ἄλλο-
δαπνῶν.

Τὰ τῶν σχέσεων τῶν παραγομένων ἐκ τῆς ἐν τῷ Κράτει
ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης.

Τὰ τῶν ὑπολοίπων σχέσεων τῶν παραγομένων ἐκ τῆς
ἐσωτερικῆς διοικήσεως.

Καὶ τὰ τῶν σχέσεων τῶν παραγομένων ἐκ τῆς οἰκονο-
μικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ Δ' τμήμα ὑπάγονται

α) Λογιστικόν ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συντάξεως καὶ
ἐκτελέσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ
τοῦ Υπουργείου, τὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ προεξελέγξεως
τῶν λογαριασμῶν τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τὰ τῆς ἀπο-
στολῆς αὐτῶν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς.

β) Τὰ περὶ δανείων ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν.

γ) Τὰ περὶ προσηφίων καὶ κληροδοτημάτων.

δ) Ἡ προμήθεια Βασιλικῶν παρασῆμων.

ε) Αἱ αἰτήσεις θεραπείας καὶ αἱ περὶ ἀπονομῆς συντάξεων.

† ~~Τὰ~~ περὶ ἀμοιβῶν, βοηθημάτων καὶ προστίμων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Α' τμήμα διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως
τοῦ Υπουργείου, ἢ τοῦ ἀναπληρῶντος αὐτοῦ τμηματάρχου.

Ο γενικὸς γραμματεὺς, πλὴν τῆς διευθύνσεως τοῦ Α'
τμήματος καὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς εἰς αὐτὸ ἀναγομένης ὑπη-
ρεσίας, ἔχει προσέτι τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τοῦ πρωτο-
κόλλου, τῆς διεκπεραιώσεως καὶ τῶν ἀρχείων τοῦ Υπουρ-
γείου, τὴν γενικὴν ἐπιβλέψιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν
περὶ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως τῶν ὑπαλλήλων μέριμναν,
φυλάσσει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ΧΝΖ' νόμου τηρούμε-
νον ἐν τῷ Υπουργείῳ βιβλίον καὶ φροντίζει, περὶ τῆς ἀκρι-
βοῦς ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς τῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς ὑπαλλή-
λους τοῦ Υπουργείου καὶ τῶν Πρεσβειῶν καὶ ὑπογράφει
κατ' ἐντολὴν τοῦ Υπουργοῦ ὅσα οὗτος δι' εἰδι-
κῆς αὐτοῦ ἐγγραφῆς διαταγῆς ἤθελεν ἐπιτρέψει ἐγγραφα.

Εἰς τὸ Α' τμήμα ἀνάκειται ἐπίσης ἡ ἀκριβὴς καὶ ἐνημέρω-
σις τοῦ βιβλίου τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ φροντίς περὶ τῆς

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

† ~~ἡ~~ διπλωματικὴ ὑπηρεσία, ἐν γένει, ἐπομένως τὰ τῆς συ-
στάσεως Πρεσβειῶν, τὰ περὶ ἐκτάκτων ἀποστολῶν, τὰ περὶ
τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Υπουργείου, καὶ τὰ περὶ
τῆς ἐθνικότητος ἐν γένει.

εν αὐτῷ τακτικῇ ἐγγραφῇ τῶν προσωπικῶν μεταβολῶν.

Τὰ ὑπὸ τῶν τμηματάρχων εἰσαγόμενα εἰς τὸν Ἰπουργὸν ἐγγράφα ἐπιθεωροῦνται κατὰ πρωτόκολλον τοῦ γενικοῦ γραμματέως ~~ὡς καὶ τοῦτο εἶναι δυνατόν τιθέντος μετὰ τοῦτο τὴν ἐκείνου προσυπογραφήν~~

Ἄρθρον 7.

Ὁ τοῦ Β' τμήματος τμηματάρχης, πλὴν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἀνατεθειμένης αὐτῷ ὑπηρεσίας, φροντίζει περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἐνημέρου τηρήσεως τῶν τε ἐπισήμων ἐπικυρώσεων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ κρατουμένων βιβλίων τῶν εἰς Ἑλλήνας καὶ ἀλλοδαποὺς ἀπονεμομένων Βασιλικῶν παρασήμων.

Ἄρθρον 9

Ὁ τοῦ Δ' λογιστικοῦ τμήματος τμηματάρχης ἀριθμεῖ, μονογραφεῖ καὶ υπογράφει πάντα τὰ εἰς χρῆσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας λογιστικά καὶ ἄλλα βιβλία. Φροντίζει δὲ προσέτι περὶ τῆς διακοσμῆσεως τοῦ γραφείου τοῦ Ἰπουργείου.

Ἄρθρον 10

Ὁ γραφεὶὸν τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς καταχωρίσεως ~~δυνάται ὑπὸ τοῦ ἀρχιεποφύλακος τοῦ Ἰπουργείου ἔχειν~~ ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς τὸν πρωτοκολλητήν.

Ὁ ἀρχιεποφύλαξ φροντίζει καὶ εἶναι αὐτὸς ὑπεύθυνος περὶ τῆς ταχείας καὶ ἐνημέρου καταχωρίσεως τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐνεργειῶν, τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τοῦ πρωτοκόλλου καὶ εὐρετηρίου καὶ τῆς τακτικῆς τοποθετήσεως τῶν ἐγγράφων ἐν τοῖς σχετικαῖς φακέλλοις τῶν ἀρχείων.

Ἄρθρον 15

Τὰ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰσερχόμενα ἐγγράφα ἀνοίγονται παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ, παραπέμπονται δὲ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα καὶ παρὰ τούτου εἰς τὴν καταχώρισιν.

Ἡ ἀποσφράγισις τῶν ἐγγράφων δύναται νὰ γίνηται καὶ παρὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, τῇ ἐντολῇ τοῦ Ἰπουργοῦ, ὅτε παραπέμπονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωτόκολλον. Ὁ πρωτοκολλητὴς, μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν αὐτῶν καὶ τὴν προσάρτησιν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, παραπέμπει αὐτὰ, χωρὶς ἀναβολῆς, εἰς τὰ ἀρμόδια τμήματα πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν, σημειῶν ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν τὸ οἰκεῖον τμήμα διὰ τῶν

γραμμάτων Α Β Γ καὶ Δ. Ἄν κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ τμήματα συμβῇ λάθος, ὁ τμηματάρχης, εἰς ὃν ἐκ παραδρομῆς παρεπέμφθη τὸ ἐγγράφον, παραπέμπει αὐτὸ εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα.

Ἄρθρον 10

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργικῶν γραμματέων, εἰς μὲν ὑπεύθυνοι τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως, εἰς δὲ ἄλλοι ~~πρωτοκόλλου καὶ παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ καὶ τὰς ἐκάστου ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δύο ἢ πλείους τῶν τμημάτων τοῦ Ἰπουργείου ἡκού εἰς τὸ ἀρχεῖον.~~

Ἄρθρον 12

Ὁ ἐπὶ τῇ διεκπεραιώσει τῶν γραμματέων φροντίζει καὶ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ταχείας καὶ ἀκριβοῦς διεκπεραιώσεως τῶν πρὸς τοῦτο παραδιδόμενων αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ, τοῦ γενικοῦ γραμματέως καὶ τῶν τμηματάρχων ἐγγράφων, διανέμων αὐτὰ προσηκόντως εἰς ἀντιγραφὴν, παραβάλλον μετὰ προσοχῆς τὰ ἀντιγραφα πρὸς τὰ πρωτόγραφα καὶ εὐθυνόμενος διὰ πᾶσαν βραδύτητα καὶ πᾶν λάθος γενόμενον κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν, ἢ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν συνημμένων αὐτοῖς.

Ἄρθρον 16

Ἐκαστος τῶν τμηματάρχων μονογραφεῖ τὰ παρ' αὐτοῦ ἢ καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ τοχὸν ἐνεργουμένου ὑπουργικοῦ γραμματέως ἐνεργούμενα ἐγγράφα ~~τὴν δ' εἰς τὸ ἀρχεῖον παραπεμπὴν αὐτῶν παραγγέλλει ὁ Ἰπουργός.~~

Ἄρθρον 17

Οὐδὲν Βασιλικὸν Διάταγμα περίεκπονοῦς παρασήμων δύναται νὰ κατατεθῇ ἐν τῷ ἀρχεῖῳ, ἂν μὴ σημειώσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων τῶν παρασήμων εἰδικῶς ἐπιτετραμμένος ὑπάλληλος, ὅτι ~~ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημειώσῃ.~~

Ἄρθρον 18

Καταργεῖται τὰ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1850 περὶ καθηκόντων τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργείου καὶ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1868 περὶ ἐσωτερικῆς διατάξεως τῶν τμημάτων καὶ γραφείου τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Βασιλικὰ Διατάγματα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουργὸς δημοσιεύει καὶ ἐκτελεσεῖ τὸ Βασιλικὸν τοῦτο Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1878.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Θ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΝΗΣ.

Γραμματεὶς
Ἰ. Δ. Δ.

Ἄρθρον 10
Ἄρθρον 12

Ἄρθρον 16
Ἄρθρον 17

Ἄρθρον 18

Ἄρθρον 19

Ἄρθρον 20

Ἄρθρον 21

8

Ἄρθρον 7

Ἄρθρον 9

Ἄρθρον 10

Ἄρθρον 12

Ἄρθρον 16

Ἄρθρον 17

Ἄρθρον 18

Ἄρθρον 10
Ἄρθρον 12
Ἄρθρον 16
Ἄρθρον 17
Ἄρθρον 18

Ἄρθρον 19

Ἄρθρον 20

Ἄρθρον 21

Ἄρθρον 22

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαγωνισμοῦ κενομένης θέσεως ἀκολούθου δευτέρως τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΖ' νόμου περὶ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ τῶν Πρεσβειῶν.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κενομένης θέσεως ἀκολούθου δευτέρως τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς, δημοσιευμένης τῆς περὶ τούτου προκηρύξεως διὰ δύο τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ἡ ἡμέρα τοῦ διαγωνισμοῦ ὀρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς προκηρύξεως, πρέπει ὅμως νὰ μεσολαβῇ μεταξύ ταύτης καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 2.

Οἱ βουλόμενοι νὰ μετάρχωσι τοῦ διαγωνισμοῦ οφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως δι' ἀναφορὰς αὐτῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἐπισυνάπτοντες εἰς αὐτὴν, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ εἰρημένου νόμου πανεπιστημιακοῦ διπλώματος καὶ δύο μὲν πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦντα ὅτι ὁ ἀναφερόμενος κέκτηται τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ εἰρημένου νόμου προσόντα, ἕτερον δὲ τῶν ὡς ἐκ τῆς κατοικίας αὐτῶν ἀρμοδίων παρὰ Πλημμελειοδικαίαις καὶ Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, δηλοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει αἰτία εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τὴν προτεραίαν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας τοῦ διαγωνισμοῦ συνέρχεται δὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένην ἡμέραν καὶ περικοτὶ τὸ ἔργον αὐτῆς αὐθημερόν.

Ἄρθρον 4.

Θέματα τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ :

α) Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἀστυκοῦ καὶ ποινικοῦ Δικαίου καὶ τὸ περὶ Ναυτικῆς ἐμπορίας βιβλίον τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἡ κατὰ τὰ θέματα τούτων δοκιμασία γίνεται προφορικῇ.

β) Διεθνὲς Δίκαιον, δημόσιον καὶ ἰδιωτικόν.

Ἡ κατ' αὐτὰ δοκιμασία γίνεται ἐπίσης προφορικῇ.

γ) Γενικαὶ γνώσεις τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Νομοθεσίας καὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ξένων ἐθνῶν Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων.

Ἡ δοκιμασία αὕτη γίνεται προφορικῇ καὶ ἔγγραφος. Αὕτη δὲ συνίσταται εἰς ἔλθεσιν ἐπὶ δεδομένου θέματος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

δ) Γαλλικὴ γλῶσσα.

Ἡ εἰς ταύτην δοκιμασία γίνεται δι' ἐγγράφου καὶ προφορικῆς μεταφράσεως Γαλλικοῦ τινος κειμένου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἑλληνικοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἐξετάζονται ἐπίσης οἱ διαγωνιζόμενοι, ἂν θέλωσι καὶ δηλώσωσι διὰ τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2 ἀναφορᾶς τῶν τὴν τοιαύτην αὐτῶν θέλησιν, καὶ εἰς ἄλλας ξένας γλώσσας χρήσιμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σχετικὴ ἀξία τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ὀρίζεται διὰ τῶν ἐξῆς ἀριθμῶν. Ἐκάστου μὲν τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α. β. καὶ γ. διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 4, τῆς δὲ Γαλλικῆς γλώσσης διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 5, τῶν δὲ λοιπῶν ξένων γλωσσῶν, ἡ μὲν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς διὰ τοῦ ἀριθ. 3, ἡ δὲ τῶν ἄλλων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2.

Οἱ τῆς ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων βαθμοὶ σημειοῦνται ὁ μὲν τοῦ ἀρίστα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 6, ὁ δὲ τοῦ λίαν καλῶς διὰ τῶν ἀριθμῶν 5 ἢ 4 καὶ τοῦ καλῶς διὰ τῶν ἀριθμῶν 3 ἢ 2, ὁ τοῦ μετρίως διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 καὶ ὁ τοῦ κακῶς διὰ τοῦ 0.

Ἐξάγεται δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν ἑκάστῳ θεματί ἐπιτυχίας ἐκάστου τῶν διαγωνιζομένων, πολλαπλασιαζομένου τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔλαχεν ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θέματος.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου προστίθεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ εἰρημένου νόμου, δι' ἑκάστον τῶν με-

τασχόντων τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων ὑπαλλήλων, ἐν ἑκατοστῶν δι' ἑκάστην τριμηνίαν τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίας των, ἐφ' ὅσον ἡ προσθήκη αὐτῇ δὲν ὑπερβαίνει τὰ δέκα τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου ἑκατοστά.

Ἄρθρον 6.

Ἐκαστος τῶν ἐξεταστῶν βαθμολογεῖ εἰς ὃ ἐξήτασε μάθημα· γράφει δὲ τὴν βαθμολογίαν αὐτοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν εξέτασιν ἐπὶ δελτίου, ὅπερ ὑπογράφει, καὶ ἐφ' οὗ σημειοῖ τὸ ὄνομα τοῦ βαθμολογούμενου, τὸ ἐξετασθὲν θέμα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐξετασθέντος.

Τὰ δελτία ταῦτα, συμπυκνόμενα, ῥίπτονται ἀμέσως ἐντὸς κιβωτίου κεκλεισμένου, ὅπερ ἀνοίγεται μετὰ τὴν βαθμολογίαν πάντων τῶν ἐξεταστῶν, ἐκ τῶν μερικῶν δὲ ἀποτελεσμάτων ἐξάγεται τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα σημειουμένου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τυχόν ὑπηρετησάντων, κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου.

Τὸ οὕτω συνταχθὲν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἀναγράφονται ἀναλυτικῶς καὶ τὰ μερικὰ ἀποτελέσματα, ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἐξεταστῶν ἀμέσως καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν μετὰ τῶν ἐγγράφων δοκιμίων τῶν ἐξετασθέντων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ κατὰ τὸ γενικόν, ὡς ἀνωτέρω, ἐξαγόμενον ὑπερτερήσας τῶν ἄλλων, διορίζεται εἰς τὴν κενὴν θέσιν ἀκολουθοῦν δευτέρας τάξεως, ἂν δὲ ὑπάρχωσι πλείονες κεναὶ θέσεις καὶ ὁ διαγωνισμὸς ἐκηρύχθῃ πρὸς πλήρωσιν πασῶν, διορίζονται εἰς αὐτῆς κατὰ σειράν οἱ τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν λαχόντες.

Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ διορισθῇ, ἂν μὴ ἔλαχέ τούλάχιστον τοῦ βαθμοῦ καλῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἄν, ἕνεκα τοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου λόγου, ματαιωθῇ ὁ διαγωνισμὸς, κηρύσσεται οὗτος ἐκ νέου· δὲν δύναται δὲ πλέον νὰ προσέλθωσιν εἰς αὐτὸν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀποτυχόντες.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 40 Μαρτίου 1878.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαγωνισμοῦ κενομένης θέσεως γραφέως ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΧΝΖ' νόμου περὶ ὀργανισμοῦ καὶ προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Πρὶν ἢ διορισθῇ τις γραφεὺς ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν δύο μὲν πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, δηλοῦντα ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΧΝΖ' νόμου προσόντα, ἕτερον δὲ τῶν ὡς ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ ἀρμοδίων παρὰ Πλημμελειοδίκης καὶ Εφετάς· Εἰσαγγελέων δηλοῦν ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ πρὸς τούτοις τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΧΝΖ' νόμου ἀπολυτήριόν του.

Ἄρθρον 2.

Ἄν ὁ Ὑπουργὸς ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου παραπέμπει αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου δοκιμασίαν ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ καὶ ὀρίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν αὐτῆς καὶ τὸν ἐξεταστήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δοκιμασία γίνεται ἐγγράφως καὶ προφορικῇ διὰ τῆς καθ' ὑπαγόρευσιν γραφῆς γαλλικοῦ τινος κειμένου, αὕτη δὲ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοιοῦτου καὶ τῆς ἐκ τοῦ προχείρου μεταφράσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἄρθρον 4.

Ὁ δοκιμαστής ὑποβάλλει ἀμέσως μετὰ τὴν δοκιμασίαν ἐγγράφον περὶ αὐτῆς ἐκθεσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν μετὰ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγράφου δοκιμίου τοῦ ἐξετασθέντος καὶ βαθμολογεῖ αὐτό.

Ἄρθρον 5.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμασθεὶς καὶ λαχὼν τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς δύναται νὰ διορισθῇ γραφεύς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰανουαρίου 1878.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Θ. Π. ΔΗΛΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853.

Περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν.

Ἄρθρ. 1. Ὅπου καὶ ὁσάκις τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀπαιτήσωσι τὴν σύστασιν Πρεσβειῶν δύναται νὰ συστηθῶσι δυνάμει Β. Διατάγματος καὶ νὰ ὁρισθῶσι δι' αὐτοῦ ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Πρέσβεως, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν Γραμματέων καὶ Ἀκολουθῶν τῆς Πρεσβείας. Ἐμμίσθως δὲ δὲν δύναται νὰ διορισθῶσι παρ' ἐκάστης Πρεσβείας εἰμὴ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς καὶ εἰς Γραμματεὺς, ἐξαίρουμένης τῆς Πρεσβείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρ' ἧς ὑπάρχουν, ἐκτὸς τοῦ Γραμματέως, εἰς Ἀκόλουθος καὶ εἰς Κλητῆρ, (καθάσης) ἔμμισθοι ἀμφότεροι. — Ἀντὶ τοῦ Ἀκολουθοῦ δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δεύτερος Γραμματεὺς ἔμμισθος.¹

Ἄρθρ. 2.² Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως· οἱ δὲ Ἀκόλουθοι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Ἀκολουθοῦ.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἄγαμοι ἔμμισθοι Γραμματεῖς ἔχουν παρὰ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν. Ὅσακις δὲ παρὰ τινι Πρεσβείᾳ δὲν ὑπάρχει ἄγαμος ἔμμισθος Γραμματεὺς ἢ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς δὲν συγκατατίθεται νὰ χορηγῇ παρ' αὐτῷ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν κατοικίαν τῷ Γραμματεῖ,

1 Ὁ μισθὸς τοῦ Β' Γραμματέως ἢ Ἀκολουθοῦ, ὅστις εἶχε καταργηθῇ λόγῳ οἰκονομίας ὑπὸ τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὁρίσθη ἐκ νέου ὑπ' αὐτῆς εἰς δραχμὰς 400 κατὰ μῆνα διὰ τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1864 νόμου.

2 Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 13 Ἰανουαρίου 1867· βλέπε σελ. 27.

ἐκπίπτεται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ ποσὸν ἀνάλογον, προσδιοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

ΝΟΜΟΣ

τῆς 13 Ἰανουαρίου 1867.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

«Οἱ Γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν ἔχουσι βαθμὸν Τμηματάρχου πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, ἢ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, ὅπως ἂν ὁρισθῇ ἐν τῷ »Βασιλικῷ Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ των.»

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

τῆς 27 Δεκεμβρίου 1868.

Περὶ μισθοῦ τῶν Γραμματέων τῶν Πρεσβειῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τῶν ἀπὸ 14 καὶ 17 Ἰανουαρίου 1867 Ἡμετέρων Διαταγμάτων¹ καὶ τὰς λόγῳ οἰκονομίας ἐπενεχθείσας ἐλαττώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τῷ διὰ τὸ προσεχές ἔτος 1869 ψηφισθέντι·

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν :

Ἄρθρον 1. Ὁ μισθὸς τῶν Γραμματέων τῶν ἐν Παρισίαις, Φλωρεντίᾳ, Πετροπόλει, Λονδίῳ, Βιέννῃ καὶ Οὐασιγκτῶν Ἡμετέρων Πρεσβειῶν, ὁρίζεται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1869 εἰς τὸν τοῦ βαθμοῦ των, προσθήσει ἐτέρων πεντακο-

1 Τὸ ἄρθρον 4 τῶν εἰρημένων Διαταγμάτων ἔχει οὕτως : «Ὁ μισθὸς τῶν Γραμματέων ὁρίζεται εἰς τὸν τοῦ βαθμοῦ των, προσθήσει δραχμὰς 100 καὶ ἐτέρων 500 διὰ τράπεζαν καὶ κατοικίαν, τῆς »προσθήκης ταύτης τῶν 600 δραχ. μὴ ὑποκαίμενης εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 31 Ἰανουαρίου 1864 ἐπιβαλλομένην κράτησιν.»

σίων διὰ τράπεζαν καὶ κατοικίαν καὶ ἄλλα παρασιτάσεως
ἐξοδα. Τῆς προσθήκης ταύτης τῶν πεντακοσίων δραχμῶν
μὴ ὑποκειμένης εἰς τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864
νόμου ἐπιβαλλομένην κράτησιν.

Ἄρθρον 2. Παραλείπεται.⁽¹⁾

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ
περαιτέρω.

ΝΟΜΟΣ 24Ε'

Περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ βαθμοῦ
τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς 20 Ἰουνίου 1881 Ἑλληνοτουρκι-
κῆς Συμβάσεως διοριζομένων Ἑλλήνων Ἐπιτρόπων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Οἱ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1881
Ἑλληνοτουρκικῆς Συμβάσεως καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διο-
ριζόμενοι Ἕλληνες Ἐπίτροποι ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθόν,
ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ Βασιλικοῦ
Διατάγματος τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ὧων τῆς πρὸς
ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης Συμβάσεως χορηγουμένης πιστώ-
σεως ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πλὴν τῶν Ἐπιτρόπων διοριζόμενοι ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπι-
τροπῇ Πάρεδροι, Γραμματεῖς καὶ Διερμηνεῖς, ἔχουσι βαθμὸν
οἱ μὲν Πάρεδροι Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως, οἱ δὲ Διερ-
μηνεῖς καὶ Γραμματεῖς Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α' τάξεως
καὶ μισθὸν ὀριζόμενον ἐκάστοτε κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ὑπηρεσία παρέχει εἰς διορισμὸν

(1) Ὁ μισθὸς τοῦ Α' Γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρε-
σβείας ὤρίσθη εἰς δραχμὰς ὀκτακοσίας κατὰ μῆνα διὰ τοῦ ΦΑΣ' νό-
μου τοῦ 1859, ἡ δὲ τοῦ Β' εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας διὰ τοῦ ἄρθρου 4
τοῦ ΑΣΑΔ' νόμου τοῦ 1885.

ἢ προβιβασμὸν ἐν τῇ κεντρικῇ, τῇ διπλωματικῇ ἢ τῇ προ-
ξενικῇ ὑπηρεσίᾳ ὅσα καὶ πᾶσα κατὰ τοὺς νόμους ΧΝΖ' καὶ
καὶ ΧΝΣ' ἐμοιόβαθμος δικαιώματα.

Ὁ νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 5 Ἰουνίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

τῆς 20 Μαΐου 1883.

Περὶ συστάσεως Τάγματος Ἀριστείας διὰ τὸ Βασίλειον
τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Μας Συμβου-
λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς:

Ἄρθρον 1. Θεσπίζεται διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Τάγμα Ἀξίας, τὸ ὁποῖον, φέρον τὸ ὄνομα Τάγμα τοῦ Σω-
τῆρος, θέλει ἀναμνησθεῖν τὴν μνήμην τῆς θείας συνάρσει, θαυ-
μασίως καὶ αἰσίως ἐκπεραιωθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος διαίρεται εἰς πέντε
κλάσεις, τοῦτέστι:

- α') Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.
- β') Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ.
- γ') Τῶν Ταξιαρχῶν (Commandeurs).
- δ') Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (Grands Commandeurs).
- ε') Τῶν Μεγαλοσταύρων (Grand Croix).

Ἄρθρον 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν κλάσιν τῶν Ἱπποτῶν
τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ καταταχθησομένων μελῶν εἶναι ἀπε-
ριόριστος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ περιορίζε-
ται εἰς 120, ὁ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς 80, ὁ τῶν Ἀνωτέρων Τα-
ξιαρχῶν εἰς 20, ὁ ἀριθμὸς τέλος τῶν τοῦ Μεγάλου Σταυροῦ
εἰς 12. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ γενῇ αὐξήσις τῶν ἀνω ἀριθ-
μῶν.

Οἱ Πρίγκηπες τοῦ Βασιλικοῦ τῆς Ἑλλάδος Οἴκου, καθὼς
καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ξένων τιμηθῶσι μὲ μίαν τῶν ἀνωτέρω κλά-

σειων τοῦ Τάγματος τούτου, δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν.

Ἄρθρον 4. Τὸ Διάσημον (les insignes) τοῦ Τάγματος συνίσταται εἰς Σταυρὸν εἰς ὁκτώ γωνίας ὀξείας λήγοντα, ἐκ λευκοῦ σμάλτου καὶ ἐστεμμένον μὲ τὸ Βασιλικὸν Διάδημα, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον.

Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ, περιεστεμμένον ὑπὸ κλάδων δρυὸς καὶ δάφνης, παριστᾷ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους (καθὼς καὶ τὸ Παράσημον τοῦ Κράτους) τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν μὲ τὸν ἐνδοτέρου θυρεὸν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν

«Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΙ»

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου δὲ τὴν προτομὴν τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ Τάγματος, μὲ τὴν περιγραφὴν:

«ΘΘΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ἄρθρον 5. Οἱ Ἰππότες τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπ' ἀργύρου καὶ προσηρτημένον εἰς κυανῇν κυματοειδῇ μεταξωτῇ ταινίαν, ἔχουσαν στενὸν λευκὸν περιθώριον, καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος.

Οἱ Ἰππότες τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ φέρουν τὸ διάσημον σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἐκανονίσθη διὰ τοῦς Ἰππότες τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ.

Οἱ Ταξιάρχαι φέρουν εἰς τὸ στῆθος τὸ ἐπὶ χρυσοῦ σμαλτωμένον διάσημον τοῦ Τάγματος, ἐξαρτώμενον ἀπὸ ὁμοίαν, ἀλλ' ὀλίγον πλατυτέραν ταινίαν, περιβαλλομένην περὶ τὸν τράχηλον.

Οἱ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, κατὰ τὸν διὰ τοῦς Ταξιάρχας κανονισμένον τρόπον, ἀλλ' ἐνταύτῳ καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος, ἀστέρα ἀργυροκέντητον, λήγοντα εἰς ὁκτώ γωνίας ὀξείας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται σταυρὸς, κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 4 κανονισμὸν καὶ τὴν ἐκεῖ σημειωμένην περιγραφὴν, μὲ χρυσᾷ στοιχείᾳ ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου.

Ἡ διάμετρος τοῦ σμάλτου εἶναι 7 ἑκατοστομέτρων.

Οἱ Μεγαλόσταυροι φέρουν τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος σμαλτωμένον ἐπὶ χρυσοῦ, ἐξαρτώμενον ἀπὸ μεταξωτῇ ταινίαν τοῦ ἄνω ρηθέντος χρώματος, διήκουσα ἀπὸ τὸν ἀρι-

στερὸν ὦμον εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν. Ἐνταύτῳ δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος, ἀστέρα ἀργυροκέντητον, κατὰ τὸν διὰ τοῦς Ἀνωτέρους Ταξιάρχας διωρισμένον κανονισμὸν ἢ διάμετρος του ὅμως εἶναι 10 ἑκατοστομέτρων.

Ἄρθρον 6. Ὅσοι τῶν ὑπηκόων τῆς Ἑλλάδος εἶναι μέλη τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, πρέπει νὰ φέρουν τὰ διὰ τὴν κλάσιν των προσδιορισμένα διάσημα ὡςάκις ἐμφανίζονται εἰς τὸν Βασιλεῖα ἢ εἰς Πρίγκηπα τοῦ Β. Οἴκου, ἢ ὡςάκις, κατὰ πρόσκλησιν βασιλικῆς τιμῆς ἀρχῆς, παρευρίσκονται εἰς ὅποιονδήποτε δημοσίαν τελετὴν ἢ συνέλευσιν.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν συγχωρεῖται εἰς τοὺς Ταξιάρχας, Ἀνωτέρους Ταξιάρχας καὶ Μεγαλοσταύρους νὰ φέρωσι τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος κατὰ τὸν διὰ τοῦς Ἰππότες τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ κανονισθέντα τρόπον, ἐὰν δὲν φέρουν ἤδη τὰ εἰς τὴν κλάσιν των κατάλληλα κοσμήματα (décorations).

Ἄρθρον 7. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος (Grand Maître) καὶ φέρει, ὡς δόξη Αὐτῷ, τὸ διάσημον μιᾶς ἢ ἄλλης κλάσεως. Εἰς Αὐτὸν μόνον ἀπόκειται νὰ δίδῃ τὸ Τάγμα τοῦτο.

Ἄρθρον 8. Ὁ μὲ τὸ Τάγμα τοῦτο τιμηθεὶς, τὸ φέρει ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἀποθανόντος δὲ, ἐπιστρέφονται τὰ δοθέντα διάσημα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρον 9. Τὸ τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει ἀπονέμεσθαι μόνον:

α') Εἰς ὑπηκόους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἢ διέπρεψαν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς πατρίδος ἀγῶνα καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ἢ ἤθελον ἀριστεύσει ἐφεξῆς εἰς ὅποιονδήποτε κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον, εἰς τὸν διπλωματικόν, εἰς τὸν δικαστικόν, εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν, εἰς τοὺς κανονισμένους βαθμοὺς τῆς ἐθνικῆς παραστάσεως, εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, ἢ ἤθελον διαπρέψει καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλην κοινωνικὴν σχέσιν δι' ἐξόχου πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ διὰ λαμπρῶν ἐκδουλεύσεων πρὸς τὸν θρόνον, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος.

β') Εἰς ξένους, οἵτινες ἢ ἔχουν ἐν τῶν προεκτεθειμένων

πλεονεκτημάτων, ἢ εἶναι ἱκανοὶ νὰ περιποιήσωσι τιμὴν εἰς τὸ Τάγμα διὰ τῆς ἐξόχου προσωπικῆς ἀξίας καὶ διασημότητός των.

Ἄρθρον 10. Οὐδεὶς ὑπὴκοος τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ λάβῃ μίαν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων, χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κατωτέρων. Κατὰ τὴν πρώτην μόνον σύστασιν τῶν τοῦ Τάγματος κλάσεων γίνεται ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου.

Ὅτε προέκειται λόγος περὶ προβιβασμοῦ εἰς ἀνωτέραν κλάσιν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι παντελῶς τὸ ἐπάγγελμα ἢ ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ μόνον ἂν διέπρεψε, καὶ ὅποια τὰ ἀτομικὰ πλεονεκτήματα καὶ ἡ ἀξία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11. Οἱ ὑπὴκοοι τῆς Ἑλλάδος δὲν λαμβάνουν τὸ Τάγμα, οὔτε προβιβάζονται εἰς τὰς ἀνωτέρας αὐτοῦ κλάσεις, εἰμὴ δύναμει Διατάγματος ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ προσυπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ Διάταγμα τοῦτο περιέχει ἐν συνόψει τὰ δικαιώματα τοῦ διοριζομένου ἢ προβιβαζομένου.

Ἄρθρον 12. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος θέλει προικοδοτηθῇ ἐν καιρῷ ἀναλόγως, ὥστε ἐξ αὐτῆς τῆς προικοδοτήσεως νὰ χορηγῶνται συντάξεις εἰς προσδιωρισμένον τινὰ ἄριθμὸν μελῶν ἐκάστης κλάσεως.

Περὶ τῶν δοθησομένων εἰς τὰ μέλη τοῦ Τάγματος ἰδιαιτέρων τιμῶν θέλει ἐκδοθῇ ἐπίτηδες κανονισμός.

ΝΟΜΟΣ

τῆς 14 Αὐγούστου 1848.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

Ἄρθρον 1. Προσδιορίζεται ὡς ἀνώτατος ὅρος, ὁ μὲν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἡμετέρου Τάγματος τοῦ Σωτῆρος ἀριθμὸς εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα (240), ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἑβδομήκοντα (70) καὶ ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τριάκοντα (30).

Ἄρθρον 2. Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Ἡμετέρου Β. Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου 1833, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΝΖ'

τῆς 27 Ἀπριλίου 1863.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ διασήμου τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Β' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἁρθρῶν Δ', Ε', Σ' καὶ Ζ' τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1829 Η' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ ἀρχικὸς ἰδρυτὴς τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος,

Ψήφισε:

Τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος θέλει φέρεи ἐνθεν μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος καὶ περιγραφὴν:

«Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΙ»

ἐνθεν δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν, ἄνευ θυρεοῦ ἐν τῷ μέσῳ καὶ περιγραφὴν:

«Η ΕΝ ΑΡΓΕΙ Δ' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ, ΑΩΚΟ'.»

Ὡσαύτως ὁ ἀστὴρ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ Μεγαλοσταύρων θέλει φέρεи ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος καὶ περιγραφὴν:

«Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ, ΚΥΡΙΕ, ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥΙ»

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

τῆς 21 Ἰανουαρίου 1869.

Περὶ τοῦ διασήμου τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ταξιαρχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν ἥττον δαπανηρὸν τὸ παράσημον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου, ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρας μάλιστα κλάσεις αὐτοῦ, δαπανᾶται ποσὸν μέγα, ὅπερ δὲν ἤθελε γίνεσθαι ἂν ἐτηροῦντο ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν περὶ τοῦ Τάγματος τούτου Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐδάφια γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1833 Βασιτικοῦ Διατάγματος, φέρονται ὅτι οἱ Ταξιάρχαι τοῦ Τάγματος φέρουσι τὸ παράσημον ἐξαρτωμένον ἀπὸ ταινίαν ὀλίγον πλατυτέραν τῆς τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν, περιβαλλομένην περὶ τὸν λαίμνον, ὅτι οἱ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι φέρουσιν τὸ αὐτὸ, ὡς καὶ οἱ Ταξιάρχαι, παράσημον, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ ἀστέρα κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἱματίου εἰς τὸ στῆθος, καὶ ὅτι οἱ Μεγαλόσταυροι φέρουσιν τὸ παράσημον ἐξαρτωμένον ἀπὸ μεταξωτὴν ταινίαν τοῦ ἀναχωρώματος, διευθυνομένην ἀπὸ τὸν ἀριστερὸν ὦμον εἰς τὴν δεξιάν πλευράν, καὶ ἐν ταύτῃ ἀστέρα κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου, εἰς τὸ στῆθος.

Θεωροῦντες ἐπομένως, ὅτι κακῶς ἐγένετο διαφορὰ ὡς πρὸς τὸ πλάτος τῆς ταινίας τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιάρχων πρὸς τὴν τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων ὅτι κακῶς ἐγένετο διαφορὰ μεγέθους μεταξὺ τοῦ Σταυροῦ τῶν δύο τούτων κλάσεων, καὶ ὅτι, τελευταῖον, οὐδαμῶς ὀρίζεται ἐν τῇ καταστατικῇ Διατάγματι τὸ μέγεθος τοῦ Σταυροῦ τοῦ προσηρημένου εἰς τὴν ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύρου, καὶ ὅτι, ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ, δὲν ἐπιστρέφουσιν, ἢ σπανιώτατα, οἱ προβιβαζόμενοι εἰς τὸ Τάγμα τοῦ Σωτῆρος τὸ ὅπερ εἶχον πρότερον παράσημον, καὶ ὅτι πάντα ταῦτα νύξησαν οὐσιωδῶς τὴν διὰ τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος δαπάνην.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1. Νὰ δοθῇ παραγγελία εἰς τὸν ἐν Εὐρώπῃ κατασκευάζοντα παράσημα τοῦ Σωτῆρος, ὅπως τοῦ λοιποῦ οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ πλάτος τῆς ταινίας μεταξὺ τῶν δύο κλάσεων, Ταξιάρχων καὶ Ἀνωτέρων Ταξιάρχων.

Ἄρθρον 2. Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο περὶ ὧν ὁ λόγος κλάσεων συνίσταται εἰς τὴν τοῦ ἀστέρος, ὃν φέρει ὁ Ἀνώτερος Ταξιάρχης, τὰ παραγγελλόμενα τοῦ λοιποῦ παράσημα Ταξιάρχων πρέπει νὰ τίθενται εἰς κιβώτια κεχωρισμένα, εἰς τὸ μὲν ὁ Ταξιάρχικὸς Σταυρὸς, εἰς τὸ δὲ ὁ ἀστήρ· ὁσάκις δὲ προβιβάζεται Ταξιάρχης τις εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν, τὸν τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει πέμπει αὐτῷ μετὰ τοῦ Β. Διπλώματος μόνον τὸ περιέχον τὸν ἀστέρα κιβώτιον, καθότι ἔχει ἤδη τὸν Σταυρόν.

Εἰς τοὺς ἐπισήμους ξένους, πρὸς οὓς δύναται ν' ἀπονεμηθῇ, κατὰ τὸ καταστατικὸν Διατάγμα τοῦ ἔτους 1833, ἡ κλάσις τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων καὶ ὅταν δὲν ἔχουν ἤδη τὴν τῶν Ταξιάρχων, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει πέμπει μετὰ τοῦ Διπλώματος τὰ δύο κιβώτια, τὸ περιέχον τῶν Σταυρὸν τῶν Ταξιάρχων καὶ τὸ περιέχον τὸν ἀστέρα.

Ἄρθρον 3. Ὁ Σταυρὸς ὁ προσηρημένος εἰς τὴν Μεγάλῃν Ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύρου ἔσεται τοῦ λοιποῦ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους ἀπαρλλάκτως μὲ τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιάρχων.

ΝΟΜΟΣ ΑΦΛΓ'

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρασήμων τοῦ Βασιτικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Προσδιορίζεται ὡς ἀνώτατος ὅρος ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιτικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τριακοσίους (300) ὁ δὲ τῶν Ταξιάρχων εἰς ἑκατὸν (100).

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀριθμὸν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ταξιάρχων καὶ εἰς τὸν τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων τοῦ Βασιτικοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Βασιτικοῦ διατάγματος τῆς 20 Μαΐου 1833 ἐξαριουμένων, δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Μαΐου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

NOMOK XNΓ'.

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Α. Μ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1882.

Ὁ ἐν ἔτει 1877 ψηφισθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς, ἀπὸ ἀ. δὲ ε. ἔτ. ἰσχύων Προξενικὸς Νόμος, συνετάχθη τὸ μὲν, ἵνα βελτιώσῃ τὸν Προξενικὸν κλάδον, μονιμοποιῶν τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ ὁρισμοῦ προσόντων καὶ κανονισμοῦ τῶν περὶ προβιβασμοῦ καὶ παύσεων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, τὸ δὲ ὅπως διαγράψῃ πληρέστερον τὰ ἔργα, τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, κανονίσῃ τὰ περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ, μεταρρυθμίζων, κατὰ τὰ διδάγματα τῆς πείρας, τὰς κειμένας ἤδη διατάξεις περὶ ἀσκήσεως τῆς προξενικῆς ἐξουσίας, συναγάγῃ εἰς ἓν καὶ κωδικοποιήσῃ πάντα τὰ κεχωρισμένα μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας θεσμοθετήματα.

Ἡ ἀποστελλομένη ὑμῖν, μετὰ τῆς παρουσίας, αἰτιολογικὴ ἐκθεσις τοῦ Νόμου, καταδεικνύει λεπτομερέστερον τοὺς λόγους οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τοὺς τέως κειμένους νόμους μεταβολάς. Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἣν πρὸς ἀκριβῆ τοῦ Νόμου κατάληψιν καὶ ἐρμηνείαν πρέπει νὰ ἔχητε ἀδιαλείπτως ὑπ' ὄψιν, ἀποστέλλομεν ὑμῖν καὶ τὰς προκειμένας ὁδηγίας, ἀφορώσας ἰδίως εἰς τὰ περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἅτινα ἀποτελοῦσι καὶ τὸ σπουδαιότερον τοῦ νέου Νόμου μέρος. Ὡς πρὸς τὰς λογιστικὰς καὶ τὰς περὶ ἐνσήμου διατάξεις τοῦ νόμου, τὰ περὶ τούτου ἐκανονίσθησαν ἤδη διὰ Β. Δ., οὗτινος ἀντίτυπα ἀπεστάλησαν ὑμῖν μετὰ τῶν σχετικῶν ὁδηγίων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Α'. Περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει.

Σπουδαίαν ὁ νόμος εἰσάγει καινοτομίαν, διακρίνων τὰς

Προξενικός ἀρχὰς εἰς ἐμμίσθους καὶ ἀμίσθους. Τὴν σπουδαιότητα δὲ τῆς διακρίσεως ταύτης καταδεικνύει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἡ διάταξις τοῦ 6'. ἔδαφίου τοῦ 1 ἄρθρου, συνδυαζομένου πρὸς τὰς τῶν ἄρθρων 10, 71 καὶ 87. Οἱ ἐμμίσθους μόνον προξενικός θέσεις κατέχοντες ὑπάλληλοι θεωροῦνται τακτικοὶ δημόσιοι λειτουργοί, ἀπολαύοντες πάντων τῶν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους παρεχομένων ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους πλεονεκτημάτων. Οἱ ἀμισθοὶ εἶναι ἔκτακτοι δημόσιοι λειτουργοί, οὐδὲν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀποκτῶντες προσὸν ἢ δικαίωμα ἐκ τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἀναγεγραμμένων. Μόνον δὲ εἰς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου νόμου συμμορφωθέντας πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18 ἔδαφ. 6' τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ΧΝΒ' νόμου, ἥτοι εἰς τοὺς καταβαλλόντας τὰς νενομισμένας κρατήσεις, ἐπιτρέπει ὁ νόμος, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συντάξεως αὐτῶν, νὰ ἐξακολουθήσωσι καταβάλλοντες τὰ κεκανονισμένα (ἄρθρ. 10).

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἔκτακτοι δημόσιοι λειτουργοὶ οἱ ἀμισθοὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὑπόκεινται, ἐννοεῖται, εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, διότι καὶ τὸ ἄρθρον 73 ῥητῶς διατάσσει τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον 51 ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπαντας ἀδιακρίτως τοὺς προξενικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπρέτας, ἔστωσαν οὗτοι καὶ ἀλλοδαποὶ, κατὰ τὸ ἄρθρον 71. Οὗτοι μάλιστα, κατὰ τὸ ἄρθρον 4, ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐλληνικούς νόμους, ὡς πρὸς τὰ ἀναγόμενα εἰς τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ δικάζονται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Τὴν προσοχὴν ὡς ἐφιστῶμεν καὶ εἰς τὰς περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας διατάξεις τῶν ἄρθρων 14—17, ἀναγραφείσας εἰς πρόληψιν καταχρήσεων, περὶ τε τὴν χορηγίαν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἀδειῶν τούτων.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν τὰς περὶ πρωτοκόλλων παραδόσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 18—21 καὶ ἰδίως τὰ περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ τακτικῆς ἀποστολῆς τοῦ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προωρισμένου ἀντιτύπου.

Εἰς τὴν ὑμετέραν προσοχὴν συνιστῶμεν καὶ τὴν περὶ ἀναπληρωτοῦ διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23, ἥτις εἶναι προσθήκη τοῦ νέου νόμου καὶ λόγον ἔχει τὴν πρόληψιν ἀτοπημάτων πρὸς τοῦτο ἔκρινεν ὁ νομοθέτης ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζῃ ἐκάστοτε τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῶν προτέρων τὸν ἀναπληροῦντα τὸν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον Πρόξενον.

Μετὰ τὰ ἐμμίσθα καὶ ἀμισθα Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα, ἔρχονται, ὡς ἐπίκουρα τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, τὰ Προξενικὰ πρακτορεῖα, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 259—274 τοῦ νόμου. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες εἶναι κυρίως εἰπεῖν, τὰ ὄργανα τῶν γενικῶν προξένων, Προξένων καὶ Ὑποπροξένων ἐν δεδομένῃ προξενικῇ περιφερείᾳ, ὅπως ὁ ἐπαρχος ἐν τῇ διοικήσει εἶναι τὸ ὄργανον τοῦ Νομάρχου, διὸ διορίζονται μὲν καὶ παύονται τῇ προτάσει τῶν προϊσταμένων προξενικῶν ἀρχῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν δίδουσι τὸν ὄρκον, καὶ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν ὑπόκεινται, ἀλλ' ὁ διορισμὸς τῶν ἀπορρέει ἀπὸ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Τὰ καθήκοντα τῶν προξενικῶν πρακτόρων διαγράφει τὸ ἄρθρον 271, ἐξομοιοῦν αὐτοὺς κατὰ τοῦτο πρὸς τοὺς Γεν. Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους, πλὴν τῶν ἐξῆς ἐξαιρέσεων· α') δὲν παρέχεται αὐτοῖς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 πρόστιμον εἰς τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας ἵνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ μητρώον ὑπηκόους, ἀλλὰ περὶ τούτου ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν προξενικὴν ἀρχήν, ἵνα αὕτη ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα· β') δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐπιθεωρῶσι διαβατήρια· γ') δὲν ἔχουσι τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 122 καὶ 123 ἀπονεμομένην ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς δικαιοδοσίαν τοῦ δικάζειν τὰς αὐτόθι μνημονευόμενας διαφοράς, μετὰ τὴν πλοιαρχῶν καὶ πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τὰς παραβάσεις τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας. Κατὰ δὲ τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας δὲν ἔχουσι τὴν πρὸς τὸ δικάζειν ἐξουσίαν, ἐνεργοῦσι δὲ μόνον τὴν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, ἀνακριτῶν καὶ εἰσαγγελέων καὶ ὑπὸ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων.

Β'. Περὶ τῶν σχέσεων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἀλλήλους.

Τὰς κανονίζουσας τὰς σχέσεις ταύτας διατάξεις τῶν ἄρθρων 80—86 ὑπηγόρευσε αὕτη ἡ φύσις τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ ἱεραρχίας τῶν ἀρχῶν ἐν γένει κρατοῦντα. Τὰ περὶ τούτου ἐκανονίζοντο λεπτομερέστερον μέχρι τοῦδε διὰ τῶν Κεφαλαίων Γ', Δ', Ε' καὶ Ζ' τῶν προξενικῶν ὁδηγίων τῆς ἀ'. Ἰανουαρίου 1834, εἰς ἃς τοῦ λοιποῦ δύνανται ν' ἀνατρέχωσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ὡς κείμενον ἀπλῶς συμ-

βουλευτικόν, διότι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν παύει διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου νόμου. Τοῦτο δύνανται νὰ πράττωσιν ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ 23 Μαρτίου, 1853 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφύεσθαι πρὸς αὐτὸ, ἔχουσαι ὁμῶς πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ νέου νόμου, δι' ὧν τροποποιῶνται τὰ πρότερον ἰσχύοντα. Ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν προϊσταμένων τῶν Προξενείων ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 84, ὀρίζοντος εἰδικῶς εἰς τίνας ἀρχὰς καὶ κατὰ τίνας περιπτώσεις δύνανται ν' ἀναφέρονται ἀπ' εὐθείας αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 85 καὶ 86.

Περὶ Διερμηνέων.

Τοῦ Διερμηνέως ἡ θέσις εἶναι ὅλως ἐμπιστευτική· καθίστησι δ' αὐτὴν ἀναποφεύκτως ἀναγκαίαν ἡ μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν κοινωνία τῶν Προξένων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Διερμηνεύς δὲν ἔχει ἰδίαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ἀντιπροσωπεύει τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ῥητὴν ἐνεργεῖ, ἐκτὸς ἀποδεδειγμένης κατεπευγούσης ἀνάγκης, ὅτε ὁμῶς παραχρῆμα ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ τὸν ὑπαγορεύσαντα τὴν αὐτόβουλον ἐνέργειαν λόγον εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ (ἄρθρ. 217 καὶ 218).

Τῶν Διερμηνέων ἡ χρησιμότης ἐνδείκνυται κατὰ τὴν Ἀνατολὴν μόνον, ὅπου ἡ γνῶσις τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν δὲν εἶναι πάντων κτῆμα. Ἐνεκα δὲ τῆς σπουδαιότητος τῶν καθηκόντων αὐτῶν διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος (ἄρθ. 37,

Τὰ περὶ προβιβασμοῦ αὐτῶν κανονίζουσι τ' ἄρθρα 49 καὶ 50. Ὡς προξενικοὶ δὲ ὑπάλληλοι καὶ οὗτοι, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεις τῶν ἄρθρων 51 καὶ ἐπομένων.

Περὶ Λιμεναρχῶν.

Τῶν λιμεναρχῶν αἱ θέσεις εἰσὶ περιωρισμέναι, διότι καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀποχωρισθῶσι τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δὲν ἀναφίνεται εἰμὴ εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐμπορίου τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. Εἰς τὰς κατανομαζομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 220 προξενικὰς ἐδρας προσετέθη διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1880 ΩΞ' νόμου (ἄρθρ. 2) καὶ ἡ τοῦ ἐν Βραίλα λιμεναρχοῦ.

Τὰ καθήκοντα τῶν λιμεναρχῶν διαγράφουσιν οἱ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ ἀστυνομίας νόμοι. Διατάξεις δὲ σχετικαὶ πρὸς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τῶν ἐν Κων/πόλει καὶ Βραίλα λιμεναρχῶν περιέχουσι τὰ ἄρθρα 4 καὶ ἐπόμενα τοῦ προσημειωθέντος ΩΞ' νόμου, ὡς πρὸς τὰ ἐν Βοσπόρῳ ῥυμουλκὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐν Ἰστρῷ ποταμόπλοια.

Γ'. Περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν

Προξενικῶν Ἀρχῶν.

α) Ἐν γενεῇ.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ τεταγμέναι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἵνα προστατεύωσιν, ὡς ὄργανα τῆς Κεντρικῆς κυβερνήσεως τοῦ Κράτους, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, εἰσὶ περιβεβλημέναι πολλαπλᾷ καθήκοντα, ἅλλα μὲν εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν ἀποστολὴν ἀναγόμενα, ἅλλα δὲ πρόσθετα, ἀπορρέοντα ὁμῶς καὶ ταῦτα ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θέσεως ὡς ὀργάνων διοικητικῶν ἢ δικαστικῶν τοῦ Κράτους.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα ὅσον οἶόν τε ἀκριβέστερον ἀπαριθμοῦσι τ' ἄρθρα 117, 119, 121, 122, 123 καὶ 124 τοῦ νέου νόμου. Εἰδικῶς δὲ ὡς πρὸς τὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τὰς ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ κράτει καὶ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς ἐδρευούσας προσθετέα καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 128, 130, 186 καὶ 200 ὀριζόμενα.

Τὰ γενικὰ ταῦτα καθήκοντα δύνανται συνοπτικώτερον ν' ἀναγῶσιν εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας:

1) Καθήκοντα ἰδίως προξενικά.

Τὸ ἄρθρον 117 τοῦ νόμου ἀπαριθμεῖ ὅσον οἶόν τε ἀκριβέστερον, ἀλλ' ἐν γενικῇ λεπτομερείᾳ, τὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν γενικὰ καθήκοντα, τὰ εἰς τὴν κυρίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἀναγόμενα. Λεπτομερεστέρα δὲ αὐτῶν ἀπαριθμήσις ἡ-θελὲν ἀποβῆ λίαν μακρά. Ὅπου καὶ ὁσάκις συμφέρον Ἑλληνικόν, εἴτε ἰδιωτικόν, εἴτε δημόσιον ἔχει ἀνάγκην προστασίας, ἐκεῖ καὶ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἡ παρέμβασις ἀποβαίνει ἀναποφεύκτως ἀναγκασία.

Καὶ βεβαίως οἱ ἑμέτεροι Πρόξενοι, ἐκ τε τοῦ κειμένου τοῦ Νόμου καὶ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν μελέτης, γινώσκοντες ὅτι ἡ φύσις τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν δὲν μετέχει χαρακτῆρος διπλωματικοῦ, θέλουσιν ἐκάστοτε ῥυθμίζει τὴν ἐνέργειαν αὐ-

τῶν ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου ὑπὸ τοῦ νόμου, τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς διεθνoῦς πρακτικῆς κύκλου τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

2) Καθήκοντα ληξιαρχικά.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 58 τοῦ ἀπὸ 28 ὁρίου 1856 ἀστυκοῦ Νόμου τὰς εἰς Ἑλλήνας ἀφορώσας ληξιαρχικὰς πράξεις δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Ἑλληνες διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ οἱ Πρόξενοι.

Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀπλῶς δυνητικὴ, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου, αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν (τῶν ἐγχωρίων ἐννοεῖται) καὶ κατὰ τοὺς αὐτοῖσι εἰθισμένους τύπους συντεταγμένοι ληξιαρχικαὶ πράξεις ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν καὶ ἐν Ἑλλάδι· ἐπομένως ἡ ἐνώπιον τῶν προξενικῶν ἀρχῶν προσέλευσις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων πρὸς σύνταξιν ληξιαρχικῶν πράξεων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἀλλ' ὅσας αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ζητηθῶσι πρὸς σύνταξιν ληξιαρχικῆς πράξεως ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐιρημένου νόμου.

3) Καθήκοντα συμβολαιογραφικά.

Τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν συμβολαιογράφων διαγράφουσι τ' ἄρθρα 172 καὶ ἐπόμενα τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, εἰς ταῦτα δὲ ὀφείλουσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ν' ἀνατρέχωσιν, ὅσας ζητεῖται παρ' αὐτῶν ἡ σύνταξις ἐγγράφων ἀναγομένων εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν.

Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τῶν συμβολαιογράφων καθήκόντων εἶναι καὶ ἡ σύνταξις τῶν διαθηκῶν, κατὰ τὸν δημόσιον αὐτῶν τύπον, ἡ ἢ παραλαβὴ καὶ φύλαξις τοιούτων συντεταγμένων κατὰ τὸν μυστικὸν τύπον. Τὰ τῶν διαθηκῶν κανονίζει ἰδιαιτέρος νόμος, τὸ ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἐκδοθὲν ψήφισμα τῆς 11 Φεβρουαρίου 1830. Ὁ νόμος οὗτος εἶναι λίαν λεπτομερὴς καὶ ἀκριβολόγος, ἀλλὰ καὶ αὐστηρότατος συνάμα περὶ τοὺς τύπους (ἄρθρ. 63 ψηφ.), διὰ τοῦτο δὲ πολλὰκις διαβῆκαί ἐνώπιον συμβολαιογράφων συνταχθεῖσαι ἢ παρ' αὐτῶν παραληφθεῖσαι ἐκηρύχθησαν ἄκυροι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, διὰ τὴν ἑλλειψιν οὐσιώδους τύπου τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως. Τοῦτο ἐνεκα συνιστῶμεν ὑμῖν, ὅσας καλεῖσθε εἰς σύνταξιν διαθήκης ἢ παραλαβὴν καὶ φύλαξιν τοιαύτης, νὰ μελετᾶτε καλῶς καὶ τηρῆτε ἐν πάσῃ ἀκριβεῖ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ διαθηκῶν ψήφισματος.

Καὶ ἐπὶ διαθηκῶν δὲ, ὡς καὶ ἐπὶ ληξιαρχικῶν πράξεων ἡ

ἐνέργεια τῶν προξενικῶν ἀρχῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡμετέρους ὑπηκόους. Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ ψήφισματος ὀρίζει, ὅτι ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλλην δύναται νὰ διαθέσῃ εἴτε δι' ἰδιογράφου διαθήκης, εἴτε διὰ δημοσίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου τοῦ τόπου, ὅπου εὐρίσκεται, συμφώνως πρὸς τοὺς αὐτοῖσι εἰθισμένους τύπους, κατὰ τὸν θεμελιώδη κανόνα τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀλληλεθνoῦς δικαίου, ὃν καὶ ἡ ἡμετέρα δικονομία ἀναγράφει ἐν τῷ ἄρθρῳ 386, ὅτι δηλαδή ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς ἰσχύοντας ἐν ᾧ τόπῳ καὶ χρόνῳ συνετάχθη νόμους.

Τὸ ἄρθρον 119 ἐδ. 6' μνημονεύει ῥητῶς τῶν ναυτικῶν συμβολαίων, ἅτινα οἱ Πρόξενοι συντάσσουσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου. Τοιαῦτα συμβόλαια εἶναι τὰ ναυλωτικὰ, τὰ φορτωτικὰ, τὰ περὶ ναυτικοῦ δανείου, τὰ ἀσφαλιστικὰ ἢ τὰ περὶ ἀγοραπωλησίας πλοίων ἢ πραγματειῶν. Ὁ τύπος τῶν ἐγγράφων τούτων δὲν διαφέρει τοῦ τῶν συμβολαιογραφικῶν, διὰ τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν σπανίως οἱ συμβαλλόμενοι προσφεύγουσιν εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν, διότι ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιτρέπει καὶ τὴν δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀπόδειξιν (ἄρθρα 109, 195, 273, 282, 311 καὶ 332)· ἐπὶ πωλήσεως ὅμως πλοίου, τὸ ἄρθρον 63 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμου ὑποχρεοῖ τὸν πλοίαρχον ν' ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν καὶ νὰ ἐπικαλῇ τὴν σύμπραξιν αὐτῆς, εἰς ἣν ὀφείλει καὶ νὰ παραδώσῃ, ἐπὶ ἀποδείξει, τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

4) Καθήκοντα ναυαγιαίρεσιακά.

Τὸ ἄρθρον 119 ἐδ. γ' κηρύσσει τὸν ἀπὸ 18 ὁρίου 1856 νόμον περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιαίρεσεων ἐφαρμοστέον καὶ εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικὰς περιφερείας, καθόσον ἐννοεῖται αἱ συνθήκαι ἡ ἢ ἐπιτόπιος νομοθεσία τὸ ἐπιτρέπουσι· τροπολογεῖ ὅμως, ὡς εἰκὸς, τὰ περὶ συγκροτήσεως τῆς ναυαγιαίρεσιακῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου.

Παρακείμενους ἐπομένως ὑμῶς εἰς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ ἐιρημένου νόμου, ἐφιστῶμεν ἰδίως τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐξῆς διατάξεων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ν' ἀπέσχη τῆς ναυαγιαίρεσεως, εὐθὺς ὡς οἱ νόμιμοι ἰδιοκτῆται παρουσιασθῶσι καὶ ἀναγνωρισθῶσιν, ὅτε καὶ ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὶ τὴν ναυαγιαίρεσιν.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 ἀναφερόμενον Πρωτοδικεῖον πρέπει ν' ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας, τὰ κατὰ τ' ἄρθρα 130 καὶ 131, 138 καὶ 142 προξενικὰ δικαστήρια.

Τὰ εἰς τὸν λιμενάρχην ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ νόμου ἀνατιθεμένα καθήκοντα ἐκπληροῦν, ἐν ἐλλείψει λιμενάρχου, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ τοῦ ἄρθρου 13, τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ, διὰ τὴν προσήκουσαν ἀσφάλειαν, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 ὀριζομένων, ἡ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ κατὰθεσις πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον, ἐγγραφομένης τῆς παρακαταθήκης εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον.

Ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19 ἔχει ἐν ἀλλοδαπῇ πολὺ μείζονα τὴν σπουδαιότητα, διότι πολλάκις ἀποδίδονται εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καταχρήσεις, αἵτινες ἐλαττοῦσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ καὶ προσβάλλουσι τὸ ἐθνικὸν γόητρον.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 27 ὁ προϊστάμενος τοῦ προξενικοῦ γραφείου πρέπει νὰ προκαταβάλλῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐξόδων καὶ ὑποβάλλων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείον τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, νὰ ζητήσῃ τὴν πρὸς τοῦ δημοσίου ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν του.

Ζήτημα ἐγεννήθη, ἰσχυουσῶν τῶν περὶ ναυαγαιρέσεων διατάξεων τῶν ἄρθρων 36 καὶ ἐπομένων τῶν προξενικῶν ὁδηγίων τοῦ 1834, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 39 (ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ περὶ ναυαγαιρέσεων νόμου τοῦ 1856). Ὅσάκις δηλαδὴ, ἐμφανισθέντων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἀναλαβόντων τὴν ναυαγαιρέσιν, τὰ καθήκοντα τῆς Ἐπιτροπῆς περιορίζονται μόνον εἰς καθήκοντα ἐποπτείας καὶ ἐπιτηρήσεως, τίνα θέλουσιν ἐπιβαρύνει αἱ δαπάναι, ἃς ἤθελεν ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὑποστῆ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθήκοντων αὐτῆς, ἐξ ὧν δύναται πολλάκις ν' ἀναγκασθῇ ὅπως μεταβῇ καὶ εἰς μέρη ἀπομεμακρυσμένα.

Τὸ αὐτὸ ζήτημα δύναται νὰ προκύψῃ καὶ νῦν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου. Φρονοῦμεν δὲ, ὅτι εἰ μὲν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἡ ἐνέργεια περιορίζεται εἰς ἀπλὴν ἐπιτήρησιν, χάριν ἀποτροπῆς καταχρήσεων, αἱ πρὸς τοῦτο δαπάναι πρέπει νὰ βαρύνωσι τὸν δημοσίον, διότι εἶναι ἐκπλήρωσις καθήκοντος ἀναγομένου εἰς τὴν φύσιν τῆς προξενικῆς ὑπη-

ρεσίας· εἰ δὲ μετέχει καὶ συνδρομῆς πρὸς διάσωσιν καὶ φύλαξιν τῶν ναυαγίων, αἱ ἐπὶ τούτῳ δαπάναι πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωσι τὰ διασωθέντα.

5) Καθήκοντα διοικητικά.

Τὰ διοικητικὰ τῶν Προξενείων καθήκοντα εἶναι πολλὰ, ὡς πολὺπλοκος καὶ πολυμερὴς εἶναι καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς διοικήσεως, ἣν ἐκπροσωποῦσιν πῶς οἱ Πρόξενοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνασκούντες ἀντ' ἐκείνης, ἐν δεδομέναις περιστάσεσι, τὴν εἰς τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους, καθ' ὅλους τῆς διοικήσεως τοὺς κλάδους, ἀνατεθειμένην ἐξουσίαν. Ἐκ τῶν καθήκοντων τούτων τὰ κυριώτερα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

α.) Ἀπογραφή τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ἐγγαφομένων ἐν μητρώῳ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τηρουμένων (ἄρθρ. 117 ἐδάφ. δ'). Ἡ ἀκριβὴς τῆς διατάξεως ταύτης ἐκπλήρωσις, ἣν ἰδιαίτερος συνιστῶμεν εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχάς, ἔχει μεγάλην τὴν σπουδαιότητα πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἰδίως τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἡμετέρων ὑπηκόων. Θέλει δὲ πολλάκις εὐκολύνει τὸ ἔργον τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, δυναμένων ἐκαστοτε νὰ ἐξελέγχωσι τὸ δικαίωμα τῶν ἐπικαλουμένων τὴν προστασίαν αὐτῶν.

β.) Ἐκδοσις καὶ ἐπιθεώρησις διαβατηρίων (ἄρθρον 119 ἐδάφ. δ'). Τὰ τῶν ἀποδημούντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπηκόων διαβατήρια ἐκδίδουσιν οἱ Νομάρχαι, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1858 Β. Διατάγματος. Ἀλλὰ καὶ οἱ Πρόξενοι, ὡς ὄργανα διοικητικά, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν διαβατήρια ἐξωτερικὰ καὶ ἐπιθεωρεῖν τὰ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχῶν ἢ ἄλλης προξενικῆς ἀρχῆς ἐκδεδομένα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀλλοδαπῶν τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ περὶ διαβατηρίων θεσμὸς περιῆλθεν ἐσχάτως, πολλὰ-χοῦ τῆς Εὐρώπης, εἰς πλήρη ἀχρησίαν ἕνεκα τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων ἀναγκῶν τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας. Παρ' ἡμῖν ὅμως, διὰ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας, ἢ τοὺς εὐρισκομένους καὶ ὁδοιποροῦντας ἐν αὐταῖς, τὰ διαβατήρια εἰσὶν ἔτι ἀναγκαῖα. Ἐνεκα δὲ τούτου αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ καταβάλλωσι μεγίστην προσοχὴν, ὅσάκις πρόκειται νὰ ἐκδίδωσι διαβατήρια εἰς ἄτομα ὑπόπτου ὑπηκούουτος ἢ διαγωγῆς, ἵνα μὴ συμβαίνουσι καταχρήσεις, καὶ διασύρεται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως διαβατηρίων ἀφῆρήθη τῶν προξενικῶν πρακτόρων· ἐπιτρέπη ὅμως εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπιθεώρησις τῶν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐκδομένων (ἄρθρ. 271).

γ.) Ἐκδοσις καὶ ἐπιθεώρησις ναυτιλιακῶν ἐγγράφων καὶ καθήκον ἐπιτηρήσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν προσοριζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν (ἄρθρ. 117 ἐδ. γ' καὶ 119 ἐδ. ε').

Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὰ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, διαγράφονται δὲ μετὰ πάσης ἀκριθείας ἐν τῷ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματι τῆς 15 Νοεμβρίου 1836 (ἄρθρ. 21) καὶ ἐν τῷ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας (ὧν βλ. τὰ ἄρθρα 26, 27, 31, 33, 34, 35, 62, 69, καὶ ἐπόμενα).

Τὰ περὶ ἰσχύος τῶν ναυτιλιακῶν διπλωμάτων ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1871 ΥΛΔ' νόμου (βλ. ἰδίως ὡς πρὸς τὰς προξενικὰς ἀρχάς ἄρθρ. 3—6) μεταγενέστερον δὲ διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1875 ΦΝΑ' νόμου, οὗς ἀμφότεροι πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί.

Τέλος ὁ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1880 ΩΕ' νόμος σπουδαίως ἐτροπολόγησε τὰς περὶ ἐθνικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διατάξεις τοῦ Διατάγματος τοῦ 1836 ὡς πρὸς τὰ ἐν Βοσπόρῳ ῥυμουλκὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐν Ἰστροῦ ποταμόπλοια. Εἰς ἐκτέλεσιν τούτου νόμου τοῦτο ἐξεδόθη, συμφώνως τῷ 10 ἄρθρῳ αὐτοῦ, τὸ ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1880 Β. Διάταγμα.

δ.) Ἐκδοσις καὶ ἐπικύρωσις ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων (ἄρθρ. 119 ἐδ. δ').

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 117 ἐδ. β' αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καθήκον ἔχουσι ν' ἀνακοινῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν δημοσίαν υγείαν τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν.

Ἡ σπουδαιότης δὲ τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου ἀποβαίνει ἔτι μείζων, ὅσάκις ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀναφαίνεται νόσος τις μολυσματικὴ.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ κέκληνται νὰ ἐκδίδωσιν ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις ἢ ἐπιθεωρῶσι τὰς παρὰ τῶν ἐγγυρίων ἀρχῶν ἐκδιδόμενας. Τὴν ὑψίστην δὲ σημασίαν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν τούτου κατανοῶσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ὅφειλous νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτὸ μετὰ μεγίστης ἀκριθείας καὶ περισκέψεως.

6) Καθήκοντα ἀστυνομικά.

Αἱ κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος ἰδίως προξενικαὶ ἀρχαὶ

κέκληνται δικαίωμα ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων (ἄρθρ. 24 συνθήκης 27 Μαΐου 1855). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον 187 ἐπιτρέπει εἰς τὰς αὐτοὺς προξενικὰς ἀρχάς νὰ ἐκδίδωσιν ἀστυνομικὰς διατάξεις, ὧν ἡ παράβασις τιμωρεῖται ποινικῶς ὡς πταῖσμα, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς τόπους ὅπου ἐδρεύει προξενικὴ ἀρχή, τὸ δικαίωμα τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων ὑπάρχει ἀναμφισβήτητον. Εἰς εὐχερεστέραν δὲ αὐτοῦ ἐνάσκησιν σκοπεῖ ἐν μέρει καὶ ἡ περὶ μητρώου διάταξις τοῦ ἄρθρου 117 ἐδ. δ', ἥ καὶ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν.

Εἰς τὰ καθήκοντα ταῦτα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἀνάγεται καὶ ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις κληρωτῶν στρατευσίμων καὶ ἐπιστράτων. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἰδίως αἱ κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος, ὅπου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταφεύγουσιν οἱ εἰς στρατολογίαν ὑπόχρεοι, δὲν πρέπει νὰ ὀκνῶσιν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου, διότι ὁ κατὰ τὸ δυνατόν πλήρης καταρτισμὸς τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐθνικῶν δυνάμεων ὑπαγορεύεται ὑπὸ σπουδαίων ἐθνικῶν συμφερόντων. Πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἀπευθυνομένων αὐταῖς παραγγελιῶν πρὸς σύλληψιν καὶ ἀποστολὴν κληρούχων, προσπαθοῦσαι, ἐννοεῖται, πρὸ παντὸς ἄλλου καταναγκαστικοῦ μέτρου, ὅπου καὶ ὁσάκις αὐτὸ ἐπιτρέπεται, νὰ πείσωσι τοὺς φυγοστράτους εἰς αὐτοπροαίρετον ἐκπλήρωσιν ἐνὸς τῶν ἱερωτάτων πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντων αὐτῶν.

7) Ἀλλὰ δευτερεύοντα καθήκοντα.

Τοιαῦτα εἰσὶ

1) Ἐπικυρώσεις ἐγγράφων ἐκδοθέντων ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ ὑπὸ ἐγγυρίων ἀρχῶν καὶ προσωρισμένων νὰ προσχθῶσιν ἐνώπιον ἀρχῶν ἑλληνικῶν.

2) Ἐκδοσις πιστοποιητικῶν ταυτότητος τῶν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διαμενόντων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων κατὰ τοὺς σχετικοὺς νόμους.

3) Ἀποστολὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1877 ΧΙΓ' Νόμου παραδιδόμενων εἰς προξενικὰς ἀρχάς δηλωτικῶν τῶν πλοιαρχῶν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον.

4) Ἐκδοσις τῶν κατὰ τὸν περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου Νόμον ἀπαιτούμενων ἐγγράφων καὶ εἰσπραξίς τῶν

εἰς αὐτὸ ὀφειλομένων καταθέσεων παρὰ τῶν θαλάσσης ἐργα-
τῶν τῶν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ εὐρισκομένων.

5) Παραλαβὴ καὶ φύλαξις παρακαταθηκῶν γινομένων εἰς
τὸ προξενικὸν γραφεῖον, εἴτε οἰκεία τῶν ἰδιωτῶν βουλῇ, εἴτε
κατὰ διαταγὴν τοῦ προξενικοῦ ἢ ἐγγωρίου δικαστηρίου.

Τῶν παρακαταθηκῶν ἡ φύλαξις συνεπάγεται μεγίστας
εὐθύνas, διότι κατὰ νόμον μὲν ὁ θεματοφύλαξ ὀφείλει κατὰ
γενικὸν κανόνα νὰ καταβάλλῃ εἰς φύλαξιν τοῦ καταθέματος
οἷαν καὶ περὶ τὰ ἴδια ἐπιμέλειαν, προκειμένου δὲ περὶ ἐμμί-
σθου παρακαταθήκης ὁ θεματοφύλαξ εὐθύνεται καὶ διὰ τὴν
ἐλαχίστην ραθυμίαν αὐτοῦ. Οἱ δὲ πρόξενοι λαμβάνοντες δι-
καιώματα ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῖς παρακατατιθεμένων ἐπὶ τῇ
βάσει τοῦ ποσοῦ (ἄρθρ. 229), θεωροῦνται ὡς ἑμμισθοὶ θεμα-
τοφύλακες.

8) Καθήκοντα δικαστικά.

Τὰ δικαστικά καθήκοντα περιλαμβάνουσι τὰ τῆς ἐκουσίας
ἢ χαριστικῆς δικαιοδοσίας (jurisdiction gracieuse) καὶ τὰ
τῆς ἀναγκαστικῆς, τὰ κυρίως δικαστικά, ἅτινα ὅμως μόνον
ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ Κράτει καὶ ταῖς μὴ χριστιανικαῖς χώ-
ραις, ὅπου ἰσχύει τῆς ἐτεροδικίας ἡ ἀρχή, δύνανται νὰ ἐν-
ασκήσωσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί.

A'. Ἐκουσία δικαιοδοσία.

Εἰς τὰ τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας καθήκοντα ἀνάγονται·

1) Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 122 ἀπονεμομένη ἀρμοδιότης τοῦ
δικάζειν ἀνεκκλητῶς περὶ ὀφειλομένων τοῖς ναύταις μισθῶν
καὶ περὶ τῶν μεταξὺ πλοιάρχων καὶ ναυτῶν διενέξεων· διότι
ἐν ταῖς χριστιανικαῖς χώραις, ὅπου ὑπάρχουσι τακτικά δικα-
στήρια, ἡ τοιαύτη τῶν προξενικῶν ἀρχῶν δικαιοδοσία, δὲν
δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀναγκαστική, ἀλλὰ μᾶλλον συμβίβα-
στική, τῶν διαφερομένων δυναμένων νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον
τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατὰ
τὰς κοινὰς περὶ δικαιοδοσίας ἀρχάς.

2) Ἡ ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν προσπάθεια, ὅπως συμ-
βιβάζωσι φιλικῶς τὰς μεταξὺ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Ἑλ-
λῆνων ἀναφρομένas διενέξεις.

3) Ἡ διὰ διαιτησίας λύσις τῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὅσας
οἱ διαφερόμενοι ἀναθέτουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν διάλυσιν αὐτῶν
(ἄρθρ. 121).

4) Ἡ ἐνέργεια συντηρητικῶν μέτρων ἐν περιπτώσει ἀφα-
νείας, ἀποβιώσεως ἢ προφυλακίσεως Ἑλλήνων (ἄρθρ. 119 § ζ').

5) Ἡ ἐκ συναινέσεως τῶν διαδίκων διεξαγωγὴ ἀποδεί-
ξεων καὶ ὁρκοληψία (ἄρθρ. 125).

B' Ἀναγκαστικὴ δικαιοδοσία, ἡ καθαρῶς
δικαστικὴ τῶν ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ Κράτει καὶ ταῖς μὴ χριστιανι-
καῖς χώραις προξενικῶν ἀρχῶν.

§ 1. Ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

Εἰς τὰ τῆς ἀναγκαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν
ἀρχῶν καθήκοντα ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἀνάγονται·

I.) Ἡ λύσις τῶν κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς
μὴ χριστιανικὰς χώρας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἐγγωρίων ἢ
μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὑπηκόων ἄλλων Κρατῶν ἢ τέλος
μεταξὺ Ἑλλήνων μόνον διαφορῶν, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

1) Ὡς πρὸς τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἐγγωρίων δίκας,
τὴν ἀρμοδιότητα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν κανονίζουν αἱ
ὑφιστάμεναι συνθήκαι καὶ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα. Κατὰ τὸ
ἄρθρον 24 § 3 τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας ἡμετέρας Συνθήκης
τῆς 27 Μαΐου 1855, αἱ δίκαι αἵτινες ἤθελον ἐγερθῇ ἐν
Τουρκίᾳ ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ ὑ-
πηκόων τῶν δύο Δυνάμεων, δικάζονται κατὰ τὰς ἀρχάς, τοὺς
νόμους καὶ τὰς διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰ
μᾶλλον εὐνοούμενα ἔθνη. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι, κατὰ τε τὰ
ἀρχαῖα ἔθιμα καὶ τὰς μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν πα-
λαιὰς συνθήκας (capitulations) τῆς Τουρκίας, οἱ ἐν αὐτῇ
Πρόξενοι κέκτληνται ἀρμοδιότητα δικαστικὴν. Ἀλλ' ἐπὶ τού-
τῳ πρέπει ὁ ἐναγόμενος νὰ ἦναι Ἑλλήν, διαμένων ἐν τῇ
περιφερείᾳ τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, διότι τότε ἰσχύει ἡ ἀρχὴ
actor sequitur forum rei, ἣν καὶ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ συν-
θήκαι ἀναγράφουσιν. Ἐὰν δὲ τοῦναντίον ὁ ἐναγόμενος ἦναι
ἐγγωρίος, τότε ὁ Ἑλλήν δὲν δύναται νὰ ἐναγάγῃ αὐτὸν
ἐνώπιον τῶν Προξ. δικαστηρίων, ἀλλ' ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ
κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τὴν δωσιδικίαν αὐτοῦ, ἥτοι νὰ ἐνα-
γάγῃ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἐγγωρίου δικαστηρίου.

2) Καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὑπηκόων ξένων
Κρατῶν διαφορῶν ἡ αὐτὴ ἰσχύει ἀρχή, ἥτοι ὅτι ἀκολουθεῖ-
ται ἡ δωσιδικία τῶν ἐναγομένου.

Τὸ Προξενικὸν δικαστήριον εἶναι ἀρμόδιον, μόνον ὅσας ὁ

Ἕλληνα εἶναι ἐναγόμενος, καὶ διαμένει μόνιμος ἐν τῇ Προξ. ἐκείνῃ περιφερείᾳ. Ἐάν τούναντίον ὁ ἐναγόμενος εἶναι ξένος ὑπήκοος, τότε ὁ ἐνάγων Ἕλληνα θὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῆς Προξεν. ἀρχῆς τοῦ ἀντιδίκου του. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ μόνιμος διαμονὴ δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῷ νέῳ νόμῳ προσθήκην (ἄρθρ. 127 ἀντιστοιχοῦν τῷ 12 τοῦ Νόμου τοῦ 1856), ἐὰν πρόκειται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διατριβὴν τοῦ ἐναγομένου, καὶ ὁρθῶς, διότι ὁ Ἕλληνα συμβαλλόμενος ἐν τῷ τόπῳ τῆς προσωρινῆς αὐτοῦ διατριβῆς, υποβάλλεται ἐν γνώσει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ αὐτόθι προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐν περιπτώσει διενέξεως. Οὕτω δὲ καὶ ἀσφαλίζεται τὸ κύρος καὶ ἡ πρόχειρος ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναλλαγῶν τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων, ἐδραιῶνται δὲ καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς πίστις τῶν τρίτων.

3) Ὡς πρὸς τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορὰς, ἡ αὐτὴ καθιεροῦται διάκρισις, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τῆς Π. Δικονομίας τεθειμένον γενικὸν κανόνα, πλὴν, ὅτι ἐνταῦθα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ μόνιμος διαμονὴ τοῦ ἐναγομένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐννομος σχέση, ὡς κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, παρήχθῃ κατὰ τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς διατριβὴν τοῦ ἐναγομένου (ἄρθρ. 130). Ὁ νέος νόμος ἐκαινοτόμησεν, ὡς καὶ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναφέρεται, περὶ τῶν ὄρων τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ θὰ δικάζωσιν οἱ πρόξενοι μόνον ἢ μετὰ δύο παρόδρων, καὶ ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς (ἄρθρ. 131), τροπολογήσας τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τοῦ 1856. Ἐπίσης ἐτροπολογήθησαν κατὰ τι καὶ τὰ περὶ ἐκλογῆς τῶν παρόδρων παλαιὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 ἐν τοῖς τοῦ νέου νόμου 132 καὶ 133.

Σπουδαιότητα ὅμως καινοτομίαν εἰσάγει ὁ νέος νόμος διὰ τῶν ἄρθρων 135—142. Κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τὰ προξενικά δικαστήρια ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ συγκροτοῦνται ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων, ἡ δὲ ἐκτασις τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ διαγράφεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 142. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸ μὲν ἐν Κων/πόλει προξενικὸν δικαστήριον ἀσχεῖ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς μέχρι τοῦδε περιφερείας του, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἅπασαν τὴν ἐγγύριον διοικητικὴν διαίρεσιν, ἥς πρωτεύουσα εἶναι ἡ Ἀδριανούπο-

λις καὶ ἐφ' ἅπασαν τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον· τὸ δὲ ἐν Σμύρνῃ ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ.

α) Ὅλον τὸ βιλαέτιον τοῦ Ἀϊδινίου, οὐ πρωτεύουσα εἶναι ἡ Σμύρνη, περιλαμβάνον τὰ Σαντζάκια Σμύρνης, Ἀϊδινίου, Μούγλας καὶ Μαγνησίας.

β) Τὴν ὑποδιοίκησιν (καζάν) Κυδωνιῶν.

γ) Τὴν ἐπαρχίαν Ἀτταλείας, καὶ

δ) Τὰς νήσους Χίον, Μιτυλήνην, Πάτμον καὶ Κῶ.

Τὸ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκτείνει τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἐφ' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον. Σχετικῶς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Προξενικῶν τούτων δικαστηρίων, ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς διατάξεων τοῦ νόμου:

α) Ἡ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἀπονεμομένη διὰ τοῦ νόμου δικαστικὴ ἐξουσία, ἐνασκαῖται ἐν τῇ ἑδρᾷ τῶν εἰρημένων τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων ὑπὸ τῶν προέδρων αὐτῶν, τῶν προϊσταμένων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν περιοριζομένων εἰς τὰ λοιπὰ αὐτῶν καθήκοντα (ἄρθρ. 135). τοιαύτη δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἡ καθιερωμένη διὰ τῶν ἄρθρ. 121, 122, 123, 124, 125, 131 καὶ 186. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ Πρόεδρος, κωλυόμενος, δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐν-ἀσκησιν τῆς ἐξουσίας ταύτης εἰς Πάρεδρον, κατὰ τὸ ἄρθρον 634 τῆς Π. Δικονομίας.

β) Αἱ τῶν Προέδρων πράξεις ἐκτελοῦνται μόνον κατὰ παραγγέλιαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐπίσης αἱ δικαστικαὶ κοινοποιήσεις καὶ αἱ ἐκτελέσεις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Αἱ δὲ ἐκ δικαστικῶν διαφορῶν ἀναφυόμεναι ἀμφισβητήσεις, εἴτε πρὸς τὴν ἐγγύριον ἀρχὴν, εἴτε πρὸς ἰδιώτας ἐγγυρίους ἢ ξένους, λύνονται τῇ παρεμβάσει ὡσαύτως τῆς Προξ. ἀρχῆς (ἄρθρ. 126 καὶ 136).

Καὶ τῶν διατάξεων τούτων ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος, διότι καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας, καθ' ἃς τὸ κύρος τῶν παρὰ τοῦ Προξ. δικαστηρίου ἐκδιδόμενων πράξεων, πρόκειται ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ νὰ ἐπενέγκῃ τὴν νόμιμον αὐτοῦ ἐνέργειαν πέραν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, ἐν χώρᾳ διατελούσῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ξένου Ἡγεμόνος, μόνῃ ἢ προξ. ἀρχῇ, ἡ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένη, εἶναι ἀρμοδίᾳ νὰ περιβάλῃ τὴν πρᾶξιν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς κύρος ἐν τῇ ξένῃ ἐκείνῃ περιφερείᾳ, καθότι διὰ τῶν Συνθηκῶν εἰς μόνον τὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἀπονέμεται ἡ τοιαύτη δικαιοδοσία.

γ) Σπουδαίαν διάταξιν περιέχει καὶ τὸ ἄρθρον 137 τοῦ

Νόμου, καθιερῶν τὸν ἔλεγχον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου πράξεων, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων καὶ τῶν ἐντεῦθεν συνεπειῶν πρὸς τὰς ἐγγυρίους ἀρχὰς καὶ τὸ Κράτος, ἐν ᾧ ἡ ἀντιβαίνουσα εἰς ὅρον συνθήκης ἢ συμβάσεως πράξις τοῦ Προέδρου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ Προξενικῶν ἀρχῶν ὀφείλουσι ἐπισταμένως νὰ σταθμίσωσι τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις, καὶ μόνον ἂν οὐ πεισθῶσι περὶ τῆς καταφανοῦς ταύτης πρὸς τοὺς ὅρους συνθήκης τινὸς ἢ συμβάσεως ἐναντιότητος, δύνανται ἀσκοῦντες τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτοῖς δικαίωμα ν' ἀρνηθῶσι τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίαν. Τούτου ἕνεκα καὶ ὁ νόμος κηρύσσει αὐτοὺς προσωπικῶς ὑπευθύνους ἐπὶ τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαίωματος τούτου, ἥτις δεινὰς δύναται νὰ ἔχῃ τὰς συνεπείας, καθόσον χάριν ὑψηλοτέρου συμφέροντος, τῆς ἐξωτερικῆς δηλαδὴ ἡσυχίας τοῦ Κράτους, φέρει εἰς σύγκρουσιν καὶ ἀντιμετώπους δύο ἐξουσίας, τὴν τοῦ Προέδρου καὶ τὴν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, αἵτινες ἀείποτε ὀφείλουσι νὰ συνεργάζωνται ἐπὶ τῇ αὐτῇ πνεύματι τῆς παγιώσεως τοῦ πρὸς τὸ Κράτος σεβασμοῦ καὶ τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. Τούτων ἕνεκα καὶ ὁ Νόμος λεπτομερῶς διαγράφει, ἐν τῷ ἄρθρῳ 142, τί ὀφείλει ἡ προξενικὴ ἀρχὴ νὰ πράξῃ, μετὰ τὴν ἀρνήσιν αὐτῆς, ἵνα τὸ ἐπὶ τῶν Εξωτερικῶν ὑπουργεῖον δυνήθῃ νὰ ἐκφέρῃ τὴν ὀριστικὴν αὐτοῦ ψῆφον. Ἡ σιωπὴ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου, μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἀποστολῆς τῆς ἀναφορᾶς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς ἀπόφασις ὑπὲρ τῆς πράξεως τοῦ προέδρου, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ παραγγείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

δ') Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 131 ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐνασκει, ὡς προείπομεν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ παρ' αὐτοῦ, κώλυμένου, διοριζόμενος Πάρεδρος, κατὰ τὸ ἄρθρον 135, μόνον ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, διότι ἐκτὸς αὐτῆς ἀρμόδιαι εἶναι αἱ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐδρεύουσαι προξενικαὶ ἀρχαὶ (ἄρθρ. 142 ἐδ. τελευταῖον).

Ἑκτασις δικαιοδοσίας.

Τὴν ἑκτασιν τῆς δικαιοδοσίας ἐν γένει ἐκάστης προξενικῆς ἀρχῆς κανονίζει τὸ ἄρθρ. 77. Κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ δικαιοδοσία αὕτη περιλαμβάνει ἅπασαν τὴν χώραν, ἐφ' ἣν ἐκτείνεται καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς ἀνωτάτης ἐγγυρίου διοικητικῆς ἀρχῆς, τῆς ἐδρευούσης ὅπου καὶ ἡ προξενικὴ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ μεγάλη αὕτη διοικητικὴ περιφέρεια ὑποδιαιρεῖται εἰς ἄλλας μικροτέρας διοικητικὰς περιφέρειας ὑπαγομένas ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑποδεστέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ ἑδρᾷ δὲ τῆς ὑποδεστέρας ταύτης διοικητικῆς ἀρχῆς, ὑπάρχει ἐγκατεστημένη ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, τότε ἡ ὑποδεστέρα αὕτη διοικητικὴ περιφέρεια, ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς τελευταίας ταύτης προξενικῆς ἀρχῆς, ἐξαίρεται τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης προξενικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἑκτασις ὁμως τῆς δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν δύναται νὰ κανονισθῇ ἄλλως διὰ Νόμου ἢ διὰ Β. Διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν προεψηφισμένου νόμου ἐκδεδομένου. Ἐπίσης ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα ὅπως, ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὰς τοπικὰς περιστάσεις καὶ τὰ τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων συμφέροντα ὀρίσῃ διὰ Β. Διατάγματος διαφόρους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἑδρας ἐν τῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς χώρας.

Τὴν ἑκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν πρακτορείων κανονίζει κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὸ ἄρθρ. 260.

Περὶ δὲ τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας εἰδικῶς τῶν τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων διελάβομεν ἀνωτέρω.

Περὶ ἐξαίρεσεως.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ συγκροτοῦντες τὰ προξενικὰ δικαστήρια δικασταὶ ὑπόκεινται, ὡς τοιοῦτοι, εἰς ἐξαίρεσιν, κατὰ τοὺς ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ τεθειμένους ὅρους (ἄρθρ. 36 Πολ. Δικονομίας), οὓς ὁμως λόγῳ τῶν περιστάσεων τροπολογεῖ τὸ ἄρθρον 127, περιορίζον τῆς ἐξαίρεσεως τοὺς λόγους εἰς τοὺς ἀναποφεύκτους, ἵνα μὴ ἐπέρχηται συχνάκις κώλυμα εἰς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς παρέδρους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων, τὸ ἄρθρον 148 περιόρισεν εἰς τὸ ἑσχατὸν ὅριον τὸν τῆς ἐξαίρεσεως λόγον, ἥτοι εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

Περὶ διαδικασίας.

Τὰ περὶ αὐτῆς διαλαμβάνουσι τ' ἄρθρα 143—185, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀντιγραφὴ τῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ προγενεστέρου νόμου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1856. Οὕτω τὰ μὲν ἄρθρα 143—147 ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ 23—25 τὰ 149 καὶ 150 πρὸς τὰ 27 καὶ 28, τὸ 153 καὶ 154 πρὸς τὰ 29 καὶ 30, τὰ 157—160 πρὸς τὰ 34—37, τὰ 162—176 πρὸς τὰ 40—54, τὸ 177 πρὸς τὸ 56, τὸ 178 πρὸς τὸ 17, τὰ 180 καὶ 181 πρὸς τὸ 57 καὶ τὰ 182—184 πρὸς τὰ 58—60.

Σπουδαῖαι τροπολογίαι καὶ προσθήκαι εἰς τὸν νέον νόμον εἰσῆχθησαν αἱ ἐξῆς.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ἐδ. γ' προσθήκη καθ' ἣν ἡ παράλειψις ἐνὸς τῶν ἀπαιτουμένων ἐν τῇ ἀναφορᾷ (ἀγωγῇ) κατὰ τὸ ἀντίστοιχον 533 τῆς Πολ. Δικον.) τότε μόνον συνεπάγεται ἀκυρότητα, ὅταν πεισθῇ ὁ δικαστὴς, ὅτι ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης προκύπτει ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς. Κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἡρμήνευσε καὶ τὴν ἀντίστοιχον τῆς Πολ. Δικονομίας διατάξιν ἢ νομολογίαν τοῦ ἡμετέρου ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

β'). Τὸ ἄρθρον 144 ἐτροπολόγησε ριζικῶς τὸ ἄρθρον 23 ἐδάφ. τελευταῖον τοῦ προῖσχύοντος Νόμου, ὡς πρὸς τοὺς πληρεξουσίους. Ὁ παλαιὸς νόμος ἐπέτρεπεν εἰς πάντα πολίτην Ἕλληνα ἢ ἁλλοδαπὸν, ἀνεξαρτήτως παντὸς προσόντος, νὰ παρασταθῇ ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων. Κατὰ τὸν νέον νόμον ὁ ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων παριστάμενος, ἐὰν μὲν ἦναι ἡμεδαπός, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους· ἀλλ' ἵνα ἰσχύσῃ ἡ διάταξις αὕτη ἢ περιοριστικὴ, πρέπει ἐν τῇ προξενικῇ ἐκείνῃ περιφερείᾳ νὰ ὑπάρχωσι μονίμως ἐγκατεστημένοι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι· ἐὰν δὲ ἦναι ἁλλοδαπός, πρέπει νὰ φέρῃ δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου καὶ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν κατὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του.

Νεώτερος νόμος, ὁ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1882 Π.Δ.Η', ἐτροπολόγησε τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου, προσθεὶς εἰς τοὺς δυναμένους νὰ παρασταθῶσιν ὡς πληρεξούσιοι ἡμεδαποὺς, πλὴν τῶν κεκτημένων, τὴν τοῦ δικηγορεῖν ἄδειαν, κατὰ τοὺς καίμενους νόμους, καὶ τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν θέσιν Πρωτοδίκου ἢ Εἰσαγγελέως ἐν Ἑλλάδι, ἢ τοὺς

ἐξασκήσαντας ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου παρὰ τινι προξενικῷ δικαστηρίῳ Ἑλληνικῷ ἐπὶ δέκα ἔτη, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ τελευταίου νόμου.

Πρὸς ἐξέλεξιν ὁμῶς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀρισμένων προσόντων, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ὁσάκις παρίσταται ἡ ἀνάγκη παραδοχῆς δικηγόρου πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ, ἐνώπιον προξενικοῦ δικαστηρίου, φρονοῦμεν, ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ μετέλθωσι τὸν δικηγόρον ὀφείλουσι νὰ ἀπευθύνωσιν αἰτήσιν ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἵνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν συνταχθησόμενον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πῖνακα τῶν παρ' αὐτῷ διατελούντων δικηγόρων, ἐπισυνάπτοντες καὶ τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν προσόντων αὐτῶν ἐγγράφα, τὸ δὲ δικαστήριον, ἐν συμβουλίῳ, ἐξελέγchon τὰ ὑποβέβλημένα αὐτῷ ἐγγράφα, θέλει ἐκδίδει τὴν προσήκουσαν ἐπὶ ἐκάστης αἰτήσεως πρᾶξιν καὶ παρέχει εἰς τοὺς δεκτοὺς γενομένους τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἐνώπιόν του ἄδειαν, ἐγγράφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ πίνακος, οὗ ἀντίγραφον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀνηρτημένον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, πρὸς πληροφορίαν τῶν διαδίκων καὶ πρόχειρον ἔλεγχον, ἐν ἀνάγκῃ. Ἐπὶ πάσης δὲ νέας αἰτήσεως πρὸς ἐγγράφην εἰς τὸν τῶν δικηγόρων κατάλογον, γενομένης κατὰ τ' ἀνωτέρω δεκτῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, θέλει γίνεσθαι ἢ ἐν τῷ πῖνακι προσήκουσα προσθήκη. Τὸν πῖνακα τοῦτον φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει ν' ἀναθεωρῇ τὸ δικαστήριον κατ' ἔτος, κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον, ἵνα διαγράψῃ τοὺς ἐκλιπόντας συνεπείᾳ θανάτου ἢ ἀποδημίας, ἢ μὴ κεκτημένους τυχὸν πλέον τὴν πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἱκανότητα.

Εἰς πάντας τοὺς δικηγόρους τούτους, κατ' ἀναγκαίαν συνένειαν, πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας διατάξεις.

Συνεπείᾳ τῆς προηγουμένης διατάξεως εἶναι καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 145 περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίου, ἥτις εἶναι ἀντιγραφὴ τοῦ ἄρθρου 93 ἐδ. α' τῆς Πολ. Δικονομίας. Ἡ δὲ τελικὴ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 145 διάταξις, ὅτι δηλαδή ὁ πληρεξούσιος ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντικλήτου κατὰ τ' ἄρθρα 148—153 τῆς Πολ. Δικονομίας εἶναι καθιέρωσις τῆς περὶ τούτου σταθερᾶς τοῦ Ἀρείου Πάγου νομολογίας.

γ'). Το άρθρον 148 είναι αντιγραφή του αντίστοιχου 26 του Νόμου του 1856, ὅπερ καὶ τοῦτο ἦτο διεσκευασμένον ἀναλόγως τῆς περιστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 143 τῆς Πολ. Δικονομίας. Ἐν τῷ νέῳ ἄρθρῳ 148 παρελείφθη ἡ ῥητὴ μνηεὶα τοῦ τόπου τῆς τοιχοκολλήσεως, ἥτις ὑπῆρχεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὅπερ ὡς τόπον τοιχοκολλήσεως ἐσημείου τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦτου ἐν τῷ νέῳ νόμῳ ἐτέθη αὐτοτελὲς ἄρθρον, τὸ 151, διαγράφον κατὰ γενικὸν κανόνα, ὅτι ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπίδοσεως εἰς πλοῦτον Ἑλληνικόν, ὅτε ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὸν ἰστόν. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ἐννοητέον καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 149 ἀναφερομένην τοιχοκόλλησιν, ἀφοῦ ὁ νόμος, ἀντιγράφων τὸ 143 ἄρθρον τῆς Πολ. Δικονομίας, παρέλιπε σκοπίμως τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6' φράσιν «εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τοῦ οἴκου αὐτοῦ» ἀντικαταστήσας ταύτην, ἐν μὲν τῷ παλαιῷ νόμῳ, διὰ τῆς αἰτίας τοῦ γραφείου τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς» (ἄρθρον 26) ἐν δὲ τῷ νέῳ νόμῳ διὰ τῆς γενικῆς διατάξεως αὐτοτελοῦς ἄρθρου τοῦ 151.

δ'). Το ἄρθρον 152 εἶναι προσθήκη τοῦ νέου νόμου καὶ συμπλήρωσις, πρὸς λύσιν ἀναφυέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ζητημάτων, ῥητὴ δ' ἐπεξηγήσεις τοῦ ἐκ τῶν ἄρθρων 138, 152 καὶ 261 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐξαγομένου συμπεράσματος· ἀλλ' ὁ ἐν ταῖς ἄρθροις 95, 102 § 2 καὶ 153 τῆς Πολ. Δικονομίας θετεινὸς κανὼν, ὅτι ἡ πρὸς τὸν τῆς πρωτοδίκου δίκης δικηγόρον πληρεξουσιότης παύει καὶ ἂν ᾖ οὗτος ἀντίκλητος, περατωθείσης τῆς ἐνώπιον τοῦ πρωτοβάθμου δικαστηρίου δίκης, τροπολογεῖται διὰ τῆς τελικῆς τοῦ ἄρθρου 152 τοῦ νέου νόμου διατάξεως, καθ' ἣν ἡ ἐπίδοσις παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεῖσῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, ἐπὶ προξενικῶν δικῶν, δύναται νὰ γείνη καὶ εἰς τὸν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἀντίκλητον. Τοιαῦται δὲ ἀποφάσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἄλλαι, ἢ αἱ ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν ἐκδιδόμεναι κατὰ τὸ 178 ἄρθρον, ἢ αἱ ὑπὸ ἑτέρου Ἐφετερίου, κατὰ παραπομπήν, τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζοντος, μετ' ἀναίρεσιν τῆς τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν ἀποφάσεως.

ε'). Το ἄρθρον 155 εἶναι τροπολογία τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τ' ἄρθρα 580 καὶ 581

τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου, πλὴν τῆς περὶ ἀγορεύσεως τοῦ Εἰσαγγελέως διατάξεως, διότι κατὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ νέου νόμου διάταξιν (ἀντίστοιχον πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ παλαιοῦ) τὰ κενὰ τοῦ νόμου ἀναπληροῦ ἡ Πολιτικὴ Δικονομία.

ς'). Ἐν τῷ νέῳ νόμῳ παρελείφθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παλαιοῦ ὡς περιττή, διότι ὑπάρχοντος κωλύματος εἰς τὴν αὐτοπρόσωπον τῶν διαδίκων ἐμφάνισιν, ἐὰν μὲν τὸ κώλυμα ᾖναι προσωρινόν, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ προσέλευσις αὐτῶν μέχρι παύσεως τοῦ κωλύματος, ἐὰν δὲ εἶναι διαρκές, ὑπάρχει τότε περίπτωσις ἀνωτέρας βίας καὶ ἐπομένως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, δύναται αὕτη νὰ προσέλθῃ πρὸς ἀκρόασιν παρὰ τῷ διαδίκῳ, συντασσομένης τῆς προσηκουσῆς ἐκθέσεως, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου.

ζ'). Το ἄρθρον 161 εἶναι ἀντιγραφή τοῦ 30 τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἐξ οὗ παρελήφθη τὸ 38 καὶ συνεπῶς ἐγένετο καὶ ἐν τῷ 161 ἡ σχετικὴ παράλειψις τῆς ἐθνικότητος τῶν μαρτύρων. Ἡ τῶν μαρτύρων προσέλευσις ἐπὶ τῇ κλητεύσει ξένης ἀρχῆς παρέχει πάντοτε πολλὰς δυσχερείας. Καὶ ὅταν μὲν πρόκηται περὶ μαρτύρων Ἑλλήνων, αἱ δυσχερεῖαι εἶναι ἴσως ὀλιγώτεραι, διότι εἰς αὐτοὺς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν, ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι τὸ ἐπιτρέπουσιν, αἱ περὶ βιαίας προσαγωγῆς διατάξεις. Εἰς κύρωσιν δὲ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ μάρτυρος, ἵνα προσέλθῃ ἐνώπιον τῆς καλούσης αὐτὸν ἐθνικῆς ἀρχῆς, προσετέθη ἐν τῷ νέῳ ἄρθρῳ ἡ τελικὴ διάταξις, ἡ κηρύττουσα ἐφαρμοστέαν καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος προξενικαῖς περιφερείαις τὴν διάταξιν τοῦ 315 ἄρθρου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Προκειμένου ὁμως περὶ μαρτύρων ἁλλοδαπῶν, αἱ δυσχερεῖαι θὰ ᾖναι ἴσως πολλῶ μείζονες· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ διάδικοι, οἱ προτείνοντες αὐτοὺς πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐπιβαλλομένων αὐταῖς θεμάτων, συμφέρον ἔχουσι νὰ μὴ ἀπολεισθῶσιν οἱ μάρτυρες, τὸ ἰδιωτικὸν αὐτὸ συμφέρον θὰ ἐξομαλύνῃ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὰς ἀναφουομένας δυσχερεῖας. Ὡς πρὸς τὰς ποινικὰς δὲ ὑποθέσεις θέλει γείνει κατωτέρω λόγος ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει.

η'). Καινοτομίαν εἰσάγει τὸ ἄρθρον 179, περὶ ἧς λόγον ποιεῖται καὶ ἡ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις, ἀναφέρουσα τὸν ὑπαγο-

ρεύσαντα αὐτὴν λόγον, ὡς πρὸς τὰς ἐφέσεις κατὰ παρεμπιπτουσὶν περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων. Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος κατέδειξε τὴν ἀνάγκην φραγμοῦ κατὰ τῶν προπετῶν καὶ στρεφοδικῶν ἐφέσεων ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων ὡς τοιοῦτος δ' ἐκρίθη ἐπαρκὴς ἡ προηγουμένη κατάθεσις διακοσιοδράχμου προστίμου, ὅπερ ἀπόλλυσιν ὁ ἐκκαλῶν, ἀπορριπτομένης τῆς ἐφέσεώς του.

θ.) Προσθήκη νέα εἶναι καὶ τὸ ἄρθρον 185, ὅπερ, ἵνα καλῶς ἐννοηθῇ, πρέπει νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὸ ἀνωτέρω 183. Τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικογράφων ἐν ταῖς προξενικαῖς περιφερείαις παραγγέλλει, κατὰ τὸ ἄρθρον 136, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου ἐπιμελεῖται, διὰ τοῦ οἰκείου ὑπαλλήλου, τοῦ Γραφείου, ἢ τοῦ κλητῆρος τοῦ Προξενείου, τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιδόσεως. Ἡ ἐνδεχομένη ἀμέλεια τοῦ Προξένου, τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπιδώσῃ τὸ δικόγραφον κλητῆρος, δὲν ἔπρεπε νὰ καταλογισθῇ εἰς ἕαρος τοῦ διαδίκου, ὅστις κατ' ἀνάγκην εἰς αὐτοὺς ὀφείλει νὰ ἀναθέσῃ τὴν τοῦ δικογράφου ἐπίδοσιν ἐπιδόσας ἄρα ὁ διάδικος ἐμπροσθέντος εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τὸ δικόγραφον τῆς ἐφέσεως, ἵνα αὕτη ἐπιμεληθῇ κατὰ νόμον τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἀντίδικον, ἔπραξε τὸ καθ' ἑαυτὸν ὅ,τι ὁ νόμος τῷ ἐπιβάλλει. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Πρόξενος, παραλείποντες τὴν κοινοποίησιν ἐντὸς τῆς τασσομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀκταημέρου προθεσμίας, ὑποκείνται εἰς ποινὴν πειθαρχικὴν. Ἀφ' ἑτέρου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ κράτει δυσχερειῶν, ἕνεκα τῶν ἀποστάσεων καὶ ἄλλων εὐνοήτων καὶ γνωστῶν λόγων, πολλάκις δύσκολος ἀποβαίνει ἡ ἐμπρόθεσμος ἐπίδοσις εἰς τὸν ἀντίδικον· τούτου ἕνεκα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὠρίσθη ἵνα ἡ τῆς ἐφέσεως ἐπίδοσις γίνεται καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τῆς πρωτοδίκου δίκης πληρεξούσιον, ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν, ἐτέρωθεν δ' ἐτέθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 184, κατὰ προπολογίαν τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὀρίζουσα, ὅτι μόνον μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐφεσίβλητον, κατὰ τ' ἀνωτέρω, κοινοποιήσεως τῆς ἐφέσεως, δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, θεωρηθείσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὡς ἐπαρκυῖς, ἵνα ὁ ἐφεσίβλητος μεριμνήσῃ περὶ τῆς προσήκουσας ὑπερασπίσεως τῶν δικαιωμάτων του.

II. Ἐπὶ τέλους εἰς τὰ καθαρῶς δικαστικά καθήκοντα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἀνάγεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν αἰτήσεων

καὶ παραγγελιῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελέων (ἄρθρον 124). Τὰ δικαστικά ταῦτα καθήκοντα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν εἶναι γενικὰ καὶ πηγὴν ἔχουσι τὸ ἄρθρον 15 τῆς Πολ. Δικονομίας. Ζήτημα ἐγεννήθη ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων δικαστηρίων ἂν εἰς χριστιανικὰς χώρας, ὅπου ὑπάρχουσιν ἐγκατεστημένα τακτικά δικαστήρια, καὶ δὲν ἰσχύει ἡ τῆς ἑτεροδικίας ἀρχή, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς προξένους ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν Εἰσαγγελέων ἡ ἐκτέλεσις τοιούτων παραγγελιῶν, ἢ τούτων πρὸς τὸ παρακαλῆται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν τὸ ἐγγώριον δικαστήριον διὰ τῶν οὕτως λεγομένων Commissions Rogatoires. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπανειλημμένως ἐξετάσας ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐσχέθη ὅτι δὲν εἶναι ἄκυροι αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν οὕτω ἐκτελούμεναι πράξεις καὶ ἐν χώραις χριστιανικαῖς, διότι καὶ ὁ προξενικὸς νόμος (ἄρθρ. 4 ἐδάφ. τελευταῖον τοῦ νόμου τοῦ 1856) ἄνευ διακρίσεως κατατάσσει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τῶν προξενικῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν γενικῶν αὐτῶν καθήκοντων, καὶ διότι τὰ ἐγγώρια δικαστήρια ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς κράτεσι δὲν εἶναι ὑπόχρεα νὰ ἐκτελῶσι τοιαύτας παραγγελίας ἢ ἐκ τῆς μετὰ τὴν Κρατῶν παραδεδεγμένης συνθηθείας καὶ ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ἀμοιβαιότητος.

§ 2. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ὁ νέος νόμος ἐκκινότησε σπουδαίως καὶ ἐπὶ τῆς ποινικῆς ἀρμοδιότητος τῶν Προξενικῶν δικαστηρίων ὑπαγαγὼν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τριῶν εἰδικῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης, τὰ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ τὰ ἐπὶ πλοίων ἐλληνικῶν πραττόμενα παρ' Ἑλλήνων πλημμελήματα (ἄρθρ. 189). Ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ νόμου ἀναφέρονται οἱ προκαλέσαντες τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ τούτου λόγοι κατὰ μίμησιν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Τὴν ἐκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν τριῶν εἰδικῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ὥρισεν ἡδὴ τὸ ἄρθρον 142 διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐπὶ τὴν αὐτὴν δὲ περιφέρειαν ἐκτείνεται καὶ ἡ ποινικὴ αὐτῶν δικαιοδοσία. Ἀλλὰ κατὰ τὸ προσημειωθὲν 189 ἄρθρον τὰ προξενικά ταῦτα δικαστήρια κέκτηνται δικαιοδοσίαν νὰ δικάζωσι καὶ τὰ ἐπὶ πλοίων ἐλληνικῶν πραττόμενα παρ' Ἑλλήνων πλημμελήματα. Ἡ ἀόριστος δὲ αὕτη ἐκφρασίς τοῦ νόμου πρέπει φρο-

νοῦμεν νὰ ἐννοηθῇ, ὡς πρὸς τὰ πλοῖα, ὅσα εἴτε ἦσαν προσωρισμένα εἰς λιμένα ἀνήκοντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτε διεπράχθη ἐπ' αὐτῶν τὸ πλημμέλημα, εἴτε καταγόμενα εἰς λιμένα τοιοῦτον εὐρίσκοντο ἐντὸς ἀποστάσεως βολῆς τηλεβόλου ἀπὸ τοῦ λιμένος τούτου. Διότι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ τὸ κείμενον καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνωτέρω παρατεθειμένου ἄρθρου, ἡ ἀρμοδιότης τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου. Ὡς πρὸς τὰ πλημμελήματα ὅμως, ἅτινα διαπράττονται παρ' Ἑλλήνων ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ εὐρισκομένων, ἡ ἐπὶ πλοίων ἅτινα, ἀπάραντα ἀπὸ τοῦ λιμένος, διατελοῦσι πλέοντα εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον, καίτοι ἐντὸς βολῆς τηλεβόλου ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ ἀπόπλου εὐρισκόμενα, ὡς πρὸς τὰς πράξεις, λέγομεν, ταύτας ἀρμόδια θὰ ᾔῃαι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὑποδεικνύμενα δικαστήρια τῆς ἡμεδαπῆς, τοῦ πλοίου θεωρουμένου ὡς ἐδάφους ἑλληνικοῦ. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ διαπραττόμενα πλημμελήματα (ὅπως καὶ ἐπὶ ἀδικημάτων ἐν γένει) ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος· διότι ἐπὶ μὲν τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης δὲν εἶναι κυριαρχία, ἥς ἀπόρροια εἶναι ἡ δικαιοδοσία, κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ κανὼν, ὅτι τὸ πλοῖον θεωρεῖται τμῆμα τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους, οὐ φέρει τὴν σημαίαν, ἀναλαμβάνει ὅλον αὐτοῦ τὸ κύρος, καὶ δυνάμει τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἀρμόδια, ὡς προελέχθη, θὰ ᾔῃαι τὰ δικαστήρια τῆς κατοικίας ἢ προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου. Ὡς πρὸς τὰ διαπραττόμενα ὅμως ἐπὶ πλοίων, ἐντὸς βολῆς τηλεβόλου εὐρισκομένων, πλημμελήματα, ἡ ἀνωτέρω γενομένη διάκρισις ἔχει τὸν λόγον αὐτῆς ἐν τούτῳ, ὅτι κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ προσωρισμὸς τοῦ πλοίου ἦτο πρὸς τὸν λιμένα ἐκεῖνον, καὶ ἐπειδὴ ἡ κυριαρχία τοῦ ἐδάφους ἐκτείνεται μέχρις ἀποστάσεως βολῆς τηλεβόλου, τὸ ἀδίκημα πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῷ λιμένι, ἥτοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γενόγον, καὶ ἀρμόδιον ἐπομένως τὸ προξενικὸν δικαστήριον. Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ πλοῖον ὑποτίθεται διευθυνόμενον εἰς τὸν πρὸς ὄν ὅρον καὶ ἐν τῇ συνεχείᾳ τοῦ πρὸς ἄλλον ξένον λιμένα πλοῦ· ἐντεῦθεν ἡ ἐξαιρετικὴ δικαιοδοσία τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ παρακολουθῇ αὐτὸ ἀπομακρυνόμενον τοῦ λιμένος, καὶ νὰ κατισχύσῃ τῆς γενικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας κρίνομεν καλὸν νὰ θέ-

σωμεν ὑπὸ τὰς ὀψεις ὑμῶν, καθόσον πρόκειται περὶ ζητήματος σπουδαίου, οὐ τινος ἄλλως ἢ λύσις, ἐν δεδομέναις περιπτώσεσιν, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 189, ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 188, ὅπερ εἶναι μὲν ἀντιγραφὴ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου τοῦ 1856, ἀλλὰ περιέλαβε νῦν, ὡς ἀναγκαίαν, τὴν συνεπείᾳ τῆς συστάσεως τῶν τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐξαίρεσιν. Ἐντεῦθεν, ἐπεταί, ὅτι πάντα τὰ πραττόμενα πλημμελήματα ἐκτὸς τῆς περιφέρειας, ἐφ' ἣν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τῶν εἰρημένων προξενικῶν δικαστηρίων, ἐξακολουθοῦσιν, ὡς πρότερον, νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀναφερομένων δικαστηρίων, ἢ, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Σύμφ. δικαστηρίων.

Τὰ ἄρθρα 190—197 καὶ 199 εἶναι πρόσθετα ἐν τῇ νέῳ νόμῳ, καὶ περιλαμβάνουσι διατάξεις ἀναγκαίας, ὡς ἐκ τῆς συστάσεως τῆς νέας δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἐπομένως ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ τρία ταῦτα εἰδικὰ δικαστήρια. Ἐκ τῶν διατάξεων τούτων ἐφιστῶμεν ἰδίως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς: 1) ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 190. Κατ' αὐτὸ ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης ἐπὶ συναφῶν ἀξιοποίνων πράξεων ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτο ἀναγκαία μετὰ τὴν σύστασιν τῶν τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων καὶ ὡς Πλημμελειοδικείων, πολλάκις δὲ ὁ χωρισμὸς οὗτος δύναται νὰ καταστῇ ἀναγκαῖος ὡς ἐκ τῶν τοπικῶν περιστάσεων, ὧν ἕνεκα ἡ τῶν συναφῶν δίκων συνεκδικασίς καθίσταται, ἐν ταῖς περιφερείαις ἐκείναις, δυσχερὴς καὶ δύναται οὕτω νὰ παρακωλύηται συχνάκις τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης, ἥς ἡ ἀπονομὴ πρέπει νὰ γίνηται πάντοτε ταχεῖα.

2) Τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς τρισὶν εἰδικοῖς Πλημμελειοδικείοις ἀνατίθεται εἰς τοὺς οἰκείους Γενικοὺς Προξένους καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας. Κωλυομένων δὲ τούτων, ἐκπληροῦσι τὰ εἰσαγγελικὰ καθήκοντα οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί (ἄρθρ. 22 καὶ 26 καὶ περίπτωσις ἄρθρου 212 ἐδ. τελευταῖον).

Τὰ ἄρθρα 192—197 διαγράφουσι τὴν διαδικασίαν, τὴν

τε ενώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων καὶ τὴν κατ' ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν, διότι, ὡς καὶ ἐκ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως θέλετε παρατηρήσει, τὸ ἄρθρον 195 καινοτομεῖ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ποιν. Δικονομίας παραδεγεμένα, ἐπιτρέπον τὴν ἔφεσιν ἐπὶ πλημμελημάτων, ἥτις φέρεται ενώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἢ ἐκθεσις ἀναφέρει τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν διάταξιν ταύτην λόγους.

3) Τὸ ἄρθρον 198 τοῦ νέου νόμου εἶναι ἀντιγραφή τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου τοῦ 1856. Εἰ καὶ ἐτέθη δὲ ἐν τῷ περὶ Ποιν. δικαιοδοσίας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν μέρει, ἀναφέρεται ὅμως καὶ εἰς τὰς ἐκδιδομένας παρὰ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων πολιτικὰς ἀποφάσεις, καθόσον καὶ αὗται, κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ ἄρθρου διάταξιν, ὡς καὶ αἱ ποινικαί, δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναίρεσεως ενώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ δι' ἑμῶν τὴν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὡς πρὸς τὸ ἐξῆς ζήτημα. Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ἢ περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσεις γίνεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 482 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενον τύπον, εἰς δὲ προσθετέον καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 485 διατεταγμένα ἀνευ δὲ τῆς ἐγκρίσεως τούτων ἐκπληρώσεως ἢ αἰτήσεις δὲν δύναται νὰ ᾖναι παραδεκτὴ. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπομνησκηθεὶ ἐκάστοτε διὰ τῶν ἀρμοδίων γραμματέων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν ἐμπρόθεσμον ἐκπλήρωσιν τῶν περὶ προστίμου διατάξεων, διότι, κατὰ τὴν σταθεράν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, νομολογίαν, τὸ πρόστιμον πρέπει νὰ παρκατατίθεται συγχρότως τῇ περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσῃ, ἢ, τὸ βραδύτερον, ἐντὸς τῆς πρὸς ἀναίρεσιν τασσομένης πενθημέρου προθεσμίας (ἄρθρον 359 καὶ 506 Ποιν. Δικον.) ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγένετο πρὸ τῆς τελευταίας τῆς προθεσμίας ἡμέρας. Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσιν ὁμαλῶς. Ἀλλ' ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὴν καθιερωμένην διὰ πολλῶν ἀποφάσεων νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφαρμόζοντος τὸ ἄρθρον 138 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τ' ἀναιρετήρια πρέπει νὰ ὑπογράφῃ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, ἢ ὁ διάδικος αὐτὸς, ἢ δικηγόρος ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κεκτημένων τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν καὶ ενώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, οὐχὶ δὲ δικηγόρος τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῶν προξενικῶν περιφερειῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ὑπομνησκηθεὶ εἰς τοὺς διαδίκους, ὅτι, ὅσάκις πρόκειται περὶ

προσβολῆς ἀποφάσεως Προξενικοῦ δικαστηρίου, ἀνεκκλήτως δικάσαντος κατὰ τὸ ἄρθρον 131, ἢ καταστάσεως τελεσιδικίου, συνεπείᾳ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, τὸ ἀναιρετήριον πρέπει νὰ ὑπογράφῃ ὁ διάδικος, ἢ, ἐν ἡνίκαι ἀγράμματος, νὰ καθιστᾷ δι' ἐπισήμου συμβολαίου εἰδικὸν ἐντολοδόχον πρὸς ὑπογραφήν τοῦ ἀναιρετηρίου, οὗ καλὸν εἶναι καὶ νὰ ὀρίζωνται οἱ τῆς ἀναίρεσεως λόγοι, καταγράφόμενοι ἐν τῷ τῆς εἰδικῆς ἐντολῆς ἐγγράφῳ, ὅπερ θὰ συντάσσεται ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐκπληρώσεως συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα.

4) Τὸ ἄρθρον 199 περιέχει διάταξιν νέαν, ἥς ἡ ἀνάγκη ἐνεδεικνύετο μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου θεσμοῦ περὶ ἐκδόσεως τῶν πλημμελημάτων ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, διότι αἱ παρ' αὐτοῖς φυλακαὶ οὔτε ἀσφαλεῖς δύνανται νὰ ᾖναι, οὔτε τοσοῦτον εὐρεῖται ὥστε νὰ περιλάβωσιν ἐν ἀνάγκῃ πολλοὺς καταδίκους ἐπὶ μακρόν.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ πταίσματων.

Τὰ πταίσματα, τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν πραττόμενα, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀρχῶν τούτων, αἵτινες δικάζουσιν αὐτὰ ἀνεκκλήτως, κατὰ τε τὸν παλαιὸν καὶ τὸν νέον προξενικὸν νόμον. Τὸ ἄρθρον 186 τοῦ νέου νόμου εἶναι ἀντιγραφή τῶν ἄρθρων 13 § 2 καὶ 20 τοῦ νόμου τοῦ 1856. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον 187, τὸ ἀφορῶν εἰς παραβάσεις τῶν ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐκδιδομένων ἀστυνομικῶν διατάξεων, κατὰ τὴν νομολογίαν τοῦ ἄρθρου 697 τοῦ ποινικοῦ νόμου, εἶναι ἀντιγραφή τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου τοῦ 1856.

Διὰδικασίαν δὲ ἀκολουθοῦσιν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, ὡς πταισματοδίκαι, τὴν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 339 καὶ ἐπομένων τῆς ποινικῆς Δικονομίας διαγραφόμενων, πλὴν τῶν περὶ δημοσίου κατηγοροῦ διατάξεων τῶν ἄρθρων 331 καὶ 332, διὰ τε τὸ δυσχερὲς τῆς ἀναπληρώσεως αὐτοῦ καὶ διότι ἄλλως ἡ παρούσα του δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία εἰς δίκας μικρᾶς σημασίας καὶ ἐνδιαφερούσας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸν παθόντα μόνον, ὅστις δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ιδιώτης κατήγορος, κατὰ τε τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 292 καὶ 334 τῆς Ποιν. Δικονομίας, καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ νέῳ Προξενικῷ νόμῳ τεθεῖσιν ῥητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 215, ἥτις ἐφαρμόζεται, ὡς

γενική, καὶ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τῶν εἰδικῶν προξενικῶν δικαστηρίων καταδικωμένων πλημμελημάτων.

Ἐν ταῖς πόλεσι δὲ ὅπου ἐδρεύει εἰδικὸν προξενικὸν δικαστήριον, ἦτοι ἐν Κων/πόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρῃ, ἀντὶ τῶν αὐτόθι Γενικῶν Προξένων, τὴν πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐνασχοῦσιν οἱ Πρόεδροι τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, δυνάμει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 136, περὶ οὗ ἀνωτέρω (σελ. 16.) ἐγένετο λόγος.

Αἱ ἐπὶ πταισμάτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ὑπόκεινται ἀδιακρίτως εἰς τὸ ἔνδικον τῆς ἀναίρεσεως μέσον, κατὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἄρθρου 198 διάταξιν, συνδυαζομένην πρὸς τὰς τῶν ἄρθρων 359 καὶ 360 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πταισματοδικῶν, εἶναι ἀνέκλητοι, κατ' ἐξίρεσιν τῶν ἐν τῇ Ποιν. Δικονομίᾳ ὠρισμένων (ἄρθρ. 352). Αἱ ἐρήμην ὅμως ἐκδιδόμεναι ὑπόκεινται εἰς ἀνακοπὴν, κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἰκονομικῷ δικαίῳ ἀρχήν, καὶ διότι τὸ 186 ἄρθρον παρὰπέμπει εἰς τὰ σχετικὰ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἄρθρα.

Ἀνακριτικὴ ἀρμοδιότης καὶ καθήκοντα.

Τὸ ἄρθρον 200 εἶναι ἀντιγραφὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξένων νόμου τοῦ 1841. Οὕτω, τὸ μὲν ἄρθρον 201 ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ 2, τὸ 202 εἰς τὸ 3, τὸ 203 εἰς τὸ 4, τὸ 204 εἰς τὸ 6, (παρὰληφθέντος τοῦ 5 ὡς περιττοῦ, συνεπεία τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 149 § γ'). Τὸ 205 εἰς τὸ 7, τὸ 206 καὶ 207 εἰς τὸ 8, τὸ 208 εἰς τὸ 10 (τοῦ ἄρθρου 9 συγχωνευθέντος εἰς τὸ 188 τοῦ νέου νόμου), τὸ 209 εἰς τὸ 11 καὶ τὸ 25 τῆς Ποιν. Δικονομίας, τὸ 210 εἰς τὸ 13, καὶ τὸ 216 εἰς τὸ 14. Τὸ ἄρθρον 214 εἶναι ἀντιγραφὴ μετὰ τροπολογιῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΧΠΔ' τῆς 9 Αὐγούστου 1861. Νέας δὲ περιέχουσι διατάξεις τὰ ἄρθρα 211—213 καὶ 215.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν προσοχὴν τὰ ἑξῆς :

α.) Ἀπαντες οἱ ἐν τῷ ὁθωμανικῷ Κράτει Γεν. Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ προξενικοὶ πράκτορες (ὡς πρότερον κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1841) εἰσὶν ἕκαστος, ἐν τῇ περιφερείᾳ του, ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς

τὰ ὑφ' Ἑλλήνων πραττόμενα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα (ἄρθρ. 200)· ἐξίρεσιν καθιεροῖ ὁ νόμος, ὡς πρὸς τὰς πόλεις, ὅπου ἐδρεύουσι τὰ εἰδικὰ προξενικὰ δικαστήρια, διότι ἐκεῖ ἀνακριταὶ ὀρίζονται τακτικοὶ δικασταί, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 212 διατεταγμένα. Πλὴν τῶν πόλεων ὅμως Κων/πόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν, ἐν τῇ λοιπῇ περιφερείᾳ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ὡς ὠρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 142, ἀνακριταὶ διατελοῦσι πάντοτε οἱ κατὰ τόπους Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι, ἕκαστος ἐν τῇ περιφερείᾳ του (ἄρθρον 213).

β.) Αἱ ἀνακριτικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσιν, ἄνευ παρ' ἀγγελίας τῶν Εἰσαγγελέων (ἄρθρ. 123 καὶ 208) ἐφαρμοζοῦσι δὲ τοὺς ὁρισμούς τῆς Ποιν. Δικονομίας καθόσον, δὲν τροπολογοῦνται διὰ τοῦ προξενικοῦ νόμου, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων ἄρθρ. 201 κλ. καταφαίνεται.

Ἄλλὰ πλὴν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν πραττομένων παρ' Ἑλλήνων ἀδικημάτων, αἱ ἀνακριτικαὶ προξ. ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσιν ἀνακρίσεως καὶ ἐν ἄλλαις περιπτώσεσι. Τοιαῦται δὲ δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν, ὅσκις ἀδίκημα διαπράττεται ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ ἐπὶ πλοίου Ἑλληνικοῦ, προσορμιζομένου εἰς λιμένα τῆς περιφερείας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Καὶ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 157 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος, ἢ ἐὰν ὁ δράστης τῆς ἀξιοποιοῦν πράξεως συνελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ ἀρμόδιοι ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως νὰ ἐπιχειρῶσιν ἀμελητῇ τὰς ἀναγκαῖας ἀνακρίσεις, πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς πράξεως καὶ τοῦ πράξαντος, κατὰ δὲ τὰ ἄρθρα 39 καὶ 40 § β' τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος, ἔχοντος ἰσχὺν νόμου, ὁ πλοίαρχος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ ἀνακρίσεις, ἐν περιπτώσει ἀδικήματος διαπραχθέντος ἐπὶ τοῦ πλοίου αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ, καὶ ν' ἀσφαλίζῃ τὴν φύλαξιν τοῦ δράστου. Κατὰ δὲ τὴν ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διάταξιν, ὁ αὐτὸς πλοίαρχος ὑποχρεοῦται, ἐὰν μὲν καταπλεύσῃ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου εὐθὺς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα, ἅμα ὡς ζητηθῇ. Ἐντεῦθεν ἐπεταὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 123 ὑποχρέωσις τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου γενομένης τυχὸν προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, καὶ ἡ ἐνορκος λήψις τῶν μαρτυρι-

κῶν καταθέσεων, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀρμοδίας ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἐν Ἑλλάδι (πρὸβλ. ἄρθρ. 210) ἐὰν δὲ ὁ πλοίαρχος οὐδὲνως ἐνήργησεν ἀνακρίσεις ἢ ἐνήργησεν αὐτὰς ἀτελῶς, ὀφείλει ἡ προξενικὴ ἀρχή, ἢ ὁ παρὰ τοῖς ἐιδικοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις ἀνακριτῆς, δυνάμει τῆς προσημειωθείσης τοῦ ἄρθρου 123 διατάξεως, νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν ἀνωτέρω ὑποδειχθεῖσαν περίπτωσιν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐιδικῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ πλημμελήματος διαπραχθέντος ἐπὶ πλοίου ἀπάραντος μὲν ἀπὸ λιμένος ὅπου ἐδρεύει προξενικὸν δικαστήριον (Κων/πόλει, Σμύρνῃ, Ἀλεξανδρείᾳ), εὐρισκομένου δ' ἐπὶ ἐντὸς βολῆς τελεβόλου ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐκείνου, κρίνομεν ἀναγκάσιον νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι δὲν πρέπει ἄλλως νὰ παραγνωρισθῇ ἡ ἀνακριτικὴ ἀρμοδιότης τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ παρὰ τῇ προξενικῇ δικαστηρίῳ ἀνακριτοῦ, ἐὰν τὸ πλοῖον τοῦτο ἐλλιμενισθῇ εἰς λιμένα ξένον, ὅπου ὑπάρχει προξενικὴ ἀρχή ἢ προξενικὸν ἐιδικὸν δικαστήριον. Καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἄλλας περιπτώσεις τῆς διαπραχθεῖσας ἀδικήματος ἐπὶ πλοίου, ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ διατελοῦντος, αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ θὰ ἔχωσιν ἀρμοδιότητα νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀπαιτουμένης προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως κατὰ τὰς προεκτεθέντας.

γ') Καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 203, ἥτοι κατὰ τὴν κλητεύσιν καὶ ἐμφάνισιν τῶν μαρτύρων, θ' ἀναφύονται πῦθανόν αἱ δυσχέρειαι, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν ἐνταῦθα δὲ ἴσως θ' ἀναφαίνονται πολλὰ μείζονες ἐκάστοτε, διότι δὲν ὑπάρχει μὲν τῶν διαδίκων τὸ προσωπικὸν συμφέρον, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς προσελεύσεως τῶν μαρτύρων, προστίθεται δὲ καὶ ἡ φυσικὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπέχθεια πρὸς κατὰθεσιν ἐν ποινικαῖς δίκαις καὶ μάλιστα ἐν Τουρίᾳ, ὅπου εὐχερέστερον ὑπάρχουσιν οἱ μάρτυρες ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν ἐκδίκησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν. Ὁ τε παλαιὸς καὶ ὁ νέος νόμος ἀφίνουσιν εἰς τὴν κρίσιν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τὴν χρῆσιν τῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ μέσων, συμφῶνως πρὸς τὴν ἐν τῷ τόπῳ συνήθειαν. Ἰδιαζόντως ὁμως ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τούτου, καθότι ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν ἀποδείξεων ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ταχέϊα καὶ προσήκουσα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀπονομή, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος πρὸς παγίωσιν τῆς δημοσίας τάξεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ,

καὶ τῆς παρὰ τοῖς ξένοις ὑπολήψεως τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος.

Δὲν κρίνομεν δὲ ἄσκοπον, προκειμένου περὶ κλητεύσεως ἁλλοδαπῶν μαρτύρων, νὰ ὑποδείξωμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὰς ἀρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1836 Γαλλικοῦ νόμου περὶ καταδιώξεως τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν διαπραττομένων ἀδικημάτων, οἱ Πρόξενοι παραγγέλλονται νὰ παρακαλῶσι τοὺς συναδέλφους αὐτῶν, εἰς ὧν τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγονται οἱ μάρτυρες, ὅπως ὑποχρεῶσιν αὐτοὺς νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τῆς ζητούσης αὐτοὺς ἐτέρας προξενικῆς ἀρχῆς. Οὕτω δύνασθε καὶ ὑμεῖς, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνεργήτε.

δ.) Τὸ ἄρθρον 211 σκοπεῖ νὰ προλάβῃ τὰς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων ἐνδεχομένας ἐπιζημίους βραδύτητας.

Ἄλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἡ διατάξις αὐτοῦ οὔτε νὰ ἐνθαρρύνῃ, οὔτε νὰ δικαιολογήσῃ δύναται τὴν ἀμέλειαν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Διὰ τοῦτο δὲ, αἱ μὲν περὶ ἀναπληρωτῶν αἰτήσεις πρέπει νὰ ἴναι ἐπαρκῶς πάντοτε ἠτιολογημέναι, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον μετὰ πολλοῦ ἐκάστοτε διαταγμοῦ θέλει ἀποφασίζειν ἢ ἀναθέτη, ἢ ἀπολύτου ἀνάγκης, εἰς ξένον τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας πρόσωπον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 123, αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ δικάζουσι καὶ τὰς παραβάσεις τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας, ἀπαγγέλλουσι δὲ καὶ τὰς κατ' αὐτῶν πειθαρχικὰς ποινάς. Τὸ καθήκον τοῦτο δὲν ἔχουσι μόνον οἱ ἐν Τουρίᾳ ἐδρεύοντες Πρόξενοι, ἀλλὰ πάντες γενικῶς, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἄρθρου 193 καταφαίνεται.

Ἐνόςφω τὸ πλοῖον εὐρίσκεται ἐν τῇ διάπλῃ, ἢ πρὸς ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ καταστολὴν ἢ πρόληψιν ἐν γένει τῶν ἐν τῷ πλοίῳ διαπραττομένων ἀδικημάτων ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον, ὡς ἀρχηγὸν τοῦ πληρώματος, κατὰ τὰς ῥητὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 39 καὶ 40 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας Βασ. Διατάγματος τῆς 15 Δεβρίου 1836. Ἡ τοιαύτη δὲ τοῦ πλοίαρχου δικαιοδοσία ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης. Ἄλλ' εὐθὺς ὡς τὸ πλοῖον προσορμισθῇ εἰς λιμένα, ὅπου ὑπάρχει προξενικὴ ἀρχή, ἡ ἐξουσία τοῦ πλοίαρχου ἐλαττοῦται, παρούσης ἀρχῆς Ἑλληνικῆς, κύριον καθήκον ἐχούσης, σὺν ἄλλοις, καὶ τὴν τῆς ἐμπορικῆς

ναυτιλίας αστυνομίαν. Ὁ πλοίαρχος διατηρεῖ μὲν πάντοτε τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπ' αὐτὸν πληρώματος καὶ τὴν πρὸς περιστολήν καὶ τιμωρίαν ἐλαφρῶν παραπτωμάτων ἐξουσίαν αὐτοῦ, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 75, 79 καὶ 80 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, διότι ἐναντίον τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ θὰ ᾔητο τὸ νὰ ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα νὰ ἐπικαλῆται τοῦ Προξένου τὴν παρέμβασιν ἄλλ' ὁσάκις περὶ σπουδαιότερου παραπτώματος πρόκειται, ἢ τοῦ Προξένου ἐξουσία εἶναι ἡ μόνη ἀρμοδία δυνάμει τοῦ ἄρθρου 123 (βλ. καὶ ἄρθρ. 58 καὶ 59 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορ. ναυτιλίας Διατάγματος). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐφαρμόζη ὡς πειθαρχικὰς ποινὰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 41 τοῦ προσημειωθέντος Διατάγματος, ἔχοντος, ὡς προεῖρηται, ἰσχὺν νόμου.

Αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι.

Κατὰ τὸ 205 ἄρθρον τοῦ νόμου, ὅμοιον κατὰ τοῦτο πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου τοῦ 1841, εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὺς ὑπαλλήλους δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσι παραγγελίαι καὶ αἰτήσεις ὑπὸ πῶν ἐν τῷ Κράτει Εἰσαγγελέων καὶ ἀνακριτῶν, ἢ καὶ ἀμοιβαίως αἱ ἀνακριτικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ δύνανται ν' ἀπευθύνωσι τοιαύτας αἰτήσεις καὶ παραγγελίας πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ πρὸς ἄλλας ἄλλης περιφερείας ἀνακριτικὰς προξενικὰς ἀρχάς. Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνακριτικῶν τούτων πράξεων, ὁ νόμος ἐπιτρέπει εἰς τὰς ἀνακριτικὰς προξενικὰς ἀρχάς ν' ἀναθέτωσιν εἰς ὑπάλληλον τοῦ γραφείου τῶν τὴν ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων ἐν τόποις ἀπομεμακρυσμένοις τῆς ἐδρας αὐτῶν. Αἱ κατὰ καιροὺς ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκύκλιοι ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος τούτου αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ δὲν κατέβαλλον πολυτάκτους τὴν δέουσαν ἐπιμέλειαν. Διὰ τοῦτο ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ συστήσωμεν καὶ πάλιν ἐπανειλημμένως πρὸς ὑμᾶς τὴν ταχεῖαν, ἐγκαίριον καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται παραγγελιῶν, παρατηροῦντες ὑμῖν, ὅτι ἡ ταχέϊα καὶ ἀπρόσκοπτος ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ποινικῆς τε καὶ πολιτικῆς, πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸ κυριώτατον μέλημα τῶν εἰς τοῦτο τεταγμένων ἀρχῶν.

Εὐθύνη.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ προξενικὰ δικαστήρια, ἐνασκαύοντα τὴν δικαστικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ποινικῶν δικῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ κακοδικίου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας, κατὰ τὰ ῥητῶς ἐν τοῖς ἄρθροις 177 καὶ 216 τοῦ προξενικοῦ νόμου διατεταγμένα.

Ἀρμοδίον δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τοιούτων ἀγωγῶν εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, καθόσον οἱ Γεν. Πρόξενοι, Πρόξενοι καὶ Ὑποπρόξενοι, πρέεδροι δικαστηρίων προξενικῶν ἢ πρέεδροι αὐτῶν ἐδίκασαν ὡς Πρωτοδίκαι ἢ Πλημμελειοδίκαι, ἢ ἐνήργησαν ὡς εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριταὶ (ἄρθρον 58 § 2 Πολ. Δικονομ. ἄρθρ. 66 § 2 Ποιν. Δικονομίας).

Περαίοντες ἐνταῦθα τὰς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου προξενικοῦ νόμου ἡμετέρας ὁδηγίας, πεποιθήμεν ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ ἐφαρμόσωσιν αὐτὸν προξενικοὶ ὑπάλληλοι κεκτημένοι τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πείραν, ἐλαχίστας θέλουσιν εἰς τοῦτο ἀπαντῆσαι δυσκολίας, διότι ὁ νέος νόμος, περὶ ὀλίγα νεωτερίσας, συμπεριέλαβε μὲν ἀπαραλλάκτως τὰς πλείστας διατάξεις τῶν παλαιότερων νόμων, διώρθωσε δ' ἐξ αὐτῶν ὅσα ἐκ μακρῆς ἐφαρμογῆς εἶχον καταδειχθῇ πλημμελῆ καὶ μεταβλητέα. Τούτου δ' ἐνεκα δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι ὅσαι τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκυκλίων ἀναφέρονται εἰς ἀντικείμενα ἢ ζητήματα, ἐφ' ὧν δὲν ἐνεωτέρισεν ὁ νέος νόμος, ἐξακολουθοῦσιν ἔχουσαι τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον ἰσχύν, καὶ πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ὁδηγὸς τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐν ταῖς σχετικαῖς αὐτῶν ἐνεργείαις.

Συνιστῶντες τέλος εἰς τὴν πεπειραμένην μελέτην καὶ τὴν ἐμβριθῆ περίσκεψιν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος τό τε καθόλου πνεῦμα τοῦ νέου Προξενικοῦ Νόμου καὶ τοὺς εἰδικούς αὐτοῦ ὁρισμούς, ἀπεκδεχόμεθα συνάμα παρ' αὐτῶν νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἤθελιν κρίνει χρήζοντα διόρθωσιν, ἵνα μελετηθῶσι τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καὶ ζητηθῇ ἐν ἀνάγκῃ, παρὰ τῆς Νομοθετικῆς ἀρχῆς ἡ προσήκουσα αὐτῶν τροποποίησις.

Ὁ Ὑπουργός

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΣΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1877

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἐκ τῶν μᾶλλον κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, ὅσας ἡ Κυβέρνησις, ἅμα τῇ συστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου εὔρεν, ἤτο καὶ ἡ ῥύθμισις τῶν μετὰ τῆς ὁμόρου Ἐπικρατείας ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ ἡ προστασία τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὅπερ, πλουσίον πῶς καὶ ἀκμάζον, ἀπώλεσε τὰ πάντα, ἀφοῦ ἀνεπέτασε τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας σημαίαν, ἵνα τὰ πάντα σώσῃ. Ἡ σύστασις ἐπομένως προξενικῶν ἀρχῶν πανταχοῦ, ὅπου ὑπῆρχον Ἕλληνες ἐμπορευόμενοι καὶ προσωρμίζοντο Ἑλληνικά πλοῖα, ἦτο ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ πρῶτον περὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας νομοθέτημα εἶναι αἱ ὁδηγίαι αἱ φέρουσαι χρονολογίαν 1 Ἰανουαρίου 1834 μετὰ ἐν δὲ περίπου ἔτος ἠκολούθησαν αἱ πρόθετοι ὁδηγίαι τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, καὶ αὗται δὲ καὶ ἐκτείναν, δημοσιευθεῖσαι διὰ Β. Διατάγματος, ἔχουσιν ἰσχὺν νόμου, καὶ χρησιμεύουσι μέχρι σήμερον ὡς τὸ κύριον θεμέλιον τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ νομοθετήματα ὅμως ταῦτα, καὶ περ, ὑπὸ ἐποψίν τινα ἐξεταζόμενα, ἔχουσι πολλὴν ἀξίαν, διότι διαγράφουσιν εὐκρινῶς ἀρχὰς τινὰς τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου καὶ ὀρίζουσι πολλὰ τῶν προξενικῶν καθηκόντων, φέρουσιν ὅμως ἐπέρωθεν μᾶλλον συμβουλευτικόν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν δηλοῖ, ἢ νομοθετικόν χαρακτῆρα, καὶ πολλὰ ἔχουσι τὰ χάσματα καὶ τὰς ἐλλείψεις. Τούτου ἕνεκεν, ἐδέησε πολλοὶ νὰ δημοσιευθῶσιν ἑκτοτε νόμοι καὶ Β. Διατάγματα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, ὧν τὰ σημαντικώτερα εἶναι ὁ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 νόμος περὶ ἀναγκαιτικῶν καθηκόντων, ὁ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ὁ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων αὐτῶν, οἱ κατὰ τὸ 1860 δημοσιευθέντες δύο νόμοι περὶ προξενικῶν καὶ ναυτικῶν

τελῶν, καὶ πολλὰ ἄλλα νομοθετήματα, ἥττονος λόγου ἀξία, ὧν ἄλλα προσέθετον, ἄλλα συνεπλήρουν, καὶ ἄλλα κατήργουν τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις. Περιττὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νομοθετημάτων τούτων ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγκύκλιοι εἶναι πολλῶν πλείονες τὸν ἀριθμὸν, πολλὰκις ἀντίθετοι καὶ ἀντιφατικοί, ἀφοῦ καὶ τῆς νομοθεσίας, ἐφ' ὧν ἐστηρίζοντο, οὐκ ὀλίγα μέρη δὲν διετέλουν ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλα ἀρμονίᾳ.

Οὕτως ὅμως ἐχούσης τῆς νομοθεσίας, ἡ ὑπηρεσία ζημιούται, διότι καὶ ὁ ἐμπειρότερος προξενικός ὑπάλληλος δύναται νὰ πλανηθῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, ὁπόταν, ἔχων νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν ποικιλωτάτων καὶ διαφορωτάτων αὐτοῦ καθηκόντων οὐκ ὀλίγους τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ ἰσχυόντων νόμων, δὲν εὐρίσκει καὶ ἀσφαλῆ ὁδηγὸν εἰς τὰς εἰδικὰς ταύτας περὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας διατάξεις, ἀλλ' ὅτε μὲν πολλοὶ τὸν μίτον τοῦ ζητουμένου ἐν τῇ λαβυρίνθῳ τῆς κατατετμημένης προξενικῆς νομοθεσίας, ὅτε δὲ ἀπορεῖ τί τὸ ἰσχύον μετὰ τῶν συγχρονομένων ἢ κακῶς συγκεκλωσμένων διατάξεων τῶν παλαιότερων καὶ νεωτέρων νομοθετημάτων, ὅσα ἐντὸς τεσσαρακονταετίας εἶδον τὸ φῶς.

Τὸ κακὸν τοῦτο, καίπερ οὐχὶ ἀνάξιον προσοχῆς, δὲν θὰ ἦτο καίριον, ἂν ἡ προξενικὴ ἡμῶν νομοθεσία, πλὴν τῆς ἐκτεθείσης ἀταξίας, δὲν παρουσίαζε καὶ πολλὰς ἐλλείψεις, αἵτινες φρονῶ, ὅτι εἶναι, ἂν οὐχὶ τὸ μόνον, τοῦλάχιστον ὅμως ἐν τῶν αἰτίων τῆς ἐν μέρει ἀποτυχίας παρ' ἡμῖν τῆς περὶ προξενείων θεσμοθεσίας. Τὰς ἐλλείψεις δὲ ταύτας κατέδειξε πῆρα ἱκανῶς μακρὰ.

Τὰς σκέψεις ταύτας ἔχων ἀνέκαθεν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ περὶ τῆς ὀρθότητος αὐτῶν πεισθεὶς ἐξ ὅσων ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἀντελήφθην καὶ ἐκ τῆς γνώμης τινῶν τῶν παρ' ἡμῖν εἰδημόνων τοῦ κλάδου τούτου τῆς ὑπηρεσίας, κατήρτισα τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ὑμετέραν ψῆφον σχέδιον προξενικοῦ νόμου, ἐν ᾧ, μετὰ προσεκτικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἀνακάθαρσιν ὅλων τῶν ἰσχυουσῶν σήμερον διατάξεων, πολλὰ αὐτῶν ἐτηρήθησαν, ἀλλὰ διωρθώθησαν, ἄλλα συνεπληρώθησαν, καὶ πλεῖστα νέα προσετέθησαν· οὕτω δὲ τὸ σχέδιον τοῦτο ἀποτελεῖ κώδικα τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τοῦτο μόνον μὴ πλήρῃ, καθόσον πολλὰ τῶν καθ' ἑκάστα, εἴτε ὡς πόρισμα τῶν ἐν τῇ νόμῳ διατάξεων, εἴτε ὡς ἀντικείμενα δευτερεύοντα καὶ χρήσιμα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν, θέλουσι περιληφθῇ ἐν Β. Διατάγματι.

ἴσως δὲν εἶναι περιττὸν νὰ ὑπομνήσω, ὅτι, λέγων ὅτι τὸ προκείμενον σχέδιον ἀποτελεῖ κώδικα τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, δὲν πρέπει νὰ ὑποληφθῶ ἔννοῳ, ὅτι περιλαμβάνει καὶ πάντας τοὺς ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμοζόμενους νόμους, διότι, συγκεντροῦντες οὗτοι ἐν ἑαυτοῖς ἐξουσίαν ἀσκουμένην ὑπὸ πλείστων ἐν Ἑλλάδι ἀρχῶν, ἐφαρμόζουσι καὶ τὰ πλείστα τῶν νομοθετημάτων τοῦ βασιλείου.

Περιλαμβάνει ὁμῶς πάσας τὰς εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγομένας διατάξεις καὶ τὰς χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σχέσεων ἡμῶν τροποποιούσας κατ' ἀνάγκην τὴν λοιπὴν ἡμῶν νομοθεσίαν.

Μετά τ' ἀνωτέρω θέλω ἐξηγήσει τὰς ἀξιολογωτέρας τῶν μεταβολῶν καὶ προσθηκῶν, ὅσας ἡ πεῖρα κατέδειξεν ὡς χρησίμους, ἢ δὲ ἀλλαγὴ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν καιρῶν ἢ πρόοδος ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν ὡς ἀναγκαίαις.

Α'. Περὶ τῶν προσόντων τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐλλειψις οὐσιωδὲς τάτη, κοινὴ ὁμῶς ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε παρὰ τὴν ῥητὴν διατάξιν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας εἶναι ἡ ἔλλειψις νόμου περὶ προσόντων τῶν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν δημοσίων λειτουργῶν, μεθ' ὧν ἀνασποσάστως συνδέονται αἱ προσήκουσαι ἐγγυήσεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ διατηρήσεως αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, περὶ τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς ὀφειλομένης πειθαρχίας. Ἄν δὲ ἡ τοιούτου νομοθετήματος ψήφισις ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ χρόνου ὠφέλιμος καὶ δικαία διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, εἶναι ὠφελιμώτερα καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξωτερικὴν, διότι μετ' αὐτῆς συνδέεται καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια. Καιρὸς δὲ εἶναι νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέρχεται ὁ τυχὼν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν νὰ προεδρεύῃ προξενικοῦ δικαστηρίου καὶ ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὁ πολλάκις οὐδὲ κλητῆρος ἔργα ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ νὰ μετατίθεται ἄνευ λόγου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀκροῦ τῆς ἀνατολῆς εἰς τὸ ἕτερον, καὶ ν' ἀπολύηται ὁ πρὸ μικροῦ καὶ μόλις ἀρχάμενος νὰ ἐννοῇ τὰ καθήκοντά του, ἐνίοτε δὲ ἱκανὸς ὑπάλληλος. Τότε μόνον εἶναι ἔλπις, ὅτι δύνανται νὰ καταρτισθῶσι λειτουργοὶ τοῦ προξενικοῦ κλάδου ἄξιοι ὅπως οὖν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συνετάχθη τὸ Κεφάλαιον Β'. τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου καὶ εἰς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν πάντα τὰ μέχρι τῆς σήμερον καταρτισθέντα παρ' ἡμῖν δοκίμια περὶ προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

Μετά τὰ γενικά προσόντα, ἀπαραίτητα διὰ τὴν εἰσόδον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πάντος δημοσίου λειτουργοῦ, ὠρίσθησαν τὰ εἰδικὰ, περιορισθέντα εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Ἐθεωρήθη δὲ λυσιτελεῖς νὰ περιληφθῶσι καὶ ταῦτα ἐν τῷ νόμῳ, διότι καὶ οὐσιώδη εἶναι καὶ ὡς ἑσῆς διαρκῆς δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι τῆς ἐν τῷ μέλλοντι μορφώσεως χρησίμων καὶ ἱκανῶν ὑπαλλήλων, χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς συνεχεῖς μεταβολάς. Τὰ δὲ ἄρθρα 36—42 ὀρίζουσι τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ, καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, ὅτι οὗτος θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς κατωτάτης βαθμίδος, καὶ ὡς τοιαύτη ὠρίσθη ἡ τοῦ γραμματέως προξενίου. Ὁ δὲ προβιβασμὸς (ἄρθρα 43—58), θέλει προβαίνει ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν κατὰ τοὺς ἐν τῷ σχεδίῳ εἰδικωτέρους ὁρισμούς. Τῆς διατάξεως ταύτης τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον εἶναι τόσῳ προφανές, ὥστε περὶ τὴν νομίζω πᾶσαν περαιτέρω ἐξήγησιν. Ἄλλως, ὀλίγον ἤθελον χρησιμεύσει τὰ προσόντα καὶ ἡ περὶ αὐτῶν πρόνοια τοῦ νόμου, ἂν εἰς ἕκαστον ἦναι καὶ τοῦ λοιποῦ συγκεχωρημένον νὰ παραγκωνίσῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ μοχθήσαντα καὶ νὰ εἰσπληθῇ εἰς τὸ μέσον τοῦ σταδίου, ὅπερ ἄλλος διέτρεξεν ἀπὸ τῆς ἀρετηρίας.

Μετά τὰς διατάξεις δὲ περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἡ ἐπομένη παράγραφος γ'. περιλαμβάνει ἐν τοῖς ἄρθροις 55—58 τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἀπολύονται διοικητικῶς οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι. Πανταχοῦ καὶ πάντοτε θεωρήθη ὡς θεμελιώδης ἀνάγκη νὰ τεθῶσι κανόνες τινὲς ρυθμίζοντες τὸν τρόπον τῆς ἀπολύσεως τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Εἰς τοῦτο εὑρέθησαν καὶ παρ' ἡμῖν σύμφωνοι πᾶσαι αἱ ἐπιτροπαί, αἱ συστηθεῖσαι πρὸς σύνταξιν ὁμοίου νομοσχεδίου, εἴτε ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους συνέκριντο, εἴτε ἐξ ὑπαλλήλων, καὶ ἄνευ διχογνωμίας περὶ ἐδέξαντο τὰς αὐτὰς διατάξεις. Ἄνευ δὲ τούτου, νόμος περὶ προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἠθελεν ὁμοιάζει οἰκοδόμημα ἄνευ στέγης.

Τὰ ἄρθρα 60—68 πραγματεύονται περὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν αἰτούντων νὰ διορισθῶσι εἰς θέσεις προξενικῶν γραμματέων.

Τὰ διπλώματα μόνῃ οὐδαμοῦ ἐκρίθησαν ἐπαρκῆ ἐφόδια

πρὸς κατάρτισιν ἱκανοῦ ὑπαλλήλου, διότι οὗτος, καὶ μάλιστα ὁ προξενικός, δεόν νά κέκτηται καὶ ἄλλας τινὰς πρακτικὰς γνώσεις, μὴ ἀποκτωμένας ἐν τῇ σχολῇ. Παρ' ἡμῶν δὲ κατὰ μείζονα λόγον ὁ διαγωνισμὸς ἦτο ἀναγκαῖος, διότι ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἔδρα τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ὧν τὰ στοιχεῖα τοῦλάχιστον εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τοὺς διπλωματικούς καὶ προξενικούς ὑπαλλήλους. Ἡ δοκιμασία καὶ αἱ ἐξετάσεις εἰς ἄλλα κράτη εἶναι ἀύστηρόταται ἐν Πρωσσίᾳ φερέειπεν, εἶναι τριπλαῖ' ἐν Γαλίᾳ δὲ ἀπαιτοῦνται παρὰ τῶν Προξενικῶν μαθητευομένων (élèves consuls), ἐκτὸς τῶν πανεπιστημιακῶν διπλωμάτων τῆς νομικῆς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, πληθὺς ποιικίλων καὶ παντοειδῶν γνώσεων. Ἡμεῖς περιορίσαμεν αὐτάς εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας· ἀπεκδεχόμεθα δὲ τὴν ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ ὠφέλειαν οὐ μόνον δι' ὅς οὗτος παρέχει ἐγγυήσεις τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐν αὐτῷ πρωτεύοντος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατάργησεως τῶν προσωπικῶν συστάσεων καὶ πίεσεων τῶν ἰσχυόντων ὑπὲρ διορισμῶν εὐνοουμένων, ἀντικαθισταμένου εἰς αὐτάς τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ νόμου.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀφορῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος προξενικούς ὑπαλλήλους· τῶν κατὰ τὰς λοιπὰς χώρας ἐλαφρὰ τινὰ μόνον διεγράψαμεν προσόντα, διότι αἱ θέσεις τούτων, οὔσαι ἄμισθοι ἐν γένει καὶ μηδὲν ἢ μικρὸν κέρδος ἀποφέρουσαι, ἐκτὸς εὐαριθμοτάτων ἐξαίρεσεων, κατέχονται ὑπὸ ἐμπόρων, ἢ ἄλλων ἐν τῷ τόπῳ διαμενόντων εὐυπολήπτων προσώπων, συνήθως ξένων, ἅτινα τιμῆς χάριν διορίζομενα ἐπιμελοῦνται τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων.

*Β'. Περὶ τῶν ἀποδοχῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν
προξενικῶν ὑπαλλήλων.*

Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατὰ τὸν ἰσχύοντα περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νόμον τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1853, ὀλίγαι μόνον τῶν ἡμετέρων προξενικῶν ἀρχῶν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν καὶ ἔχουσι προσωπικὸν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τινὲς μὲν λαμβάνουσιν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν, δυναμένην νὰ ἀντισταθῇ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ πλεῖσται δὲ οὔτε μισθὸν ἔχουσιν, οὔτε ἐπιχορήγησιν, εἰσπράττουσι δὲ μόνον τὰ νενομισμένα τέλη πρὸς ἴδιον ὄφελος. Τὸ σύστημα ὁμῶς τοῦτο ἡ πεῖρα ἀπέδειξε πλημμελὲς καὶ ἀδικον ὡς

πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προϊσταμένους τῶν προξενικῶν ἡμῶν ἀρχῶν, διότι αὐταὶ δὲν λαμβάνονται, ὅπως ἐν Εὐρώπῃ καὶ ταῖς ἄλλαις χριστιανικαῖς χώραις, ἐκ τῶν ἐν τῷ τόπῳ διαμενόντων ἐμπόρων, ἀλλὰ ὀφείλουσι, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνομολογηθείσης συνθήκης, νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες, ἔχοντες δὲ καὶ ποικίλα καθήκοντα, καὶ σπουδαιότατον πάντων τὸ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς πάρεργον τὴν ἐνέργειαν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, διὸ καὶ ἀποστέλλονται τακτικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλοντες μάλιστα νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ προσηκόντως μεμορφωμένοι.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ συστήματος τούτου προκύπτουσι δύο ἄτοπα· τὸ μὲν, ὅτι τῶν λαμβανόντων ἐπιχορήγησιν προξενικῶν ἀρχῶν οἱ προϊστάμενοι, εἰσπράττοντες τὰ εἰσοδήματα πρὸς ἴδιον ὄφελος, φαίνονται ἐργαζόμενοι χάριν τοῦ ἰδίου αὐτῶν συμφέροντος, καὶ πολλὰ κατὰ καιροὺς ἠκούσθησαν παράπονα περὶ τῆς μὴ ἀκριβοῦς καὶ νομίμου ἐφαρμογῆς τῶν περὶ προξενικῶν τελῶν διατάξεων· τῶν παραπόνων δὲ τούτων τινὰ ἀπεδείχθησαν βάσιμα, ἀλλὰ, καὶ ὅπως ἀνυπόστατα ἂν θεωρηθῶσι, κακὴν πάντοτε ἐμποιοῦσιν ἐντύπωσιν καὶ μειοῦσι τὸ πρὸς τὸν ὑπάλληλον καὶ τὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σέβας. Τὸ ἕτερον δὲ ἄτοπον εἶναι ἡ δυσαναλογία τῆς ἀμοιβῆς, διότι, μὴ ὑπάρχοντος ὀρισμένου καὶ τακτικοῦ μισθοῦ, ὁ εἰς τὰ εἰσοδήματα μόνον ὀφείλων νὰ ἀρκεσθῇ, ὅτε μὲν ἀπολαμβάνει ἥττον, ὅτε δὲ πλέον· καὶ ἐνθ' ὁ μὲν ζῇ ὅπως οὖν ἀνέτως, ὁ ἕτερος μόλις πορίζεται τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. Ἐνεκα δὲ ποικίλων λόγων ἐμπορικῶν καὶ κοινωνικῶν τὰ εἰσοδήματα διαφόρων προξενικῶν περιφερειῶν ἄλλων μὲν ἐπαισθητῶς ἠϋξήσαν, ἄλλων δὲ ἡλαττώθησαν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη λοιπὸν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦσι νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, ἀφοῦ καὶ ἡ πεῖρα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος πείθουσιν ἡμᾶς, ὅτι εἶναι πλημμελὲς. Καὶ πρῶτον δεόν ν' ἀπονεμηθῇ τακτικὸς μισθὸς εἰς πάντας τοὺς κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας προϊσταμένους τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἀφοῦ καὶ ὁ προορισμὸς καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν ἡ σπουδαιότης ἀπαιτοῦσι ν' ἀποστέλλωνται πολῖται Ἕλληνες καὶ κάτοχοι προσόντων καὶ γνώσεων εἰδικῶν, νὰ εἰσπράττωνται δὲ τοῦ λοιποῦ πάντα τὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑπηγόρευσαν καὶ τὴν ἐκ νέου μισθοδοσίαν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν διερμηνέων, ὑπαλλήλων χρησιμωτάτων, ὧν ἀπὸ τῆς δεξιότητος καὶ τῆς χρηστότητος ἐξαρτᾶται πολλάκις ἡ αἰσία διεκπεραίωσις πολλοῦ λόγου ἀξίων ὑποθέσεων. Τούτων ἀνέκαθεν μισθοδοτουμένων, ἔπαυσεν, ὡς μὴ ὤφειλεν, ὁ μισθὸς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866, καὶ μόνον εἰς εὐαρίθμους πόλεις τῆς Ἀνατολῆς ὥρισθη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ γλίσχρον χρηματικὸν ποσόν, διδόμενον ὑπὸ τοῦ προξένου εἰς ἀμοιβὴν τῆς πολυμόχθου διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ ἄρθρα 114—129 τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου περιλαμβάνουσι τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐρμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν. Οὐ μόνον δὲ ἀναγκαῖον ἦτο ν' ἀπονεμηθῇ εἰς πάντας προϊσταμένους καὶ ὑπαλλήλους τακτικὸς μισθός, ἀλλὰ καὶ ν' αὐξηθῇ οὗτος ἐν μέρει, διότι ἀπὸ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου μεγάλη ἐπῆλθεν ὑπερτίμησις εἰς πᾶσας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰς πόλεις τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἡ ὑπερτίμησις αὕτη, φθάσασα ἐν τισὶ τὴν κατὰ τὰς μεγάλειτέρας εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, προβαίνει ὅλον ἐν εἰς αὐξήσιν. Ἐν τούτοις πολλὴ κατεβλήθη προσοχὴ εἰς τὸν ὅρισμόν τοῦ μισθοῦ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἀναλόγως οὐ μόνον τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀλλὰ καὶ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐν ᾧ διακινῶνται τόπου.

Τὸ ἄρθρον 114, περιλαμβάνον τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ὁρίζει καὶ ἀμοιβὴν τινα εἰς τὸν ἱατρὸν, τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν Πρεσβείαν εἰς τὴν ἐκεῖ διαρκῶς ὑπάρχουσαν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν. Τὴν θέσιν ταύτην κατεῖχον πάντοτε ἱατροὶ ἐπιστήμονες ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων καὶ εὐυπολήπτων, ἀλλὰ πάντες ἐβιάσθησαν νὰ παραιτηθῶσιν, ἀφοῦ ἐπὶ ἱκανὰ ἔκαστος αὐτῶν ὑπηρετήσεν ἔτη, καὶ τὸ αἶτιον εἶναι ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη, σπουδαία καὶ χρησιμωτάτη ἡμῖν, διότι ἡ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐκαστοτε περὶ τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ληπτέων ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐνδιαφερόντων συγχρόνως τὴν ναυτιλίαν, εἶναι καὶ κοπιώδης ἐνεκα τῆς ἐκτάσεως τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης. Εἶναι δὲ πιθανώτατον ὅτι, ἂν δὲν ὁρισθῇ ἀποζημίωσις τις καὶ αὐτῆς, ὁ νῦν ἀντιπροσωπεύων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν Πρεσβείαν ἱατρὸς κ. Ἀπόστολος Ἰατρὸς, ὁ παντὸς ἐθνικοῦ ἔργου θερμὸς ζηλωτὴς, θέλει διασθῆναι νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, διότι ἐκτὸς τῶν κόπων ἡ ὑπηρεσία αὕτη

συνεπάγεται καὶ τινὰς δαπάνας. Δὲν εἶναι πρέπον δὲ ὁ τυχὼν νὰ παρίσταται ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς ἐν συνεδρίῳ ἐπιστημόνων.

Γ'. Ἐρμίσθων Προξενικῶν γραφείων.

Μέχρι τοῦδε χορηγεῖται εἰς ἐκάστην τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Προξενικῶν ἀρχῶν χρηματικὸν τι ποσόν, ἐξ οὗ δαπανᾷ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ πληροῖται τὸ ἐνοίκιον αὐτῶν, ἀποδίδουσα λόγον τῶν δαπανηθέντων. Δύο αἷτια μὲ ἐπεισαν, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη χορῆζει μεταρρυθμίσεως· τὸ μὲν ὅτι ὁ ἐλεγχος εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τύπους μόνον γίνεται, ἄλλως καὶ τὸ δημόσιον δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ γινώσκῃ πόσα ἐδαπάνησεν ὁ ὑπάλληλος εἰς ἐκάστην τῶν ἀναγκῶν τοῦ γραφείου, διὸ καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους οἱ ἐπὶ παρομοίῳ σκοπῷ λαμβάνοντες χορηγίας δὲν ὑπόκεινται εἰς λογοδοσίαν. Ὅτι ὅμως ἐνδιαφέρει ἕκαστον εἶναι νὰ τηρῇ ἡ ἀρχὴ κατὰστημα γραφείου καθαρὸν, ἀξιοπρεπὲς καὶ εὐπρόσιτον εἰς τοὺς πολίτας· τοῦτο δὲ, ἀναγκαῖον παντοῦ, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, συνεχῶς παραμελεῖται. Πρὸς διόρθωσιν δὲ τῆς ἐλλείψεως φρονῶ, ὅτι τὸ ἐνοίκιον δεόν νὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ δημοσίου, περιοριζομένης τῆς εἰς τὸν προξενικὸν ὑπάλληλον χορηγίας εἰς τὸ ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου. Ἡ ἰδέα αὕτη ὑπηγόρευσε τὸ ἄρθρον 119 τοῦ σχεδίου.

Δ'. Σύστασις, κατάργησις καὶ μεταβολὴ Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ Προξενικῶν Ἀρχῶν ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα, ὅπου ἤθελε θεωρήσῃ τοῦτο κατάλληλον, καὶ μόνον διὰ Β. Διατάγματος, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ν' ἀπονεύμῃ αὐτοῖς καὶ τακτικὸν μισθόν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς καταχρήσεις καὶ εἰς πολλὰ ἄτοπα, δεόν νὰ περιορισθῇ εἰς μόνους τὰς ὅλως αἰσθητοὺς κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς χώρας Προξενικὰς Ἀρχάς, ἀφοῦ πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν θὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ τακτικὸν μισθόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ συνετάχθη τὸ ἄρθρον 85 τοῦ νομοσχεδίου.

Δι' αὐτὸ ὅμως τοῦτο, ὅτι πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν

προξενικαὶ Ἀρχαί, πλὴν τῶν προξενικῶν πρακτόρων, πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἔχωσι τακτικὸν καὶ ἐπαρκῆ μισθὸν, ἐπ'ἀνάγκης ἀποβαίνει νὰ καταργηθῶσι πολλὰ ὑποπροξενεῖα καὶ τινα γενικὰ προξενεῖα καὶ προξενεῖα, ἅτινα εἴτε ἀπώλεσαν, ἢ ἄλλοτε εἶχον διὰ τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν, ἢ ἄλλα δημόσια συμφέροντα ἄξιαν, ἢ ἀνέκαθεν ἐστεροῦντο οἰασδὴποτε σημασίας καὶ εἶχον ἰδρυθῆ μᾶλλον χάριν προσωπικῶν λόγων τὰ ἐν αὐτοῖς δὲ μικροῦ λόγου συμφέροντα δύνανται προσηκόντως νὰ προστατεύσωσι καὶ ἅπλοῖ προξενικοὶ πράκτορες.

Καταργοῦνται ἐπομένως τὸ ἐν Ἰασίῳ γενικὸν προξενεῖον, τὸ ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας προξενεῖον καὶ τὰ ἐξῆς ὑποπροξενεῖα Ἀγίων Σαράντα, Βουρλατίου, Δαμιατίου, Ἰσμαηλίας, Καλαφατίου Καλλιπόλεως, Κωστάντζης, Λεμεσσοῦ (Κύπρου), Λήμνου, Μαγνησίας, Μανσούρας, Νικομηδείας, Πανόρμου, Πτολεμαίδος, Πύργου, Σαγιάδος καὶ Σουέξ, ἐν ὧν ὑποπροξενεῖα δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν πλείστων δὲ ἐξ αὐτῶν ἐγγύτατα εὑρισκομένων ἄλλων προξενικῶν Ἀρχῶν ἢ διὰ σιδηροδρόμου συνδεομένων, οἱ ἐν αὐτοῖς παρεπιδημοῦντες εὐχάριστοι Ἕλληνες δύνανται εὐχερῶς νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν συνδρομὴν ἑλληνικῆς ἀρχῆς.

Δι' ὃν δὲ λόγον τὰ ῥηθέντα ὑποπροξενεῖα καταργοῦνται, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἕτερα δέον νὰ προβιβασθῶσι εἰς προξενεῖα, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ τῆς Βραΐλας, τοῦ Βώλου, τοῦ Ἑλλησπόντου, τῶν Σερραίων καὶ τῆς Φιλιππουπόλεως, οὐχὶ ὅμως ἰσόβαθμα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα, ἀλλὰ κατώτερα, διότι ὠφέλιμον εἶναι, κατὰ τὸ παράδειγμα πολλῶν ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, νὰ ἔχωμεν προξενεῖα πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀνάγκη τὰ προξενεῖα Σμύρνης, Θεσσαλονίκης καὶ Ἰωαννίνων νὰ προβιβασθῶσι εἰς γενικὰ προξενεῖα, καὶ ἐκ τῶν ἀμίσθων τὸ τῆς Ὁδησσοῦ, τὸ μὲν διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκείναις παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, τὸ δὲ διὰ τὰ πολλοῦ λόγου ἄξια ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια συμφέροντα, ἅτινα αἱ ἐν αὐταῖς προξενικαὶ ἀρχαὶ καλοῦνται νὰ προστατεύσωσι.

Τὸ ἄρθρον 72 τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει τὰ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν πρέπει νὰ τηρηθῶσι ἢ νὰ προστατευθῶσι.

Ε'. Περὶ ἐπιθεωρητοῦ.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπιτηρήσεως τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν ἕκαστος ὁμολογεῖ, καὶ ἡ ἡμετέρα νομοθεσία περιέχει διατάξεις περὶ ἐπιθεωρήσεως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τακτικῆς διαφόρων κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἄν δὲ αὕτη εἶναι ἀναγκαία διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ κράτους ἀρχάς, ὅπου καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἀνωτέρων εἶναι εὐχερεστέρα καὶ ἡ Κυβέρνησις ταχύτερον δύναται νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τε τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς δημοσιογραφίας τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς τυχόν συμβαινούσας παρεκτροπὰς, πολλῶ μᾶλλον ἀναγκαία, καὶ τολμῶ εἰπεῖν ἀναπόφευκτος, παρίσταται διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ κράτους προξενικάς, ὧν τινὲς πολὺ μακρὰν ἀφιστάμεναι, διαφεύγουσι πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν ἐποπτείαν. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἡσθάνθη πάντοτε ἡ ὑπηρεσία, καὶ πρὸς θεωρηταίαν αὐτῆς προσωρινὸν πολλάκις ἐξεπέμφθησαν καὶ ἐπιθεωρηταὶ καὶ ἐπόπται καὶ συχνότερον μάλιστα ἀνακριταὶ, ὀλίγον ὅμως ὠφελήσαντες, τὸ μὲν διότι εἶχον ὠρισμένα θέματα νὰ ἐξετάσωσι, τὸ δὲ διότι ἄδαεῖς τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας, ἢ ἀνελάμβανον, παρενόησαν ἐν μέρει τὴν ἀποστολὴν των. Ἄλλως τε τοιοῦτου εἶδους προμεμελετημέναι καὶ εἰδικαὶ ἀποστολαὶ εὐρίσκουσι τὸν ὑπάλληλον παρεσκευασμένον εἰς ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, ἀναστατοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν ἀποικίαν, εἰς ἣν πέμπονται, καὶ τὸ χεῖριστον, προστρίβουσιν ὄνειδος εἰς τὸν ὑπάλληλον καὶ μειοῦσι τὸν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχὴν ὀφειλόμενον σεβασμὸν, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἡ τῆς ἐξελέγξεως τὸ ἐξαγόμενον. Διάφορα ὅμως φρονῶ ὅτι ἔσονται τῆς ἐπιθεωρήσεως τὰ ἀποτελέσματα ὁπόταν αὕτη γίνεταί τακτικῶς καὶ ἐπιμελῶς παρ' ἀνδρὸς ἐντρίβου ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις κύριον ἔργον καὶ οὐχὶ πάρεργον ἔχων τοῦτο, θέλει ἀπροσδοκῆτως παρουσιάζεσθαι ὅτε μὲν ἐδῶ, ὅτε δὲ ἐκεῖ, χωρὶς οὐδεμίᾳ προηγουμένη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ γνώσεως νὰ παρέχῃ εὐκαιρίαν εἰς τὸν ὑπάλληλον νὰ οἰκονομῇ ὅσας περιστάσεις νομίζει ὅτι χρῆζουσιν οἰκονομίας. Διότι ἂν μετὰ τῶν πολυαριθμῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων τινὲς εἴτε ἐξ ἀπειρίας εἴτε ἐκ εὐρεθῶσι καὶ εἰς τὸ ταὶ νὰ σφάλωσιν, ἐνδέχεται ὅμως νὰ εὐρίσκονται, ἄλλοι ἐπιλήσμονες μέλλον, ὅπως ἀτυχῶς καὶ νῦν εὐρίσκονται, ἄλλοι ἐπιεικῶς τοῦ ἰδίου αὐτῶν καθήκοντος. Ἐκ τούτων δέον οἱ μὲν ἐπιεικῶς νὰ καθοδηγῶνται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐ-

τῶν, τῶν δὲ ταχέως νὰ καταστέλληται ἡ πονηρὰ διαθεσις. Τοῦτο δὲ ἔσεται τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ κυβέρνησις θέλει μανθάνει τὴν κατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας αὐτῆς, τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὸ ποῖον τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ οὐδεμίαν περίστασιν ἀξίαν λόγου θέλει διαφεύγει τὴν προσοχὴν τῆς.

Τὰ ἄρθρα 130—134 τοῦ Νομοσχεδίου διαλαμβάνουσι περὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Γ'. Γενικά καθήκοντα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Καὶ αἱ παλαιότεραι ὁδηγίαι καὶ οἱ κατόπιν ἐκδοθέντες ἀλλεπαλλήλως νεώτεροι νόμοι μνημονεύουσι πολλὰ τῶν καθηκόντων τῶν προξένων ἐνῶ ὅμως καὶ ἐλειπῇ ἐν μέρει εἶναι, καὶ εὐρισκόμενα διεσπαρμένα εἰς τσαῦτα νομοθετήματα ἀποβαίνουσι δυσεφάρμοστα, ὥς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως εἶπον, γεννῶσι καὶ οὐκ ὀλίγας ἀπορίας.

Τὰ ἄρθρα 135—153 τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβάνουσι σαφέστερον καὶ μεθοδικώτερον οὐ μόνον πάντα τὰ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους ἰδιάζοντα εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς προξενικὰς ἀρχὰς καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα τινα.

Ζ'. Εἰδικὰ καθήκοντα τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ Χριστιανικὰς Χώρας Προξενικῶν ἀρχῶν.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν καθηκόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενικῶν ἀρχῶν εἶναι ἡ δικαιοδοσία, ἣν ἐξασκοῦσι δυνάμει τοῦ ὑπὸ τῶν συνθηκῶν καθιερωμένου δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας. Τὴν δικαστικὴν δὲ ταύτην ἐξουσίαν τῶν ἡμετέρων προξενικῶν ἀρχῶν ρυθμίζει ὁ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 νόμος, ἀντιγραφεὶς σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ ὁμοίου Βελγικοῦ. Ἐπωφελὲς οὗτος ὑπηρετήσας ἐπὶ εἰκοσαετίαν σχεδὸν τὰ συμφέροντα τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς πείρας κατὰ τὴν ἱκανῶς μακρὰν αὐτοῦ ἐφαρμογὴν, ὅτι ἔχει ἐλλείψεις τινὰς καὶ ἀσφαλείας, δούσας χώραν εἰς παρερμηνεῖαν καὶ εἰς ἀντιφατικὰς ἀποφάσεις τῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων, πρὸ πάντων ὅμως χρήζει συμπληρώσεως, διότι καὶ ἡ ἀντιγραφή αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βελγικοῦ δὲν ἐγένετο πλήρης.

Ὡς παραδείγματα τῶν ἐλλείψεων ἀναφέρομεν τὸν περιο-

ρισμὸν τοῦ ποσοῦ εἰς δραχμὰς 100, τοῦ ὁποίου πέραν δὲν δύνανται νὰ δικάσωσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, καὶ τοῦ ποσοῦ εἰς δραχμὰς ὀκτακοσίας, πέραν τοῦ ὁποίου μόνον ἐκκλητῶς δύνανται νὰ δικάσωσι τὰ προξενικὰ δικαστήρια. Φρονῶ δὲ ὅτι ἡ μὲν δικαιοδοσία τοῦ προξένου δέον ν' ἀναβιβασθῇ εἰς δραχμὰς 300, ἡ δὲ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου εἰς δραχμὰς 1200. (ἄρθρα 156 καὶ 157 τοῦ νομοσχεδίου)— τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἕκαστος τοὺς διαδίκους ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἥτις δέον νὰ διορθωθῇ, καθ' ὃ τὸ ἄρθρον 170 τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζει— τὴν παράλειψιν ποινῆς τινος κατὰ τοῦ ἐκ στρεψοδικίας ἐκκαλοῦντος προπαρασκευαστικὰς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεις, διότι ἂν ἡ χρησιμότης τῆς διατάξεως ταύτης δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἶναι προφανὲς ὅμως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου διὰ πλείστους λόγους ἡ ταχέως ἐκδίκασις καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ἐπιμέλεια τῶν διαδίκων καθίστανται δυσχερέσταται. Τὸ ἄρθρον 207 τοῦ νομοσχεδίου προνοεῖ περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἀτοπήματος τούτου— τὴν παράλειψιν τοῦ τρόπου καθ' ὃν κοινοποιοῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων τοῦ Κράτους αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ προξενικῶν ὑποθέσεων. (Νομοσχεδίου ἄρθρον 178).

Σπουδαιότερα εἶναι καὶ ὑπάρχουσαι ἀσφατεῖαι, ὧν ἰδού τινα παραδείγματα:

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ τὸ ἐπόμενον 13 ἐπανλαμβάνουσι πολλάκις ὅτι «Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, καὶ ὑποπρόξενοι ἀποφασίζουσι περὶ ὅλων τῶν διαφορῶν, αἵτινες ἀναφύονται μεταξὺ Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς περιφέρειας των.» Καὶ πρῶτον ἡ λέξις ἀναφύονται δὲν εἶναι ὅρος νομικὸς, οὐδὲ σαφής, διότι μένει ἀνεξήγητον τὸ πότε ἀναφύονται: διὸ πολλὰ καὶ ἀντιφατικὰ ἐδόθησαν ἐρμηνεῖαι ὑπὸ τε τῶν προξενικῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Δεύτερον ἐκ τοῦ χωρίου τούτου δύναται νὰ προκύψῃ ἐσφαλμένον συμπέρασμα καὶ νὰ γεννηθῇ ἀπορία περὶ ὅρου τῆς δίκης οὐσιωδστάτου· τὸ ἐσφαλμένον συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ Ἕλλην δύναται νὰ ἐναγάγῃ οἰονδήποτε ἄλλον Ἕλληνα ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, εἴτε οὗτος ἔχει ἐν αὐτῇ τὴν διαμονήν του, εἴτε ἀπλῶς διαβαίνει ἀπερχόμενος ἀλλοχόσε. Ἀλλ' ὅτι τοιοῦτος δὲν ἦτο ὁ νοῦς τοῦ νομοθέτου προκύπτει ἐκ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ γενομένης συζητήσεως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου,

(ὄρα πρακτικὰ τῆς περιόδου Δ'. συνόδου Γ'. τόμον 3. σελ. 997) ὅτε ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς εἰς τοιαύτην τινὰ ἀντίρρησην ἔδωκε τὴν ὀρθὴν καὶ προσήκουσαν ἐξήγησιν, ὅτι δέον ὁ ἐναγόμενος, ἵνα ἐναχθῇ ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, νὰ ἔχῃ ἐν αὐτῷ τὴν σταθερὰν διαμονήν του, διότι ἄλλως ἤθελεν εἶναι προφανὴς ἀδικία νὰ σύρηται ἀνέτοιμος εἰς δικαστικὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τοῦ δρόμου του. Ἡ ἀπορία δὲ εἶναι ἂν καὶ ὁ ἐνάγων πρέπη νὰ ἔχῃ ἐκεῖ τὴν σταθερὰν διαμονήν του, ὅπερ δὲν εἶναι παντάπασιν ἀναγκαῖον, ὡς ὅλως ἀδιάφορον εἰς τὸν ἐναγόμενον. Καὶ τὸ συμπέρασμα δὲ τοῦτο ἐγένετο, καὶ ἡ ἀπορία οὐχὶ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις ἐσφαλμένως ἐλύθη, καὶ οἱ διάδικοι ἐπλήρωσαν δι' ἱκανοῦ ἀργυρίου τὰς παρερμηνείας τῶν δικαστηρίων, ὡς δὲν εἶναι δύσκολον νὰ μάθῃ ἕκαστος ὕμῶν.

Ἐτέρα ἀσάφεια εἶναι τίνα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνώπιον προξενικοῦ δικαστηρίου παρισταμένου πληρεξουσίου, καὶ ἂν ἔχῃ καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντικλήτου, διότι ποῦ μὲν μνημονεύεται χωριστὰ ἑκάτερος ὅρος, ποῦ δὲ ἀμφότεροι ἐκ παρᾶλλήλου.

Ἐτέρα οὐδὲν ἦττον οὐσιώδης ἀπορία γεννᾶται, τίνα βαρύνουσι τὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐγκαίρου κοινοποιήσεως τῶν δικογράφων, διότι ὁ νόμος σιωπᾷ. Ἀδικον δὲ θὰ ἦτο νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸν διάδικον, ἀφοῦ οὗτος δὲν κοινοποιεῖ ἀπ' εὐθείας τὰ δικόγραφα εἰς τὸν ἀντίδικόν του, οὐδὲ τὸν κλητῆρα ἐκλέγει, ἀλλὰ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν.

Αὗται εἶναι ἐν παραδείγματι, ὀλίγαι ἐκ τῶν πολλῶν ἐλλείψεων καὶ ἀσαφειῶν τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου τοῦ 1856, τὰς ὁποίας ἐπαγγέλλεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ὑπὸ τὰ ὄμματα ὕμῶν σχέδιον νόμου διὰ πολλῶν ἀρθρῶν περιεχομένων ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Β'. τοῦ Δευτέρου μέρους.

Τὰ ἀρθρα 246—249 διαγράφουσι τὰ καθήκοντα εἰδικῶν τινῶν κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος ὑπαλλήλων, ἥτοι τῶν διερμηνέων καὶ λιμεναρχῶν, περὶ ὧν ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία ὀλοτελῶς σιωπᾷ.

Η'. Προξενικά δικαστήρια ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Τὸ σύστημα τῆς δι' ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν συγκρο-

τήσεως προξενικῶν δικαστηρίων δοκιμασθὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρέθῃ πολυτρόπως ὠφέλιμον, καὶ περὶ τούτου εὐχερῶς πείθεται πᾶς ὅστις παρατήρησεν ἐκ τοῦ σύγγγγους τὴν ἀτέλειαν τῆς διαδικασίας τῶν λοιπῶν προξενικῶν δικαστηρίων, συγκροτούμενων ἐξ ἐμπόρων. Τόσῳ δὲ ἀληθὲς εἶναι ὅτι τὸ δι' ἐμμίσθων καὶ τακτικῶν δικαστῶν σύστημα ἡυδοκίμησεν, ὥστε ἡ Ἰταλία πρώτη ἐμιμήθη αὐτὸ, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἡ κατὰ τὸ 1863 συστηθεῖσα πολυμελὲς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτάτων τοῦ κράτους λειτουργῶν, πρέσβων, γεροισιαστῶν κλπ. ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς του, καὶ ἐνταῦτ' ὁ λακευτικῶς ἐξεφράσθη ὑπὲρ τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει δοκιμῆς. Καὶ ναὶ μὲν δὲν εἶναι ἐφικτὸς πανταχοῦ ὁ διορισμὸς ἐμμίσθων δικαστῶν, ἕνεκα τῆς δαπάνης, ἣν συνεπάγεται καὶ τοῦ εὐκρίθμου τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων ἀναγκαῖος ὅμως ἀποβαίνει εἰς τὰ εὐρύτερα καὶ πολυπληθέστερα κέντρα, ὅπου τὰ ἐκ τῶν δικαστικῶν τελῶν εἰσοδήματα δύνανται νὰ καλύψωσι, κατὰ μέγα μέρος, εἰμὴ ὁλόκληρον, τὴν δαπάνην. Τὴν ἀνάγκην ταύτην αἰσθάνονται πρὸ πάντων ζωηρῶς αἱ πολυπληθεῖς Ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης, καὶ πολλάκις παρέστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς πληρώσεως αὐτῆς.

Εἶναι δὲ ἀληθὲς ἀπαραίτητος ἡ μεταρρύθμισις τῶν ἐν ταῖς δύο ταύταις πόλεσι προξενικῶν δικαστηρίων, διότι ἐτησίως εἰσάγονται πολλαὶ ἑκατοντάδες ὑποθέσεων καὶ συνεχῶς μεγάλῃς χρηματικῇ ἀξίᾳ πᾶσαν δὲ τὴν χρηματικὴν ταύτην ἐργασίαν ἐνεργεῖ ὁ προεδρεύων προξενικὸς ὑπάλληλος (ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ πάντοτε ὁ γραμματεὺς), διότι οἱ ἄμισθοι πάρεδροι, ἐμποροὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τούτου ἕνεκα πολυάσχολοι καὶ ἀδαεῖς νομικῶν γνώσεων, μετέχουσι μόνον τῆς συζητήσεως καὶ διασκέψεως, καὶ τὸ συνηθέστερον κατὰ τύπον.

Ὑπὲρ τῆς συγκροτήσεως τακτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς δύο τοὐλάχιστον πόλεις Ἀλεξανδρείαν καὶ Σμύρνην συνηγορεῖ καὶ ἕτερος λόγος, κατὰ τὴν τῶν εἰδημόνων γνώμην, ἰσχυρότατος. Δὲν λέγει ὑπερβολὴν ὁ θεβαιῶν, ὅτι ποινικὴ δικαιοσύνη εἶναι χρῆμα ἄγνωστον εἰς ὅλας τὰς κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν κράτος Ἑλληνικὰς κοινότητας, ἀποτελουμένης πολλαχοῦ ἐκ πολλῶν χιλιάδων ψυχῶν. Αἴτιον δὲ τούτου εἶναι, ὅτι αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἔχουσιν ἀρμοδιότητα, εἰμὴ μόνον ἐπὶ πταισμάτων, τῶν δὲ πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων ἐνεργοῦσιν

ἀπλῶς τὴν ἀνάκρισιν. Ἐπειδὴ δὲ σπανιώτατα ἐκδίδεται βούλευμα παραπομπῆς ἐπὶ πλημμελήματι, ἂν δὲ τοῦτο γένηται μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, εἶναι συνήθως ἀθωωτικόν, ἐνεκα πολλῶν λόγων, ὧν ὁ κυριώτερος εἶναι ἡ ἀτέλεια τῶν ἀνακρίσεων· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν προβαίνει εἰς καταδίωξιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων ἀνευ ῥητῆς καταγγελίας, ἐκτὸς ὁπόταν διεπράχθῃ δεινόν τι κακούργημα· οἱ δὲ παθόντες ἐκ πείρας ἐδιδάχθησαν, ὅτι, ἀφ' οὗ μοχθήσωσιν ἐπὶ πολὺ, εἰς οὐδὲν θέλουσι φθάσει ἀποτέλεσμα, προτιμῶσι νὰ ἄγῳσιν ἡσυχίαν, καὶ οὕτω τὸ ἔγκλημα μένει ἀτιμώρητον.

Αὐτὰ ταῦτα ἔχοντα πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ἀπένευμαν ποινικὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενικὰ αὐτῶν δικαστήρια καὶ Ἕλληνοί καὶ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ καὶ Βέλγοι, καὶ τινὰ αὐτῶν μέχρι βαθμοῦ κακούργηματος. Ἄν δὲ τὰ ἔθνη ταῦτα ἐθεώρησαν ὡς ὠφέλιμον τὴν ποινικὴν ἐξουσίαν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν προξενικῶν αὐτῶν δικαστηρίων, παρ' ἡμῖν εἶναι ἀπαράκλητος, διότι αἱ κοινότητες ἡμῶν καὶ πολυπληθέστεραι εἶναι καὶ, ὁμολογητέον, ταραχωδέστεραι διὰ τὸ πολυμιγῆς τῶν συγκροτούντων αὐτὰς στοιχείων.

Ἄν λοιπὸν, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συστηθῇσι πανταχοῦ τῆς Ἀνατολῆς τακτικὰ δικαστήρια, ὠφέλιμον ὅμως εἶναι νὰ ἰδρυθῶσιν, ἐκτὸς τοῦ ἐν Κ/πόλει ὑπάρχοντος, ὅπερ ὅμως, ἀπονεμομένης αὐτῇ ποινικῆς ἐξουσίας, δέον νὰ συμπληρωθῇ, ἕτερα δύο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ.

Ὡς ἀρχοῦν, οὐχὶ ὅμως καὶ περιττεῦον, προσωπικὸν αὐτῶν ὀρίζονται ἐν τοῖς ἀρθροῖς 114 καὶ 115 τοῦ νομοσχεδίου, εἰς μὲν πρόεδρος καὶ δύο πᾶρεδροι δικασταὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, εἰς δὲ πρόεδρος καὶ εἰς πᾶρεδρος ἐν Σμύρνῃ, προστίθενται δὲ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς πρόεδρος καὶ εἰς ἕτερος πᾶρεδρος ὅστις θέλει ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐνεργεῖαν τῶν ἀνακρίσεων, μεθ' ἐνὸς γραφέως εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν δικαστηρίων.

Ἰσως ἀπορήσῃ τις πῶς, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐν Αἰγύπτῳ κατηργήθη ἡ ἑτεροδικία, κατὰ τὴν κοινῶς παραδεδεγμένην ἑκφράσιν προτείνω τὴν σύστασιν τακτικοῦ δικαστηρίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Παρατηρῶ ὅτι ἡ ἑτεροδικία ἐν μέρει μόνον κατηργήθη, καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ προξενικῶν δικαστηρίων εἰσαγομένων ὑποθέσεων ὀλίγαι μόνον ἀφηρέθησαν, αὐταὶ δὲ εἶναι αἱ μικταὶ μεταξὺ ξένων καὶ ἐγγχωρίων καὶ

αἱ μεταξὺ ξένων ἀλλοεθνῶν, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι, καὶ ἰδίως αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων ἀστικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις, καὶ πᾶσαι αἱ ὑπὸ Ἑλλήνων διαπραττόμεναι ἀξιοποίνου πράξεις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγομέναι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν προξενικῶν δικαστηρίων. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ καὶ δυνάμει μακροῦ ἐθίμου, ἐδικάζοντο μέχρι τοῦδε αἱ μεταξὺ ἐγγχωρίων καὶ ξένων διαφοραὶ ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, διότι καθ' ὅλον τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐγγχωρίων.

Ὅθεν ἡ μεταρρύθμισις εἶναι μερικὴ καὶ ἐλάχιστον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς χρησιμότητος τῆς συστάσεως προξενικοῦ δικαστηρίου ἐν Αἰγύπτῳ.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, εὐρυνομένης τῆς διαδικασίας τῶν τριῶν τούτων δικαστηρίων, ἡ χρησιμότης αὐτῶν ἀποβαίνει ἔτι μείζων. Οὐδὲν δὲ ἐκ τούτου ἀτοπον ὑπάρχει εἰνδυνος νὰ προκύψῃ, διότι πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κωμοπόλεις, ἐφ' ἃς διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τῶν προξενικῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνῃς, συνδέονται μετ' αὐτῶν νῦν, ὡς εἶναι πασίγνωστον, διὰ σιδηροδρόμων καὶ πολλὰ πλὴν ἀτμοπλοικῶν γραμμῶν, ἔτι δὲ εὐκολωτέρα εἶναι ἡ συγκοινωνία ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς οὐδεὶς ἐπίσης ἀγνοεῖ, καὶ ἴσως δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον δύναται τις νὰ μεταβῇ ἢ νὰ συγκοινωνήσῃ ἀπλῶς ἐκ τῶν ἄκρων ταῖς νὰ μεταβῇ τῶν τριῶν τούτων διαμερισμάτων τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους πρὸς τὰς τρεῖς μεγάλους πόλεις, ἢ ὁ κάτοικος ἐπαρχικῶν τινῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ νομοῦ, ὅπου ὑπάρχει τὸ πρωτοδικεῖον.

Πρὶν περὶ τὸν περὶ τῶν τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων λόγον, ἀναγκαῖον κρίνω νὰ προσθέσω παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν προέδρων αὐτῶν. Ὅτι τῶν δικαστηρίων τούτων ὁ προσρισμὸς δὲν εὐοδοῦται ἄλλως, καὶ ὅτι ἀνευ εἰδικῶν παρέδρων ἔσονται ἀτελεῖ, θεωρῶ ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ προκύψῃ σύγκρουσις μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν ἢ μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, προλαμβάνων λέγω, ὅτι οὐδὲν τούτων δύναται νὰ συμβῇ, τὸ μὲν πρῶτον, διότι τὰ προξενικὰ δικαστήρια ἐν γένει εἰς οὐδεμίαν ἔρχονται πρὸς τὰς ἐγγχωρίους ἀρχὰς συνάφειαν, διατελοῦντα σχεδὸν ἄγνωστα εἰς αὐτάς, διότι τὸ ἔργον αὐτῶν περιορίζεται ἐντὸς τοῦ προ-

ξενικοῦ γραφείου καὶ εἰς τὴν ἐκδίκασιν συνήθως τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορῶν καὶ ὀλίγων μεταξὺ Εὐρωπαίων καὶ Ἑλλήνων, καθ' ἃς οὗτοι εἶναι ἐναγόμενοι. Ἄν δὲ ἐκ τῶν πράξεων τῶν δικαστηρίων γεννηθῇ σχέσις τις πρὸς τὴν ἐγγώριον ἀρχὴν ἢ πρὸς ἐγγώριον ιδιώτην, ταύτην διεξάγει ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ὡς τοιοῦτος, καὶ οὐχὶ ὡς πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου. Τὸ δὲ διότι ἐνδεχομένη σύγκρουσις μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τοῦ προέδρου καὶ τοῦ προξένου, εἶναι ὑποψία ὀλιγώτερον βάσιμος, διότι τὰ καθήκοντα ἐκάστου εἶναι διάφορα, καὶ τὰ ἄρθρα 161, 162 καὶ 163 τοῦ νομοσχεδίου σαφῶς διακρίνουσι τὰ χωρίζοντα αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων ὅρια.

Ἡ παραδοχὴ τούναντίον εἰδικῶν προέδρων συνεπάγεται πολλὰ καὶ λόγου ἄξια πλεονεκτήματα, ἅτινα μακρὸν ἤθελεν εἶναι νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα, δύνανται ὅμως ἐν ὀλίγοις νὰ συνοψισθῶσιν ἐν τοῖς ἐξῆς: α.) ὅτι θέλει ὑπάρχει μείζων ἐγγύησις εἰς τακτικώτερον, ὀρθοτέρων καὶ μᾶλλον ἀπροσωπώληπτον ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης: β.) θέλει ὑπολειφθῇ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν τριῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἡ δέουσα ἀνεσις, ἵνα ἀσχολῶνται συντονώτερον εἰς τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἔργα, τὰ τῶσφ σπουδαῖα ἄρα καὶ πολυάριθμα: γ.) θέλει εἶναι μᾶλλον ἐλευθέρα ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τριῶν γενικῶν προξένων, μὴ ὄντος τοῦ λοιποῦ ἀναγκαίου νὰ κέκηνται οὗτοι εἰδικὰς νομικὰς γνώσεις καὶ πᾶσαν μετὰ τῶν λοιπῶν προσόντων, ὅσα αἱ τρεῖς αὐταὶ προξενικαὶ θέσεις ἀπαιτοῦσι: δ.) θέλει κλείσει τὴν πηγὴν τῶν ἀνείων κατὰ τῶν προξένων παραπόνων εἰς τὰς τρεῖς ταύτας τούλάχιστον μεγάλας περιφερείας, διότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, τὰ ἐννέα δέκατα τῶν παραπόνων ἔχουσιν αἰτίαν τὰς δικαστικὰς διαφοράς.

Ἄξιον δὲ προσοχῆς εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἔμμισθοι τακτικοὶ δικασταὶ προεδρεύουσι τῶν προξενικῶν δικαστηρίων τῶν ἐθνῶν, ὅσα παρεδέχθησαν τὸ σύστημα τοῦτο, δηλαδή Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας κτλ.

Περὶ τῆς διαιδικασίας τῶν πλημμελημάτων ἐνώπιον τῶν τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων κρίνω περιττὸν νὰ εἰσέλθω εἰς ἰδιαιτέρην ἀνάπτυξιν, καθότι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου εἶναι σαφεῖς, ὑπαγορευθεῖσαι ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγμάτων καὶ ἐν γνώσει τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας. Μόνον τοῦτο παρατηρῶ, ὅτι διὰ τοῦ ἁρθρου 223 εἰσάγεται καινοτομία εἰς τὴν καθιερωμένην ὑπὸ τῆς ποινικῆς δικονομίας διαιδικασίαν, ἥτις ἀγνοεῖ τὴν ἔφεσιν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν

πλημμελειοδικῶν. Ἄλλ' ἂν τὸ ὠφέλιμον ἢ μὴ τῆς τοιαύτης καινοτομίας δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διαιδικασίαν, φρονῶ ὅμως ὅτι καθίσταται ἀναμφισβήτητον, ὅπόταν ἡ διαιδικασία μεταφέρηται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν περιορίζεται ἀπὸ πέντε εἰς τρεῖς. Ἀφαιρουμένης μιᾶς ἐγγυήσεως (ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ πολυμελὲς τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀποχρῶσα πάντοτε ἐγγύησις), δεόν νὰ δοθῇ ἑτέρα.

Θ'. Προξενικὰ πρακτορεῖα.

Τῶν προξενικῶν πρακτόρων τὰ καθήκοντα εἶναι, κατὰ τὰ σήμερον ἰσχύοντα, τῶσφ περιωρισμένα, ὥστε εἰς τὰς κοινοτέρας σχέσεις δὲν δύνανται νὰ συντρέξωσι τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας, οἵτινες διὰ τοῦτο ἀναγκάζονται νὰ προσφεύγωσιν εἰς τὰς ἐγγώριους Ἀρχάς, ἢ θυσιάζοντες καιρὸν καὶ χρήματα νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν ἔδραν ἀνωτέρας προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς σύνταξιν πολλῶν ἐνὸς ἐπιτροπικοῦ. Μετὰ τὴν προτεινομένην δὲ κατάργησιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ὑποπροξενείων ἐν τῷ Ὁθωμανικῷ κράτει, ἐν μέρει ὀλίγον χρησίμων, καὶ ἐν μέρει ὅλως περιττῶν, τὸ ἄτοπον θέλει αὐξήσῃ. Ὅθεν φρονῶ ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαῖον μάλιστα νὰ δοθῶσι πλείονα καθήκοντα εἰς τοὺς προξενικοὺς πράκτορας: ἐπομένως ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς προξένους καὶ ὑποπροξένους ἐξελέχθησαν μετὰ προσοχῆς τὰ ἀναγκαϊότερα καὶ τὰ ὀλιγώτερον δυνάμενα νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς κατάρχησιν, τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ληξιαρχικὰ καὶ συμβολαιογραφικὰ, τὰ τῶν ἐπιδόσεων καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς ἐκτελέσεις παραγγελιῶν τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, ἥτοι ἐξετάσεις μαρτύρων, ὁρκοληψίας καὶ τὰ ὅμοια, ὧν οὐδὲν ἔχουσι σήμερον, ὡς ἐκ τούτων δὲ πολλὰ καὶ μεγάλα παρεμβάλλονται, κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν μάλιστα κράτος, δυσκολαὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πολίτας.

Γ'. Προξενικὴ διατίμησις.

Νῦν θέλω ἀποδείξει διὰ τίνων μέσων καὶ τίνων νέων πόρων θέλει καλυφθῇ ἡ πρόσθετος δαπάνη, ἣν ἀναγκαιῶς συνεπάγονται αἱ ἐκτεθεῖσαι οὐσιώδεις καὶ ριζικαὶ μεταρρυθμίσεις, ἡ μισθοδοσία ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἡ αὐξήσις τοῦ μισθοῦ πολλῶν αὐτῶν καὶ ἡ σύστασις δύο νέων προξενικῶν δι-

καστηρίων, ὡς καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, διότι δὲν εἶναι δίκαιον τὸ δημόσιον Ταμεῖον, βαρυνόμενον ἐτησίως, ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, διὰ δραχμῶν 136 χιλιάδων περίπου χάριν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, νὰ υποστῇ καὶ νέαν δαπάνην, οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἀναβαίνουσαν, καθὰ ἐκτεθῇσεται ἀναλυτικώτερον κατωτέρω, εἰς δραχμὰς ὡς ἑγγιστα 242,000.

Ἐν γένει παρατηρῶ, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν καταβαλλομένων τελῶν, ὅσα σήμερον ἀποτελοῦσι τοὺς κυριωτέρους πόρους τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὰ αὐξήσεως, τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ναυτιλιακὰ καὶ τὰ δικαστικὰ, διότι τὰ μὲν πρῶτα, καὶ περ ἐλαφρὰ, δὲν πρέπει νὰ αὐξήσωσιν ἕνεκα τῶν δυσχερῶν περιστάσεων καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ, ὃν ὑφίσταται ἡ ἡμετέρα ναυτιλία, τὰ δὲ δικαστικὰ εἶναι ἱκανῶς βαρέα, συνιστάμενα εἰς τὸ διπλάσιον πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλάσιον τῶν ἐντὸς τοῦ βασιλείου πληρονημένων. Διὸ ἐσκέφην, ὅτι ἀλλαχού πρέπει νὰ ζητήσωμεν πόρον ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὸ ἐκ τῶν μεταρρυθμίσεων ἔλλειμμα. Τοιοῦτος δὲ πόρος εἶναι, κατ' ἐμὴν γνώμην, ὁ ἐκ τῶν διαμονητηρίων.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι οἱ κατὰ τὴν Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν διαμένοντες ξένοι εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι, δυνάμει τῶν συνθηκῶν, πολλῶν εἰσφορῶν, εἰς ἃς ὑποβάλλονται οἱ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη διαμένοντες ἀλλοδαποί· διὰ τοῦτο δίκαιον ἔκρινεν ὁ νομοθέτης νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων. Ἀλλ' ὁ ἀπὸ 3 Μαΐου 1860 νόμος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι διαιρέσας εἰς τρεῖς τάξεις ὥρισεν αὐτὸ ἐλαφρότατον εἰς δραχμὰς 1, 8 καὶ 20, δὲν ἐπρυνόησε νὰ ὀρίσῃ τρόπον διευκολύνοντα τὴν εἰσπραξίν καὶ μέσον τι ἀσφαλίζον αὐτήν, διότι καὶ τὸ τέλος τοῦτο, ὅπως πάντες οἱ ἄμμεσοι καὶ προσωπικοὶ φόροι μὴ εἰσπραττέμενοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεώς τινος, δὲν καταβάλλεται συνήθως μετὰ τῆς δεούσης προθυμίας, τὰ δὲ ἐκθιαστικὰ μέσα δὲν εἶναι τὰ προσφορώτερα, ὅπου πρὸς πρόκληται νὰ ἐφαρμοσθῶσι κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν. Συνέπεια δὲ τῆς ἀτελείας ταύτης τοῦ νόμου εἶναι ὅτι τὸ ἐκ τῶν διαμονητηρίων τέλος εἶναι ὁ εὐτελέστερος πόρος τοῦ δημοσίου εἰς τὰς περιφερείας τῶν ἐμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν (ἐν ᾧ ἡδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ ᾔῃ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων), διότι οἱ προϊστάμενοι, μὴ ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν εἰσπραξίν του, οὐδὲ τῶν πολιτῶν οἰκοθεν

προσφερομένων, ἐννοεῖται, εἰς τὴν πληρωμὴν, ἀμελοῦσιν αὐτήν. Δι' ἐνὸς μόνον παραδείγματος, θέλει γίνεαι καταληπτὸν τὸ πρᾶγμα. Ἐν Κ/πόλει ὅπου, κατὰ τὸν μετριώτερον ὑπολογισμόν, διαμένουσιν 7 ἢ 8 χιλιάδες Ἕλληνες ἐνήλικοι, καὶ ἐπομένως ὑποκείμενοι εἰς τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου, κατὰ μέσον ὅρον διανέμονται ἐτησίως περὶ τὰ 1500 διαμονητήρια, ἀποφέροντα εἰς τὸ δημόσιον 9 μέχρι 10 χιλιάδων δραχμῶν.

Φρονῶ λοιπὸν, ὅτι τὸ τέλος τοῦτο δύναται νὰ αὐξήσῃ μέχρι τοῦ τριπλασίου καὶ τετραπλασίου, χωρὶς νὰ ἀποβῇ καταθλιπτικόν, διότι ποτὲ δὲν ἠκούσθησαν κατ' αὐτοῦ παραπονα, καὶ νὰ εὑρεθῇ τρόπος περὶ τῆς ἀσφαλούς εἰσπράξεως. Οὕτω θέλει φθάσει ὁ πόρος οὗτος μέχρι τῶν δραχμῶν 200 τοῦλάχιστον χιλιάδων. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ εἰσὶ συνεταγμένα τὰ ἄρθρα 263—271 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι μεταρρυθμίσεις καὶ προσθήκαι εἰς τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν, ἥττονος λόγου ἄξια, δίκαιαι ὁμως καὶ ἐπιεικεῖς, ἵνα δι' αὐτῶν συμπληρωθῇ ἡ ἀπαραίτητος εἰς τὰς σχεδιαζόμενας μεταβολὰς καὶ βελτιώσεις δαπάνη. Εἶναι δὲ ἐν συντόμῳ αἱ ἐξῆς :

Πρῶτον φρονῶ, ὅτι δεόν νὰ καταργηθῇ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμου τῆς 3 Μαΐου 1860, διότι τὸ πρόσθετον δέκατον, ὡς καὶ τὰ πρόστιμα, καὶ νῦν εἰσέρχονται σιωπηλῶς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, εἰς ὀλιγίστας δὲ μόνον πόλεις διατίθενται χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κυριώτερος τούτων εἶναι, καὶ κατ' ἐμὲ πρέπει νὰ ᾔῃ, ἡ περιθάλψις τῶν ναυαγῶν καὶ τῶν ἀπόρων ἢ νοσηλευομένων ναυτῶν, πρὸς τοῦτο δὲ ἔχομεν ἕτερον τέλος, ὅπερ τὰ πλοῖα πληρόνουσιν ἐκ δύο λεπτῶν τὸν τόνον εἰς διαφόρους λιμένας, περιττὸν εἶναι νὰ προσορίζωμεν καὶ ἕτερον, ὅπου τὴν ὑπηρεσίαν τοσαύτης καὶ τηλικαύτης ἀνάγκης ἔχῃ νὰ πληρώσῃ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 254 διορθοῦται τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου, ὀριζομένου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου (ἄρθρ. 5), τοῦ μεγέθους τοῦ φύλλου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στίχων.

Διὰ δὲ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 255 αὐξάνει κατὰ τι τὸ τέλος τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων αὐτῶν. Τοιαύτην τινα αὐξήσιν ὀρίζει τὸ ἄρθρον 258 διὰ τὰς παρακαταθήκας.

Τὰ δὲ ἄρθρα 259—262 εἰσάγουσι τὴν πληρωμὴν νέων τινῶν τελῶν ἐπὶ πράξεων, αἵτινες μέχρι τοῦδε μένουσιν ἀ-

φορολόγητοι ἐν μέρει ἢ ἐξ ὀλοκλήρου, δὲν εἶναι ὁμῶς ἀδικον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τέλος τι ἕνεκα τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀντὶ τῶν σημαντικῶν δαπανῶν, ἃς αὕτη συνεπάγεται εἰς τὸ Κράτος.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπάρχοντος νόμου περὶ προξενικῶν τελῶν ὀρίζει τίνα τέλη πληρόνονται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ὅσας-κις ἐνασχολοῦνται ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος. Δύσκολον εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τις, ἂν ὁ νομοθέτης προτίθεται ν' ἀπονεύμῃ ταῦτα εἰς τὸν ὑπάλληλον ὡς ἀποζημίωσιν τοῦ κόπου τοῦ ἂν περιλαμβανῇ καὶ αὐτὰ εἰς τὰ δημόσια ἔσοδα. Ἐπειδὴ ὁμῶς εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν κατατάσσει καὶ τοὺς πραγματογνώμονας, φυσικώτερον εἶναι νὰ δεχθῶμεν, ὅτι θεωρεῖ τὰ δικαιώματα ταῦτα ὡς ἀμοιβὴν τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησεν, ἐναντίον μάλιστα τῆς ἐρμηνείας καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργείου.

Τὰ ἄρθρα τοῦ σχεδίου 272—275 ὀρίζουσι ἀκριβέστερον καὶ τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων, καὶ τὸ πότε, παρὰ τίνων καὶ εἰς τίνας ὀφείλονται καὶ πῶς πληρόνονται.

Νῦν ὁμῶς, ὅτε χορηγεῖται τακτικὴ καὶ ἐπαρκὴς μισθοδοσία εἰς ὅλους τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, εὐλογον εἶναι καὶ τὰ τέλη ταῦτα νὰ εἰσπράττωνται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς δύο περιστάσεων α) ὅταν ὁ ὑπάλληλος ἐξέρχεται τῆς ἐδρας αὐτοῦ, διότι τότε φέρει τὴν δαπάνην τῆς διανυκτερεύσεως καὶ διατροφῆς του καὶ β) ὅταν εἶναι ὅλως ἄμισθος, ὅπως αἱ ἐν Εὐρώπῃ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ πράκτορες. Καὶ περὶ ταύτης λαλοῦσι τὰ ἄρθρα 109—112. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ παρεκτροπῶν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ τῆς ἀπρεποῦς ληψοδοσίας μεταξὺ ἰδιώτου καὶ ὑπαλλήλου, τοῦλάχιστον τοῦ ὑποδεεστέρου, ὅστις συνήθως παραγγέλλεται νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς πράξεις ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ γραφείου, ἐτέθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 112.

Περὶ δὲ τοῦ δικαιώματος καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀμισθῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὅσοι εἶναι ἀναγκαῖοι κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος, πρῶτον ἤδη λαμβάνεται πρόνοια διὰ τοῦ ἄρθρου 129. Διάφορος ἐπίσης παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ὀρίζεται διὰ τῶν δύο σχετικῶν ἄρθρων 113 καὶ 276 ἡ ἀμοιβὴ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, οἵτινες παύουσι τοῦ λοιποῦ λαμβάνοντες τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους χαρτοσήμου, διότι ἐν ᾧ τοῦτο ἦτο ἀφορμὴ λογιστικῆς περιπλοκῆς, οὐδαμοῦ ὑπῆρχε, πολ-λοῦ γε καὶ δεῖ, ἡ μόνη τῶν κλητῆρων ἀμοιβή. Οὕτω τοῦ

λοιποῦ πάντα τὰ ἐκ τῶν κοινοποιήσεων καὶ τῶν ἐκτελέσεων τέλη θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐτέρα διάταξις ἀφορᾷ εἰς τὸ εὐχερὲς καὶ πρόχειρον τῆς πιστοποιήσεως, ἐξ ἧς τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας γίνεται, καθὰ ἐπληροφορήθην, πρόξενον ἱκανῆς ζημίας κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς τὸ δημόσιον. Φρονῶ ὅτι ἂν, ἀντὶ τῆς ἀπλῆς πιστοποιήσεως πέντε πολιτῶν, ἦν ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 14 τῆς ἰσχυοῦσης διατιμῆσεως, γείνη δεκτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 278 τοῦ σχεδίου προτεινομένη ἐνορκος βεβαίωσις δύο μόνον Ἑλλήνων, πᾶσα κατάχρησις τοῦ εὐεργετήματος θέλει ὅλως ἐκλείψει.

Ὅπως ἐν ἀρχῇ τῆς παραγράφου ταύτης εἶπον, φρονῶ, ὅτι δι' οὐδενὸς νέου τέλους πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἡμετέρα ναυτιλία, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 279 καὶ 280 τοῦ ὑπαβαλλομένου σχεδίου περιλαμβανόμενα ναυτιλιακὰ τέλη εἶναι ἀντιγραφὴ ἀπλῆ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1860 νόμου περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν. Μία μόνη ἐλαφρὰ μεταβολὴ ἐγένετο εἰς τὸ ἄρθρον 281 τοῦ σχεδίου, δοθέντος εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ εἰσπράττειν δύο λεπτά τὸν τόνον καὶ ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας Λονδίνου, Μασσαλίας καὶ Γαλαζίου. Νομίζω δὲ, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γείνη δεκτὴ ἡ μικρὰ αὕτη τροποποίησις, διότι τὸ τέλος τοῦτο χρησιμεύει ἰδίως εἰς περίλθαι τῶν ναυαγῶν, τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἡ απόρων καὶ ἐν τοῖς ἐκεῖ νοσοκομείοις νοσηλευομένων ναυτῶν, πολλοὶ δὲ τοιοῦτοι δύναται νὰ ὑπάρχωσι καὶ εἰς τοὺς προστιθεμένους τρεῖς λιμένας.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω θέλω ἐκθέσει συνοπτικῶς καὶ ἐν πίνακι πόση εἶναι ἡ δαπάνη καὶ πόσα τὰ ἔσοδα τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, καὶ τίνα θέλουσιν εἶναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου. Ἐντεῦθεν δὲ θέλομεν μάθει, ἂν τὸ δημόσιον θὰ ὑποστῇ νέον βάρος χάριν τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων τοῦ προξενικοῦ κλάδου, ἢ ἂν ἡ εἰς ταύτην προκύψασα αὐξησις τῶν εἰσοδημάτων ἀρκῇ νὰ καλύψῃ τὴν προστιθεμένην δαπάνην.

Τὸ Δημόσιον δαπανᾷ ἐτησίως διὰ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, μετὰ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινῶν πό-λει πρεσβείας δρ. 386,000

Εἰσπράττει δὲ κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τε-
λευταίων τεσσάρων ἐτῶν » 250,000

Βαρύνεται ἐπομένως ἐτησίως μὲ τὸ ποσὸν » 136,000

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον δὲ ἡ δαπάνη ἡ ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν προϊσταμένων, τῶν ὑπαλλήλων, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τῆς συστάσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν προξεν. γραφείων καὶ τοῦ κατὰ προσέγγισιν ἀναγκασίου εἰς ἐνοίκιον τῶν γραφείων ποσοῦ ἀναβαίνει περίπου εἰς . . . »	758,000
Ἄν δὲ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρέσωμεν ἃ. Τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραττόμενα δρ. 250,000 β'. Τὸ θαρύνον σήμερον τὸ δημόσιον ποσόν . . . »	136,000
γ'. Τὰς εἰσπράξεις τῶν ἀμίσθων σήμερον προξενικῶν ἀρχῶν, οὐχὶ ἐλάσσονας τῶν . . . »	130,000
Ἔχομεν ἐπὶ πλεόν δαπάνην . . . »	242,000
Τὴν δαπάνην ταύτην προτίθενται νὰ καλύψωσιν αἱ εἰς τὴν διατίμησιν εἰσαχθεῖσαι διάφοροι τροποποιήσεις, καὶ ἰδίως ἡ αὐξήσις τοῦ τῶν διαμονητηρίων τέλους καὶ ἡ περὶ τῆς ἀσφαλιστέρας εἰσπράξεως αὐτοῦ πρόνοια. Οὐδὲν ἦττον ὅμως καὶ ἡ εἰσαγωγή νέων τινῶν τελῶν, εὐλόγων, ὡς εἶπον, καὶ δικαίων θέλει οὐσιωδῶς συντελέσει εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος. Νομίζω δὲ ὅτι, ἡ ἐκ τῶν μεταβολῶν τούτων αὐξήσις τῶν εἰσοδημάτων δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ προσέγγισιν, ἀλλ' ἄνευ ὑπερβολῆς, ὡς ἑξῆς.	
Ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν δεκάτων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου . . . δρ.	15,000
Ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ φύλλου καὶ τῶν στίχων αὐτοῦ . . . »	8,000
Ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ τέλους τῶν διαβατηρίων . . . »	10,000
Ἐκ τῶν παρακαταθηκῶν . . . »	4,000
Ἐκ τῆς εἰσπράξεως χρημάτων . . . »	20,000
Ἐκ τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν κληρονομιῶν . . . »	10,000
Ἐκ τῶν τυχυρίων . . . »	6,000
Ἐκ τῶν μεταφράσεων . . . »	2,000
Ἐκ τῶν διαμονητηρίων οὐχὶ ἑλαττον τῶν . . . »	170,000
Ἐκ τῶν ἐνσχολήσεων . . . »	15,000
Ἐκ τῆς κατὰ 30 ο/ο αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀμίσθων νῦν προξενικῶν ἀρχῶν . . . »	39,000
Ἐκ τῆς πιθανωτάτης αὐξήσεως τῶν δικαστι-	
Εἰς μεταφορὰν . . .	299,000

Ἐκ μεταφορᾶς . . . δρ.	299,000
κῶν τελῶν διὰ τῆς συγκροτήσεως δύο τακτικῶν δικαστηρίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ . . . »	10,000
Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν κλητῆρων ἐκ τῶν προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν ἐπὶ πλημμελημάτων . . . »	20,000
	329,000

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἡ ἐπὶ πλεόν κατὰ τὸ νομοσχέδιον δαπάνη συμποσοῦται εἰς δραχμὰς 242 χιλιάδας, μένει πλεόνασμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου δραχμῶν 87,000, ἐν ᾗ περιπτώσει πρᾶγματοποιηθῶσιν αἱ ἄνωθι προϋπολογισθεῖσαι ὡς πιθαναὶ αὐξήσεις. Ὅταν δὲ τοῦτο βεβαιωθῇ ἐκ τῶν ἀπολογισμῶν, θὰ ᾔησι δίκαιον τὸ περισσεῦον ποσόν νὰ διατεθῇ εἰς αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, εἰς σύστασιν προξενικῶν ἀρχῶν, παραλειφθειῶν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ οἰκονομίας ἐνεκεν, καὶ εἰς ἄλλας βελτιώσεις τοῦ προξενικοῦ κλάδου. Δύναται δὲ νὰ συντελέσῃ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐκ τῶν προξενικῶν τελῶν αὐξήσις τῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὴν κρείττονα διαρρύθμισιν τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ διεργηνευτικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, περὶ ᾧ προνοεῖ ἕτερον νομοσχέδιον.

Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἐνόμισα ἀναγκαίαις ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἰσαγομένων κυριωτέρων μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν ἰσχύουσαν περὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας νομοθεσίαν. Πρὸς σύνταξιν δὲ καὶ ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ ἐπεκαλέσθην, ἐφ' ὅσον διηύθυνα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, τὴν συνδρομὴν ἀνδρῶν εἰδικῶν, ἐν ἐπιτροπῇ πρὸς τοῦτο ἐργασθέντων, καὶ ἔτυχον τῆς πολυτίμου συνεργασίας, ὡς εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ὑπαλλήλου τοῦ προξενικοῦ κλάδου πολλὴν ἔχοντος πείραν αὐτοῦ.

(Ἰ. πογ. X. ΤΡΙΚΟΠΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τὸ συνημμένον νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΓ' νόμου, ὅσας ἢ μέχρι τοῦδε πεῖρα καὶ τῆς ὑπηρεσίας αἱ ἀνάγκαι κατέδειξαν ἀναγκαιᾶς καὶ ἐπειγούσας.

Ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου.

Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 6 καὶ 31 τοῦ ΧΝΓ' νόμου προτεινομένας τροποποιήσεις παρέσχον ἀφορμὴν αἱ ἐπανειλημμένα παραστάσεις πολλῶν προϊσταμένων προξενικῶν ἀρχῶν, οἵτινες καταδεικνύουσιν ὅτι οὐ μόνον ὑπηκόους Ἑλλήνας δὲν δύνανται νὰ εὕρωσι διὰ τὰς θέσεις κλητῆρων καὶ γιασαξίδων, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐγγραμμάτους μεταξὺ τῶν ἀλλοδαπῶν.

Τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 7 ὑπηγόρευσε τὸ τε λεκτικὸν τοῦ κειμένου καὶ αἱ πολλάκις προκύψασαι δυσκολίαι τῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ ὁκοδοσίας τῶν δικαστῶν.

Τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ΧΝΓ' νόμου τὴν ἀναθεώρησιν προῦκάλεσαν αἱ διὰ μεταγενεστέρων νόμων γενομένηι καταργήσεις θέσεων, καὶ ἰδίως τῆς τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ γραφείου, δοῦσαι ἀφορμὴν ὅπως κανονισθῇ ὁ ἱεραρχικὸς βαθμὸς ἐκάστου τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων συμφώνως πρὸς τοὺς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμούς.

Τὸ ἄρθρον 15 ἔθετο μὲν περιορισμὸν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἀδειῶν τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, διότι κατ' αὐτὸ ἡ ἄδεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας ἐν διαστήματι τριετίας, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη ἀπεδείχθη ἀνεφάρμοστος, διότι ἀποδεδειγμένως τινὲς τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων διετέλεσαν ἀσθενεῖς ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον, μὴ δυνάμενον νὰ παρατείνῃ τὴν ἄδειαν, ἠναγκάσθη νὰ ἀνέχῃται σιωπηρῶς αὐτοὺς μακρὰν τῶν θέσεων. Πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τούτου προτείνε-

ται ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 15. Δὲν κρίνω δὲ ἄσκοπον νὰ προσθέσω ὅτι ἡ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν παράτασις τῆς ἀπουσίας ἐνεκα ἀσθενείας ἐπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 6' τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ ΧΝΓ' νόμου.

Τὸ ἄρθρον 18 μεταρρυθμίζεται κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον εἰλικρινῇ τῶν πρωτοκόλλων τὴν σύνταξιν ἄνευ κινδύνου τῶν συμφερόντων τοῦ τε κράτους καὶ τῶν ιδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἀπαιτήσεως ἀδυνάτων ἀληθῶς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ περιγραφῶν.

Ἀπὸ αὐτῆς τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ προξενικοῦ νόμου ἐπαρουσιάσθησαν περιστάσεις καταδείξασαι ἀνεφάρμοστους τὰς περὶ προσωρινοῦ ἀναπληρωτοῦ διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ νόμου τούτου. Ὅθεν ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ προτεινομένη τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 25, καθ' ἣν, ὅσας τε ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἤθελε κρίνει σκόπιμον, δύναται ν' ἀναθέτῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τινὰ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τῶν προξενείων. Εἰς τοὺς ἀναπληρωτάς τούτους δὲν θέλει χορηγεῖσθαι ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 109 τοῦ νόμου ὀριζομένη ἀποζημίωσις, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον θέλει κανονίζει αὐτὴν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, διότι ἐνδέχεται ὅτε μὲν νὰ μὴ παραστῇ ἀνάγκη χορηγίας τοιαύτης, ὅτε δὲ νὰ δοθῇ ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 109 προσδιοριζομένης διὰ τοὺς λοιποὺς ἀναπληρωτάς. Ἐκρίθη ὅμως καλὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀποζημίωσις οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀποδοχὰς τῆς ἀναπληρουμένης θέσεως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ προσθήκη δ' ἐδαφίου, διότι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν στρατολογικῶν νόμων, οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ ἢ παραμείνῃ ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν δὲν εἴναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων καὶ δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας ἐπιβεβλημένας ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποχρεώσεις.

Ἐκ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 63 ἀπηλείφθη τὸ ἐδάφιον τὸ ἀπαιτοῦν διὰ τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ καταλάβῃ θέσιν γραμματέως προξενείου προτέραν ὑπηρεσίαν δικαστικὴν, δικηγορικὴν καὶ διοικητικὴν, καθόσον πολλάκις ἡ διάταξις αὕτη ἀπεδείχθη ἀνεφάρμοστος καὶ διότι ἄλλως τε αἱ λοιπαὶ τῶν ἄρθρων τούτων διατάξεις ἐκρίθησαν ὡς παρέχουσαι ἱκανὰς ἐγγυήσεις.

Τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 καὶ 35 τροποποίησιν τῶν προσόντων διὰ τὰς θέσεις παρέδρων δικαστῶν καὶ προέδρου προξενικοῦ δικαστηρίου ὑπέδειξεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτυχεστέρας λειτουργίας τοῦ δικαστικοῦ προξενικοῦ θεσμοῦ.

Διὰ τοῦτο ὤρισθη ὅπως οἱ προξενικοὶ πρόεδροι καὶ δικασταὶ λαμβάνονται μεταξύ τῶν ἀποκτησάντων ἐν αὐτῇ τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ πείραν καὶ ἥθος δικαστικόν. Διετηρήθη δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰσοβιότητος καὶ ὁ ἄλλος πρὸς τὸ δικαστικὸν τῆς Ἑλλάδος σῶμα σύνδεσμος, κριθέντος ὅτι ἡ διατήρησις τῶν πλεονεκτημάτων τούτων καθίστησιν εὐκολωτέραν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου προσληπτέων.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ προσὸν τῆς οὐχὶ ἀτελοῦς ὅλως γνώσεως τῆς γαλλικῆς ἐκρίθη ἀνέκκλητον ἀπαραιτήτον καὶ παρὰ τοῖς προξενικοῖς δικασταῖς ὡς καὶ παρ' ἄσας τοῖς ἄλλοις προξενικοῖς λειτουργοῖς, ὤρισθη ἐν ἄρθρῳ 35 δοκιμασία πρὸς σπουδαίαν ἐξέλεγχιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου, προσηρητήθη, κατὰ τι ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον τροποποιηθεῖσα, ἡ περὶ διερμηνέων διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ΑΣΠ' νόμου συσσωματωθεῖσα οὕτω, ὡς ἔδει, τῷ προξενικῷ ὀργανισμῷ.

Εἰς τὸ ἄρθρον 37 προσετέθη τὸ τελευταῖον ἐδάφιον, διότι, ἀφοῦ νομοθετεῖται νὰ λαμβάνονται ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι δικαστικοῦ κλάδου οἱ δικασταὶ καὶ πρόεδροι τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, δεόν καὶ τὰ σχετικὰ διατάγματα νὰ προσυπογράφονται καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ΧΝΓ' Νόμου, ὅπερ ἐτροποποίησεν ὁ ΑΣΠ' νόμος, διατηρεῖται ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τὸ πρῶτον ἐδάφιον, ἀπαλείφονται δὲ αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ, διότι ἡ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΧΝΓ' πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀπέβη λυσιτελὴς εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ἄρθρον 57, τὸ ὅποῖον κατήργησε τὸ 3 ἄρθρον τοῦ 24Η' νόμου, ἐπαναφέρεται ὡς εἶχε, διότι εἶναι σύμφωνον πρὸς γενικὴν τοῦ δικαίου ἀρχήν, παρέχον εἰς τὸν ὑπάλληλον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀπολογηθῇ, πρὶν ἢ ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ ποινὴ τῆς ἀπολύσεως.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι χάριν τοῦ μέλλοντος ν' ἀπολυθῇ ὑπαλλήλου, κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν ἐπαναφορὰν καὶ τοῦ ἐπομένου 58 ἄρθρου, ὅπερ εἶχε καταργηθῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ΑΣΠ' νόμου.

Τοῦ ἄρθρου 73 διορθοῦται ἡ παραπομπὴ εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τοῦ νόμου.

Τὸ ἄρθρον 74, ὅπερ περιεῖχεν ὅλως προσωρινὴν διάταξιν,

ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ τοῦ ΑΣΠ' νόμου κειμένου, ὅπερ τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, πρῶτον ὀριζομένου χρονικοῦ τινος διαστήματος ὑπηρεσίας, ὅπως ἐπιτραπῇ ἢ εἰς αὐτὴν ἐπάνοδος τῶν πρὸ τοῦ ΧΝΓ' νόμου προϋπηρετήσαντων διπλωματούχων, ὃν τρόπον ὤρισθη καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ ΑΣΠ' νόμου χρονικὸν διάστημα προϋπηρεσίας διὰ τοὺς μὴ κεκτημένους δίπλωμα Πανεπιστημίου, ἔπειτα αὐξανόμενου εἰς πενταετίαν τοῦ τριτοῦς χρονικοῦ διαστήματος τοῦ διὰ τοὺς στερουμένους διπλώματος τεθειμένου. Ἀλλὰ, καὶ ἄλλη μεταβολὴ τοῦ κειμένου τοῦ 1885 ἐγένετο ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὅτι ἀφαιρέθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ εἰς τοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ΧΝΓ' νόμου ὑπηρετήσαντας ἀφορῶσα διάταξις καὶ ἐτέθη ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ἔξω τοῦ προξενικοῦ κώδικος, εἰς ὃν οὐδόλως ἤρμοζεν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 87 προσετέθη διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὰ τέλη, ἅτινα ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων θέλουσι λαμβάνει αἱ ἄμισθοι προξενικαὶ ἀρχαί. Διὰ τῆς προσθέτου ταύτης διατάξεως καθ' ἣν ἐὰν τὸ εἰσπραττόμενον τέλος ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμὰς, τὸ ὑπερβάλλον ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἡ δὲ συντάσσουσα τὸ ἔγγραφον ἄμισθος προξενικὴ ἀρχὴ λαμβάνει ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος μόνον δύο τοῖς ἑκατόν, σκοπεῖται ἢ ἐξασφάλισις τῶν κατὰ τὴν προξενικὴν διατίμησιν καὶ τοὺς περὶ χαρτοσήμου νόμους ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον τελῶν χαρτοσήμου, διότι, ὡς ἐγνώσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τινὲς τῶν συμβαλλομένων, διὰ νὰ ἀποφύγῃσι τὴν ὀλοσχερῇ αὐτῶν καταβολήν, ἀντὶ νὰ προσφύγῃσι διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαιούντων αὐτοῖς συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἄμισθον προξενικὴν ἀρχὴν τῆς διαμονῆς των, μεταβαίνουνσι καὶ συντάσσουσι ταῦτα εἰς τὰ πλησιέστερα αὐτῆς πρακτορεῖα μετὰ προηγουμένην συμφωνίαν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ ἧττον τοῦ νομίμου καταβληθησομένου τέλους.

Ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 15, περὶ τῆς ἀνωτέρου ποιούμεθα λόγον, κατέστησεν ἀναγκαίαν καὶ τοῦ ἄρθρου 110 τὴν μετατροπὴν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐξαγομένα τῆς πείρας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ΧΝΓ' νόμου. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τροποποιουμένου τούτου ἄρθρου καθιερώνονται μὲν ὀριστικῶς ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ αὐστηρότερον τὰ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐπ' ἀδείᾳ καὶ μεταθέσει προξενικῶν ὑπαλλή-

λήλων, ἀφίεται δὲ εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ κανονίζῃ ἐκάστοτε τὸν μισθὸν εἰς τοὺς διὰ λόγους ὑπηρεσίας καλουμένους εἰς Ἀθήνας προξενικοὺς ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ, καὶ τίθεται περιορισμὸς εἰς τὰς κρατησάσας ἐνίοτε ὑπερβάσεις περὶ τε τὰς ἀδείας καὶ τὰς λόγῳ ὑπηρεσίας προσκλήσεις.

Ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου.

Αἱ περὶ ἐπιθεωρητοῦ διατάξεις, τῶν ἄρθρων 112, 113, 114, 115 καὶ 116 εἶχον καταργηθῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΑΣΠΨ. νόμου. Ἀλλ' ὁ θεσμὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν προξενίων ἀποβαίνει ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖος, καθόσον ὁ ἐπιθεωρητής, ἐξελέγχων τὴν ὑπηρεσίαν τῶν προξενικῶν ἡμῶν ὑπαλλήλων, διαφωτίζει τὸ ὑπουργεῖον περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἐπαναφέρονται πᾶσαι αἱ περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διατάξεις τροποποιούμεναι διὰ τῶν ἀντιστοίχων τοῦ νομοσχεδίου μόνον περὶ τὸ ποσὸν τῆς καθ' ἡμέραν ἀποζημιώσεως τοῦ μέλλοντος νὰ διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην.

Ἄρθρα 5 ἕως 8 τοῦ νομοσχεδίου.

Αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις ἐν τοῖς κεφαλαίοις περὶ γενικῶν καὶ εἰδικῶν καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν κράτος, ὑψηγορευθῆσαν πᾶσαι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἐγένοντο δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαφόρων ἐκθέσεων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, πλεῖσται δὲ τούτων ὀφείλονται εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπὶ μακρὸν διευθύναντος τὸ ἐν Κων/πόλει προξενικὸν γραφεῖον καὶ νῦν ἐν Σμύρνῃ γενικοῦ προξένου κ. Ν. Μίχου, ὅστις ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τοῦ νόμου εἰργάσθη μετὰ τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οἰκονομικῶν δικαστικοῦ συμβούλου κ. Δ. Στεφάνου, ὅστις καὶ οὗτος ὡς πρῶτον νομικὸς σύμβουλος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ἔλαβε πολλάκις ἀφορμὴν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ ΧΝΣ' νόμου, νὰ ἐγκύψῃ καὶ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ἅτινα ἐγέννησαν ἀτελείας τινὰς ἢ χάσματα τοῦ νόμου.

Καὶ περὶ μὲν τὰς μικροῦ λόγου τροποποιήσεις, περιττὸν κρίνω νὰ ἐνδιατρίψω ἰδίᾳ, ἀτεδικοιολογουμένης ἐκάστης ἀφ' ἑαυτῆς. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν σπουδαιοτέρων, ἀξίας ἰδιάζοντος λόγου κρίνω τὰς ἐξῆς :

Ἐν τῷ περὶ γενικῶν καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν

κεφαλαιῶ ἐσαφηνίσθησαν τὰ περὶ τῆς ἀστυνομικῆς καὶ διοικητικῆς ἐνεργείας τῶν προξενικῶν ἀρχῶν (ἄρθρ. 117 § γ'). ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 126 προστίθεται ἐδάφιον κανονίζον τὰ τῆς ἀρμοδιότητος ἐπὶ περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων, διότι ἡ ἔλλειψις αὕτη ἐν τῷ νόμῳ ἐγέννησε ζητήματα σπουδαῖα, δυνάμενα ἐνίοτε νὰ ἐπηρεάσωσι τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ἐν ταῖς μὴ χριστιανικαῖς χώραις ἀσκούντων τὸ τῆς ἐτεροδικίας δικαίωμα διαφόρων κρατῶν.

Ἐν τοῖς ἄρθροις 131 καὶ 138 ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀρμοδιότης τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀνεκλήτου καὶ τῆς ἐκκλητῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα καὶ ἄλλων κρατῶν. Νέα δὲ εἰσάγεται διάταξις ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν τοῦ γραμματέως ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἀπαιτουμένην τοῦ λοιποῦ ὡς στοιχείου πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσχύοντα. Καὶ ὁ προηγούμενος καὶ ὁ ἰσχύων νόμος εἶχον σιωπήσει ὡς πρὸς τοῦτο. Καὶ ἀνεπλήρωνε μὲν τὴν ἔλλειψιν ἡ καθιερωθεῖσα ἀνέκθεσις πρᾶξις τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὀρισθῇ τοῦτο διὰ νομικῆς διατάξεως συμφώνως τῷ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμῳ καὶ τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 135 ἐπληρώθησαν κενὰ τοῦ νόμου, οὐχὶ ἅπαξ δόντα ἀφορμὴν εἰς ἀπορίας καὶ καταστήσαντα δυσχερῆ τὴν νόμιμον ἐνέργειαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 142, πλὴν τῆς σαφοῦς διατυπώσεως τῆς ἐν τῇ τετάρτῃ παραγράφῳ ἀρχῆς, ὅτι ὅπου ὑπάρχουσιν εἰδικὰ προξενικὰ δικαστήρια, ἡ ἐκτὸς τῆς ἐδρας αὐτῶν προξενικὴ ἀρχὴ ἔχει δικαιοδοσίαν μόνον ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ἐφ' ὧν δικάζει ἀνεκλήτως ὡς μονομελὲς δικαστήριον, προστίθενται δύο μεταβατικαὶ διατάξεις, ὧν ἡ τελευταία πληροῖ σπουδαῖον κενὸν τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὅπερ αἰσθητὸν κατέστησεν ἡ μετὰ τὴν Βερολίνειον Συνθήκην μεταβολὴ τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ πολιτικοῦ καθεστώτος.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 144 ἀναγράφεται ὅ,τι διὰ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργείου ἦν ἤδη διαγεγραμμένον, ἐλλείψει κανονιστικῆς περὶ τούτου διατάξεως.

Ἐν τοῖς ἄρθροις 148, 149 καὶ 151 συνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ ἀσφαλέστερον τὰ περὶ ἐπιδόσεως καὶ τοιχολλήσεως τῶν δικογράφων.

Τὰ ἄρθρα 157, 158 καὶ 159 ὡς εἶχον ἐν τῷ παλαιῷ νόμῳ καὶ ἀσαφῆ ἦσαν καὶ ἄχρηστα, διότι, μεθ' ὧν τὴν φαινόμενην σαφήνειαν αὐτῶν καὶ λεπτομέρειαν, δὲν προέκυπτεν ὁμῶς καθαρῶς ὁ ἔνδικος ἢ ἐξώδικος χαρακτήρ τῆς αὐτόθι ὀριζομένης πραγματογνωμοσύνης. Ὅθεν, συνεπεία ὑπομνήματος τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ δικαστηρίου, τὰ ἄρθρα ταῦτα διεσκευάσθησαν, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, προστεθείσης, κατὰ πρότασιν τοῦ αὐτοῦ προέδρου, καὶ ἰδίας διατάξεως προνοούσης περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀβαριῶν.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 173 προστίθεται διάταξις ἀφ' ἐαυτῆς δικαιολογούμενη ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν κράτησιν, ἥτις κατέστη ἀναγκαία μετὰ τὰς ἐν ταῖς διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς νομοθεσίαις ἐπενεχθείσας μεταβολὰς εἰς τὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Εὐνόητον δὲ εἶναι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χορηγῶμεν εἰς τὸν ἄλλοδαπὸν κατὰ τοῦ ἡμετέρου πολίτου μέζονα δικαιώματα ἢ ὅσα παρέχει ἡ ξένη νομοθεσία πρὸς τὸν Ἕλληνα κατὰ τοῦ ἐαυτῆς ὑπηκόου, προκειμένου μάλιστα περὶ στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 178 εἰσάγεται ἡ ἐφαρμογὴ κανόνος, ὅστις παρὰ τῶν πολλῶν θεωρεῖται σωστικός, ἂν ἐφηρμόζετο καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν δικῶν καὶ τῆς διακωλύσεως αὐτῶν, διὰ τῆς ἐφέσεως τῶν προδικαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων πρὸ τῆς ὀριστικῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον ἀποβαίνει ἐν ταῖς κατὰ τὰς προξενικὰς περιφερείας διεξαγομέναις δίκαις, ὧν ἡ παράτασις ἢ ἡ παρέλκυσις σπουδαίως ἐλάττει τὰ συμφέροντα πολιτῶν μακρὰν τοῦ ἐφετερίου εὐρισκομένων καὶ ὑποβαλλομένων ἕνεκα τούτου εἰς διπλάσιαν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικούντων δαπάναν.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 185 τροποποίησις δὲν εἶναι οὐσιωδῶς προσθήκη, ἀλλὰ λογικωτέρα ταξινόμησις τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 198 συλλήβδην τεθείσης διατάξεως περὶ ἀναίρεσεως πολιτικῶν τε καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων.

Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἐν τοῖς ἄρθροις 191—196 διὰ τῶν προτεινομένων τροπολογιῶν κανονίζεται λεπτομερέστερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἢ λειτουργία τοῦ παρὰ τῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ ἐκπληροῦντος χρῆνι εἰσαγγε-

λέως, ἅτινα ὁ ἰσχύων νόμος λίαν ἀτελῶς ἐρρύθμισε· συγχρόνως δὲ συμπληροῦται ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται προτείνονται ἐπὶ τῇ ἐκάσει τῶν ὁμοφώνων παρκτηρήσεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ προξενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες, εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τοῦ ΧΝΓ' νόμου, ὑπέδειξαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ κενὰ τοῦ νόμου, ἐκφράσασαι τὴν εὐχὴν τῆς ὅσον οἶόν τε τάχιον διορθώσεως αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀπρόσκοπον λειτουργίαν τοῦ τότε νέου θεσμοῦ τῶν προξενικῶν πλημμελειοδικείων.

Καὶ ἡ ἐν ἄρθρῳ 215 εἰσαγομένη νέα διάταξις πληροῦ οὐσιώδη παράλειψιν τοῦ νόμου.

Ἡ δ' ἐν τῷ ἄρθρῳ 216 προσθήκη δικαιολογεῖται ἀφ' ἐαυτῆς καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κρατούντων ὡς πρὸς τοὺς ἀπολαύοντας ἰδιαιότητος δικαιοδοσίας δημοσίου λειτουργούς.

Ἡ δὲ εἰς τὸ ἄρθρον 231 τοῦ ἰσχύοντος νόμου ἐπενεχθεῖσα οὐσιώδης τροποποίησις, σκοπὸν ἔχει ν' ἀσφαλίσῃ ἀδιφιλονεικήτως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ταμείου τὰ κληρονομικὰ τέλη, ἅτινα ἐπεκράτησε καταχρηστικῶς ἐν τισὶ περιφερείαις νὰ κρατῶνται ὡς ἴδιαι εἰσπράξεις ὑπὸ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν.

Καὶ τοιαῦτα μὲν αἱ εἰς τὸ σῶμα τοῦ προξενικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τῶν ὀκτὼ πρώτων ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου ἐπιφερόμεναι μεταβολαί. Τῶν δὲ λοιπῶν τεσσάρων ἄρθρων αὐτοῦ αἱ διατάξεις ὡς μὴ εὐαρμοστοῦσαι ἐν τῷ κώδικι τούτῳ, ὅμως δὲ συναφεῖς πρὸς τὸ κανονιζόμενον θέμα, περιελήφθησαν κεχωρισμένως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ· ἡ μὲν τοῦ ἄρθρου 9 κατασταθεῖσα ἀναγκαία πρὸς ἄρσιν πάσης ἐν τῷ μέλλοντι ἀμφιβολίας περὶ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας τοῦ προξενικοῦ νόμου ὅσας γίνεται ἐν αὐτῷ λόγος περὶ δραχμῶν· ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου 10 παραληφθεῖσα ἐκ τοῦ νόμου ΠΛΑ' τοῦ 1881 καὶ συμπληρωθεῖσα ἡ τοῦ ἄρθρου 11 καθαρῶς μεταβατική, ἥς τὸ τρίτον μέρος ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ προξενικοῦ νόμου εἰς ὃ κακῶς ἤρμοξε· καὶ τέλος ἡ τοῦ ἄρθρου 12 εἰδικῶς μὲν χρήσιμος ἕνεκα τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 42 καὶ 112 τοῦ Προξενικοῦ νόμου, γενικῶς δὲ ἀπαραίτητος ἐν πάσῃ νέᾳ νομοθετικῇ διατάξει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1887.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
βουλευτὴς ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΧΝΓ'.

Περὶ προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. ΔΣΙΓ' καὶ ΑΦΑΔ' νόμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κεφάλαιον Α'.

Περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει.

Ἄρθρον 1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ὑπάρχουσι γενικά προξενεῖα, προξενεῖα πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως καὶ ὑποπροξενεῖα.

Εἰσὶ δὲ αἱ προξενικαὶ αὗται Ἀρχαί, ἡ ἑμμισθοὶ καὶ διευθύνονται ὑπὸ τακτικῶν, ἡ ἑμισθοὶ καὶ διευθύνονται ὑπὸ ἐκτάκτων δημοσίων λειτουργῶν.

Ἄρθρον 2. Ἐκάστου γενικοῦ προξενείου προΐσταται γενικός πρόξενος, καὶ ἕκαστου προξενείου α' ἢ β' τάξεως πρόξενος α' ἢ β' τάξεως ἄλλ' ἢ διευθυνταὶ ~~τῶν~~ ^{μὲν} ~~γενικοῦ~~ ^{προξενείου} δύναται ἵν' ἀνατεθῇ εἰς πρόξενον α. τάξεως, ~~τοῦ~~ ^{δὲ} ~~προξενείου~~ ^{α'} τάξεως εἰς πρόξενον β' τάξεως, καὶ ~~τοῦ~~ ^{δὲ} ~~προξενείου~~ ^{β'} τάξεως εἰς ὑποπρόξενον.

Ἐκάστου ὑποπροξενείου προΐσταται ὑποπρόξενος.

Ἄρθρον 3. Ἐν τῇ περιφερείᾳ ἕκαστου γενικοῦ προξενείου, προξενείου καὶ ὑποπροξενείου συνιστῶνται προξενικά πρακτορεῖα κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4. Οἱ γενικοὶ πρόξενες, πρόξενες, ὑποπρόξενες καὶ λοιποὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους· ἐὰν δὲ ὦσιν ἀλλοδαποὶ, μόνον ὡς πρὸς ἀνάγκη εἰς τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, παρὰβαίνοντες τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δύνανται, καὶ ἀλλοδαποὶ ἐὰν ὦσι, νὰ δικασθῶσι παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 5. Οἱ εἰς προξενικὴν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι, Ἑλληνες μὲν ὄντες, ὁμνύουσι τὸν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλου ὅρκον, ἀλλοδαποὶ δὲ τὸν ἐξῆς: «Ὁρκίζομαι νὰ εκπληρῶ πιστῶς καὶ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους τὰ καθήκοντά μου,

συντελῶν πάσαις δυνάμεσιν εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προάγῃ καὶ ὠφελῇ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Ἑλλάδος.

» Ἄρθρον 6.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ὁ ὅρκος οὗτος δίδεται κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀνεγνωρισμένῃ καὶ ἀνεκτῇ ἐν Ἑλλάδι θρησκείᾳ τοῦ ὁμνούντος εἰθισμένον τύπον, εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου ἀντιπροσώπου ~~του~~, εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ προξενικοῦ ὑπάλληλου ἢ ὑπηρέτου. Συντάσσεται δὲ περὶ τούτου πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ὀρκιζομένου καὶ τοῦ προϊσταμένου, οὗ ἐνώπιον δίδεται ὁ ὅρκος. Ἄν ὁ προξενικός ὑπηρέτης (κλητὴρ, γιασαξῆς) τύχῃ ἀγράμματος, τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ προϊσταμένου.

» Ἄρθρον 7.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Τὸν ἀνωτέρω ὅρκον δύναται ἀδεῖα τοῦ Ὑπουργείου νὰ ὁμώσῃ μόνος ὁ ὑπάλληλος, συντάσσων ἐκθεσιν ἰδιόγραφον/χρονολο-
~~γούμενην καὶ ὑπογραφομένην παρ' αὐτοῦ~~

Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ ἑμμισθοὶ πάρεδροι δικασταὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ὁμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου ἀντιπροσώπου τὸν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλου ὅρκον.

» Ἄρθρον 8.⁽³⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ὁ γενικός πρόξενος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 6 τοῦ ΧΝΓ' νόμου. Ὁ ὅρκος οὗτος δίδεται κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀνεγνωρισμένῃ καὶ ἀνεκτῇ ἐν Ἑλλάδι θρησκείᾳ τοῦ ὁμνούντος εἰθισμένον τύπον, εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ διοριζομένου ἀντιπροσώπου του, εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ προξενικοῦ ὑπάλληλου ἢ ὑπηρέτου. Συντάσσεται δὲ περὶ τούτου πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ὀρκιζομένου καὶ τοῦ προϊσταμένου, οὗ ἐνώπιον δίδεται ὁ ὅρκος.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 7 τοῦ ΧΝΓ' νόμου. Ὁ ἀνωτέρω ὅρκος δύναται, ἀδεῖα τοῦ ὑπουργείου, νὰ δοθῇ δι' ἐκθέσεως ἰδιογράφου, χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ὀρκιζομένου.

Οἱ πρόεδροι καὶ ἑμμισθοὶ πάρεδροι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ὁμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλου ὅρκον.

(3) Ἀρχικὸν ἄρθρον 8 τοῦ ΧΝΓ' νόμου. Ὁ γενικός πρόξενος καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἔχουσι βαθμὴν γενικοῦ γραμματέως ὑπουργείου.

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἔχουσι βαθμὸν γενικοῦ γραμματέως Ὑπουργείου.

Ὁ φέρων τὸν τίτλον τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος γενικὸς πρόξενος προηγείται.

Ὁ πρόξενος α' τάξεως καὶ ὁ πρόεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως.

Ὁ πρόξενος β' τάξεως καὶ ὁ ἑμμισθος πάρεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου, βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως.

Ὁ υποπρόξενος, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ πρῶτος διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου, ὁ α' τάξεως γραμματεὺς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καθὼς καὶ ὁ παρ' αὐτῇ λιμενάρχης, ἂν μὴ ἔχη ἀνώτερον ναυτικὸν βαθμὸν, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

Ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ διερμηνεὺς προξενείου, ὁ δεύτερος διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου καὶ ὁ β' τάξεως γραμματεὺς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως.

Ὁ ταμίας τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου

Ὁ φέρων τὸν τίτλον τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος γενικὸς πρόξενος προηγείται.

Ὁ πρόξενος α' τάξεως καὶ ὁ πρόεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου, βαθμὸν τμηματάρχου α'.

Ὁ πρόξενος β' τάξεως, ὁ υποδιευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ ἑμμισθος πάρεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου, βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως.

Ὁ υποπρόξενος, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ πρῶτος διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου, ὁ α' τάξεως γραμματεὺς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καθὼς καὶ ὁ παρ' αὐτῇ λιμενάρχης, ἂν μὴ ἔχη ἀνώτερον ναυτικὸν βαθμὸν, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως.

Ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ διερμηνεὺς προξενείου, ὁ δεύτερος διερμηνεὺς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου καὶ ὁ β' τάξεως γραμματεὺς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως.

Ὁ ταμίας τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ὁ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου ἔχουσι βαθμὸν ὁ μὲν πρῶτος ἐπαρχιακοῦ ταμίου α' τάξεως, ὁ δὲ δεύτερος δευτέρα.

Ὁ γραφεὺς γενικοῦ προξενείου, προξενείου καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως.

ἔχουσι βαθμὸν ὁ μὲν πρῶτος ἐπαρχιακοῦ ταμίου α' τάξεως, ὁ δὲ δεύτερος δευτέρα.

Ὁ γραφεὺς γενικοῦ προξενείου, προξενείου καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 9. Μεταξὺ ἰσοβάθμων προηγείται ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπηρεσίας ἀρχαιότερος, ὁ δὲ πρόεδρος καὶ ὁ ἑμμισθος πάρεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου προηγούνται τῶν λοιπῶν ἰσοβάθμων αὐτοῖς προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ ἀμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν προϊστάμενοι καὶ τὸ παρ' αὐταῖς προσωπικὸν ἔπονται μετὰ τοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτοῖς ἐμμίσθους.

Ἄρθρον 10. Οἱ ἄμισθοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι οὐδὲν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν προσκτῶνται προσὸν ἐκ τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναγεγραμμένων. Οὐδὲν δ' ἐπίσης ἔχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν πλὴν τῶν συμμορφωθέντων, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18 ἐδ. β' τοῦ ΧΝΒ' νόμου.

Ἄρθρον 11. Δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος γενικοῦ προξένου εἰς πρόξενον α' τάξεως ἢ πρόεδρον προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος προξένου α' τάξεως εἰς πρόξενον β' τάξεως, εἰς τὸν υποδιευθυντὴν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ γραφείου καὶ εἰς ἑμμισθον πάρεδρον προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος προξένου β' τάξεως εἰς υποπρόξενον καὶ γραμματέα γενικοῦ προξενείου, καὶ ἐπίτιμος βαθμὸς καὶ τίτλος υποπροξένου εἰς γραμματέα προξενείου ἢ β' τάξεως γραμματέα τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, τίτλος δὲ υποπροξένου εἰς τὸν α' τάξεως γραμματέα αὐτοῦ μετὰ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ καὶ ἑπταετῇ ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἂν ἤθελε διακριθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρον 12. Διατηρεῖται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐξ ἀνωτέρας εἰς κατωτέραν θέσιν διοριζομένου ἢ μετατιθεμένου, ἂν πράγματι ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀνωτέραν θέσιν.

Ἄρθρον 13. Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς συντάξεως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἐπίτιμος βαθμὸς ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον 12 ἄρθρον διατηρούμενος, ἀλλ' ὁ βαθμὸς τῆς θέσεως.

86/1877

"Αρθρον 14. Εἰς τοὺς διὰ Β. Διατάγματος διοριζομένους προξενικούς υπαλλήλους χορηγεῖ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἄδειαν ἀπουσίας, εἰς πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ὁ ἄμεσος προϊστάμενος αὐτῶν.

»"Αρθρον 15.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ἡ ἄδεια ἀπουσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας ἐφ' ἅπαξ, οὔτε τοὺς τέσσαρας μῆνας ἐν συνόλῳ ἐν διαστήματι τριετίας.

Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἀποδεδειγμένης δι' ἐνόρκου πιστοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προξένου ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ παρατείνῃ τὴν ἄδειαν ἀπουσίας καὶ πέραν τοῦ τριμήνου, ἢ νὰ χορηγήσῃ καὶ ἄλλην πλὴν τῆς συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον γούμενον ἐδάφιον τετραμήνου.

"Αρθρον 16. Ὁ ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσας προξενικὸς υπάλληλος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τρίμηνον ἄδειαν ἀπουσίας, ἂν σπουδαῖοι λόγοι τῆς ὑπηρεσίας δὲν κωλύσιν.

"Αρθρον 17. Ἡ προϊσταμένη ἁρμοδία πρεσβεία ἢ ἡ ἄνωτέρα προξενικὴ Ἀρχὴ τοῦ Κράτους, ὅπου ὑπηρετεῖ ὁ προξενικὸς υπάλληλος, δύνανται, ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει, νὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ δεκαπενθήμερον τὸ πολὺ ἄδειαν ἀπουσίας. Ὁφείλουσιν ὁμῶς νὰ εἰδοποιήσωσι συγχρόνως τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

»"Αρθρον 18.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς συντάσσεται εἰς τρία πρωτότυπα πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, ἐν ᾧ ἀκριβῶς περιγράφονται ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐν τῷ προξενικῷ γραφείῳ εὐρισκομένων παραστατικῶν δικαιωμάτων, ἐγγράφων,

(1) Ἀρχικὸν ἀρθρον 15 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἡ ἄδεια ἀπουσίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς μῆνας ἐφ' ἅπαξ, οὔτε τοὺς τέσσαρας μῆνας ἐν συνόλῳ, ἐν διαστήματι τριετίας.

(2) Ἀρχικὸν ἀρθρον 18 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς συντάσσεται εἰς τρία πρωτότυπα πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς, ἐν ᾧ ἀκριβῶς περιγράφονται ὁ ἀριθμὸς, τὸ εἶδος καὶ ἡ κατάστασις τῶν εἰς τὸ προξενικὸν γραφεῖον ἀνηκόντων ἐγγράφων, δικογραφίων, καταστάσεων, βιβλίων, χρημάτων, ἐπιπλῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων διακεκριμένως, καὶ ὑπογράφεται ἕκαστον ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος.

χρημάτων, ἐπιπλῶν καὶ τῶν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας καταστάσεων καὶ βιβλίων διακεκριμένως, τῶν δὲ λοιπῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ ἀποκειμένων δικογραφίων, ἐγγράφων, βιβλίων ἢ καταστάσεων παρελθόντων ἐτῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων ἢ ἀναγραφῇ γίνεται ὡς οἶόν τε ἀκριβέστερον καὶ περιληπτικῶς κατ' εἶδος. Ἐκαστον τῶν τριῶν τούτων πρωτοτύπων πρωτοκόλλων ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος.

"Αρθρον 19. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς συντάσσεται ὑπὸ τοῦ διαδόχου ἢ τοῦ προσωρινοῦ αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τακτικῇ ἐκθεσίς ἀπογραφῆς, ἐπίσης εἰς τριπλοῦν, καὶ προσκαλοῦνται νὰ παρυστώσιν καὶ οἱ νόμιμοι τοῦ ἀποβιώσαντος κληρονόμοι, ἂν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, μνημονευομένης ἐν ἑκάστῃ ἐκθέσει τῆς προσκλήσεως ταύτης.

"Αρθρον 20. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς ἐκθέσεως ἀπογραφῆς φυλάσσεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ ἕτερον λαμβάνουσιν ὁ παραδίδων ἢ οἱ κληρονόμοι του, καὶ τὸ τρίτον ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

"Αρθρον 21. Ὁ παραλαβὼν τὴν ὑπηρεσίαν ὀφείλει, πρὶν ἢ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 18 πρωτόκολλον ἢ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀπογραφῆς, νὰ παραβάλλῃ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν προγενεστέρων πρωτοκόλλων ἢ ἐκθέσεων καὶ ν' ἀναφέρῃ ἀκριβῶς κατὰ τὰ αὐτὰ διαφέρουσι, τίνα βιβλία, ἐπιπλα, σκεύη, ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ Δημοσίου προστεθήσαν ἢ ἐλλείπουσι, καὶ διὰ τίνα λόγον.

"Αρθρον 22. Τοὺς ἀπόντας ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένους γενικούς προξένους ἢ προξένους ἀναπληροῦσιν οἱ γραμματεῖς καθ' ἅπαντα αὐτῶν τὰ καθήκοντα.

"Αρθρον 23. Ἀπόντος ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου ὑποπροξένου, κατὰ μὲν τὸ ὁθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ὀρίζει, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑποπροξένου, τὸν προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν τὴν πρότασιν ταύτην ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ὁ ὑποπρόξενος ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐγκαθιδρύσεώς του.

Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ Κράτη ὁ ὑποπρόξενος ἀνατίθῃσιν τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποπροξενείου εἰς τίνα τῶν ἐν τῇ ἐδρᾷ αὐτοῦ ἐπισημοτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ἢ ἀλλοδαπῶν

τοῦ

Τροφ. Ν. Αἰσ. (193)

(παρὶν δόγμα)

ἐν ἐλλείψει Ἑλλήνων, εἰδοποιῶν περὶ τούτου εὐθὺς τό τε ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων καὶ τὰς ἀρμοδίας ἐγγω-
ρίους Ἀρχάς.

Τροφ. Ν. Α. Π. Ο. Ε. (197)
/ 470/1111
Τ. Ν. Α. Π. Ο. Ε. (197)
"Ἀρθρον 24. Ὁ τοιοῦτος ἀναπληρωτής, ἀφοῦ ὁμῶς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὀριζόμενον ὄρκον, ἐκτελεῖ πάντα τὰ καθή-
κοντα τοῦ ὑποπροξενίου.

"Ἀρθρον 25. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅσα γενικά προξενεῖα καὶ προ-
ξενεῖα δὲν ὑπάρχουσι γραμματεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Ὁσάκις δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείων ἤθελε κρί-
νει σκόπιμον, δύναται ν' ἀναθέτῃ ἀπ' εὐθείας τὴν προσωπι-
νὴν διευθυνσιν γενικοῦ προξενείου, προξενείου ἢ ὑποπροξε-
νείου εἰς τινὰ τῶν εἰς αὐτὸ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων τῆς κεν-
τρικῆς, διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας οἰουδήποτε
βαθμοῦ, ὀρίζον ἐκάστοτε τὴν ἐπὶ τούτῳ χορηγητέαν αὐτῷ
ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν περιπτώσιν ἢ ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τοῦ
βαθμοῦ του χορηγήσεις ἀποζημιώσεως ἤθελε κριθῇ ἀναγκασία.
Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀ-
ποδοχὰς τῆς ἀναπληρουμένης θέσεως.

"Ἀρθρον 26. (2) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΣΙΓ' νόμου).
Ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τὸν διευθυντὴν τοῦ Προξενικοῦ
γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἀναπληροῦ
ὁ γραμματεὺς α' τάξεως τοῦ προξενικοῦ γραφείου ἀπόν-
τος δὲ ἢ κωλυόμενον καὶ τούτου, διορίζεται προσωρινὸς ἀ-
ναπληρωτὴς αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πρεσβείας τῇ
ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἴτε εἰς τῶν ἐν
τῷ γραφείῳ γραμματέων β' τάξεως, εἴτε ἕτερος ὑπάλληλος
τῆς Κυβερνήσεως.

"Ἀρθρον 27. Ὅπου δὲν ὑπάρχει γραμματεὺς διωρισμένος

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 25 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται
καὶ εἰς ὅσα γενικά προξενεῖα καὶ προξενεῖα δὲν ὑπάρχουσι γραμμα-
τεῖς διωρισμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 26 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τὸν
διευθυντὴν τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας
ἀναπληροῦ ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀπόντος δὲ ἢ κωλυόμενον καὶ τούτου,
διορίζεται προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς
πρεσβείας, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἴτε
εἰς τῶν ἐν τῷ γραφείῳ γραμματέων α' τάξεως, εἴτε ἕτερος ὑπάλ-
ληλος τῆς Κυβερνήσεως.

(παρὰ τῆς Κυβερνήσεως) ἢ ὁ ὑπάρχων κωλύεται, ὁ προϊστά-
μενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύναται, ἐν ἀνάγκῃ, ν' ἀναθέτῃ
τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως εἰς ὃν τινὰ ἐγ-
κρίνῃ πολίτην Ἑλλήνα, ὅστις πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα
τοῦ ὁμνύει τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὄρκον.

"Ἀρθρον 28. Ὅπου ὑπάρχει τακτικὸς γραφεὺς διωρισμέ-
νος παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, δύναται, ἐλ-
λείποντος γραμματέως ἢ κωλυομένου ~~μισθοῦ~~, νὰ ἐκπληροῦ
τὰ δικαστικά αὐτοῦ καθήκοντα.

"Ἀρθρον 29. Ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς διο-
ρίζει, μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ὑπουργείου, ἕνα ἢ πλείοτερους δικαστικούς κλητῆρας, κατὰ
τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ προσόντων, διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων
καὶ περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ προσόντων τῶν ἐμμίσθων προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Α'.

Εἰδικὰ προσόντα.

"Ἀρθρον 30. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Οὐδεὶς διορίζεται ἐμμίσθος προξενικὸς ὑπάλληλος,

α'. Ἄν δὲν ᾖ πολίτης Ἕλληνας.

β'. Ἄν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας.

γ'. Ἄν κατεδικάσθῃ ἕνεκα πράξεων προβλεπομένων ἐν
τοῖς ἄρθροις 21, 22, 452, 456—462, 470—472 καὶ
482—486 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ

δ'. Ἄν δὲν ᾖ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρέ-
νων καὶ δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὥς ἐκ τῆς ἡλικίας του ἐπιβε-
βλημένους ὑπὸ τῶν περὶ στρατολογίας νόμων ὑποχρεώσεις.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 30 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οὐδεὶς διορίζεται ἐμμι-
σθος προξενικὸς ὑπάλληλος.

α'. Ἄν δὲν ᾖ πολίτης Ἕλληνας.

β'. Ἄν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας, καὶ

γ'. Ἐὰν κατεδικάσθῃ ἕνεκα πράξεων προβλεπομένων ἐν τοῖς ἄρθροις
21, 22, 452, 456—462, 470—472 καὶ 482—486 τοῦ ποιν. νόμου.

Α

Τροφ. Ν. Α. Π. Ο. Ε.

Τροφ. 11

Τὸ Ν. Α. 106

"Άρθρον 31.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ δ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὸν διερμηνέα, τὸν κλητῆρα καὶ τὸν γιασαξῆν, οἵτινες δύνανται νὰ ᾔνη καὶ ἄλλοδαποὶ, ἐν ἐλλείψει Ἑλλήνων ἱκανῶν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Β'.

Εἰδικὰ προσόντα.

"Άρθρον 32. Οὐδεὶς διορίζεται γραφεὺς γενικοῦ προξενείου ἢ προξενείου ἂν δὲν φέρῃ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ἰσοβάθμου παιδευτηρίου.

»"Άρθρον 33.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Οὐδεὶς διορίζεται γραμματεὺς προξενείου ἢ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

α'. Ἄν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας

β'. Ἄν δὲν φέρῃ δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου πανεπιστημίου.

γ'. Ἄν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

δ'. Ἄν δὲν πρωτεύσῃ ἐν διαγωνισμῷ, οὗτινος τὰς λεπτομερείας θέλει ὀρίσει Βασιλικὸν διάταγμα.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 31 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς διερμηνεῖς, οἵτινες δύνανται νὰ ᾔνη καὶ ἄλλοδαποὶ, ἐν ἐλλείψει Ἑλλήνων ἱκανῶν εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς λειτουργίας ταύτης.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 33 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οὐδεὶς διορίζεται γραμματεὺς προξενείου, ἢ γραμματεὺς β' τάξεως τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

α'. Ἄν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β'. Ἄν δὲν φέρῃ δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου Πανεπιστημίου.

γ'. Ἄν δὲν ὑπηρετήσῃ παρὰ τινι δικαστηρίῳ ἢ δημοσίῳ γραφείῳ ἐπὶ ἔτος, καὶ ὡς δικαστῆς ἢ πρέεδρος πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ἀντεισαγγελεὺς ἐπὶ ἕτερον ἔτος, ἢ ὡς δικηγόρος ἐπὶ δύο ἔτη.

δ'. Ἄν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

ε'. Ἄν δὲν πρωτεύσῃ ἐν διαγωνισμῷ, οὗτινος τὰς λεπτομερείας θέλει ὀρίσει Β. Διάταγμα.

"Άρθρον 34.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Οὐδεὶς διορίζεται ἐμισθος πρέεδρος δικαστῆς προξενικοῦ δικαστηρίου:

α'. Ἄν δὲν φέρῃ δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου πανεπιστημίου καὶ

β'. Ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐπὶ δύο ἔτη τοῦλάχιστον ὡς δικαστῆς πολυμελοῦς δικαστηρίου καὶ δὲν γινώσκῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

Οὐδεὶς δὲ διορίζεται πρέεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου, ἂν δὲν κέκτηται τὰ κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρέεδρου πρωτοδικῶν καὶ δὲν γινώσκῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

Οἱ ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ληφθέντες ὡς πρέεδροι ἢ πρέεδροι προξενικοῦ δικαστηρίου διατηροῦσι τὴ τῆς ἰσοβιότητος δικαίωμα, ἢ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν λογίζεται, πρὸς προβιβασμόν, κατὰ τὸν περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νόμον. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ ἡ μετάθεσις αὐτῶν εἰς ἀντιστοίχους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ θέσεις.

"Άρθρον 35.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).
Τὸ προσὸν τῆς γνώσεως τῆς γαλλικῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποδεικνύεται διὰ δοκιμασίας, τῆς τὰς λεπτομερείας ὀρίζει ἐκάστοτε ὁ Ὑπουργός.

"Άρθρον 36.⁽³⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 34 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οὐδεὶς διορίζεται ἐμισθος πρέεδρος δικαστῆς προξενικοῦ δικαστηρίου.

α'. Ἄν δὲν φέρῃ δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου Πανεπιστημίου.

β'. Ἄν δὲν ὑπηρετήσῃ ἐπὶ δύο ἔτη τοῦλάχιστον ὡς δικαστῆς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς δικηγόρος.

γ'. Ἄν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

Βλέπε καὶ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς ἐν σελίδι 116 ὑποσημειώσεως.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 35 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οὐδεὶς διορίζεται πρέεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου.

α'. Ἄν δὲν φέρῃ δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ἄλλου Πανεπιστημίου.

β'. Ἄν δὲν ὑπηρετήσῃ τοῦλάχιστον ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς πρέεδρος πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ἐπὶ δύο ἔτη ὡς εἰσαγγελεὺς ἢ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς δικαστῆς πολυμελοῦς δικαστηρίου τοῦ Κράτους ἢ ὡς ἐμισθος πρέεδρος δικαστῆς προξενικοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ ἐπτά ἔτη ὡς δικηγόρος.

γ'. Ἄν δὲν γινώσκῃ νὰ λαλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν γαλλικὴν.

(3) Ἀρθρον 36 τοῦ ΧΝΣ' νόμου, (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου). Οὐδεὶς διορίζεται λιμενάρχης παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρε-

Οὐδείς διορίζεται λιμενάρχης παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῇ Πρεσβείᾳ, ἂν δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἔτη ὡς ἀξιωματικός ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ ἢ ὡς πλοίαρχος ἐν τῷ ἐμπορικῷ (ἢ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς λιμενάρχης παρὰ τῇ αὐτῇ πρεσβείᾳ).

Οὐδείς δὲ διορίζεται ταμίης παρὰ τῷ προξενικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἢ παρὰ τῷ γενικῷ προξενείῳ Ἀλεξανδρείας, ἂν δὲν διορίσθῃ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος καὶ δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ ἢ παρὰ τινι τῶν ἐπαρχικῶν ταμείων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, καὶ ἂν μὴ παράσχω ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ περὶ συστάσεως ταμείων ΣΞΔ' νόμου.

Οὐδείς δύναται νὰ διορισθῇ ἀ' διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, μὴ γνωρίζων νὰ ὁμιλῇ καὶ

σβεία, ἂν δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἔτη ὡς ἀξιωματικός ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ, ἢ ὡς πλοίαρχος ἐν τῷ ἐμπορικῷ, ἢ ἐπὶ τρία ἔτη ὡς λιμενάρχης παρὰ τῇ αὐτῇ πρεσβείᾳ.

Οὐδείς δὲ διορίζεται ταμίης παρὰ τῷ προξενικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἢ παρὰ τῷ γενικῷ προξενείῳ Ἀλεξανδρείας, ἂν δὲν διορίσθῃ διὰ Β. Διατάγματος καὶ δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ παρὰ τινι τῶν ἐπαρχικῶν ταμείων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, καὶ ἂν μὴ παράσχω ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ περὶ συστάσεως ταμείων ΣΞΔ' νόμου.

Πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου συσχετίζονται καὶ αἱ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 8 τοῦ ΑΣΗΓ' νόμου. Οὐδείς δύναται νὰ διορισθῇ ἀ' διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, μὴ λαλῶν καὶ γράφων τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν. Οὐδείς δύναται νὰ διορισθῇ β' διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου ἢ διερμηνεὺς προξενείου ἢ ὑποπροξενείου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, πλὴν τῶν χωρῶν ἐν αἷς κρατεῖ ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα, ἂν δὲν γνωρίζῃ νὰ ὁμιλῇ ἀπροσκόπτως τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 36 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οὐδείς διορίζεται λιμενάρχης παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ, ἂν δὲν ὑπηρέτησεν πέντε ἔτη τοῦλάχιστον εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν, ἢ εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν τῆς Ἑλλάδος.

Οὐδείς δὲ διορίζεται ταμίης παρὰ τῷ προξενικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἢ παρὰ τῷ γενικῷ προξενείῳ Ἀλεξανδρείας, ἂν δὲν διορίσθῃ διὰ Β. Δ. καὶ δὲν ὑπηρέτησεν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἢ παρὰ τινι τῶν ἐπαρχικῶν ταμείων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, καὶ ἂν μὴ παράσχω ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ περὶ συστάσεως ταμείων ΣΞΔ' νόμου.

γράφῃ τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν.

Οὐδείς δύναται νὰ διορισθῇ β' διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει, ἂν δὲν γνωρίζῃ νὰ ὁμιλῇ καὶ γράφῃ τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν.

Ἐν ταῖς χώραις τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐν αἷς κρατεῖ ἡ ἀραβικὴ, ἀντὶ τῆς τουρκικῆς ἀπαιτεῖται ἡ γνώσις τῆς ἀραβικῆς.

Γ.

Περὶ διορισμῶν. (1)

Ἀρθρον 37. (2) Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, οἱ πρόεδροι καὶ οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι δικαστῶν τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ διερμηνεῖς τῶν γενικῶν προξενείων καὶ προξενείων καὶ οἱ ἰσόβαθοι ὑπάλληλοι τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ὁ παρ' αὐτῷ λιμενάρχης καὶ ὁ ἱατρός ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν Πρεσβείαν παρὰ τῇ διεθνεί ὕγειονομικῇ ἐπιτροπῇ, διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Οἱ ταμίαι τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

(1) Ἀρθρον 4 τοῦ ΒΛΗ' νόμου. Ὅσα καὶ τὰ πρὸς διορισμὸν ἢ προαγωγὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν νόμων ΧΝΣ' καὶ ΧΝΖ' χρονικὸν διάστημα ὑπηρεσίας ἀποτελεῖται ἐξ ὑπηρεσιῶν διαφόρων δύναται νὰ ὑπολογισθῇ καὶ συναπτῶν, ἰσοαξιομένων τῆς ἀνατέρας τὸν βαθμὸν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν κατωτέραν.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 37 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, οἱ πρόεδροι καὶ οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι δικαστῶν τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ διερμηνεῖς τῶν γενικῶν προξενείων καὶ προξενείων καὶ οἱ ἰσόβαθοι ὑπάλληλοι τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ὁ παρ' αὐτῷ λιμενάρχης καὶ ὁ ἱατρός ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν πρεσβείαν παρὰ τῇ διεθνεί ὕγειονομικῇ ἐπιτροπῇ διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Οἱ ταμίαι τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. πρεσβείας καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

+ ἐπὶ τῷ
γραφείῳ α'
ἀφ' ἑαυτοῦ

Ο διορισμός τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν θέσιν παρέδρου ἢ προέδρου προξενικοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ προβιβασμός αὐτῶν καὶ ἡ μετὰθεσις εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δικαστήρια πραγματοποιεῖται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, προκαλουμένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν. +

Ἄρθρον 38. Οἱ γραφεῖς τῶν γενικῶν προξενείων καὶ προξενείων καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτῶν.

Ἄρθρον 39. Οἱ κλητῆρες καὶ οἱ γισσαζήδες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου αὐτῶν.

Ἄρθρον 40. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου.) Ὁ διορισμός τῶν προξένων, ὑποπροξένων, γραμματέων καὶ τῶν ἰσοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, γίνεται ἀπὸ τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ, ὅστις εἶνε ὁ τοῦ γραμματέως προξενίου ἢ γραμματέως β' τάξεως τοῦ εἰρημένου προξενικοῦ γραφείου.

(1) Ἄρθρον 40 τοῦ ΧΝ5' νόμου, (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΑΣΙΓ' νόμου.) Ὁ διορισμός τῶν προξένων ὑποπροξένων καὶ γραμματέων καὶ τῶν ἰσοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας γίνεται ἀπὸ τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ, ὅστις εἶνε ὁ τοῦ γραμματέως προξενίου ἢ τοῦ γραμματέως β' τάξεως τοῦ εἰρημένου προξενικοῦ γραφείου. Δύναται ὁμοίως νὰ διορισθῇ πρόξενος α' ἢ β' τάξεως ὁ ἐν ὁμοιόβαθμῳ θέσει ἐτέρου κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ πενταετίαν διατελέσας, ἢ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, ἂν ἔχῃ τὰ γενικὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 30, γινώσκει δὲ τὴν γαλλικὴν ἢ τὴν τουρκικὴν· ἀλλὰ δύναται πρὸς τούτοις νὰ διορισθῇ εἰς ὠρισμένας θέσεις ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ πᾶς ὁ κατὰ γνωμοδότησιν ἡτιολογημένην τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, προκαλουμένην παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου κρινόμενος ὡς ἔχων εἰδικὴν καταλληλότητα πρὸς τὰς θέσεις ταύτας ἀρκεῖ νὰ μὴ στερῇται τῶν γενικῶν προσόντων τοῦ ἄρθρου 30. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω πως διοριζομένων ἐξ ἑκατέρας τῶν κατηγοριῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς.

Ἐμμισθοὶ παρόδρου δικασταὶ προξενικῶν δικαστηρίων διορίζονται μόνον οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ΧΝ5' νόμου, ἢ οἱ μετὰ διπλώματος νομικῆς σχολῆς διατελέσαντες δικηγόροι ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης ἐπὶ τετραετίαν ἐν

Ἄρθρον 41. Γενικὸς πρόξενος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ἐξ ἄλλου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐξωθεν αὐτῆς.

Ἄρθρον 42. Ὁ ἀκόλουθος, ὁ γραμματεὺς, ἢ ὁ τμηματάρχης τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου δύναται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, πλὴν τῆς τοῦ παρέδρου καὶ τοῦ προέδρου προξενικοῦ δικαστηρίου, καθ' ἓνα βαθμὸν ἀνωτέραν, ἢς κατεῖχον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ἂν φέρωσι διπλῶμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ἐτέρου Πανεπιστημίου καὶ ἔχωσι διετὴ ἐν τῇ θέσει αὐτῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 43. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενοι ὑπάλληλοι, ἂν στερῶνται τοῦ προσόντος τῆς διετοῦς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίας, δύναται νὰ διορισθῶσιν ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς θέσιν ἰσοβάθμων τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ θέσεως αὐτῶν.

Δ'

Περὶ προβιβασμῶν.

Ἄρθρον 44. Ὁ προβιβασμός γίνεται ἀπὸ τῆς κατωτέρας εἰς τὴν ἀμέσως κατὰ βαθμὸν ἀνωτέραν θέσιν.

Ἄρθρον 45. Ὁ γραμματεὺς προξενίου, ἢ ὁ β' τάξεως γραμματεὺς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας δύναται νὰ προβιβασθῶσιν εἰς θέσιν γραμματέως γενικοῦ προξενίου, ἢ γραμματέως α' τάξεως τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἢ ὑποπροξένου, μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 46. Ὁ γραμματεὺς γενικοῦ προξενίου, ὁ γραμ-

συνόλῳ, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δικηγόρου καὶ γινώσκοντες νὰ λαλῶσι καὶ γράφωσι τὴν γαλλικὴν.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 40 ΧΝ5' τοῦ νόμου. Ὁ διορισμός τῶν προξένων, ὑποπροξένων, γραμματέων καὶ τῶν ἰσοβάθμων ὑπαλλήλων τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας γίνεται ἐκ τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ· οὗτος δὲ εἶνε ὁ τοῦ γραμματέως προξενίου, ἢ γραμματέως β' τάξεως τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας. Ἐντὸς δὲ τῆς πρώτης δεκαετίας δύναται νὰ διορισθῇ πρόξενος α' τάξεως ὁ ἐπὶ πενταετίαν εἰς ὁμοιόβαθμον θέσιν ἄλλου κλάδου ὑπηρετήσας, ἢ ὁ διατελέσας παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ δικηγόρος ἐπὶ δεκαετίαν, ἢ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης, καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 γενικὰ προσόντα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς πέντε.

ματεὺς ἀτάξεως τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ὁ ὑποπρόξενος δύναται νὰ προβιβασθῶσιν εἰς θέσιν προξένου β' τάξεως, (ἢ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας) μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρον 47. Ὁ πρόξενος β' τάξεως (καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας) δύναται νὰ προβιβασθῶσιν εἰς θέσιν προξένου α' τάξεως μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρον 48. Ὁ ἐμμισθος πάρεδρος δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν προξένου α' τάξεως μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρον 49. Ὁ διερμηνεὺς προξενικοῦ δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν α' διερμηνέως γενικοῦ προξενείου, ἢ εἰς θέσιν διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀνωτέραν, μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρον 50. Ὁ διερμηνεὺς γενικοῦ προξενείου δύναται νὰ προβιβασθῇ εἰς θέσιν διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, κατὰ ἕνα βαθμὸν ἀνωτέραν, μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. (1)

Ε.

Περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

* Ἀρθρον 51.(2) Ὡς πρὸς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, ἥτοι τὸ εἶδος, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰς συνεπείας αὐτῶν, ἰσχύουσι δι' ἅ-

(1) Διὰ τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ ΔΣΗ'. Νόμου, ἢ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 46, 47, 48, 49 καὶ 50 ἀπαιτούμενη πρὸς προβιβασμὸν ὑπηρεσία προσδιωρίσθη, ὡς ἄνω ἐν τῷ κειμένῳ, εἰς τριετὴ, οὕσα πενταετής καὶ τετραετής κατὰ τὰς ἀρχικὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΧΝΣ'.

(2) Διὰ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ΒΗΗ'. νόμου διετάχθησαν προσθέτως τὰ ἐπόμενα. Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 22 τοῦ ΧΝΖ' νόμου καὶ τὸ ἀρθρον 51 τοῦ ΧΝΣ' προαπαιτούμεναι ἀπολογία τῶν πειθαρχικῶς τιμωρουμένων ὑπαλλήλων ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρὸς ἀπολογία καλούντα προϊστάμενον τοῦ ὑπαλλήλου, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου τῆς εἰς ἀπολογία προσκλήσεως. Ἡ διορία αὕτη ὁριζομένη ἐντὸς τῆς προσκλήσεως, ἢ ἡ ἡμερομηνία σημειοῦται ἐν αὐτῇ ὁλογράφως, παράτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως ὑπὸ τοῦ εἰς ἀπολογία καλούντος προϊστάμενου, ἐν τῇ περιπτώσει ὃ εἰς ἀπολογία καλούμενος δὲν διαμένει ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Παρελθούσης δὲ τῆς διορίας ταύτης, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ χωρὶς ἀπολογίας τοῦ ὑπαλλήλου.

παντας τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετὰς αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 293, (πλὴν τοῦ ἐδαφ. 3) 294—297 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1836. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου ἢ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, πλὴν τῆς προσωρινῆς παύσεως, ἣν μόνος ὁ ὑπουργὸς ἐπιβάλλει. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως, καλεῖται ὁ ὑπαλλήλος εἰς ἀπολογία, ἣν ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ, ἐν τῇ αὐτῇ μὲν πόλει ὑπηρετῶν, ἐντὸς 48 ὥρων τὸ πολὺ, ἀλλὰ χροῖ δὲ ἐντὸς ἀναλόγου χρόνου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ. Κατὰ πάσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔκκλησις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἔκκλησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐπιβάλλοντα τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν τιμωρούμενον. Ἡ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβάλλουσα ἀπόφασις καὶ ἡ κατ' αὐτῆς ἔφεσις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ὅταν ὅμως ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστή τελεσίδικος, καταλογίζονται τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος κατὰ λόγον τοῦ καταναλωθέντος χάρτου πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

* Ἀρθρον 52. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 277, 280, 281, 291 καὶ 292 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένους.

* Ἀρθρον 53. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τηρεῖται βιβλίον, περιέχον τὰ ὀνόματα, τὰ προσόντα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διὰ Β. Διατάγματος ἢ ὑπουργικῆς διαταγῆς διοριζομένων προξενικῶν ὑπαλλήλων, καὶ σημειῶσιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἃς ἕκαστος τούτων ὑπέστη. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀριθμεῖται καὶ μονογραφεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τμηματάρχου καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ.

Ἐκαστος ὑπαλλήλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀποσπασμα τοῦ εἰς αὐτὸν ἀφορῶντος χωρίου τοῦ βιβλίου καὶ νὰ αἰτῇται τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἡμαρτημένων, γινομένην πάντοτε κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ ἡτιολογημένην.

* Ἀρθρον 54. Πᾶς προϊστάμενος προξενικῆς ἀρχῆς ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς

κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν τιμωρούμενον, ἀντί-
γραφὰ τῶν τε ἀνεκκλητῶν καὶ τῶν ἐκκλητῶν, ἀφοῦ αὐταὶ
γείνωσι τελεσιδίκαι.

Περὶ παύσεων.

"Ἀρθρον 55. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι
παύονται καθ' ὃν τρόπον καὶ διορίζονται συμφώνως πρὸς
τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 37—39.

"Ἀρθρον 56.(1) ('Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ
ΑΣΙΓ' νόμου). Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος ἀπολύεται διοικη-
τικῶς κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

α) "Ἀν ὑποστῇ ἐντὸς διετίας δύο τοῦλάχιστον πειθαρχ-
χικὰς ποινὰς, ὧν ἡ μία προσωρινὴ παῦσις· ἀλλ' ἡ ὁριστικὴ
παῦσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ
τῆς τελευταίας τιμωρίας.

β) "Ἀν περιπέσῃ εἰς διανοητικὴν ἢ σωματικὴν ἀνικανό-
τητα διαρκέσασαν πλέον τῶν ἑξ μηνῶν, ἥτις δύναται, κατὰ
γνωμοδότησιν ἐνόρκου ἱατρικοῦ συμβουλίου, ἐκ τριῶν τοῦ-
λάχιστον ἱατρῶν συγκειμένου, νὰ παρταθῇ πλέον τοῦ ἔτους.

γ) "Ἀν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καλούμενον ὑπὸ τοῦ
Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἀπολύ-
σεως αὐτοῦ.

δ) "Ἀν καταργηθῇ ἡ θέσις, ὅτε ὁ κατέχων αὐτὴν θεωρεῖ-
ται ὡς αὐτοδικαίως πεπαυμένος.

(1) Ἀρχικὸν ἀρθρον 56 τοῦ ΧΝΣ' Νόμου. Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος
παύεται διοικητικῶς κατὰ τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις:

α. "Ἀν ὑποστῇ ἐντὸς πενταετίας δύο τοῦλάχιστον πειθαρχικὰς
ποινὰς, ὧν ἡ μία προσωρινὴ παῦσις· ἀλλ' ἡ ὁριστικὴ παῦσις δὲν δύ-
ναται νὰ γείνῃ μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τι-
μωρίας.

β. "Ἀν περιπέσῃ εἰς διανοητικὴν ἢ σωματικὴν ἀνικανότητα διαρ-
κέσασαν πλέον τῶν ἑξ μηνῶν, ἥτις κατὰ γνωμοδότησιν ἐνόρκου ἱατρι-
κοῦ συμβουλίου, ἐκ τριῶν τοῦλάχιστον ἱατρῶν, θέλει παρταθῇ πλέον
τοῦ ἔτους.

γ. "Ἀν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως, ἀκοῶν
προηγουμένως τὴν γνώμην τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιθεωρητοῦ.
Ὁ ὑπάλληλος, οὗ καταργήθῃ ἡ θέσις, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως
πεπαυμένος.

"Ἀρθρον 57.(1) ('Ὡς ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΛΔ' νόμου).
Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς κατὰ τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ προηγουμέ-
νου ἀρθρου ὁριστικῆς παύσεως ἀπαιτεῖται ἡ ἔγγραφος τοῦ
ἀπολυτέου ὑπαλλήλου ἀπολογία.

"Ἀρθρον 58.(2) ('Ὡς ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΛΔ' νόμου).
Τὸ διάταγμα τῆς παύσεως πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς ἀπόφα-
σιν τοῦ Ὑπουργοῦ εἰδικὴν καὶ ἡτιολογημένην, μνημονεύουσιν
τῆς ἀπολογίας, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
ἢ τῆς ἱατρικῆς γνωμοδοτήσεως.

Ἡ Ὑπουργικὴ ἀπόφασις μετὰ τοῦ διατάγματος κοινοποι-
οῦνται εἰς τὸν ἀπολυθέντα.

"Ἀρθρον 59. Οὐδὲν ἐκ τῶν περὶ παύσεων ὁρισμῶν τοῦ
παρόντος νόμου δύναται νὰ πηγάζῃ δικαίωμα ἀποζημιώ-
σεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

"Ἀρθρον 60. Ὁ ἐπὶ κακουργήματι προφυλακισθεὶς καὶ ὁ ἐπὶ
πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ
νόμου ὁριζομένων κατηγορούμενος, καθ' οὗ ἐξεδόθη βούλευ-
μα, εἴτε παραπομπῆς, εἴτε προσκαίρου παύσεως τῆς ἀνακρί-
σεως, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, μέχρις οὗ ἐκδοθῇ
ὁριστικὴ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀθωωτικὴ ἀπόφασις.

Ζ'.

Περὶ υποβιβασμοῦ.

"Ἀρθρον 61. Οὐδεὶς προξενικὸς ὑπάλληλος, ἔχων βαθ-
μόν, δύναται, ἀνευ τῆς ἐγγράφου συναίνεσεώς τοῦ νὰ υπο-
βιβασθῇ ἀπὸ ἀνωτέρας εἰς κατωτέραν θέσιν, ἢ νὰ μετατεθῇ

(1) Ἀρχικὸν ἀρθρον 57 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς
κατὰ τὸ γ'. ἐδάφ. τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὁριστικῆς παύσεως ἀπαι-
τεῖται ἡ ἔγγραφος τοῦ ἀπολυτέου ὑπαλλήλου ἀπολογία.

(Τὸ ἀρθρον τοῦτο καταργήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ΒΛΗ' νόμου,
ἀλλ' ἐπανήλθεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἀρθρου 57 τοῦ ΑΦΛΔ' νόμου).

(2) Ἀρχικὸν ἀρθρον 58 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὸ διάταγμα τῆς παύ-
σεως πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ εἰδικὴν καὶ ἡ-
τιολογημένην, μνημονεύουσιν τῆς ἀπολογίας, τῆς ἀποφάσεως τοῦ
Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἱατρικῆς γνωμοδοτήσεως.

Ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις μετὰ τοῦ διατάγματος κοινοποιοῦνται εἰς
τὸν ἀπολυθέντα.

(Τὸ ἀρθρον τοῦτο καταργήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ ΒΛΗ' νόμου,
ἀλλ' ἐπανήλθεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἀρθρου 58 τοῦ ΑΦΛΔ' νόμου).

ἀπὸ ἐμμίσθου εἰς ἀμισθον. Ὑποβιβασμὸς δὲν λογίζεται ἢ ἀπὸ ὁμοιοβάθμου εἰς ὁμοιοβάθμον θέσεις μετὰ θέσεις ἐν τῇ προξενικῇ, τῇ πρεσβευτικῇ ἢ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Η΄.

Περὶ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 62. Χηρευούσης θέσεως γραμματέως προξενείου ἢ β΄ τάξεως γραμματέως τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου διαγωνισμὸς τριᾶκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 63.(1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου.) Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ θέσιν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφοράν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτει ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ,

α΄) πιστοποιητικὸν γεννήσεως, βεβαιοῦν ὅτι συνεπλήρωσε τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του·

β΄) τὸ πανεπιστημιακὸν αὐτοῦ δίπλωμα·

γ΄) πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅτι εἶνε ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων τοῦ οἰκείου δήμου καὶ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ὑπὸ τῶν στρατολογικῶν νόμων ἐπιβεβλημένας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 64. Πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰτούντων τὸν εἰς τὴν προμνημονευθεῖσαν θέσιν διορισμὸν καθίσταται παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ διαρκὲς πενταμελὲς ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν τμηματάρχου, τοῦ ἐπὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας τμηματάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 63 τοῦ ΧΝΣ νόμου. Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ θέσιν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφοράν, εἰς ἣν ἐπισυνάπτει ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ,

α΄) Πιστοποιητικὸν γεννήσεως, βεβαιοῦν, ὅτι συνεπλήρωσε τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας του·

β΄) Τὸ πανεπιστημιακὸν αὐτοῦ δίπλωμα·

γ΄) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅτι ὑπῆρέτησε παρ' αὐτῷ ὡς πάρεδρος, δικαστής, ἀντεισαγγελεὺς ἢ δικηγόρος τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον.

δ΄) Πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου τοῦ δημοσίου γραφείου παρ' ᾧ ὑπῆρέτησεν ἐπὶ ἑν ἔτος.

ἐφετῶν, ἢ, τοῦτου καλουμένου, τοῦ ἀρχαιότερου ἐφέτου, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑδρας τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις γυμνασίων.

Ἄρθρον 65. Ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 66. Οἱ αἰτούντες 1. — Ἐξετάζονται ἐγγράφως καὶ προφορικῶς·

α΄) Περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐν γένει·

β΄) Περὶ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας ἰδίᾳ, περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀφορώντων νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τῶν γενικωτέρων διατάξεων τῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν καὶ πρὸ πάντων μετὰ τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας·

γ΄) Περὶ τῶν κυριωτέρων κανόνων τοῦ ἀλληλεθνοῦς δικαίου.

2. — Μεταφράζουσιν ἐγγράφως καὶ διὰ ζωσῆς τεμάχιον συγγραφῶς ἐκ τῆς γαλλικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὴν γαλλικὴν, καὶ συντάσσουσιν ἐκθεσιν περὶ δεδομένου θέματος.

Βασιλ. Διτάγμ., ἐκδοθησόμενον μετὰ γνωμοδότησιν τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, θέλει κανονίσει λεπτομερῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας τὰ τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 67. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν ἐξετάσεων ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐκθεσιν, περιέχουσαν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ τὴν σχετικὴν βαθμολογίαν τῶν ἐξετασθέντων.

Ἄρθρον 68. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς καλῶς ἀπαντήσαντας ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων ἡ ἐπιτροπὴ χορηγεῖ πιστοποιητικόν.

Ἄρθρον 69. Μεταξὺ τῶν οὕτως εὐδοκμησάντων διορίζεται εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν ὁ λαχὼν τοῦ πρώτου σχετικοῦ βαθμοῦ. Ἐνὸς μόνου ἐξετασθέντος, διορίζεται οὗτος, ἂν ἐπληρώθῃ ὁ ὅρος τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 70. Ἀν ὁ διαγωνισμὸς ἐγένετο συγχρόνως διὰ πολλὰς χηρεύουσας θέσεις, διορίζονται εἰς αὐτάς κατὰ σειρὰν οἱ λαβόντες τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ προσόντων τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ὑπαλλήλων.

"Αρθρον 71. Εἰς θέσιν ἀμίσθου γενικοῦ προξένου, προξένου, ὑποπροξένου ἢ γραμματέως προξενείου δύναται νὰ διορισθῇ κατὰ προτίμησιν

α'. Ὁ ἡμεδαπός, ὁ ἐξασκῶν ἐντίμως τὸ ἐμπόριον, ἐν ᾧ τόπῳ διορίζεται.

β'. Ὁ ἡμεδαπός, ὁ διατελέσας εἰς διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν, ἢ εἰς προξενικὴν κατὰ τὸ ὅθωμα-νικὸν Κράτος.

γ'. Ἐν ἐλλείψει ἡμεδαπῶν ἱκανῶν νὰ καταλάβωσι τοιαύτας θέσεις δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοδαποὶ ἐκ τῶν εὐπορω-τέρων καὶ ἐγκριτωτέρων τοῦ τόπου.

"Αρθρον 72. Οἱ τοιοῦτοι γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος· ἐπίσης δὲ τῇ προτάσει τῶν προϋσταμένων αὐτῶν, καὶ οἱ παρ' αὐ-τοῖς Γραμματεῖς.

"Αρθρον 73. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου.) Αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Β', ε', «περὶ πειθαρχικῆς ἐξου-σίας» ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀμίσθους προξεν-ικούς ὑπαλλήλους.

"Αρθρον 74. (2) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου.) Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ προξενικοῦ τούτου ὀργανισμοῦ διατε-

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 73 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Αἱ διατάξεις τοῦ Κεφ. Β'. «περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας» ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμίσθους γενικούς προξένους, προξένους καὶ ὑποπροξένους.

(2) Ἀρθρον 74 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρ-θρου 42 τοῦ ΑΣΗΓ' νόμου). Οἱ ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ ὑπηρετήσαν-τες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες μετὰ τὸν χρόνον αὐτῷ οὐ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ, καὶ φέροντες δίπλωμα Πανεπιστη-μίου, μὴ ἀπολυθέντες δὲ ἕνεκά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 ἀναφερο-μένων λόγων, δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπίσης δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἐπὶ τρία ἔτη ὑπηρε-τησάντες καὶ μὴ ἀπολυθέντες διὰ τοὺς εἰρημένους λόγους, ἐὰν δὲν φέρωσι δίπλωμα Πανεπιστημίου.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 74 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νό-μου τούτου διατελοῦντες ἢ ἐπὶ διετίαν τοῦλάχιστον διατελέσαντες ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ φέροντες δίπλωμα τῆς νομικῆς, ὡς καὶ

λέσαντες ἐν προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ, μὴ ἀπολυθέντες δὲ ἕνεκά τι-νος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 60 αἰτιῶν, δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν καθ' ὅν εἶχον βαθμόν, ἐὰν φέ-ρωσι δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ἄλλου ὁμο-ταγοῦς Πανεπιστημίου· οἱ δὲ στερούμενοι τοῦ προσόντος τού-του ἂν διετέλεσαν ἐν αὐτῇ ἐπὶ πενταετίαν.

"Αρθρον 75. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 45 δὲν ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι δίπλωμα τῆς νομικῆς σχολῆς οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἔχοντες συμπε-πληρωμένην ἐξαετῇ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ.

Κεφάλαιον Γ'.

Περὶ συστάσεως, μεταβολῆς καὶ καταργήσεως τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

"Αρθρον 76. Αἱ ἐμμισθοὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ συνιστῶνται, μεταβάλλονται καὶ καταργοῦνται διὰ νόμου, αἱ δὲ ἄμισθοι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

"Αρθρον 77. Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστης προξενικῆς ἀρχῆς, ἂν μὴ κανονισθῇ ἄλλως διὰ νόμου ἢ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκτείνεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἐφ' ἣν καὶ δικαιοδοσία τῆς ἀνωτάτης διοικητικῆς Ἀρχῆς, τῆς ἐδρευούσης, ὅπου καὶ ἡ προξενικὴ. Ἐξαιρεῖται δὲ αὐτῆς ἡ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ χώρα, ἡ ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ὑποδεεστέρας ἐγχω-ρίου διοικητικῆς Ἀρχῆς ἐχούσης τὴν ἐδραν αὐτῆς ἐν ᾧ τόπῳ καὶ ἑτέρα ἐλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή.

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ πλείονες ἐδραὶ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τὴν δι-καιοδοσίαν αὐτῆς χώρας.

"Αρθρον 78. Ἐμμισθοὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀρίζονται αἱ ἐξῆς:

πεπληρωμένην ἔχοντες τετραετῇ προξενικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἢ νὰ ἀνακληθῶσιν εἰς αὐτὴν, καθ' ὅν εἶχον τελευταῖον βαθμόν, καὶ ἂν στερῶνται τὰ λοιπὰ ὑπὸ τῶν ἄρ-θρων 32—36 τοῦ νόμου τούτου ὁριζόμενα προσόντα.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νό-μου τούτου· μετὰ παρέλευσιν δὲ τῶν ἑξ μηνῶν, οἱ οὕτω διατηρηθέν-τες ἢ ἀνακληθέντες εἰς ὑπηρεσίαν ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ παύσεων διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει, ἐκτός τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ὁπορεύεται ὡς Γενικὸν προξενεῖον, καὶ ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ προϊσταμένου τῆς πρεσβείας.

3 Γενικὰ προξενεῖα, ἐδρεύοντα ἐν Θεσσαλονίκῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Σμύρνῃ.

7 Προξενεῖα πρώτης τάξεως, ἐδρεύοντα ἐν Ἀδριανουπόλει, Βηρυτῷ, Βιτωλίοις, Ἱερουσαλὴμ, [Αζρίση], Χανίοις⁽¹⁾ καὶ Σκιδρᾷ⁽²⁾.

9 Προξενεῖα δευτέρας τάξεως, ἐδρεύοντα ἐν [Βώλῳ], Ῥουτσουκίῳ,⁽³⁾ Σάμῳ, Σέρραϊς, Φιλιππουπόλει,⁽⁴⁾ Χίῳ, Ῥόδῳ, Ἐλμπασανίῳ καὶ Αὐλῶνι⁽⁵⁾.

18 Ὑποπροξενεῖα, ἐδρεύοντα ἐν [Ἀρτῇ], Ἀτταλεῖᾳ, Βάρνῃ, Ἡρακλείῳ, Ἰσπῇ, Καβάλλῃ, Κυδωνίαις, Κύπρῳ,⁽⁶⁾ Μιτυλήνῃ, Πρεβέζῃ, Προύσῃ, Ῥαιδέστῳ, Σουλινᾷ, Τούλτσῃ,⁽⁷⁾ Τραπεζοῦντι, Ἐλλησπόντῳ, Δεδεαγάτζ καὶ Ἀργυροκάστρῳ.

Προσέτι

Ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ τῆς Αἰγύπτου.

1 Γενικὸν προξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

1 Προξενεῖον Α' τάξεως, ἐδρεύον ἐν Καίρῳ.

1 Ὑποπροξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Πόρτ-Σαῖδ.⁽⁸⁾

(1) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 24H' νόμου, προήχθη εἰς Γενικὸν Προξενεῖον.

(2) Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΨΝΘ' νόμου τοῦ 1878 προστεθῆναι Προξενεῖον Α' τάξεως ἐν Κύπρῳ ἔδραν ἔχον τὴν Λάρνακα. Ἰδε ἄρθρον 98,

(3) Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΠΛΑ' νόμου τοῦ 1884 ὑπεβιβάσθη εἰς ὑποπροξενεῖον.

(4) Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΠΛΑ' νόμου προήχθη εἰς Γενικὸν Προξενεῖον.

(5) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 24H' νόμου συνεστήθησαν προξενεῖα Β' τάξεως ἐν Βερατίῳ, Κορυτζᾷ καὶ Σερβίῳ, προήχθησαν δὲ εἰς προξενεῖα τῆς αὐτῆς τάξεως τὰ ἐν Πρεβέζῃ, Ἀργυροκάστρῳ καὶ Τραπεζοῦντι ὑποπροξενεῖα ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν Βάρνῃ ὑποπροξενεῖον διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΠΛΑ' νόμου προήχθη εἰς προξενεῖον Β' τάξεως.

(6) Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ΨΝΘ' νόμου τοῦ 1878 ἡ ἔδρα τοῦ ἐν Κύπρῳ ὑποπροξενείου μετετέθη εἰς Λεμεσό, τὸ δὲ ἐν Λάρνακῃ, ὑποπροξενεῖον προήχθη εἰς προξενεῖον Α' τάξεως.

(7) Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΑΣΠΓ' νόμου κατηργήθη.

(8) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 24H' νόμου προήχθη εἰς προξενεῖον Β' τάξεως.

Ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ τῆς Ῥωμανίας.

1 Γενικὸν προξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Βουκουρεστίῳ.⁽¹⁾

2 Προξενεῖα Β' τάξεως, ἐδρεύοντα ἐν Βραίλῃ καὶ Γαλαζίῳ.

2 Ὑποπροξενεῖα, ἐδρεύοντα ἐν Γιουρτζέβῳ καὶ Ἰσμαηλίῳ.⁽²⁾

Ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ τῆς Σερβίας.

1 Γενικὸν προξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Βελιγραδίῳ.⁽³⁾

Ἐν Ἰταλίᾳ.

1 Προξενεῖον Β' τάξεως, ἐδρεύον ἐν Μεσσήνῃ⁽⁴⁾ τῆς Σικελίας.

Ἐν Αὐστρίᾳ.

1 Γενικὸν προξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Τεργέστῃ.⁽⁵⁾

Ἐν Γαλλίᾳ.

1 Γενικὸν προξενεῖον, ἐδρεύον ἐν Μασσαλίᾳ.⁽⁶⁾

Ἄρθρον 79. Τὰ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος συνεσταμένα Γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων, καταργοῦνται, οὐδὲν δὲ τοῦ λοιποῦ δύναται νὰ συσταθῇ αὐτοῖσι Γενικὸν προξενεῖον, προξενεῖον ἢ ὑποπροξενεῖον ἄνευ εἰδικοῦ νόμου.

Κεφάλαιον Β'.

Περὶ τῶν σχέσεων τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν πρὸς ἀλλήλας, τὰς προϊσταμένας Πρεσβείας καὶ τὰς ἐν Ἑλλάδι Ἀρχάς.

Ἄρθρον 80. Ἐκχρεωτῆ προξενικῇ Ἀρχῇ ὑπάγεται εἰς τὴν

(1) Ἰδε ἄρθρον 2 τοῦ ὑπὸ στοιγ. 24H' νόμου ἔχον οὕτως· Ἐφ' ὅσον ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Βελιγραδίῳ ὑπάρχουσι συνεσταμένα Πρεσβείαι, θεωροῦνται αὐταὶ καὶ ὡς Γενικὰ προξενεῖα, ἐνασκούσι δὲ διὰ τῶν γραμματέων αὐτῶν τὰ προξενικὰ καθήκοντα, ἔχουσαι ἐπὶ τούτῳ ἀνὰ ἓνα διεργημένα, ἔχοντα βαθμὸν διεργημένῳ α' τάξεως καὶ λαμβάνοντα μηνιαίον μισθὸν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα. Εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείαν ἐπιχορηγοῦνται, ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, ἐξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἐξοδα τοῦ Γενικοῦ προξενείου.

(2) Διὰ τοῦ ΑΣΠΓ' νόμου τὰ ἐν Γιουρτζέβῳ καὶ Ἰσμαηλίῳ ἑμιμισθα ὑποπροξενεῖα κατηργήθησαν.

(3) Βλέπε ἄρθρον 2 τοῦ 24H' νόμου.

(4) Διὰ τοῦ ΑΣΠΓ' νόμου μετετέθη εἰς Ἄμισθον.

(5) Διὰ τοῦ ΑΣΠΓ' νόμου μετετέθη εἰς Ἄμισθον.

(6) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΠΛΑ' νόμου συνεστήθησαν γενικὰ προξενεῖα ἐν Σοφίᾳ τῆς Βουλγαρίας, ἐν Κετίγγῃ τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἐν Φιλιππουπόλει τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμανίας.

ἀμέσως ἀνωτέραν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ τόπου διοικητικῇ περιφερείᾳ, μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφεῖ καὶ παρ' αὐτῆς ζητεῖ καὶ λαμβάνει τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας καὶ τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις μάλιστα Ἀρχαῖς.

Ὅπου ὑπάρχει πρεσβεία, αὕτη ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν τῶν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἐκείνῃ προξενικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 81. Οὐδεμία προξενικὴ Ἀρχὴ ὑπάγεται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀνωτέρας ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ καθηκόντων, περὶ ὧν μόνον ὁδηγίας δύναται νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 82. Ἐπὶ ὑποθέσεων. ὧν ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγχωρίων Ἀρχῶν, αἱ ἐν τῷ ὅθωμανικῷ Κράτει προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τὰς διαταγὰς τῆς ἐκεί πρεσβείας. Ἄν δὲ ἔχωσιν ἐναντίαν γνώμην, δύνανται κατόπιν νὰ υποβάλωσιν αὐτὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 83. Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον δύνανται πᾶσα προξενικὴ Ἀρχὴ, καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευομένων εἰδικῶν περιστάσεων, ν' ἀναφέρηται δι' ἀποχωρῶντας λόγους ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 84. Αἱ μόναι ἄλλαι τοῦ Βασιλείου Ἀρχαὶ, πρὸς ἃς αἱ προξενικαὶ συγχωρεῖται ν' ἀναφέρονται ἀπ' εὐθείας εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

α'. Τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργεῖον, δι' ὑποθέσεις ἀναγομένης εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ἢ τὸ Βασιλικὸν ναυτικόν.

β'. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, διὰ λόγους ἀφορῶντας εἰς τὴν δημοσίαν υγείαν, εἰδοποιουμένου ὅμως συγχρόνως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖου.

γ'. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, διὰ τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν προμήθειαν ἐνσήμου, εἰς τὰς παρακαταθήκας, καὶ ἐν γένει εἰς τὰ τῆς χρηματικῆς αὐτῶν διαχειρίσεως.

δ'. Οἱ εἰσαγγελεῖς, δι' ὑποθέσεις ἀναγομένης εἰς τὰ δικαστικά αὐτῶν καθήκοντα.

ε'. Τὸ ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρον 85. Εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις καὶ ὅσας εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον απαιτεῖ, ἔχουσι τὸ δικαίωμα αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἀλληλογραφεῖσι μετὰ τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν τῶν παρὰ τὰ σύνορα τοῦ Κράτους ἐπαρχιῶν,

πληροφοροῦσαι εὐθὺς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 86. Πᾶσα ἄλλη ἀναφορὰ ἢ ἐγγράφον τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων καὶ πρὸς οἰανδήποτε ἄλλην ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου, δεῖν νὰ διαβιβάζεται εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖου καὶ ὑπὸ ἐκκρεμῇ σφραγίδι.

Ἐκφάλακτον Β'.

Περὶ ἀποδοχῶν τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 87.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΛΑ' νόμου). Τὰ εἰσodήματα τῶν μὲν ἐμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τῶν δὲ ἀμίσθων εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτά.

Ἄλλ' ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων, ἐὰν τὸ εἰσπρακτέον τέλος ὑπερβαῖν τὰς 100 δραχμάς, τὸ ὑπερβάλλον ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, ἢ δὲ συντάσσουσα τὸ ἐγγράφον ἄμισθος προξενικὴ ἀρχὴ λαμβάνει ἐξ αὐτῶν μόνον δύο τοῖς ἑκατὸν, ἐπιμετρουμένου ἐν τῷ ὑπολογισμῷ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος προσθέτου τέλους, οὗ γίνεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ῥητὴ μνεία κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Ἄρθρον 88. Τὰ ἐξodά καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, τῶν ἀμίσθων δὲ εἰς βάρος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρον 89. Εἰς βάρος ὅμως τοῦ Δημοσίου λογίζονται πάντοτε αἱ ἐξῆς δαπάναι:

α'. Ἡ τῆς κατάσκευθς τῶν σημαίων, τοῦ ἱστοῦ, τῶν ἐθνικῶν ἐμβλημάτων καὶ τῶν σφραγίδων.

β'. Ἡ τῆς συλλήψεως, διατροφῆς καὶ ἀποστολῆς κληρῶν, ὑποδίκων, λιποτακτῶν καὶ φανλοβίων.

γ'. Ἡ τῆς διατροφῆς, τῶν ναύλων καὶ ἀγωγίων ἐπιστροφῆς ἐγκαταλειμμένων ναυτῶν ἢ ναυαγῶν.

δ'. Ἡ χάριν ἀνακριτικῶν πράξεων γενομένη.

ε'. Πᾶσα ἄλλη δαπάνη, διαταχθεῖσα ῥητῶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖου, ἢ χάριν τῆς ὑπηρεσίας γενομένη ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει καὶ ἐκρηθεῖσα ἔπειτα παρ' αὐτοῦ.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 87 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὰ εἰσodήματα τῶν μὲν ἐμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, τῶν δὲ ἀμίσθων εἰς τοὺς διευθύνοντας αὐτά.

Ἄρθρον 90. Ἡ διατροφή τῶν ναυτῶν, νυχυγῶν, κληρούχων κλπ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ὅσακις δὲν ὑπάρχουσι πλοῖα ἑλληνικὰ, ὧν οἱ κυβερνῆται καὶ πλοίαρχοι ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ δραχμῶν τὸ πολὺ διακοσίων, ἐπιβαλλομένη παρὰ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, νὰ παραλαμβάνωσι καὶ ἀποδιβάξωσι δωρεὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα, ἐπιβιβάζονται ταῦτα ἐπὶ ἱστιοφόρων πλοίων φίλων Δυνάμεων, συμφωνουμένων τοῦ τε ναύλου καὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν, ἢ ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἑταιριῶν, μεθ' ὧν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἔχει συνωμολογημένην εἰδικὴν σύμβασιν.

Ἄρθρον 91. Τὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατίμῃσιν πληρονόμεια δικαιώματα ἐνασχολήσεων ἀνήκουσιν εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, ὅσακις ἐνησχολήθησαν οὗτοι ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ὡς ἑδρα τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς θεωρεῖται ἡ πόλις ἢ ἡ κωμόπολις, ἐν ἣ ὑπάρχει τὸ προξενικὸν γραφεῖον, καὶ περιλαμβάνει πάντα τὰ περὶ αὐτὴν πράγματα.

Ἄρθρον 92. Τὰ ἔξοδα πορείας ἀνήκουσι πάντοτε εἰς τὸν ἐνασχοληθέντα ὑπαλλήλον.

Ἄρθρον 93. Εἰς τοὺς μὴ λαμβάνοντας παρὰ τοῦ Δημοσίου τακτικὸν μισθὸν προξενικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσι πάντα τὰ δικαιώματα ἐνασχολήσεων καὶ τὰ ἔξοδα πορείας.

Ἄρθρον 94. Τὰ εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκοντα δικαιώματα ἐνασχολήσεων καὶ ἔξοδα πορείας πληρονοῦνται αὐτοῖς ἐν πάσῃ περιστάσει, ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, τὰ δὲ τῶν ἐνασχολήσεων, τῶν γενομένων κατ' αἵτησιν ἰδιώτου καὶ χάριν ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, πληρονοῦνται ἐπίσης ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀφοῦ εἰσπραχθῶσιν ἀπὸ τοὺς προκαλέσαντας τὴν ἐνασχόλησιν ἰδιώτας, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ὁ παρὼν νόμος ἐν ἄρθρῳ 246, διὰ καταλόγου ἐκτελεστοῦ.

Ἄρθρον 95. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν ἔχουσι τακτικὸν μισθὸν, λαμβάνουσι δὲ τὰ ὑπὸ τῆς διατιμῆσεως ὀριζόμενα αὐτοῖς δικαιώματα.

Κεφάλαιον 5.

Περὶ μισθοδοσίας καὶ προσωπικοῦ τῶν ἐμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 96. (1) Ἐκάστης τῶν ἐπομένων προξενικῶν Ἀρχῶν

(1) Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐν Σοφίᾳ, Κετίγγῃ καὶ Φιλιππουπόλει γενικῶν

προσδιορίζονται ὡς ἐξῆς τὸ προσωπικόν, ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ διὰ τὰ γραφικὰ ἔξοδα ἐπιχορήγησις.

Τοῦ προξεν. γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας. (1)

1	Διευθυντής, ἔχων μισθὸν κατὰ μῆνα	δραχ. 1200
1	Πρόεδρος	» 900
3	Πάρεδροι δικασταὶ ἀνὰ	» 700
1	Υποδιευθυντής	» 600
1	Ταμίης	» 500
1	Διμενάρχης	» 500
1	Γραμματεὺς ἀ. τάξεως	» 450
3	Γραμματεῖς β'. ἀνὰ	» 350
3	Γραφεῖς	» 200
1	Θυρωρὸς	» 120
2	Κλητῆρες ἀ. τάξεως ἀνὰ	» 100
6	» β'. ἀνὰ	» 80
3	Γιασαζήδες ἀνὰ	» 80

Ὁ ἱατρός, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν πρεσβείαν παρὰ τῇ διεθνῇ ὑγειονομικῇ ἐπιτροπῇ,

προξενίων ἐκανονίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΠΛΑ' νόμου τοῦ 1884 ὡς ἐξῆς

Τοῦ ἐν Σοφίᾳ

1	Γενικὸς Πρόξενος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν	4000
1	Γραμματεὺς	» 500
1	Διερμηνεὺς	» 300
1	Κλητῆρ	» 60
	Γραφικὰ (Νόμος ΑΣΠ').	» 60

Τοῦ ἐν Κετίγγῃ

1	Γενικὸς Πρόξενος	» 4000
1	Γραμματεὺς	» 400
1	Κλητῆρ	» 60

Τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει

1	Γενικὸς Πρόξενος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν	4000
1	Γραμματεὺς	» 300
1	Διερμηνεὺς	» 200
1	Κλητῆρ	» 60
	Γραφικὰ (Ἰδὲ Νόμον ΑΣΠ').	» 50

Διὰ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΑΣΠ' νόμου ὁ μισθὸς τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει γενικοῦ προξένου περιορίσθη εἰς δραχμὰς 800.

(1) Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΑΣΠ' νόμου περιορίσθη ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ εἰς δραχμὰς χιλίας, κατηγγήθησαν αἱ θέσεις τοῦ υποδιευθυντοῦ, δύο παρέδρων δικαστῶν καὶ δύο γραμματέων Β' τάξεως καὶ προστετέθησαν τρεῖς ἔτι γραφεῖς.

λαμβάνει ἀποζημίωσιν κατὰ μῆνα	δραχ. 200
Ἐξοδα γραφικὰ, κατὰ μῆνα	» 1000
Ἄρθρον 97.(1) Γενικῶν προξενείων	
1. Τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 2000
1 Πρόεδρος	» 1000
2 Πάρεδροι δικασταὶ ἀνὰ	» 800
1 Γραμματεὺς	» 600
1 Ταμίας	» 400
2 Γραφεῖς ἀνὰ	» 200
1 Λιμενάρχης	» 250
1 Α' διερμηνεὺς	» 500
1 Β' »	» 300
2 Κλητῆρες ἀνὰ	» 80
2 Γιασαζήδες ἀνὰ	» 80
Γραφικὰ	» 250
2. Τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ(2)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1500
1 Γραμματεὺς	» 500
1 Γραφεὺς	» 200
1 Διερμηνεὺς	» 350
2 Κλητῆρες ἀνὰ	» 80
Γραφικὰ	» 100
3. Τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ(2)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1000
Γραφικὰ	» 100
4. Τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις(3)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1000
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Διερμηνεὺς	» 300
1 Γραφεὺς	» 150
2 Γιασαζήδες ἀνὰ	» 60
Γραφικὰ	» 100

(1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ γενικοῦ προξένου περιωρίσθη διὰ τοῦ ἈΣΗΓ' νόμου εἰς δραχμὰς 1500, κατηργήθησαν δὲ αἱ θέσεις τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ β' διερμηνέως καὶ προστετέθη εἰς γραφεὺς.

(2) Ἰδὲ πρῶτην ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 127.

(3) Διὰ τοῦ ἈΣΗΓ' νόμου ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ γενικοῦ προξένου περιωρίσθη εἰς δραχμὰς ὀκτακοσίας, τὰ δὲ γραφικὰ εἰς δραχμὰς 70.

5. Τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ(1)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1000
1 Γραμματεὺς	» 350
1 Διερμηνεὺς	» 350
1 Γραφεὺς	» 150
2 Γιασαζήδες ἀνὰ	» 60
Γραφικὰ	» 100
6. Τοῦ ἐν Σμύρνῃ(2)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1100
1 Πρόεδρος	» 850
1 Πάρεδρος δικαστῆς	» 600
1 Γραμματεὺς	» 450
1 Α' διερμηνεὺς	» 450
1 Β' »	» 200
2 Γραφεῖς ἀνὰ	» 150
1 Λιμενάρχης	» 200
2 Γιασαζήδες ἀνὰ	» 70
2 Κλητῆρες »	» 70
Γραφικὰ	» 200
7. Τοῦ ἐν Τεργέστῃ(3)	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Κλητῆρ	» 60
Γραφικὰ	» 100
8. Τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ	
1 Γενικὸς πρόξενος	δραχ. 1000
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Κλητῆρ	» 60
Γραφικὰ	» 100

(1) Διὰ τοῦ ἈΣΗΓ' νόμου προστετέθη εἰς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 250 καὶ εἰς διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150, τὰ δὲ γραφικὰ ἠυξήθησαν εἰς δραχ. 140.

(2) Διὰ τοῦ ἈΣΗΓ' νόμου ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ γενικοῦ προξένου περιωρίσθη εἰς δραχμὰς 900, κατηργήθησαν αἱ θέσεις τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ λιμενάρχου καὶ προστετέθη εἰς πάρεδρος δικαστῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 600 καὶ εἰς γραφεὺς.

(3) Διὰ τοῦ τοῦ ἈΣΗΓ' Νόμου τὸ ἐν Τεργέστῃ Γενικὸν Προξενεῖον μετετέταπται εἰς ἀμισθον.

Ἄρθρον 98. Προξενείων α. τάξεως

1. Τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 800
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Διερμηνεὺς	» 250
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ (1)	» 70
2. Τοῦ ἐν Βηρυτῶν	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 800
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Διερμηνεὺς	» 250
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ (1)	» 70
3. Τοῦ ἐν Βιτωλίοις	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Διερμηνεὺς	» 250
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 50
4. Τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 800
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
5. Τοῦ ἐν Σκόδρα	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 800
1 Διερμηνεὺς	» 200
2 Γιασαξῆδες ἀνά (2)	» 60
Γραφικὰ	» 50
6. Τοῦ ἐν Λαρίσση	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 250
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 50
7. Τοῦ ἐν Καίρῳ	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 1000
1 Γραμματεὺς	» 400

(1) Διὰ τοῦ ἈΣΙΓ' νόμου τὰ γραφικὰ ὠρίσθησαν εἰς δραχμὰς 40

(2) Διὰ τοῦ ἈΣΙΓ' νόμου καθηργήθη ἡ θέσις ἐνὸς Γιασαξῆ.

1 Διερμηνεὺς	δραχ. 200
1 Γραφεὺς	» 150
2 Γιασαξῆδες ἀνά	» 80
Γραφικὰ	» 100
8. Τοῦ ἐν Χανίοις (1)	
1 Πρόξενος α. τάξεως	δραχ. 800
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Διερμηνεὺς	» 250
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 70
8β'. (Ἄρθρον 6 ΨΝΘ' νόμου τοῦ 1878). Τοῦ ἐν Λάρνακι.	
1 Πρόξενος Α' τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς (2)	» 300
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
Ἄρθρον 99. Προξενείων β'. τάξεως	
1. Τοῦ ἐν Βώλῳ	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Γραφεὺς	» 120
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
2. Τοῦ ἐν Βρατίλα (3)	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Κλητὴρ	» 70
Γραφικὰ	» 100
3. Τοῦ ἐν Γαλαζίῳ (4)	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 300
1 Κλητὴρ	» 70
Γραφικὰ	» 100

(1) Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β' νόμου, τὸ μὲν προξενεῖον προήχθη εἰς γενικὸν προξενεῖον, ὃ δὲ μισθὸς τοῦ γεν. προξένου ὠρίσθη εἰς δραχμὰς χιλίας.

(2) Διὰ τοῦ ἈΣΙΓ' νόμου ἡ θέσις τοῦ γραμματέως καθηργήθη καὶ συνέστη θέσις γραφέως ἐπὶ μισθῷ δραχ. ἑκατὸν πενήκοντα.

(3) Διὰ τοῦ ἈΣΙΓ' νόμου καθηργήθησαν αἱ θέσεις τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ λιμενάρχου (ἐλέπε ἄρθρον 3 νόμου ΩΕ' τοῦ 1880), συνέστη δὲ θέσις γραφέως ἐπὶ μισθῷ δραχ. 150.

(4) Διὰ τοῦ ἈΣΙΓ' νόμου καθηργήθη ἡ θέσις τοῦ γραμματέως καὶ συνέστη θέσις γραφέως ἐπὶ μισθῷ δραχ. 150.

4. Τοῦ ἐν Ρουχτσουκίῳ ⁽¹⁾	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 700
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
5. Τοῦ ἐν Σάμῳ	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
6. Τοῦ ἐν Ρόδῳ	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
7. Τοῦ ἐν Ἐλυπασανίῳ ⁽²⁾	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
8. Τοῦ ἐν Αὐλῶνι	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς ⁽³⁾	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
9. Τοῦ ἐν Σέρραις	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς ⁽⁴⁾	» 250
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
10. Τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ⁽⁵⁾	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	» 700
1 Διερμηνεὺς	» 250

(1) Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΠΛΑ' νόμου, τὸ ἐν Ρουχτσουκίῳ προξενεῖον ὑπεβιβάσθη εἰς ὑποπροξενεῖον.

(2) Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ 24Η' νόμου ὁ μισθὸς τοῦ ἐν Ἐλυπασανίῳ προξένου ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 700 κατὰ μῆνα.

(3) Διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ διερμηνέως.

(4) Διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου ὁ μισθὸς τοῦ διερμηνέως ὁρίσθη εἰς δραχμὰς 200.

(5) Διὰ τοῦ ΠΛΑ' νόμου προήχθη εἰς γενικὸν προξενεῖον, (βλέπε ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 13).

1 Γιασαξῆς	δραχ. 60
Γραφικὰ	» 40
11. Τοῦ ἐν Χίῳ ⁽¹⁾	
1 Πρόξενος β'. τάξεως	δραχ. 700
1 Γραμματεὺς	» 250
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40
12. Τοῦ ἐν Μεσσήνῃ ⁽²⁾	
1 Πρόξενος	δραχ. 500
1 Κλητὴρ	» 60
1 Γραφικὰ	» 40

(1) Διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου ὁ μισθὸς τοῦ προξένου ὁρίσθη εἰς δραχ. 500 κατηργήθη δὲ ἡ θέσις τοῦ γραμματέως, καὶ συνέστη θέσις ἑνὸς γραφέως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 150.

(2) Διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου τὸ ἐν Μεσσήνῃ Προξενεῖον β' τάξεως μετατράπη εἰς ἁμισθον.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ 24Η' νόμου τὰ ἐν Πρεβέζῃ, Τραπεζοῦντι καὶ Ἀργυροκάστρῳ ὑποπροξενεῖα προήχθησαν εἰς προξενεῖα, συνεστήθησαν δὲ προξενεῖα Β' τάξεως ἐν Βερατίῳ, Κορυτζᾷ, Πόρτ-Σαῖδ καὶ Σερβίοις καὶ ὁρίσθησαν οἱ μισθοὶ τῶν μὲν ἐν Πρεβέζῃ, Ἀργυροκάστρῳ, Κορυτζᾷ καὶ Σερβίοις προξενικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἑξῆς:

1 Πρόξενος β'. τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 600
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40

Τῶν δὲ ἐν Βερατίῳ.

1 Πρόξενος β'. τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 500
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ	» 40

Τραπεζοῦντι.

1 Πρόξενος β'. τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 700
1 Γιασαξῆς	» 60
Γραφικὰ. Διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου ὁρίσθησαν εἰς	» 30

καὶ ἐν Πόρτ-Σαῖδ.

1 Πρόξενος β'. τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 700
1 Διερμηνεὺς	» 200
1 Κλητὴρ	» 60
Γραφικὰ	» 40

Προήχθη ὡταύτως τὸ ἐν Βάρνῃ ὑποπροξενεῖον εἰς Προξενεῖον καὶ ὁρίσθη ὁ μισθὸς τοῦ προξένου διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου εἰς δραχ. 500.

"Αρθρον 100.(1) "Εκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 78 τοῦ παρόντος νόμου ὑποπροξενείων ἔχει ἓνα ὑποπρόξενον, καὶ ὁ μὲν μισθὸς αὐτοῦ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400) κατὰ μῆνα, τὰ δὲ γραφικὰ ἔξοδα εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40). Παρὰ τῷ ἐν Σουλινᾷ ὑποπροξενεῖῳ ὑπάρχει καὶ λιμενάρχης,(2) οὗτινος ὁ μισθὸς ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 150.

"Αρθρον 101. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου καταχωρίζεται ἐτησίως ποσὸν ἀνάλογον διὰ τὸ ἐνοίκιον τῶν προξενικῶν γραφείων ἀπάντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 78 τοῦ παρόντος νόμου γενικῶν προξενείων, προξενείων α. καὶ β'. τάξεως, ὑποπροξενείων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου πληρόνεται τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου συμβολαίου μισθώσεως.

"Αρθρον 102. Ὁ ταμίης τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας καὶ ὁ ταμίης τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου εἶναι αὐτοὶ μόνοι ὑπόλογοι πρὸς τὸ Δημόσιον περὶ τῶν διαχειριζομένων παρ' αὐτῶν χρημάτων, καὶ ὑπάγονται εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου. Ἰσχύουσι δὲ ὡς πρὸς αὐτοὺς καὶ περὶ ἐπαρχιακῶν ταμείων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 103. Οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ταμίαι οὐδεμίαν ἐνεργουσί πληρωμὴν ἐξόδου, ἀν δὲν ἐκδοθῇ χρηματικὸν ἐνταλμα παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἢ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξενείου, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 37—40 τοῦ νόμου περὶ

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ΑΣΙΓ' νόμου οἱ μισθοὶ τῶν ἐν Πρεβέζῃ καὶ Τραπεζοῦντι προξένων ὠρίσθησαν εἰς δραχμ. 500, τὰ δὲ γραφικὰ καὶ πάντων τῶν προξενείων β' τάξεως πλὴν τῶν ἐν Γαλατζίῳ καὶ Βρατίζα εἰς δραχ. 30.

(1) Διὰ τοῦ ΒΗΗ' νόμου, συνεστήθησαν ὑποπροξενεῖα ἐν Φιλιππιάδῃ, Βερροίᾳ, Δυρραχίῳ, Γρεβνοῖς καὶ Ῥεθύμνῳ, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτῶν καὶ ἡ μισθοδοσία των ἐκανονίσθη κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 100. Διὰ δὲ τοῦ ΑΣΙΓ' νόμου, τὰ γραφικὰ πάντων τῶν ὑποπροξενείων ὠρίσθησαν εἰς δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

(2) Διὰ τοῦ ΑΣΙΓ' νόμου καθιερώθη ἡ θέσις τοῦ λιμενάρχου.

δημοσίου λογιστικοῦ. Ὅσακις ὁ ταμίης ἤθελεν ἀρνηθῇ πληρωμὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρέσβεως, ἢ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοῦ προξένου, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ πρὸς αὐτὸν ἐγγράφως τὴν ἀρνήσιν του. Ἐὰν καὶ τούτου γενομένου, ἀπαίτησῃ ὁ ἐκδότης ἐγγράφως καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην τὴν πληρωμὴν, ὁ ταμίης πληρόνει μὲν ἀνευ περαιτέρου ἀναβολῆς, ἀλλὰ συνάμα ἀναφέρει τὸ γενόμενον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἐπισυνάπτων εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὴν διαταγὴν τοῦ πρέσβεως, ἢ τοῦ γενικοῦ προξένου, καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Ὁ δὲ πρέσβυς, ἢ ὁ γενικός πρόξενος ὀφείλουσιν ν' ἀναφέρωσι περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

"Αρθρον 104. Ἡ διὰ γραφικὰ ἔξοδα διδομένη ἐπιχορήγησις εἶναι ἀκατάσχετος ἐκ τοῦ μισθοῦ δὲ δύναται νὰ κατασχεθῇ μόνον τὸ τέταρτον τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου ἀναλογουντος ποσοῦ.

"Αρθρον 105. Ἐκ τοῦ διὰ γραφικὰ ἔξοδα ὠρισμένου ποσοῦ πληρόνονται

α'. Τὰ χρήσιμα ἐπιπλα, ἢ ἐπιδιόρθωσις καὶ ἡ συντήρησις αὐτῶν

β'. Ἡ γραφικὴ ὕλη καὶ τὰ ἀναγκαῖα βιβλία καὶ κατὰστιχα.

γ'. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη

δ'. Ἡ θέρμανσις, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ καθαριότης

ε'. Ἡ ἐπιδιόρθωσις καὶ συντήρησις τῆς σημαίας, τοῦ ἱστοῦ καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐμβλημάτων

ς'. Ἡ ἀναγκαία δαπάνη εἰς βασιλικὰς, ἐθνικὰς καὶ ἄλλας ἐπιτοπίους ἐορτάς

ζ'. Τὰ ἐπιζόμενα πρὸς τινὰς ἐγγυρίους ὑπαλλήλους φιλοδωρήματα.

"Αρθρον 106. Ἐκαστος προϊστάμενος προξενικῆς Ἀρχῆς δὲν ὀφείλει λόγον περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ διὰ γραφικὰ ἔξοδα ὠρισμένου ποσοῦ, πλὴν τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

Οὐδεμία ὁμῶς προξενικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δαπανήσῃ κατὰ μῆνα πλέον τοῦ διὰ γραφικὰ ἔξοδα ὠρισμένου μηνιαίου ποσοῦ. Ὅσακις δὲ ὁ προϊστάμενος αὐτῆς ἀναγκάζεται νὰ προκαταβάλλῃ χρήματα εἰς λογαριασμὸν τῶν γραφικῶν ἐξόδων χάριν ἀντικειμένου χρησιμεύοντος ἐπὶ πλείονας μῆνας ἢ ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος, ὀφείλει, μετατιθέμενος ἢ ἀπολυόμενος, νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν διάδοχόν του, ἀπέναντι τῶν

προκαταβληθέντων, εἶδη ἔχοντα ἀξίαν ἀνάλογον τῶν γραφικῶν ἐξόδων τοῦ ὑπολειπομένου χρόνου καὶ τὴν ἔγγραφον περὶ τούτου ἀπόδειξιν, ὡς αἰεὶ εἶναι ἀναγκαῖα. Πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφισβήτησιν λύει ὁριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 107. Εἰς τὸν διὰ Β. Διατάγματος ἡ ὑπουργικῆς διαταγῆς ἀνευ αἰτήσεως αὐτοῦ διορισθέντα καὶ τακτικὸν μισθὸν λαμβάνοντα προξενικὸν ὑπάλληλον δίδεται χρηματικὴ ἀποζημίωσις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ διορισμῷ ἢ τῇ μεταθέσει του.

Ὡς ὁδοιπορικὰ λογίζονται ὁ ναῦλος καὶ τὰ ἀγώγια αὐτοῦ, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του, ὀρίζονται δὲ κατ' ἀποκοπὴν διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 108. Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν τοῦ μισθοῦ καὶ οἰκισθῆναι χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν θέσιν του. Παύει δὲ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀφ' ἧς πρᾶξῃ εἰς αὐτὸν ἡ περὶ παραιτήσεως ἢ περὶ ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας κοινοποιήσῃς, παρεκτός ἂν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διευκόχου του, ὅτε παύει ἅμα τῇ παραδόσει τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 109. Ἀπόντος ἐπ' ἀδείᾳ τοῦ προϊσταμένου προξενικῆς Ἀρχῆς, χορηγεῖται εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸ τρίτον τῶν ἀποδοχῶν του· χρηρευούσης δὲ προσωρινῶς ἢ διαρκῶς τῆς θέσεως τὸ ἥμισυ. Κατ' ἀμφοτέρως δὲ τὰς περιπτώσεις ὁ ἀναπληρωτὴς λαμβάνει ὁλόκληρον τὸ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ποσόν, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν χρόνον τῆς προσωρινῆς ὑπηρεσίας του.

Παύει δὲ ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ νόμου τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852, περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 110.(1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 110 τοῦ ΧΝΤ' νόμου. Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ ὁ μισθὸς· παύει δὲ ὁλοσχερῶς, ὡς αἰεὶ ἡ ἀπουσία παρατείνεται πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης α' οἱ κωλύμενοι ἐνεκὸν ἀσθενείας πιστοποιουμένης παρὰ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν προσκλήντως ὀρισμένων, ὅτε ἡ ἀδεία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καὶ β' οἱ τριετίαν ἀνευ διακοπῆς ὑπηρετήσαντες χωρὶς ν' ἀπουσιάσωσιν. Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Οἱ ἐν ἀδείᾳ ἀπόντες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ. Ἐξαιροῦνται οἱ λαβόντες ἀδείαν εἴτε κατὰ τὸ ἄρθρον 16, εἴτε ἐνεκὸν ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ἐνόρως ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας τοπικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ προξενίου ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν. Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας λαμβάνουσι τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ μόνον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐν διαστήματι τριετίας. Ἄλλως οὐδεὶς ἐπ' ἀδείᾳ δι' οἰανδήποτε λόγον ἀπὸν προξενικὸς ὑπάλληλος δύναται νὰ μισθοδοτηθῇ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν ἐντὸς τριετίας.

Οἱ ἐν μεταθέσει διατελοῦντες λαμβάνουσι τὸν ἀντιστοιχόν πρὸς τὸν βαθμὸν αὐτῶν μισθόν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχον ἢ ἀναπληρωτὴν αὐτῶν.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ τούτου παύει μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκτελεστηρίου, ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν νέαν θέσιν.

Τῶν προσκαλουμένων εἰς Ἀθήνας διὰ λόγους ὑπηρεσίας προξενικῶν ὑπαλλήλων ἡ μισθοδοσία κανονίζεται ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ, δὲν δύναται δ' αὕτη νὰ ᾖ ἐλάσσων τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν μισθοῦ.

Μόνον ἔγγραφος ἀδεία ἢ πρόσκλησις διὰ λόγους ὑπηρεσίας παρέχει δικαίωμα εἰς λήψιν τοῦ τε μισθοῦ καὶ τῆς διὰ τὴν μετακίνησιν ἀποζημιώσεως, ὡς αἰεὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρίζεται.

Ἄρθρον 111. Εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας χρῆν ἀναγκαιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ μὴ ἔχοντας μισθὸν ὀρισμένον πληρόνεται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς αἰεὶ ἐξέρχονται τῆς ἔδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ὁ ναῦλος αὐτῶν καὶ τὸ ἀγώγιον καὶ δραχμαὶ ὀκτὼ καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Εἰς δὲ τοὺς ἐκπληροῦντας χρῆν γραμματέως αὐτῶν πληρόνεται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον καὶ δραχμαὶ τέσσαρες καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Κεφάλαιον Ζ'.

Περὶ ἐπιθεωρητοῦ(1)

Ἄρθρον 112.(2) (Ὡς ἐρομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Καθιστᾶται ἐν τῷ Ἱπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν θέσις δι-

(1) Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ΑΣΗ' Νόμου, ἡ θέσις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενείων ὡς καὶ ἀπασαί περὶ αὐτοῦ διατάξεις καθιεργήθησαν.

(2) Ἄρθρον 112 τοῦ ΧΝ5' νόμου (ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νό-

αρχοὺς ἐπιθεωρητοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν γενικοῦ γραμματέως. Ἴνα διορισθῇ τις ἐπιθεωρητής, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ διὰ τὸν τμηματάρχην Α' τάξεως ἀπαιτούμενα προσόντα ἢ νὰ ὑπηρετήσεν ὡς δικαστικός ὑπάλληλος εἰς θέσιν ἰσόβαθμον τοῦλάχιστον πρὸς τὴν τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἐπὶ τριετίαν, ἢ εἰς ἄλλην διοικητικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον ἰσόβαθμον πρὸς τὴν θέσιν τμηματάρχου Α' τάξεως ἐπὶ πενταετίαν, ἢ ὡς πρόξενος, πρόεδρος ἢ πάρεδρος προξενικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ δεκαετίαν, ἢ ὡς γενικός πρόξενος ἐπὶ πενταετίαν, εἴτε διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἴτε εὐρίσκεται ἐκτὸς αὐτῆς.

Ἄρθρον 113.⁽¹⁾ Ὡς ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ὁ ἐπιθεωρητής κύριον ἔργον ἔχει νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιτοπίως τὰς προξενικὰς ἀρχάς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ νὰ

μου ΑΡΚΔ' τοῦ 1884). Καθιστᾶται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν θέσις διαρκοῦς Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐμισθῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, μὲ βαθμὸν γενικοῦ γραμματέως.

Ἴνα διορισθῇ τις Ἐπιθεωρητής ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ διὰ τὸν τμηματάρχην Α' τάξεως ἀπαιτούμενα προσόντα, ἢ νὰ ὑπηρετήσεν ὡς δικαστικός ὑπάλληλος εἰς θέσιν ἰσόβαθμον τοῦλάχιστον πρὸς τὴν τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἐπὶ τριετίαν ἢ εἰς ἄλλην διοικητικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον ἰσόβαθμον πρὸς τὴν θέσιν τμηματάρχου Α' τάξεως ἐπὶ πενταετίαν ἢ ὡς πρόξενος ἐπὶ δεκαετίαν ἢ ὡς γενικός πρόξενος ἐπὶ πενταετίαν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ΧΝΣ' νόμου εἴτε διατελεῖ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἴτε εὐρίσκεται ἐκτὸς αὐτῆς.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 112 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Καθιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν θέσις διαρκοῦς Ἐπιθεωρητοῦ τῶν κατὰ τὸ Ὄθωμα-νικὸν κράτος προξενικῶν ἀρχῶν, μὲ βαθμὸν τμηματάρχου Α' τάξεως καὶ μισθὸν ἀντίστοιχον τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ.

Ἴνα διορισθῇ τις εἰς τὴν θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ διὰ τὸν ὁμοίβαθμον τμηματάρχην ὀριζόμενα προσόντα.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 113 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ Ἐπιθεωρητής κύριον ἔργον ἔχει νὰ ἐπιθεωρῇ ἐπιτοπίως τὰς προξενικὰς Ἀρχάς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ νὰ ἐρευνᾷ ἂν οἱ προξενικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ἐφαρμόζωσι τοὺς διέποντας τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν νόμους καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

ἐρευνᾷ ἂν οἱ προξενικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ἐφαρμόζωσι τοὺς διέποντας τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν νόμους ἢ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 114.⁽¹⁾ Ὡς ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ὁρεῖται νὰ περιοδευῇ ἐπὶ ὀκτῶ τοῦλάχιστον μῆνας τοῦ ἔτους ἄλλως ἀπόλλυσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του. Κατὰ τοὺς ὑπολοίπους τέσσαρας μῆνας ἐργάζεται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 115.⁽²⁾ Ὡς ἐνομοθετήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Βασιλικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 116.⁽³⁾ Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ὁ ἐπιθεωρητής ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ λαμβάνει ὡς ὁδοιπορικὰ τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγώγια καὶ ἀποζημιώσεις ὀριζομένην ἐκαστοτε, ἀναλόγως τῶν ἐπιθεωρουμένων τόπων, διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ᾔνη κατ' ἀνώτατον ὅρον μείζων τῶν 35 δραχμῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

ΜΕΡΟΣ Β

Περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν.

Κεφάλαιον Α

Γενικὰ καθήκοντα πασῶν τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 117.⁽⁴⁾ Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 114 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁρεῖται νὰ περιοδευῇ ἐπὶ ὀκτῶ τοῦλάχιστον μῆνας τοῦ ἔτους ἄλλως ἀπόλλυσι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ του. Κατὰ τοὺς ὑπολοίπους τέσσαρας μῆνας ἐργάζεται παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 115 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Β. Διάταγμα θέλει κανονίσει ἀκριβέστερον τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

(3) Ἀρχικὸν ἄρθρον 116 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ Ἐπιθεωρητής, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, λαμβάνει, ὡς ὁδοιπορικὰ, τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγώγια, καὶ ἀποζημιώσεις ὀριζομένην ἐκαστοτε ἀναλόγως τῶν ἐπιθεωρουμένων τόπων διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ᾔνη κατ' ἀνώτατον ὅρον μείζων τῶν 25 δραχμῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

(4) Ἀρχικὸν ἄρθρον 117 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, α.) Ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ

α'. Ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τῆς χώρας, ἐν ἣ ἑδρεύουσιν, ὑφισταμένων συνθηκῶν καὶ συμβάσεων καὶ εἰς τὴν τήρησιν τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

β'. Ἀνακοινοῦσιν ἐκάστοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς Ἀρχὰς πᾶν ἀντικείμενον χρήσιμον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἰδίως δὲ εἰς τὴν ναυτιλίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν δημοσίαν ὑγίαν.

γ'. Συντρέχουσι τοὺς Ἕλληνας, προστατεύουσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν, ἔχουσι δικαίωμα ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ αὐτῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἐνασκέυσαι πάντα τὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς ἀνατεθειμένα ὑπὸ τῶν νόμων καθήκοντα καὶ ἐνεργοῦσιν ἐν γένει πάσας τὰς διοικητικὰς πράξεις συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τὰς συνθήκας καὶ τὰ ἔθιμα.

δ'. Τηροῦσιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῶν μητρώον κατ' ἁλφabetικὴν τάξιν, ἐν ᾧ ἐγγράφουσι πάντας τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν παρεπιδημούντας ἐνηλίκους Ἕλληνας.

Ἡ ἐγγραφή γίνεται δωρεὰν καὶ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐν Ἑλ-

τῆς χώρας ἐν ἣ ἑδρεύουσιν, ὑφισταμένων συνθηκῶν καὶ συμβάσεων, καὶ εἰς τὴν τήρησιν τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

β'.) Ἀνακοινοῦσιν ἐκάστοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς Ἀρχὰς πᾶν ἀντικείμενον χρήσιμον εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἰδίως δὲ εἰς τὴν ναυτιλίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν δημοσίαν ὑγίαν.

γ'.) Συντρέχουσι τοὺς Ἕλληνας, προστατεύουσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν, ἔχουσι δικαίωμα ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ ἐνεργοῦσι πάσας τὰς διοικητικὰς πράξεις, ὅσαι συγχωροῦνται ὑπὸ τῶν νόμων, τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἔθιμων.

δ'.) Τηροῦσιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῶν μητρώον κατ' ἁλφabetικὴν τάξιν, ἐν ᾧ ἐγγράφουσι πάντας τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν παρεπιδημούντας ἐνηλίκους Ἕλληνας.

Ἡ ἐγγραφή γίνεται δωρεὰν καὶ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν, συνάμα δὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἡλικίαν τῆς συζύγου καὶ τῶν ἀνηλικίων τέκνων.

Ἐν περιθωρίῳ μνημονεύεται ἡ ἀποδεικνύουσα τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἐγγραφομένου πιστοποιήσις τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς.

Περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐκδίδει δωρεὰν ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ πρὸς τὸν ἐγγραφομένον ἀποδεικτικόν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνανεοῦται ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν.

Ἐν περιθωρίῳ μνημονεύεται ἡ ἀποδεικνύουσα τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἐγγραφομένου πιστοποιήσις τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς.

Περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἐκδίδει δωρεὰν ἡ προξενικὴ ἀρχὴ πρὸς τὸν ἐγγραφομένον ἀποδεικτικόν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνανεοῦται ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν.

Ἀρθρον 118. Ὁ ἀπὸ ἐξ μηνῶν διατρίβων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐν κλητῇ τὴν εἰς τὸ μητρώον ἐγγραφὴν τοῦ δύναται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἐγκατεστάθη ἡ ἀπλῶς διατρίβει, ἢ τῆς προϊσταμένης, εἰς πρόστιμον δοκίμων πενήκοντα. Τὸ πρόστιμον τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Δὲν δύναται δὲ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προστασίαν τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, οὐδὲ αἰτησὶν αὐτῇ νὰ ὑποβῇ πρὶν ἢ ἀποδείξῃ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον.

Ἀρθρον 119. Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ α.) ἐκπληροῦσι καθήκοντα ληξιαρχοῦ καὶ συμβολαιογράφου, συμμορφούμεναι πρὸς τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν νόμων. Συντάσσουσι δὲ προσέτι καὶ δέχονται πᾶν ἄλλο ἐγγραφοῦν, ὀριζόμενον ὑπὸ τῶν νόμων, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν συνθηκῶν.

Τὰ ἀνγκαῖα βιβλία, ἐν οἷς ἐγγράφονται αἱ ληξιαρχικαὶ πράξεις, ἀποστέλλει τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

β'.) Συντάσσουσι τὰ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὀριζόμενα ναυτικὰ συμβόλαια ἐνώπιον δύο μαρτύρων, οὔτινες συνυπογράφουσι μετ' αὐτῶν.

γ'.) Ἐπιχειροῦσι τὴν ναυαγιάρεσιν τῶν ναυαγούντων Ἑλληνικῶν πλοίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1856 νόμου περὶ ναυαγίων καὶ ναυαγιάρεσεων, ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι ἢ ἡ ἐγχώριος νομοθεσία δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο. Τὴν ναυαγιαρεσιακὴν ἐπιτροπὴν συγκροτοῦσι, κατὰ μὲν τὸ ὁθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ δύο τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιστημοτέρων Ἑλλήνων παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενοι καὶ ὁ λιμεναρχὴς, ὅπου ὑπάρχει διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἄλλαχού δὲ, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ δύο τῶν ἐπιστημοτέρων Ἑλλήνων, ἢ ἀλλοδαπῶν ἐν ἐλλείψει Ἑλλήνων, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἐκλεγόμενοι.

δ'.) Ἐκδίδουσι καὶ ἐπιθεωροῦσιν ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις.

ε.) Ἐπαγρυπνοῦσιν ἵνα οἱ πλοίαρχοι καὶ τὰ πληρώματα τῶν πλοίων τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τηρῶσι τοὺς νόμους, τὰς συνθήκας καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις.

στ.) Χορηγοῦσι διαδοχικὰ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐπιθεωροῦσι τὰ τε Ἑλληνικὰ καὶ τὰ ξένα.

ζ.) Ἐνεργοῦσι, καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο παρὰ τῶν ἐθίμων, πάντα τὰ νόμιμα συντηρητικὰ μέτρα, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, ἀποβιώσεως ἢ προφυλακίσεως Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

η.) Ἐπικυροῦσι τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐκδιδόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν μέλλουσι νὰ προσαχθῶσιν ἀλλαχοῦ, καὶ χορηγοῦσι κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτῶν συντασσόμενων πράξεων ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς κατατιθεμένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 120. Τὰ παρὰ τῶν ἀνωτέρω προξενικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν γραμματέων αὐτῶν συντασσόμενα ἔγγραφα ἔχουσι κύρος, ὡς καὶ καθίσταται ἀδύνατον νὰ περιβληθῶσι τοὺς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων διαγραφόμενους τύπους, ἐὰν γίνηται ἐν αὐτοῖς ῥητὴ περὶ τούτου μείζ.

Ἄρθρον 121. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δικάζουσιν ὡς δικιτηταί, ὡς καὶ οἱ διαφερόμενοι Ἕλληνες ἀναθέσωσιν εἰς αὐτοὺς τῶν διενέξεων τῶν τὴν δικλυσιν δι' ἔγγραφου συνυποσχετικοῦ.

Ἄρθρον 122. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰς ἐξ ἧς διαφορὰς.

α.) Περί μισθῶν τῶν εἰς τὰ πληρώματα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ἀνηκόντων ναυτῶν.

β.) Περί τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν ναυτῶν, τοῦ πλοίαρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιοματικῶν τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ιδιότητα, ἢ τρίτος τις δὲν ἐνέχεται.

Ἄρθρον 123. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δικάζουσι τὰς παραβάσεις τῆς ναυτικῆς πειθαρχίας, ἀπαγγέλλουσι τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς καὶ ἀνακρίνουσιν ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατάξεις, τὰς ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν πλοίων γινομένας ἀξιοποίνους πράξεις.

Ἄρθρον 124. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι ἐνεργοῦσι πᾶσαν αἵτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων ἢ εἰσαγγελέων, καθόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο

ὑπὸ τῶν συνθηκῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ἐγγωρίου νομοθεσίας.

Ἄρθρον 125. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δύνανται, τῇ συναινέσει τῶν διαδίκων, νὰ διεξάγῃσιν ἀποδείξεις καὶ νὰ δέχωνται ὁρκοδοσίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται αἱ συνθήκαι καὶ ἡ ἐγγωρία νομοθεσία.

Ἄρθρον 126. (1) Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου).

Τὰ παρὰ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων ἢ τῶν γραμματέων αὐτῶν συντασσόμενα ἔγγραφα, καὶ αἱ παρ' αὐτῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς ἀρμοδιότητος, εἰσὶν ἐκτελεστὰ ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ὅπου αἱ συνθήκαι ἢ οἱ νόμοι τοῦ τόπου ἐπιτρέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ τύπος τῆς ἐκτελέσεως περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, καὶ συνίσταται εἰς τὴν λέξιν «ἐκτελεσθήτω.» Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων, ἐν ταῖς μὴ χριστιανικαῖς χώραις ἐκδομένων, ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως περιάπτεται πρὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 858—861 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐξέτασιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 127. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, οἱ πρέδροι καὶ οἱ πρόεδροι προξενικῶν δικαστηρίων καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκπληροῦντες ἔργα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ οἱ νόμιμοι πάντων τούτων ἀναπληρωταὶ δύνανται νὰ ἐξαίρεσωσιν ἐαυτοὺς ἢ νὰ ἐξαίρεθῶσιν ὑπὸ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις:

- α'. Ἐὰν ἔχωσιν ἄμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον.
- β'. Ἐὰν ᾖναι συγγενεῖς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τινος τῶν διαδίκων, ἢ συνδεδεμένοι μετ' αὐτοῦ δι' υἱοθεσίας.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 126 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὰ παρὰ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων καὶ ὑποπροξένων, ἢ τῶν γραμματέων αὐτῶν συντασσόμενα ἔγγραφα, καὶ αἱ παρ' αὐτῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς ἀρμοδιότητος, εἰσὶν ἐκτελεστὰ ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ὅπου αἱ συνθήκαι ἢ οἱ νόμοι τοῦ τόπου ἐπιτρέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ τύπος τῆς ἐκτελέσεως περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ συνίσταται εἰς τὴν λέξιν ἐκτελεσθήτω.

γ'. Ἐὰν ἦναι συγγενεῖς τινος τῶν διαδίκων ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστείας μέχρι δευτέρου.

δ'. Ἐὰν ἦναι σύζυγοί τινος τῶν διαδίκων, ἔστωσαν καὶ διεzeugμένοι ἢ μνηστῆρες.

Ὅσῳ οἱ προταθέντες λόγοι ἐξαίρεσως εὐρεθῶσι ψευδεῖς ἢ παράλογοι, ὁ προτείνας τὴν ἐξαίρεσιν καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένων ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 45 τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ἄρθρου 57 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Κεφάλαιον Β'.

Εἰδικὰ καθήκοντα τῶν κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς θάλασσας προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 128. Αἱ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἐγχωρίων διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς κειμένους νόμους, τὰ ἐμπροσθέντα ἔθιμα καὶ τὰς συνθήκας.

Ἄρθρον 129.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων, μονίμως διαμενόντων ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις, καὶ ὑπηκόων ἄλλων δυνάμεων διαφοραί, ἐν αἷς οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἐναγόμενοι, δικάζονται κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους καὶ τὸν κατωτέρω ὀριζόμενον τρόπον διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων διαφοράς, ἐφ' ὅσον τὰ ἔθιμα ἢ αἱ συνθήκαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο. Μόνιμος διαμονὴ δὲν ἀπαιτεῖται, ἀν' ἀρκεῖται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διατριβῇ τοῦ ἐναγομένου ἢ περὶ προσυμπεφωνημένης ἐν αὐτῇ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 129 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων μονίμως διαμενόντων ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις καὶ ὑπηκόων ἄλλων δυνάμεων διαφοραί, ἐν αἷς οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἐναγόμενοι δικάζονται κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους καὶ τὸν κατωτέρω ὀριζόμενον τρόπον διὰ τὰς μεταξὺ Ἑλλήνων διαφοράς, ἐφ' ὅσον τὰ ἔθιμα ἢ αἱ συνθήκαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο. Μόνιμος διαμονὴ δὲν ἀπαιτεῖται, ἀν' ἀρκεῖται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διατριβῇ τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρον 130.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, εἴτε μόνοι, εἴτε μετὰ δύο παρέδρων, ἀποφασίζουσι κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις περὶ ὧν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορῶν, ὅσῳ οἱ ἐναγόμενοι ἔχουσιν ἐν αὐτῇ τὴν μόνιμον διαμονήν των, ἢ ὅσῳ οἱ πρόκειται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διατριβῇ τοῦ ἐναγομένου ἢ περὶ προσυμπεφωνημένης ἐν αὐτῇ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 131.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι μόνοι καὶ ἀνεκκλήτως ἀποφασίζουσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ πάσης διαφορᾶς, ἢς τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν ἐξακοσίων (600) δραχμῶν, μετὰ δύο δὲ παρέδρων δικαστῶν, περὶ πάσης διαφορᾶς, ἐξαίρεσις τῶν περὶ διαζεύξεως καὶ τῶν περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) ἐκκλητῶς δὲ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου. Ὅπως ἔχη κύρος πᾶσα πρᾶξις τῶν ἀνωτέρω δικαστικῶν ἀρχῶν, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ παρουσία τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 28 δικαστικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 132. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἐτους συντάσσεται κατάλογος τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκαστῆς προξενικῆς Ἀρχῆς διαμενόντων ἐγκριτοτέρων Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, ὅστις ἐκτίθεται δημοσίως ἐν τῇ προξενικῇ καταστάλει. Ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 133. Ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου λαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτῆς, οἱ παρέδροι δικασταὶ ἐπὶ ἐκάστης διαφορᾶς. Μόνον ὅσῳ

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 130 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι εἴτε μόνοι, εἴτε μετὰ δύο παρέδρων, ἀποφασίζουσι κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις περὶ ὧν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων διαφορῶν, ὅσῳ οἱ ἐναγόμενοι ἔχουσιν ἐν αὐτῇ τὴν μόνιμον διαμονήν των, ἢ ὅσῳ οἱ πρόκειται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ προξενικῇ περιφερείᾳ διατριβῇ τοῦ ἐναγομένου.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 131 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Μόνοι καὶ ἀνεκκλήτως ἀποφασίζουσι κατὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ πάσης διαφορᾶς, ἢς τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν, μετὰ δύο δὲ παρέδρων δικαστῶν περὶ πάσης διαφορᾶς, ἐξαίρεσις τῶν περὶ διαζεύξεως καὶ περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι δραχμῶν χιλίων διακοσίων (1,200), ἐκκλητῶς δὲ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου.

κωλύονται οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ Ἕλληνες, προσλαμβάνονται οἱ ἐν αὐτῷ ἀλλοδαποί.

Ἄρθρον 134. Οἱ ἑμισθοὶ πρόεδροι δικασταὶ δίδουν ἐν ἑμίσθῳ ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον:

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ καθήκοντά μου ὡς τίμιος καὶ εὐσυνείδητος δικαστής».

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας συντάσσεται ἑλθεῖς ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 135. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου).

Οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ἔχουσιν ἅπασαν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἥτις διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονέμεται εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχάς· οἱ δὲ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν ἀρχῶν περιορίζονται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Οἱ εἰρημένοι πρόεδροι ἐνεργοῦσιν ἐπίσης πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν πρᾶξιν ἀνατεθειμένην εἰς τοὺς προξένους ὑπὸ τῶν λοιπῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὰς περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου, κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος προνοουμένου ὑπὸ τοῦ ἀστικοῦ νόμου περιπτώσεις τὰ ἀνατεθειμένα ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ἀστικοῦ νόμου εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ καὶ τὸν εἰρηνοδίκην καθήκοντα ἐξασκεῖ ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἐν δὲ τῇ ἑδρᾷ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης καὶ Ἀλεξανδρείας δύναται καὶ νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοιούτων ὑποθέσεων πρὸς ὑποστήριξιν τῶν προτάσεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 136. Τὰς περὶ δικαστικῶν κοινοποιήσεων καὶ ἐκτελέσεων παργγελίας, καθὼς καὶ τὰς ἐκ δικαστικῶν διαφορῶν ἀνφωσμένους ἀμφοσθητήσεις πρὸς τὰς ἐγγωρίους Ἀρχάς καὶ ἰδιώτας ἐνεργοῦσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν Ἀρχῶν.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 135 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ἔχουσιν ἅπασαν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἥτις διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονέμεται εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχάς· οἱ δὲ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν περιορίζονται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Κατὰ παργγελίαν αὐτῶν ἐκτελοῦνται καὶ πᾶσαι αἱ πράξεις τῶν προέδρων.

Ἄρθρον 137. Ὅσας τις τῶν προϊσταμένων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν Ἀρχῶν πείθεται, ὅτι πρᾶξις τις τοῦ προέδρου ἀντιβαίνει εἰς ὅρον συνθήκης ἢ συμβάσεως, δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν παργγελίαν ἐπὶ προσωπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ, ἀλλ' ὀφείλει εὐθὺς ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον. Ὁ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου ἀναφέρει εἰς τὴν πρεσβείαν, ἥτις ὑποβάλλει ὡσαύτως τὴν γνώμην αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον· τοῦτο δὲ ὀφείλει ἐντὸς τριακοντα ἡμερῶν νὰ ἀποφασίσῃ. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ πρόξενος ὀφείλει νὰ παργγεῖλῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 138. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου).

Τὰ προξενικὰ δικαστήρια συγκροτοῦνται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ προέδρου, τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ἐκ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ ἐν Σμύρνῃ ἐκ τῶν δύο ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν, προεδρεύοντος τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος.

Πρὸς νόμιμον τοῦ δικαστηρίου συγκρότησιν ἀπαιτεῖται πάντοτε καὶ ἡ παρουσία τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 28 δικαστικοῦ γραμματέως.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 138 τοῦ ΧΝΣ' νόμου (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ΑΣΠ' νόμου). Τὰ προξενικὰ δικαστήρια συγκροτοῦνται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ προέδρου, τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ δύο ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν, προεδρεύοντος τοῦ ἀρχαιοτέρου, καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 138 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὰ προξενικὰ δικαστήρια συγκροτοῦνται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τοῦ προέδρου καὶ τῶν δύο ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν, ἐν Σμύρνῃ δὲ ἐκ τοῦ προέδρου, τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 139.(1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ΑΣΠ¹ νόμου).

Τὸν πρόεδρον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὸν προεδρεύοντα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ ἐμμίσθος πάρεδρος δικαστῆς. Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ, προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύοντος ἀναπληρωτῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγκριτοτέρων ἐλλήνων.

Ἄρθρον 140.(2) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ¹ νόμου).

Πρὸς κατάρτισιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ἀρκεῖ ἡ παρουσία τοῦ προέδρου ἢ ἐνὸς ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ, εἰς οὐδεμίαν ὑποκειμένην ἐξίρῃσιν, ἐκτὸς λόγῳ συγγενείας ἐξ αἵματος μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 141. Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικὰ δικαστήρια ἐκτελοῦσι τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τῆς πολιτικῆς δικονομίας αἰτήσεις καὶ περὶ συγγενείας τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, ὡς ἀλλαγῶν αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, κατὰ τὸ ἄρθρον 124 τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 142.(3) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ¹ νόμου).

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 139 τοῦ ΧΝΣ¹ νόμου. Τὸν πρόεδρον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος πάρεδρος δικαστῆς.

Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου ἐνὸς τῶν ἐμμίσθων παρέδρων δικαστῶν, προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύοντος ἀναπληρωτῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγκριτωτέρων Ἑλλήνων.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 140 τοῦ ΧΝΣ¹ νόμου. Πρὸς κατάρτισιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων, ἀπαιτεῖται ἀναποφεύκτως ἡ παρουσία ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ, ὅστις εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἐξίρῃσιν, ἐκτὸς λόγῳ συγγενείας ἐξ αἵματος μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

(3) Ἀρχικὸν ἄρθρον 142 τοῦ ΧΝΣ¹ νόμου. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξενικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐπὶ τε τὴν μέχρι τοῦδε περιφέρειαν αὐτοῦ, ἐφ' ἅπασαν τὴν ἐγγώριον διοικητικὴν διαίρεσιν, ἧς πρωτεύουσα εἶναι ἡ Ἀδριανούπολις, καὶ ἐφ' ἅπασαν τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξενικοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν νομαρχίαν (βιλαέτιον) τοῦ Ἀϊδινίου, ἧς πρωτεύουσα

δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐπὶ τε τὴν μέχρι τοῦδε περιφέρειαν αὐτοῦ, ἐφ' ἅπασαν τὴν ἐγγώριον διοικητικὴν διαίρεσιν, ἧς πρωτεύουσα εἶναι ἡ Ἀδριανούπολις, καὶ ἐφ' ἅπασαν τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Σμύρνῃ προξενικοῦ δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπασαν τὴν νομαρχίαν (βιλαέτιον) τοῦ Ἀϊδινίου, ἧς πρωτεύουσα εἶναι ἡ Σμύρνη, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας (σαντζάκ) Σμύρνης, Αἰδινίου, Μούγλας καὶ Μαγνησίας, ἐπὶ τὴν ὑποδιόκησιν (καζᾶν) Κυθωνίων, τὴν ἐπαρχίαν Ἀτταλείας καὶ τὰς νήσους Χίον, Μιτυλήνην, Πάτμον καὶ Κῶ.

Αἱ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν εἰρημένων προξενικῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐντὸς τῆς δικαστικῆς αὐτῶν περιφερείας ἐδρεύουσαι προξενικαὶ ἀρχαὶ διατηροῦσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 131 μέχρι τοῦ ποσοῦ ἐξακοσίων (600) δραχμῶν, ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν προξενικῶν τούτων ἀρχῶν ὑποθέσεις, αἱ ὑπερβαίνουσαι τὴν ἀνωτέραν ἀρμοδιότητα αὐτῶν, μεταβιβάζονται ἀπὸ τῆς ἐσχόρας τῆς διατάξεως ταύτης εἰς τὰ δικαῖα προξενικὰ δικαστήρια Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης.

Αἱ δίκαι αἱ ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον προξενικῶν ἀρχῶν ἀποβολουσῶν τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ἀρμόδια δικαστήρια.

Ἄρθρον 143.(1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ¹ νόμου).

Πᾶσα αἴτησις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου,

εἶναι ἡ Σμύρνη, περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας (σαντζάκ) Σμύρνης, Αἰδινίου, Μούγλας καὶ Μαγνησίας, ἐπὶ τὴν ὑποδιόκησιν (Καζᾶν) Κυθωνίων, τὴν ἐπαρχίαν Ἀτταλείας καὶ τὰς νήσους Χίον, Μιτυλήνην, Πάτμον καὶ Κῶ.

Αἱ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῶν εἰρημένων προξενικῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐντὸς τῆς δικαστικῆς αὐτῶν περιφερείας ἐδρεύουσαι προξενικαὶ Ἀρχαί, διατηροῦσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 131 ἀνέκκλητον αὐτῶν δικαιοδοσίαν.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 143 τοῦ ΧΝΣ¹ νόμου. Πᾶσα αἴτησις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου ἢ ὑποπροξένου, ὅπου δὲ ὑπάρχει προξενικὸν δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ προέδρου δι' ἀναφορᾶς παρουσιαζομένης εἰς διπλοῦν ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.

Ἡ ἀναφορὰ περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτη-

προξένου ἢ υποπροξένου, ὅπου δὲ ὑπάρχει προξενικὸν δικαστήριον, ὁ πρόξενος παραπέμπει τὴν αἴτησιν εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν προεδρεύοντα.

Ἡ ἀναφορὰ περιέχει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως καὶ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Ἡ παράλειψις τίνος τῶν διατάξεων τούτων τότε μόνον συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς ἀναφορᾶς, ὅταν προκύπτῃ ἀμφιβολία κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων ἢ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀναφορᾶς.

Ἡ αἴτησις δύναται νὰ γείνη καὶ προφορικῶς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ προξένου, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, ἧς δύο ἀντίγραφα παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ υποπρόξενον.

Ἄρθρον 144. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ὁ παριστάμενος ὡς πληρεξούσιος τῶν δικδίκων ἐνώπιον

αὐτοῦ, τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως καὶ τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται.

Ἡ παράλειψις τίνος τῶν διατάξεων τούτων τότε μόνον συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς ἀναφορᾶς, ὅταν προκύπτῃ ἀμφιβολία κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων ἢ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀναφορᾶς.

Ἡ αἴτησις δύναται νὰ γείνη καὶ προφορικῶς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ προξένου ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, ἧς δύο ἀντίγραφα παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, τὸν γενικὸν πρόξενον, πρόξενον ἢ υποπρόξενον.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 144 τοῦ ΧΝΣ' νόμου (ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ὁ παριστάμενος ὡς πληρεξούσιος τῶν δικδίκων ἐνώπιον προξενικοῦ δικαστηρίου, δεόν νὰ κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους, ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ δύο ἔτη ὡς πρωτοδίκης ἢ εἰσαγγελεὺς ἐν Ἑλλάδι, ἢ νὰ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου παρὰ τινι προξενικῷ δικαστηρίῳ ἐπὶ δέκα ἔτη, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι μονίμως ἐγκατεστημένοι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοδαποὶ πληρεξούσιοι ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἐὰν κέκτηνται δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου καὶ ἔχωσι κατὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος αὐτῶν τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου.

προξενικοῦ δικαστηρίου, δεόν νὰ κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ δύο ἔτη ὡς πρωτοδίκης ἢ εἰσαγγελεὺς ἐν Ἑλλάδι, ἢ νὰ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου παρὰ τινι προξενικῷ δικαστηρίῳ ἐπὶ δέκα ἔτη, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι μονίμως ἐγκατεστημένοι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοδαποὶ πληρεξούσιοι ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἐὰν κέκτηνται δίπλωμα νομικῆς σχολῆς πανεπιστημίου καὶ ἔχωσι κατὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος αὐτῶν τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου.

Τὰ προσόντα τῶν βουλομένων νὰ ἐκασκήσωσι τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα ἐξελέγχει ἐκάστοτε τὸ ἀρμόδιον προξενικὸν δικαστήριον, ἐν συμβουλίῳ ἀποφαινόμενον ἀνεκκλήτως. Ἐν περιπτώσει ἐγκρίσεως παρέχει τῷ αἰτούντι ἔγγραφον τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἄδειαν.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικηγόρους ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 145. Ὁ διορισμὸς τοῦ πληρεξουσίου γίνεται εἴτε προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, εἴτε διὰ πράξεως συμβολαιογραφικῆς ὁ οὗτω διοριζόμενος ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντικλήτου.

Ἄρθρον 146. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ γενικὸς πρόξενος, πρόξενος ἢ υποπρόξενος διατάττει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δικδίκων, προσδιορίζων συνάμα τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικηγόρους ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς δικονομίας.

Ἀρχικὸν ἄρθρον 144 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ παριστάμενος ὡς πληρεξούσιος τῶν δικδίκων ἐνώπιον προξενικοῦ δικαστηρίου, δεόν τὰ κέκτηται τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους.

Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι μονίμως ἐγκατεστημένοι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι καὶ ἄλλοδαποὶ πληρεξούσιοι ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἐὰν κέκτηνται δίπλωμα νομικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου καὶ ἔχωσι κατὰ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος αὐτῶν τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικηγόρους ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς δικονομίας.

τὴν ὥραν τῆς ἐμφάνισως, κατὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ τὰς περι-
στάσεις δύναται μάλιστα, ἐν περιπτώσει κατεπειγουσῆς ἀνάγκης, νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐμφάνισιν.

Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγὴ γράφεται ἐφ' ἑκατέρου τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς, ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως, εἰς οὐδὲν δὲ ὑπόκειται ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 147. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως μετὰ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν διαταγῆς καὶ ἀντιγράφων τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀναγόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ὑπαλλήλου ἢ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ἐάν τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφα ὧσι λίαν ἐκτετα-
ταμένα, δύναται νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ, ὅπου λαμβάνει γνώσιν ὁ ἀναγόμενος ἀνευ μετατοπίσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 148.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Τὰ δικόγραφα ἐπιδίδονται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του· ἂν δὲ οὗτοι δὲν ᾔναι παρόντες, εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας αὐτῶν· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ ἐλλείψει καὶ τούτων εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους.

Ἐάν οὐδεὶς εὐρεθῇ ἐν τῷ οἴκῳ, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς διαμένοντας μὲν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, μὴ ἔχοντας δὲ γνωστὸν οἶκημα ἐν αὐτῇ.

Ἐν ἡ περιπτώσει πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπίδοσις πρὸς ἀναγόμενον ἀγνωστὸν διαμονῆς, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 151.

Ἄρθρον 149.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν ὑπαλλήλου ἀποδεικτικὸν περιγράφον ἀκριβῶς:

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 148 τοῦ ΧΝΣ νόμου. Τα δικόγραφα ἐπιδίδονται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του· ἂν δὲ οὗτοι δὲν ᾔναι παρόντες, εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας αὐτῶν· ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ ἐλλείψει καὶ τούτων, εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους.

Ἐάν οὐδεὶς εὐρεθῇ ἐν τῷ οἴκῳ, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς διαμένοντας μὲν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, μὴ ἔχοντας δὲ γνωστὸν οἶκημα ἐν αὐτῇ.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 149 τοῦ ΧΝΣ νόμου. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὴν ὑπαλλήλου ἀποδεικτικὸν περιγράφον ἀκριβῶς:

α'. Τὸ ἐπιδεθὲν ἐγγράφον·

β'. Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως, τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἐπεδόθη, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχοκολλήσεως.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος. Ἄν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται, ἀφ' οὗ προηγουμένως συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐπίδοσιν ὑπαλλήλου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενων δύο μαρτύρων, ἢ, ἐλλείψει ἐτέρου, ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος, ἐκθεσις θεβαιούσα τὸ ἀδύνατον ἢ τὴν ἀρνήσιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπιδότηριου καὶ τὴν τοιχοκόλλησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 150. Εἰς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ ἐπιβάτας, οὔτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλην κατοικίαν εἰμὴ τὸ πλοῖον, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐν τῷ πλοίῳ κατὰ τὰ δύο προηγουμένα ἄρθρα.

Ἄρθρον 151.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος προξενικοῦ πρακτορείου τῆς κατοικίας τοῦ ἀναγομένου ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ἢ τοῦλάχιστον ἐνὸς, οὔτινες συνυπογράφουσι τὸ ἐπιδότηριον. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ ἐντὸς πλοίου φέροντος Ἑλληνικὴν σημαίαν κοινοποιήσεις, ὅτε ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὸν ιστόν.

Ἄρθρον 152. Αἱ ἐπὶ προξενικῶν δικῶν ἐκδοθεῖσαι παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συντασσόμενα δικόγραφα κοινοποι-
οῦνται, εἴτε εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι ἀντίκλητον τοῦ διαδίκου, εἴτε

α'. Τὸ ἐπιδεθὲν ἐγγράφον·

β'. Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως, τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἐπεδόθη, καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχοκολλήσεως.

Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος. Ἄν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται, ἀφ' οὗ προηγουμένως συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐπίδοσιν ὑπαλλήλου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενων καὶ συνυπογραφόντων δύο μαρτύρων, ἐκθεσις θεβαιούσα τὸ ἀδύνατον ἢ τὴν ἀρνήσιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπιδότηριου.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 151 τοῦ ΧΝΣ νόμου. Ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐνώπιον δύο μαρτύρων ἢ τοῦλάχιστον ἐνὸς, οὔτινες συνυπογράφουσι τὸ ἐπιδότηριον. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ ἐντὸς πλοίου φέροντος Ἑλληνικὴν σημαίαν κοινοποιήσεις, ὅτε ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὸν ιστόν.

τῇ παργγελίᾳ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, εἰς τὸν διαδίκον αὐτὸν ἢ εἰς τὸν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἀντίκλητον.

Ἄρθρον 153. Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀρίζομένην ἐν τῇ διαταγῇ ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον.

Δύνανται ὁμοῦς νὰ μὴ ἐμφανισθῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποβάλλωσιν ἀπλῶς ἐγγράφους προτάσεις ὑπογεγραμμένας παρ' αὐτῶν.

Τὰ πληρεξούσια καὶ αἱ προτάσεις παρακατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Τὸ δικαστήριον ἔχει πάντοτε δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 154. Οἱ διάδικοι, ἐὰν διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς, ὀφείλουσιν ὁ μὲν ἐνάγων ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἢ ἐκθέσει του, ὁ δὲ ἐναγόμενος, δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, τὸ βραχύτερον κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παραστάσιν, νὰ διορίσωσι πληρεξούσιον, ἢ ἀπλοῦν ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐφέσεως. Τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου, ὁ πρόξενος ὑπομνηστικὴν τοῦλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παραστάσιν.

Ἐὰν παρλείθῃ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου, ἢ ἀντικλήτου, αἱ ἐπιδόσεις γίνονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 155. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Κατὰ τὴν δικάσιμον ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων καὶ ὑποβληθεῖσιν τῶν προτάσεων, ἐκδίδεται, εἰ δυνατόν, παραχρῆμα ἢ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 156. Ἐὰν κριθῇ ἀναγκαῖον νὰ γείνη αὐτοψία ἐπὶ τόπου ἢ πλοίου, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκεῖσε μεταβάσεώς του, ἢ νὰ διορίσῃ εἰσηγητήν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφασέως του ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς αὐτοψίας, ἣτις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἢ ἀποῦ οὗτοι προσκληθῶσι νὰ παρευρεθῶσι διὰ τῆς

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 155 τοῦ ΧΝΤ νόμου. Κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων ἢ ὑποβληθεῖσιν τῶν προτάσεων, ἐκδίδεται, εἰ δυνατόν, παραχρῆμα ἢ ἀπόφασις.

ἐπιδόσεως τῆς ἀποφασέως κατὰ τὰ ἄρθρα 147—151. Περὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἐκθέσις.

Ἄρθρον 157. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Ὅσακις ἀποβάνῃ ἀναγκαῖα ἢ ἐξαρτίωσις τῆς καταστάσεως ἢ τῆς ἀξίας πλοίου, ἐξαρκτίων, ἀποσκευῶν, πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων, τὸ προξενικὸν δικαστήριον δύναται, κατ' αἰτήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας ἢ πραγματογνωμοσύνην ἐνεργεῖται, καθόσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουσι, μετὰ προηγουμένην κλησίαν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ἢ δὲ ἐκθεσίς τῶν πραγματογνωμόνων κατατίθεται, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τασσομένης προθεσμίας, εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ. Οἱ πραγματογνώμονες δίδουσι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθειάν μοι ἐντολήν.» Ἐὰν δὲ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα πραγματογνώμονός τινος ἀντίκειται εἰς τὸν ἀνωτέρω τύπον τοῦ ὅρκου ἢ εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν αὐτοῦ, ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ οἰκείου αὐτῷ θρησκευματος, ἢ γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὀρκοληψίας περὶ τῆς ἀνωμότου βεβαιώσεως τοῦ μὴ ὀρκισθέντος πραγματογνώμονος.

Ἄρθρον 158. (2) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ νόμου).

Ἐὰν δικαζομένης τῆς ὑποθέσεως, ᾗς προηγήθη ἢ κατὰ τὸ

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 157 τοῦ ΧΝΤ νόμου. Ἐὰν πρόκηται μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἡ κατάσταση ἢ ἡ ἀξία τοῦ πλοίου, ἐξαρκτίων, ἀποσκευῶν, πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ διορίσῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος πραγματογνώμονας, οἵτινες ἐνεργοῦσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἢ ἀποῦ οὗτοι κληθῶσι προσηκόντως τὰς τυχόν διαταγείσας ἐπισκέψεις καὶ ἐκτιμήσεις, συντάσσοντες περὶ αὐτῶν ἐκθεσιν, παρακατατιθεμένην εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς.

Πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν δοκιμασίαν οἱ πραγματογνώμονες δίδουσι τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὴν ἀνατεθειάν μοι ἐντολήν.»

Ἐὰν τὸ θρησκευτικὸν δόγμα πραγματογνώμονός τινος ἀντίκειται εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν αὐτοῦ, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει, ἢ δὲ δοκιμασία ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἀνωμότου αὐτοῦ διαβεβαιώσεως.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 158 τοῦ ΧΝΤ νόμου. Ἐὰν τὸ προξενικὸν δικαστήριον δὲν εὔρῃ ἀποκρίσας τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πραγματογνωμόνων πληροφορίες, ἔχει καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν δοκιμασίαν δι' ἐνὸς ἢ πλεόντων πραγματογνωμόνων, οἵτινες δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν προγενεστέρων στας νομίμως ἀναγκαίας πληροφορίες.

προηγούμενον ἄρθρον πραγματογνωμοσύνη, τὸ δικαστήριον δὲν εὐρίσκει ἀποχρώσας τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πραγματογνωμόνων πληροφορίας, δύναται νὰ διατάξῃ συμπληρωτικὴν πραγματογνωμοσύνην δι' ἐνὸς ἢ πλείονων νέων πραγματογνωμόνων, οἵτινες δύναται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν προηγούμενων πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν.

Ἄρθρον 159. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ἐπὶ κανονισμοῦ ἀθωρίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται, ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοί αἰτήσωσι τοῦτο, διὰ δοκιμαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Αἱ περὶ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν πραγματογνωμόνων διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 157 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δοκιμαστῶν τούτων.

Ἡ ἀπόφασις τῶν δοκιμαστῶν κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ταχθείσης προθεσμίας, καθίσταται δὲ ἐκτελεστὴ μόνον μετὰ τὴν ἐπικυρώσιν τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ μεταρρυθμίσῃ αὐτήν.

Κατὰ τὴν περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τῶν δοκιμαστῶν συζητήσιν δύναται νὰ παρᾶσθῃ πᾶς ἔχων συμφέρον. Τὸ δικαστήριον δύναται κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ προσωρινῶς ἐκτελεστέην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτῆς ἐφεσὶς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 160. Ὅσῳκις ἐπιτραπῇ ἢ διὰ μαρτύρων ἀποδείξῃς, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ, ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.

Ἄρθρον 161. Οἱ κλητευθέντες μάρτυρες, μὴ ἐμφανιζόμενοι ἄνευ νομίμου κωλύματος, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς χρηματικὴν ποινὴν 30—100 δραχμῶν.

Ἐπὶ δὲ δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ βία προσαγωγῇ αὐτῶν, ἐνθα οἱ πρόξενος διὰ τῶν συνθηκῶν ἢ ἐθίμων εἰσὶ περιβεβλημένοι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν.

Ἐὰν ὁ μάρτυς ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρ-

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 159 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Αἱ ἐκθέσεις κατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ διάδικοι δύναται νὰ λάβωσι καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν.

τυρήσῃ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἁρθρ. 315 τῆς πολ. δικονομίας διατεταγμένα.

Ἄρθρον 162. Πρὸ τῆς ὀρκίσεως ἐρωτᾶται ὁ μάρτυς περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς κατοικίας του, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων πρὸς τοὺς διαδίκους σχέσεων του.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μάρτυς ὀρκίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Ὁμνῶ, συνειδῶς τὰς ἐπικειμένους εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινάς, ὅτι θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἴη μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον». Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν γίνονται αἱ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτέου θέματος ἐρωτήσεις.

Κατὰ τὴν ὀρκωμοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ὀμνούντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθεται ὡς βάσις δι' ἑκάστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκείαν του εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου ἢ τῆς διαβεβαιώσεως.

Ἄρθρον 163. Ἐὰν οἱ μάρτυρες δὲν ᾔνυν Ἕλληνες, ὁ γενικὸς πρόξενος πρόξενος ἢ ὑποπρόξενος ποιεῖται χρῆσιν τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ εἰθισμένων μέσων, ὅπως κατορθωθῇ, εἰ δυνατόν, ἡ ἐμφάνισις των.

Ἄρθρον 164. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου). Ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη διερμηνέως, οὗτος, ἐὰν δὲν ᾔνε ἐκ τῶν παρὰ τῷ προξενεῖῳ διωρισμένων, δίδει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 157 τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἔργα τοῦ διερμηνέως».

Ἄρθρον 165. Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἐκθέσις, περιέχουσα τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος ἐν τέλει τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ γραμματέως ἐν τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν, χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 166. Μὴ ἐμφανισθέντος ἢ μὴ ὑποβαλόντος ὑπόμνημα τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται ἐρήμην αὐτοῦ.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 164 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη διερμηνέως, οὗτος πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, δίδει κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 157 τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἔργα τοῦ διερμηνέως».

Αἱ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις ἐπιδίδονται κατὰ τὰ ἄρθρα 148—151· ὁ δὲ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἢ ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀποστάσεις, καὶ τὰς περιστάσεις ὀρίζει τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνακοπῆς, ἥτις ὁμως δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ βραχυτέρα τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν.

Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν προϊστάμενον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 167. Αἱ κατ' ἀνακοπὴν δικαί διεξάγονται κατὰ τὰ ἄρθρα 143 καὶ ἐπόμενα.

Ἄρθρον 168. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς συναλλαγματικές, γραμμάτια, λογαριασμούς παραδεδεγμένους, ἐπίσημα ἢ ἀνγνωρισμένα ἔγγραφα, εἰσι προσωρινῶς ἐκτελεσταί, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενησομένης τυχὸν ἀνακοπῆς ἢ τῆς γενομένης ἐφέσεως.

Ἄρθρον 169. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενησομένης τυχὸν ἀνακοπῆς ἢ τῆς γενομένης ἐφέσεως, ἐπὶ τῇ προσφορᾷ ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 170.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ὁ αἰτῶν τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἀναφορὰν, ὀρίζουσαν τὸν ἐγγυητὴν· ἐκεῖνος δὲ διατάσσει τοὺς διαδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὅπως συζητηθῇ τὸ παραδεκτὸν τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς διαταγὴ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὰ ἄρθρα 147—151. Αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἅμα κοινοποιηθέντος τοῦ περὶ καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρον 171.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 170 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ αἰτῶν τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ἀναφορὰν, ὀρίζουσαν τὸν ἐγγυητὴν· ἐκεῖνος δὲ διατάσσει τοὺς διαδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὅπως συζητηθῇ τὸ παραδεκτὸν τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς διαταγὴ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὰ ἄρθρα 147—151.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 171 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἀντὶ ἐγγυητοῦ δύναται νὰ κατατεθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται, ἅμα κοινοποιηθέντος τοῦ περὶ καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως πιστοποιητικοῦ.

Ἀντὶ ἐγγυητοῦ δύναται νὰ κατατεθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐκτελεσθείσης ἀποφάσεως παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἵνα μένη παρακατατεθειμένον, ἕως οὗ τελεσιδικίως ἀποφασίσῃ τὸ ἐφετεῖον.

Ἄρθρον 172. Παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ δικόγραφα ἐκτελοῦνται διὰ τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὀριζομένων ἀναγκαστικῶν μέσων, ὧν θέλει γίνεσθαι ἐφαρμογὴ κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως εἰθισμένον τρόπον, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος.

Ἄρθρον 173.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Τὰ προξενικὰ δικαστήρια ἀπαγγέλλουσι τὴν προσωπικὴν κρίτησιν καθ' ὅλας τὰς παρὰ τῶν ἐλληνικῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις· ἐνεργεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς εἰθισμένον τρόπον.

Ἐπὶ δικῶν μεταξὺ ἐλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν ἡ προσωπικὴ κρίτησις κατὰ τοῦ ἐλλήνος ἀπαγγέλλεται τότε μόνον, ὅταν ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ, ἐπιτρέπῃ τὸ κατανγκαστικὸν τοῦτο μέτρον ἐν τῷ δικαζομένῳ θέματι.

Ἄρθρον 174.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχσις παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτελεῖται

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 173 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὰ προξενικὰ δικαστήρια ἀπαγγέλλουσι τὴν προσωπικὴν κρίτησιν καθ' ὅλας τὰς παρὰ τῶν ἐλληνικῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις· ἐνεργεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς εἰθισμένον τρόπον.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 174 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἡ ἀναγκαστικὴ κατάσχσις παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτελεῖται, κατὰ παραγγέλιαν τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος παρ' αὐτῆς ὑπαλλήλου.

Αἱ κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασμῶν τοιχοκολλῶνται κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὀρισμένας προθεσμίας μόνον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ δὲ κατασχέσεως πλοίου καὶ εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν αὐτοῦ.

Ὅσακις ἀπαιτεῖται καταχώρισις τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δημόσιον φύλλον, δημοσιεύεται περιληπτικῇ μόνον ἀγγε-

ται κατὰ παραγγελίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος παρ' αὐτῆς ὑπαλλήλου. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρίᾳ καὶ Σμύρνῃ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 136 εἰδικῶς ὠρισμένα.

Αἱ κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασμῶν τοιχοκολλῶνται κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὠρισμένας προθεσμίας μόνον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ δὲ κατασχέσεως πλοίου καὶ εἰς τὸν μέγαν ἱστὸν αὐτοῦ.

Ὅσάκις ἀπαιτεῖται καταχωρίσις τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δημόσιον φύλλον, δημοσιεύεται περιληπτικῇ μόνον ἀγγελίᾳ αὐτῆς, καὶ τοῦτο, ἂν ἐκδίδηται δημόσιον φύλλον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὰ κατασχθέντα κινητὰ πράγματα φυλάττονται ἐν τῷ προξενίῳ ἢ διορίζεται μεσεγγυοῦχος ἢ φύλαξ ἐπ' αὐτῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνῃ.

Ἄρθρον 175. Ὅσα ὀρίζονται ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ περὶ προέδρων τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς γενικοὺς προξένους, προξένους καὶ ὑποπροξένους ἢ τοὺς προέδρους τῶν προξενικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 176. Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὅσα δὲν προνοοῦνται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ὅσάκις οἱ νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἐνθα ἐδρεύουσιν, ἢ αἱ συνήθειαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 177. Αἱ περὶ κακοδικίου ἀγωγαὶ κατὰ γενικῶν προξένων, προξένων ἢ ὑποπροξένων, ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, γραμματέων προέδρων ἢ παρέδρων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ὑπάγονται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν.

Ἄρθρον 178.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι πολιτι-

λια αὐτῆς, καὶ τοῦτο ἂν ἐκδίδηται δημόσιον φύλλον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Τὰ κατασχθέντα κινητὰ πράγματα φυλάττονται ἐν τῷ προξενίῳ ἢ διορίζεται μεσεγγυοῦχος ἢ φύλαξ ἐπ' αὐτῶν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνῃ.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 178 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι πολιτικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν.

καὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν. Αἱ δὲ προδικαστικαὶ καὶ παρεμπιπτουσαι συνεκκαλοῦνται μετὰ τῆς ὀριστικῆς.

Ἄρθρον 179.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Γενομένης ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν διατάσσει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐφετηρίου, ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν δὲν καταθέσῃ παρ' αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει τὸ ποσὸν δραχμῶν πεντήκοντα λόγῳ προστίμου.

Ἀπορριπτομένης ὀριστικῶς τῆς ἐφέσεως, ὁ ἐκκαλὼν καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 180. Ἡ πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἐφεσις παραδίδεται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος αὐτοπροσώπως, εἴτε παρὰ τοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου του, εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐνθα ἐξεδόθη ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 181. Διαρκούσης τῆς πρὸς ἐφεσιν προθεσμίας ἢ γενομένης ἐφέσεως, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 168—171.

Ἄρθρον 182. Τὸ ἐφετήριο συντάσσεται εἰς διπλοῦν καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις. Μὴ γενομένου τούτου, αἱ πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 183.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται κατὰ

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 179 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Γενομένης ἐφέσεως κατὰ παρεμπιπτουσῶν περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεων τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν διατάσσει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐφετηρίου, ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν δὲν καταθέσῃ παρ' αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν διακοσίων, λόγῳ προστίμου.

Ἀπορριπτομένης ὀριστικῶς τῆς ἐφέσεως, ὁ ἐκκαλὼν καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ προστίμου.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 183 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται ἐπιμελεῖα τοῦ προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς ὁκτῶν ἡμερῶν εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 154 πληρεξούσιον ἢ ἀντικλήτρον τοῦ ἐφεσιβλήτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 147—151. Τὸ δ' ἕτερον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγεγίρειται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει. Εἰς τὸν πρό-

παραγγελίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐν-
τός ὁκτῶ ἡμερῶν εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 154 πληρεξού-
σιον ἢ ἀντίκλητον τοῦ ἐφεσιβλήτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 147
— 151. Τὸ δ' ἕτερον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγχειρίζε-
ται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα, ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει. Εἰς τὸν προ-
στάμενον προξενικῆς ἀρχῆς, τὸν παραλείψαντα τὴν κοινο-
ποίησιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἐπιβάλλεται παρὰ
τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν χρηματικὴ ποινὴ πεντήκοντα
μέχρι διακοσίων δραχμῶν ἀνεξαρτήτως πάσης ὀφειλομένης
τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 184.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου).

Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐφεσιβλήτον
κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κοινοποιήσεως τῆς ἐφέσεως
δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν διαδικασίαν
τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων.

Λογίζεται τηρήσας τὴν νόμιμον προθεσμίαν ὁ ἐντὸς αὐτῆς
ἐπιδούς τὸ δικόγραφον εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 185.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου).

Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικα-
στηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύναται νὰ προσβληθῶσι δι'
αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὰς
ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις.

ΤΜΗΜΑ Β'

Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 186.⁽³⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου).

δρον προξενικοῦ δικαστηρίου ἢ τὸν προϊστάμενον προξενικῆς Ἀρχῆς,
τὸν παραλείψαντα τὴν κοινοποίησιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας,
ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν χρηματικὴ ποινὴ πεν-
τήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ὀφει-
λομένης τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἀποζημιώσεως.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 184 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς
μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐφεσιβλήτον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κοι-
νοποιήσεως τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν
διαδικασίαν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 185 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Λογίζεται τηρήσας τὴν
νόμιμον προθεσμίαν ὁ ἐντὸς αὐτῆς ἐπιδούς τὸ δικόγραφον εἰς τὴν προ-
ξενικὴν Ἀρχήν.

(3) Ἀρχικὸν ἄρθρον 186 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι,
πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι δικάζουσιν ἀνεκκλήτως ὅλα τὰ παρ' Ἑλλά-

Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, ἐν δὲ Κων-
σταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὁ πρόεδρος τοῦ
προξενικοῦ δικαστηρίου, δικάζουσιν ἀνεκκλήτως ὅλα τὰ
παρ' Ἑλλήνων πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν
πταίσματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται τὰ ἐπιτόπια ἔθιμα ἢ
αἱ συμβάσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα 330 καὶ ἐπόμενα τῆς ποι-
νικῆς δικονομίας, ἐξαίρειται τῶν περὶ δημοσίου κατηγόρου
ὀριζομένων.

Ὅσακις ὁ νόμος ἐπιβάλλει ποινὴν κρατήσεως, δύναται
ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν
διακοσίων (200).

Ἄρθρον 187 Αἱ παραβάσεις τῶν ὑπὸ τῶν γενικῶν προ-
ξένων καὶ ὑποπρόξενων ἐκδιδόμενων ἀστυνομικῶν διατάξεων
κατὰ τὸ ὁθωμανικὸν Κράτος, ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς,
τιμωροῦνται μὲ κράτησιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν δεκατεσσάρων
ἡμερῶν καὶ μὲ πρόστιμον οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ἑκα-
τὸν (100).

Αἱ ποῖναι αὗται δύναται νὰ ἐπιβληθῶσιν συνάμα.

Ἄρθρον 188. Τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, τὰ
πραττόμενα παρ' Ἑλλήνων κατὰ τὸ ὁθωμανικὸν Κράτος ἢ
ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα
τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικονομίας δια-
λαμβανόμενων ἀνακριτικῶν ὑπάλληλων καὶ δικαστηρίων,
πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 189 ὀριζομένων ἐξαίρεσεων.
Ἐὰν δὲ ἦναι ἄγνωστος ὁ τόπος τῆς τελευτησίας ἐν τῇ ἡμεδα-
πῇ κατοικίας ἢ ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν
ὑπάρχῃ τοιαύτη παντάπασιν, ἀρμόδιοι εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀ-
νακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταί.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς ναυταπάτας καὶ πειρατείας, ἀρ-
μόδιοι εἶναι οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1845
νόμου ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 189. Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ,
καὶ Σμύρνῃ προξενικά δικαστήρια δικάζουσιν, κατὰ τὰς δια-
τάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, τὰ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας

νων πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν πταίσματα, ἐφ' ὅσον
δὲν ἀντίκεινται τὰ ἐπιτόπια ἔθιμα ἢ αἱ συμβάσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα
330 καὶ ἐπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐξαίρειται τῶν περὶ δημοσίου
κατηγόρου ὀριζομένων.

Ὅσακις ὁ νόμος ἐπιβάλλει ποινὴν κρατήσεως, δύναται νὰ ἀντικα-
ταστήσωσιν αὐτὴν διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν διακοσίων (200).

αὐτῶν ἢ τὰ ἐπὶ πλοίων φερόντων ἑλληνικὴν σημαίαν πραττόμενα παρ' Ἑλλήνων πλημμελήματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται τὰ ἐπιτόπια ἔθιμα ἢ αἱ διπλωματικαὶ συμβάσεις.

Ἄρθρον 190. Ἐπὶ συναφῶν ἀξιοποιῶν πράξεων, τὸ προξενικὸν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὸν χωρισμὸν, ἐνεκεν ἰδιαιτέρων λόγων ἀφιεμένων εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 191.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ *ΑΦΑΔ'* νόμου).

Ὁ διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸς πρόξενος καὶ ὁ ἐν Σμύρνῃ γενικὸς πρόξενος, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ ἐκπληροῦσι κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου τὰ καθήκοντα τοῦ εἰσαγγελέως παρὰ τῷ οἰκείῳ ἑκάστῳ δικαστηρίῳ.

Ἄρθρον 192.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ *ΑΦΑΔ'* νόμου).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀνακριτὴς παραπέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη εἰσαγγελέως, ὅστις, ἐὰν πεισθῇ ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ κατηγορία, φέρει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἐὰν δὲ θεωρήσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ὑποβάλλει ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοιαύτην πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅπερ, ἐὰν ἀποδεχθῇ αὐτήν, ἀπαλλάσσει τὸν κατηγορούμενον ἄλλως παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη εἰσαγγελέως, ὅπως δι' αὐτοῦ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Ἐὰν ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας ὁ ἐκπληρῶν χρέη

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 191 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸς πρόξενος καὶ ὁ ἐν Σμύρνῃ γενικὸς πρόξενος ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντα τοῦ εἰσαγγελέως παρὰ τῷ οἰκείῳ ἑκάστῳ δικαστηρίῳ.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 192 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀνακριτὴς παραπέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη εἰσαγγελέως, ὅστις, ἐὰν πεισθῇ, ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ κατηγορία, φέρει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀμέσου κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἐὰν δὲ θεωρήσῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ὑποβάλλει ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοιαύτην πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅπερ, ἐὰν ἀποδεχθῇ αὐτήν, ἀπαλλάσσει τὸν κατηγορούμενον ἄλλως, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη εἰσαγγελέως, ὅπως δι' αὐτοῦ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

εἰσαγγελέως πεισθῇ, ὅτι ἡ πρᾶξις φέρει χαρακτῆρα πταισματος, παραπέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον, ὑποπρόξενον ἢ πρόεδρον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν. Διαφωνοῦντος δὲ τούτου ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρισμὸν τῆς πράξεως, ὑποβάλλεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 250 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 193.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ *ΑΦΑΔ'* νόμου).

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη εἰσαγγελέως ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως καὶ κλητεῖται τὸν κατηγορούμενον, τοὺς μάρτυρας, τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα πρόσωπα, κατὰ τὰ ἄρθρα 161—164 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Συντάσσει καὶ ὑποβάλλει μετὰ τῆς δικογραφίας τὸ κατηγορητήριον καὶ τὰς ἀπαιτούμενας προτάσεις, παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναπτύξῃ αὐτὰς καὶ προφορικῶς.

Εἰς τὸν ἐκπληροῦντα χρέη εἰσαγγελέως ἐπιτρέπεται ἵνα εἰσαγάγῃ ἀπ' εὐθείας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἰδίως δὲ ἐπὶ φυγοπόνω, ἀγυρτῶν, ἀλιπτῶν, ἐπαιτῶν καὶ ἐν γένει κατηγορουμένων ὑπόπτων φυγῆς.

Ἐὰν ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαχθεῖσα πρᾶξις ὡς πλημμέλημα, ἀποδεχθῇ ὅτι φέρει χαρακτῆρα πταισματος, δικάζεται ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλητῶς.

Ἄρθρον 194. Τῶν μαρτύρων, ὧν ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐμφάνισις ἀποβαίνει ἀνέφικτος ἢ εἰς ἄκρον δυσχερῆς, ἀναγινώσκονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, αἱ ἑνορκαὶ καταθέσεις.

Ἄρθρον 195.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ *ΑΦΑΔ'* νόμου).

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 193 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ὁ ἐκπληρῶν χρέη εἰσαγγελέως ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως καὶ κλητεῖται τὸν κατηγορούμενον, τοὺς μάρτυρας, τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα πρόσωπα, κατὰ τὰ ἄρθρα 161—164 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Συντάσσει καὶ ὑποβάλλει μετὰ τῆς δικογραφίας εἰς τὸ δικαστήριον τὸ κατηγορητήριον καὶ τὰς ἀπαιτούμενας προτάσεις, παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναπτύξῃ αὐτὰς καὶ προφορικῶς.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 195 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Κατὰ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων τῶν εἰρημένων τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων συγχωρεῖται ἔφεσις, ἐὰν κατεγνώσθῃ ποινὴ φυλακίσεως μείζων τῶν τριᾶκοντα ἡμερῶν κατὰ δὲ τῶν ἐρήμην μόνον ἀναικτοῦ ἐπιτρέπεται.

Κατὰ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων τῶν εἰρημένων τριῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἂν κατεγνώσθη ποινὴ φυλακίσεως μείζων τῶν τριῶν μηνῶν κατὰ δὲ τῶν ἐρήμην μόνον ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται. Ἡ τε ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἔφεσις συντάσσονται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ δικασάντος δικαστηρίου.

Ἄρθρον 196.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν ὡς καὶ ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶνε δεκαήμερος, λογιζομένη ἐπὶ μὲν τῆς ἐφέσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνακοπῆς ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης.

Ὁ ἀνακόπτων ἢ ὁ ἐκκαλῶν ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἀντίκλητον ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται αἱ προσήκουσαι κοινοποιήσεις ἄλλως αὐταὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 197. Ἡ ἔφεσις δύναται νὰ γείνη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου. Φέρεται δὲ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφετῶν καὶ ἔχει δυνάμιν ἀνσταλτικὴν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῆς αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 353—358 καὶ τῶν ἄρθρων 364—408 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 198.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύναται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὰς παρὰ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις.

Ὅσακις ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ φυλακίσεως εἶναι μείζων τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ὁ καταδικασθεὶς δύναται ν' ἀποσταλῇ, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκπληροῦντος χρέη εἰσαγγελέως, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν, ὅπως ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν του ἐν τινὶ τοῦ Κράτους φυλακῇ.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 196 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν ὡς καὶ ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, λογιζομένη ἐπὶ μὲν τῆς ἐφέσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνακοπῆς ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 198 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Αἱ παρὰ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύναται νὰ προσβληθῶσι δι' αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὰς παρὰ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις ἐπὶ τε πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 200. Ἀπαντες οἱ ἐν τῷ ὁθωμανικῷ Κράτει γενικοί πρόξενοι, πρόξενοι καὶ ὑποπρόξενοι, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν χηρεῖται ἡ θέσις αὐτῶν ἢ ἄλλως κωλύονται, καὶ οἱ τακτικοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταί, εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἀνακριτικοῦ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τὰ ὑφ' Ἑλλήνων πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν, ἀνευ παραγγελίας τῶν εἰσαγγελέων, νὰ ἐπιχειρῶσι πάντα τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων ἀπαιτούμενα καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν, κατὰ τοὺς ὅρισμους τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθόσον δὲν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ῥητὴ τροπολογία τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 201. Οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι διατάττουσι τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ διατελοῦσιν, εἰθισμένον τρόπον (α.) ἐπὶ κακουργημάτων, β.) ἐπὶ πλημμελημάτων, εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 5, καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὁ προφυλακισθεὶς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ βραδύτερον ἐντός 24 ὥρῶν.

Ἄρθρον 202. Ὅσακις κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὑπάρχῃ ἀφορμὴ προφυλακίσεως, ἢ ἐπροφυλακίσθῃ ὁ κατηγορούμενος, καὶ δὲν ὑπάρχωσιν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 236 τῆς ποινικῆς δικονομίας, δύναται ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ ἐπιτρέψῃ, ἐν οἰκῇ ποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως, τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν δώσῃ οὗτος ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσδιοριστέαν, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἐδαφίου 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῇ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν Ἀρχὴν, καὶ διορίσει προσέτι ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀντίκλητον, πρὸς ὃν γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπιπτοῦσαι ἀνακοινώσεις. Ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀνακαλεῖ τὴν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου διαταγὴν του, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 245 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 203. Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ.

ὑπαλλήλου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διὰ κλητῆρος καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων. Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι συμμορφοῦνται πρὸς τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς των ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν.

Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς διατάττει τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν των. Ἄμα ὡς συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος, καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὑρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ γινομένης παραχρῆμα ἐνώπιόν του ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια.

Ἄρθρον 204. Πᾶσα ἀνακριτικὴ πρᾶξις τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, δύο μαρτύρων καὶ υπογράφεται παρὰ πάντων ἂν δὲ δὲν ᾔηται δυνατόν νὰ προσληφθῶσι μάρτυρες δυνάμενοι νὰ υπογράψωσι, γίνεται τούτου ρητὴ μνεία. Ἐκάστη ἐκθεσις πρέπει νὰ υπογράφηται πρὸς τούτους παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἀπλῶς παρόντων διὰδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ ἂν δὲν δύναται ἢ δὲν θέλωσιν νὰ υπογράψωσι γίνεται τούτου μνεία ρητῇ. Ἄν δὲν ᾔηται δυνατόν νὰ παρευρεθῇ ὁ γραμματεὺς, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, οἱ ἀναγκαῖοι μάρτυρες, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος συντάσσει καὶ μόνος του τὴν ἐκθεσιν, βεβαίῳ ἐν αὐτῇ τὴν ἐλλείψει ταύτην. Οἱ μάρτυρες πρὶν ἐξετασθῶσιν ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταπτόμενον τρόπον, καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ, εἰ δυνατόν, τῶν κατηγορουμένων, ὃν αἱ παρατηρήσεις καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τούτο ἀναγκαῖον, νὰ ἐξετάσῃ τοὺς μάρτυρας κατ' ἰδίαν, ἀλλ' ὀφείλει τότε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ παρόντος τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 205. Οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εἰσαγγελέων ἢ ἀνακριτῶν παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσιν αὐτὴν ἀκριβῶς καὶ ταχέως, δύνανται δὲ καὶ αὐτοὶ ν' ἀπειθῶσι πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας καὶ ν' ἀναθέτω-

σιν εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου των τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, ὅταν πρόκηται νὰ ἐνεργηθῶσι μὲν ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἄλλὰ μακρὰν τῆς ἐδρᾶς αὐτῶν.

Ἄρθρον 206. Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης ἀποστέλλονται ἡ δικογραφία, τὰ πειστήρια καὶ ὁ κατηγορούμενος, ἐὰν ᾔηται προφυλακισμένος, εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 188 τοῦ παρόντος νόμου ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα.

Ἄρθρον 207. Οἱ παραγγελλόμενοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων πλοίαρχοι λαμβάνουσιν ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸν διαταγὴν, διαλαμβάνουσαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου, καὶ τὴν πρᾶξιν δι' ἣν οὗτος κατηγορεῖται, ὑπογεγραμμένην δὲ παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 208. Ὁ εἰσαγγελεὺς, λαβὼν τὴν δικογραφίαν, πράττει κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐκτὸς ὅταν ἐπροφυλακίσθῃ ὁ κατηγορούμενος, ὅτε ἡ μὲν ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἡ δὲ παρὰ τοῦ ἐν τῇ Ἀλδοδαπῇ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθεῖσα περὶ προφυλάξεως τοῦ κατηγορουμένου διαταγὴ θεωρεῖται ὡς ἐνταλμα συλλήψεως.

Ἄρθρον 209. Ἐπὶ πλημμελημάτων δύναται ὁ μὴ προφυλακισθεὶς ἢ δι' ἐγγυοδοσίας ἀπολυθεὶς κατηγορούμενος νὰ παρασταθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ διὰ πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 210. Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐξετασθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι αὐτῶν ἀναγινώσκονται ἐπὶ ἀκροατηρίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται οὗτο ὡς καὶ νέοι μάρτυρες νὰ κλητευθῶσι πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ ἐπὶ ἀκροατηρίου εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν ἡ ἀρμόδια δικαστικὴ Ἀρχὴ κρίνῃ τούτο ἀναγκαῖον, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ὁρίσμων τοῦ ἄρθρου 166 τῆς ποιν. δικονομίας. Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξετάσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι παρίστανται διὰ συνηγόρου, ἀναγινώσκονται πάντοτε εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 211. Ὁπου ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ τῶν ἀνακριτικῶν αὐτοῦ καθήκοντων, δύναται ἐπὶ τῇ ἀποχρῶντις ἡτιολογημένη αἰτήσῃ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξω-

περικῶν ὑπουργοῦ, νὰ διορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος ἀνακρι-
τικὸς ὑπάλληλος εἰς ἐκ τῶν διαμενόντων ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς
προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐγκρίτων καὶ ὅσον οἶόν τε καταλλήλων
Ἑλλήνων. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ δύναται νὰ διορισθῇ εἰς δεύτερος.

Ὁ οὕτω διορισθεὶς, ἀφοῦ ὁμῶς ἐνώπιον τοῦ προϊσταμέ-
νου τῆς προξεν. Ἀρχῆς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 § 6¹ νομοι-
σμένον ὄρκον, ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν
λοιπῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
παρόντος νόμου, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων τῶν ἁρθρῶν 201
καὶ 202, καθ' ἃς ἐνεργεῖ κατὰ παραγγελίαν τοῦ προϊστα-
μένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 212. Ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ
τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἐκπληροῦ ὁ νεώτερος τῶν ἐμμι-
σθῶν παρέδρων δικαστῶν ἐν Σμύρνῃ δὲ, ὁ ἐμμισθος πάρε-
δρος δικαστῆς.

Ἀπόντα ἢ κωλύμενον τὸν ἐκπληροῦντα χρέη ἀνακριτοῦ,
ἐν Κωνσταντινουπόλει μὲν καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ἀναπληροῦ ὁ
ἕτερος πάρεδρος δικαστῆς, ἐν Σμύρνῃ δὲ, ὁ γενικὸς πρόξενος
ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως
ταύτῃ δὲν δύναται οὗτος νὰ ἐκπληροῦ συνάμα καὶ χρέη εἰ-
σαγγελέως.

Ἄρθρον 213. Οἱ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν προξενικῶν
δικαστηρίων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρ-
νης πρόξενοι ἢ ὑποπρόξενοι, διατελοῦσι πάντοτε ἀνακριτικοὶ
ὑπάλληλοι, ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιφερείας, ὅ-
πως καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ἐνεργοῦσιν εἴτε κατὰ παραγγελίαν
τοῦ ἐκπληροῦντος χρέη εἰσαγγελέως παρὰ τῷ προξενικῷ
δικαστηρίῳ ἢ τοῦ παρ' αὐτῷ ἀνακριτοῦ, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγ-
γέλματος.

Περατωθεὶς τῆς ἀνακρίσεως, ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
τὴν δικογραφίαν ὅσον οἶόν τε ταχέως εἰς τὸν ἐκπληροῦντα
χρέη εἰσαγγελέως, ἐκτὸς ἀν' ἢ ἀξιόποινος πράξις χαρακτηρί-
ζεται ὡς κακούργημα, ὅτε ἀποστέλλουσι τὴν δικογραφίαν
εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐν Ἑλλάδι εἰσαγγελέα, συμμορφούμενοι
πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 214. Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα κατὰ τὸ ὁθωμα-
νικὸν Κράτος ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς δύνανται ν' ἀ-
νατεθῶσι διὰ Β. Διατάγματος, ἐν ἀνάγκῃ, εἰς ἕτερον ὑπάλ-
ληλον, ὑπαγόμενον εἴτε εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἴτε εἰς
τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ

ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, συνεννοουμένου μετὰ τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται ν' ἀνατεθῶσι καὶ τὰ
καθήκοντα τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως ἐπὶ ποινικῶν ἀνα-
κρίσεων εἰς ὑπάλληλον, ὑπαγόμενον εἰς ἐν τῶν ρηθέντων δύο
ὑπουργείων.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω διοριζόμενοι ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 215.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου).

Τὰ περὶ ιδιώτου κατηγόρου ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡ-
ρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ ἐνώπιον τῶν προξενικῶν ποινικῶν
δικαστηρίων, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Κατὰ τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν δὲν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος, ὡς
πρὸς τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν εἰδικῶς οὗτος διέλαβεν, ἰσχύου-
σιν αἱ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐφ' ὅσον εἰς τοῦτο δὲν
ἀντίκεινται οἱ ἐγγώριοι νόμοι, τὰ ἔθιμα καὶ αἱ συνθῆκαι.

Ἄρθρον 216.⁽²⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔ' νόμου).

Αἱ περὶ κακοδικίου διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 65 τῆς ποινικῆς
δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τοῖς ἁρθροῖς 186—214
τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους προξενικοὺς ὑπαλ-
λήλους ἀρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν
δικαστήρια εἶνε τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 66 τῆς αὐ-
τῆς δικονομίας σημειούμενα, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν
ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8
Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου νόμος.

Οἱ προϊστάμενοι τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ οἱ ἀναπλη-
ρωταὶ αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ πρόεδροί καὶ οἱ ἐμμισθοὶ πάρεδρου

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 215 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Τὰ περὶ ιδιώτου κατη-
γόρου ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ ἐνώπιον
τῶν προξενικῶν ποινικῶν δικαστηρίων, καθ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς
τὸν παρόντα νόμον.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 216 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Αἱ περὶ κακοδικίου δια-
τάξεις τοῦ ἁρθροῦ 65 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς
τοὺς ἐν τοῖς ἁρθροῖς 188—214 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανομένους
προξενικοὺς ὑπαλλήλους ἀρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀ-
γωγῶν δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ 66 τῆς αὐτῆς
δικονομίας σημειούμενα, καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ
διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 67 αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς
κακοδικίου νόμος.

δικασταὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ προξενικῶν δικαστηρίων ἀπολαύουσιν ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἐδάφια 3 καὶ 5 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Καθήκοντα διεργνηῶν καὶ λιμεναρχῶν.

"Ἀρθρον 217. Οἱ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας διωρισμένοι παρὰ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν διεργνηεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις Ἀρχαῖς, διεργνηνεύουσι τὰς νομίμους ἀξιώσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπερασπίζουσι τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

"Ἀρθρον 218. Οἱ διεργνηεῖς ἐνεργοῦσι πάντοτε κατ' ἐντολὴν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ἀπαγορευομένου αὐτοῖς, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 20 μέχρι 200 δραχμῶν, νὰ ἐπιχειρήσωσι διεξαγωγὴν οἰασδήποτε ὑποθέσεως παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις Ἀρχαῖς, ἄνευ ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης, ὅτε ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσιν εὐθὺς τὴν αἰτίαν εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν.

"Ἀρθρον 219. Οἱ διεργνηεῖς μεταφράζουσιν ἐκ τῆς ἐγχωρίου γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀνάπαλιν, ἡ δὲ μετάφρασις θεωρεῖται ἐπίσημος.

"Ἀρθρον 220. Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ, Σμύρνῃ καὶ Σουλινᾷ λιμεναρχαὶ ἐκδίδουσιν ἢ ἐπιθεωροῦσι τὰ ἀποδημητήρια τῶν πλοίων ἔγγραφα καὶ τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, ἐνεργοῦσι τὰς ἐπισκέψεις τῶν πλοίων καὶ πᾶσαν ἄλλην κατὰ τὸν νόμον ἀναγκαίαν εἰς τὸν κατάπλουον ἢ ἀπόπλουον αὐτῶν πράξιν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ ὑπογράφουσι κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Προξενικὴ διατέμνησις.

Κεφάλαιον Α'.

Τέλη τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων.

"Ἀρθρον 221. Δι' ὅλας τὰς πράξεις, ἅς αἱ προξενικαὶ Ἀρ-

χαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξιαρχοὶ, εἴτε ὡς συμβολαιογράφοι, εἴτε κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν ἢ δικαστικῶν αὐτῶν καθηκόντων, πληροῦνται προξενικὸν τέλος, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων.

"Ἀρθρον 222. Τὸ προξενικὸν τέλος εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρονόμενον τέλος σημάτων, πλέον ἐνὸς δεκάτου, ὡς αἰς τὸ τέλος εἶναι τῆς ἀξίας πρὸς τὸ διπλάσιον δὲ πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ὡς αἰς τὸ τέλος εἶναι τῆς τάξεως.

"Ἀρθρον 223. Οὐδὲν ἔγγραφο, δι' ὃ δὲν κατεβλήθη ἤδη τὸ ἀνήκον προξενικὸν τέλος, εἶναι δεκτὸν ἐνώπιον οἰασδήποτε προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ προξενικοῦ πράκτορος, πρὶν ἢ καταβληθῇ τὸ τέλος τοῦτο.

"Ἀρθρον 224. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα, ὧν ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάτων ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὰνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται ἐν Ἑλλάδι εἰς τέλος σημάτων τὰ ἔγγραφα, ὧν ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

"Ἀρθρον 225. Αἱ πράξεις ἐν γένει γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χαρτοῦ καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἐκάστου φύλλου τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας κοινοῦ μεγέθους καὶ ἡ σελὶς τριάκοντα στίχους. Τὸ τέλος ὀφείλεται ἐπὶ ἐκάστου φύλλου, ὅσον μέρος αὐτοῦ καὶ ἂν ᾖ γεγραμμένον.

"Ἀρθρον 226. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν ὀκτώ (8) διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις αὐτῶν, ἐκ δραχμῶν δύο (2).

"Ἀρθρον 227. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἔγγραφων τῶν παρουσιαζομένων πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις ὀριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρονόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἧς ὁ ζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὀρίζουσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθήκαι.

"Ἀρθρον 228. Ἐπιτρέπεται ἡ δωρεὰν ἐκδοσις ἢ ἐπιθεώρησις διαβατηρίου.

α) Πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν πρεσβειῶν, ἑλληνικῶν ἢ ξένων, καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

β) Πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ἑλληνικοῦ ἢ ξένου προξενικοῦ κλάδου.

γ') Πρὸς ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα·

δ') Πρὸς τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους, βεβαιουμένης τῆς ἀπορίας ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου διὰ τῶν ἐξῆς· ἀεκδίδεται ἢ ἐπιθεωρεῖται δωρεάν, τοῦ κομιστοῦ ὄντος ἀπόρου.»

Ἄρθρον 229. Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρὸν νεται ἐν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν (1 καὶ 1) 2 0/0 ἐπὶ τοῦ παρακατατιθεμένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 230. Ἐπὶ πάσης εἰσπράξεως χρημάτων, γινομένης αἰτήσῃ ἡμεδαποῦ ἢ ξένου, εἴτε διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε δι' ἄλλου τίτλου, πληρόνεται ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 0/0).

Ἄρθρον 231. (1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου.)

Ἡ κινητὴ περιουσία τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀποβιούντων Ἑλλήνων ὑπόκειται εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου τέλους, ἀπαράλλάκτως, ὅπως καὶ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐν αὐτῷ ἰσχυόντων νόμων.

Ἄρθρον 232. Διὰ τὴν σύνταξιν ὑπομνήματος (τακριοῦ) πρὸς τὰς ὀθωμανικὰς καὶ ἄλλας ἐν μὴ χριστιανικαῖς χώραις Ἀρχάς, ὡς αἱ ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ ἰδιώτου εἶναι ἀναγκαῖον, πληρόνονται δραχμαὶ ὀκτώ (8).

Ἄρθρον 233. (2) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου.)

Διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐγχωρίου γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰν ἀπάλιν μετάφρασιν, τὴν γινομένην παρὰ τῶν διερμηνέων κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ χριστιανικὰς χώρας, ἐν αἷς διατηροῦνται ἔμμισθοι διερμηνεῖς, πληρόνονται καθ' ἕκαστον φύλλον τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἢ τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως δραχμαὶ ὀκτώ (8).

Ἄρθρον 234. Οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 234 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Ἡ κινητὴ περιουσία τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀποβιούντων Ἑλλήνων ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ νενομισμένου τέλους, ἀπαράλλάκτως, ὅπως καὶ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1865 νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

(2) Ἀρχικὸν ἄρθρον 233 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐγχωρίου γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὰν ἀπάλιν μετάφρασιν, τὴν γινομένην παρὰ τῶν διερμηνέων κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας, πληρόνονται καθ' ἕκαστον φύλλον τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἢ τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως δραχμαὶ ὀκτώ (8).

χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες ἐνήλικοι πολῖται Ἑλλήνες πληρόνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἐπομένους διακρίσεις·

α) Οἱ τραπεζῖται, οἱ μεγαλέμποροι καὶ οἱ κτηματῖαι οἱ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ζῶντες, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Σμύρνῃ, Βουκουρεστίῳ Γαλαζίῳ, καὶ Βραχίλᾳ δραχ. ἐξήκοντα (60), ἐν πάσαις δὲ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι, τεσσαράκοντα (40).

β) Οἱ ἔμποροι, οἱ ἐργοῦνται ἀρχαὶ καὶ οἱ μεστῖται ἐν γένει, ἐν μὲν ταῖς ἄνω σημειωθείσαις πόλεσι δραχ. τριάκοντα (30)· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς, εἴκοσι (20).

γ) Οἱ ἔμποροι ὑπάλληλοι, οἱ μικρέμποροι, οἱ βιομηχανοὶ καὶ οἱ μετερχόμενοι ἐν γένει ἐπιτήδευμα βιοποριστικὸν ἐν ἰδίῳ ἐργαστηρίῳ, ἐν μὲν ταῖς σημειωθείσαις πόλεσι δραχ. δέκα πέντε (15)· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς, δέκα (10).

δ) Οἱ περιάκται (colporteurs) καὶ οἱ παν τὸς εἶδους ἐργάται καὶ χειρῶνακτες, δραχ. δύο.

ε) Οἱ ἐπιστήμονες ἱατροὶ, οἱ δικηγόροι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἀναλόγως τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν· καὶ οἱ μὲν τῆς α' πληρόνουσι δραχ. ἐξήκοντα (60), οἱ δὲ τῆς β' τριάκοντα 30, καὶ οἱ τῆς γ' δεκάπέντε (15). Εἰς τὴν τελευταίαν ὑπάγονται καὶ οἱ δικολάβοι.

Τῆς πρώτης κατηγορίας ἱατροὶ δικηγόροι καὶ φαρμακοποιοὶ, μόνον ἐν ταῖς ἄνω σημειωθείσαις ἑπτὰ πόλεσι λογιζοῦνται ὑπάρχοντες.

Οἱ ἱερεῖς, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος διαμονητηρίου.

Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους τοῦ διαμονητηρίου.

Ἄρθρον 235. Οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ συντάξωσι κατάλογον ἀλφαβητικὸν τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐνὸς ἑκάστου μονίμως παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, διηρημένον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀριζομένας ἑπτὰ τάξεις.

Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου συμπράττει τριμελής ἐπιτροπὴ, ἐκλεγομένη ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς μεταξὺ τῶν ἐγκριτωτέρων Ἑλλήνων.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι ἀνανεοῦνται ἀνὰ πᾶσαν ἑπταετίαν.

Πρὸς ταχυτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῶν πρώτων καταλό-

γων περάτωσιν δύναται τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰπουρ-
γειὸν νὰ διορίσῃ ἓνα ἢ πλείονας ὑπαλλήλους μέχρι τριῶν
εἰς ἐκάστην τῶν πολυπληθεστέρων προξενικῶν περιφερειῶν,
ἡ δὲ μισθοδοσία ἐκάστου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δια-
κοσίας 200 δραχμὰς κατὰ μῆνα, μῆτε νὰ διαρκέσῃ πλέον
τῶν ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 236. Τὴν 1 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους οἱ κατὰ-
λογοὶ ἐκτίθενται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς εἰς
γνώσιν ἐκάστου μέχρι τῆς 24 Δεκεμβρίου, γνωστοποιουμέ-
νου τούτου ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς διὰ τῶν ἐγγυρίων
ἐφημερίδων, ὅπου ὑπάρχουσι, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεων ἐπὶ
τῆς θύρας τοῦ προξενικοῦ γραφείου καὶ ἄλλων μερῶν τῆς
πόλεως, ὅπου εἶναι ἐφικτόν.

Ἄρθρον 237. Ἡ τριμελής ἐπιτροπὴ συνερχομένη τρίς
τῆς ἐβδομάδος, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἀκροάζεται τὰ
παράπονα τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῆς τυχόν ἐσφαλμένης
κατατάξεως αὐτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ παραδεκτοῦ
ἢ μὴ.

Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς εἶναι ἀνέκκλητοι καὶ καταχωρίζον-
ται ἐν πρακτικῷ, ὅπερ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ
γραφείως τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, ὅπου ὑπάρχουσιν, ἐν ἐλλεί-
ψει δὲ αὐτῶν ὑφ' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὑπο-
γράφεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως ἢ τοῦ
γραφείως.

Τὴν 5 Ἰανουαρίου ὁ κατάλογος καθίσταται ὀριστικός.

Ἄρθρον 238. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἡ προξενικὴ
Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ πάντα τὰ διαμονητήρια τῶν ἐν
τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων Ἑλλήνων, ὧν τὰ τέλη καθί-
στανται οὕτω ἀπαιτητά.

Ἄρθρον 239. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὀφείλουσιν ἐν ἀρχῇ
ἐκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλλωσιν ἀντίγραφα, κεκυρωμένα παρ'
αὐτῶν, τῶν καταλόγων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας ἐνὸς ἐκά-
στου μονίμως παρεπιδημούντων Ἑλλήνων εἰς τὴν ἀμέσως
προϊσταμένην αὐτῶν προξενικὴν Ἀρχήν, πρὸς ἐκδοσὶν τῶν
διαμονητηρίων, ἅτινα λαμβάνοντες παρ' αὐτῆς εἰσπράτ-
τουσι τὸ τέλος κρατοῦντες δ' ἐξ αὐτοῦ τὸ ἥμισυ πρὸς ἴδιον
ὄφελος, διαβιβάζουσι τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὴν προϊσταμένην
προξενικὴν Ἀρχήν, ἵνα καταλογισθῇ εἰς τὰς λοιπὰς εἰσ-
πράξεις τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 240. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητη-

ρίου δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ
τέλους. Ἡ δὲ εἴσπραξις δύναται νὰ ἐκβιασθῇ, περιεπατομέ-
νου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ
παντὸς νομίμου μέσου, μὴδὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως
ἐξαιρουμένης.

Ἄρθρον 241. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβάλῃ οἰανδήποτε ἀνα-
φορὰν εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχήν, ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν προστα-
σίαν αὐτῆς, ἐὰν προηγουμένως δὲν κατέβαλε τὸ τέλος τοῦ
διαμονητηρίου τοῦ τε ἀρξάμενου καὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἄρθρον 242. Ὁ προϊστάμενος τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς διο-
ρίζει ἓνα ἢ πλείονους εἰσπράκτορας, εἰς οὓς ὑπ' εὐθύνην του
ἀνατίθῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκ τῶν διαμονητηρίων τελῶν.

Ἐκαστος τῶν εἰσπρακτῶρων λαμβάνει δέκα ἐπὶ τοῖς ἐκα-
τὸν ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ.

Ὅπου ὑπάρχει εἰδικὸς ταμίης, ὁ διορισμὸς τῶν εἰσπρα-
κτῶρων γίνεται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προ-
ξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμίου, ὅντος συνυπευθύνου.

Οἱ εἰσπράκτορες οὐδὲν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐκβια-
στικὸν μέσον, ἀνευ γραπτῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς
προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἐκαστος εἰσπράκτωρ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐ-
τοῦ, δίδει πρὸς τὸν Δημόσιον ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς
προξενικῆς Ἀρχῆς ἀνάλογον ἐγγύησιν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ.

Ἄρθρον 243. Δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν, γινομένην κατ'
αἵτησιν ἰδιώτου, ἢ χάριν ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, πληρό-
νται τὰ ἐξῆς τέλη.

Ἐκτὸς μὲν τοῦ προξενικοῦ γραφείου, ἀλλ' ἐντὸς τῆς ἑδρας
τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τοῦ γενικοῦ προξένου, προξένου, ἐμμίσθου παρέδρου καὶ
προέδρου προξενικοῦ δικαστηρίου τὴν ἡμέραν δρ. 10

» » τὴν νύκτα » 15

Τῶν λοιπῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, προξενικῶν πρακτῶ-
ρων καὶ πράγματογνομόνων, τὴν ἡμέραν δρ. 6

» » τὴν νύκτα » 8

Τρεῖς ὥραι λογίζονται δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν
διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὥρων δὲν δύνανται νὰ λογισθῶ-
σιν εἰμὴ δύο ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, καθ' ὅλον τὸ
ἡμερονύκτιον, ἀδιακρίτως λαμβανόμενον,

Τοῦ γενικοῦ προξένου, ἐμμίσθου παρέδρου καὶ προέδρου

προξενικοῦ δικαστηρίου δραχ. 20

Τῶν λοιπῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων, προξενικῶν πρακτόρων καὶ πραγματογνωμόνων δραχ. 12

Τὰ τέλη ἐνασχολήσεων τῶν πραγματογνωμόνων ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς.

Ἄρθρον 244. Οὐδὲν πληρόνεται τέλος διὰ τὴν παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις Ἀρχαῖς αὐτοπρόσωπον παράστασιν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, οἰοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ τὴν παράστασιν προκαλέσας λόγος.

Οὐδὲν ὡσαύτως πληρόνεται τέλος διὰ τὰς ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἐνασχολήσεις ἐν γένει τῶν κατὰ τὸ ὁθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας διωρισμένων διερμηνέων.

Ἄρθρον 245. Ἐκτὸς τῶν τελῶν ἐνασχολήσεως πληρόνεται καὶ τὰ ἐξόδα πορείας τοῦ ἐνασχοληθέντος ὑπαλλήλου ἢ πραγματογνώμονος· ταῦτα δὲ εἶναι τὸ ἀγώγιον καὶ ὁ ναῦλος.

Ἄρθρον 246. Τὰ τέλη ἐνασχολήσεως καὶ τὰ ἐξόδα πορείας πληρόνεται διὰ καταλόγου κηρυττομένου ἐκτελεστοῦ ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ προξενικοῦ πράκτορος. Ἀλλὰ δύναται νὰ γείνη προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς ἢ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, οἵτινες ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 247.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες, λαμβάνουσι δι' ἐκάστην κοινοποίησιν δικογράφου, ἂν μὲν ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ προξένου, δραχ. 1,50.

Ἐὰν δὲ ἀνάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, δραχ. 3.

Διὰ πᾶσαν δὲ σύλληψιν λαμβάνουσι δραχ. 5.

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 247 τοῦ ΧΝ5' νόμου. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσι δι' ἐκάστην κοινοποίησιν δικογράφου.

Ἐὰν μὲν ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνέκκλητον δικαιοδοσίαν τοῦ προξένου δραχ. 1,50

Ἐὰν δὲ ἀνάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου » 3.—

Διὰ πᾶσαν δὲ σύλληψιν λαμβάνουσι » 5.—

Λαμβάνουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἐξόδα πορείας, κατὰ τὸ ἄρθρον 245.

Λαμβάνουσι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἐξόδα πορείας, κατὰ τὸ ἄρθρον 245.

Οἱ δικαστικοὶ οὗτοι κλητῆρες λαμβάνουσιν ἐπίσης διὰ πᾶσαν ποινικὴν κοινοποίησιν τὰ κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν νόμιμα τέλη.

Ἄρθρον 248.⁽¹⁾ (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου.)

Ὁ ἐπιδίδων πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα δικόγραφον, ὅπως δι' αὐτοῦ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν διαμένοντα ἀντίδικόν του, ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς, καὶ δραχμὰς τρεῖς, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν κοινοποιῶντα τὸ δικόγραφον προξενικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην.

Ἄρθρον 249. Οἱ πένητες ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τῶν τελῶν, ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀστικῆς ἢ ἐμπορικῆς αὐτῶν δίκης· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ δικαίωματος τῆς πενίας ἐξατιμούμενος.

α) Προσαγγαγὴ εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν ἀποδεικτικὸν πενίας, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγκριτωτέρων Ἑλλήνων τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ θεβαιώσωσιν ἐνὸρκως ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου τὴν ἀνέχειαν τοῦ αἰτοῦντος· β) ὁμολογία ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ πρόσδοσις αὐτοῦ δὲν ἀρκεῖ ἵνα πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, χωρὶς νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, καὶ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτά, ὅταν βελτιωθῇ ἡ κατὰστασις του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐβεβαίωσαν ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

Καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ, ὄντες ἄποροι, δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσι τοῦ ἡμίσεος ἢ καὶ τοῦ ὅλου τῶν τελῶν, α) ἂν ἡ προξενικὴ τοῦ ἀλλοδαποῦ Ἀρχὴ χορηγῇ τὴν αὐτὴν ἀτέλειαν εἰς Ἑλ-

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 248. Ὁ ἐπιδίδων πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖα δικόγραφον, ὅπως δι' αὐτοῦ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν διαμένοντα ἀντίδικόν του, ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς, καὶ δραχμὰς τρεῖς, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν κοινοποιῶντα τὸ δικόγραφον οἰκτεῖον προξενικὸν κλητῆρα.

ληνας άπόρους, 6') άφού αύτη βεβαιώση έγγράφως τήν άπορίαν του άλλοδαπού.

Κεφάλαιον Β'.

Τέλη των ναυτιλιακων πράξεων.

"Αρθρον 250. Τα εις τας προξενικας Αρχάς και τους προξενικούς πράκτορας πληρονόμενα ναυτιλιακά τέλη εισί τα ακόλουθα.

Έδαφ. 1. Διά τα άποδημητήρια (1) πλοίου ιστιοφόρου ενεργήσαντος φόρτωσιν ή εκφόρτωσιν ή και άμφοτέρω. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου, μέχρι των 300 (2) λεπ. 14.

Έδαφιον 2. Διά τα άποδημητήρια πλοίου ιστιοφόρου προσορμιζόμενου προς συμπλήρωσιν του φορτίου ή της εκφορτώσεώς του, ή και άμφοτέρω, εάν επλήρωσεν ήδη το άνωτέρω ύπ' αριθ. 1 τέλος εις προλαβόντα λιμένα, εις εκαστον των επομένων λιμένων. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 7.

Έδαφιον 3. Διά τα άποδημητήρια άτμοπλοίου εις άμφοτέρας τας άνω περιστάσεις. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 10.

(1) Τα άποδημητήρια συμπεριλαμβάνουσι το σύνολόν όλων των διατυπώσεων και έγγραφων, όσα συνήθως απαιτούνται κατά τον κατάπλου και απόπλου, ήτοι 1) δήλωσιν της άφίξεως 2) πιστοποιήσεις άφίξεως και αναχωρήσεως 3) ύγειονομικήν έκθεσιν 4) επιθεώρησιν του ήμερολογίου, της άδείας αναχωρήσεως και του ναυτολογίου 5) επιθεώρησιν και καταχώρισιν δηλωτικών εισαγωγής ή εξαγωγής πραγματειών 6) δήλωσιν άπλής προσορμίσεως 7) παρακατάθεσιν και έκθέσεις παρακαταθέσεως παντός έγγράφου συνταχθέντος υπό του πλοιάρχου, εν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ή άλλης αξιοποιού πράξεως, γεννήσεως ή αποβιώσεως 8) άσάυτως παρακατάθεσιν και έκθεσιν παρακαταθέσεως πάσης διαθήκης ή απογραφής, γενομένης κατά τον διάπλου, και των εν αύτῃ καταγεγραμμένων πραγμάτων 9) έκδοσιν ή επιθεώρησιν ύγειονομικής πιστοποιήσεως 10) πᾶσαν έκθεσιν περί καταβολής ή έγυσοδοσίας των αναγκαίων των έξόδων διά τήν επάνοδον, τήν θεραπείαν ή τον ένταφιασμόν ναυτῶν άρθεύτων εις τήν ξηράν, και 10) πιστοποιητικόν, οιονδήποτε, απαιτούμενον υπό των έγχωρίων διά τον απόπλου του πλοίου.

(2) Τέλος δέν όφείλεται επί του περιπλέον των 300 τόνων.

Έδαφ. 4. Διά τα άποδημητήρια πλοίου ιστιοφόρου ή άτμοπλοίου εκουσίως ή κατ' ανάγκην προσορμιζόμενου χωρίς ν' αποβιάση ή νά επιβιάση ούτε φορτίον, ούτε πραγματείας, ούτε επιβάτας, εάν ή προσόρμισις διαρκέση πλέον των 24 ώρων. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 4.

Έδαφ. 5. Διά τα άποδημητήρια πλοίου ή άτμοπλοίου εκουσίως ή κατ' ανάγκην προσορμιζόμενου χωρίς ν' αποβιάση ή νά επιβιάση ούτε φορτίον, ούτε πραγματείας, ούτε επιβάτας, εάν ή προσόρμισις διαρκέση όλιγώτερον των 24 ώρων. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 2.

Έδαφ. 6. Δηλωτικόν εξαγωγής πραγματειών, όσάκις ζητήση αυτό ο πλοίαρχος. Τέλος πάγιον. μέχρι 10 τόν. δραχ. 1 από 10-20 » » 2 από 20-100 » » 4 υπέρ των 100 » 6

Έδαφ. 7. Δήλωσις ναυσιβλαβείας ή άβαρίας μετ' εξέτασεως ή μή του πληρώματος ή των επιβατών. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 5.

Έδαφ. 8. Μεταβολή ναυτολογίου (1) και (2) τ. πάγ. δι' εκαστον ναύτην επιβιβαζόμενον ή αποβιβαζόμενον λ. 75.

Έδαφ. 9. Μεταβολή ναυτολογίου ένεκα επιβιβάσεως ή αποβιβάσεως επιβατών [1 ή 6' και 2] τέλος πάγιον δι' εκαστον επιβάτην δραχ. 1.

Έδαφιον 10. Έκθεσις επισκέψεως πλοίου. τέλος αναλογικόν επί εκάστου τόνου μέχρι των 300 λεπ. 2.

(1) α') Αί μεταβολαί, αί υπερβαίνουσαι το τρίτον του πληρώματος, δέν υπόκεινται εις τέλος 6') ώσαύτως δέν όφείλεται τέλος διά τους αποπεμπομένους ναύτας ή δι' άλλα άτομα επιβιβαζόμενα ή αποβιβαζόμενα κατά διαταγήν ή άδεία του προξένου.

(2) Δέν εισπράττεται τέλος επί των άτμοπλοίων, ούδ' επί των πλοίων των μεταφερόντων μόνον επιβάτας. Το τέλος πληρώνεται μέχρις εξ μόνον ατόμων επιβιβασθέντων ή αποβιβασθέντων, διά δέ τα περιπλέον δέν εισπράττεται τέλος.

Ἐδάφιον 11. Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

τ. πάγ.	μέχρι 100 τόν. λ. 50
ἐπὶ ἐκά-	ἀπὸ 100-200 τ. δρ. 1
στου	ὑπεράνω τῶν 200 τ. » 2
φύλλου	

Ἐδάφ. 12. Δι' ἐκάστην ἀντικατάστασιν ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου, ἢ τοῦ ἡμερολογίου ἢ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως ἢ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως (1)

τέλος	μέχρι 100 τόν. δρ. 1
πάγιον	ἀπὸ 100-200 τ. » 2
	ὑπεράνω τῶν 200 » 4

Ἐδάφ. 13. Ὡσαύτως δι' ἔκδοσιν προσωρινοῦ διπλώματος ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ὀριστικοῦ.

τέλος	πάγιον δρ. 1
-------	--------------

Ἐδάφ. 14. Διὰ προσωρινὸν διπλῶμα μετὰ ναυτολογίου, ἐκδιδόμενον ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ξένου πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 § 7 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, ἵνα μεταβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

τέλος	μέχρι 100 τόν. δρ. 15
πάγιον	ἀπὸ 100-200 τ. » 25
	ὑπεράνω τῶν 200 » 40

Ἐδάφ. 15. Δι' ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων, ὅσας τις τοιαύτη μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων κατασταθῇ ἀναγκαῖα καὶ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, καταχωριζομένη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐπιθεωρητέου ἐγγράφου.

τέλος	μέχρι 100 τόν. δρ. 1
πάγιον	ἀπὸ 100-200 τ. » 2
	ὑπεράνω τῶν 200 » 3

Ἄρθρον 251. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις, ὅσας δύναται νομίμως νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ἢ οἱ προξενικοὶ πρά-

(1) Ἡ προσθήκη ἢ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου θεβαιουμένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ προστιθεμένου ἢ τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν διδομένου ἐγγράφου.

κτορες, μὴ περιλαμβανομένας δὲ ῥητῶς ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1—15 τοῦ προηγουμένου 250 ἄρθρου, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Α'. κεφαλαίου τῆς προξενικῆς διατιμῆσεως.

Ἄρθρον 252. Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις 250 καὶ 251 ὀριζομένων ναυτιλιακῶν τελῶν, τὸ προξενικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Θεσσαλονίκῃ, Λονδίνῳ καὶ Σμύρνῃ γενικὰ προξενεῖα καὶ τὰ ἐν Γαλαζίῳ, Μασσαλίᾳ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστη προξενεῖα εἰσπράττουσιν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων ἐλληνικῶν πλοίων δύο λεπτὰ κατὰ τόνον.

Τὸ ποσὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖ νοσοκομείων, ἢ εἰς ἐλέη καὶ εἰς ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Κεφάλαιον Γ'.

Περὶ ἐνσήμου.

Ἄρθρον 253. Τὰ παρὰ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν ἐκκαθαριζόμενα τέλη τῶν τε διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ ναυτιλιακῶν πράξεων ἐν γένει εἰσπράττονται δι' ἐπιθέσεως ἐνσήμου (κινήτου χαρτοσήμου) ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ εἰσπρακτέον τέλος.

Τὰ τέλη ἐνασχολήσεων, ὅσα πληρόνουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἰδιῶται, εἰσπράττονται ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ, ἐπιτιθεμένου τοῦ ἀναλόγου ἐνσήμου ἐπὶ τοῦ κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ καταλόγου.

Ἄρθρον 254. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ περὶ τοῦ ἐνσήμου τῶν τε ἐμμίσθων καὶ ἀμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν, ἥτοι τοῦ σχήματος, τῆς διαιρέσεως τῶν κλάσεων, τοῦ ἐλέγχου, τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πάντα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τῶν παραβάσεων τῶν περὶ αὐτοῦ σχετικῶν διατάξεων.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἀπαγορεύσεις.

Ἄρθρον 255. Εἰς τὸν ἐμμίσθον προξενικὸν ὑπάλληλον

ἀπαγορεύεται ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ μετέρχηται τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον.

Ἄρθρον 256. Εἰς τὸν προξενικὸν ὑπάλληλον, εἴτε ἔμμισθον εἴτε ἄμισθον, ἀπαγορεύεται νὰ ἀγοράζῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πράγματα πωλούμενα ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Ἡ παράβασις ἐπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως καὶ πειθαρχικὴν ποινὴν 50—300 δραχμῶν κατὰ τοῦ παραβάτου.

Εἰς τὸν προξενικὸν ὑπάλληλον, εἴτε ἔμμισθον εἴτε ἄμισθον, ἀπαγορεύεται νὰ δεχθῇ παρὰ ξένης κυβερνήσεως οἰκονομικὰ ὑπηρεσίαν ἢ παράσημον, ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 257. Ἄνευ ἀδείας ἐπίσης τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου οὐδεὶς δύναται νὰ δεχθῇ δωρεάν, γενομένην αὐτῷ ἢ τῇ συζύγῳ ἢ τοῖς ἀνηλίκοις αὐτοῦ τέκνοις παρ' οἰοῦντος, εἴτε ἡ δωρεὰ ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε μὴ.

Ἄρθρον 258. Οὐδεὶς προξενικὸς ὑπάλληλος, ἔμμισθος ἢ ἄμισθος, δύναται ἄνευ τῆς προσηκούσης ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς ν' ἀπομακρύνηται τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ 30—300 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ προξενικῶν πρακτορείων.

Ἄρθρον 259. Τὰ προξενικά πρακτορεῖα συνιστῶνται καὶ καταργοῦνται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τῆς ἀρμοδίας προϊσταμένης προξενικῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῇ γνωμοδοτήσῃ τῆς ἀρμοδίας πρεσβείας, ἢ, ἐλλείψει αὐτῆς, τῇ γνωμοδοτήσῃ τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους γενικοῦ προξενείου· τὸ Β. Διάταγμα μνημονεύει τῆς τε προτάσεως καὶ τῆς ἐγκρίσεως.

Ἄρθρον 260. Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου προξενικοῦ πρακτορείου, ἂν δὲν κανονισθῇ ἄλλως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκτείνεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἐφ' ἣς καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐγγωρίου διοικητικῆς ἀρχῆς, τῆς ἐδρευούσης ὅπου καὶ ὁ προξενικὸς πράκτωρ.

Ἄρθρον 261. Ἐκάστου προξενικοῦ πρακτορείου προϊστάται προξενικὸς πράκτωρ.

Εἰς θέσιν προξενικοῦ πράκτορος δύναται νὰ διορισθῶσι

καὶ ἀλλοδαποί. Δέον ὅμως οἱ διοριζόμενοι νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 262. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, τῇ προτάσει τῆς προϊσταμένης τοῦ πράκτορος προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τῇ γνωμοδοτήσῃ τῆς ἀρμοδίας πρεσβείας.

Ἄρθρον 263. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὁμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προϊσταμένης αὐτῶν προξενικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 264. Ἡ προϊσταμένη προξενικῇ Ἀρχῇ δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ προξενικοῦ πράκτορος, νὰ χορηγήσῃ αὐτῷ ἄδειαν ἀπουσίας μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν. Μακροτέραν δὲ ταύτης μέχρι τριῶν μηνῶν μόνον ἡ ἀρμοδία πρεσβεία, ἢ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 265. Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ προξενικοῦ πράκτορος ἡ προϊσταμένη προξενικῇ Ἀρχῇ διορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ.

Ὁ ἀναπληρωτὴς ὀρκίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 263.

Ἄρθρον 266. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες δὲν ἔχουσι βαθμὸν οὔτε ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν λογίζεται πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως. Δύναται μόνον ν' ἀπονεμηθῇ αὐτοῖς ὁ ἐπίτιμος βαθμὸς τοῦ ὑποπροξένου μετὰ δεκαετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 267. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους ἀπαρράλλaktως ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 268.(1) (Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου).

Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὑφίστανται πάσας τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας τὰς δαπάνας, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 89, 6', γ' καὶ δ', καὶ 90 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων· παρὰ δὲ τοῦ δημοσίου ταμείου οὔτε μισθόν, οὔτε ἀποζημιώσεις

(1) Ἀρχικὸν ἄρθρον 268 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὑφίστανται πάσας τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας τὰς δαπάνας, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 89 καὶ 90 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων· παρὰ δὲ τοῦ δημοσίου ταμείου οὔτε μισθόν, οὔτε ἀποζημιώσεις οἰκονομικὰς λαμβάνουσιν· εἰσπράττουσιν ὅμως πρὸς ἴδιον ὄφελος τὰ ἀνήκοντα προξενικὰ τέλη εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ἐπιχειρουμένας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου πράξεις καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους τῶν ἐν τῇ τῆς περιφέρειας αὐτῶν χορηγουμένων διαμονητηρίων, ἅτινα ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει αὐτοῖς ἡ προϊσταμένη προξενικῇ Ἀρχῇ.

οιανδήποτε λαμβάνουσιν· εἰσπράττουσιν ὁμῶς πρὸς ἴδιον ὄφελος, πλὴν τῶν ἀνηκόντων ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δημόσιον κληρονομικῶν τελῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 231, καὶ ὑπὸ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 ἐδαφίῳ δευτέρῳ περιορισμόν, τὰ ἀνήκοντα προξενικά τέλη εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ἐπιχειρουμένας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου πράξεις καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν χορηγουμένων διαμονητηρίων, ἅτινα ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει αὐτοῖς ἡ προϊσταμένη προξενικὴ ἀρχή.

Ἄρθρον 269. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν τῆς προϊσταμένης αὐτῶν προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ μετ' αὐτῆς μόνον ἀλληλογραφοῦσιν. Ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ, δύνανται ν' ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν πρεσβείαν, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, κοινοποιοῦντες ὁμῶς ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν προξενικὴν Ἀρχὴν τὰς τε πρὸς τὴν πρεσβείαν ἢ τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰς τῶν καὶ τὰς διαταγὰς τούτων.

Ἄρθρον 270. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες δὲν ἔχουσιν ἄλλα εἰμὴ ὅσα ὁ παρὼν νόμος ὀρίζει δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Ἄρθρον. 271. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ἔχουσι πάντα τὰ εἰς τοὺς γενικοὺς προξένους, προξένους καὶ ὑποπροξένους ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου Α'. τοῦ μέρους Β'. τοῦ παρόντος νόμου καθήκοντα, πλὴν τῶν ἄρθρων 118 καὶ 119 ἐδαφ. Γ'. 122 καὶ 123· ἐπιθεωροῦσιν ὁμῶς διαβατήρια καὶ διανέμουσιν εἰς τοὺς ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν μονίμως παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος τὰ παρὰ τῆς προϊσταμένης προξενικῆς Ἀρχῆς ἐκδιδόμενα καὶ ἀποστέλλόμενα αὐτοῖς διαμονητήρια.

Κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν Κράτος ἐνεργοῦσι πᾶσαν αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, ἀνακριτῶν καὶ εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ προξενικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 272. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὀφείλουσιν ἐν γένει νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων, καὶ, ἐν σιωπῇ αὐτοῦ, πρὸς τοὺς λοιποὺς νόμους τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 273. Οἱ προξενικοὶ πράκτορες δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσιν ὑποπράκτορας ἢ ἐπιτρόπους.

Ἄρθρον 274. Αἱ περὶ ἀπαγορεύσεων διατάξεις τοῦ μέρους

τετάρτου τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προξενικοὺς πράκτορας, πλὴν τῆς τοῦ ἄρθρου 255 περὶ ἐμπορίας.

Τελευταῖαι διατάξεις

Ἄρθρον 275. Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῇ τὰ περὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν καθὼς καὶ τὰ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν γένει τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 276. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου τούτου ἄρχεται ἀπὸ α' Ἰανουαρίου 1879. Δύνανται ὁμῶς καὶ πρότερον νὰ τεθῶσι διὰ Β. διαταγμάτων ἐν ἰσχύϊ εἰδικαί αὐτοῦ διατάξεις.

Ἄρθρον 277. Καταργοῦνται.—Α'.—Αἱ ἀπὸ α' Ἰανουαρίου 1834 ὁδηγίαι πρὸς τοὺς προξένους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Β'.—Αἱ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1834 παραπληρωματικαὶ ὁδηγίαι πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν πρεσβείων καὶ προξένων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν γραφείων.

Γ'.—Αἱ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1835, πρόσθετοι ὁδηγίαι.

Δ'.—Ὁ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841, νόμος περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ἐλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων.

Ε'.—Τὰ ἀπὸ 12 Μαΐου 1842 καὶ 5 Μαρτίου 1843 Β. διατάγματα περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινόμενων ἀνακρίσεων.

ΣΤ'.—Ὁ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1853 ΣΕΒ' νόμος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Ζ'.—Ὁ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1856, ΤΝΓ' νόμος περὶ ἐπιτίμων προξενικῶν βαθμῶν καὶ τῆς ἑδρας τοῦ κατὰ τὴν Αἰγυπτὸν γενικοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος.

Η'.—Ὁ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856, ΤῆΔ' νόμος περὶ δικαιοδοσίας καὶ καθηκόντων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Θ'.—Ὁ ἀπὸ 5 Ἀπριλίου 1853, ΥΝΕ' νόμος περὶ προσθήκης ἐξωτερικῶν θέσεων καὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας προξενικῶν τινῶν ἀρχῶν, πλὴν τῆς περὶ ἀκολούθου διατάξεως αὐτοῦ.

Ι'.—Ὁ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1858, ΥΝΓ' νόμος περὶ συστάσεως ναυτιλιακοῦ τμήματος ἐν Γαλατῇ ἐκ τῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ὑπαλλήλων.

ΙΑ'.—Ὁ ἀπὸ 3 Μαΐου 1860, ΧΑ' νόμος περὶ προξενικῶν τελῶν.

IB'.—'Ο από 27 'Ιουνίου 1860, XIΓ' νόμος περί ναυτιλιακῶν τελῶν.

ΙΓ'.—'Ο από 9 Αὐγούστου 1861, XIIΔ' νόμος περί ἀνακριτικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ περί τροποποιήσεως θέσεων τινῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικῆς πρεσβείας.

ΙΔ'.—Τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1862 ψήφισμα περί συστάσεως προξενείου ἐν Μαγχεστρίᾳ τῆς Ἀγγλίας.

ΙΕ'.—Τὸ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1862, ψήφισμα περί συστάσεως ὑποπροξενείου ἐν Καστελλαμάρε τῆς Ἰταλίας.

ΙΣ'.—'Ο ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1863, ΙΕ' νόμος περί μετατροπῆς καὶ καταργήσεως προξενείων καὶ περί τῆς μισθοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν προξενείων τῆς τρίτης κατηγορίας.

ΙΖ'.—Αἱ περί προξενικῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 'Ιουνίου 1864, ΞΓ' νόμου περί προσθήκης θέσεων τινῶν ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ περί χρηματικῆς πιστώσεως.

ΙΗ'.—Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1868, ΤΙΓ' νόμου περί συστάσεως προξενείου ἐν Ρουχτσουκίῳ τῆς Βουλγαρίας.

ΙΘ'.—'Ο ἀπὸ 11 'Ιουνίου 1874, ΥΜ' νόμος περί μισθοδοσίας προξένων τινῶν.

Κ'.—Τὰ περί συστάσεως προξενικῶν ἀρχῶν Β. διατάγματα, καὶ

ΚΑ'.—Πᾶσα ἄλλη διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

'Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους

Ἐν Τατοίῳ τὴν 24 Δεκεμβρίου 1877.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΔΛΗ'

Περί τροποποιήσεως τῶν νόμων ΧΝΖ' καὶ ΧΝΤ' περί Προξενείων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐν Χανίοις Προξενεῖον Α' τάξεως προάγεται εἰς Γενικὸν Προξενεῖον, ὃ δὲ μισθὸς τοῦ Γενικοῦ Προξένου ὀρίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας κατὰ μῆνα.⁽¹⁾

'Ο μισθὸς τοῦ ἐν Ἐλμπασανίῳ Προξένου Β' τάξεως ὀρίζεται εἰς δραχ. 700 κατὰ μῆνα.⁽²⁾

Τὸ ἐν Πρεβέζῃ Ὑποπροξενεῖον προάγεται εἰς Προξενεῖον Β' τάξεως· τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡ μισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:⁽³⁾

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ.	600
1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γιασαζῆς	»	60
Γραφικά	»	40

Τὸ ἐν Ἀργυροκάστρῳ Ὑποπροξενεῖον προάγεται εἰς Προξενεῖον Β' τάξεως· τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡ μισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:⁽³⁾

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ.	600
1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γιασαζῆς	»	60
Γραφικά	»	40

Ἐν Βερατίῳ συνιστᾶται Προξενεῖον Β' τάξεως, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡ μισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:⁽³⁾

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ.	500
1 Διερμηνεύς	»	200
1 Γιασαζῆς	»	60
Γραφικά	»	40

(1) Βλέπε ἐδάφιον 8 ἄρθρου 98 ἐν σελίδι 135.

(2) Βλέπε ἐδάφιον 7 ἄρθρου 99 ἐν σελίδι 136.

(3) Βλέπε ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 137 καὶ 138.

Ἐν Κορυτζᾷ συνιστᾶται Προξενεῖον Β' τάξεως, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡμισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς: (1)

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 600
1 Διερμηνεύς » »	200
1 Γιασαζῆς » »	60
Γραφικὰ » »	40

Τὸ ἐν Τραπεζοῦντι Ὑποπροξενεῖον προάγεται εἰς Προξενεῖον Β' τάξεως, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡμισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς: (1)

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 700
1 Γιασαζῆς » »	60
Γραφικὰ » »	70

Τὸ ἐν Πορτ-Σαῖδ Ὑποπροξενεῖον προάγεται εἰς Προξενεῖον Β' τάξεως, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡμισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς: (1)

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 700
1 Διερμηνεύς » »	200
1 Κλητὴρ » »	60
Γραφικὰ » »	40

Ἐν Σεργείοις συνιστᾶται Προξενεῖον Β' τάξεως, ἰδρυθὲν αὐτόθι ἢ ἐν Ἐλασσῶνι, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἡμισθοδοσία του ὀρίζονται ὡς ἐξῆς: (1)

1 Πρόξενος Β' τάξεως κατὰ μῆνα	δραχ. 600
1 Διερμηνεύς » »	200
1 Κλητὴρ » »	60
Γραφικὰ » »	40

Συνιστῶνται Ὑποπροξενεῖα ἐν Φιλιππιάδι, Βερροίᾳ, Δυρραχίῳ, Γρεβενοῖς καὶ Ρεθύμνῳ, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτῶν καὶ ἡμισθοδοσία των κανονίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 100 τοῦ ΧΝΣ' νόμου. (2)

Ἄρθρον 2.

Ἐφ' ὅσον ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Βελιγραδίῳ ὑπάρχουσι συνισταμένα Προξενεῖα, θεωροῦνται αὐτὰ καὶ ὡς Γενικὰ Προξενεῖα, ἐνασχοῦσι δὲ διὰ τῶν γραμματέων αὐτῶν τὰ προξενικὰ καθήκοντα, ἔχουσαι ἐπὶ τούτῳ ἀνὰ ἓνα διερμηνεῖα, ἔ-

(1) Βλέπε ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 137 καὶ 138.

(2) Βλέπε πρώτην ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 138.

χοντα βαθμὸν διερμηνέως α' τάξεως καὶ λαμβάνοντα μηνιαῖον μισθὸν δραχ. διακοσίων πενήκοντα. Εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ Προξενεῖαν ἐπιχορηγοῦνται, ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει, ἔξήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα διὰ γραφικὰ ἔξοδα τοῦ Γενικοῦ Προξενείου. (1)

Ἄρθρον 3. (2)

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ΧΝΖ' νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ΧΝΣ' προκαπιτούμεναι ἀπολογίαι τῶν πειθαρχικῶς τιμωρητέων ὑπαλλήλων ὑποβάλλονται εἰς τὸν πρὸς ἀπολογία καλοῦντα προϊστάμενον τοῦ ὑπαλλήλου, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἐγγράφου τῆς εἰς ἀπολογίαν προσκλήσεως. Ἡ διορία αὕτη, ὀριζομένη ἐντὸς τῆς προσκλήσεως, ἢ ἡ ἡμερομηνία σημειοῦται ἐν αὐτῇ ὀλογράφως, παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως ὑπὸ τοῦ εἰς ἀπολογία καλοῦντος προϊσταμένου, ἐν ἡ περιπτώσει ὃ εἰς ἀπολογία καλούμενος δὲν διαμένει ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Παρελθούσης δὲ τῆς διορίας ταύτης, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ χωρὶς ἀπολογίας τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὰ ἄρθρα 25 τοῦ ΧΝΖ' νόμου καὶ 57 τοῦ ΧΝΣ' καταργοῦνται.

Ἄρθρον 4. (3)

Ὅσακις τὸ πρὸς διορισμὸν ἢ προαγωγὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν νόμων ΧΝΣ' καὶ ΧΝΖ' χρονικὸν διάστημα ὑπηρεσίας ἀποτελεῖται ἐξ ὑπηρεσιῶν διαφόρων, δύναται νὰ ὑπολογισθῇ καὶ συναπτόν, ἰσολογισμένης τῆς ἀνωτέρας τῶν βαθμῶν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν κατωτέραν.

Ἄρθρον 5. (4)

Παραλείπεται.

Ἄρθρον 6.

Δύναται καὶ πρὸ τῆς α' Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους νὰ

(1) Ἄρθρον 4 τοῦ ΠΛΑ' νόμου τοῦ 1881. Τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Βελιγραδίῳ Γενικὰ Προξενεῖα καταργοῦνται, αἱ δὲ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Προξενεῖα θεωροῦνται καὶ ὡς Γενικὰ Προξενεῖα, κατατασσόμενα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων, καὶ ἐνασχοῦσι τὰ προξενικὰ καθήκοντα διὰ τῶν γραμματέων τῶν Προξενείων.

(2) Βλέπε ἐν σελίδι 14, 15, 118 καὶ 121 τὰ οἰκεία ἄρθρα.

(3) Βλέπε α' ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 115.

(4) Βλέπε α' ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 154.

τεθῶσι διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἰσχύϊ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ ΧΝΓ' καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Ἰουνίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΑΣΙΓ'

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Αἱ περὶ μισθῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων Γενικῶν προξενείων, προξενείων καὶ ὑποπροξενείων διατάξεις τῶν νόμων ΧΝΓ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1877, ΨΝΘ' τῆς 15 Δεκεμβρίου 1878, ΠΛΑ' τῆς 20 Μαρτίου 1881, καὶ Β' τῆς 4 Ἰουνίου 1882 τροποποιοῦνται ὡς ἐξῆς

Α) Ἐν τῷ προξενικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κων/πόλει Προσθείας.(1)

1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 1000.

2) Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, δύο παρέρδρων δικαστῶν καὶ δύο γραμματέων β' τάξεως.

3) Προστίθενται τρεῖς ἐπιγραφεῖς, ἀναβιβάζομένου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐν ὅλῳ εἰς ἑξ τοιούτους.

Β) Ἐν τῷ Γενικῷ προξενίῳ Ἀλεξανδρείας.(2)

1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ Γενικοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 1500.

2) Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ β' διερμηνέως.

(1) Βλέπε ὑπόσημειωσιν ἐν σελίδι 134.

(2) Βλέπε α' ὑπόσημειωσιν ἐν σελ. 132.

3) Προστίθεται εἰς γραφεὺς, ἀναβιβάζομένου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐν ὅλῳ εἰς τρεῖς.

Γ) Ἐν τῷ Γενικῷ προξενίῳ Σμύρνης.(1)

1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ Γενικοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 900.

2) Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ λιμενάρχου.

3) Προστίθεται εἰς πάρεδρος δικαστῆς, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 600, καὶ εἰς γραφεὺς, ἀναβιβάζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γραφείων ἐν ὅλῳ εἰς τρεῖς.

Δ) Ἐν τῷ Γενικῷ Προξενίῳ Θεσσαλονίκης.(2)

Προστίθεται εἰς γραμματεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 250, καὶ εἰς διερμηνεὺς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 150.

Ε) Ἐν τῷ Γενικῷ προξενίῳ Ἰωαννίνων.(3)

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ Γενικοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 800.

ΣΤ) Ἐν τῷ Γενικῷ προξενίῳ Φιλίππουπόλεως.(4)

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ Γενικοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 800.

Ζ) Ἐν τῷ ἐν Ἀάγρακι προξενίῳ.(5)

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ γραμματέως, καὶ καθίσταται θέσις γραφείως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150.

Η) Ἐν τῷ ἐν Σκόδρᾳ προξενίῳ.(6)

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ ἐνὸς γιασαξῆ.

Θ) Ἐν τῷ ἐν Σέρραϊς προξενίῳ.(7)

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ διερμηνέως προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 200.

(1)	Βλέπε β' ὑπόσημειωσιν ἐν σελίδι 133.	(1)
(2)	» α' » » » 133.	(2)
(3)	» γ' » » » 132.	(3)
(4)	» ὑπόσημειωσιν » » 134.	(4)
(5)	» δ' » » » 135.	(5)
(6)	» ε' » » » 134.	(6)
(7)	» δ' » » » 136.	(7)

II (8)
I) 'Εν τῷ ἐν Αὐλῶνι προξενείῳ.(1)

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ διερμηνέως.

IA) 'Εν τῷ ἐν Πρεβέζῃ προξενείῳ.(2)

* Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 500.

IB) 'Εν τῷ ἐν Χίῳ προξενείῳ.(3)

1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 500.

2) Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ γραμματέως.

3) Καθιστᾶται θέσις ἐνὸς γραφέως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150.

II Γ) 'Εν τῷ ἐν Τραπεζοῦντι προξενείῳ.(4)

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προξένου προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 500.

II Δ) 'Εν τῷ ἐν Βάρῃ προξενείῳ.(5)

1) Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προξένου ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς 500.

2) Καθιστᾶται θέσις ἐνὸς Γιασαξῆ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 60.

IE) 'Εν τῷ ἐν Γαλατζίῳ προξενείῳ.(6)

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ γραμματέως, καὶ καθιστᾶται θέσις ἐνὸς γραφέως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150.

IST) 'Εν τῷ ἐν Βραίλα προξενείῳ.(7)

Καταργοῦνται αἱ θέσεις τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ λιμενάρχου, καὶ καθιστᾶται θέσις ἐνὸς γραφέως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150.

IZ) 'Εν τῷ ἐν Σουλινᾷ ὑποπροξενείῳ.(8)

Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ λιμενάρχου.

(1)	Βλέπε γ' ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 136.	(1)
(2)	» ὑποσημείωσιν » » 138.	(2)
(3)	» α' » » » 137.	(3)
(4)	» ὑποσημείωσιν » » 138.	(4)
(5)	» ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 137.	(5)
(6)	» δ' » » » 135.	(6)
(7)	» γ' » » » 135.	(7)
(8)	» γ' » » » 138.	

"Αρθρον 2.(1)

Καταργοῦνται τὰ ὑποπροξενεία ἐν Γιουργέβῳ, Ἰσμαηλίᾳ καὶ Τούλτσῃ.

"Αρθρον 3.(2)

Τὸ ἐν Τεργέστη Γενικὸν προξενεῖον καὶ τὸ ἐν Μεσσήνῃ προξενεῖον μετατρέπονται εἰς ἀμισθα' ἐπομένως καταργοῦνται αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἀρθρ. 97 καὶ ἐδαφ. 11 τοῦ ἀρθρ. 99 τοῦ ΧΝΓ' νόμου.

"Αρθρον 4.

Τὰ μηνιαῖα γραφικὰ ἔξοδα τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων προξενικῶν ἀρχῶν προσδιορίζονται ὡς ἐξῆς:

Τοῦ ἐν Σόφια Γενικοῦ προξενείου εἰς δραχμὰς 60(3), τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις εἰς δραχμὰς 70(4), τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς δραχμὰς(5) 110, τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει εἰς δραχμὰς 50(6), τοῦ ἐν Βηρυτῷ προξενείου εἰς δραχμὰς 40(7), τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι εἰς δραχμὰς 30(8).

Ὡσαύτως εἰς δραχμὰς 30 κατὰ μῆνα προσδιορίζονται τὰ γραφικὰ ἔξοδα πάντων τῶν προξενείων ε' τάξεως, πλὴν τῶν ἐν Γαλατζίῳ καὶ Βραίλα, ὡς καὶ πάντων τῶν ὑποπροξενείων.(9)

"Αρθρα 5—15 παραλείπονται.(10)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1885.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Η' ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

(1)	Βλέπε ζ' ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 126 καὶ 6' ἐν σελίδι 127.
(2)	» δ' καὶ ε' ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 127.
(3)	» ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 131.
(4)	» γ' » » » 132.
(5)	» α' » » » 133.
(6)	» ὑποσημείωσιν » » 131.
(7)	» α' » » » 134.
(8)	» ὑποσημείωσιν » » 137.
(9)	Βλέπε ὑποσημείωσιν ἐν σελίδι 138.
(10)	Βλέπε σελίδας 110, 113, 114, 116, 118 (α' ὑποσημείωσις) 120, 121, 124, 141 (α' ὑποσημείωσις) 151 καὶ 152.

ΝΟΜΟΣ ΑΦΛΔ'

Περί τροποποιήσεως τῶν νόμων περί προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Ἀρθρον 1.

Τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Α' τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ΧΝΓ' νόμου τῆς 21 Δεκεμβρίου 1877 ἄρθρα 6, 7, 8, 15, 18, καὶ 25 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 105, 108 καὶ 110).

"Ἀρθρον 2.

Τὰ ἐν τοῖς Κεφαλαίοις Β' καὶ Ε' τοῦ Α' μέρους τοῦ αὐτοῦ νόμου ἄρθρα 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 40, 57, 58, 63, 73, 74, καὶ 87 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 111, 112, 113, 115, 116, 121, 122, 124 καὶ 129).

"Ἀρθρον 3.

Τὸ ἐν τῷ Κεφαλ. Γ' τοῦ πρώτου μέρους τοῦ αὐτοῦ νόμου ἄρθρον 110 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 140).

"Ἀρθρον 4.

Ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Ζ' τοῦ πρώτου μέρους προστίθενται ὑπ' ἄρθρα 112, 113, 114, 115 καὶ 116 αἱ ἐπόμεναι διατάξεις:

(Βλέπε σελ. 141, 142 καὶ 143).

"Ἀρθρον 5.

Τὰ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Α' τοῦ Β' μέρους τοῦ αὐτοῦ νόμου ἄρθρα 117 καὶ 126 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 143 καὶ 147).

"Ἀρθρον 6.

Τὰ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Β' τοῦ Β' μέρους τοῦ αὐτοῦ νόμου ἄρθρα 129, 130, 131, 135, 138, 140, 142, 143, 144, 148, 149, 151, 155, 157, 158, 159, 164, 170, 171, 173, 174, 178, 179, 183, 184, 185, 186, 191, 192, 193, 195, 196, 198, 215 καὶ 216 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 168, 169, 170, 175).

"Ἀρθρον 7.

Τὰ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ Α' τοῦ τρίτου μέρους τοῦ αὐτοῦ νόμου ἄρθρα 231, 233, 247 καὶ 248 τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 178, 182 καὶ 183).

"Ἀρθρον 8.

Τὸ ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει ἄρθρον 268 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

(Βλέπε σελ. 189).

"Ἀρθρον 9.

Αἱ ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ΧΝΓ' νόμου τοῦ 1877 ἀναφερόμεναι δρχμαὶ ἐννοοῦνται κατὰ τὸ νῦν ἰσχύον νομισματικὸν σύστημα.

"Ἀρθρον 10.

Τὰ ἐν Σοφίᾳ τῆς Βουλγαρίας, Φιλιππουπόλει τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Κετίγγῃ τοῦ Μαυροβουνίου γενικὰ προξενεῖα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατὰ τὸν ΧΝΓ' νόμον τοῦ 1877 ἐμίσθων γενικῶν προξενείων. Ὅσακις δὲ οἱ ἐν αὐτοῖς, πλὴν τῆς Φιλιππουπόλεως, καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικοὶ πρόξενοι φέρωσι τὸν βαθμὸν πολιτικοῦ πράκτορος, ὁ μισθὸς αὐτῶν ὀρίζεται διὰ Βασιλικῆς διατάγματος συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853 περὶ συστάσεως πρεσβειῶν.⁽¹⁾

"Ἀρθρον 11.

Οἱ πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1882 διωρισμένοι ὑπάλληλοι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἐὰν ἔχωσιν ἐξαετῇ ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίαν καὶ δίπλωμα τῆς νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου σχολῆς, δύνανται νὰ διορισθῶσι γραμματεῖς προξενείων, ἀπαλλασσόμενοι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 τοῦ ΧΝΓ' νόμου ὀριζομένων ὑποχρεώσεων.

Οἱ ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1882 ὑπηρετήσαντες ἐπὶ διε-

(1) "Ἀρθρον 4 νόμου ΠΑΔ'. Ἐν Σοφίᾳ τῆς Βουλγαρίας, ἐν Κετίγγῃ τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἐν Φιλιππουπόλει τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας συνιστῶνται γενικὰ προξενεῖα, κατατασσόμενα εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1853 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων.

τίαν ὡς ἔμμισθοι πάρεδροι δικασταὶ ἢ προεδροὶ προξενικοῦ δικαστηρίου, ἐπιτρέπεται νὰ ἀναδιορισθῶσιν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Οἱ οὕτω διορισθέντες πάρεδροι δὲν δύνανται νὰ προβιβασθῶσιν εἰμὴ μετὰ δεκάετην ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν.

Οἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ΧΝΓ' νόμου ἐπὶ τῇ θέσει τῶν περὶ προσόντων διατάξεων αὐτοῦ διορισθέντες εἰς ἔμμισθον προξενικὴν θέσιν, μὴ ἀπολυθέντες δὲ ἐνεκὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 60 τοῦ νόμου ἐκείνου αἰτιῶν, δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅν εἶχον βαθμὸν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΑΣΛΔ' τῆς 24 Ἰουλίου 1885⁽¹⁾ καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Τατοῦν, τὴν 28 Μαΐου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΑΣΛΔ'

Περὶ τῆς διπλωματικῆς καὶ διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐν Κων/πόλει Πρεσβείας καὶ περὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ καθιστᾶται θέσις συμβούλου, ἔχοντος βαθμὸν γενικοῦ γραμματέως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν χιλίων (1000).⁽²⁾

(1) Ὅρα τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου ἐν σελίδι 204.
(2) Κατηργήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΦΜΣ' τοῦ 1887.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ β' γραμματέως τῆς εἰρημένης Πρεσβείας, προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς ἐξακοσίας (600).

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀπὸ 17 Μαΐου 1882 ΑΜΘ' νόμος περὶ διερμηνέων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ Γενικοῦ προξενείου καταργεῖται. Διὰ τὴν διερμηνευτικὴν δὲ ὑπηρεσίαν τῆς πε εἰρημένης Πρεσβείας καὶ τοῦ Γενικοῦ προξενείου καθιστᾶται ἴδιον γραφεῖον διερμηνευτικόν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνὸς διερμηνέως α' τάξεως, ἔχοντος βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν χιλίων (1000).

Ἀπὸ δύο διερμηνεῶς β' τάξεως, ἔχοντας βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν ἑκάτερος δραχμῶν ἐξακοσίων (600).

Ἀπὸ δύο διερμηνεῶς γ' τάξεως, ἔχοντας βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν ἑκάτερος δραχμῶν τετρακοσίων (400).

Ἀπὸ τρεῖς βοηθοὺς διερμηνεῶς, ἔχοντας βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως καὶ μηνιαῖον μισθὸν ἑκαστος δραχμῶν διακοσίων (200).

Ἄρθρον 4.

Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἀποδίδονται κατὰ μῆνα δι' ἑξοδα κινήσεως, εἰς μὲν τὸν Α' διερμηνέα δραχμαὶ ὀγδοήκοντα (80), εἰς ἑκάτερον τῶν Β' διερμηνέων ἀνὰ δραχμὰς ἐξήκοντα (60), εἰς ἑκάτερον τῶν Γ' διερμηνέων ἀνὰ δραχμὰς πενήκοντα (50) καὶ εἰς ἑκαστον τῶν βοηθῶν ἀνὰ δραχμὰς τεσσαράκοντα (40).

Ἄρθρον 5.

Οἱ διερμηνεῖς, οἵτινες δύνανται νὰ ᾔναι καὶ μὴ πολῖται Ἕλληνες, διορίζονται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, οἱ δὲ βοηθοὶ διερμηνεῖς, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ προΐσταμένου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ὁ προβιβασμὸς ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν μέχρι τοῦ διερμηνέως β' τάξεως δύναται νὰ γείνη μετὰ τετραετῆ εὐδόκimon ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

Αἱ περὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ περὶ παύσεων διατάξεις τῶν περὶ προξενίων νόμων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάντων τῶν διερμηνέων καὶ βοηθῶν τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ τμηματαρχῶν καὶ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 15, 16 καὶ 17 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΖ' νόμου περὶ ὀργανισμοῦ καὶ προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἀναστέλλεται ἐπὶ δεκαετίαν, ὑπολογιζομένην ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου. (1)

Ὁ νόμος οὗτος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Τατοΐῳ τῇ 24 Ἰουλίου 1885.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΩΕ'.

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς Ἑλληνικῶν τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν Ἰστρῷ ποταμοπλοίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐν Βοσπόρῳ ὡς ρυμουλκὰ ἐργαζόμενα ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἐν Ἰστρῷ παντοειδῇ ποταμόπλοια, ἀνήκοντα τούτοις, ὡς Ἑλληνικά καὶ ὑπόκεινται εἰς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δια-

(1) Κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου: βλ. περὶ σελ. 202.

τάξεις τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν αὐτῶν δὲν ἀγτίκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἐδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ πλοῖα ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἀπαλλασσονται τῆς ὑποχρέσεως τοῦ νὰ καταπλεύσωσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς νομίμους διατυπώσεις πρὸς ἀπόκτησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, ὁφείλουσι δὲ οἱ Ἕλληνες ἰδιοκτῆται τῶν μὲν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχήν, τῶν δὲ ἐν Ἰστρῷ ἐργαζομένων ποταμοπλοίων εἰς τὴν ἐν Βραίτλα Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχήν καὶ νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τῶν πλοίων αὐτῶν ὡς Ἑλληνικῶν, καταθέτοντες παρὰ ταῖς ἀρχαῖς αὐταῖς τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τῶν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Βραίτλα Προξενίου πρόστιθεται εἰς λιμενάρχης ἐπὶ μνησίῳ μισθῷ δραχμῶν 350. Ἰσχύουσι δὲ ὡς πρὸς τὰ τοῦ διορισμοῦ, τῆς παύσεως καὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 36, 37 καὶ 55 — 60 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. (1)

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Βραίτλα λιμενάρχαι, ἀφοῦ κατατεθῶσι παρ' αὐτοῖς οἱ τίτλοι τῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2, χωρὶς τῆς ἐκτελέσεως ἄλλων διατυπώσεων περὶ ὀρκωμοσίας καὶ ἐγγυοδοσίας, μεταβαίνουσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου, βεβαιοῦνται περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ καταστάσεως καὶ καταμετροῦσιν αὐτό. Μετὰ δὲ ταῦτα καταχωρίζουν τὸ πλοῖον εἰς ἐδικὸν νηολόγιον παρ' αὐτῶν τηρούμενον, σημειοῦσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ χαρακτηριστικά, κατὰ τὰ περὶ τούτου κεκανονισμένα, καὶ ἐφοδιαζουσιν αὐτό μὲ τὸ ἐγγράφον τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο τῆς ἐθνικότητος ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν 10.

(1) Κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ Λιμενάρχου διὰ τοῦ νόμου ΑΣΗΓ'. βλ. περὶ σελίδα 135.

Ἄρθρον 6.

Τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλοῖα ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσης τοῦ νὰ φέρωσι ναυτιλιακὰ διπλώματα. Μὲ ὕγειο-νομικὰς δὲ πιστοποιήσεις ἐφοδιάζονται καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπιβάλλουσι τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην οἱ ἐγγώριοι κανονισμοί.

Ἄρθρον 7.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυβερνῶσι τὰ ἐν Βοσπόρῳ καὶ ἐν Ἰστροῦ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ρυμουλκὰ καὶ ποταμόπλοια εἰμὴ Ἑλληνες ναυτικοὶ ἐφοδιασμένοι μὲ διπλώματα πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν, ἀναλόγως τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων. Τὰ ἐν Ἰστροῦ ὅμως παντοειδῆ ποταμόπλοια ἐπιτρέπεται νὰ κυβερνῶσι καὶ ἄλλοι Ἑλληνες ναυτικοί, μὴ φέροντες μὲν διπλώμα πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἐξηκνημένοι ὅμως εἰς τὴν ποταμοπλοίαν. Οἱ τιοῦτοι ἐφοδιάζονται μὲ εἰδικὰ διπλώματα, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἐξετάσεις παρὰ τοῦ ἐν Βραΐλα λιμενάρχου, κατὰ τὰ περὶ τούτου κανονισθησόμενα διὰ Βασ. Διατάγματος.

Τὸ λοιπὸν πλήρωμα τῶν πλοίων αὐτῶν καταρτίζεται εἴτε ἐξ Ἑλλήνων ναυτικῶν, εἴτε ἐκ μὴ τοιούτων, προτιμωμένων ὅμως πάντοτε τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ πλοῖα ταῦτα ἐφοδιάζονται παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Βραΐλα λιμεναρχῶν μὲ ναυτολόγια, ἀνανεούμενα κατ' ἔτος. Κατὰ δὲ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων αὐτῶν, κί αὐτόθι προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν, ἐπ' ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ εἰσπράττωσι καὶ τὰ δεδουλευμένα δικαιώματα τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, κατὰ τὰ κείμενα περὶ τοῦ ταμείου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ πᾶσαν ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων τὰ πλοῖα ταῦτα πληροῦνσι ναυτιλιακὰ τέλη δεκατέσσαρα κατὰ τόνον λεπτὰ. Ἐκτὸς δὲ τοῦ τέλους τούτου, οὐδὲν ἄλλο τοιοῦτο πληρώνεται παρὰ τῶν πλοίων αὐτῶν λόγῳ ἐπιθεωρήσεως τῶν ναυτιλιακῶν αὐτῶν ἐγγράφων κατὰ τοὺς πλοῦς αὐτῶν, εἴτε πρὸς παραλαβὴν εἴτε πρὸς ἐκφόρτωσιν φορτίου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 τοῦ περὶ ἰσχύος τῶν ναυτιλιακῶν διπλωμάτων ὙΛΔ' νόμου τῆς 5 Ἰουνίου 1871.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἀπριλίου 1880.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ,

Γ. Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΑΦΛΕ' (1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ Ἰστροῦ ρυμουλκῶν ποταμοπλοίων νόμου ΩΞ' τῆς 25 Ἀπριλίου 1880.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀρμόδιαι πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος τῶν τε ἐν τῷ Ἰστροῦ καὶ τῶν ἐν Προύθῳ παντοειδῶν ποτα-

ΕΚΘΕΣΙΣ (1)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ὑποβάλλοντες εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος σχεδίων νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ Ἰστροῦ ρυμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων νόμου ΩΞ' τῆς 25 Ἀπριλίου 1880, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ συνοδεύσωμεν αὐτὸ διὰ τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων, συλλεχθεισῶν ἐν τῇ μελέτῃ τῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑποβεβλημένων πολλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐκθέσεων τῶν τε ἐν Ρωμουνίᾳ προξενικῶν ἡμῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Πρεσβείας.

Ὡς γνωστὸν, ὁ νόμος ΩΞ' κύριον σκοπὸν προέθετο τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς ἐυκολίας εἰς τὰ ἐν τῷ Δουνάβει ποταμόπλοια καὶ ρυμουλκὰ ἀτμόπλοια τὰ εἰς Ἑλλήνας πολίτας ἀνήκοντα πρὸς ἀν-ὀψωσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σημαίας ἐν τῷ Δουνάβει.

μπολοίων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΩΕ' νόμου τῆς 25 Ἀπριλίου 1880 εἰσὶν αἱ ἐν Βραΐλα καὶ Γαλαζίω προξενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες καὶ ἀνανεοῦσι κατ' ἔτος τὰ ναυτολόγια τῶν ποταμπολοίων τούτων.

Ἄρθρον 2.
Τὰ εἰς τοὺς λιμενάρχας Βραΐλας καὶ Σουλινᾶ, ὧν κατηργήθησαν αἱ θέσεις διὰ τοῦ νόμου ΑΣΠ' τῆς 19 Ἰουλίου

Διατάξεις τινὲς ὅπως αὐτοῦ προσέκρουσαν ἐξ ἀρχῆς κατὰ πολλῶν δυσχερείων, τὰ δὲ ἐπιτευχθέντα μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα δὲν ὑπῆρξαν οἷα προσδοκῶντο καὶ ἀπαραίτητον ἀποβαίνει νὰ τροποποιηθῇ μὲν κατὰ τινα ὁ νόμος οὗτος καὶ νὰ συμπληρωθῇ διὰ προσθήκης ἐδικῶν διατάξεων περὶ βιβλίων ναυτοδανείων τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν Ἰστρῳ καὶ Προῦθῳ ποταμπολοίων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΩΕ' ἐχορηγήθη ἀποκλειστικὸν δικαίωμα πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ποταμπολοίων ὡς Ἑλληνικῶν τῇ ἐν Βραΐλα Προξενικῇ ἀρχῇ, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ αὐτόθι ἀρχὴ ἦτο μόνη ἀρμοδίᾳ ἐν Ρωμανίᾳ πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων τῶν ποταμπολοίων τούτων.

Ἄλλ' ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἰστρῳ ποταμπολοίων, ἀναλόγως τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης χωρητικότητος, τινὰ μὲν ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς ἐν τῷ Προῦθῳ, ἄλλα δ' ἄνωθεν τοῦ Γιουργέβου καὶ ἄλλα, τὰ μείζονος χωρητικότητος, μεταξὺ Βραΐλας, Γαλαζίου καὶ Σουλινᾶ, ἀναγκάζόμενα δὲ ν' ἀναπλέωσιν ἐκ Σουλινᾶ εἰς Βραΐλαν ἢ νὰ καταβαίνουσι τὸν Προῦθον, ὅπως ἐκ τῆς συμβολῆς ἀναβῶσιν εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον τοῦ Ἰστρου ἀπλῶς μόνον, ὅπως ἐφοδιασθῶσιν δι' ἐγγράφων ἀναγνωρίσεως ἢ ναυτολογίων, ἐκτίθενται ἐνεκα τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 8 εἰς ζημίαις ἡμεραργιών καὶ ρυμουλκικὰ δικαιώματα, ἅτινα οὐδὲν τὸ παράδοξον, ὅτι ζητοῦσι ν' ἀποφύγῃσι παραλείποντα τὸν μέγχι Βραΐλας πλοῦν. Ἐπειδὴ δ' αἱ ἐγχώριαι ἀρχαὶ οὐδὲν παρεμβάλλουσιν αὐτοῖς κώλυμα, μὴ ἔχουσαι συμφέρον νὰ μεριμνήσωσιν αὐταὶ περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἑλληνικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐπὶ πλοίων ἐφοδιασμένων πάντοτε κατ' ἀνάγκην διὰ τῶν κεκανονισμένων βωμουνικῶν ἐγγράφων, ἀζημίως ἐπιτυγχάνεται ἡ παραβίασις τῶν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν νόμων ἐπιβεβλημένων ὑποχρῶσεων, παραβίασις λόγον ἔχουσα οὐχὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων κυρίων τῶν πλοίων, ὅπως ἀποφύγῃσι τὴν ἑλληνικὴν ἀναγνώρισιν, ἣν ἀπ' ἐναντίας διακαῶς ἐπιθυμοῦσι νὰ διατηρήσωσι, καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων, μικρὸν καθ' ἑαυτὴν ἐπιβάλλουσαν θάρος, ἀλλὰ τὴν μεγίστην δυσχερείαν τοῦ μέχρι Βραΐλας ἀσκόπου καὶ δαπανηροῦ πλοῦ.

Τὴν θεωρεῖν τὸν ἀτόπου τούτου ἐπιδιώκει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νομοσχεδίου, ὁρίζον ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἀρμοδίᾳ μετὰ τῆς ἐν Βραΐλα προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τῶν ποταμπολοίων καὶ ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων τῶν κατ' ἔτος ἔσται καὶ ἡ ἐν Γαλαζίῳ.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν θέσεων τῶν λιμεναρχῶν ἐν Βραΐλα καὶ

1885, ἀντικειμένα διὰ τοῦ εἰρημένου ΩΕ' νόμου καθήκοντα ἐκπληροῦσιν αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμεναι προξενικαὶ ἀρχαί.

Ἄρθρον 3.

Κυβερνήτης ποταμπολοίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ μὴ ναυτικός. Ἄλλ' εἴτε ναυτικός εἴτε μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς διοικήσεως τοῦ πλοίου, ἂν μὴ πρότερον τύχῃ παρὰ τῆς ἐτέρας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων προξενικῶν ἀρχῶν ἐπιστήμου ἀδείας, χορηγουμένης ἐπὶ

Σουλινᾶ διὰ τοῦ ΑΣΠ' νόμου τοῦ 1885, ἀπαραίτητον νὰ ὁρισθῇ σήμερον ἐν ἄρθρῳ 2, ὅτε παραλειφθὲν τότε, ὅτι τὰ καθήκοντα ταῦτα θέλουσιν ἐνασκεῖ οἱ οἰκεῖοι. Πράξενοι ὁρῶν δ' ἐκρίθη τὰ ἐκ τῶν ὁρισμῶν τοῦ περὶ ποταμπολοίων νόμου πηγάζοντα ν' ἀνατεθῶσιν εἰς μόνας τὰς ἐν Βραΐλα καὶ ἐν Γαλαζίῳ Προξενικὰς ἀρχάς, ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ ἐν Σουλινᾶ παντοειδῆ ποταμόπλοια ἀναπλέουσι συνήθως μέχρι τῶν λιμένων τούτων.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νομοσχεδίου τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΩΕ' νόμου ἐκρίθη ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

Τὰ ἐν τῷ Δουνάβει ποταμόπλοια διακρίνονται εἰς φορτηγίδας (σλέπια), αἵτινες αἰετοτε ρυμουλκούνται, καὶ εἰς ρυμουλκὰ ἀτμόπλοια. Καὶ τὸ μὲν πλήρωμα τῶν φορτηγίδων ἀποτελεῖται συνήθως ἐκ τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐνὸς ἢ δύο ναυτῶν, παρ' ὧν δὲ τούτων οὐδὲν ἕτερον προσὸν ἀπαιτεῖται ἢ ἡ πείρα τοῦ οἰακοστροφεῖν. Τὸ δὲ πλήρωμα τῶν ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς πλοιάρχου, παρ' οὗ ἀπαιτεῖται πάντοτε μακρὰ πείρα, εἰδικαὶ γνώσεις καὶ διπλώμα ναυηγού, ὅπερ χορηγεῖ μετὰ προηγουμένης εὐδοκίμου ἐξετάσεως ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως, ἐκ τριῶν τὸ πολὺ οἰακοστροφῶν ναυτῶν καὶ ἐκ τῶν εἰς τὴν μηχανὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπηρετούντων.

Τοιοῦτων ὄντων πῶν ἀπαιτουμένων παρὰ τῶν πληρωμάτων τῶν φορτηγίδων καὶ τῶν ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων προσόντων, ἔπεται ἀναγκαιῶς ὅτι οὐ μόνον περιττὴ, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὴς ἔστιν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΩΕ' νόμου περὶ κανονικῶν διπλωμάτων τῶν πλοιαρχῶν ἢ κυβερνητῶν τῶν ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων, διότι πασιδὴλον ὅτι οἱ κάλλιστοι τῶν ναυηγῶν τοῦ Δουνάβεως εἰσὶν ἄνευ διπλώματος πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου οἱ κάλλιστοι πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων θαλάσσης οὐδεμίαν ἢ ἀτελὴ κέκτηνται γνώσιν αὐτοῦ ὑποχρεούμενοι ν' ἀναθέτωσι τὴν διοίκησιν τῶν πλοίων τῶν εἰς τοὺς εἰδικὰς γνώσεις τοῦ Δουνάβεως κεκτημένους ναυηγούς, ἧτοι εἰς αὐτοὺς ἐκείνους, εἰς οὓς τὸ ἄρθρον 7 ἀπαγορεύει νὰ κυβερνῶσι τὰ ἐν Ἰστρῳ ρυμουλκὰ ὡς ἐστερημένους διπλώματος πλοιάρχοι ἢ κυβερνήται.

Ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ΩΕ' νόμου διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου ἐκρίθη ἀναγκαῖα, διότι παρετηρήθη ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ὡς ἔχει ἀπέτρεψε πλείστους τῶν ἰδιοκτητῶν ποταμπολοίων τῆς τῶν ναυτολογίων ἀνανεώσεως. Ὡς δὲ συνετάχθη τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου τὰ ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ Ταμείου

τῇ προσαγωγῇ τοῦ ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς τοῦ Δουνάβεως ἐπι-
τροπῆς ἐκδεδομένου αὐτῷ διπλώματος πλοηγίας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐν τοῖς ποταμοπολοῖς ἐργαζόμενοι Ἕλληνες ἐργάται
θαλάσσης ὑποβάλλονται κατὰ τὴν προκείμεν αὐτῶν εἰς τὰς
ὑπὲρ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου κρατήσεις· οἱ δὲ μὴ
ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς κρατήσεις ταύτας οὐδὲν ἐπὶ τοῦ εἰρη-
μένου ταμείου ἀπακτῶσι δικαίωμα. Οἱ προαιρούμενοι νὰ
ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς κρατήσεις ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο

δικαιώματα τῶν ἐπὶ τῶν ποταμοπολίων ναυτῶν εἰς προαιρετικά, ἐπι-
τρεπομένης τῆς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παραιτήσεως τῶν κατ' ἀρχὰς
πληρωσάντων, ἐπὶ ἀπωλεία τῶν καταβληθέντων ποσῶν.

(Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ἀπαλειφθέντος τοῦ ἄρθρου
5, παραλείπεται καὶ τὸ οἰκτεῖον περὶ αὐτοῦ μέρος τῆς ἐκθέσεως.)

(Ἄρθρον 5 τοῦ νόμου).

Ἐπειδὴ δὲ τινὰ τῶν πλοίων τούτων (ρυμουλκῶν) ἐπιχειροῦνται πλοῦς
ἐν τῇ Προποντίδι ἐξέρχονται ἐν τούτοις τῆς περιφερείας Κωνσταντινου-
πόλεως, ἀναγκάζονται δι' αὐτὸ τοῦτο νὰ ἐφοδιζώνται δι' ὑγειονομι-
κῆς πιστοποιήσεως τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, χορηγούσης αὐτὴν, ὡς εἰ-
κός, ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεως τῶν ἡμετέρων ἀρχῶν, ὁρθὸν ἐκρίθη
νὰ κανονισθῇ διὰ βλητῆς διατάξεως εἰς μίαν μόνην δραχμὴν τὸ πρὸς
ἐκδοσὶν τῆς τοιαύτης πιστοποιήσεως εἰσπρακτέον τέλος.

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου, ἀπὸ τοῦ 7 μέχρι τοῦ 20, εἰς-
άγουσι καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ Βοσπόρου ρυμουλκῶν καὶ ἐπὶ ποταμοπολίων
πάντὸς εἶδους τὸν θεσμὸν τῶν διὰ τὰ ναυτικά δάνεια βιβλίων εἰδικῶς
ρυθμιζόντων κατ' αὐτὰ καθ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμο-
σθῶσι καὶ ἐνταῦθα πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ κοινοῦ περὶ βιβλίων ναυ-
τοδανείων νόμου.

Ἡ προσθήκη τῶν διατάξεων τούτων ὑπεργорυθμὴ ἐκτῶν ἐξῆς λόγων·

Παρατηρήθη ὅτι αἱ πλείστα τῶν πωλήσεων ποταμοπολίων εἶναι
εἰκονικαί, τοῦτέστιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ποταμοπολίων ἔχοντες ἀνάγκη
χρημάτων δανείζονται τοιαῦτα παρὰ κερδοσκοπῶν κεφαλαιού-
χων, οἵτινες, μὴ ἐμπιστευόμενοι ἀτομικῶς τοὺς εἰρημένους ἰδιοκτῆ-
τας, ὑποχρεοῦσιν αὐτοὺς ὅπως τοῖς μεταβιβάσωσιν, εἴτε ὀριστικῶς
εἴτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐξωνήσεως τὰ ποταμόπλοια αὐτῶν πρὸς ἐξ-
ασφάλισιν τοῦ δανειζομένου ποσοῦ, οὐπερ ἐπιστρεφόμενου καθ' ὅλο-
κληρίαν γίνεται ἢ ἐκ νέου μεταβιβάσις τοῦ εἰκονικῶς πωληθέντος
πλοίου ἀπὸ τοῦ κεφαλαιούχου εἰς τὸν ἀρχικὸν ἰδιοκτῆτην. Ἐκ τῶν
εἰκονικῶν τούτων πράξεων προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ἄτοπα·

1) Ὁ ἰδιοκτῆτης ἀποξενούμενος οὕτω τοῦ ποταμοπολοῦ ὑπόκειται
μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους του εἰς τὰς ὑπερμέτρους ἀπαιτήσεις
τοῦ δανειστοῦ, ὅστις, ἐὰν τὸ εὐρίσκη συμφερότερον, διορίζει πλοίαρχ-
χον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ καὶ ἀποβάλλει τοῦ εἰκονικῶς πωληθέντος
ποταμοπολοῦ τὸν πράγματι ἰδιοκτῆτην καὶ ὀφειλέτην, τοῦ ὅπερ
ἐπιφέρει τὴν ὁλοσχερῇ καταστροφὴν αὐτοῦ.

κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ναυτολογίου ἐνώπιον τῆς συντασσού-
σης αὐτὸ προξενικῆς ἀρχῆς, καλούσης αὐτοὺς πρὸς τοῦτο
καὶ καταχωρίζουσας τὴν δήλωσιν ἐν ταῖς παρατηρήσεσι τοῦ
ναυτολογίου. Τὰ παρὰ τούτων πληρωτέα τέλη εἰσπράττον-
ται ὑπὸ τοῦ προξένου κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ναυτολογίου,
ὀφείλοντος τοῦ κυβερνήτου, ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη, νὰ κρατῇ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ναυτολο-
γουμένων μετόχων τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἐργατῶν θα-
λάσσης.

Οἱ ἐργάται θαλάσσης οἱ δηλώσαντες ὅτι θέλουν νὰ μετε-
χωσι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου

2) Καὶ ὑποτιθεμένου ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἰδιοκτῆτης ἀποτίνει εἰς τὸν
δανειστὴν τοῦ ἐμπροθέσμως τὸ τε κεφάλαιον καὶ τοὺς ὑπερέργους
πάντοτε τόκους, οὐχ ἥττον ὑποχρεοῦται ὁ ὀφειλέτης οὗτος ν' ἀποτίσῃ
αὐτὸς μόνος τῆς τε ἀρχικῆς εἰκονικῆς πωλήσεως καὶ τῆς ἐκ νέου
μεταβιβάσεως τὰ τοῦ χαρτοσήμου καὶ λοιπὰ τέλη, ἅτινα ἀνερχόμενα
εἰς οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσόν, ἐξαντλοῦσι τὸν ὀφειλέτην.

3) Οἱ δανεισται πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν
τόκων ὑποχρεοῦσι τοὺς ἰδιοκτῆτας ποταμοπολίων, ὅπως ἐκχωρῶσιν
αὐτοῖς ποταμόπλοια πολὺ μεγαλειτέρας ἀξίας ἢ συνομολογῶσιν ὅρους
λίαν καταθλιπτικούς, οὕτω δὲ τοῦ ὀφειλέτου ἀδυνατοῦντος ν' ἀποτίσῃ
ἐμπροθέσμως πρὸς τὸν δανειστὴν τὸ χρέος του, οὗτος ἢ μεταπωλεῖ
πρὸς ἄλλον τὸ εἰκονικῶς ἐκχωρηθὲν αὐτῷ ποταμόπλοιο ἢ δυνάμει
τῶν συμφωνηθέντων καταθλιπτικῶν ὅρων ἐπιδιώκει τὴν ἐπ' ὀνόματι
του κατακύρωσιν τοῦ ὑπεργύου ποταμοπολοῦ. Ἐντεῦθεν γεννῶνται
δίκαια μεταξύ δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν. Τῶν τελευταίων δὲ τούτων
οἱ μὲν μικρῶν πόρων ἀφίενται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δανειστῶν πρὸς
ἀποφυγὴν πολυδαπάνου δικαστικοῦ ἀγῶνος, οἱ δὲ μεζόνων πόρων
κατέρχονται εἰς αὐτὸν ἐξερχόμενοι μετὰ πάροδον χρονικοῦ τινος δια-
στήματος ἐξηντημένοι ἐκ τῶν δαπανῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν.

Τὰ ἄτοπα ταῦτα προλαμβάνοντα διὰ τῶν περὶ βιβλίων ναυτοδανείων
διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου, οὕτω δὲ οἱ μὲν ἰδιοκτῆται εὐκολότερον
καὶ ἀσφαλέστερον θὰ προσπορίζονται τὰ ἀναγκαῖοντα αὐτοῖς χρή-
ματα, ἀποφεύγοντες τὰς ἃς ἤδη ὑφίστανται ζημίας καὶ περιπλοκάς,
τὰ δὲ περὶ κυριότητος τῶν ποταμοπολίων ἐν γενεῇ θὰ κανονίζονται
ἐφεξῆς μᾶλλον εὐκρινῶς καὶ ἐννόμως.

Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖας ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ πα-
ρόντος νομοσχεδίου εἰσαγομένων τροποποιήσεων καὶ μεταρρυθμίσεων,
φρονούμεν δὲ ὅτι δι' αὐτῶν θέλει ἐπιτευχθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τοῦ
ἐν ἰσχύϊ νόμου ΝΞ σκοπός.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαρτίου 1887.

ΣΤΕΦ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν ἐν παντὶ χρόνῳ τῆς εἰς αὐτὸ συμμετοχῆς, ἀλλὰ δὲν δικαιῶνται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἤδη παρ' αὐτῶν καταβληθέντων ὑπὲρ τοῦ ταμείου τούτου, οὐδὲ ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἤδη παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεως. Ἡ παραίτησις γίνεται ἐνώπιον τῆς οἰκείας προξενικῆς ἀρχῆς, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, ἢ προσαγομένης ὑπὸ τοῦ παραιτουμένου δηλώσεως ἐνυπογράφου, ἣτις διαβιβάζεται ὑπὸ τῆς εἰρημένης ἀρχῆς πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ αὐτοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Τὰ εἰς πολίτας Ἑλλήνας ἀνήκοντα καὶ ἄνω τῶν πέντε τόννων χωρητικότητος πλοῖα τὰ ἐργαζόμενα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ τῇ Προποντίδι πληρόνουσιν ἕκαστον διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κεκανοτισμένης ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως δραχμὴν μίαν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ὡς ῥυμουλκὰ ἐργαζόμενα ἀτμόπλοια καὶ τὰ ἐν τῷ Ἰστροῦ καὶ Προῦθῳ παντοειδῆ ποταμόπλοια χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν δέκα τόννων, τ' ἀνεγνωρισμένα ὡς Ἑλληνικά, ἐφοδιάζονται δι' εἰδικοῦ βιβλίου ναυτοδανείων, ἐν ᾧ καταχωρίζονται, ἐπιμελεία τῶν δανειστῶν.

α'. Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς ὁγδόης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κατονομαζόμεναι ἀπαιτήσεις, ἥτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευήν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ

β'. Κατὰ τάξιν χρονολογικὴν, τὰ συνομολογούμενα ναυτικά δάνεια, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένου προνομίου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς τὸ δανείζεσθαι, συντεταγμένη κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου.

Ἡ ἄδεια τοῦ ἰδιοκτήτου δὲν ἀπαιτεῖται, ὡς αἰεὶ ὁ πλοίαρχος λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων κατὰ τὸν διάπλουν, ἵνα ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον ἢ προμηθευθῇ τὰς ἀναγκαίαις τροφάς ἢ πληρώσῃ ἄλλην τινα κατεπείγουσαν τοῦ πλοῦ χρείαν, ὃ δὲ κύριος τοῦ πλοίου δὲν ἦνε παρών.

Πᾶν ἄλλο δάνειον, συνομολογηθὲν ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἀνεῦ τῆς ἄδειας τοῦ ἰδιοκτήτου, εἶναι ἄκυρον.

Ὁ συνιδιοκτήτης πλοίαρχος δύναται νὰ δανεισθῇ ναυτικῶς ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδος του, ἂν αὕτη δὲν εἴνε κατωτέρα τοῦ τετάρτου.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεις, ἡ οἰκεία προξενικὴ ἀρχή, ἐπὶ τῇ ἡτιολογημένῃ αἰτήσῃ τοῦ πλοίαρχου, διορίζει πραγματογνώμονας ἢ δοκιμαστάς πρὸς θεθαίωσιν τῆς τε ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ. Οἱ πραγματογνώμονες ἀποφαίνονται ἡτιολογημένως. Ἐὰν δὲ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν, χορηγεῖ τῷ πλοίαρχῳ τὴν ἄδειαν, ἐν ᾗ ῥητῶς μνημονεύεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Ἡ ἄδεια αὕτη μετὰ τοῦ συμβολαίου τοῦ ναυτικοῦ δανείου καταχωρίζεται εἰς τε τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6⁽¹⁾ μητρώον, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ προνομίου.

Ἡ ἄδεια δὲν χορηγεῖται, ἐὰν ἐκ τῆς πραγματογνωμοσύνης ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου δαπάνη εἴνε ἀνωτέρα ἢ ἴση πρὸς τὴν προκύψουσαν μετὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἡ κατὰ τὰς ἐν τῷ ναυτικῷ δανείῳ γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν. Τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον ὁμῶς διὰ πλουν, διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου, συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγγεγραμμένων, μετὰ δὲ τούτων προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων, τηρουμένης πάντοτε τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. Τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ὁμῶς ἡμέραν ἐγγεγραφόμενα δάνεια κατατάσσονται συμμέτρως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς προτεραιότητος τῆς ὥρας τῆς ἐγγραφῆς, πλὴν ἂν ὁ δανειστὴς ῥητῶς παρητήθῃ τούτου.

Οἱ τόκοι ἀπολαύουσι προνομίου μόνον ἐπὶ ἑν ἔτος ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τῶν ἀπαιτήσεων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, πλὴν ἐὰν συμφωνηθῇ βραχύτερος χρόνος.

(1) Γράφη 11.

Ἄρθρον 10.

Ἡ καταχωρίσις καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀπαιτήσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς οἰκείας προξενικῆς ἀρχῆς, προσλαμβανομένων δύο γνωστῶν ἐγγραμμῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, καὶ συνυπογραφομένων ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 11.

Ἐκάστη τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Βραίλα καὶ Γαλαζίου προξενικῶν ἀρχῶν, διὰ τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς πλοῖα ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς ὅμοιον βιβλίον ναυτοδανείων, ὀνομαζόμενον «Μητρώον», ἐν ᾧ θέλει καταχωρίζει, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, προσθήκης ἢ ἀφαίρεσως φύλλων καὶ ὑπεργραφῶν ἢ παρεγγραφῶν, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς, τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 1(1) ἀναφερομένας ἀπαιτήσεις, τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν καὶ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3(2) ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, παρ' ἣ ὑπάρχει γνησιολογημένον τὸ πλοῖον ὁ δανειστής ὀφείλει ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ συμβολαίου, ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν εἰρημένην προξενικὴν ἀρχὴν ἀντίγραφον κεκυρωμένον τοῦ συμβολαίου. Τοῦτ' αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ ὁ πλοίαρχος ἐν περιπτώσει ἐξόφλησως τοῦ δανείου. Ἡ προξενικὴ ἀρχή, λαμβάνουσα τὰ εἰρημένα ἀντίγραφα, καταχωρίζει αὐτὰ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποιῆ, ἀμελλητί εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς τηρούμενον μητρώον. Πᾶσα δὲ περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἀμέλεια τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πλοίαρχου καθίστησιν ἐκεῖνον μὲν ἔκπτωτον τοῦ προνομίου, τοῦτον δὲ ὑπεύθυνον εἰς ἀνόρθωσιν τῆς ἐκ τῆς παραλείψεως γεννηθείσης ζημίας.

Ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις πρὸς δανειστάς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς ἀντιγράφοις τῶν δανειστικῶν συμβολαίων σημειοῦνται ἐκάστοτε περληπτικῶς ἅπασαι αἱ προεγγεγραμμένα καὶ μὴ ἐξωφλημένα ἀπαιτήσεις, αἱ προκύπτουσιν ἐκ τοῦ ἐν τῷ προξενίῳ τηρουμένου μητρώου.

Ἡ οἰκεία προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ἐκάστοτε ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὴν προσαγωγὴν τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου, ἵνα

(1) Γράφη 7.

(2) Γράφη 8 καὶ 9.

ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ παρ' αὐτῷ τηρουμένου μητρώου.

Ἐπὶ ἀπωλείας, ἀποκρύψεως ἢ ἀφαίρεσως τοῦ βιβλίου ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὸ παρὰ τῇ προξενικῇ ἀρχῇ τηρούμενον μητρώον, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 426 καὶ 427 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις παραδίδεται τῷ πλοίαρχῳ νέον βιβλίον κατὰ τὸ ἐν τῷ προξενίῳ ὑπάρχον μητρώον ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ νεομισμένου τέλους.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Βασιλικῆς διατάξεως ὁρισθῆσονται ὁ τύπος τῶν βιβλίων τῶν ναυτοδανείων, τὰ τῆς μονογραφώσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Τὸ καταβλητέον πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε.

Ἄρθρον 13.

Αἱ οἰκεῖαι προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι, πρὶν ἢ παραδώσωσι πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτῆτην τὸ βιβλίον, νὰ καταχωρίσωσιν ἐν αὐτῷ τὸν τίτλον καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2(1) τοῦ παρόντος νόμου ἀδειαν τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι ἢ ρητὴν μνησίαν ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν κέκτηται ταύτην.

Β'. Περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περιέχουσιν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς μερίδας τῶν ἰδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τόννον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου, ἥτις, ἄγνωστος οὖσα, προσδιορίζεται ἐπιμελείᾳ αὐτῆς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἐκάστοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν ὁ τίτλος, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἔγενετο ἡ ἐγγραφή, εἴνε εἰς διαταγὴν, ἢ δι' ὀπισθογραφώσεως μεταβίβασις τῆς ἀπαιτήσεως συνεπάγεται ὑπὲρ τοῦ κομιστοῦ καὶ τὴν μεταβίβασιν τοῦ προνομίου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἐγγραφή ἰσχύει πρὸς διατήρησιν τοῦ προνομίου ἐπὶ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τῆς ἀπαιτήσεως εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου, δύναται δὲ ν' ἀνανεωθῇ πρὸ τῆς

(1) Γράφη 8.

λήξεως τῶν τριῶν τούτων ἐτῶν, ἀλλ' ἡ νέα ἐγγραφή πρέπει νὰ καταχωρισθῇ εἰς τε τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ μητρώον.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἐγγραφή τοῦ προνομίου ἐξαλείφεται εἴτε συναινέσει τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἰκονότητα πρὸς τοῦτο μερῶν, εἴτε δυνάμει τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ αἰτῶν τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς οἰκείας προξενικῆς ἀρχῆς ἀντίγραφον κεκυρωμένον τοῦ σχετικοῦ ἐπισήμου συμβολαίου ἢ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ συμβολαιογραφικὸν ἐγγραφοὺν πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὴν δῆλωσιν τῆς συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ περὶ ἐξαλείψεως τῆς ἐγγραφῆς. Ἐὰν δὲ εἰς τὴν ἐξάλειψιν συναίνῃ ὁ ἐκδοχέυς τῶν δικαιωμάτων τοῦ δανειστοῦ, πρέπει αὐτὸς ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ διὰ προσαρτήσεως ἀντιγράφου κεκυρωμένου τοῦ ἐκχωρητηρίου.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ναυπηγούμενα πλοῖα ἐφοδιάζονται, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν, διὰ βιβλίων ναυτοδανείων, τὰ δὲ ὑπάρχοντα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ περιέχοντος αὐτὴν φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ οἰκτεῖον προξενικὸν κατάστημα.

Ἄρθρον 18.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προνομιοῦχοι δανεισταὶ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου πλοίων ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ προνομίου τῶν νὰ δηλώσωσιν, ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοιχοκολλήσεως τὰς ἀπαιτήσεις τῶν, ὅπως αὐταὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου καὶ ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 6(1) μητρώῳ.

Αἱ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος δηλωθεῖσαι ἀπαιτήσεις, διατηροῦσι πρὸς ἀλλήλας τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου κεκτημένον προνόμιον καὶ προτιμῶνται τῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐξαμήνου ταύτης προθεσμίας λαβουσῶν ὑπαρξίν, πλὴν τῶν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν.

(1) Γράφει 44.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς εἰρημένης ἐξαμήνου προθεσμίας ἡ οἰκεία προξενικὴ ἀρχὴ ἐγγράφει ἀμελλητί τὰς δηλωθείσας ἀπαιτήσεις εἰς τε τὸ βιβλίον τῶν ναυτοδανείων τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς τηρούμενον μητρώον.

Ἄρθρον 19.

Τὸ κείμενον τοῦ νόμου τούτου καταχωρίζεται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου βιβλίου.

Ἄρθρον 20

Πᾶσα ἐναντία διάταξις καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Μαΐου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐνοσήμου (κινήτου χαρτοσήμου) τῶν τελῶν τῶν προξενικῶν πράξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 254 καὶ 275 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΓ', περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν νόμου καὶ τὸν ΠΜΓ' νόμον τῆς 25 Μαρτίου 1882.

Τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 253 τοῦ ΧΝΓ' νόμου τοῦ 1877 ὀριζόμενον ἐνσημον (κινήτον χαρτόσημον) πρὸς βεβαίωσιν τῶν παρὰ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐκκαθαριζομένων τελῶν ἐπὶ διοικητικῶν, δικαστικῶν καὶ ναυτιλιακῶν πράξεων καὶ τῶν τελῶν τῶν ἐνασχολήσεων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων, ὅσα ἐπιβάλλονται δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, κανονίζεται ὡς ἐξῆς:

Α. Περί διακριτικῶν σημείων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἔνσημον (κινήτων χορτόσημον) διαίρεται εἰς τριάκοντα πέντε κλάσεις :

A'.	κλάσεως λεπτῶν ἐνὸς
B'.	» » δύο
Γ'.	» » τριῶν
Δ'.	» » τεσσάρων
E'.	» » πέντε
Ζ'.	» » ἑξή
Η'.	» » ἑπτὰ
Θ'.	» » ὀκτώ
I'.	» » ἐννέα
ΙΑ'.	» » δέκα
ΙΒ'.	» » εἴκοσι
ΙΓ'.	» » τριάκοντα
ΙΔ'.	» » τεσσαράκοντα
ΙΕ'.	» » πενήκοντα
ΙΖ'.	» » ἑξήκοντα
ΙΗ'.	» » ὀγδοήκοντα
ΙΘ'.	» » ἐννεήκοντα
Κ'.	» δραχμῆς μιᾶς
ΚΑ'.	» » δύο
ΚΒ'.	» » τριῶν
ΚΓ'.	» » τεσσάρων
ΚΔ'.	» » πέντε
ΚΕ'.	» » ἑξή
ΚΖ'.	» » ἑπτὰ
ΚΗ'.	» » ὀκτώ
ΚΘ'.	» » ἐννέα
Λ'.	» » δέκα
ΛΑ'.	» » εἴκοσι
ΛΒ'.	» » τριάκοντα
ΛΓ'.	» » τεσσαράκοντα
ΛΔ'.	» » πενήκοντα
ΛΕ'.	» » ἑξήκοντα
	» » ὀγδοήκοντα

Ἄρθρον 3.

Τὸ σχῆμα τοῦ ἐνσήμου ὅλων τῶν κλάσεων ὁρίζεται εἰς τετραπλευρον ὀρθογώνιον ὁμοιον πρὸς τὸ ἐν χρήσει κινήτων χαρτόσημον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος τοῦ χάρτου, ἤτοι πλάτους 0,021 καὶ μήκους 0,031 μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ εἰς γύρον ὡσεὶδῇ ἔσονται ἐκτετυπωμένα αἱ λέξεις «χαρτόσημον Ἑλληνικὸν Προξενικῆς ὑπηρεσίας», ἐντὸς δὲ τοῦ γύρου καὶ ἐντὸς ἀκτίνων τὸ στέμμα, ὑπ' αὐτὸ δὲ τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου εἰς λεπτὰ ἢ δραχμάς ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ χρῶμα τοῦ ἐνσήμου πρὸς χρήσιν τῶν μὲν ἐμμίσθων Γεν. Προξενείων, Προξενείων, καὶ Ὑποπροξενείων ὁρίζεται κυανοῦν, τῶν δὲ ἀμίσθων Γεν. Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων πράσινον καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτορείων ἐρυθρόν.

Β'. Περί ἐκτυπώσεως καὶ διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἔνσημον (κινήτων χαρτόσημον) ἐκτυπῶνται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σφραγιστηρίῳ ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις καὶ ὑπὸ τὸν ἑλεγχόν, ὅστις τηρεῖται κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐν γένει. Δύναται δὲ νὰ τυπῶται καὶ εἰς Ἐθνικὰ σφραγιστήρια Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὰ περὶ διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου διατεταγμένα ἰσχύουσι καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐνσήμου τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ Ἐθνικὸν σφραγιστήριον, τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, τὰ Ταμεία τῶν Γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ τὰς Προξενικὰς ἀρχάς.

Γ'. Περί ἐπιθέσεως τοῦ ἐνσήμου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἔνσημον προσκολλῶσιν αἱ Προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ Προξενικοὶ Πρακτορεῖς ἐφ' ὅλων τῶν παρ' αὐτῶν τελουμένων πράξεων καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἐγγράφων, ὅσα αὐταὶ ἐκδίδουσιν

ἢ ἰδιώται ἐγχειρίζουσιν αὐτοῖς καὶ ἄτινα κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύι νόμους ὑπόκεινται εἰς τέλος.

Εἰς τὰ Γενικά Προξενεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας τὸ ἔνσημον προσκολλῶσιν οἱ ἀρμοδίιοι Ταμίαι.

Ἄρθρον 8.

Ἐκαστον φύλλον ἐγγράφου διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων, ὑποκειμένου εἰς τέλος χαρτοσήμου, θέλει ἔχει τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1877 Β. Διατάγματος περί σχήματος, τῶν διαστάσεων κλπ. τοῦ χαρτοσήμου ὁρισθεῖσας διαστάσεις, ἥτοι μῆκος 0,300 μέτρου καὶ πλάτος 0,406 μέτρου, καὶ δὲν δύναται νὰ περιέχῃ πλέον τῶν τριῶν στίχων εἰς ἑκάστην τῶν τεσσάρων σελίδων.

Ἐὰν τὸ φύλλον ὑπερβαίνει τὰς ἀνωτέρω διαστάσεις ἢ στίχους, εἶναι δὲ μικρότερον τοῦ διπλάσιου, υποβάλλεται εἰς διπλάσιον τέλος, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνει τὸ διπλάσιον μέγεθος, υποβάλλεται εἰς τριπλάσιον τέλος καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἔνσημον ἐπιτίθεται ὑπὸ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων ἅμα τῇ καταρτίσει τῆς πράξεως ἢ τῇ ἐκδόσει καὶ τῇ ἐγχειρίσει αὐτοῖς ὑπὸ ἰδιώτου τοῦ ἐγγράφου. Ὅσακις δὲ ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ ἢ ὁ πράκτωρ ἐνεργεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὸ ἔνσημον δύναται νὰ ἐπιτεθῇ καὶ βραδύτερον, ἂν αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι πράξεις ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἀφοῦ προσέλθωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἐκκαθαρισθῇ ἡ περιουσία. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ καθυστέρουμένα τέλη δύναται νὰ εἰσπράχθωσι διὰ πίνακος, κηρυττομένου ἐκτελεστοῦ ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ προξενικοῦ πράκτορος.

Τὰ ἐγγράφα, ἄτινα ἐκδίδουσιν ἢ παραλαμβάνουσιν αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ προξενικαὶ Ἀρχαί, παραπέμπονται αὐθημερὸν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ταμίαις διὰ νὰ ἐπιτεθῇ τὸ ἀνάλογον ἔνσημον.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἔνσημον ἐπιτίθεται, κολλώμενον ἐν τῇ κεφαλίδι τοῦ φύλλου, τῆς φορολογητέας πράξεως ἢ τοῦ ἐγγράφου ἀριστερὰ καὶ ἐν θέσει ὅσον οἶόν τε καταφανεῖ.

Ὅσακις αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ προξενικοὶ πράκτορες

ἐκδίδουσιν ἢ ἐπιθεωροῦσι διαβατήρια κατὰ τὸ ἄρθρον 228 τοῦ νόμου, ὀφείλουσι νὰ σημειῶσιν ἐπὶ τῶν διαβατηρίων εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὀρίζεται ἡ ἐπιθεσις τοῦ ἔνσημου, τὰς λέξεις «ἐγένετο δωρεάν» ἢ τὰς λέξεις «ἐκδίδεται δωρεάν, τοῦ κομιστοῦ ὄντος ἀπόρου», ἐὰν πρόκηται περὶ ἀπόρου, καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὴν σημείωσιν ταύτην.

Αἱ ἀριστοὶ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ προξενικοὶ πράκτορες, ὅσακις θέλωσι νὰ μὴ ἐκκαθαρίσωσι καὶ εἰσπράξωσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα τέλη διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν τελούμενας πράξεις, δύναται νὰ μὴ κάμωσι χρῆσιν ἔνσημου, ὀφείλουσιν ὁμῶς νὰ σημειῶσιν ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ ἐγγράφου, ὅπου ἔπρεπε νὰ τεθῇ τὸ ἔνσημον, τὰς λέξεις «δὲν εἰσπράχθη τέλος» καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὴν σημείωσιν ταύτην.

Δ'. Περὶ διαγραφῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἄμα τῇ ἐπιθέσει τὸ ἔνσημον διαγράφεται ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ προξενικοῦ πράκτορος δι' ἐκτυπώσεως τῆς ἐγχρωμάτου αὐτῶν σφραγίδος, καταλαμβανούσης κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου τὸ ἔνσημον καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τὸν χάρτην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπετέθη τὸ ἔνσημον.

Ε'. Περὶ προμηθείας.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἔνσημον (κινήτὸν χαρτόσημον) ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου εἰς ἅπασας τὰς ἐμίσθους καὶ ἀμίσθους προξενικὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς τὰ προξενικὰ πρακτορεῖα ἐπὶ τῇ θάσει αἰτήσεως αὐτῶν ἀποστελλομένης διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὸ διὰ τὰ γενικά προξενεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγκαιοῦν ἔνσημον ἀποστέλλεται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν προξενικῶν τούτων γραφείων ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἀρμοδίων ταμίων.

Ἐν ἀνάγκῃ ἀποστέλλεται τὸ ἔνσημον καὶ ἀνευ αἰτήσεως τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν ταμίων τῶν γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας.

Ἄρθρον 13.

Ἡ μέτρησις τοῦ ἀποστελλομένου ἐνσήμου καὶ ἡ ἐναπόθεσις αὐτοῦ ἐν κιβωτίοις, δοχείοις ἢ φακέλλοις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ τὰ ταμεῖα τῶν γενικῶν προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, παραλαμβάνουσαι τὸ ἐνσημόν, ὀφείλουσι νὰ ἐκδώσωσιν ἐντὸς 24 ὥρων καὶ ἀποστείλωσιν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, διπλότυπον ἀπόδειξιν παραλαβῆς τοῦ ἐνσήμου.

Ἡ ἀποσφράγισις τῶν δοχείων, κιβωτίων κλπ. καὶ ἡ μέτρησις τοῦ ἀποσταλέντος ἐνσήμου ἐν μὲν τοῖς ταμείοις τῶν γενικῶν προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας γίνεται ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν γενικῶν προξένων, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς γραφείοις ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐκ τῶν ἐγκρίτων Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῶν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προμηθεύωνται ἐγκαίρως ἀνάλογον ἐνσημόν ὅλων τῶν κλάσεων, ἵνα μήποτε προκύψῃ ἑλλειψὶς αὐτοῦ.

Ἡ ἑλλειψὶς αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς ἀμέλεια, συνεπαγομένη πειθαρχικὴν ποινὴν 20—200 δραχμῶν.

ΣΤ', Περὶ ἐλέγχου.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ταμίαι τῶν γενικῶν προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐκάστη προξενικὴ ἀρχὴ καὶ ἕκαστος προξενικὸς πράκτωρ, ἐκτὸς τῶν ὠρισμένων βιβλίων τῆς ὑπηρεσίας, ἥτοι τοῦ τῶν διαβατηρίων, τοῦ τῶν διαμονῶν, τῶν δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ λοιπῶν εὐρετηρίων, τῶν πρωτοκόλλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἄλλων βιβλίων, ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπὸ αὐξοῦντα ἀριθμὸν καταχωρίζουσι σύντομον ἀλλὰ σαφῆ περίληψιν, δεικνύουσαν τὸ εἶδος τῆς φορολογητέας πράξεως καὶ ἐν γένει παντὸς ἐγγράφου ὑπακειμένου εἰς τέλος, καὶ ἐφ' οὗ ἐπομένως ἐπετέθη ἐνσημόν. Εἰς χωριστάς δὲ στήλας σημειοῦται τὸ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐνσήμου

ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τὴν ἄμισθον προξενικὴν ἀρχὴν ἢ προξενικὸν πράκτορα, τὸ προωρισμένον εἰς ἀγαθοεργούς σκοποὺς τέλος καὶ τὸ ὅλον. Αἱ δωρεὰν κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις συντασσόμεναι πράξεις ἢ τὰ δωρεὰν ἐκδιδόμενα ἔγγραφα καταχωρίζονται ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ εἰς χωριστὴν στήλην κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν αἱ δὲ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐπιχειρούμεναι, ὁπόταν βραδύτερον ἤθελεν εἰσπραχθῇ τὸ ἀνῆκον τέλος.

Ἄρθρον 16.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, μονογραφημένον καὶ ἡριθμημένον παρά τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διοριζομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Γενικῶν Προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ εἰς ἀπάσας τὰς προξενικὰς Ἀρχάς.

Λάθος ἐκ παραδρομῆς, εἴτε περὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς φορολογητέας πράξεως ἢ τοῦ ἐγγράφου, εἴτε περὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τέλους, εἴτε ἐξ ἄλλης οἷας δὴποτε αἰτίας, διορθοῦται οὐχὶ διὰ ξύσματος ἢ ἀπαλείψεως, ἀλλὰ μόνον δι' ἐνυπογράφου σημειώσεως ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ τηρουμένῳ περιθωρίῳ καὶ διὰ προσθέσεως ἢ ἀφαιρέσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ κατὰ τὴν τῆς σελίδος.

Ἄρθρον 17.

Τὸ βιβλίον τοῦ ἐλέγχου κλείει διὰ πράξεως αὐτῆς ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ προξενικὸς πράκτωρ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Οἱ ταμίαι τῶν Γεν. Προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ ἀρχαὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους πρὸς τὸ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῶν Λογιστηρίων, ὅπερ, μετὰ τὴν δέουσαν προκαταρκτικὴν ἐρευναν, διαβιβάζει αὐτὸ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς στοιχείον ἐλέγχου τῶν ἐξ ἐνσήμου (κινήτου χαρτοσήμου) εἰσπράξεων καὶ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων τελῶν.

Καὶ ἡ ἄμισθος προξενικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ προξενικὸς πράκτωρ κλείουσι τὸ βιβλίον τοῦ ἐλέγχου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὸ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἂν παρ' αὐτοῦ ἤθελε ζητηθῇ.

Ἄρθρον 18.

Οἱ Ταμίαι τῶν Γεν. Προξενίων Κωνσταντινουπόλεως καὶ

Ἀλεξανδρείας καὶ ἐκάστη προξενικὴ Ἀρχὴ τήρουσι βιβλίον ἀποθήκης, ἥτοι εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ ἐνσήμου· ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καταγράφονται κατὰ κλάσιν τὰ τε ἀποστελλόμενα ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, καὶ τὰ καταναλισκόμενα ἔνσημα ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ βιβλίου τοῦ ἐλέγχου, τὰ ὅποια οἱ Ταμίαι τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ οφείλουσι νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκδόσεως γραμματίων εἰσπράξεως κατὰ δεκαήμερον. Τὸ στέλεχος τῶν γραμματίων τούτων χρησιμεύει διὰ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς καὶ ὡς βιβλίον ταμεῖου.

Τὰ γραμματία εἰσπράξεως ἀποκόπτουσι αἱ μὲν Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐκ διπλοτύπου, οἱ δὲ ταμίαι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενείων ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου, ἐκ τοῦ ὁποίου ὅμοια γραμματία ἀποκόπτουσι καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην εἰσπραξίν χρηματικῶν ποσῶν.

Τὰ ἐκκοπτόμενα γραμματία παραλαβῆς τῶν ταμείων τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας θεωροῦνται ἐντὸς 24 ὥρῶν ὑπὸ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 145 τοῦ ΣΙΒ' τοῦ 1852 νόμου.

Τὰ βιβλία τῆς ἀποθήκης τοῦ ἐνσήμου τῶν γραμματίων εἰσπράξεως καὶ ἅπαντα τὰ βιβλία, ἅτινα οφείλουσι νὰ κρατῶσιν οἱ ταμίαι τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, ἀριθμοῦνται καὶ μονογράφονται, κατὰ τὰ ἄρθρ. 146 καὶ 195 τοῦ ΣΙΒ' νόμου τοῦ 1852.

Ἄρθρον 19.

Αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὑποβάλλουσι κατὰ μῆνα διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον εἰς διπλοῦν κατὰστασιν τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐκ πωλήσεως ἐνσήμου (κινήτου χαρτοσήμου), ἀποστέλλουσαι συνάμα καὶ τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Οἱ ταμίαι τῶν γενικῶν προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας βεβαιοῦσι καὶ δι' ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων κατὰ μῆνα τὸ ἀντίτιμον τοῦ καταναλισκόμενου ἐνσήμου.

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ταμίαι τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ὑποβάλλουσι διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς των.

Ἄρθρον 20.

Πρᾶξις ἡ ἔγγραφον, μὴ φέρον τὸ νενομισμένον ἔνσημον ἢ φέρον ἑλάσσον αὐτοῦ, εἶναι ἀπαράδεκτον, προσαγόμενον εἰς οἰκονομικὰς ἀρχάς· τὸ ἀπαράδεκτον σημειοῖ ἐνυπογράφως ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου. Γίνεται δὲ δεκτὸν, ἀφοῦ κολληθῇ τὸ νενομισμένον ἔνσημον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ζ'. Παραβάσεις καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 21.

Ἡ παρὰ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Προξενικοῦ Πράκτορος καὶ τῶν ταμίων τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἐπιθέσις ἐνσήμου μείζονος τοῦ κανονισμένου τέλους συνεπάγεται ἐπιτίμῃσιν καὶ τὴν ἐξ ἰδίων ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης ἐπὶ πλέον ἀξίας τοῦ ἐνσήμου· ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ πειθαρχικῇ, ἐπὶ ἀμελείᾳ, ποινὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ἐπὶ πλέον εἰσπραχθείσης ἀξίας ἐνσήμου.

Ἐκτὸς τῶν ποινῶν τούτων, ἡ ἄμισθος προξενικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ προξενικὸς Πράκτωρ δύνανται νὰ καταδιωχθῶσιν ἐπὶ καταπίσει, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ταμίαι τῶν Γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐπιθέτοντες ἔνσημον ἀξίας ἑλάσσονος τοῦ νενομισμένου τέλους ἢ δεχόμενοι ἔγγραφα, ἐκδεδομένα παρ' ἑτέρας ἐμμίθου Ἀρχῆς, ἐφ' ὧν δὲν ἐπετέθη τὸ ἀντικείμενον τέλος, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἀπλοῦ τέλους καὶ εἰς τὰς ποινὰς τοῦ πενταπλασίου τοῦ ἐλλείποντος τέλους, σύμφωνα μὲν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

Αἱ ἄμισθοι προξενικαὶ Ἀρχαὶ, ὅσας παρῶσιν αὐταῖς ἔγγραφα, ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀρμοδίαι ἐμμίθοι προξενικαὶ Ἀρχαὶ δὲν ἔθεσαν τὸ νόμιμον ἔνσημον, οφείλουσι νὰ καταγγέλλωσιν τὴν παράλειψιν ταύτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ νὰ προκαλῆται ἀρμοδίως ἡ ἐπιβολὴ τῆς νομίμου ποινῆς.

Ἄρθρον 23.

Αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Διατάγματος τούτου ποινὰ ἐπιβάλλονται ταῖς προξενικαῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ταμίαις τῶν Γεν. Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Ἀρχῆς. Οὕτω τιμωρούμενος ὑπάλληλος δύναται νὰ ἐφεσιβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προϊσταμένου του ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἐπεκτεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀναλόγως τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ τιμωρηθέντος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ταύτης ἀποφαίνονται οἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΑΚΑ' τῆς 22 Ἰουνίου 1882 νόμου ἀναφερόμενοι σύμβουλοι.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου ταμείου, δυνάμει τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιβαλλούσης ταῦτα Ἀρχῆς, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 46 Σεπτεμβρίου 1882.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Η. ΚΑΛΛΙΓΑΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 69000

Ἀριθ. ἐγκ. 199

Τμήμα Ζ'

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν προξενικῶν τελῶν δι' ἐνσήμου (κινητοῦ χαρτοσήμου)

ΤΟ ὙΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ἑλληνικὰς προξενικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς Ταμίαις τῶν γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας.

Α'.

Τοῦ νόμου ΧΝΘ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1877 λαμβάνοντος

ἰσχὺν ἀπὸ α' Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, τὰ παρὰ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐκκαθαριζόμενα τέλη εἰσπράττονται κατὰ τὸ ἄρθρον 253 δι' ἐνσήμου (κινητοῦ χαρτοσήμου). Ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 16 λήγοντος Β. Διατάγμα, δι' οὗ κανονίζονται τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἐνσήμου, αἱ περὶ ἐπιθέσεως, διαγραφῆς, προμηθείας καὶ ἐλέγχου αὐτοῦ ἰσχύουσαι διατάξεις καὶ αἱ διὰ τὴν παράθεσιν αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

Εἰς ἐκάστην προξενικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἀποστέλλονται:

- α') Ἀντίτυπον τοῦ διατάγματος τούτου.
- β') Βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς ἐνσήμου.
- γ') Βιβλίον ἀποθήκης ἐνσήμου.
- δ') Βιβλίον Γραμματίων εἰσπράξεων.

ε') Ἀνάλογον ἔνσημον (κινητὸν χαρτόσημον) κατὰ τὸ ἀποστελλόμενον ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου γραμμάτιον ἀποστολῆς.

Εἰς τὰ ταμεῖα δὲ τῶν Γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἀποστέλλονται καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία:

- α') Καθημερινὸν βιβλίον.
- β') Καθολικὸν βιβλίον.
- γ') Βιβλίον εἰσπρακτέων ἐσόδων.
- δ') Βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων.
- ε') Βιβλίον διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς γραμματοσήμου.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀποσταλῆσεται ὑμῖν τὸ βιβλίον τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἐνσήμου.

Β'.

Μολονότι οὐδεμία ἐναπομένει ἀμφιβολία κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ προξενικῆς διατιμῆσεως τρίτου μέρους τοῦ νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος τῷ μετὰ προσοχῆς μελετήσονται τὰς διατάξεις αὐτῶν, οὐχ ἥττον δὲν θεωρῶ ὅπως ἀσκοπον νὰ παρατηρήσω ὑμῖν τὰ ἐξῆς:

Ἐπὶ πάσης πράξεως τῶν προξενικῶν ἐν γένει ἀρχῶν καὶ προξενικῶν πρακτόρων, ὑποκειμένης εἰς τέλος χαρτοσήμου, καὶ ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου οἰοῦντόποτε εἶδους κατὰ τοὺς νόμους περὶ χαρτοσήμου ὑποβαλλομένου εἰς πληρωμὴν τέλους καὶ

προσαγομένου ενώπιον οίας δήποτε Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς ἢ προξενικοῦ πράκτορος, ἐπιτίθεται ἔνσημον (κινήτων χαρτόσημον) ἀναλόγου ἀξίας· ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ ἐν μόνον ἔνσημον πρὸς πληρωμὴν τοῦ τέλους, ἐπιτίθενται τοσαῦτα ὅσα συμπληροῦσι τὸ πληρωτέον τέλος· ἐὰν φε' εἰπεῖν, ἔγγραφόν τι ὑπόκειται εἰς τέλος δραχ. 2. 42 $\frac{0}{10}$ ἐπιτίθεται ἐν χαρτόσημον δραχμῶν δύο, ἕτερον λεπτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἕτερον λεπτῶν δύο. Ἐὰν δὲ τὸ τέλος ᾖ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα, ἐπειδὴ δὲν ἐκονομίσθησαν ἔνσημα ἀνωτέρας ἀξίας ἐπιτίθενται ἐπίσης ἔνσημα ἴσης ἀξίας πρὸς τὸ εἰσπρακτέον τέλος, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τέλους δραχμῶν πεντακοσίων πλέον δραχμῶν πενήκοντα διὰ πρόσθετον φόρον κατὰ τὸν ΧΚ' νόμον τοῦ 1877, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΥΠΔ' νόμου τοῦ 1873, καθ' ἣν ἐκδίδεται γραμματίον παραλαβῆς διὰ τὸ ὑπερβάλλον τέλος, ὅπερ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΧΙΑ' νόμου τῆς 10 Ἰουνίου 1877 εἰσπράττεται διὰ πᾶσαν δεκάδα χιλιάδων πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 150,000 προκειμένου περὶ χαρτοσήμου ἀξίας.

Τὸ προξενικὸν τέλος κατὰ τὸ ἄρθρ. 222 τοῦ νόμου εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρονομενόν τέλος χαρτοσήμου, πλέον ἐνὸς δεκάτου, ὡς ἀξίας τὸ τέλος εἶναι τῆς ἀξίας, καὶ πρὸς τὸ διπλάσιον πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ὡς ἀξίας τὸ τέλος εἶναι τῆς τάξεως κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου, λόγῳ χάριν, ὅπερ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν τέλους χαρτοσήμου ἀξίας δραχμῆς πλέον 10 $\frac{0}{10}$ διὰ πρόσθετον φόρον, κατὰ τὸν ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1877 ΧΚ' νόμον, θὰ ἐπιτεθῇ ἔνσημον δραχ. 1. 21 προστιθεμένου τοῦτέστιν ἐνὸς δεκάτου ἥτοι λεπτῶν ἑνδεκα εἰς τὸ ἐκ δραχ. 1. 10 κανονικὸν καὶ πρόσθετον τέλος, τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρονομενόν ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δὲ τοῦ ὑποκειμένου εἰς πληρωμὴν τέλους χαρτοσήμου τάξεως δραχμῆς πλέον λεπτῶν δέκα, θὰ ἐπιτεθῇ ἔνσημον ἀξίας δραχ. 2. 42 προστιθεμένου τοῦτέστιν ἐνὸς δεκάτου, ἥτοι λεπτῶν 22 εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρονομενίου τέλους κανονικοῦ καὶ προσθέτου· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης παρεξηγήσεως παρατηρεῖται ὅτι καὶ αἱ ἀποδείξεις δι' ὧν δηλοῦνται ἢ ἐκ τοῦ προξενικοῦ Ταμείου λήψεις μισθῶν ἢ ἄλλων οἰωνδήποτε χρηματικῶν ποσῶν, ὑπόκεινται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ ἄρθρου 222 τοῦ νόμου. Ἐννοεῖται δ' ὅτι ἡ διάταξις

τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ νόμου ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ὑπερβάλλον τέλος ἐπὶ τῶν ἄνω τῶν δραχ. 150,000 ποσῶν.

Τὸ ἔνσημον εἰς ὅλα τὰ Προξενικὰ γραφεῖα καὶ προξενικὰ πρακτορεῖα ἐπιτίθεται καὶ διαγράφεται, ἅμα τῇ ἐπιθέσει, ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' εἰς τὰ γενικὰ προξενεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ἢ ἐπιθέσις καὶ ἡ διαγραφή γίνεται ὑπὸ τῶν εἰδικῶν Ταμιῶν, ἡ διαγραφή δὲ γίνεται ὑπὸ τούτων μὲν διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ ταμείου ἢ τῆς τοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ὑπ' ἐκείνων δὲ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας των, καταβαλλομένης τῆς δεούσης προσοχῆς ὥστε νὰ διαγράφωνται ἅπαντα τὰ ἐπιτεθέντα ἔνσημα, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Διατάγματος.

Κατὰ τὴν ἐκδοσιν οίας δήποτε πράξεως ὑμῶν καὶ κατὰ τὴν παραλαβὴν οἰουδήποτε ἐγγράφου πρέπει νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 225 τοῦ νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος, καθ' ὃ κανονίζεται ὅποῖον τέλος ἐπιβάλλεται, ὅταν τὸ μέγεθος τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ ἐγένετο τὸ ἐγγράφον, ὑπερβαίνει τὰς διαστάσεις τοῦ φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, ὅποῖαι ὀρίσθησαν διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 20 Ἰουνίου 1877, ἥτοι μήκους 0,300 μέτρου καὶ πλάτους 0,406 μέτρου. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν εἰς τὴν § 6' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Διατάγματος παρεισέφησεν ἡ λέξις «μέγεθος» ἀντὶ «τέλος», ὅταν προκητῇ περὶ ἀνωτέρου τοῦ διπλάσιον μεγέθους φύλλου, νομίζω ἐπ' ἀναγκῆς νὰ ἐφευκθῇ τὴν προσοχὴν ὑμῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου ταύτης.

Προκειμένου περὶ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 231 τοῦ νόμου, πρέπει νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν νόμον ΩΙΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου 1880 δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν τὰ ἐδάφια β', γ', ε', ς' καὶ ζ' τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΡΙΓ' τῆς 18 Δεκεμβρίου 1865.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 229 τοῦ νόμου ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρόνεται διὰ δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ ἐπὶ τοῦ παρακατατιθεμένου ποσοῦ, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 230 ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων αἰτήσῃ ἡμεδαποῦ ἢ ξένου, πληρόνεται 1 $\frac{0}{10}$. Τὰ δικαίωματα ταῦτα εἰσὶν ἄσχετα πρὸς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, εἰς ὃ ὑποβάλλονται αἱ ἀποδείξεις ἢ αἱ συμβολαιογραφικαὶ πράξεις περὶ καταθέσεως ἢ ἀπολήψεως τῶν χρηματικῶν τούτων ποσῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 239 τοῦ νόμου ἐκ τοῦ τέλους τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν διαμονητηρίων τῶν ἐκδιδομένων διὰ

τούς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν προξενικῶν πράκτορῶν μονίμως παρεπιδημοῦντας Ἑλλήνας, τὸ ἥμισυ κρατεῖται ὑπὸ τῶν πρακτόρων καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ διαβιβάζεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν ἵνα καταλογισθῇ εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου Ταμείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης ἕκαστος προξενικὸς πράκτωρ, σὺν τῇ ὑποβολῇ τῶν καταλόγων τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ὁφείλει νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν προϊσταμένην του προξενικὴν ἀρχὴν τὰ ἥμισυ τῶν τελῶν τῶν διαμονητηρίων, ἡ δὲ Προξενικὴ ἀρχὴ ἐκδίδωσι καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν προξενικὸν πράκτορα τὰ διαμονητήρια, ἀφοῦ ἐπιθέσῃ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν ἑνσημον ἀναλόγου ἀξίας πρὸς τὸ εἰσπραχθὲν ἥμισυ τέλος· ὁ προξενικὸς πράκτωρ εἰσπράττει, καθ' ὃν χρόνον ἐγχειρίζει ταῦτα τοῖς παρεπιδημοῦσι, τὸ ὅλον τοῦ νομίμου τέλους καὶ ἐπιτίθῃ ἑνσημον ἔσσης ἀξίας πρὸς τὸ ἥμισυ τέλος, τοιοῦτοτρόπως τὰ ἐπιτεθέντα ἐπὶ τῶν διαμονητηρίων τούτων ἑνσημα κυανοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος ἀποτελοῦσι τὸ ὅλκον πληρωθὲν τέλος.

Κατὰ τὸν ἀρθρον 252 τοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν ὀριζομένων ἐν ταῖς ἀρθροῖς 250 καὶ 251 ναυτιλιακῶν τελῶν, τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ, Θεσσαλονίκῃ, Λονδίῳ Γενικὰ προξενεῖα καὶ τὰ ἐν Γαλαζίῳ, Μασσαλίᾳ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστη προξενεῖα, εἰσπράττουσι καὶ λεπτὰ δύο δι' ἑκάστον τόνον ἐπὶ τῶν προσορμιζομένων εἰς τοὺς λιμένας τούτους πλοίων· τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται ἐπίσης δι' ἑνσήμου πρὸς ἀπόδοσιν δι' αὐτοῦ κατὰ τὰ διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος κανονισθησόμενα, ὁφείλουσιν αἱ ἀρμοδίαι προξενικαὶ ἀρχαὶ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς διπλοῦν ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐλέγχου, δι' οὗ θεβαιούται ἡ τοιούτων τελῶν εἰσπραξις διὰ νὰ διατάσσῃται ἡ ἀπόδοσις τοῖς δικαιοῦχοις διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὅμοια ἀποσπάσματα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑποβάλλονται καὶ διὰ τὰ δικαιώματα τῶν Εἰσπρακτόρων ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων τελῶν διαμονητηρίων κατὰ τὸν ἀρθρον 242 τοῦ νόμου καὶ διὰ τὰ δικαιώματα τῶν δικαστικῶν κλητῆρων τὰ ὅποια δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι κατὰ τὸν ἀρθρον 247 τοῦ νόμου.

Αἱ ἀρμοδίαι Προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ Ταμίαι τῶν Γενικῶν Προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ὁφείλουσι νὰ ὦσι πάντοτε προσεκτικοὶ διὰ νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ἐν τοῖς

ἀρθροῖς 21, 22, 23 καὶ 24 ὀριζομένας ποινὰς κατ' ἐκείνων, οἵτινες τυχὸν ἤθελον παραβῇ τὰς περὶ ἑνσήμου διατάξεις καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις καὶ τὰς κοινοποιουμένας αὐτοῖς ἐφίσεις, φροντίζοντες περὶ τῆς ταχείας εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ προστίμων, ἅμα κατασταθῇ ὁριστικὴ ἡ ἀπόφασις, διότι διὰ πάντων παρὰλειψιν θεωροῦνται ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι.

Γ.

Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἑνσήμου (κινήτου χαρτοσήμου) τὴν κράτησιν τῶν σχετικῶν βιβλίων καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ τε καὶ πάσης ἄλλης εἰσπραξέως παρατηρῶ ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ταμίαι τῶν γενικῶν προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, παραλαμβάνοντες τὸ ἑνσημον, ὅπερ ἀποστέλλεται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἀφοῦ τὸ καταμετρήσῃ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἀρθρον 13 τοῦ Διατάγματος, ἐκδίδουσι διπλότυπον ἀποδειξιν παραλαβῆς, ἣν ἀποστέλλουσιν ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, ἐγγράφουσι δὲ συνάμα εἰς τὴν ἐν τῇ ἀριστερᾷ σελίδι τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης μερίδα τῆς εἰσγωγῆς τὰ ποσὰ τῶν τεμαχίων ἑνὸς ἐκάστου εἶδους χαρτοσήμου καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις, κατὰ πᾶν δὲ δεκάημερον ἐκάστου μηνός, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ βιβλίου τοῦ ἐλέγχου καὶ διὰ μετρήσεως τοῦ ὑπάρχοντος χαρτοσήμου, ἐν ἀνάγκῃ, θεβαιούσι τὸ καταναλωθὲν ἑνσημον δι' ἐκδόσεως γραμματίου εἰσπραξέως, ὅπερ καταχωρίζουσιν ἐν τῇ αὐτῇ βιβλίῳ τῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου, ἐν τῇ δεξιᾷ σελίδι αὐτοῦ εἰς τὴν μερίδα τῆς εἰσγωγῆς εἰς ἣν σημειοῦνται τὰ ποσὰ τῶν καταναλωθέντων τεμαχίων καὶ ἡ ὀλικὴ ἀξία αὐτῶν, ἥτις πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου εἰσπραξέως. Ἀποσπάσμα τοῦ βιβλίου τῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου ὑποβάλλεται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον· αἱ ἑμμεθοὶ δὲ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἀποστέλλουσι συγχρόνως καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ τήρησις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἀπλουστάτη, πρὸς εὐκολίαν ὅμως ὑμῶν περισσοτέρην, πέμπεται ὑμῖν δαῖγμα καθ' ὃ γίνονται ἐν αὐτῷ αἱ ἐγγράφαι εἰς τε τὴν μερίδα τῆς εἰσγωγῆς καὶ εἰς τὴν μερίδα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ

καθ' ὃν τρόπον συντάσσεται τὸ ἀπόσπασμα τὸ κατὰ μῆνα ἀποσπελλόμενον.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν γραμματίων εἰσπράξεως ἐκδίδονται καὶ αἱ ἀποδείξεις διὰ πᾶσαν ἄλλην εἰσπραξίν χρημάτων, οἷον γραμματοσήμου, ὑπερβάλλοντος τέλους χαρτοσήμου, διὰ δικαιώματα, ἐκπλειστηριάσματα καὶ διὰ παρακαταθήκας καινὰς ἢ αὐτουσίους, εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς οἷον δήποτε σωματεῖον ἢ ἰδιώτην ἀνήκουσι. Τὰ ἐκ τοιούτων πηγῶν κατατιθέμενα ἐν τοῖς προξενικοῖς ταμεῖοις χρήματα ἢ πράγματα, εἰ μὲν ἀνήκουσι τῷ Δημοσίῳ ἀποστέλλονται ἐν δέοντι χρόνῳ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, εἰ δὲ δὲν ἀνήκουσιν αὐτῷ ἀποδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραμματίου εἰσπράξεως καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τοῖς δικαιούχοις καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κατὰ μῆνα μετὰ τῶν λοιπῶν λογαριασμῶν ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Οἱ Ταμίαι τῶν Γενικῶν προξενείων Κων/πόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τηρουμένων βιβλίων διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐνσήμου καὶ παντὸς ἄλλου χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ἄλλης περιουσίας, κρατοῦσι καὶ πάντα τὰ βιβλία τὰ ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν τηρούμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852 καὶ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐκπληροῦσι τὰ ἔργα ἅτινα ἐπιβάλλονται αὐτοῖς ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων. Ἐπομένως διὰ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐνσήμου καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην εἰσπραξίν χρημάτων, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν παραδιδομένων αὐτοῖς χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὴν συμψηφισθῶσιν εἰς χρέη ὀφειλετῶν ἀπὸ δημόσιον τι ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἐκδιδούσι καὶ ἐγγειρίζουσι τοῖς πληρωταῖς τ' ἀνήκοντα γραμμάτια παραλαβῆς. Μόνον χρηματικὰ γραμμάτια δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκδίδωσιν. Εἰς τὰ καθήκοντα τῶν Ταμιῶν τούτων ἀνάγεται καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκδιδομένων εἰς βάρος αὐτῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων ἢ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀρισθησομένων δευτερευόντων διατακτῶν κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐνταλμάτων ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὅψιν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, προσέχοντες ὥστε νὰ λαμβάνωσι τὰ ἀναγκαῖα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα καὶ νὰ στηρίζωνται τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα εἰς τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, διότι διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν θεωροῦνται ἀτομικῶς ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ δημοσίου.

Οἱ ταμίαι οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ δεκαήμερον ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὸ Ζ' τμήμα τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλονται τακτικῶς κατὰ μῆνα οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν καὶ τὰ λογιστικὰ ἐν γένει ἐγγράφα εἰς τὸ Ζ' τμήμα ὑποβάλλουσι κατὰ μῆνα καὶ κατὰστασιν τῶν εἰσπρακτέων, εἰσπραχθέντων καὶ καθυστερούντων δημοσίων ἐσόδων, ὀφείλοντες νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν τυχὸν καθυστέρησιν. Τὰ διαθέσιμα χρήματα ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς οἷονδήποτε ἄλλο ταμεῖον τοῦ Κράτους, καθ' ἃς θὰ λαμβάνωσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διαταγὰς.

Τελευταῖον παρατηρῶ ὑμῖν ὅτι καὶ αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ Ταμίαι τῶν Γενικῶν προξενείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἰανουάριον μῆνα ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸν ἐτήσιον λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως τῶν τοῦ προηγούμενου ἔτους, συναδευμένον μετὰ στελέχη τῶν γραμματίων εἰσπράξεως, τὰ στελέχη τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς ἐνσήμου, τὰ στελέχη τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων καὶ τὸ βιβλίον τοῦ ἐλέγχου.

Ταῦτα ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐπιστείλω ὑμῖν προκειμένου περὶ ἐφαρμογῆς, τὸ πρῶτον ἤδη, τῆς δι' ἐνσήμου εἰσπράξεως τῶν προξενικῶν ἐν γένει τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων, ἐλπίζων, ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπον, ὅτι, σαφοῦς ὄντος τοῦ νόμου καὶ τοῦ Διατάγματος περὶ ἐνσήμου καὶ καθαρῶς διαγεγραμμένων τῶν καθηκόντων τῶν ὑπολόγων διὰ τῶν διαφόρων σχετικῶν διατάξεων, δὲν θέλετε δυσκολευθῆ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ὑμῶν ταύτης· ἀλλ' ἂν τυχὸν ἐγερωθῶσιν εὐλογοὶ ἀμφιβολίαι, δύνασθε νὰ ζητῆτε παρ' ἡμῶν τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1882.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΚΑΛΛΙΓΑΣ.

Προξεν
Μήν

Διαχειρίσεις 188
Υπόλογος

Κατάστασις τῶν ἐνδὸς τοῦ ἀνωτέρου μηνὸς γενομένων ὑπὸ τοῦ προξενίου εισπράξεων

	Ποσά εισπράξεων			
	Μερικά		Όλικά	
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Εἰσπράξεις				
α) Ἀντίτιμον καταναλωθέντος χαρτοσήμου κατὰ τὴν Α' δεκαήμερον τοῦ ἔτους	100	15		
μηνός, βεβαιωθέν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. διπλοτύπου εισπράξεως	75	25		
Ὁμοίως κατὰ τὴν Β' δεκαήμερον, βεβαιωθέν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. διπλοτύπου.	86	85	262	25
Ὁμοίως κατὰ τὴν Γ' δεκαήμερον, βεβαιωθέν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. διπλοτύπου.	100	..	100	
β) Ἀπὸ	100	..	100	
γ) Ἀπὸ	..	..	..	462
Τὸ ὅλον τῶν εισπράξεων				488

Εἰσαγωγή

Βιβλίον ἀποθήκης Χαρτοσήμου διὰ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν

Ὑπόλογος

[illegible]

Ἐξαγωγή

Τοῦ διπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως				X α ρ τ ό σ η μ ο ν																																																Ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ
				Α ε π τ ω ν																								Δ ρ α χ μ ω ν																								
Ἀριθ.	Χρονολογία			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80														
4	1882	86ρίου	41	2	5	8	4	1	2	4	8	5	2	4	3	6	10	5	1	4	2	5	6	2	8	9	3	5	1	2	8	6	3	2	1	2	1	1	889	6												
4	"	"	21	10	3	2	6	4	1	1	4	6	9	5	8	4	2	1	2	8	3	5	4	2	3	5	8	3	6	7	6	2	4	5	5	5	1	1	1375	65												
6	"	"	34	5	1	5	5	2	8	1	2	8	2	1	6	3	1	1	5	4	2	6	1	4	1	6	2	1	4	3	5	1	3	3	3	3	2	1	978	95												
				17	9	15	15	7	11	6	14	19	13	10	17	13	13	7	8	16	7	16	11	8	12	20	13	9	11	12	19	9	10	10	9	10	4	3	3243	66												

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαθέσεως τοῦ παρὰ τῶν προσορμιζομένων
εἰς Κων/πολιν Ἑλληνικῶν πλοίων εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ
προξενικοῦ ταμείου προσθέτου τέλους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 252 τοῦ ΧΝΓ' νόμου περὶ
ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ,
ἀπεφασίσχμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ ταμείου τῆς
Ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προσθέτου τέ-
λους δύο λεπτῶν κατὰ τόννον παρὰ τῶν εἰς τὸν λιμένα Κων-
σταντινουπόλεως προσορμιζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων, θέ-
λουσι χορηγεῖσθαι κατὰ μῆνα λόγῳ συνδρομῆς εἰς τὸ νοσο-
κομεῖον τῶν Ὁρθοδόξων, τὸ λεγόμενον νοσοκομεῖον τοῦ Γέ-
νους, δραχμαὶ διακόσιαι εἴκοσι πέντε (ἀρ. 225), τὸ δὲ ὑπό-
λοιπον θέλει διατίθεσθαι ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν τεταρτημόριον θέλει διατίθεσθαι ἐκάστοτε διὰ Β.
Διατάγματος κατὰ πρότασιν τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς ἐλέη καὶ εἰς ἄλλους ἀγαθοεργούς σκοπούς.
Τὸ ἕτερον τεταρτημόριον θέλει διαθέτει ὁ Ἡμέτερος ἐν
Κων/πόλει Πρεσβευτῆς εἰς συνδρομὰς Ἑλλήνων ὁμογενῶν,
παθόντων ἐκ πυρκαϊῶν, σεισμῶν ἢ ἄλλων δυστυχημάτων.

Τὰ δύο ἑτέρα τεταρτημόρια θέλουσι διατίθεσθαι ὑπὸ ἐπι-
τροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Α' γραμματέως τῆς Πρεσβείας,
τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προξενικοῦ γραφείου, τοῦ προέδρου τοῦ
Προξενικοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ Α' διερμηνέως τοῦ διπλω-
ματικοῦ γραφείου τῆς Πρεσβείας ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀνα-
πληρωτῶν, ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἐνδῶν Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ ὑπὲρ
ναυτῶν ἀπόρων καὶ ἐγκαταλελειμμένων συνεπιείᾳ ναυαγίων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεθεισομένων πο-

σῶν, θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ προξενικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κων/πόλει Πρεσβείας, κατὰ τὰς δοθησομένας αὐτῷ ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου π. ε. μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέν κατὰ τὸ ἄρθρον 253 τοῦ ΧΝΓ' νόμου ποσὸν θέλει διατεθῇ ἐπίσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζοντα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1883.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

**Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ, Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ Γ. ΤΟΜΠΑΖΗΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΩΤΗΣ Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ.**

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους δύο λεπτῶν κατὰ τόννον εἰσπράξεων προξενικῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 252 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΓ' νόμου περὶ διοργανισμοῦ κλπ. τῶν προξενικῶν ἀρχῶν,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν ὅπως τὸ εἰσπραττόμενον παρὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, Μασσαλίᾳ, Τεργέστη, Λονδίῳ καὶ Γαλαζίῳ, Ἡμετέρων προξενικῶν ἀρχῶν πρόσθετον τέλος δύο λεπτῶν κατὰ τόννον ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσοριζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων διατίθεται, ἐπὶ τῇ θάσει ἀποδείξεων, παρὰ τῶν προϊστάμενων τῶν εἰρημένων προξενικῶν ἀρχῶν

ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν εἰς συνδρομὰς Ἑλλήνων ἢ ὁμοεθνῶν παθόντων ἐκ πυρκαϊῶν, σεισμῶν ἢ ἄλλων δυστυχημάτων καὶ ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν Ἑλλήνων, ιδίως δὲ ὑπὲρ ναυτῶν ἀπόρων καὶ ἐγκαταλελειμμένων συνεπείᾳ ναυαγίων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μένον ἀδιάθετον ποσὸν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1882 μέχρι τοῦδε προσθέτου τέλους παρὰ τῶν αὐτῶν προξενικῶν ἀρχῶν, ἐγκρίνομεν ἵνα διατεθῇ ἐπίσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζοντα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαΐου 1884.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ προσθέτου λιμεν. φόρου 2 λεπτῶν κατὰ τόννον εἰσπράξεων τοῦ Γεν. προξενείου Σμύρνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 252 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 ΧΝΓ' νόμου περὶ ὀργανισμοῦ κλπ. τῶν προξενικῶν ἀρχῶν,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν ὅπως ἐκ τοῦ εἰσπραττόμενου παρὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Γενικοῦ Ἡμῶν προξενείου προσθέτου τέλους δύο λεπτῶν κατὰ τόννον ἐπὶ τῶν εἰς τὸν λιμένα Σμύρνης προσοριζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων διατίθενται, ἐπὶ τῇ θάσει ἀποδείξεων, παρὰ τοῦ προϊστάμενου τῆς ἐπιθέσεως προξενικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ νομίμου αὐτῆς ἀναπληρωτοῦ δραχμαὶ μὲν τεσσαράκοντα πέντε ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖσε Γραικικοῦ νοσοκομείου, τὸ δὲ

υπόλοιπον εἰς συνδρομὰς Ἑλλήνων ἢ ὁμοεινῶν παθόντων ἐκ πυρκαϊῶν, σεισμῶν καὶ ἄλλων δυστυχημάτων καὶ ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ ὑπὲρ ναυτῶν ἀπόρων καὶ ἐγκαταλειμμένων συνεπεία ναυαγίων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ μένον ἀδιάθετον ποσὸν ἐκ τοῦ εἰσπραχθέντος ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1882 μέχρι τοῦδε προσθέτου τέλους παρὰ τῆς ἐν Σμύρνῃ προξενικῆς ἀρχῆς, ἐγκρίνομεν, ἵνα διατεθῇ ἐπίσης κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ἐνέργησει τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Ἰουλίου 1884.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΓΛΟΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΩΤΗΣ, Γ. ΤΟΜΠΑΖΗΣ.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν
Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΓΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατοντισμοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν ὑποψηφίων

Γραμματέων Προξενίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 33 ἰδαφ. ἐ. καὶ 62—70 τοῦ ΧΝΓ' νόμου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ ΧΝΓ' νόμου προκήρυξις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς συμπλήρωσιν θέσεως Γραμματέως Προξενίου ἢ Γραμματέως Β'. τάξεως Προξενικοῦ Γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει

Πρεσβείας δημοσιεύεται τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τῆς προκηρύξεως ταύτης ὀρίζεται τριῶν τοῦλάχιστον ἐβδομάδων προθεσμία, πρὸς ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μετὰσχῶσι τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 2.

Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 63(1) τοῦ ΧΝΓ' νόμου πιστοποιητικῶν, ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ συνάψῃ ἐπίσης εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ·

α') Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ ἰθαγενείας.

β') Πιστοποιητικὰ τῶν ὡς ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ ἀρμοδίων παρὰ Πρωτοδικαίς καὶ Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, δηλοῦντα ὅτι δὲν ὑπάγεται ὁ αἰτῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἰδαφ. γ' τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἐιρημένου νόμου.

γ') Πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀρρένων ἐγγραφῆς του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΨΙΣΤ' περὶ στρατολογίας νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὴν β' παράγραφον τοῦ ἄρθρου 1 προθεσμίας, συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 64 τοῦ ΧΝΣΤ' νόμου ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ λαμβάνουσα γνώσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων, ὀρίζει τὴν ἡμέραν ἢ τὰς ἡμέρας, ἐν οἷς ὑποψήφιοι εἶναι πολλοί, καὶ τὰς ὥρας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύεται πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Γραφείου τῆς Διεκπεραιώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 4.

Ὁ διαγωνισμὸς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐγγράφου δοκιμασίας καὶ λήγει διὰ τῆς προφορικῆς.

(1) Τὸ ἄρθρον 63 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου (ἐλεπ. σ. λ. 122).

Ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ δοκιμασίᾳ ὁ μὲν Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου δίδει εἰς τοὺς ὑποψηφίους ζήτημα ἐκ τοῦ ἐδ. α. τοῦ ἄρθρου 66, ὁ δὲ Καθηγητὴς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἐκ τοῦ ἐδ. γ', ὁ δὲ ἐπὶ τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας Τμηματάρχης ἐκ τοῦ ἐδ. β'. καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς Γαλλ. τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀρίζοντα θέματα.

Ἄρθρον 5.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ἐγκλείονται ἐντὸς μιᾶς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἐπιτηρούμενοι ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ εἰς αὐτοὺς εἴσοδος παντὸς ἄλλου πλὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἐπίσης ἡ χρῆσις παντὸς οἰουδήποτε βοηθήματος, πλὴν τῶν Κωδίκων, τῶν Προξενικῶν νόμων, τοῦ Προξενικοῦ ὁδηγοῦ καὶ τῆς Συλλογῆς τῶν Συνθηκῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ὅστις δῆποτε τῶν διαγωνιζομένων ἤθελε φωραθῇ ἀντιγράφων ἑτερον τῶν ὑποψηφίων, ἢ συμβουλευῶν ἢ βοηθῶν αὐτόν, ἀποβάλλεται πάραυτα τοῦ διαγωνισμοῦ, συντασσομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου, ὑπογραφομένου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τοὺς ὑποψηφίους παρέχεται τετράωρον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς παραδόσεως τῶν θεμάτων, ὅπως περὶ αὐτῶν τὰς εἰς ταῦτα πάντα ἐγγράφους τῶν ἀπαντήσεων. Τῆς ὥρας ταύτης παρελθούσης, κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως περατωθεῖσα ἡ ἐγγράφος δοκιμασία, οἱ δὲ ὑποψήφιοι παραδίδουσιν αὐτῷ τὰς ἀπαντήσεις των, ὑπογεγραμμένας παρ' αὐτῶν, εἰς οἰανδήποτε ἂν εὑρίσκωνται αὐταὶ κατὰστάσιν.

Ἄρθρον 8.

Πλὴν τῶν ἐν Γαλλικῇ γλώσσῃ δοκιμίων, ἅτινα βαθμολογοῦνται μόνον ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς, ἕκαστον τῶν λοιπῶν βαθμολογεῖται ὑφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων τεσσάρων μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ ὀριστικὸς βαθμὸς ἑκάστου δοκιμίου λαμβάνεται, διαιρουμένου τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν τοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 4.

Ἄρθρον 9.

Οἱ τῆς ἐπιτυχίας τῶν διαγωνιζομένων βαθμοὶ σημειοῦνται ὁ μὲν τοῦ «ἀρίστα» διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 6, ὁ δὲ τοῦ «λίαν καλῶς» διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 5 ἢ 4, ὁ διὰ τοῦ «καλῶς» διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3 ἢ 2, ὁ τοῦ «μετρίως» διὰ τοῦ 1 καὶ ὁ τοῦ «κακῶς» διὰ τοῦ 0.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν προφορικὴν δοκιμασίαν, πλὴν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἐξετάζοντος καὶ βαθμολογοῦντος τοὺς ὑποψηφίους μόνον ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ, τὰ λοιπὰ τέσσαρα μέλη ἐξετάζουσι καὶ βαθμολογοῦσιν ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν τριῶν θεμάτων τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ΧΝΓ' νόμου, ὁ δὲ ὀριστικὸς ἐπὶ ἑκάστου τούτων βαθμὸς λαμβάνεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 11.

Οἱ κατὰ τε τὴν προφορικὴν καὶ τὴν ἐγγράφον δοκιμασίαν δοθέντες εἰς ἕκαστον ὑποψήφιον ὀριστικοὶ βαθμοί, συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, προστίθενται εἰς τοὺς δύο βαθμοὺς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τὸ δὲ ἄθροισμα ἀποτελεῖ τὸν τελικὸν βαθμὸν τῆς σχετικῆς ἐπιτυχίας ἑκάστου ὑποψηφίου.

Ἄρθρον 12.

Ὅστις τῶν διαγωνισθέντων δὲν ἔλαχεν ἐν ἑκάστῳ θεματι τοῦλάχιστον τοῦ βαθμοῦ «καλῶς», συναγομένου ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ βαθμοῦ τῆς προφορικῆς καὶ τοῦ τῆς ἐγγράφου δοκιμασίας, διαιρουμένου διὰ τοῦ 2, δὲν λαμβάνει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ ΧΝΓ' νόμου πιστοποιητικόν, οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν συναγωγὴν τοῦ τελικοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 13.

Τοῦ διαγωνισμοῦ τὸ ἀποτέλεσμα ἰσχύει ἑκάστοτε πρὸς πληρώσιν τῆς θέσεως ἢ τῶν θέσεων, ἐφ' ἣ καὶ προεκκηρύχθη, οὐδὲ δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὅψιν πρὸς πληρώσιν θέσεως μὴ ὀνομαζομένης ἐν τῇ προκηρύξει.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς πέντε

ἡμερῶν τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρωτόκολλον μετὰ εἰδικῆς ἐκθέσεως καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων δοκιμίων τῶν διαγωνισθέντων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1882.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καθήκοντων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ΑΦΛΔ΄ νόμου,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Καθήκοντα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ὀρίζονται τὰ ἑξῆς·

1) Νὰ ἐρευνᾷ κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐκάστου Προξενικοῦ Γραφείου·

α') Τὰ κατὰ τὴν ἀπονόμην τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ὑπαλλήλων. ἔχει δ' ἐπὶ τούτῳ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰς ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις καὶ πᾶν ἔγγραφον σχετικὸν ἢ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἔγγραφον ἢ προφορικὴν, ἀναγκαίαν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν.

β') Τὰ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ ἐκτέλεσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους, τὰ σχετικὰ διατάγματα καὶ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου.

γ') Τὰ κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, ἐξετάζων ἰδίως ἐὰν τὰ εἰσπραχθέντα τέλη εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον καὶ ἂν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ βεβαιωθέντα· ἐὰν τὰ παρὰ ταῖς

Προξενικαῖς ἀρχαῖς ἀποκείμενα δημόσια καὶ ἰδιωτικά χρήματα φυλάττονται ἀσφαλῶς, ἢ γίνεται τυχὸν παρὰ νόμον αὐτῶν χρῆσις, ἐὰν πᾶσα δαπάνη ὑπάρχῃ ἀποχρώντως ἡτιολογημένη κτλ.

δ') Τὰ τοῦ λογιστικοῦ τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, τοῦτέστιν ἂν τηρῶνται τ' ἀπαιτούμενα παρὰ τοῦ νόμου βιβλία καὶ ἂν αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγράφαί εἰσι τακτικαὶ πλημμελεῖς, τίνα τὰ ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι κτλ.

2) Νὰ ἀκροάζεται τῶν παραπόνων τῶν ἰδιωτῶν, ἢ τῶν ἐγγυρίων Ἀρχῶν, κατὰ τῶν Προξεν. ὑπαλλήλων, ἢ καὶ τούτων κατ' ἄλλων συναδέλφων, καὶ νὰ ἐξετάζῃ μάλιστα ἂν ὑπάρχωσι τριαῦτα παράπονα, καταβάλλων πᾶσαν προσοχὴν, ἵνα ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν συμβιβαστικῶς, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέτρα.

3) Νὰ μελετᾷ ἐπισταμένως καὶ ἐπιτοπίως τὰς ἀνάγκας τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει καὶ εἰδικῶς τὰς ἐν ἐκάστῃ Προξενικῇ ἑδρᾷ ὑφισταμένας καὶ νὰ ὑποδεικνύῃ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας αὐτῶν.

4) Νὰ ἐνεργῇ διοικητικὰς ἀνακοίσεις, ὅσας κίς κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, πρὸς ἀνακάλυψιν ἢ βεβαίωσιν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, συντάσσων τὴν σχετικὴν δικογραφίαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων παρ' αὐτοῦ μαρτύρων ἢ παθόντων καὶ τῆς προσαρτήσεως παντὸς σχετικοῦ καὶ ἀναγκαίου εἰς φωτισμὸν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἔγγραφου.

5) Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐκάστου Προξενικοῦ γραφείου νὰ συντάσῃ λεπτομερῆ περὶ αὐτῆς ἐκθεσιν καὶ ν' ἀποστέλλῃ αὐτὴν ἀνυπερθέτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἀρθρ. 56 τοῦ Προξ. νόμου, ὁ ἐπιθεωρητὴς γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ προξεν. ὑπαλλήλου, προκαλούμενος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, πρὶν ἢ προκληθῇ ἢ περὶ τῆς ἀπολύσεως ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς περιοδεύει διὰρκῶς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν κείμενον νόμον καὶ τὸ διάταγμα τοῦτο καθήκοντων αὐτοῦ. Ἀνακαλεῖται δὲ διὰ δικταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ὀριζούσης

τὸν χρόνον, καθ' ὃν, διακοπτομένης τῆς περιοδείας, ὀφείλει ὁ ἐπιθεωρητὴς νὰ παραμένῃ ἐργαζόμενος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ. Τὴν περιοδείαν αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐπαναλάβῃ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἅμα τῇ λήξει τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἂν μὴ διαταχθῇ ἄλλως, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου αἱ διακοπαὶ τῆς περιοδείας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸ τετράμηνον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς περιοδεύων, δὲν δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν ἐν τινι πόλει διανομὴν αὐτοῦ πέραν εἰκοσαήμερου, ἐκτὸς ἂν παραστῇ ἀποδεδειγμένον κώλυμα ἢ ὁρίσῃ τὰ περὶ τούτου ἄλλως ῥητὴ ἄδεια ἢ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐν χριστιανικαῖς χώραις ἀμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἐτησίως.

Ἄρθρον 4.

Ἀπερχόμενος ὁ ἐπιθεωρητὴς εἰς περιοδείαν, λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἔγγραφον ἐπὶ τούτῳ παραγγελίαν, ὀρίζουσαν τὰς προξ. Ἀρχάς, ἃς ὀφείλει νὰ ἐξελέγξῃ. Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται, διαρκούσης τῆς περιοδείας νὰ τροποποιηθῇ, ἐνεκα ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε καθ' ὑπόδειξιν τοῦ περιοδεύοντος ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε οἰκεία τοῦ Ὑπουργοῦ πρωτοβουλία.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔχει σφραγίδα φέρουσαν ἐν μέσῳ μὲν τὰ ἔθνικα σύμβολα, κύκλῳ δὲ « Ἐπιθεωρητὴς τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ».

Ἄρθρον 6.

Ὅσάκις, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀνακαλύψῃ πρᾶξιν ἀξιοποινον, ὀφείλει νὰ καταγγεῖλῃ αὐτὴν ἀμέσως εἰς τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς ἀρμόδιον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰ ἄρθρα 200, 212, καὶ 213 τοῦ προξεν. νόμου. Ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτου, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 216 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς τὸν ἀρμόδιον τοῦ Κράτους Εἰσαγγελέα, κατὰ τὰ ἄρθρα 188 τοῦ προξενικοῦ νόμου καὶ 43 τῆς ποιν. δικονομίας. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι, καθ' ἃς εἰς τοὺς προξενικοὺς ὑπάλληλους ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ ποιναί, ὁ ἐπιθεωρητὴς θέλει ἐνεργεῖ τὴν δέουσαν διοικητικὴν ἀνάκρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις

τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ παραπέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς τὴν ἀρμόδιαν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ προξ. νόμου Ἀρχὴν, διὰ τὴν δέουσαν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

Ἄρθρον 7.

Ὅσάκις πρόκειται νὰ ἐξελεγχθῇ ἡ χρηματικὴ διαχείρισις προξενικῆς ἀρχῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς ὀφείλει ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ εἰς τὴν ἑδρὰν αὐτῆς, νὰ προβῇ ἀμέσως, παρόντος τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ἂν προσκληθεῖς ἀρνηθῇ νὰ προσέλθῃ, εἰς τὴν σφράγισιν τοῦ χρηματοκιβωτίου τοῦ γραφείου, νὰ παραλάβῃ τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ νὰ θέσῃ ἐν τέλει τῆς τελευταίας γεγραμμένης σελίδος αὐτῶν τὸ « ἐθεωρήθη » μετὰ τῆς χρονολογίας καὶ τῆς ὑπογραφῆς του. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι σελίδες ἄγραφοι, νὰ διαγραφῇ αὐτὰς καὶ μονογραφῇ, ἐντὸς δὲ τὸ πολὺ 24 ὥρων νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεξιν.

Περὶ τῆς σφραγίσεως τοῦ ταμείου καὶ τῆς θεωρήσεως τῶν βιβλίων συντάσσει ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔκθεσιν, παρόντος καὶ συνυπογράφοντος τοῦ γραμματέως, ἢ, τούτου κωλυομένου, γραφῆς τινὸς τοῦ προξενίου ὀρισμένου, ἢ, ἐν ἑλλείψει αὐτοῦ, παρόντων δύο ἐγγραμμάτων καὶ συνυπογραφόντων μαρτύρων τὴν ἔκθεσιν συνυπογράφει καὶ ὁ παρὼν προϊστάμενος τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἄλλως γίνεται μνεία τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ καὶ τοῦ λόγου αὐτῆς. Ἐν Κων/πόλει δὲ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἀντὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς προσκαλοῦνται, ἵνα παρασταθῶσιν, οἱ ἀρμόδιοι εἰδικοὶ ταμίαι, ὡς οἱ μόνοι ὑπόλογοι. Παρομυία ὡς ἀνωτέρω ἔκθεσις συντάσσεται καὶ περὶ τῆς ἀνοίξεως τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρεθέντων.

Ἄρθρον 8.

Ὅσάκις ὁ ἐπιθεωρητὴς συλλάβῃ ὑπονοίας, ὅτι ὑπάρχει τις ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποιν. νόμου προνοουμένων περιπτώσεων, προσκαλεῖ ἐγγράφως καὶ διὰ κλητῆρος, ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, ἐν ἑλλείψει δ' αὐτοῦ διὰ προσώπου τινὸς τῆς ἐκλογῆς του, ἀναφέροντος ἐγγράφως τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης ἐντολῆς, τὸν ὑπόλογον νὰ καταθέσῃ ἐντὸς 24 ὥρων τὸ πολὺ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προξενίου τὰ πρὸς φύλαξιν διαπιστευθέντα εἰς αὐτὸν χρήματα, ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα, αἰτιολογῶν ἀποχρῶντως τὴν ἑλλείψιν αὐτῶν.

Γενομένης δὲ τῆς καταθέσεως, συντάσσεται ἔκθεσις κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, ἥτις ἀποστέλλεται ἀνεὺ ἀναβολῆς τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖῳ.

Μὴ γενομένης τῆς καταθέσεως, ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐνεργεῖ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,
Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ, ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

*Περὶ δοκιμασίας τῶν διοριστέων διερμηνέων Προξενίων καὶ
Γεν. Προξενίων ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει.*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 («ἄρθρον 36») τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου,

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διορισθῶσιν α' ἢ β' διερμηνεῖς Γενικοῦ Προξενίου ἢ διερμηνεῖς Προξενίου ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ὑποβάλλονται πρὸς θεβαίωσιν τοῦ ὅτι κέκτηνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 («ἄρθρον 36») τοῦ ἄνω νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα εἰς ἔγγραφον καὶ προφορικὴν δοκιμασίαν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ὀριζομένης ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Τῇ εἰδικῇ ὁμῶς ἐντολῇ αὐτοῦ ἡ δοκιμασία δύναται νὰ γείνη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν

ὀρίζουσιν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβευτὴς καὶ ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πολιτικὸς Πράκτωρ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τὴν Τουρκικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἀραβικὴν, διὰ τὰς χώρας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐν αἷς κρατεῖ ἡ Ἀραβικὴ, δοκιμασία γίνεται προφορικὴ καὶ ἔγγραφος διὰ τῆς καθ' ὑπαγόρευσιν γραφῆς τουρκικοῦ, γαλλικοῦ ἢ ἀραβικοῦ τινὸς κειμένου καὶ διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοιοῦτου καὶ τῆς ἐκ τοῦ προχείρου μεταφράσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὰνάπαλιν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμασθεὶς καὶ λαχὼν τοῦλάχιστον τοῦ βαθμοῦ «καλῶς» ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου θέματος τῆς τε ἔγγραφου καὶ προφορικῆς δοκιμασίας δύναται νὰ διορισθῇ α' ἢ β' διερμηνεὺς Γενικοῦ Προξενίου ἢ διερμηνεὺς Προξενίου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5, ἐδάφιον τελευταῖον, τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ΑΣΑΔ' νόμου·

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ὁ Α' διερμηνεύς, καθὼ προϊστάμενος τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου, διευθύνει αὐτό, ἐπιτηρῶν τὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῶν διαφόρων διερμηνευτικῶν ὑπαλλήλων διεξάγει δ' αὐτὸς προσωπικῶς τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας, τὸ ἀνατιθέμενον ἐκάστοτε τῷ διερμηνευτικῷ γραφεῖω παρὰ τῆς Πρεσβείας.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τοῦ Α' διερμηνέως, θέλουσιν ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρεσβείας εἰς ἕκ τῶν Β' καὶ εἰς τῶν βοηθῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ Πρεσβευτοῦ, πάντες δ' οἱ λοιποὶ διερμηνεῖς καὶ βοηθοὶ θέλουσι διεξάγει τὴν διερμηνευτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 3.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους ὁ Πρεσβευτὴς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρεσβείας, καὶ ὁ Γενικὸς Πρόξενος διὰ τὴν τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Πρεσβείας, θέλουσι συντάσσει κανονισμὸν διαλαμβάνοντα τὰ καθήκοντα ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν διερμηνευτικῶν ὑπαλλήλων, ὃν θέλουσιν ὑποβάλλει πρὸς ἐγκρίσιν τῷ Ὑπουργεῖω. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δηλαδὴ τοῦτου θέλει ἀνκτίθεσθαι καὶ διανέμεσθαι ὀρισμένως ἡ δικαστικὴ ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία ἐκάστῳ διερμηνεῖ, ἀναλόγως τῆς χρησιμότητος ἡ εἰδικότητος ἐκάστου διερμηνέως καὶ βοηθοῦ, δυναμένου οὐχ ἥττον τοῦ Πρεσβευτοῦ ἢ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ν' ἀναθέτῃ αὐτοῖς καὶ ἀλλότρια καθήκοντα τῶν διὰ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζομένων.

Ἄν, μετὰ τὴν κατὰ τὰ εἰρημένα ἀποστολὴν τοῦ κανονισμοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, παραστῇ ἀνάγκη μεταβολῆς τῆς τοποθετήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς διερμηνείας, εἴτε λόγῳ χρησιμοποίησεως αὐτοῦ καταλληλοτέρας, εἴτε λόγῳ ἐπελθούσης μεταβολῆς τινος ἐν αὐτῷ τῷ προσωπικῷ, θέλει ζητεῖσθαι ἡ προηγουμένη ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργείου, ἐξηγουμένων τῶν λόγων, οἵτινες προκαλοῦσι τὴν μεταβολὴν ταύτην.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Α' καὶ εἰς ἕκ τῶν Β' διερμηνέων, μεθ' ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένων βοηθῶν, θέλουσιν ἔχει τὰ γραφεῖα τῶν

ἐν τῷ καταστήματι τῆς Πρεσβείας, οἱ δὲ λοιποὶ τῶν διερμηνέων καὶ βοηθῶν ἐν τῷ τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 5.

Πάντες οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2ῳ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου ὀριζόμενοι διερμηνευτικοὶ ὑπάλληλοι, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσι παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦτου ἢ τῷ νομίμῳ αὐτοῦ ἀναπληρωτῇ, ὅσκις παρ' αὐτοῦ προσκαλοῦνται διὰ λόγους ὑπηρεσίας, χορηγῶσιν αὐτῷ τὰς ζητουμένας πληροφορίας ἐπὶ τῆς παρ' αὐτῶν διαχειριζομένης ὑπηρεσίας καὶ ἐκτελῶσι τὰς πρὸς ταύτην σχετικὰ παραγγελίας. Πᾶσα πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προξενικοῦ Γραφείου ἀπειθεία ἢ ὀλιγωρία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ πρῶτον πειθαρχικῶς καὶ συνεπάγεσθαι ἀκολούθως πᾶσας τὰς ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ νόμου ὀριζομένας ποινάς.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1885.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ, Ρ. Κ. ΡΩΜΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑ-
ΔΟΠΟΥΛΟΣ, Α. Α. ΖΙΤΟΜΑΛΑΣ, Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΑΦΛΣ'.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Γαλαζίῳ
ἐμμίσθου Προξενείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Γαλαζίῳ ἐμμίσθου Προξενείου, ἐκτεινομένη μέχρι τοῦδε ἐπὶ μόνῃς τῆς ἐγγυρίου διοικητικῆς

περιφερείας τοῦ νομοῦ Κουβουρλούνη, ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐπὶ τοὺς νομοὺς (districts) Τουτόβης καὶ Φαλκίου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Μαΐου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε.ε. ΩΞ' νόμου περὶ ἀναγνώσεως ὡς Ἑλληνικῶν τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν πλοίων κ.λπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου ε.ε., ΩΞ' νόμου περὶ ἀναγνώσεως ὡς Ἑλληνικῶν τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν Ἰστρῷ ποταμοπλοίων, τῶν ἀνήκόντων εἰς ὑπηκόους Ἑλλήνας, κατὰ πρότασιν τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἔγγραφον τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, μὲ τὸ ὅποσον ἐφοδιάζονται τὰ ἐν Βοσπόρῳ καὶ Ἰστρῷ ρυμουλκὰ πλοῖα καὶ ποταμόπλοια, τὰ ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους Ἑλλήνας, θέλει φέρει τὸν ἀκόλουθον τύπον

« Ἡμεῖς (Γενικὸς Πρόξενος ἢ Πρόξενος κ.λπ.) θεσπισόμεν, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον ἢ ποταμόπλοιον καὶ εἶδος αὐτοῦ), ὀνομαζόμενον ἀνήκον (ἐν ὧν ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον) εἰς ὑπηκόους Ἑλλήνας, ἀναγνωρίζεται παρ' ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος ἔγγραφου, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1880 ΩΞ' νόμου, ὡς Ἑλληνικόν, καὶ ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ φέρῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἀπολαῦον πάσης προστασίας καὶ ὧν τῶν προνομίων, τῶν ἀπονεμημένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ

πλοῖα, ἐφ' ὅσον τηρεῖ τὰς διατάξεις τῶν καίμενων νόμων.

» Ἐπὶ τούτοις τὸ πλοῖον αὐτό, καταμετρηθὲν κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἀποδεχθὲν διὰ τοῦ ΧΠΘ' νόμου τῆς 12 Φεβρουαρίου 1880, ἔχει χωρητικότητα καθαρὰν ἢ ἐπίσημον κόρων ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ εἰδικῷ πρωτοκόλλῳ τῆς καταμετρήσεως αὐτοῦ, καὶ κατετάχθη εἰς τὸ εἰδικὸν τοῦ προξενείου τούτου νηιολόγιον ὑπ' ἀριθμὸν

Ἐν τῇ

Ὁ

Τοῦ ἰδιοκτητοῦ ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου.

Ὀνοματολογία | Πατρὶς | Ἐθνικότης | Μερὶς ἰδιοκτησίας ἐκάστου .

Ἄρθρον 2.

Μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1877 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ κλπ., τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, τὰ ἔγγραφα τῆς ἐθνικότητος τῶν, περὶ ὧν πρόκειται, πλοίων καὶ τὰ ἀποδημητήρια αὐτῶν ἔγγραφα, ὑπογράφονται, ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Μαρτίου 1858 ΥΝΓ' νόμου, ἐν Βραβία δὲ παρὰ τοῦ αὐτόθι ὑποπροξένου, τὰ δὲ ναυτιλιακὰ καὶ λοιπὰ τέλη παρὰ τῶν πλοίων αὐτῶν τελούμενα, θεσπιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια ἔσοδα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρὸς καταχώρισιν τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλκῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ἐν Ἰστρῷ ποταμοπλοίων τηρούμενον νηιολόγιον θέλει φανερῶναι τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν αὐξῶντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὴν δύναμιν τῆς μηχανῆς αὐτοῦ, ὄντος ἀτμοπλοίου, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς κατασκευῆς του, ἐὰν ᾖ ἐκ σιδήρου ἢ ξυλείας κατασκευασμένον, ἐπικεχαιρωμένον ἢ μὴ, τὴν ὀνοματολογίαν καὶ τὴν πατρίδα τῶν Ἑλλήνων ἰδιοκτητῶν, τὴν ἐθνικότητα τῶν ἀλλοδαπῶν συνιδιοκτητῶν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδα ἐκάστου τῶν συνιδιοκτητῶν. Εἰς τὰ νηιολόγια ταῦτα, καθὼς καὶ ὅπισθεν τοῦ ἔγγραφου τῆς ἐθνικότητος, καταχωρίζονται αἱ μετὰ ταῦτα μεταβολαὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πλοίων αὐτῶν, τὰ δὲ πωλούμενα εἰς ἀλλοδαπούς, ναυαγοῦντα ἢ διαλυόμενα πλοῖα διαγράφονται κατὰ τὰ γενικῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου κεκαυνομένα.

Περὶ πόσης εἰς τὰ νηιολόγια ἔγγραφῆς ἢ μεταβολῆς εἶδος

ποιείται τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἐκδοθη-
σομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ ὁδηγίας καὶ διαταγὰς.

Ἄρθρον 4.

Δι' εἰδικοῦ Διατάγματος Ἡμῶν θέλουσι κανονισθῇ τὰ
περὶ ἐξετάσεως τῶν πλοίαρχων τῶν ἐν Ἰστροφ ποταμοπλοίων
Ἑλλήνων ναυτικῶν τῶν μὴ φερόντων διπλωμα πλοίαρχου ἢ
κυβερνήτου.

Ἄρθρον 5.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων
καὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ναυτικοῦ ἀπομα-
χικοῦ ταμείου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐπὶ
τοῦ ταμείου αὐτοῦ δικαιωμάτων τῶν ἐν Ἰστροφ καὶ ἐν Βο-
σπόρφ ἐργαζομένων Ἑλλήνων ναυτικῶν, θέλει ἐκδώσει τὰς
ἀναγκαίας ὁδηγίας ἢ διοικοῦσα τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν τα-
μεῖον ἐπιτροπή, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ συ-
στάσεως ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου νόμου καὶ τῶν πρὸς
ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδεδομένων Διατάγμάτων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθε-
ται ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ἡμῶν Δια-
τάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1880.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γ. Δ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΦΔΕ' νόμου
περὶ τῶν ἐν Βοσπόρφ καὶ Ἰστροφ ρυμουλκῶν ποταμοπλοίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ΑΦΔΕ' νόμου τῆς
28 Μαΐου 1887 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΩΕ' νόμου περὶ
τῶν ἐν Βοσπόρφ καὶ Ἰστροφ Ἑλληνικῶν ρυμουλκῶν πλοίων
καὶ ποταμοπλοίων, κατὰ πρότασιν τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν
καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τὰ τῶν εἰρημένων ρυμουλκῶν καὶ ποταμοπλοίων βιβλία
ναυτοδανείων, καταρτιζόμενα ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν, θέλουσι περιέχει ἕκαστον ἐν ὅλῃ σελίδας δια-
κοσίας. Ἐν ταῖς δύο πρώταις σελίδι καταχωρίζεται ἐντυπον
τὸ κείμενον τοῦ ΑΦΔΕ' νόμου. Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ σελίδι ἐγ-
γράφονται 1) ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τῶν παρ' ἑκάστης τῶν Προ-
ξενικῶν Ἀρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Βραΐλας καὶ Γαλα-
ζίου χορηγούμενων πρωτοτύπων βιβλίων ναυτοδανείων. 2)
Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πλοίου, εἰς ὃ χορηγεῖται ἕκαστον
τοιοῦτον βιβλίον, ἤτοι τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἡ
χωρητικότης καὶ ἡ ἡλικία αὐτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τοῦ νηολογίου
ὑπ' ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ πλοῖον, τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιο-
κτητῶν καὶ ἡ ἐκάστῳ τούτων ἀνήκουσα μερίς. 3) Ἀμέσως
κατωτέρω τῆς αὐτῆς σελίδος, ἢ καὶ εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην
τετάρτην σελίδα, συμπληρωθείσης τυχὸν τῆς τρίτης, ἡ εἰς
τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια πρὸς τὸ ναυ-
τοδανείζεσθαι, ἢ ἡ ρητὴ μνεία ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν κέκτηται
τοιαύτην ἄδειαν.

Εἰς δὲ τὰς ἐπομένας σελίδας καταχωρίζονται κατὰ хро-
νολογικὴν τάξιν 1) Τὰ ναυτικὰ δάνεια, περὶ ὧν ὀρίζει τὸ
ἄρθρον 6 νόμου. 2) Αἱ ἐξοφλήσεις τῶν δανείων τούτων ἢ ἡ
ἐξάλειψις ἐγγεγραμμένου δανείου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρ-
θρου 16 τοῦ νόμου. 3) Αἱ μεταβολαὶ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν
πλοίων καὶ αἱ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγούμε-
ναι ἄδειαι πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι εἴτε παρὰ τῶν ἰδιοκτη-
τῶν εἴτε παρὰ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρ-
θροις 7 καὶ 8 τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐφοδιάζονται μὲ
ἀνάλογον ἀριθμὸν βιβλίων ναυτοδανείων ἕκαστῃ τῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει, Βραΐλα καὶ Γαλαζίῳ Προξενικῶν Ἀρχῶν διὰ
τὰ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγόμενα πλοῖα. Ὑπάγον-
ται δὲ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστης τῶν Προξενικῶν τούτων
Ἀρχῶν τὰ εἰς τὰ νηολόγια αὐτῶν ἐγγεγραμμένα πλοῖα. Οἱ
προϊστάμενοι τῶν αὐτῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν ἀριθμοῦσιν καὶ
μονογραφοῦσιν ἕκαστου πλοίου τὸ βιβλίον ναυτοδανείων, καὶ
ἐγγράφουσι συγχρόνως ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ στήλῃ τὰ χαρα-
κτηριστικὰ τοῦ πλοίου καὶ λοιπὰ ὡς ὀρίζει τὸ ἀνωτέρω 1ον

ἄρθρον. Συγχρόνως ἅπαντα τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου συρράπτονται διὰ κλωστής, ἥς τὰ ἄκρα, ἐνούμενα ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ βιβλίου σελίδι, σφραγίζονται δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Προξενείου ἐπὶ τεμαχίου χάρτου, χωρὶς νὰ προσκολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ βιβλίου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐν Βοσπόρῳ καὶ Προποντίδι ἐργαζόμενα πλοῖα ἐγγράφονται εἰς τὸ εἰδικὸν νηιολόγιον τοῦ Γενικοῦ Προξενείου Κωνσταντινουπόλεως. Τὰ δὲ ἐν Ἰστροφ καὶ Προύθῳ ποταμὸ-πλοῖα ἐγγράφονται εἰς τὸ εἰδικὸν νηιολόγιον εἴτε τοῦ Προξενείου Βραΐλας εἴτε τοῦ Προξενείου Γαλαζίου κατὰ τὴν θέλησιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν. Ἀπαξ δὲ ἐγγραφέντα τὰ πλοῖα ταῦτα εἰς τὸ ἕτερον τῶν νηιολογίων καὶ ἐφοδιασθέντα μὲ βιβλίον ναυτοδανείων, δὲν δύνανται νὰ μεταγραφῶσιν εἰς τὸ νηιολόγιον τῆς ἑτέρας Προξενικῆς Ἀρχῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀπαξ δοθέντος εἰς τὰ ρυμουλκὰ καὶ τὰ ποταμὸπλοῖα ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.

Ἐκάστη τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Βραΐλα καὶ Γαλαζίῳ Προξενικῶν Ἀρχῶν τηρεῖ εἰδικὸν εὐρετήριο, εἰς ὃ καταχωρίζονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν τὰ χορηγούμενα παρ' αὐτῶν βιβλία ναυτοδανείων. Ἐκάστου δὲ τῶν χορηγούμενων βιβλίων ναυτοδανείων τηρεῖται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Προξενείου ἐν ὁμοίῳ, ὡς Μητρώον, εἰς ὃ καταχωρίζονται, ἅμα μὲν τῇ χορηγίᾳ τοῦ βιβλίου ναυτοδανείων, αἱ ἐγγραφαὶ αἱ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο γενόμεναι, κατόπιν δέ, αἱ ἐγγραφαὶ, περὶ ὧν ὀρίζουσι τὰ ἄρθρα 11, 15 καὶ 16 τοῦ νόμου. Τὰ Μητρώα βιβλίων ναυτοδανείων λαμβάνονται ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πέμπομένων εἰς τὰς εἰρημένας Προξενικὰς Ἀρχὰς βιβλίων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ κεκανονισμένον τέλος τοῦ βιβλίου, λογιζόμενον ἀπλοῦν διὰ τε τὸ βιβλίον ναυτοδανείων καὶ τὸ Μητρώον αὐτοῦ, εἰσπράττεται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Προξενικὰ τέλη. Ὑποβάλλεται δὲ κατὰ τριμηνίαν λογαριασμὸς τῶν δαπανωμένων βιβλίων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἀπολεσθέντος τοῦ χορηγηθέντος εἰς πλοῖόν τι βιβλίου ναυτοδανείων, χορηγεῖται παρὰ τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου, δίδοντος ἐνώπιον τοῦ Προξενείου ἐνρκον κατάθεσιν περὶ τῆς ἀπωλείας, ἀντίγραφον τοῦ ἀπολεσθέντος, ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ Μητρώου τοῦ ἀπολεσθέντος βιβλίου. Ἐν τῇ ἀντιγραφῇ τούτῳ καταχωρίζονται πάντα τὰ συνωμολογημένα καὶ μὴ ἐξωφλημένα ναυτοδανεία καὶ αἱ λοιπαὶ ἐγγραφαί, περὶ ὧν ὀρίζει τὸ ἀνωτέρω 1ον ἄρθρον. Ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι τοῦ ἀντιγράφου βιβλίου ναυτοδανείων, μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ πλοίου, σημειοῦνται ταῦτα «ἀντίγραφον τοῦ ἀπολεσθέντος πρωτοτύπου, ἐκδοθέν τῇ αἰτήσῃ τοῦ πλοιάρχου (ἢ τοῦ ἰδιοκτήτου), καταχωρίσθῃς ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν (δεῖνα) τοῦ πρωτοκόλλου τῶν εἰσερχομένων.» Ἡ σημείωσις αὕτη χρονολογεῖται καὶ προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προξένου.

Ἄρθρον 7.

Ἐκποιούμενου διὰ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ πλοίου, χορηγεῖται αὐτῷ νέον βιβλίον ναυτοδανείων μετὰ τὴν κατακύρωσίν του εἰς τὸν νέον ἰδιοκτήτην.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεται τοῦ παρόντος Διατάγματος ἡ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ἀριθ. 6827.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουνίου 1887,

Ἐγκλείστως πέμπομεν ὑμῖν ἀντίτυπον τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα ΑΦΔΔ' νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ Προξενικῶν ἀρχῶν μετὰ τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθείσης αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως.⁽¹⁾ Ἡ ἐκθεσις αὕτη καταδεικνύει λεπτομερῶς τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὰς ἐπενεχθείσας εἰς τοὺς τέως κειμένους νόμους μεταβολὰς καὶ ἀποβαίνει ὅλως περιττὸν νὰ δώσωμεν ὑμῖν ἄλλας ὁδηγίας, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ μόνον νὰ ἐφοδιασώμεν ὑμᾶς προσεχῶς διὰ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λογιστικῶν διατάξεων τοῦ νέου νόμου.

Συνάπτομεν ὁμοίως καὶ ἕτερα ἀντίτυπα τοῦ τε νόμου καὶ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἵνα ἀποσταλῶσι μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑφ' ὑμᾶς ἀρχῆς Προξενικὰ πρακτορεῖα.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ἀριθ. 9267.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς Προξενικὰς Ἀρχὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Σεπτεμβρίου 1887.

Διαβιβάζοντες ὑμῖν, ἐγκλείστως, ἀντίτυπον τῆς ὑπ' ἀριθ. 14 ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΑΥΚΒ' τῆς 4 Ἀπριλίου 1887, ἐπιτρέποντος τὴν πληρωμὴν ἐξόδων τινῶν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς Προξενίου εἰς μεταλλικόν, καὶ τοῦ ΟΥΑΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887,

(1) Βλέπε σελ. 96.

περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν ὑμετέρων λογαριασμῶν καὶ τῆς παραδόσεως τῶν ὑφ' ὑμῶν εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, σὰς παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ ὑμᾶς, συμμορφωθῇτε ἀκριβῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον ταύτης.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ἀριθ. Πρωτ. 6862.

Ἀριθ. ἐγκ. 14

Γενικὸν Λογιστήριον

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περὶ λογαριασμῶν τῶν προξενικῶν ἀρχῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς ἐμμέσθους προξενικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Προξενείοις

Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ταμίαις.

Κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων διαταγῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, περὶ τῆς πακτικῆς ἀποδόσεως τῶν λογαριασμῶν καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰσπραξέων σας εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὰ νομοθετηθέντα μέτρα σχετικῶς πρὸς τὸ καθήκον ὑμῶν τοῦτο, προστιθέμενος τὰς περὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν ἀναγκαίως ὁδηγίας.

Α'. Τὸν νόμον ΑΥΚΒ' τῆς 4 Ἀπριλίου 1887, δι' οὗ ἐπετράπη ὅπως οἱ ἐπὶ μισθῷ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰς δραχμὰς 200 κατὰ μῆνα παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προσβείᾳ καὶ τῷ αὐτόθι προξενικῷ γραφείῳ τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις καὶ τοῖς Προξενείοις ὑπηρετοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι πληρόνωνται κατὰ μῆνα τὸν μισθὸν αὐτῶν εἰς μεταλλικόν, ἐκ τοῦ ταμείου τῶν οἰκείων Προξενείων, καθόσον ἀρκοῦν αἱ ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων μηνιαῖαι αὐτῶν εἰσπράξεις.

Τῶν εἰς ἐξαιρέσειν ταύτην ὑπαγομένων θέσεων, κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1887, πίνακα ἐπισυνάπτων ἐν τῇ παρρούσῃ πρὸς ὁδηγίαν ὑμῶν, παραγγέλλω τοὺς μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει

σταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ταμίαις νὰ πληρῶνσι τοὺς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν ὑπηρετοῦντας ἐκ τούτων, δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἐπιτροπικῶς ἐκδιδομένων, τοὺς δὲ Προξένους, νὰ μισθοδοτῶσι καθόσον ἐπαρκοῦν αἱ εἰσπράξεις ἐκαστοῦ σχετικοῦ μηνὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διατελοῦντας τοιοῦτους ἐπὶ κανονικῇ ἀποδείξει.

Ἐπιτρέπεται συγχρόνως εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχάς, νὰ πληρῶνσιν εἰς μεταλλικὸν νόμισμα, τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος αὐτῶν συμφῶνως πρὸς τὰ ἐγκεκριμένα ἐνοικιαστήρια, καθὼς καὶ ὅσα καταβάλλουν εἰς μεταλλικὸν αὐταὶ, ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία καὶ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικὸν πρακτορεῖον, εἰς τηλεγραφικὰ καὶ ταχυδρομικὰ τέλη καὶ εἰς ἕξοδα διατηρήσεως καὶ ἀποστολῆς ὑποδίκων.

Β'. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΔΣΚΕ' τῆς 24 Ἰουλίου 1885 καθ' ὃ αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ ἀρχαὶ ὅσαι ἐντὸς διορίσεως τριᾶκοντα ἡμερῶν δὲν εἰσγάγῳσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τὰ κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντα προξενικὰ τέλη τιμωροῦνται καταγγελλόμενοι εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Γ'. Τὸ Διάταγμα τῆς 6 Αὐγούστου 1887 ἐκδοθὲν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΑΥΟΒ' δι' οὗ ἐπιβάλλεται εἰδικὴ ποινὴ προστίμου ἴση μὲ τὸν μισθὸν εἰς ὃν δικαιούνται οἱ προξενικοὶ ὑπόλογοι ὅσοι μετὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ ΔΣΚΕ' ὀριζομένην προθεσμίαν καθυστερήσωσι τοὺς μηνιαίους λογαριασμοὺς καὶ τὰς εἰσπράξεις των.

Ὅθεν συμφῶνως πρὸς ταῦτα παραγγέλλονται οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν θεθαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν δημοσίων ἐσόδων προξενικοὶ ὑπάλληλοι ν' ἀποστέλλωσιν ἐντὸς τῆς τεταγμένης διορίσεως εἰς μὲν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὸν μηνιαῖον λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των, μετὰ τῶν κεκανονισμένων καταστάσεων καὶ ἀποδεικτικῶν, εἰς δὲ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ὁλόκληρον τὸ μετὰ τὰς ἐπιτετραμμένας πληρωμὰς ὑπόλοιπον τῶν εἰσπράξεων ἐκαστοῦ μηνός, εἰς χρηματόδεμα, συναλλάγμα τραπεζικὸν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τῆς ἐκλογῆς των μετ' αὐτῶν δὲ καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν ἃς δυνάμει τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ β' Α' ἐκτεθέντων ἐνήργησαν.

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ταμίαι δὲν θέλουν ἀποστέλλει τὰ περισσεύοντα μετρητὰ παρ' ὅταν ῥητῶς διατάσσονται περὶ τούτου. Ἀναφορὰ ὡμῶν

συνοδεύουσαι μόνους τοὺς λογαριασμοὺς ἄνευ τῶν σχετικῶν εἰσπράξεων οὔτε καταχωρίζονται εἰς τὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας οὔτε διακόπτουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἐρρέθη κατὰ τῶν καθυστερούντων ἐπιβαλλομένων ποινῶν. Ἀνακαλοῦντες πᾶσαν ἐναντίαν πρὸς τ' ἀνωτέρω διαταγὴν παρατηροῦμεν ὅτι, αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀνωτέρω διατάξεις μέτρον ἀνάγκης ὑπαγορευθείσης ὑπὸ τῆς πείρας, θέλουν ἀκριβῶς ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος μηνός ἄνευ ἐξαίρεσεως καὶ ἄνευ προκλήσεως εἰς ἀπολογία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1887.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΑΥΚΒ'.

Περὶ πληρωμῆς μισθῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐπὶ μισθῷ, μὴ ὑπερβαίνοντι τὰς δραχμὰς 200 κατὰ μῆνα, παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ καὶ τῷ Προξενικῷ Γραφείῳ, τοῖς Γενικοῖς Προξενείοις καὶ προξενείοις ὑπηρετοῦντες δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, πληρῶνονται κατὰ μῆνα τὸν μισθὸν αὐτῶν εἰς μεταλλικὸν ἐκ τῶν ταμείων τῶν οἰκείων Προξενείων, καθόσον ἐπαρκοῦν αἱ ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων μηνιαῖαι αὐτῶν εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1887.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1886.

Πίναξ τῶν ὑπαγομένων
εἰς τὸν Νόμον ΑΤΚΒ' προξενικῶν ὑπαλλήλων
διὰ τὸ ἔτος 1887.

Κεφ.λ.	Ἀριθρὸν	Προξενεῖα	Βαθμὸς ὑπηρεσίας	Μισθὸς κατὰ μῆνα ἀνὰ δραχμ.
B'	1	Κωνσταντινουπόλεως	1 Καβάσσης	83
»	»	»	6 Γραφεῖς	200
»	»	»	1 Θυρωρὸς	120
»	»	»	2 Κλητῆρες Α' τάξ.	100
»	»	»	6 » Β' τάξ.	80
»	»	»	3 Καβάσσιδες	80
»	»	»	1 Ἰατρὸς	200
Γ'	»	Ἀλεξανδρείας	2 Κλητῆρες	80
»	»	»	2 Γιασαξίδες	80
»	»	»	3 Γραφεῖς	200
»	»	Σοφίας	1 Κλητῆρ	60
»	»	Σμύρνης	1 Διερχομένων Β' τάξ.	200
»	»	»	3 Γραφεῖς	150
»	»	»	2 Κλητῆρες	70
»	»	»	2 Γιασαξίδες	70
»	»	Θεσσαλονίκης	1 Διερχομένων Β' τάξ.	150
»	»	»	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	2 Γιασαξίδες	60
»	»	Ἰωαννίνων	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	2 Γιασαξίδες	60
»	»	Χανίων	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Φιλιππουπόλεως	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Μασσαλίας	1 Κλητῆρ	60
»	»	Ἀδριανουπόλεως	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Βηρυτοῦ	1 »	60
»	»	Βιτωλίων	1 »	60
»	»	Ἱεροσολύμων	1 »	60

Κεφ.λ.	Ἀριθρὸν	Προξενεῖα	Βαθμὸς ὑπηρεσίας	Μισθὸς κατὰ μῆνα ἀνὰ δραχμ.
Γ'	1	Λάρινακος	1 Γιασαξὴς	60
»	»	»	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	1 Διερχομένων	200
»	»	Σκόδρας	1 Γιασαξὴς	60
»	»	»	1 Διερχομένων	200
»	»	Καίρου	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	2 Γιασαξίδες	80
»	»	Ἐλασσῶνος	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Σερρών	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Ἀργυροκάστρου	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Βερατίου	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Αὐλῶνος	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Πρεβέζης	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Χίου	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Ρόδου	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Τραπεζοῦντος	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Πόρτ-Σαῖδ	1 Διερχομένων	200
»	»	»	1 Κλητῆρ	60
»	»	Βάρνης	1 Γιασαξὴς	60
»	»	Γαλαζίου	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	1 Κλητῆρ	70
»	»	Βράτλας	1 Γραφεὺς	150
»	»	»	1 Κλητῆρ	70

Ἀπόσπασμα τοῦ Νόμου ΑΣΚΕ

τῆς 24 Ἰουλίου 1883.

Ἄρθρον 4.

Οἰκονομικοὶ ἔφοροι, οὔτινες μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῶν καιμένων νόμων πρὸς πληρωμὴν, δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων δημοσίων τε καὶ δημοτικῶν ἐπὶ τῶν ἀροτριόντων κτηνῶν, τῆς ἐπικαρπίας τῶν σπειρομένων ἐθνικῶν γαιῶν, τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κατὰ σπρέμμα φορολογουμένων κτημάτων, τῶν φόρων ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐπὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν, ἐπὶ τῶν ζώων, ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καταναλώσεως οἴνων καὶ πνευματωδῶν ποτῶν τιμωροῦνται ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὑποκείμενοι καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων, οὔτινες ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκδοθεισῶν ὀριστικῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταγνωσθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν χαρτοσήμου, προστίμου καὶ χρηματικῶν ποινῶν, πρὸς δὲ καὶ κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν καὶ τῶν ἐμμίσεων προξενικῶν ἀρχῶν, ἂν οἱ μὲν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, αἱ δὲ ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν δὲν ἤθελον εἰσαγάγει εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τὰ κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντα τηλεγραφικὰ καὶ προξενικὰ τέλη.

Ἀπόσπασμα τοῦ Νόμου ΑΩΟΒ

τῆς 6 Αὐγούστου 1887.

Ἄρθρον 5.

Ὁ κεντρικὸς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ πάντες οἱ ὑποταμίαι, ὀφείλουν μέχρι τῆς εἰκοστῆς, οἱ δὲ εἰδικοὶ ταμίαι μέχρι τῆς δεκάτης ἐκάστου μηνὸς νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ γε-

νικὸν λογιστήριον πλήρεις τοὺς κεκανονισμένους λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα, καθὼς καὶ πάντα τὰ εἰς τούτους ἀναγόμενα στοιχεῖα τῆς δόσοληψίας, ἀνελλιπῇ. Οἱ καθυστεροῦντες τοὺς λογαριασμοὺς τούτους ἢ ἀποστέλλοντες ἐλλιπῇ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα τῆς ληψοδοσίας, ἀσχέτως πρὸς τὰς δυνάμει ἰσχυόντων νόμων ἐπιβαλλομένης ποινάς, ὑποβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰς πρόστιμον, ἴσον μὲ τὸν κανονικὸν αὐτῶν μισθόν, τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὸ διάστημα, καθ' ὃ παραταθῇ ἢ καθυστέρησις τῶν λογαριασμῶν ἢ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀτελῶν στοιχείων.

Ἀπόσπασμα τοῦ Διατάγματος

τῆς 6 Αὐγούστου 1887.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Κεντρικὸς ταμίης καὶ οἱ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταμίαι ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1834 περιληπτικὴν κατάστασιν τοῦ ταμεῖου τῶν, οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ πάντες οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ ὑποταμίαι τοῦ Κράτους, καθὼς καὶ οἱ παρὰ τοῖς Προξενείοις Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ταμίαι, κατὰ τὴν 1, 11 καὶ 21 ἐκάστου μηνός, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 149 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, μετὰ λεπτομεροῦς καὶ ἀκριβοῦς σημειώσεως τῶν ἀξιῶν αἰτίνας, ἀποτελοῦσι τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ταμεῖου αὐτῶν.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι ταμίαι ὀφείλουν νὰ παραδίδωσιν ἢ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, μέχρι τῆς 20 ἐκάστου μηνός, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΑΥΟΒ τῆς 28 Μαΐου 1887 τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ προηγούμενου ἐντελῶς κατηρτισμένους, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν δημοσίων ἐσόδων τελωνιακῶν ὑπάλληλοι εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, μέχρι τῆς 10 ἐκάστου μηνός, περιληπτικὴν κατάστασιν τοῦ ταμεῖου αὐτῶν διὰ τὸν παρ-

ελθόντα μῆνα μετ' ἀναλυτικῆς σημειώσεως τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεων, ὅσα κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐξέδωκαν.

Οἱ ἔμμισθοι προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΣΚΕ' τῆς 24 Ἰουλίου 1885 τας-σομένης διορίσεως, ν' ἀποστέλλωσιν εἰς μὲν τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοὺς μηνιαίους λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τῶν, συνοδευομένων μὲ τὰ κεκατονισμένα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, εἰς δὲ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν, ὅσας ἀπ' εὐθείας κατέβαλον δυνάμει τοῦ νόμου ΑΥΚΒ' ἢ ἐγκεκριμένων συμβολαίων.

Τέλος, οἱ ταμίαι πρὸς οὓς ἐπιστρέφονται ἑλληπῆ στοιχεῖα λησοδοσίας, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλλωσι ταῦτα πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συμπληρωμένα ἐντὸς τῆς ἐκάστοτε ὀριζομένης αὐτοῖς διορίσεως.

Ἀριθ. 9833.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς ἀμύσθους Προξενικὰς ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἐπὶ δύο ἄρθρων τοῦ νόμου ΑΦΑΔ' τῆς 28 Μαΐου ἐ. ε. οὗτινος ἀντίτυπον ἐγκαίρως διεβιβάσαμεν ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6867 ἐγκυκλίου ἡμῶν, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου νὰ χορηγήσωμεν ὑμῖν τὰς ἐπομένους ὁδηγίας.

α) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ νόμου ΧΝΓ' τοῦ 1877 καὶ 6) ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 268 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον 87.

Αἱ ἔμμισθοι προξενικαὶ ἀρχαί, ἢτοι Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες ὅσκις τὸ εἰσπρακτικὸν τέλος ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατόν, ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου ἔνσημον ἀξίας ἴσης πρὸς τὰ δικαιώματα αὐτῶν, διὰ δὲ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ποσὰ ἐκδίδουσι διπλότυπον ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως προσαρτώμενον ἐν τῷ ἔγγραφῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ γίνεται μνεία τῆς πληρωμῆς κατὰ τὸ

ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΥΠΔ' τοῦ 1873. Οὕτως, συντασσόμενον ἔγγραφον περὶ ποσοῦ δραχμῶν ἐξήκοντα χιλιάδων ἐφ' ὧν τὰ πληρωτέα ποσὰ συνίστανται.

Ἐξ ἀπλῶν τελῶν Δραχμ. 300

Ἐκ προσθέτων τελῶν » 450

750

Ἐκ Προσθέτου δεκάτου » 75

Τὸ ὅλον 825

ἡ ἔμμιθος προξενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐπιθέσῃ μὲν ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου ἔνσημον δραχμῶν $100 + 14 : 50/100 =$ δραχμ. 114:50, ὅσα δικαιούται νὰ λάβῃ, νὰ ἐκδώσῃ δὲ διπλότυπον εἰσπράξεως δραχμ. 710:50 διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον 268 ἀρκοῦσαν κρίνομεν τὴν ἐξῆς διασάφησιν.

Οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος διατελοῦντες προξενικοὶ πράκτορες ἐπὶ τῶν κοινοποιουμένων αὐτοῖς δηλώσεων τῶν κληρονόμων, κληροδόχων καὶ δωρεοδόχων αἰτία θανάτου τῶν ὑποκαίμενων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 231 εἰς κληρονομικὰ τέλη συμφώνως πρὸς τὰ ὀρισθέντα διὰ τῶν νόμων ΩΠΔ' τοῦ 1880 καὶ ΑΣΛΖ' τοῦ 1885 ἐκδίδουσιν ἀπλῶς διπλότυπον ἀπόδειξιν μνημονευομένην καὶ συναπτομένην ἐν τῇ δηλώσει, τοῦ ποσοῦ τούτου καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἀνήκοντος κατὰ τὰ ρητῶς ἐν τοῖς τροποποιούμενοις ἀρθροῖς 231 καὶ 268 τοῦ Προξενικοῦ νόμου ὠρισμένα. Τὰ αὐτὰ ἐνεργοῦσι καὶ ὅταν πρόκηται νὰ εἰσπράξωσι κληρονομικὰ τέλη συνεπείᾳ ὀριστικῆς ἀποφάσεως προξενικῆς ἀρχῆς, ἐκτελούσης εἴτε καθήκοντα δικαστικὰ κατὰ τὸν προξενικὸν νόμον, εἴτε καθήκοντα οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΑΣΛΖ' τοῦ 1885 ἢ συνεπείᾳ ἀποφάσεως τακτικοῦ ἢ προξενικοῦ δικαστηρίου.

Ὀφείλομεν πρὸς τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν ὑμῖν ὅτι αἱ προξενικαὶ ἀρχαί καὶ οἱ προξενικοὶ πράκτορες ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσι τὰ οὕτω εἰσπραττόμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου μηνός, ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΣΚΕ' τῆς 24 Ἰουλίου 1885, καθ' ἣν τιμωροῦνται ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 482 τοῦ ποινικοῦ νόμου αἱ προξενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες δὲν ἤθελον εἰσαγάγει εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς

τριακόντα ἡμερῶν τὰ κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντα προξενικὰ τέλη. Τέλος δ' ὅτι περὶ ἀποδόσεως Λογασμοῦ ἰσχύουσι τὰ διαπραχθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 199/69000 ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1882 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εφεκύνοντες τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πεποιθασμεν, ὅτι συναισθανόμενοι τὰς ἐπιβαλλομένας ὑμῖν εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις, θέλετε φιλοτιμηθῆτε νὰ ἐκπληρώσητε ἀκριβῶς τὰ διατασσόμενα.

Τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον, ἥς ἐπισυνάπτομεν καὶ ἕτερα ἀντίτυπα, θέλετε κοινοποιήσῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ὑμῶν προξενικοὺς πράκτορας, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ τὴν ἐφαρμόσωσιν ὡσαύτως μετ' ἀκριθείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς ἐμμεσίθους Προξενικὰς Ἀρχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1887.

Διαβιβάζομεν ὑμῖν ἐγκλείστως ἀντίτυπα τῆς πρὸς τὰς ἐμμεσίθους Προξενικὰς Ἀρχάς τῆς Α. Μ., ταυταριθμοῦ ἡμῶν ἐγκυκλίου, δι' ἧς δίδονται ὁδηγίαι ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 8 τοῦ ΑΦΔΔ' νόμου, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν τροποποίησιν τῶν ἄρθρων 87 καὶ 268 τοῦ νόμου ΧΝΓ' τοῦ 1877 καὶ σὰς παρακαλοῦμεν ἵνα κοινοποιήσητε αὐτὴν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἡμετέραν δικαιοδοσίαν προξενικοὺς πράκτορας, προσκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ τὴν ἐφαρμόσωσι μετὰ πάσης αὐστηρότητος καὶ ἀκριθείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

ΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Γενικὸν Πρόξενον, τοὺς ἐν Βρατίλᾳ καὶ Γαλαζίῳ Προξένους καὶ τὰς λοιπὰς κατὰ τὸν Ἰστρον καὶ Προῦθον καὶ ἐν Βοσπόρῳ καὶ Δαρδανελλοῦς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τῆς Α. Μ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1887.

Περμπομέν ὑμῖν ἐσωκλείστως ἀντίτυπα τῶν ΝΕ' τῆς 25 Ἀπριλίου 1880 καὶ ΑΦΔΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887 νόμων περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ Ἰστρον Ἑλληνικῶν ρυμουλκῶν πλοίων καὶ ποταμοπλοίων, καθὼς καὶ τῶν ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1880 καὶ Ὀκτωβρίου ε. ε. Βασιλικῶν Διαταγμάτων περὶ ἐκτελέσεως τῶν νόμων τούτων. (1)

Ὁ νεώτερος νόμος ἐν μέρει μὲν τροποποιεῖ τὸν προγενέστερον, ἐν μέρει δὲ περιλαμβάνει διατάξεις συμπληρωτικὰς.

Καὶ ἐν πρώτοις πραγματευόμεθα περὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν διὰ τοῦ νεωτέρου νόμου τροποποιήσεων.

1) Ἡ διὰ τοῦ πρώτου νόμου κεχορηγημένη εἰς τὸ Προξενεῖον Βρατίλας ἀρμοδιότης τοῦ ἀναγνωρίζειν ὡς Ἑλληνικὰ τὰ ἐν Ἰστρον παντοειδῆ ποταμόπλοια, ὅσα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἐκείνου ἠδύναντο νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς Ἑλληνικὰ, ἐπεκτείνεται διὰ τοῦ νέου νόμου καὶ εἰς τὸ Προξενεῖον Γαλαζίου, ὅπερ θέλει ἀνανεοῖ καὶ τὰ ναυτολόγια τῶν αὐτῶν πλοίων, ἀσκοῦν καὶ κατὰ τοῦτο τὴν αὐτὴν τοῦ Προξενείου Βρατίλας ἀρμοδιότητα.

Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ καὶ τῷ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντι Διατάγματι ὀριζόμενα, καθὼς καὶ τὰ περιεχόμενα ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 3668 ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1880 ἐγκυκλίῳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου, ἥς ἐσωκλείομεν ἀντίτυπον, καθαρρίζουσι σαφῶς τὰ περὶ ὧν πρόκειται καθήκοντα τῶν ἀρμοδίων Προξενικῶν ἀρχῶν. Συμπληρωματικῶς δὲ πρὸς ταῦτα δίδομεν εἰς τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας.

Ἐκκτέρα τῶν ἐν Βρατίλᾳ καὶ Γαλαζίῳ προξενικῶν ἀρχῶν εἶναι ἀρμοδίαι νὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ τηρούμενον παρ' αὐτῇ νητολόγιον τὰ παντοειδῆ ποταμόπλοια συμφώνως πρὸς τὴν

(1) Βλέπε κείμενα νόμων καὶ διαταγμάτων ἐν σελ. 204, 207, 250, καὶ 252.

θέλουν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων τούτων. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε μόνον τὸ Προξενεῖον Βραΐλας ἐτῆρει τοιοῦτον νηϊολόγιον, δέον οἱ προϊστάμενοι τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Βραΐλας καὶ Γαλαζίου νὰ καθιστῶσι γνωστὸν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν εἰς τοὺς λιμένας, ἐν οἷς ἐδρεύουσι, καταπλεόντων ποταμοπλοίων ἢ εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσιν ἐφ' ἅπαξ τὸ νηϊολόγιον, εἰς ὃ θέλουσι νὰ ἐγγραφῇ τὸ πλοῖον αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν πρόξενος Γαλαζίου θέλει καταχωρίζει εἰς τὸ ἴδιον νηϊολόγιον τὰ ποταμόπλοια, ἅτινα οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν δηλοῦσιν, ὅτι θέλουσι νὰ κατατάξωσιν εἰς τὸ νηϊολόγιον Γαλαζίου, εἰδοποιῶν μετὰ τοῦτο τὸν πρόξενον Βραΐλας, ἵνα διαγράψῃ ἐκ τοῦ ἰδίου νηϊολογίου τὰ πλοῖα ταῦτα, ὃ δὲ πρόξενος Βραΐλας θέλει διευθύνει εἰς τὸν λιμένα Γαλαζίου τὰ πλοῖα ὅσα θέλουσι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν λιμένα Γαλαζίου, ἐνεργοῦντος τότε τοῦ ἐν Γαλαζίῳ προξένου κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω εἰρημένα.

Ἀπαξ ὅμως καταταχθέντα τὰ πλοῖα καὶ ἐφοδιασθέντα μὲ βιβλίον ναυτοδανείων δὲν δύνανται νὰ μετενεχθῶσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον νηϊολόγιον, οὐδὲ νὰ μεταβάλλωσιν ὃ φέρουσιν ὄνομα.

Πρὸς τὸν ἐν Γαλαζίῳ Πρόξενον ἀποστέλλεται μετὰ τῆς παρουσίας βιβλίου περιέχον τὸν περὶ καταμετρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων νόμον καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδομένας ὁδηγίας καθὼς καὶ ὑποδείγματα τῶν συντασσομένων πρωτοκόλλων καταμετρήσεως. Τὸ διὰ τοῦ νόμου τούτου καθιερωμένον σύστημα καταμετρήσεως εἶναι αὐτὸ τὸ σύστημα, τὸ ὑπὸ τῆς Διεθνούς ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως παραδεδεγμένον. Ἐὰν δὲ τὰ Προξενεῖα Βραΐλας καὶ Γαλαζίου ἀδυνατῶσι νὰ προμηθευθῶσιν ἐν τῷ τόπῳ ἔντυπα πρωτόκολλα καταμετρήσεων ἐκ τῶν ἐν χρήσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως, θέλουσι ζητήσῃ τοιαῦτα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

2) Ὁ νεώτερος νόμος ὀρίζει, ὅτι ἡ ἀρμοδιότης τῶν εἰρημένων Προξενικῶν ἀρχῶν ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Προύθῳ ἐργαζομένων Ἑλληνικῶν ποταμοπλοίων, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφισβητήσεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐκ τοῦ γράμματός τοῦ πρώτου νόμου, μνημονεύοντος μόνον τὰ ἐν Ἰστρῷ ποταμόπλοια.

3) Καταργηθείσης διὰ προηγουμένου νόμου τῆς θέσεως

τοῦ παρὰ τῷ Λιμεναρχεῖῳ Βραΐλας Λιμενάρχου, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ ΩΕ' νόμῳ ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὰ ποταμόπλοια, ἐκτελοῦσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν ἐν Βραΐλᾳ καὶ Γαλαζίῳ Προξενικῶν ἀρχῶν.

Ὁ δὲ ἐν Σουλινᾷ ὑποπρόξενος, ἐκπληροῖ μὲν τὰ καθήκοντα ἅτινα ὑπήγοντο πρότερον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρ' αὐτῷ Λιμενάρχου οὗ ἡ θέσις κατηργήθη, δὲν ἀσκεῖ ὅμως τὴν εἰδικὴν ἀρμοδιότητα τῶν Προξένων Βραΐλας καὶ Γαλαζίου ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος τῶν ποταμοπλοίων καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων αὐτῶν. Τοιαύτη ἐστὶν ἡ ἔννοια τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ νέου νόμου.

4) Ὅχι μόνον οἱ φέροντες διπλώματα πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται Ἑλληνες ναυτικοὶ δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ διευθύνωσι τὰ εἰρημένα ποταμόπλοια, ὡς ὥριζεν ὁ πρῶτος νόμος, ἀλλὰ καὶ μὴ τοιοῦτοι, φέροντες ὅμως τὴν ἀδειαν, περὶ ἧς ὀρίζει τὸ ἀρθρον 3 τοῦ νέου νόμου. Ἐννοεῖται ὅμως πάντοτε ὡς ἀπαραίτητος ἡ τοῦ ὑπηκόου Ἑλλήνος ιδιότης καὶ ἐπομένως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διορίζωνται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται Ἑλληνικῶν ποταμοπλοίων ἀλλοδαποί.

5) Αἱ σχέσεις τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις ποταμοπλοίοις ἐργαζομένων Ἑλλήνων ναυτικῶν πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, διὰ τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ νέου νόμου καθιεροῦνται ὅλως προαιρετικά. Ἐπομένως οὐδεὶς ὑποχρεοῦται ἄκων νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμεῖου δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις. Εἰδικωτέρας περὶ τούτων ὁδηγίας θέλει δώσει πρὸς τὰς ἀρμοδίας Προξενικὰς ἀρχὰς ἡ διοικοῦσα τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἐπιτροπὴ.

6) Περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ Προποντίδι ἐργαζομένων Ἑλληνικῶν πλοίων ὁ νεώτερος νόμος ὀρίζει, ὅτι ὅσα τούτων ἔχουσι χωρητικότητα ἀνωτέραν τῶν πέντε τόνων πληρόνουσι μίαν δραχμὴν διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κεκανονισμένης ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως. Ὁ προγενέστερος ΩΕ' νόμος ὥρισε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ τέλη, εἰς ἃ ὑπόκεινται τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ νόμου τούτου ὑπαγόμενα πλοῖα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐν Βοσπόρῳ καὶ Προποντίδι ἐργαζόμενα.

Τὰ περὶ ὧν πρόκειται πλοῖα, ἐξερχόμενα τῶν στενῶν τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων, εἰς μὲν τοὺς ἐκτὸς τῶν στενῶν τούτων λιμένας τῆς προσεγγίσεώς των θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κεκανονισμένων Προξενικῶν τελῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ πλοῖα. Ἐπανερχόμενα

δὲ ἐντὸς τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελλίων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν ἄλλων τελῶν, εἰμὴ ἐκείνων, περὶ ὧν ὀρίζουσι οἱ ΩΕ' καὶ ΑΦΛΕ' εἰδικοί νόμοι.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς τὸ ΩΕ' νόμον τροποποιήσεων.

Αἱ δὲ συμπληρωτικαὶ διατάξεις, αἱ εἰς τὸν νέον νόμον περιεχόμεναι, ἀφορῶσιν εἰς τὸ βιβλίον ναυτοδανείων, μὲ τὸ ὁποῖον θέλουσιν ἐφοδιάζεσθαι πάντα τὰ ρυμουλκὰ καὶ τὰ ποταμόπλοια, περὶ ὧν ὀρίζουσιν οἱ εἰρημένοι ΩΕ' καὶ ΑΦΛΕ' νόμοι, καὶ ἔχοντα χωρητικότητα ἀνωτέραν τῶν 10 τόνων.

Ἐν τῷ ΑΦΛΕ' νόμῳ περιέχονται πάντες οἱ ἀναγκαῖοι νομοθετικοὶ ὅροι περὶ βιβλίου ναυτοδανείων, τὸ δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθὲν διάταγμα ἀφορᾷ κυρίως εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Βραΐλα καὶ Γαλαζίῳ Προξενικῶν ἀρχῶν, ἅτινα κατὰ τὸν νέον νόμον ἐπιβάλλονται αὐτοῖς διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν βιβλίων ναυτοδανείων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θέλει ἐτοιμάσει καὶ ἀποστείλει ὅσον τάχιον πρὸς τὰς εἰρημένας Προξενικὰς ἀρχὰς τὰ βιβλία ναυτοδανείων, ὡς ὀρίζει τὸ σχετικὸν Διάταγμα. Μετὰ τοῦτο οἱ προϊστάμενοι τῶν Προξενικῶν τούτων ἀρχῶν θέλουσιν ἐνεργῆσαι τὰ κατ' αὐτοὺς συμφώνως πρὸς τὰς σαφεῖς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ τοῦ Διατάγματος. Ἐὰν δὲ ἐγερθῇ αὐτοῖς ἀπορία τις θέλουσι ζητήσαι τὰς δεούσας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΜΙΣΘΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΜΙΣΘΩΝ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Α'. ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

Προξενικὴν Γραφεῖον
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Β.Πρεσβείας.

	Μηνιαία μισθοδοσία
Ὁ Διευθυντής	1.000
Ὁ Πρόεδρος	900
Ὁ Πάρεδρος δικαστής	700
Ὁ Ταμίας	500
Ὁ Λιμενάρχης	500
Ὁ Γραμματεὺς Α' τάξεως	450
Ὁ Γραμματεὺς Β' τάξεως	350
6 Γραφεῖς ἀνὰ δραχ. 200	1.200
1 Θυρωρὸς	120
2 Κλητῆρες Α' τάξεως ἀνὰ δραχ. 100	200
7 » Β' » » 80	480
3 Γισαξίδες ἀνὰ δραχ. 80	240
Ὁ Ἰατρὸς ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν Πρεσβείαν παρὰ τῇ Διεθνεί ὑγειονομικῇ Ἐπιτροπῇ	200
4 Α' Διερμηνεὺς	4.000
2 Διερμηνεῖς, Β' τάξεως ἀνὰ δραχ. 600	1.200
2 » Γ' » » 400	800
3 Βοηθοὶ	600

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος	1.500
2 Πάρεδροι δικασταὶ ἀνὰ δρ. 800 ἑκαστος	1.600
Ὁ Γραμματεὺς	600
Ὁ Ταμίας	400
3 Γραφεῖς, ἀνὰ δραχ. 200 ἑκαστος	600
Ὁ Διερμηνεὺς	500
2 Κλητῆρες ἀνὰ δραχ. 80 ἑκαστος	1.600
2 Γισαξίδες » » 80	1.600

ἐν Σοφία.	Μηνιαία μισθοδοσία
Ο Γενικός Πρόξενος ⁽¹⁾	500
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	60
Ο κλητῆρ	
ἐν Σμύρῃ.	
Ο Γενικός Πρόξενος	900
2 Πάρεδροι δικασταὶ ἀνὰ δραχ. 600	1,200
Ο Γραμματεὺς	450
Ο α' Διερμηνεὺς	450
Ο β' Διερμηνεὺς	200
3 Γραφεῖς ἀνὰ δραχ. 150 ἑκαστος	450
2 Κλητῆρες » » 70 »	140
2 Γιασαξίδες » » 70 »	140
ἐν Θεσσαλονίκῃ.	
Ο Γενικός Πρόξενος	1,000
1 Γραμματεὺς α' τάξεως	350
1 » β' »	250
Ο Α' Διερμηνεὺς	350
1 Β' Διερμηνεὺς καὶ 1 γραφεὺς ἀνὰ δραχ. 150 ἑκαστος	300
2 Γιασαξίδες ἀνὰ δραχ. 60	120
ἐν Ἰωάννινοις.	
Ο Γενικός Πρόξενος	800
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	300
Ο Γραφεὺς	150
2 Γιασαξίδες ἀνὰ δραχ. 60 ἑκαστος	120
ἐν Χαρτίοις.	
Ο Γενικός Πρόξενος	1,000
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	250
Ο Γιασαξὴς	60

(1) Ἡ μισθοδοσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου ἂν ἔχῃ βαθμὸν πολιτικοῦ πράκτορος κανονίζεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ΑΦΑΔ νόμου.

ἐν Φιλιππουπόλει.	Μην. μισθ.
Ο Γενικός Πρόξενος	800
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	200
Ο Γιασαξὴς	60
ἐν Μασσαλίᾳ.	
Ο Γενικός Πρόξενος	1,000
Ο Γραμματεὺς	300
Ο κλητῆρ	60
Β'. ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ	
ἐν Ἀδριανουπόλει.	
Ο Πρόξενος α' τάξεως	800
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	250
Ο Γιασαξὴς	60
ἐν Βηρυτῷ.	
Ο Πρόξενος α' τάξεως	800
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	250
Ο Γιασαξὴς	60
ἐν Βιττωλοῖς.	
Ο Πρόξενος α' τάξεως	700
Ο Γραμματεὺς	300
Ο Διερμηνεὺς	250
Ο Γιασαξὴς	60
ἐν Ἱερουσαλὴμ.	
Ο Πρόξενος α' τάξεως	800
Ο Γιασαξὴς	60
ἐν Λάρακῃ.	
Ο Πρόξενος α' τάξεως	700
Ο Γραφεὺς	150
Ο Γιασαξὴς	60

	Μηνιαία μισθοδοσία
<i>ἐν Σκόδρα.</i>	
Ὁ Πρόξενος α' τάξεως	800
1 Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Κατρώ.</i>	
Ὁ Πρόξενος α' τάξεως	1,000
Ὁ Γραμματεὺς	400
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γραφεὺς	150
2 Γιασαξίδες ἀνὰ δραχ. 80 ἑκαστός	160
Γ'. ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ Β' ΤΑΞΕΩΣ	
<i>ἐν Ἐλασσῶνι.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	600
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Σέρραϊς.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Ἐμπασαρίῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	600
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Ἀργυροκάστρῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	600
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Κορυτζῇ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	600
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60

	Μηνιαία μισθοδοσία
<i>ἐν Βερατίῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Ἀνλῶνι.</i>	
Ὁ Πρόξενος	500
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Πρεβέζῃ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Χίῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Γραφεὺς	150
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Ρόδῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Σάμῳ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
<i>ἐν Τραπεζοῦντι.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Γιασαξής	60
<i>ἐν Πόρτ-Σαϊδ.</i>	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	700
Ὁ Διερμηνεύς	200
Ὁ Κλητὴρ	60

	Μηνιαία μισθοδοσία
ἐν Βάρνη.	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	500
Ὁ Γραφεὺς	60
Ὁ Κλητὴρ	70
ἐν Γαλατζίω.	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	700
Ὁ Γραφεὺς	450
Ὁ Κλητὴρ	70
ἐν Βρατλά.	
Ὁ Πρόξενος β' τάξεως	700
Ὁ Γραφεὺς	450
Ὁ Κλητὴρ	70
Δ. ΥΠΟΠΡΟΣΕΝΕΙΑ	
ἐν Ἑλλησπόντῳ ὁ Ὑποπρόξενος	400
» Μιτυλήνῃ	400
» Ἀττάλεια	400
» Ἡρακλείῳ	400
» Ἰόππῃ	400
» Καβάλλα	400
» Κυδωνίαις	400
» Προύσση	400
» Ραιδεστῷ	400
» Φιλίππιδι	400
» Λεμεσῷ	400
» Δυρραχίῳ	400
» Ρουχτσουκίῳ	400
» Ρεθύμνῳ	400
» Δεδέαγατς	400
» Σουλινᾷ	400
» Γρεβενοῖς	400
» Βερροία	400
Διςμηγεὺς παρὰ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Πρεσβείᾳ	250
» » » Βελιγραδίῳ Β. Πρεσβείᾳ	250

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Διάταγμα τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν	σελ. 5
Διάταγμα τῆς 3/15 Ἀπριλίου 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Ὄγκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας	8
Νόμος τῆς 3 Ἰουνίου 1846 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων	40
Νόμος ΧΝΖ' περὶ ὀργανισμοῦ καὶ προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου	44
Νόμος ΠΓ' περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀρθρῶν 40 καὶ 3 τοῦ ΧΝΖ' νόμου τοῦ 1877, ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐμπίσθους ἀκολουθούς κτλ.	47
Διάταγμα περὶ διαιρέσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τέσσαρα τμήματα	47
Διάταγμα περὶ διαγωνισμοῦ κενουμένης θέσεως Ἀκολουθοῦ Β' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν	22
Διάταγμα περὶ διαγωνισμοῦ κενουμένης θέσεως γραφέως ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ	25
Νόμος τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1853, περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν	26
Νόμος τῆς 13 Ἰανουαρίου 1867, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀνωτέρου νόμου	27
Διάταγμα τῆς 27 Δεκεμβρίου 1868, περὶ μισθοῦ τῶν Γραμματειῶν τῶν Πρεσβειῶν	27
Νόμος ΘΛΕ' περὶ κανονισμοῦ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 9 τῆς ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1884 Ἑλληνοτουρκικῆς Συμβάσεως διοριζομένων Ἑλλήνων Ἐπιτρόπων	28
Διάταγμα τῆς 20 Μαΐου 1833, περὶ συστάσεως Τάγματος Ἀριστείας διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος	29
Νόμος τῆς 14 Αὐγούστου 1848, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν Ἱπποτῶν τοῦ χρυσοῦ Σπαυροῦ τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν	32
Ψήφισμα ΝΖ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1863, περὶ τροποποιήσεως τοῦ διασκήμου τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος	33
Διάταγμα τῆς 24 Ἰανουαρίου 1869, περὶ τοῦ διασκήμου τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Ταξιαρχῶν	33
Νόμος ΑΦΔΣ' περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρασήμων τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος	35

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

	σελ.
Ἐγκύκλιος πρὸς τὰς Προξενικὰς ἀρχὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1882	39
Ἐκθεσις συνοδούσα τὸ σχέδιον τοῦ Προξενικοῦ νόμου τοῦ ἔτους 1877	72
Ἐκθεσις πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ νόμου ΑΦΑΔ' περὶ τροποποιήσεως τῶν Προξενικῶν νόμων	96
Νόμος ΧΝΣ' περὶ προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. ΑΣΙΓ' καὶ ΑΦΑΔ' νόμων	104
Νόμος ΒΛΗ' περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων ΧΝΖ' καὶ ΧΝΣ' περὶ Προξενίων	193
Νόμος ΑΣΙΓ' περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προξενικῶν ἀρχῶν	196
Νόμος ΑΦΑΔ' ὁμοίως	200
Νόμος ΑΣΑΔ' περὶ διπλωματικῆς καὶ διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ περὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου	202
Νόμος ΩΕ' περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς Ἑλληνικῶν τῶν ἐν Βοσπόρῳ ρυμουλικῶν πλοίων καὶ τῶν ἐν Ἰστροὶ ποταμοπλοίων	204
Νόμος ΑΦΑΕ' περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀνωτέρου νόμου	207
Διάταγμα περὶ ἐνσήμου τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν	217
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου	226
Διάταγμα περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους εἰσπρατ- τομένων, παρὰ τῶν προσορμιζομένων, εἰς Κωνσταντινούπο- λιν Ἑλληνικῶν πλοίων	235
Διάταγμα περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους εἰσπρατ- τομένων παρὰ τινῶν προξενικῶν ἀρχῶν	236
Διάταγμα περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τοῦ προσθέτου λιμενικοῦ φόρου εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ Γεν. Προξενίου Σμύρνης	237
Διάταγμα περὶ διαγωνισμοῦ Γραμματέων Προξενίων	238
Διάταγμα περὶ καθηκόντων ἐπιθεωρητοῦ Προξενικῶν ἀρχῶν	242
Διάταγμα περὶ δοκιμασίας Διερμηνέων	246
Διάταγμα περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Κωνσταντινου- πόλει διερμηνευτικοῦ γραφείου	247
Νόμος ΑΦΑΖ' περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Γαλα- τζίῳ Προξενίου	249
Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΩΕ' νόμου περὶ ρυμουλικῶν	250
Ὁμοίως τοῦ νόμου ΑΦΑΕ'	252
Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ ΑΦΑΔ' προξενικοῦ νόμου	256
Ὁμοίως περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΑΥΚΒ' (μετὰ τοῦ κειμένου) περὶ πληρωμῆς Προξενικῶν τιμῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν εἰς μεταλλικόν	256
Ἐγκύκλιος περὶ τῶν λογιστικῶν διατάξεων τοῦ ΑΦΑΔ' νόμου	264
Ὁδηγία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΑΦΑΕ' νόμου περὶ ρυμουλικῶν	267

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐγράφη οὐχὶ τόσον χάριν τοῦ Α'. διεργυνέως τοῦ ἐν Σμύρνῃ Γεν. Προξενείου Α. Τζιβόγλου, οὐδὲ τὸ ὄνομα ὡς τίτλον φέρει, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἀξίζει βεβαίως νὰ δοθῇ τόση προσοχή, ἀλλὰ χάριν τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλήνων ὑπηκόων οἵτινες ὑφίστανται τὰ πάνδεινα ὑπὸ ἐνίων Προξ. ὑπαλλήλων καὶ Πρακτόρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ κυβερνητικὸς ἔλεγχος ἀνάγκη νὰ γίνηται ἐν τῷ μέλλοντι συστηματικώτερος καὶ μετὰ μεγαλητέρας ἢ μέχρι τοῦδε αὐστηρότητος καὶ προσοχῆς. Ὁ ἀναγνώστης πρὸς τούτοις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Τζιβόγλου τούτου, θὰ σχηματίσῃ ἀμυδρὰν ἰδέαν πόσων κακῶν γίνεται πρόξενος καὶ τῷ ἔξω Ἑλληνισμῷ ἢ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Βασιλείῳ πολιτικὴ διαφθορὰ καὶ τὸ λεγόμενον **ρουσφέτι**, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνου κατώρθωσεν ἄνθρωπος τῆς ἐλαχίστης στερούμενος ἀξίας καὶ κακῆς πίστεως νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ διεργυνευτικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μεθ' ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ κατακραυγὰς, μινύσεις καὶ ἀναφοράς, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ἐν τῇ μεγαλουπόλει ταύτῃ Ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ κατὰπτωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1892.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

Ἀπὸ ἐτῶν ἀντιπροσωπεύει τὸν Γεν. Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς ἐν Σμύρνῃ Ὀθωμανικαῖς ἀρχαῖς, ὡς Α' διερμηνεύς, ὁ Ἀναστάσιος Τζιβόγλου.

Κατὰ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου μυριάκις μέχρι τοῦδε διευπλώθησαν παρὰ τῇ προϊσταμένῃ Προξενικῇ ἀρχῇ, ὑπὸ διαφόρων Ἑλλήνων ὑπηκόων, παράπονα καὶ πολυπληθεῖς ἐπεδόθησαν καταγγελίαι καὶ ἀναφοραὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ ἐνταῦθα εἰσαγγελίᾳ, χωρὶς ὅμως νὰ φέρωσιν οὐδὲν ἀποτέλεσμα ὡς ἐκ τῶν ἰσχυρῶν φίλων οἵτινες ὑποστηρίζουσιν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις καὶ μεταιοῦσι τὰς προσπάθειάς παντὸς ἀποπειρωμένου νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν κατάστασιν τῆς ἐν Σμύρνῃ διερμηνείας καὶ τὰς ἀπείρους ἀξιοποίνους πράξεις ἅς εἰς βάρος τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων διαπράττει ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Προξ. ὑπάλληλος.

Ἡ κατάστασις αὕτη διαρκεῖ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Μάτην αἰπρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφοραὶ διὰ μελανωτάτων χρωμάτων καταγγέλλουσι καταχρήσεις, δωροδοκίας καὶ προδοσίας τοῦ Α. Τζιβόγλου· οὗτος ἀμέριμνος παραμένει ἐν τῇ θέσει του, περιφρονῶν τὰς κατακραυγὰς τοῦ ἐξωργισμένου κοινοῦ καὶ διαπράττων ὅργια, περὶ ὧν μίᾳ ἀμερόληπτὸς ἀνάκρισις, ἣν ἐπανεληλυμένως ἐπεκαλέσθησαν καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ Ἕλληνες τῆς Σμύρνης, ἡδύνατο νὰ δια φωτίσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ καταδείξῃ τὸ ποῖόν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου εἰς ὃν κατὰ δυστυχίαν εἶνε ἀνατεθειμένα πολυτιμότεα συμφέροντα τῆς πολυπληθοῦς ταύτης Ἑλληνικῆς παροικίας, τῆς ὁποίας ἡ δηλούμενη παρακμὴ καὶ ἀποσύνθεσις κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦτον ὀφείλεται. Τοιοῦτοτρόπως πολλοὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀπηνῶς φορολογούμενοι, βασανιζόμενοι

κπὶ καταδικώμενοι μέχρις ἐξοντώσεως, ὁσάκις ἐφαίνοντο ἀπειθοῦν-
τες εἰς τὰ ἀνήθικα αὐτοῦ προστάγματα, προσέτιμησαν νὰ παραιτη-
θῶσι τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος καὶ νὰ ζητήσωσιν ἄσυλον εἰς τὴν
προστασίαν τῶν Ὀθωμανικῶν ἢ τῶν ξένων Προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὑπεράσπισις κατήντησε νὰ πωλῆται ἀναφανδὸν
ὑπὸ τοῦ Α. Τζιβόγλου εἰς τοὺς ἀτυχεῖς Σμυρναίους ! ! Ἄνευ **μπαχ-
οῖς** οὐδεὶς Ἕλλην ὑπῆκοος τολμᾷ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ ὑπερά-
σπισιν. **Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω βοῶμαι** ἀνακραῖζει
σκακιῶς πρὸς τοὺς μὲ κενὰς χεῖρας προσερχομένους καὶ αἰτοῦντας
μετὰ δακρύων τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ! !

Ἄλλ' ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐξεγείρουσα τὴν ὀργὴν τῶν ἐγκρίτων
Σμυρναίων πατριωτῶν καὶ ἐνσταλάζουσα τὸν ἔθνοκτόνον ἰὸν τῆς ἀ-
πογοητεύσεως εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀπόρους καὶ δυστυχεῖς Ἕλλη-
νας ὑπηκόους, ἦτο ἀδύνατον νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πλέον. Ὁ Τζιβόγλου
ἀποθρασυνθεὶς ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας καὶ τῆς φαινομένης ἀδιαφορίας
τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν προισταμένων Προξενικῶν ὑ-
παλλήλων, τοὺς ὁποίους κατῴρωνεν ἰησονῆτικῶς νὰ ἐξαπατᾷ, πα-
ριστῶν ὅτε μὲν τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ, καίτοι κατόχου κτηματικῆς πε-
ριουσίας ἀνωτέρας τῶν 100 χιλ. δραχμῶν, ὅτε δὲ ἐπικαλούμενος τὸ
ἔλεος ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας του, τὴν ὁποίαν πολλάκις ὠδήγησε πρὸ
τῶν ποδῶν των, κατήντησεν ἀληθῆς μάστιξ τῶν Ἑλλήνων ὑπη-
κόων, οὐδεμιᾶς ἐπιλαθόμενος εὐκαιρίας ὅπως φορολογήσῃ καὶ βασανί-
σῃ ποικιλοτρόπως αὐτούς.

Τὸ ποτήριον ὅμως εἶχε πληρωθῇ πλέον μέχρι στεφάνης, διότι
κατὰ τὸ τελευταῖον καὶ μόνον δωδεκάμηνον διάστημα (ἵνα μὴ μα-
κρηγορῶμεν ἀναφέροντες παλαιότερα γεγονότα) δώδεκα περίπου ἀ-
ναφοραὶ καὶ καταγγελίσαι διαφόρων ἀξιοτίμων Ἑλλήνων ὑπηκόων
ἐπεδόθησαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν ἐν Σμύρνῃ
Προξεν. ἀρχήν, κατὰ τοῦ Τζιβόγλου, καταγγέλλουσαι διαφόρους ἀ-
ξιοποιήτους αὐτοῦ πράξεις καὶ ἐπικαλούμεναι τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν
εἰδικοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς διαλεύκανσιν τῶν ἀποδιδωμένων αὐτῷ σοβα-
ρωτάτων κατηγοριῶν, ὅπως ἐπιτευχθῇ τοῦλάχιστον ἡ παῦσις του,
ἀφοῦ ὡς ἐκ τῆς Ὀθωμαν. αὐτοῦ ὑπηκοότητος ἀδύνατος καθίσταται

πᾶσα ποινικὴ καταδίωξις ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πράγματι δὲ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εὐηρεστήθη ἐπὶ τέλους,
πρὸ διμηνίας περίπου, νὰ εἰσακούσῃ τὰς ἀπέλπιδας ἱκεσίας τῆς ἐν
Σμύρνῃ Ἑλλην. παροικίας καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν σοβαρότητα
τῶν ἀλλεπαλλήλων δημοσιεύσεων ἐν τῷ Σμυρναϊκῷ τύπῳ (τῶν ὁ-
ποίων κατωτέρω παρέχουμεν περίληψιν) καὶ νὰ μεταθέσῃ τὸν Τζι-
βόγλου ἀπὸ τοῦ ἐν Σμύρνῃ εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον, τρέ-
φουσα ἴσως τὴν πεποιθήσιν ὅτι διὰ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς ὑποδε-
εστέραν θέσιν θέλει οὗτος παραιτηθῇ καὶ οὕτω λείψουν αἱ ἀνακρίσεις
αἵτινες διὰ τῆς ἐπιγύσεως ἀπλέτου φωτὸς ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ὑπη-
ρεσίας τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπαλλήλου ἤθελον ἐκθέσει τὴν ἀξιοπρέ-
πειαν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξενείου πρὸ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν ξένων
Προξεν. ἀρχῶν.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς μεταθέσεως τοῦ Τζιβόγλου, ἡ χαρὰ τῆς
ἐν Σμύρνῃ Ἑλλην. παροικίας δὲν περιγράφεται ! πάντες συνεχαι-
ροντο ἀλλήλους διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Ἑλλην. κοινότητος ἀπὸ
τοιούτου δεινοῦ ἐφιάλτου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπεκράτει ἡ πεποίθησις
ὅτι ἦτο ἀμετάθετος καὶ ἰσόβιος ! !

Δυστυχῶς ὅμως ἡ κοινοποίησις τῆς μεταθέσεως ἔνεκα λόγων **ἀνε-
ξηγίτων** δὲν ἐγένετο ἀμέσως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς
τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ· παρήρχοντο δὲ αἱ ἡμέραι
καὶ ὁ Τζιβόγλου περιρρεόμενος ὑπὸ ψυχροῦ ἰδρώτος ἐθεῖτο περιερ-
χόμενος καθ' ἐκάστην τὰς ἀγορὰς καὶ τὰ χάνια τῆς Σμύρνης, συνο-
δεύόμενος ὑπὸ συγγενῶν καὶ φίλων (εἰς τοὺς σκοποὺς τῶν ὁποίων ἀ-
παραίτητος τυγχάνει), προσπαθῶν νὰ μαλάξῃ δι' ἱκεσιῶν καὶ δα-
κρύων καρδίας ξένων ὑπηκόων, ἀφοῦ τὰς τῶν Ἑλλήνων εἶχεν ἀ-
ποσκληρύνει διὰ τῶν ἐνόχων αὐτοῦ πράξεις. Κατῴρωσε δὲ πράγ-
ματι δι' ἀκαταννομάστων ἐνεργειῶν καὶ ὑποσχέσεων νὰ συναθροίσῃ
ὑπογραφὰς τινάς, κάτωθι ἱκετευτικῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν ἀναφορᾶς περὶ ἀνακλήσεως τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς
Θεσσαλονίκην καὶ τὰ πενιχρὰ ταῦτα λείψανα τῆς ὑπολήψεώς του
νὰ ἐπιδώσῃ διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑποστηρικτῶν του πρὸς τὸν κ.
Δραγούμην. Συγχρόνως ἐνεργήσας δραστηρίως παρὰ τῇ ἐν Σμύρνῃ

τοπικῇ ἀρχῇ, προὐκάλεσε διαταγὴν αὐτῆς πρὸς τὰς διευθυύνσεις τῶν Συμυρναϊκῶν ἐφημερίδων δι' ἧς ἀπηγορεύθη ἡ συνέχεια τῶν κατ' αὐτοῦ δημοσιεύσεων ἐπὶ ποινῇ παύσεως, ἐνῷ ὤφειλεν, ἂν εἶχεν ἔχνος φιλοτιμίας ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ δημοσιευθέντων ἐνυπογράφως κατηγοριῶν καὶ νὰ ἀναιρέσῃ αὐτὰς ἢ τοῦλάχιστον νὰ καταγγείλῃ ἐπὶ συκοφαντίᾳ τοὺς υπογράφοντας ἵνα γίνῃ καταφάνης τοῖς πᾶσι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀθωότης αὐτοῦ.

Τοιοιουτρόπως ὁ Τζιβόγλου κατορθώσας νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν φωνὴν τῆς ἐν Σμύρνῃ δημοσιογραφίας, διερμηνευούσης τὸ κοινὸν φρόνημα καὶ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν τῆς ἐξωργισμένης Συμυρναϊκῆς κοινωνίας, ἐνεργεῖ ἤδη, διὰ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις φίλων του τὴν ἀναστολὴν τοῦ Β. Διατάγματος τῆς μεταθέσεως, διὰ δὲ τῶν ἐν Σμύρνῃ, τὴν ἀναβολὴν τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς αὐτόν. Εὐφρόσυνα δὲ ἀγγέλματα περὶ τῆς ἀναστολῆς καθ' ἐκάστην καταφθάνοντα ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιδεικνύονται δημοσίᾳ ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολαὶ βουλευτῶν καὶ ὑπουργῶν ὑπισχνουμένων ὑποστήριξιν ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς καφενεῖοις, πρὸς μεγίστην ἀπογοήτευσιν τῆς Συμυρναϊκῆς παροικίας ὁλοκλήρου, καθωρώσης μετὰ μυχίας λύπης νὰ ὑποστηρίζηται ὑφ' Ἑλλήνων πολιτευτῶν ὑπάλληλος, κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος μυρίων κατηγοριῶν, ἀκατανομάστων ἀξιοποιῶν πράξεων, καὶ τοῦτο χάριν προσώπων, τινῶν καὶ ζημίαν μεγίστην τῶν γενικῶν συμφερόντων ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων κέντρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν ποτὲ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κύριος Δραγούμης, τοῦ ὁποῦ τοῖς πᾶσι γνωστὴ τυγχάνει ἡ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλήνων συμπάθεια καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν μέριμνα, θὰ θελήσῃ νὰ ἀνακαλέσῃ ἐμβριθεστάτην ἀπόφασιν ληφθεῖσαν, πρὸ ὀλίγου ἔτι, μετὰ ἀκριβοῦς ἀντίληψιν τοῦ ποιοῦ Προξ. ὑπάλληλου αἱ καθ' οὗ πολυπληθεῖς ἀναφοραὶ καὶ μηνύσεις ἐβρίθουσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Ὑπουργείου· ἀλλ' εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι ὅτι, ἐὰν δὲν ἐπέισθη ἔτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε καταγγελιῶν, ὅπερ δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, θ' ἀναθῇ τὴν διαλεύκασιν τῶν κατὰ τοῦ Τζιβόγλου κατη-

γοριῶν ὅχι βεβαίως εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Προξ. ἀρχῶν ὅστις, ὡς ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται, δὲν ἐξεπλήρωσεν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὡς ἔδει τὸ καθήκον του, ἀλλ' εἰς ἀμερόληπτον ἀνακριτὴν ὅστις ἀκροασθεὶς τὰ παράπονα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων θὰ καταρρίψῃ ἐντελῶς τὸ προσωπεῖον τοῦ διερμηνέως τούτου, ὅπως μὴ παρὰ βλαβῇ δια τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς Θεσσαλονίκην τὰ συμφερόντα ἐτέρου ἐπίσης σπουδαιοτάτου κέντρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ κ. Δραγούμης ἄς λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν αἰσχίστην περὶ τοῦ ὑπάλληλου τούτου γνώμην, τῶν κατὰ καιροὺς προξένων ἐν Σμύρνῃ κ. κ. Γεννάδη, Φαρμακοπούλου καὶ Παπαγεωργιάδου, οἵτινες ἔλαβον πλείστας ὅσας ἐνδείξεις τοῦ ἐλεεινοῦ αὐτοῦ χαρακτήρος, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀοίδιμοι Παλαμήδης καὶ Μίχρος πολλάκις χαρακτηριστικώτατα ἐξεφράσθησαν, ἐλεεινολογήσαντες καὶ τὴν ἀμάθειαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις, διατελὼν Α' διερμηνεὺς τοῦ ἐν Σμύρνῃ Γεν. Προξενείου οὐ μόνον ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὴν Γαλλικὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν γραφὴν τῆς Τουρκικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἢ ὁμιλεῖ ὡς ὁ ἔσχατος μαθητὴς τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, παρὰ τὸ 36ον ἄρθρον τοῦ Προξ. νόμου ὅπερ ὀρίζον τὰ προσόντα τῶν πρώτων διερμηνέων λέγει ρητῶς ὅτι **ὁφείλουσι νὰ ὁμιλῶσιν οὗτοι καὶ νὰ γράφωσι τὴν Τουρκικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν.**

Περαίνοντες τὴν ἀμυδρὰν ταύτην σκιαγραφίαν τοῦ Ἀναστασίου Τζιβόγλου, δι' ἧς ἀριδῆλως ἀποδεικνύεται μέχρι τίνος σημείου αὐθαρεσίας, παραβάσεως καθηκόντων καὶ ἀρνήσεως ὑπηρεσίας δύναται νὰ ὠθήσῃ τὸν Προξ. ὑπάλληλον ἢ μὴ συστηματικὴ καὶ ἀμερόληπτος ἐπιβλεψὶς καὶ ἐξέλεγχξις τῶν πράξεων αὐτοῦ, τρέφομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κηδομένη τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλλήνων θέλει καταβάλλει ἐν τῷ μέλλοντι μεγαλειτέρα ἢ μέχρι τοῦδε προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, διότι τοιοῦτοι ἀσυνείδητοι ὑπάλληλοι τὴν μὲν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος καταρρίπτουσι, διὰ τῆς κακοήθους αὐτῶν πολιτείας καὶ διαγωγῆς, τὸ δὲ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὴν ἐθνικὴν πεποίθησιν τὴν ἐμφυσῶσαν ἀέρα ζωογόνον καὶ εὐελπιν

εἰς τὰ στήθη παντὸς Ἀνατολίτου, ἐξασθενοῦσι καὶ σθύνουσι παντελῶς. Ὁ Ἕλλην τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου, ὡς εἶπεν ἐσχάτως ὁ κ. Βλάχος, οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῇ καθήμενος παρὰ τὴν τράπεζαν ἢ νὰ ἐστρώσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ διεκόμεσαν οἱ βασιλεῖς του, τοὺς νηστεύοντας, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν βαθεῖαν καὶ μύχιον φωνὴν ἣν φέρει εἰς Ἀθήνας καὶ Βορρᾶς καὶ Ζέφυρος καὶ Ἀπηλιώτης.

II.

Τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ Σμυρναϊκῇ «Ἀρμονίᾳ» περὶ Προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἄρθρα τοῦ γνωστοῦ τῷ Ἑλληνικῷ δημοσίῳ Σμυρναίου δημοσιογράφου ἀξιότιμου κ. Κωνστ. Ι. Ἀναστασιάδου, καίτοι ψέγοντα δι' αὐστηρᾶς γλώσσης τὴν ἀδιαφορίαν ἣν ἐπιδεικνύουσιν αἱ ἐκάστοτε Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ὅσαςκις πρόκειται περὶ γενικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀσμένως ἐν περιλήψει, πεπειθότες ὅτι θ' ἀναγνωσθῶσιν εὐχαρίστως καὶ μετὰ ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν προσοχῆς ὑπὸ παντὸς φιλοπάτριδος καὶ ἀμερολήπτου πολίτου, ἀναγνωρίζοντος τὰ ψεκτὰ ἐν τῇ καθόλου πολιτείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων. Ἐκάστου τῶν ἄρθρων τούτων τὴν συνέχειαν τῆς δημοσιεύσεως κατώρθωσεν ὁ Τζιζόγλους, παριστῶν τῇ τοπικῇ ἐν Σμύρνῃ ἀρχῇ τὸ περιεχόμενον ὡς προσβάλλον τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, νὰ παρεμποδίζῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ὡς ἐκ τῶν ἡμερομηνιῶν αὐτῶν ἀποδεικνύεται. Τοῦ δὲ τελευταίου φέροντος ἡμερομηνίαν 16 Ὀκτωβρίου 1892 ἐνήργησε διὰ κοινοποιήσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Σμύρνῃ λογοκρισίας πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς «Ἀρμονίας» τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συνεχείας ἐπὶ ποινῇ παύσεως αὐτῆς !!

Τὰ περὶ Προξεν. ὑπηρεσίας ἄρθρα τοῦ κ. Κ. Ι. Ἀναστασιάδου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀνατολῆς» εἶνε τὰ ἐξῆς.

Ἐκ τῆς «Ἀρμονίας» τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1892.

A'.

Οὐδεὶς, βεβαίως, ἀγνοεῖ τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλ. συμφερόντων, ἐνθα πλείστοι Ἕλληνες ὑπὸ κοινοῖς διατελοῦσιν ἐν ἀλληλουχίᾳ ποικίλων σχέσεων, ἐπιδιδόμενοι ἰδίως εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν μὴ ἐξαιρουμένης καὶ αὐτῆς τῆς γεωργίας, ἡ ὁποία συνταυτίζει τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γῆς ἣν καλλιεργεῖ καὶ εἰς ἣν προσκολλᾶται. Καὶ ὅμως ἡ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι διαφθορά, αἱ ἐκ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας πηγάζουσαι κομματικαὶ διαπάλαι, ἐπὶ τοσοῦτον ἀποροφῶσι τὰς ἐκάστοτε Ἑλληνικὰς κυβερνήσεις, ὥστε ἐλαχίστη, ἵνα μὴ εἰπώμεν οὐδεμία, καταβάλλεται ἐργασία, οὐδεμία φροντίς, ὑπὲρ τῆς ἐπισκοπήσεως τῶν συμφερόντων τούτων καὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ὑπηκόων αὐτῆς, οἵτινες εἶνε ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ ζωὴ τοῦ πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος μέλλοντος.

Τὸ πνεῦμα, ἡ καρδιά, ἡ διορατικότης, ἡ ἐνεργητικότης τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν καταναλίσκεται, φεῦ !, εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ κομπάρου κομματάρχου, εἰς τὴν ἀπόκτησιν μιᾶς ἐδρας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, εἰς τοὺς συνδυασμούς, εἰς τὰς κάλπας καὶ εἰς τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων ! τὰ δὲ γενικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, ἡ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διαπλάσεως τοῦ γένους φροντίς, τίθενται εἰς δευτέραν μοῖραν, ἢ ῥίπτονται ἀσπλάγχχνως, ὡς βρωμερὰ παληόχαρτα, εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων, ὅπως ἐξαχθῶσιν ἡμέραν τινα ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων καὶ ἀναθεματισθῶσι καὶ στιγματισθῶσι πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς ἱστορίας οἱ αἴτιοι τῆς παρομιώδους ταύτης καὶ ἀσυγγνώστου ἀβελτηρίας καὶ νοθρότητος, ἥτις κάλλιστα δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐνοχὴ πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάστασις οὐδενὸς φιλοπάτριδος πολίτου διόφειται τὴν ἀντίληψιν. Πάντες μετὰ βαρυαλγούσης καρδίας καθορῶσι τὴν ὁσμήρειν προβαίνουσαν ἀποσύνθεσιν, ἥτις ὡς βροτολογὸς γάγγραινα κατατρώγει τὰς σάρκας φυλῆς νεαρᾶς ἔτι καὶ εὐέλπιδος, βαδίζουσιν στερεῶ τῷ ποδὶ πρὸς τὴν παρακμὴν, πρὸς τὸ γῆρας, πρὸς τὸν θάνατον. Τὸ μοιραῖον δὲ τοῦτο τέλος, τὸ βάραθρον τοῦτο πρὸς ὃ φέρεται συστηματικῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως ἡ πατρίς,

καὶ αὐτῶν τῶν ἐξοχωτέρων Ἑλλήνων πολιτευτῶν διαφεύγει, δυστυχῶς, τὸ ὀξυδερκὲς ὄμμα· διότι τὴν μὲν λυμαιομένην τὴν Ἑλλάδα πολιτικὴν διαφθοράν, τὰ κομματικὰ πάθη καὶ τὰ ἐκλογικὰ ὄργια, θεωροῦσιν ὡς ἀναγκαῖα παρακολουθήματα πάσης συνταγματικῶς κυβερνουμένης πολιτείας, τὴν δὲ ἐπαπειλοῦσαν τοὺς ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλήνας πληθυσμοὺς ἀποδύνθεσιν, πειθόμενοι εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ἐπιθεωρητῶν, ἐκλαμβάνουσιν ὡς ζωὴν, ὡς δρόσιν, ὡς πρόοδον!

Τοιοιουτρόπως ἐγκαταλείπεται ὁ ἀτυχὴς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν τύχην του, καὶ παλαίει καὶ ἀγωνίζεται κατὰ τῶν ὀλογνῶν ἰσχυροποιουμένων ἐτερογενῶν στοιχείων, ἅτινα λαύρως κατ' αὐτοῦ ἐπιτιθέμενα ἐν τῇ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι, ἀπορροφῶσιν ἀπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ κοινωνικοῦ συναγωνισμοῦ πᾶσαν ζωτικὴν ἰκμάδα καὶ διασαλεύουσιν ἐκ βάθρων τὸ ἔθνικόν αὐτῶν φρόνημα.

Εὐτυχῶς, τὸν δοδαρόν τοῦτον κίνδυνον ἀντελήφθη ἐπὶ τέλους εἰς Ἕλληνα πολιτευτὴν, ὁ κ. Τρικούπης, καὶ διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν διορατικότητος καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἄλλοτε γενικοῦ Προξένου ἐνταῦθα Ν. Μίχου καὶ ἄλλων πολυπείρων ἀνωτέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἀνεκάλυψεν ὅτι τὰ μικρόδια τοῦ κατατρυχόντος τοῦτος Ἑλλήνας τῆς Ἀνατολῆς μαρμαροῦ, δὲν ἦσαν εἰ μὴ αὐτοὶ οἱ ἄμισθοι καὶ ἄνευ προσόντων προξενικοὶ ὑπάλληλοι, πράκτορες καὶ διερμηνεῖς, οἵτινες πρὸς πορίσμον τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἐφορολόγουν ἀπηνέστاتا καὶ κατεβασάνιζον τοὺς Ἑλλήνας ὑπηκόους, καταρρίπτοντες τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόντρον τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως εἰς τὰ ὄμματα τῶν τοπικῶν καὶ τῶν ξένων ἀρχῶν, χωρὶς νὰ καταβάλλωσιν οὐδεμίαν ἐργασίαν, χωρὶς νὰ παρέχωσιν οὐδεμίαν ὑπεράσπισιν εἰς τὰ πολλαπλὰ καὶ πολύτιμα αὐτῶν συμφέροντα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ παύσῃ ὑψιστάμενον τὸ κακόν· ἦτο ἀνάγκη κατεπείγουσα νὰ τεθῇ τέρας εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν προξενικῶν τούτων ὑπαλλήλων καὶ νὰ ἐμφυσηθῇ αἰὲρ καθαρὸς καὶ ζωογόνος εἰς τὴν μεμολυσμένην ἐκείνην ἀτμόσφαιραν, ἥτις ἠπείλει νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ ἐξουθενώσῃ τόσα τιμαλφῇ ἰδιωτικά καὶ δημόσια συμφέροντα. Πράγματι δὲ τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1887 ἐδαμοδιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» νέος προξενικὸς νόμος, δι' οὗ ἀπενεμήθη τακτικὸς μισθὸς εἰς πάντας τοὺς κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος προϊσταμένους τῶν προξενικῶν ἀρχῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ὁρίσθησαν δὲ προσόντα εἰδικὰ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν θέσεων τούτων. «Ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας» λέγει ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ

σχέδιον τοῦ ἀνωτέρω νόμου, «ἀπαιτοῦσι νὰ τροποποιηθῇ πλέον τὸ » ἐπικρατοῦν σύστημα, ἀφοῦ ἡ πείρα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος πείθουσιν » ἡμᾶς ὅτι εἶνε πλημμελὲς. Καὶ πρῶτον δέον ν' ἀπενεμηθῇ *τακτικὸς μισθός* εἰς πάντας τοὺς κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς » μὴ χριστιανικὰς χώρας προϊσταμένους τῶν προξενικῶν ἀρχῶν » καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν, ἀφοῦ ὁ προσωρισμὸς καὶ τῶν ἔργων » αὐτῶν ἡ σπουδαιότης ἀπαιτοῦσι ν' ἀποστέλλωνται πολῖται Ἑλ- » λῆνες καὶ ἀτοχοὶ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ καὶ ΓΝΩΣΕΩΝ Εἰδικῶν, διότι » καιρὸς εἶναι νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν Προξεν. ὑ- » πηρεσίαν καὶ νὰ ἀντιπροσώπευῃ τὴν Ἑλλήν. κυβερνήσιν ὁ πολ- » λάκις οὐδὲ κλητῆρος ἔργα ἱκανὸς νὰ ἐκπληρώσῃ.»

Διὰ τοῦ ἰσχύοντος λοιπὸν νῦν προξεν. νόμου τοῦ 1887, τοῦ ὁποῖου ἄρθρα τινὰ τροποποιήθησαν τὴν 8ην Μαΐου 1891 τῇ προτάσει τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α. Δελιγεώργη, οὐδεὶς διορίζεται κατὰ τὸ 30ὸν ἄρθρον ἐμμισθὸς προξενικὸς ὑπάλληλος, δ.) ἂν δὲν εἶναι πολίτης Ἑλλήν, δ.) ἂν δὲν συνεπλήρωσε τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, γ.) ἂν κατεδικάσθῃ ἕνεκα πράξεων προδλεπομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 21, 22, 449, 454, 456, 465, 467, 477, 480, 482 καὶ 486 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, καὶ 4.) ἂν δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ μητρῷ τῶν ἁρρένων καὶ δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του ἐπιβεβλημένας ὑπὸ τῶν περὶ στρατολογίας νόμων ὑποχρεώσεις. Σημειώσατε, ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων δ. καὶ δ'. τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς διερμηνεῖς, οἵτινες δύνανται νὰ ἦναι καὶ ἀλλοδαποί, ἐν ἑλλείψει Ἑλλήνων, ἱκανῶν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς διερμηνεῖς, ἀπὸ τῆς δεξιότητος καὶ χρηστότητος τῶν ὁποίων (ὡς λέγει ὁ κύριος Τρικούπης ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸν Προξενικὸν Νόμον) ἐξαρθᾶται πολλάκις, ἔπρεπε νὰ εἴπῃ, *ἰδίως*, ἡ αἰσία διεκπαιρέσις πολλοῦ λόγου ἀξίων ὑποθέσεων, ὁρίσθησαν κατὰ τὸ 36ον ἄρθρον τὰ ἑξῆς προσόντα: «Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ *πρῶτος διερμηνεὺς* Γεν. Προξενείου ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Κράτει, μὴ γνωρίζων *νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν* πρὸς τῇ Ἑλληνικῇ. (μισθὸς 450 δραχμαί). Οὐδεὶς δὲ διορίζεται *δεύτερος διερμηνεὺς*, ἂν δὲν γνωρίζῃ *νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν*. (μισθὸς 200 δραχμαί).

Κατὰ τὸ 218ον ἄρθρον οἱ διερμηνεῖς ἐνεργοῦσι πάντοτε κατ' ἐντολὴν τοῦ προϊσταμένου τῆς προξ. ἀρχῆς, ἀπαγορευομένου αὐτοῖς ἐπὶ ποινῇ προστίμου 20 μέχρι 200 δραχμῶν, νὰ ἐπιχειρήσωσι διεξαγωγὴν *οἰσθησῶς ὑποθέσεως* παρὰ ταῖς ἐγκωρίαις Ἀρχαῖς, ἄνευ ὁπ- τῆς ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν, ἐκτὸς *κατεπαιγούσης ἀνάγκης*, ὅτε ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρωσιν εὐθὺς τὴν αἰτίαν εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν.

Κατὰ τὸ 256ον ἄρθρον, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν Προξ. ὑπάλληλον (ὁ

διεργυνεὺς εἶνε Προξ. ὑπαλλήλως) εἴτε ἑμισθον, εἴτε ἡμισθον, ν' ἀγοράζῃ ἀμέσως ἢ ἑμιμέσως πράγματα πωλούμενα ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Προξ. ἀρχῆς. Ἡ παράβασις ἐπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως καὶ πειθαρχικὴν ποινὴν 50—300 δραχμῶν κατὰ τοῦ παραβάτου.

Κατὰ τὸ 257ον ἄρθρον οὐδεὶς δύναται ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, νὰ δεχθῇ δωρεάν γινομένην αὐτῷ ἢ τῇ συζύγῳ ἢ τοῖς ἀνηλίκοις αὐτοῦ τέκνοις παρ' οἰουδὴ ποτε, εἴτε ἡ δωρεὰ ἔχει σχεδὸν πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου εἶτε μὴ.

Ἐπίσης διὰ τῶν ἄρθρων 32, 33 καὶ 34 ὁρίσθησαν διάφορα προσόντα διὰ τὰς θέσεις γραφέων, γραμματέων, παρέρων, δικαστῶν καὶ προέδρων προξ. δικαστηρίων, πάντων γενομένων ἑμισθῶν πλὴν τῶν προξ. πρακτόρων — περὶ τῶν ὁποίων κυρίως ὤφειλε νὰ φροντίσῃ ὁ νομοθέτης — ἀφεθέντων ἡμισθῶν πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἐκ τῆς «Ἀρμονίας» τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1892.

Β'.

Τὸ ἀπαραιτήτων τῶν προσόντων τῶν Προξ. ὑπαλλήλων, πάντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη τῆς Εὐρώπης πρὸ πολλοῦ ἔχουσιν ἀναγνωρίσει καὶ θεσμοθετήσῃ, διὰ τοῦτο καὶ ὁ νέος Προξ. Νόμος τοῦ 1887 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 8 Μαΐου 1891 νόμου) ὁρίζει τοῖς προξ. ὑπαλλήλοις δι' ἐδικῶν ἄρθρων, διάφορα προσόντα, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ παραμείνῃ οὐδὲ νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ προξ. ὑπηρεσίᾳ.

«Ἐλλειψίς οὐσιωδестаτῆ(λέγειο κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συν-» νοδενούσῃ τὸν ἀνωτέρω νόμον) παρὰ τὴν ρητὴν διάταξιν καὶ τὸ
» πνεῦμα τοῦ Συντάγματος(ιδὲ ἄρθρον 102 τοῦ Ἑλλ. Συντάγματος
» τοῦ 1864) εἶνε ἡ ἔλλειψις νόμου περὶ προσόντων τῶν κατὰ τὴν ἀλ-
» λοδαπὴν δημοσίων λειτουργῶν, μεθ' ὧν ἀναποσπάστως συνδέονται
» αἱ προσήκουσαι ἐγγυήσεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ διατηρήσεως
» αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, περὶ τοῦ προδιβασμοῦ καὶ τῆς ὀφειλομέ-
» νης πειθαρχίας.

«Ἄν δὲ ἡ τοιοῦτου νομοθετήματος ψήφισις ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ
» χρόνου ὠφέλιμος καὶ δικαία διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
» Κράτους, εἶνε ὠφελιμωτέρα καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ΑΠΑΡΑΙΤΗ-
» ΤΟΣ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν, διότι μετ' αὐτῆς συνδέεται καὶ ἡ κατὰ τὴν
» ἀλλοδαπὴν Ἑθνικὴ ἀξιοπρέπεια. Πρὸς τήρησιν δὲ τῆς ἐθνικῆς ἀξιο-
» πρεπείας, οὐ μόνον ἀναγκαῖον εἶνε ν' ἀπονεμηθῇ εἰς πάντας,

» προϊσταμένους καὶ ὑπαλλήλους, τακτικὸς μισθός, ἀλλὰ καὶ νὰ
» αὐξηθῇ οὗτος ἐν μέρει.»

Δυστυχῶς ὅμως, καίτοι σκοπὸς τῆς νομοθετησάσης τὸν νέον προ-
ξενικὸν νόμον κυβερνήσεως ὑπῆρξε, διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσόντων
ἐδικῶν καὶ διὰ τῆς ἀπονομῆς μισθῶν εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ ὁθω-
μανικῇ κράτει Προξεν. ὑπαλλήλους, νὰ διαμορφώσῃ τὸ προσοπι-
κὸν τῆς Προξεν. ὑπηρεσίας, νὰ καταπαύσῃ τὰ δίκαια παρόσινα
καὶ τὰς κατακραυγὰς τῶν ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Ἑλλήνων καὶ νὰ ἀ-
νυψώσῃ τὸ καταπεδὸν γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐλα-
χίστην, μ' ὅλα ταῦτα, ἐπέφερε θεραπείαν εἰς τὸ κακόν, καὶ τοῦτο
ἐνεκα τῆς ἀβελητηρίας καὶ τῶν ἐλλειπεστάτων μέτρων ἅτινα λαμβά-
νονται ὁσάκις πρόκειται περὶ γενικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Ὁ
νέος προξενικὸς νόμος ἠδύνατο πράγματι νὰ θαυματουργήσῃ, ἡ-
δύνατο νὰ ἐμφυσήσῃ ζοὴν καὶ σθένος εἰς τοὺς ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλή-
νας ὑπνικόνους, ἀ.) ἂν καθιέρου προσόντα καὶ μισθοὺς οὐ μόνον εἰς
τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς προξεν. πράκτορας,
β.) ἂν αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἐφηρμόζοντο κατὰ γράμμα καὶ γ.) ἂν ἡ ἐπι-
θεώρησις τῶν ἐν Ἀνατολῇ προξεν. ἀρχῶν ἐπετελεῖτο μᾶλλον εὐσφ.
νειδῆτως.

Τοῖς πᾶσι τυγχάνει γνωστόν, ὅτι οἱ ἀνὰ τὴν Ἀνατολίην διεσπαρ-
μένοι προξεν. πράκτορες εἶναι—ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων—τὰ
ἀποβράσματα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας (καὶ αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς
τῶν ἐξωτερικῶν κ. Δραγούμης ἐχαρακτήρισέ ποτε αὐτοὺς, λίαν ἐπι-
τυχῶς) ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπως ποδηγετήσωσι
καὶ ὑπερασπίσωσιν ἡμισθῶς, τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα διὰ τῆς ὑπο-
βολῆς τῶν πολυπληθῶν Ἑλλήνων ὑπνικῶν ὑπὸ ἴδιον φορολογικὸν
σῦστημα! Καὶ ὅμως ὁ νέος προξεν. νόμος, ἐνῶ περὶ αὐτῶν ὤφειλε
κυρίως νὰ φροντίσῃ καὶ τὴν γαγγραινώδη ταύτην κατάστασιν νὰ
θεραπεύσῃ, διὰ τοῦ 271ου ἄρθρου ἔδωκε νέα προνόμια εἰς τοὺς
προξενικοὺς πράκτορας, ἀναθέσας αὐτοῖς πάντα τὰ εἰς τοὺς Γεν.
Προξένους, Προξένους καὶ ὑποπροξένους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα πλὴν
τοῦ ἐν τῷ 118ῳ ἄρθρῳ δικαιώματος τοῦ προστιμῆν, τοῦ ἐν τῷ 119ῳ
δικαιώματος τοῦ χορηγεῖν διαβατήρια, καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 122
καὶ 123 δικαιώματος τοῦ ἀπαγγέλλειν πειθαρχικὰς ποινὰς καὶ τοῦ
δικάζειν ἀνεκκλήτως διαφορὰς μεταξὺ πληρωμάτων Ἑλληνικῶν
πλοίων καὶ ἐπιβατῶν. Τοιοῦτοτρόπως ὁ ἔσχατος τραμποῦκος τῆς
συνουκίας Ψυρρῇ τῶν Ἀθηνῶν διοριζόμενος προξενικὸς πράκτωρ
ἔχει πάντα σχεδὸν τὰ ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου Α' τοῦ μέρους Β' τοῦ
Προξενικοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα εἰς τοὺς Γενικοὺς
προξένους, προξένους καὶ ὑποπροξένους. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἄμισθος,

αναλογισθῆτε εἰς ποῖα μέσα δύναται νὰ καταψύγῃ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, μετὰ πόσης ἀκριθείας καὶ ζήλου ἀφιερῶνται εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ πόσον ἀνυψοῖ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ ὅμιατα τῶν ἐγγχωρίων καὶ τῶν ξένων ἀρχῶν!

Ἴδου λοιπὸν τὸ μικρόδιον τοῦ κατατρυχόντος τοῦ ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλήνας μαραδμοῦ, ἰδοὺ ἡ νόσος ἡ ἐμφωλεύουσα εἰς τὰ σθεναρὰ ἄλλοτε στήθη μεγίστης μερίδος τοῦ γένους. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ διατάξεις τοῦ Προξ. νόμου, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους δὲν ἐφαρμόζονται δυστυχῶς πιστῶς. Ἡ ἑλληνικὴ π. χ. τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερωμένων προσόντων εἰς τινὰς ὑπαλλήλους εἶναι συνηθεσάτην ὑπάρχουσι φέρον εἰπεῖν, διεργυνεῖς ἀγνοοῦντες τὴν Τουρκικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν, παρὰ τὸ 36ον ἄρθρον τοῦ Προξ. νόμου.

Τοῦτο δέ, ὡς γνωστὸν, μεγάλως κωλύει τὴν ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων, ἀναγκαζομένου τοῦ μὴ ἔχοντος τὰ προσόντα διεργυνέως νὰ καταψύγῃ εἰς πᾶν βῆμα εἰς τὰ φῶτα βοηθῶν καὶ ὑποδοθηδὼν τοῖς ὁποίοις ἐξ ἰδίων μισθοδοτεῖ, τοῦθ' ὅπερ βεβαίως ζημιῶσι καιρίως τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἐξασθενεῖ τὰ μέγιστα τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Πολλὰ ἐπίσης ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὰ καθήκοντα τῶν προξεν. ὑπαλλήλων δὲν τηροῦνται ὡς ἔδει.

Κατὰ τὸ 257ον ἄρθρον π. χ. οὐδεὶς δύναται νὰ δεχθῇ δωρεάν γενομένην ἢ αὐτῷ ἢ τοῖς ἀνελκίαις αὐτοῦ τέκνοις παρ' οἰουδὴ ποτε, εἴτε ἡ δωρεὰ ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ Προξεν. ὑπαλλήλου εἴτε μή.

Καὶ ὅμως τοῖς πᾶσι γνωστὸν τυγχάνει, τὸ παρὰ τισὶν ὑπαλλήλοις ἐν χρήσει φορολογικὸν σύστημα τελοῦμενον ἀναφανδὸν καὶ συστηματικῶς πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλλήν. κυβερνήσεως καὶ διηνεκῆ βάσανον τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἦδὼν ἐρχόμεθα διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν προξεν. ἀρχῶν, νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσεν οὗτος καὶ ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του. «Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ τοῦ δύν» νεγγυς ἐπιτηρήσεως τῶν ὑποδεστέρων ἀρχῶν ἑκάστος ὁμολογεῖ » (λέγει ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ σχέδιον » τοῦ προξεν. νόμου) καὶ ἡ ἡμετέρα νομοθεσία περιέχει διατάξεις » περὶ ἐπιθεωρήσεως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τακτικῆς διαφόρων » κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἄν δὲ αὕτη εἴνε ἀναγκαία διὰ » τὰς ἐντὸς τοῦ κράτους ἀρχάς, ὅπου καὶ ἡ ἐποπτεία τῶν ἀνωτέ- » ρων εἴνε εὐχερεστέρα καὶ ἡ κυβερνήσις ταχύτερον δύναται νὰ » πληροφоруῖται παρὰ τε τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς δημοσιογραφίας τὰς » ἐλλείψεις καὶ τὰς τυχὸν συμβαινούσας παρεκτροπὰς, πολλῶ μάλ- » λον ἀναγκαία καὶ, τολμῶ εἰπεῖν, ἀναπόφευκτος παρίσταται διὰ

» τὰς ἐκτὸς τοῦ κράτους προξεν. ἀρχάς, ὧν τινες πολὺ μακρὰν ἀφί- » στάμεναι διαφεύγουσι πάντα ἐλεγχον καὶ πᾶσαν ἐποπτείαν. Τὴν » ἀνάγκην ταύτην ἡσθάνθη πάντοτε ἡ ὑπηρεσία καὶ πρὸς θερα- » πείαν αὐτῆς προσωρινοὶ πολλάκις ἐξεπέμψθησαν καὶ ἐπιθεωρη- » ται καὶ ἐπόπται καὶ συχνότερον μάλιστα ἀνακριταί, ὀλίγον ὅμως » ὠφελήσαντες, τὸ μὲν διότι εἶχον ὁρισμένα θέματα νὰ ἐξετάσωσι, » τὸ δὲ διότι ἀδασεῖς τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τῆς ψύσεως τῆς ἐργασίας, » ἢν ἀνελάμβανον, παρενόησαν ἐν μέρει τὴν ἀποστολὴν τῶν. Διὰ » φθορά ὅμως φρονῶ ὅτι ἔδονται τῆς ἐπιθεωρήσεως τὰ ἀποτελέσματα » ὁπόταν αὕτη γίνηται τακτικῶς καὶ ἐπιμελῶς παρ' ἀνδρὸς ἐντρυ- » βούς ὅλως τῶν λεπτομερειῶν τῆς προξ. ὑπηρεσίας, ὅστις κύριον » ἔργον καὶ οὐχὶ πάρεργον ἔχων τοῦτο, θέλει ἀπροσδοκῆτως παρου- » διάζεσθαι ὅτε μὲν ἐδῶ, ὅτε δὲ ἐκεῖ, χωρὶς οὐδεμίᾳ προηγουμένη » τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ γνώσεως νὰ παρέχῃ εὐκαιρίαν εἰς τὸν ὑπάλληλ. » λον νὰ οἰκονομῇ ὅσας περιστάσεις νομίζει ὅτι χρῆζουσιν οἰκονο- » μίας. Διότι ἂν μεταξὺ τῶν πολυαριθμῶν προξεν. ὑπαλλήλων τινὲς » εἴτε ἐξ ἀπειρίας εἴτε ἐκ παραδρομῆς δύνανται νὰ σφάλωσιν, ἐν- » δέχεται ὅμως νὰ εὐρεθῶσιν καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ἀτυχῶς νῦν εὖ » ρίσκονται, ἄλλοι ἐπιλήσιμονες τοῦ ἰδίου αὐτῶν καθήκοντος. Ἐκ τοῦ- » των δέον οἱ μὲν ἐπιεικῶς νὰ καθοδηγῶνται εἰς τὴν ἀκριθεῖ ἐκ- » πλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, τῶν δὲ ταχέως νὰ καταστέλληται ἡ πο- » νηρὰ διάθεσις. Τοῦτο ἔσεται τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ » ἡ κυβερνήσις ΘΕΛΕΙ ΜΑΝΘΑΝΕΙ τὴν κατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς » ὑπηρεσίας, τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνάγκας αὐτῆς, τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὸ » ΠΟΙΟΝ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ΟΥΔΕΜΙΑ ΠΕΡΙΣΤΑ. » ΣΙΣ ΑΕΙ ΛΟΓΟΥ ΘΕΛΕΙ ΔΙΑΦΕΥΓΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΤΗΣ.»

Εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν λοιπὸν τῶν Προξεν. ἀρχῶν, διὰ τοῦ ὑπὸ ἡμερ. 10 Ἰουλίου 1887 Β. Διατάγματος ὁρίσθησαν τὰ ἑξῆς καθήκοντα:

Ἄρθρον 1ον. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν προξεν. ἀρχῶν ἔχει καθήκον νὰ ἐρευνᾷ κατὰ τὴν ἐπιθεωρησὶν ἐκάστου Προξεν. Γραφείου,

α'.) Τὰ κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν Προξεν. ἀρχῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰς ὑπαλλήλων.

β'.) Τὰ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προ- σήκουσαν αὐτῇ ἐκτέλεσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους, τὰ σχετικὰ διατάγματα καὶ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου.

γ'.) Τὰ κατὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, ἐξετάζων ἰδίως ἐὰν τὰ εἰσπραχθέντα τέλη εἴνε σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον καὶ ἂν ἀντιστοι- χοῦσι πρὸς τὰ βεβαιωθέντα κλπ.

δ'.) Νὰ ἀκροάζεται τῶν παραπόνων τῶν ἰδιωτῶν, ἢ τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν κατὰ τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἢ καὶ τούτων κατ' ἄλλων συναδέλφων, καὶ νὰ ἐξετάξῃ μάλιστα ἂν ὑπάρχουν τοιαῦτα παράπονα, καταβάλλον πᾶσαν προσοχὴν, ἵνα ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐκ τῶν

ἐνόντων ἐπιφέρει, τὴν δέουσαν θεραπείαν συμβιβαστικῶς πρὶν ἢ προδῆ
εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέτρα.

ε'). Νὰ μελετᾷ ἐπισταμένως καὶ ἐπιτοπιῶς τὰς ἀνάγκας τῆς Προξ.
ὕπηρεσίας κλπ.

στ'). Νὰ ἐνεργῇ διοικητικὰς ἀνακρίσεις δασύας κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον,
πρὸς ἀνακάλυψιν ἢ βεβαίωσιν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, συντάσσων
τὴν σχετικὴν δικογραφίαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν καταθέσεων τῶν ὑπ'
αὐτοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ παθόντων καὶ τῆς προσαρτήσεως παν-
τὸς σχετικοῦ καὶ ἀναγκαίου εἰς ΦΩΤΙΣΜΟΝ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ
ἐγγράφου.

Κατὰ δὲ τὸ βον Ἄρθρον. Ὅσακις κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔρ-
γων αὐτοῦ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀνακαλύψῃ πράξιν ἀξιοποιήσας ΟΦΕΙΛΕΙ
νὰ καταγγείλῃ αὐτὴν ΑΜΕΣΩΣ εἰς τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Προξεν. ἀρ-
χῆς ἀρμοδίον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, κατὰ τὰ ἄρθρα 200 212 καὶ 213
τοῦ Προξ. νόμου. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει
τοῦ ἄρθρου 216 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς Ἀρμοδίον τοῦ Κράτους Εἰ-
σαγγελέα, κατὰ τὰ ἄρθρα 188 τοῦ Προξεν. νόμου καὶ 43 τῆς Ποιν.
δικονομίας. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι, καθ' ἃς εἰς τοὺς Προξεν. ὑπαλλήλους
(ὁ διερμηνεὺς εἶναι Προξεν. ὑπάλληλος) ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ
ποιναί, ὁ ἐπιθεωρητὴς θέλει ἐνεργεῖ τὴν δέουσαν δικαστικὴν ἀνάκρισιν
κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 4 τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ ἀνωτέρω Βαδ.
διατάγματος καὶ παραπέμπει τὴν δικογραφίαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν
κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Προξεν. νόμου Ἀρχήν, (ὁπλοδὴ εἰς τὸν
προϊστάμενον τῆς Προξεν. ἀρχῆς ἢ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτε-
ρικῶν) διὰ τὴν δέουσαν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν δὲ ἐκάστον Προξεν. γραφείου (κατὰ τὸ 5ον
ἐδάφιον τοῦ πρώτου Ἄρθρου) ὁ ἐπιθεωρητὴς καθῆκον ἔχει νὰ
συντάσσῃ (εὐσυνειδήτως βεβαίως) λεπτομερεῖ αὐτῆς ἐκθεσιν καὶ
ν' ἀποστέλλῃ αὐτὴν ἀνυπερθέτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑ-
πουργεῖον.

Ἐκ τῆς «Ἀρμονίας» τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1892.

Γ'.

Ὁ κ. Τρικούπης διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν διορατικότητος
καὶ πολιτικῆς ἐμπειρίας ἀντελήφθη ἐγκαίρως τὴν ὁδημέραι ἐκδη-
λουμένην ἐξασθένεισιν τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν,
ἀπέδωκε δὲ καὶ δικαίως τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὸ ποιὸν τῶν

προξεν. ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους διὰ τῆς ἐπιβολῆς προσόντων
καὶ μισθῶν καὶ ιδίως δι' ἀγρύπνου ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τοῦτ' τεταγμέ-
νου ἐπιθεωρητοῦ, προσεπάθονεν νὰ ποδηγετήσῃ καὶ διαμορφώσῃ
ὅπως καταστῶσιν ἀντάξιοι τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν προτερη-
μάτων δι' ὧν στολίζονται πάντες οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν
ὁποίων τὰ πολύτιμα καὶ πολλαπλὰ συμφέροντα ἀπεστέλλοντο νὰ
ἐμψυχώσῃ καὶ ὑπερασπίδωσι.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πατρικὴ, οὕτως εἶπε, μερίμνα τοῦ κ. Τρικού-
πης ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς ἀριδύλως καταφαίνεται ἐν
τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Προξ. νόμου, διὰ τῆς
ἐπιψηφίσεως τοῦ ὁποίου ἠθέλησε νὰ ἐμφυσήσῃ αὐτοῖς νέαν ἰσχὺν
καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς Προξεν. ὑπαλλήλων ἀξίων καὶ εὐσυνειδή-
των, νὰ ζωογονήσῃ καὶ μεταδώσῃ τὴν ἐλπίδα ἀντὶ τῆς ἀπογορευ-
σεως, τὸ θάρος καὶ τὴν πεποίθησιν ἀντὶ τῆς ἀπελπισίας.

Ὁ φιλόπατρις δὲ καὶ μεστὸς πολιτικῆς ἐμβριθείας οὗτος σκοπὸς
τοῦ κ. Τρικούπης (ὅστις ἔδει νὰ ᾔναι ἐν τῷ μέλλοντι, καθῆκον ἱερὸν
τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων) θὰ ἐπετύγχανε πράγματι τελείως,
ἂν ἀπενέμοντο, ὡς εἶπομεν, μισθοὶ καὶ εἰς τοὺς Προξεν. πράκτορας
καὶ ἂν ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ἡ ἐπιτήρησις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐ-
πετελεῖτο μᾶλλον εὐσυνειδήτως. Καὶ οἱ μὲν προξ. πράκτορες, ἀφοῦ
ἡ εἰς αὐτοὺς ἀπονομὴ μισθῶν ἀντίκειται εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατά-
στασιν τοῦ κράτους, δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι, λίαν ἐπιτυχῶς,
ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους διαπρεπόντων ἐπὶ τιμῇ καὶ πλούτῳ Ἑλλή-
νων ὑπνικῶν, οἵτινες θὰ ὑπερασπίζωσιν, ἀναμφιδόλως, ἀποτελε-
σματικώτερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἢ οἱ
ἀγράμματοι καὶ πεινασμένοι τραμποῦκοι τῶν Χαντείων, ἡ δὲ ἐπι-
θεώρησις τῶν προξεν. ἀρχῶν ἀνατιθεμένη εἰς ἄνδρα ἀμερόληπτον
καὶ ῥέκτιν τοῦ καθήκοντος, φρονοῦμεν, ὅτι ὁρθὸν εἶναι νὰ ἐξελέγ-
χῃται αὐστηρότερον ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν,
ὅπως μὴ παρρωῶνται αἱ συχνότατα ἐκδηλούμεναι ὑπὸ τινων προξεν.
ὑπαλλήλων παραβάσεις τοῦ καθήκοντος, αἱ ἀρνήσεις πρὸς ὑπηρε-
σίαν καὶ τὰ λοιπὰ ἀκάνθαλα, ἅτινα ἐξευτελίζουσι καὶ καταργοῦν-
τι τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόντρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνή-
σεως πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν ξένων ἀρχῶν.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἄρθρῳ ἀπρηθμίσσαμεν τὰ ἐν τῷ Προ-
ξενικῷ νόμῳ καὶ τῷ Β. Διατάγματι τῆς 10ης Ἰουλίου 1887 ἀναφε-
ρόμενα καθήκοντα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξ. ἀρχῶν, ἐπὶ τῆς εὐ-
συνειδήτου ἐπιτελέσεως τῶν ὁποίων, πεποιθὼς ὁ κ. Τρικούπης ἐκ-
φράζει, ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ σχέδιον τοῦ Προξεν. νό-
μου, τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει μακράναι εἰς τὸ
ἔξῃς, παρ' αὐτοῦ, τὴν κατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, τὰς ἄλλαι
ψεῖς καὶ ἀνάγκας αὐτῆς, τὸ ποιὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ

ΟΥΔΕΜΙΑ περίστασις ἀξία λόγου θέλει διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτῆς· καὶ ὁμως δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν ὅτι *πολλὰι περίστασις ἀξία λόγου διέφυγον παραδόξως τὴν προσοχὴν αὐτῆς*, ὡς καὶ τὴν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν προξεν. ἀρχῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ὁξεῖα ἀντίληψις (ὡς ἀποδειχθῆσεται ἐκ τῶν ὑστέρων) ἠμβλύνθη ἐπαισθητῶς ἐκ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει παρατεινομένης ἐκάστοτε διαμονῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ συγχρωτισμοῦ μετὰ προξ. ὑπαλλήλων, τῶν ὁποίων ἦτο ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως, νὰ ἐξελέγῃ τὴν διαγωγὴν καὶ τὰς πράξεις.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸν Προξεν. νόμον ὁ κ. Τρικούπης, δικαιολογῶν τὴν σύστασιν τακτικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Προξ. ἀρχῶν, λέγει ὁπτοῶς ὅτι ἡ κυβερνήσις δύναται νὰ πληροφθοῖται παρὰ τε τῶν *ιδιωτῶν καὶ τῆς δημοσιογραφίας* τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς τυχόν *συμβαίνουσας παρεκτροπὰς* τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ μανθάνῃ ταύτας παρὰ τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις (κατὰ τὸ 6^{ον} ἄρθρ. τοῦ περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Β. Διατάγματος) *ὀφείλει* ὁσάκις ἀνακαλύψῃ πρᾶξιν ἀξιόποιον *νὰ καταγγέλλῃ αὐτὴν ἀμέσως* εἰς τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς προξεν. ἀρχῆς ἀρμόδιον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰ ἄρθρα 200, 212 καὶ 213 τοῦ Προξεν. νόμου. Ἦδη ἄς ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ὁ κύριος οὗτος ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του.

Κατὰ τοῦ μετατεθέντος διεργυνέως Τζιρόγλου πολλάκις κατὰ διαφόρους ἐποχὰς σφοδρὰ διεισπύθησαν κατηγορητήρια καὶ πολυπληθεῖς ἐπεδόθησαν, ὑπὸ διαφόρων ἀξιολύμων συμπολιτῶν μας τοῖς τε κατὰ καιροὺς Γεν. Προξένοις, τῷ ἐπιθεωρητῇ τῶν προξ. ἀρχῶν καὶ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀναφοραὶ καὶ μνηύσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν παρεγράφησαν, ἄλλαι μυστηριωδῶς ἐξηφανίσθησαν καὶ ἄλλαι—αἱ πολυπληθέστεραι—στολίζουσι μέχρι τῆς σήμερον τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ τῆς ἐν ταῦθα προξεν. ἀρχῆς. Καὶ ὁμως ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἔμενε πάντοτε διαρκῶς καθυλωμένος ὡς βράχος ἐπὶ τῆς εὐξείνου Ἰωνικῆς μας ἀκτῆς, περιφρονῶν τὰ παράπονα καὶ τὰς κατακραυγὰς τοῦ ἐξωργισμένου κοῖνου, αἵτινες ὡς ἀφρώδεις κυματισμοὶ ἐπ' αὐτοῦ παταγῶδως καταθραύοντο, καὶ ἀναισθητῶν εἰς τὰς συχνὰς μεταβολὰς τοῦ πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντος, οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐξασκοῦντος, καίτοι ἐνθουσιώδους καὶ πιστοῦ ὁπαδοῦ τῆς *Κορδοδικῆς* τυγχάνοντος μερίδος.

Ὁ κ. οὗτος εἶχεν ἐν Ἑλλάδι φίλους ἰσχυροὺς, οἵτινες μετὰ τοσαύτης προθυμίας καὶ τέχνης ὑπεστήριζον αὐτόν, ὥστε μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐσχηματίσθη ἐν ταῦθα ἡ πεποιθὴσις ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑπάλληλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἀπολαίνει οὐ μόνον τοῦ παρεχομένου τοῖς δικασταῖς διὰ τοῦ 88 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, προ-

νομίου τῆς ἰσοδιότητος, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι τυγχάνει ἀμετακίνητος καὶ ἀμετάθετος ὡς Ἀρειοπαγίτης! Ἐκτοτε οἱ μὲν ὑπήκοοι Ἕλληνες ἐκυπτον τὴν αὐχένα πρὸ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ προσταγμάτων καὶ ὑπετάσσοντο σιωπηλῶς εἰς τὴν τύχην των, ὁ δὲ προνομιοῦχος ὑπάλληλος ἀμέριμος καὶ εὐτυχὴς προσέφερε πλούσια γεύματα καὶ ἄκρατον οἶνον ἐν ταῖς ἐξοχικαῖς αὐτοῦ ἐπαύλεις, εἰς τοὺς ἐκάστοτε προξεν. ὑπαλλήλους καὶ ἰδιαιτέρους φίλους του, ἢ ἐδοκίμαζε τὴν τύχην του χαρτοπαίζων μέχρι βαθείας νυκτός ἐν μέσῳ τῶν πολυπληθῶν θαμνῶν τοῦ ἐν τινι προαστείου τῆς Σμύρνης καφενείου, πρὸς ἐπιρροῶν, βεβαίως, τῆς ἀξιοπροεπείας αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, χαρακτηρισθέντος μάλιστα ὡς *ἀντικαταστάτου* ὑπὸ τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ τῶν προξ. ἀρχῶν, ἐν ἐπισήμῳ αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκθέσει.

Δυστυχῶς ὁμως, βάδισαν μοῖρα ἐφθόνησε τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀντικαταστάτου Τζιρόγλου καὶ διετάραξε τὰ ἥρεμα ὕδατα τῆς γαληνιώσεως καρδίας του, διότι αἰφνιδίως ρεῖμα κατακραυγῶν, ὡς ἡ λάβα τῆς Αἴτνης ὀρμητικόν, προσερχόμενον ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῆς ἐν ταῦθα πολυπληθοῦς ἑλληνικῆς παροικίας, ἤρριξε νὰ κατακλύσῃ τὸν βράχον ἐφ' οὗ ἀμέριμος καὶ ὑπερήφανος ἵστατο οὗτος, καὶ νὰ κλονίσῃ αὐτόν ὡς ἄσθενες δεινὸν ῥύλλον κινδυνεῦον νὰ ἐκρίσθῃ εἰς τὰ πρῶτα τοῦ Βορρᾶ ψυδμήματα.

Ἡ ὑπομονὴ τοῦ κοῖνου εἶχε πλέον ἐξαντληθῇ, τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ παράπονα διεδέξαντο ἄλλεπάλληλοι ἀναφοραὶ καὶ μνηύσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τῇ ἐν ταῦθα εἰσαγγελίᾳ, περιγράφουσαι, διὰ τῆς *ἀναγραφῆς τῶν γεγονότων*, τὴν ἐλασινὴν κατάστασιν τῆς *ἀνωτέρας* ταύτης ὑπηρεσίας, εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὁποίας εἶναι ἀνατεθειμένη πληθὺς πολυτίμων συμφερόντων Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἐννοεῖται ὅτι 12 περίπου ἀναφοραὶ καὶ μνηύσεις διαφόρων ἀξιοτ. συμπολιτῶν ἡμῶν, καταγγέλλουσαι ἀξιοποιοῦνς πράξεις τοῦ ἐν λόγῳ ὑπαλλήλου, ἀποσταλεῖσαι, ἐν διάστημάτι μικροτέρῳ τῶν *δώδεκα μηνῶν* (ἡ τελευταία ἀναφορά, φέρουσα ἡμερομ. 6ην τρέχ. μηνός, ἀπεστάλη τῷ ἐν Ἀθήναις εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφετῶν) πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἢ ἐπιδοθεῖσαι τῇ ἐν ταῦθα προξενικῇ ἀρχῇ, δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀναγκάσωσιν αὐτήν, ἀναγνωρίσασαν τὰ δίκαια παράπονα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων *νὰ ἀντικαταστήσῃ* διὰ μεταθέσεως τὸν ἀναντικατάστατον (κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ) τοῦτον εἰς ὑποδεστέραν θέσιν, καὶ τοῦτο ἐκ πεποιθήσεως ὅτι ἐνεκα λόγων φιλοτιμίας θὰ καθυποβάλλῃ αὐτὸς ἀμέσως τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παράιτησίν του.

Σημειώσατε πρὸς τούτοις ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῶν δώδεκα

μινών (ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιοριζόμεθα, ἵνα μὴ μακρογορῶμεν ἀναγράφοντες προγενέστερα αὐτοῦ ἄλλα) ἐκτός τῶν ἐπιδοθεισῶν τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει καὶ τῇ ἐνταῦθα προξεν. ἀρχῇ ἀναφορῶν καὶ μινύσεων, τὴν 15 Ἰουλίου 1891 ἐπεδόθη καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀστυκὸν Πρωτοδικεῖον μοναδικὴ μίνυσις κατὰ τοῦ ἰδίου καὶ κατὰ τινος οἰνοπώλου ἐν Σεβδίκιοις ἢς τὸ ἱστορικὸν ὡς πρωτοφανές, (ἀνακοινωθὲν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου τοῦ μινύοντος) εἰς τὰ δικαστικὰ χρονικά, ἀναγράφομεν.

Τὴν 21ην Ἀπριλίου 1877 ἀπέθανεν ἐν Σεβδίκιοις τίμιος καὶ ἐργατικὸς οἰκογενειάρχης ὁ Χρῆστος Χ' Πανουργιάς ὑπὸ ὀνόματι Ὁθωμανός, ἐγκαταλείψας νεαρὰν σύζυγον, πολλὰ ἀνήλικα τέκνα καὶ μικρὰν περιουσίαν συγκεκλιμένην ἐκ τεσσάρων ἀμπελώνων, ἀπὸ τῆς ἐπικαρπίας τῶν ὁποίων ὤφειλον νὰ τραφῶσι καὶ ἀναπτυχθῶσι τὰ ἀτυχεῖ ὀρφανὰ του. Ὁ ἀποθανὼν ὤφειλε διὰ γραμματίου 32 20φράγκα εἰς Λεωντσίνην τινὰ Ἑλλήνα ὑπὸ ὀνόματι οἰνοπώλου ἐν Σεβδίκιοις, ὅστις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐσκέφθη, διὰ τῆς πλαστογραφίσεως τῆς ὑπογραφῆς του, ἐπὶ ἐτέρου γραμματίου νὰ ἀναδιβάσῃ τὸ δανεισθὲν ποσόν, ἐκ 32 20φράγκων εἰς 50! Εὐτυχῶς ἐν τῇ σπουδῇ μεθ' ἢς προέβαινε εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος ὁ Λεωντσίνης, θέτει ἡμερομηνίαν ἐπὶ τοῦ γραμματίου, κατὰ ὁκτώ περίπου μῆνας μεταγενεστέραν τοῦ θανάτου τοῦ Χ' Πανουργιά, ἥτοι τὴν 21 Ἀπριλίου 1877. ἐνῶ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ὡς εἶπομεν, τὴν 21 Ἀπριλίου 1877.

Ἡ πλαστογραφία ἄρα τοῦ Λεωντσίνη ἦτο καταφανὴς ἀφ' ἐαυτῆς καὶ ὤφειλεν οὗτος νὰ καταδιωχθῇ, ὅτε κατὰ τὴν λήξιν τοῦ γραμματίου ἐνάγει τὸν ἀποθανόντα Χ' Πανουργιά καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ δικαστηρίου (ἐμποροδικείου) Σμύρνης καθ' ἣν ἐποχὴν οὗτος ἔδιδεν ἰσως λόγον τῶν πράξεων του πρὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀδου! Σημειώσατε ὅτι κατὰ τοὺς Ὁθωμανικοὺς νόμους ἡ σύζυγος δὲν εἶναι, ὡς ἐν Ἑλλάδι, φυσικὸς ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων αὐτῆς τέκνων, ἀλλὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, καὶ συνεπῶς ἡ μήτηρ τῶν ὀρφανῶν Χ' Πανουργιά δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον (ἀφοῦ ἄλλως τε δὲν προσεκαλεῖτο) πολὺ περισσότερον ὁ μακαρίτης αὐτῆς σύζυγος Χ' Πανουργιάς, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐπέτρεπε, βεβαίως, ὁ Πλούτων οὔτε βῆμα πέραν τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου του νὰ κάμῃ. Καταδικάζεται λοιπὸν ὁ μακαρίτης Χ' Πανουργιάς ἐρήμην διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Μαΐου 1879 ἀποφάσεως τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου, καὶ κοινοποιεῖται ἡ ἀπόφασις εἰς αὐτὸν (διὰ τινος ἐτοιμοθανάτου.)

Ἐν τῷ μεταξύ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὁ κ. Τζιβόγλους, ἡ δὲ ἀπόφασις ἀφοῦ ἀφῆθη ἐπὶ διατίαν ἀνεκτέλεστος (παρὰ τὸ 72ον ἄρθρον τῆς Ἐμπορικῆς Ὁθωμαν. Δικονομίας τὸ ὁποῖον λέγει ρητῶς ὅτι ἂν ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις δὲν ἐκτελεσθῇ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἀκυροῦται) δίδεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν τμήμα,

καὶ θεωρουμένου ζῶντος τοῦ Χ' Πανουργιά, ἐνεργεῖται κατάσχεσις ἐπὶ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ ἀμπελώνων ἀξίας 500 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ἐκτίθενται οὗτοι εἰς πλειστηριασμόν, καὶ διὰ πλειοδοσίας, ὁ μὲν κ. Προξ. ἀντιπρόσωπος ἀγοράζει ἐν τῶν καλλιτέρων κτημάτων ἀντὶ 15 μόνον λιρῶν (παρὰ τὸ 256ον ἄρθρον τοῦ Προξ. νόμου, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τοῖς Προξ. ὑπαλλήλοις νὰ ἀγοράζωσι κτήματα πωλούμενα ἐπὶ δημοσίου πλειστηριασμοῦ τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Προξ. ἀρχῆς, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἀντὶ 50 20φράγκων, (ἐνῶ ἡ ἀξία τῶν κτημάτων τούτων εἶνα ἀνωτέρα τῶν 500 λιρῶν) ἀγοράζει ὁ κύρ Λεωντσίνης. Μετὰ ταῦτα βιαίως ἐκδιώκονται τὰ ὀρφανὰ καὶ ἡ χῆρα τοῦ Χ' Πανουργιά ἐκ τῶν κτημάτων αὐτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ λαμβάνουσι κατοχὴν αὐτῶν ὁ κ. Λεωντσίνης καὶ Σα μὲ συνειδησιν δὲ καθαρωτάτην ἀπολαμβάνουσι τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν ἀπὸ τετραετίας ἤδη.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τῶν υἱῶν τοῦ Χ' Πανουργιά ὀνόματι Ἰωάννης ἐνῆλκυθη, προσῆλθε πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ δι' ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀστυκῶν Πρωτοδικείου Σμύρνης ζητεῖ τὴν ἐξωσιν τοῦ Ἑλλήνος ὑπαλλήλου καὶ Λεωντσίνη ἐκ τῶν κτημάτων τοῦ πατρὸς του.

Προσκληθέντες οὗτοι εἰς ἀπολογία ἀπαρτίσαντες τὰ πλαστὰ γραμμάτια, τὰς ἐρήμην ἀποφάσεις καὶ τὰ ἄλλα ἔγγραφα τῆς διεξαχθείσης δίκης, ἅτινα ὁ δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος ἀξ. κ. Βασιλ. Θεοδοσίου, προσέβαλεν ἐπὶ πλαστογραφία, τὸ δὲ δικαστήριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐνάγοντος παρεδέχθη τὴν πλαστότητα καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τῆς Πολιτικῆς Τουρκικῆς Δικονομίας, παρέπεμψε τὸ ζήτημα τῆς πλαστογραφίας διὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Ἀριστείδου Γεωργαντζόγλου εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Χαφὴζ Χακὴ ἐφένδην ὅστις καὶ ἐνεργεῖ ἤδη τὰς ἀνακρίσεις.

Τοιοῦτοτρόπως ἐν ὑποθέσει σκανδαλωδεστάτῃ εἶνε στενώτατα περιπεπλεγμένος καὶ εἰς ἀνώτερος προξενικὸς ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὁ ὑπὸ τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς ἀναντικατάστατος χαρακτηριθεὶς, ὅστις προσκαλεῖται μεθ' ἐνὸς ἀξέστου οἰνοπώλου τοῦ Σεβδίκιοι καθ' ἑκάστην πρὸς τῆς ἀνακρίσεως, πρὸς μεγίστην, βεβαίως, ἐπίρρωσιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ γοῦτρου τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως παρὰ ταῖς ἐγγωρίαις καὶ ξένας ἀρχαῖς!

Τὴν συνέχειαν τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύσεων τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κων. Ι. Ἀναστασιάδου, αἵτινες ἔτυχον τῆς ἐνθουσιώδους ἐπιδοκιμασίας ὁλοκλήρου τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας, ὁ Τζιβόγλους, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἐνεργήσας δραστηρίως παρὰ τῇ ἐν Σμύρνη τοπικῇ ἀρχῇ

κατώρθωσε ν' ἀναστείλῃ, φοβούμενος, καὶ δικαίως, μὴ διατυμπανισθῶσι διὰ τοῦ τύπου ἂν ὅχι πάντα, τὰ πλείστα τοῦλάχιστον τῶν ἄλλων αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτὸν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἐν τῇ «Ἀρμονίᾳ» ἄρθρου τοῦ κ. Ἀναστασιάδου, ὁ Λεωντσίνης διὰ διατριβῆς του δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐφημερίδι «Νέα Σμύρνη» προσπαθὼν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐν τῇ σκανδαλωδέστατῃ ταύτῃ ὑποθέσει διαγωγὴν του, λέγει πρὸς λέξιν τὰ ἐξῆς:

«Ὁ ἀποθανὼν X' Πανουργιᾶς μοῦ ἐχρεώσται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν δύο πρεσβυτέρων υἱῶν του 50 20φραγκα, δι' ὅσα ἐδάνεισα αὐτῷ. Μὴ πληρωνόμενος, ἠναγκάσθην νὰ προσφύγω εἰς τὸ δικαστήριον καὶ νὰ ἐνεργήσω κατὰσχέσιν ἐπὶ 18 στρέμματων ἀμπέλων του εἰς Σεβδίχιον. Ταῦτα ἐπωλήθησαν εἰς δημοπρασίαν 84 λίρας καὶ κατεκυρώθησαν εἰς τὸν κ. Τζιβόγλου ὡς πλειοδοτήσαντα, καὶ παρὰ τούτου ἠγόρασα κατόπιν ἐγὼ τὰ ἡμίση στρέμματα». Ὡστε ἀποδεικνύεται ὅτι ὅχι ἐν κτήμα, ὡς κατὰ λάθος ἔγραψεν ὁ κ. Ἀναστασιάδης, ἠγόρασεν ὁ κ. Τζιβόγλου ἐκ τοῦ πλειστηριαμοῦ, ἀλλὰ πάντα τὰ κτήματα τοῦ X' Πανουργιᾶ, μεταπωλήσας ἔπειτα τὰ ἡμίση εἰς τὸν φίλον του οἰνοπώλην Λεωντσίνην!! Ἀλλὰ κατωτέρω ὁ Λεωντσίνης ἐπιχείει περισσώτερον ἔτι φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν λέγων τὰ ἐξῆς:

«Ὁ κ. Κ. Ἀναστασιάδης διατείνεται ὅτι τὰ 18 στρέμματα ἦσαν ἀξίας 500 λιρῶν. Ὅπως ἀποδειχθῇ κατὰ πόσον ὁ κύριος οὗτος λέγει τὴν ἀλήθειαν, διακηρύττω ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὰς μεγάλας δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη πρὸς καθαρισμόν καὶ καλλιέργειάν των, προχώματα κατὰ τοῦ χειμάρου κτλ. «εἰμὶ πρόθυμος νὰ τὰ πωλήσω εἰς τὸν πρῶτον παρορσιάζομενον μόνον διὰ 125 λίρας». Ὡστε τὸ σύνολον τῶν ἀντὶ 84 λιρῶν ἀγορασθέντων κτημάτων τοῦ X' Πανουργιᾶ ὑπὸ τοῦ κ. Τζιβόγλου εἶνε ἀξίας σήμερον 250 λιρῶν, ἀφοῦ τὰ ἡμίση αὐτῶν, τὰ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Λεωντσίνη εὑρισκόμενα, εἶνε πρόθυμος νὰ πωλήσῃ οὗτος ἀντὶ 125 λιρῶν! Ἦδη σημειώσατε, ὅτι ἀπέναντι τοῦ γραμματίου τῶν 50 20φράγκων, μὴ παρατηρηθείσης ἐγκαίρῳ τῆς πλαστότητος αὐτοῦ, ἐμετρήθησαν ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ X' Πανουργιᾶ 3,000 γρόσια, ἥτοι 37 20φραγκα, περασθέντα ὀπισθεν τοῦ γραμματίου, ὥστε διὰ μόνον 13 περίπου 20φραγκα κατεσχέθησαν, ἐπλειστηριάσθησαν καὶ ἠγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Τζιβόγλου καὶ Σας ὅλα τὰ κτήματα τῆς οἰκογενείας X' Πανουργιᾶ, ἐκβλήθέντων τῶν ὀφρα-

νῶν αὐτοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ στερουμένων ἤδη καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου! Παραδείγματα τοιούτων ληστειῶν, εἶνε σπανιώτατα εἰς τὴν ἐποχὴν μας, καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς στιγματίζομεν τοὺς δράστας τῶν παρανόμων καὶ ἀνηθικῶν τούτων πράξεων, μὴ προβλεπομένων δυστυχῶς ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ νόμου, πρὸς κοινὸν παραδειγματισμόν.

III.

Κατὰ τοῦ Ἀν. Τζιβόγλου ἐπεδόθησαν μέχρι τοῦδε, ὑπὸ διαφόρων Ἑλλήνων ὑπηκόων, τόσαι κατὰ τὸ πλῆθος ἀναφοραὶ καὶ καταγγελίαι, ὥστε θὰ ἐμακροχοροῦμεν ἂν, ἀπλῶς ἔστω, ἀπαρίθμησιν αὐτῶν ἐπεχειροῦμεν. Διὰ τοῦτο ἠρκέσθημεν εἰς τὴν καταχώρισιν ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὅσαι φέρουσι γενικώτερον χαρακτῆρα καὶ νεωτέρας ἡμερομηνίας, ὅπως ὁ ἀναγνώστης σχηματίσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν πόσων κακῶν γίνεται πρόξενος ἢ μὴ συστηματικῇ καὶ ἀμερόληπτος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπιβλεψίς καὶ ἐξέλεγχος τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ ποιοῦ ἐγίων Προξενικῶν ὑπάλληλων πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν κατὰ τοῦ Τζιβόγλου ἀναφορῶν καὶ μηνύσεων, παρελείψαμεν τὰ πλείστα τῶν ὀνομάτων τῶν καταγγελλόντων, διότι τοῦ ὑπάλληλου τούτου ἡ γνωστὴ κακεντρέχεια δύναται νὰ βλάψῃ πρὸς τοὺς αὐτοὺς, ἀφοῦ, ἄλλως τε, τὰ ὀνόματα ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς τὰ πρωτότυπα τῶν ἀναφορῶν καὶ μηνύσεων, εὑρισκομένων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀνακρίσεως ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Καὶ ἤδη παραθέτομεν τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Σεπτεμβρίου 1891 ἀναφορὰν γνωστοῦ Σμυρναίου Ἑλλήνος ὑπηκόου, ἀπολαύοντος τῆς γενικῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν συμπαιδιῶν ὁλοκλήρου τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' ἧς καὶ μόνης δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ σχηματίσῃ ἀκριβῆ περὶ τοῦ Τζιβόγλου γνώμην καὶ νὰ ἀναμετρήσῃ τὸ μέγεθος τῶν ζημιῶν, ὧν γίνεται πρόξενος τοῖς Ἑλληνικοῖς συμφέρουσιν ὁ ὑπάλληλος οὗτος.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Α. Δελνηγόρην Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξοχώτατε

Πεποιθὼς εἰς τὸ ἀμερόληπτον καὶ φιλοδίκαιον Ὑμῶν καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπισταμένην φροντίδα καὶ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ὅπερ

δεικνύετε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἰδίως Ἑλλήνων, παρακαλῶ εὐσεβᾶστως τὴν Υ'. Ἐξ. ὅπως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν γενικὴν κατακραυγὴν τῶν πολυπληθῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν μου καὶ τὰς κάτωθι καταγγελλομένας πράξεις τοῦ Α' διερμηνέως τοῦ Γεν. Προξεν. Σμύρνης Ἀναστασίου Τζιβόγλου ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, πρὸς ὃν κακῇ μοίρᾳ εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ὑπεράσπισις πολυτίμων συμφερόντων μας.

Αἱ ἐγκληματικαὶ καὶ προδοτικαὶ πράξεις τοῦ Ἀναστασίου Τζιβόλου, Κύριε Ὑπουργέ, εἶνε τοῖς πᾶσιν ἐνταῦθα γνωσταί· οἱ ἄθλοι αὐτοῦ τοσοῦτοι κατὰ τὸ πλῆθος ὥστε οὐδὲ τόμοι ὁλόκληροι θὰ ἐξήρουν πρὸς ἐξιστόρησιν αὐτῶν, δι' ὃ ἠρκέσθημεν, ἐπ' ὀλίγον τείναντες τὸ οὗς εἰς τὰ ἄπειρα παράπονα καὶ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ν' ἀναγράψωμεν ὀλίγας τινὰς ἐντίμους πράξεις αὐτοῦ, δι' ὧν ἐναργέστατα γίνεται κατὰ δῆλον τοῖς πᾶσι τὸ ποῖόν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅστις μυστηριωδῶς μεθ' ὅλας τὰς καταγγελίας, ἀναφορὰς καὶ παράπονα τοῦ ἐξωργισμένου κοινοῦ διατελεῖ ἐν τῇ θέσει τοῦ πρώτου διερμηνέως. Ὁ Α. Τζιβόγλου, Ἐξοχώτατε, εἶνε ἀληθὴς μάστιξ τῶν δυστυχῶν ἀπόρων Ἑλλήνων συμπολιτῶν μου· ὅποσα ἀντηχοῦσι τῇδε κακείσε καθ' ἐλάχιστην παράπονα κατ' αὐτοῦ, πῶς βασανίζονται καὶ πόσον φορολογοῦνται ὑπὸ τοῦ Α' τούτου Διερμηνέως, ἀδυνατῶ νὰ ἐκθέσω ὑμῖν· ἀπαιτεῖται χώρος καὶ χρόνος πολὺς, αἱ δὲ στιγμαὶ σας εἶνε πολῦτιμοι. Εὐαρεστήθητε ν' ἀναθέσῃτε τοῦτο εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ θέλετε μάθαι φρικώδεις ἀληθείας. Ζητήσατε πληροφορίας περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου παρὰ τῶν κυρίων Γεννάδη καὶ Φαρμακοπούλου ἄλλοτε γενικῶν προξένων ἐνταῦθα· ἐρώτησατε τὸν τέως ὑποπρόξενον κ. Παπαγεωργιάδην καὶ θέλετε φωτισθῇ σχηματίζοντες πλήρη τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Α. Τζιβόγλου εἶνε κακὸν ὑποκείμενον συστηματικώτατα καταπροδίδων τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα. Εἰς τὴν γνώμην πάντων μὲν τῶν μέχρι τοῦδε ὑπηρετησάντων μετ' αὐτοῦ ἐνταῦθα Προξένων καὶ ἰδίχ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τριῶν ἀξιότιμων ὑπαλλήλων, ἀναφερόμεθα μετὰ πεποιθήσεως, διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτοι παρέμενον ἐπὶ πλεονα χρόνον ἐνταῦθα καὶ γνωρίζομεν ἐκ πολλῶν διδομένων ὅτι κατώρθωσαν ν' ἀποκαλύψωσιν ἐντελῶς τὸν ὑπὸ φοβερὰν ἀλωπεκὴν κρυπτόμενον διερμηνέα.

Ἐπὶ Φαρμακοπούλου ἀδρῶς δωροδοκηθεὶς ὑπὸ προσώπων ἐχόντων συμφέροντα, παρ' ὀλίγον νὰ ῥίψῃ εἰς τὰ κάτεργα τοῦ Φεζάν, χαρκτηρίσας ψευδῶς ὡς ῥαγιά, Ἑλληνα ὑπήκοον τὸν ἀξιότιμον κύ-

ριον Ἐμμ. Λυκόπουλον, συκοφαντήσας αὐτὸν παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ ὡς τυχοδιώκτην. Ὁ δυστυχὴς ἀφοῦ παρέμεινεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς, μάτην διακηρύττων τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα αὐτοῦ, ἐσώθη τὴν ἐσχάτην στιγμὴν καθ' ἣν σιδηροδέσμιος ἐσύρετο ἐπὶ τοῦ ἀναχωροῦντος εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας ἀτμοπλοίου, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ ἀξιότιμου δικηγόρου κ. Ψ. ὅστις σπεύσας παρὰ τῷ κ. Φαρμακοπούλῳ κατεμήνυσε τὴν ἐδελυρὰν πρᾶξιν.

Τρεῖς ἐπεδόθησαν τότε καταγγελίαι κατὰ τοῦ ἐντίμου διερμηνέως καὶ αὐτὸς ὁ κ. Φαρμακόπουλος σφοδρῶς ἤλεγξε τὴν προδοτικὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἀλλὰ μυστηριωδῶς τὰ πάντα ἀπεσιωπήθησαν! (παραιοπορηθέντος μάλιστα τοῦ Τζιβόγλου τότε ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος, πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν συμπάσης τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Φαρμακοπούλου ὅστις ἔμεινεν ἐνὸς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι).

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἡ τοπικὴ ἀρχή, ἐκ παρενοήσεως ἴσως τῶν διαταγῶν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ ἐτήσιον φόρον 2 μετρητιῶν εἰς ἕκαστον Ἑλληνα ὑπήκοον ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ὁδῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀιδινίου· ἐπρόκειτο δηλονότι 50,000 Ἑλληνες ὑπήκοοι νὰ πληρῶσωσι 600,000 περίπου δραχμ., ἀνευ οὐδενὸς ἀποχρῶντος λόγου καὶ παρὰ τὰς συνθήκας, ἣ νὰ ἐργασθῶσιν εἰς ἀγγαρίαν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἕκαστος. Ὁ Τζιβόγλου παρὰ τὰς ρητὰς διαταγὰς τοῦ ἀξ. Γεν. Προξένου καὶ τῆς ἐν Κων)πόλει Πρεσβείας, ἥτις διηυθέτησεν ἐντελῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τὸ ἀναφυὲν ζήτημα, ἐξηνάγκασεν ἕνεκα ἰδιαιτέρων συμφερόντων ἀτομικῶν πολλοὺς χωρικοὺς Ἑλληνας εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου, ἐνῶ ἦτο ἐν γνώσει τῶν διαταγῶν τῆς τε προϊσταμένης προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐν Κων)πόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας. Οἱ φορολογηθέντες παρὰ νόμῳ καὶ φυλακισθέντες χωρικοὶ διεμαρτυρήθησαν καὶ εἶνε ἔτοιμοι νὰ καταθέσωσιν ἐνόρκως τοῦτο. Τὸ ἔγγραφον τῆς διαμαρτυρήσεως ὑπάρχει, τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ προσηκόντως τὴν προδοτικὴν διαγωγὴν τοῦ Ἑλλήνος Διερμηνέως. Ἀλλὰ πᾶσαι αἱ πράξεις αὗται εἶνε μηδαμινὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν ἄθλων τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τοῦ ὁποίου θὰ καταρρίψωμεν τὸ προσωπεῖον ἐντελῶς ἵνα σχηματίσῃτε ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν ὧν ὑποφέρουσιν οἱ Ἑλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ τοιούτων ἀσυνειδήτων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ κυβερνητικὸς ἔλεγχος ἀνάγκη ἐν τῷ μέλλοντι ν' ἀσκήται αὐστηρότερον καὶ συστηματικώτερον.

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἔσχε τὸ θράσος ὁ κ. Τζιβόγλους νὰ συκοφαντήσῃ τὸν γηραιὸν Μητροπολίτην Σμύρνης Βασίλειον εἰς τὸν Γεν. Διοικητὴν τοῦ Νομοῦ μας καὶ ἤδη Ἵπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν Ἐξ. Ῥιφαὰτ Πασῶν, ὡς εὐρισκόμενον εἰς διαρκή πολιτικὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἵπουργείου, τοῦ ὁποῦ ἐξυπηρετεῖ, εἶπε, τὰς ιδέας καὶ τὰ συμφέροντα ὁ σεβαστὸς ἱεράρχης ἔμεινε κεχηνῶς ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκτῷ ταύτῃ προδοσίᾳ καὶ διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῶν δρυμειῶν ἐκφράσεων τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις ῥητῶς ἐπληροφόρησεν αὐτόν ὅτι ὁ Α' Διερμηνεὺς τοῦ Ἑλλ. Προξενείου κ. Τζιβόγλους ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ιδιότητι αὐτοῦ τῷ εἶχε δώσει πρὸ μικροῦ τὴν πληροφορίαν ταύτην! ! Φαντάσθητε, Ἐξοχώτατε, μέχρι τίνος σημείου ἐξικνεῖται ὁ ὑπὲρ τῶν ξένων συμφερόντων ζήλος τοῦ ὑπαλλήλου τούτου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀναλογισθῆτε εἰς τίνος χειρὸς εἶνε ἐμπειπιστευμένη ἡ ὑπεράσπισις τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων μας! ! Ἀλλὰ τὸ προδοτικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Τζιβόγλου διαλάμπει καὶ ἐν τῇ καθόλου πολιτείᾳ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων. Τῇ συνδρομῇ αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες ὑπῆκοοι μόνον ἐκ τῶν ξένων ὑπηκόων ὑποχρεοῦνται, ἐξαιρετικῶς ἐνταῦθα μόνον, νὰ λαμβάνωσιν ἄδειαν τῆς Διοικήσεως καὶ ν' ἀποδεικνύωσιν ὅτι δὲν ὀφείλουσι φόρον κτηματικὸν καὶ ἐπιτηδεύματος, ἵνα ἐπιτραπῇ αὐτοῖς νὰ ταξιδεύσωσιν. Ὁ Τζιβόγλους εἶνε ὁ αἴτιος τῆς ἀπὸ τίνος μετὰ μυχίας λύπης παρατηρουμένης πλήρους καταργήσεως τῆς Ἑλλ. γλώσσης ἐν τῷ μικτῷ Ἐμποροδικεῖῳ, ἐφ' ᾧ ἡγέρθησαν μὲν τελευταῖον σφοδρότατα παράπονα ἐκ μέρους πάντων τῶν ἐν Σμύρνῃ δικηγόρων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ταῦτα, ὡς καὶ ἄλλα, οὐδεμίαν εὐρον ἡγῶ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ. Δικαιουμένου τοῦ Ἑλλήνου νὰ ἔχῃ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ δύο ὁμοεθνεῖς δικαστὰς καὶ τὸν διερμηνέα τοῦ Ἑλλήν. Προξενείου, ἔπεται ἀναγκαίως ὅτι καὶ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ δύναται νὰ κάμῃ Ἑλληνιστί. Ἐκτὸς τούτου κατὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐμπορικὴν δικονομίαν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶνε ἡ ἐπικρατούσα ἐν τῷ τόπῳ καὶ ὠμιλεῖτο πάντοτε ἐλευθέρως ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ καὶ ὁμοῦς ὁ Τζιβόγλους διὰ νὰ ἐκδικηθῇ Ἑλληνὰς τινας δικηγόρους κατῳρθῶσεν ἐσχάτως καταπροδίδων τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τῆς Ἑλλήν. γλώσσης, ἥτις καθίστησιν ἀδύνατον ἤδη τὴν ὑφ' Ἑλλήνων δικηγόρων αὐτοπρόσωπον ὑπεράσπισιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἀναγκαζομένων πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν συμφερόντων αὐτῶν ν' ἀναθέτωσι τὰς ὑποθέσεις των εἰς Ἀρμενίους, Ὀθωμανοὺς καὶ Καθολικοὺς δικηγόρους. Ὡς παρατηρεῖτε, Ἐξοχώτατε, ὁ ὑπάλ-

λήλος οὗτος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἐξυπνέτησε καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ ξένα συμφέροντα μετὰ πολλῷ θερμότερου ζήλου ἢ αὐτοὶ οἱ ὑπαλλήλοι τῆς Ὀθωμανικῆς Διοικήσεως

Ὁ Ἰωάννης Σαντοριναῖος, Ἑλλήν, ἡγόρασε παρὰ τῆς Ἑλένης Α. καὶ Γ. Κ. ἐν μαγαζίῳ ἀντὶ 630 λιρῶν Ὀθωμανικῶν, καὶ ἔδωκεν ὡς ἀρραβῶνα λίρ. Ὀθωμ. 100 ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ χάσῃ αὐτὰς ἐὰν μετανόησῃ. Ὁ Σαντοριναῖος ἐνήργησε τὰς νομίμους διατυπώσεις παρὰ τῷ Ἑλλ. Προξενεῖῳ καὶ μετέβη παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλῳ τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὅπως ἐπικυρώσῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προξενείου· ἀλλ' ὁ Τζιβόγλους παρουσιασθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶνε Ἑλλήν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταγγεῖλῃ ἡ κ. Α. μεταμείλειαν καὶ ιδιοποιηθῇ τὰς 100 λίρας. Ὁ Σαντοριναῖος καταγγέλλει τὴν Α., τὸν γαμβρόν της καὶ τοὺς δύο μεσίτας, ὅτι ἐκ συμπαίγνιας καὶ ἐπὶ σκοπῷ καταχρήσεως τῶν 100 λιρῶν ἐπώλησαν αὐτῷ μαγαζίον ἐνθ' ἦτο ξένον. Ὁ Τζιβόγλους παρεμβαίνει καὶ ἀνατρέπει τὴν μήνυσιν — μάρτυς ὁ διερμηνεὺς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου—. Ὁ Σαντοριναῖος ἐνάγει αὐτοὺς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἐπὶ ἐπιστροφῇ τοῦλάχιστον τῶν 100 λιρῶν, ἀλλ' ὁ Τζιβόγλους παρεμβαίνει καὶ ἡ ἀγωγὴ ἀπορρίπτεται.

Ἐπὶ τῆς παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ δίκης τοῦ Θ. Κεντρωτῆ Ἑλλήνου κατὰ ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, ὁ Ἑλλήν ἀντέταξεν ὅτι κατὰ τὰς συνθήκας δὲν ἐπιτρέπεται μαρτυρικὴ ἀπόδειξις· ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν Τζιβόγλουν καὶ οὗτος ἐπειδὴ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν εἶχε προσωπικὴν δίκην μετὰ τοῦ κ. Κ. περὶ ἐνὸς κοινοῦ τοίχου, ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ ἐπιτρέψῃ μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν, συνεπεία τῆς ὁποίας ὁ Ἑλλήν ἀπώλεσε τὴν περιουσίαν του.

Συκοφαντήσας τὸν ἐν Κουκλουτζῆ ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἑλλ. Προξενείου κ. Β. ἐνήργησε τὴν παῦσιν αὐτοῦ λαβὼν ὡς ἄλλος Ἰουδας τριάκοντα ἀργυρὰ μετζήτια παρὰ τοῦ ἀντικαταστήσαντος αὐτόν. Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐξυβρισθέντος πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀνωτάτου ἀξιοτίμου προξενικοῦ ὑπαλλήλου, ἐν ὑπηρεσίᾳ, ὑπὸ βαρβάρου Κοτζάμπασῃ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ, ὁ Τζιβόγλους ἐδωροδοκῆθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου, ὅστις οὐχὶ μόνον οὐδὲως κατεδιώχθη ἀλλὰ καὶ κομπορρημονῶν ἐξακολουθεῖ λέγων ὑβριστικώτατα μέχρι τῆς σήμερον ἅμα ταῖς τὸν Δραγομάνο ὁδῷ θέλει ἄς φωνάζει ὁ Πρόξενος.

Ὁ Σ. Ἑλλήν, φυλακίζεται ἐν ταῖς Ὀθωμανικαῖς φυλακαῖς μνηστὴς παρ' ὑπηκόου Ἑλλήνου. Μάτην ὁ ἀξιοτίμος κύριος Πρόξενος

παραγγέλλει τῷ Τζιβόγλου ν' ἀποφυλακίσῃ αὐτὸν λόγῳ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος ἀμφοτέρων, ὁ κ. διερμηνεὺς ἐδέχθη νὰ λάβῃ προηγουμένως, μετὰ πολυήμερον κράτησιν τοῦ Σ. ἐν ταῖς ὁθωμ. φυλακαῖς, ἀρκετὰ ἀργυρὰ Μετζήτια καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ κ. Προξένου διαταγὴν.

Ὁ ἱατρὸς κ. Η. Α. ἐξυβρισθεὶς ὑπὸ τινος ὁθωμ. ὑπηκόου κατεμήνυσεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς ἐγγωρίου δικαιοσύνης· ἀλλ' ὁ Τζιβόγλους μετ' ἄλλεπαλλήλους ἀναβολὰς ἐδήλωσε ῥητῶς τῷ παθόντι ἱατρῷ ὅτι ἡ δίκη αὐτοῦ οὐδέποτε θὰ λάβῃ πέρας, ἂν μὴ ἴδῃ ἐπὶ παλάμης ἀστράπτοντα τὸν φόρον ἐκείνου ἄνευ τῆς προκαταβολῆς τοῦ ὁποίου οὐδεὶς Ἑλλήνων ὑπήκοος δικαιούται νὰ ἐλπίζῃ ὑπεράσπισιν παρ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ ἀνυπομονῶν Ἑλλην ἱατρὸς βραδέως ἠγγόνισε τοὺς ὄρους ὑφ' οὓς θὰ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Τζιβόγλου τὴν ὑπεράσπισίν του, καθ' ὅσον οὗτος εἶχεν ἤδη δωροδοκηθῇ ὑπὸ τοῦ ὁθωμ. μεηνυμένου καθ' οὐ πρᾶγματι μέχρι τέλους οὐδὲν ἐνηργήθη.

Ἑλλήνων πρόκριτος προσαστείου τινὸς τῆς Σμύρνης, ἀποκαμὼν ἐκ τῶν ἀπαύστων φορολογιῶν εἰς ἃς ὑπέβαλλεν αὐτὸν ὁ Τζιβόγλους διὰ τὰς διαφορὰς παρὰ τῇ τοπικῇ Ἀρχῇ ὑποθέσεις του, ἐδώρησεν αὐτῷ ἀκίνητον κτῆμα ἀξίας 60 λιρῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τυγχάνῃ πάντοτε τῆς προστασίας τοῦ Α' διερμηνεὺς ἐνώπιον τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν, ὁ δ' ἐντιμὸς διερμηνεὺς συνωμολόγησε τὴν πρωτότυπον ταύτην συνθήκην δι' ὑπογραφῆς του ! !

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα, Ἐξοχώτατε, εἶνε ἀπλᾶ δειγμάτια ἀπείρων τοιούτων ἀξιοποιῶν πράξεων τοῦ Ἑλλήνος διερμηνεὺς. Ὡς ἀνωτέρω ἐξέθηκα ὑμῖν, τόμοι ὁλόκληροι δὲν θὰ ἐξήρουν πρὸς ἀκριβῆ ἐξιστόρησιν αὐτῶν. Ἡ δωροδοκία εὐρίσκεται εἰς ἡμερησίαν διάταξιν ἐν τῷ προγράμματι τῆς εὐσυνειδήτου ἐπιτελέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ ἐντίμου διερμηνεὺς. Λέγοντες δὲ δωροδοκίαν, δὲν ἐννοοῦμεν ποσῶς τὰ μικρὰ ἐκεῖνα καὶ αὐθόρμητα φιλοδωρήματα, ἅτινα ἀπορρέουσιν τυχὸν ἐκ τῆς εὐγνωμοσύνης εὐπόρων ὑπηκόων Ἑλλήνων, προστατευθέντων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ καθήκοντος ἢ καὶ πέραν ἐτι αὐτοῦ ἐξυπηρετηθέντων, τῶν ὁποίων φιλοδωρημάτων τὴν ἀξιοπρεπῆ ἀποδοχὴν θὰ ἐδικαιολόγηι ἴσως ἐνίοτε ἡ πενιχρότης τῶν μισθῶν καὶ τὸ πλῆθος τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἐννοοῦμεν τὰς ἀσυνειδήτους φορολογίας, τὰς ἀκατονομάστους βιαιότητος καὶ καταπιέσεις, τὰς ἀληθεῖς ληστεύσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν συνόλῳ τὸν μόνον κανόνα τὸν διέποντα τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου, ὅστις, εἶνε ἄλλως τε κατὰ δῆλον, ὅτι ἂν

νευ τούτων δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἶνε σήμερον κύριος περιουσίας ἢς μόνῃ ἢ φαινομένη κτηματικῇ ὑπολογίζεται ἀξίας 4,000 λιρῶν.

Δυνάμεθα νὰ προσαγγάγωμεν ἑκατοστὺς ὅλας Ἑλλήνων πολιτῶν λαβόντων πικρὰν πείραν τῶν ἀνηκούστων τούτων καὶ πασιγνώστων ἐνταῦθα ἀρετῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου, εἰς ἃς δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὡς κορωνίδα τὴν παντελῆ ἄγνοιαν οὐ μόνον τῆς Τουρκικῆς γλώσσης καὶ Γαλλικῆς, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ σχετικὸς Προξεν. νόμος καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ ἀνατεθειμένη αὐτῷ σπουδαία ὑπηρεσία, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἡ ὑπὲρ τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων τοῦ Πανελληνίου πασίδηλος μέριμνα τῆς ὑμ. Ἐξοχότητος ἐπιτρέπει μοι νὰ ἐλπίζω ὅτι τὴν ἀνωτέρω μετ' ἄλλους ψυχικοῦ χαραχθεῖσαν εἰκόνα ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς ὃν εἶνε ἐμπειπιστευμένα 50 χιλιάδ. Ἑλλήνων πολύτιμα συμφέροντα, ἡ ὑμετέρα Ἐξοχ. θέλει μελετήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ σκοποῦ πρὸς ὃν ἐχαράχθη αὕτη ὑπ' ἐμοῦ ὡς πιστοῦ διερμηνεὺς πάσης τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Σμύρνης—ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ ν' ἀναθέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν ἔλεγχον τῶν καταγγελλομένων πράξεων τοῦ εἰρημένου ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ὅτε ἐπιφυλάττομαι οὐ μόνον ν' ἀποδείξω καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ ἄλλας ἐτι νὰ προσθέσω ὡς τὴν ἀναγραφὴν χάριν φιλοτιμίας ἐθνικῆς ἀποφεύγω ἐν τῇ παρούσῃ—καὶ ὅτι τέλος θέλει ἀνυψώσῃ τὸ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου καταπεσόν γόητρον τοῦ Γεν. Ἑλλήν. Προξενείου εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων καὶ τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν.

Ἐν Σμύρνῃ 12 Σεπτεμβρίου 1891.

Εὐπειθέστατος

Ἰππύκοος Ἑλλήνων

Ἔτοιμαί πρὸς ἀποστολὴν εἶνε καὶ αἱ ἐξῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ διαφόρων ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κύριον Στέφανον Δραγούμην

Ἐξοχώτατε,

Κατὰ τοῦ πρώτου διερμηνεὺς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει Γενικοῦ Προξενείου Ἀναστασίου Τζιβόγλου, πλείστα ὅσαι μέχρι τοῦδε διε-

διατυπώθησαν κατηγορίαὶ ὑπὸ διαφόρων ἐντίμων συμπολιτῶν μου· ἀλλ' ὅμως, μυστηριωδῶς, οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἐλήφθη φροντίς περὶ ἀντικαταστάσεως ἢ ἐξελέγξεως τῶν σοβαρῶν ἐκείνων κατηγοριῶν ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως ὅπως τιμωρηθῇ ὁ ἔνοχος, ἢ καταδιωχθῶσιν οἱ μὴνύοντες ὡς συκοφάνται.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τὸν μὲν κατηγορούμενον ὑπάλ-
ληλον ἀπεθράσυνεν ὁσημέραι, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν τῆς Σμύρνης κοινὸν ἀπεγοήτευσεν, καὶ ἐκλόνιζε τὰς περὶ τοῦ ἀμερολήπτου τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων πεποιθήσεις αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ὄφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι διὰ τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας διεξάγονται ἐν Ἀνατολῇ ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ ὅτι ἡ υπεράσπισις τῶν παρὰ ταῖς ἐγχωρίαις ἀρχαῖς πολι-
λαπλῶν ὑποθέσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἶνε ἀνατεθειμένη τοῖς κατὰ τόπους διερμηνεύσιν, οἵτινες εἶνε ἡ δεξιὰ χεὶρ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν Προξενικῶν ἀρχῶν, καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Προξεν. ὑπηρεσίας.

Κατὰ συνέπειαν εἶδει μεγίστη νὰ καταβάλληται προσοχὴ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, νὰ ἐξετάζηται αὐστηρῶς τὸ **παρελθόν** αὐτῶν, καὶ ἰδίως νὰ θεωρῶνται ἀπαραίτητα τὰ ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ νόμου ὀριζόμενα διὰ τὰς θέσεις ταύτας προσόντα.

Τοῦ Ἀναστασίου Τζιβόγλου, ἐξοχώτατε, τὸ παρελθὸν τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστόν, δὲν ἔχει δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ 36 ἀρθροῦ τοῦ Προξεν. νό-
μου ἀναφερόμενα διὰ τὴν θέσιν ταύτην προσόντα διότι. 1ον ἀγνοεῖ ἐντελῶς τὴν Γαλλικὴν, καίτοι διατελεῖ ὑπάλληλος ἐν μεγαλοπόλει ἐν ἣ ὡς ἐκ τῶν ἐνοικούντων διαφόρων ἑτερογενῶν στοιχείων, ἀπα-
ραίτητος τυγχάνει ἡ γνώσις τῆς Γαλλικῆς, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς με-
ταπράτας τῶν ὁδῶν, πολὺ περισσότερον εἰς ἓνα διερμηνέα 2ον ἀ-
γνοεῖ τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν τῆς Τουρκικῆς, καὶ 3ον δὲν γνωρί-
ζει γραμματικῶς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἀναγράφοντες τὰ πνευματικὰ ταῦτα προσόντα τοῦ Τζιβόγλου, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν καὶ ἐνώπιον πραγματογνωμόνων διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Προξεν. ἀρχῆς, ὑπέχοντες πᾶσαν εὐθύνην ἐν ἣ περιπτώσει ἀποδείξωσιν τὰ ἐναντία τῶν ὅσων γράφομεν.

Ἀναλογίσθητε ἤδη, Ἐξοχώτατε, ὅτι ἡ διεξαγωγὴ ἀπείρων καὶ πολυτιμωτάτων συμφερόντων 50 χιλιάδων Ἑλλήνων εἶνε ἀνατεθει-
μένη κατὰ μέγα μέρος εἰς ὑπάλληλον ἀνάξιον τὰ διερμηνεύη καὶ αὐτὰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ σκέψεις, πολὺ μάλλον τὰς ιδέας καὶ τὰ φρο-
νήματα τῶν ἄλλων· ὅτι ἀναγκάζεται οὗτος εἰς ἕκαστον βῆμα νὰ προστρέχῃ εἰς τὰ φῶτα τῶν τυχόντων ὑπαλλήλων τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν ξένων ἀρχῶν, καθιστῶν οὕτω αὐτοῖς γνωστά, πρὸς μεγί-

στην ζημίαν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, τὰ μυστικὰ τῆς Προξεν. ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἀπόρητον τῶν εἰς αὐτὸν ἐμπεπιστευμένων ὑποθέσεων καὶ πόσον τέλος συμβάλλει εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, εἰς τοιοῦτος ὑπάλληλος, χαρακτηρισθεὶς μ' ὅλα ταῦτα ὡς **ἀναντικα-
τάστατος** ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενείων.

Ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τῶν Προξενείων ὀφείλει κατὰ τὸ 1ον ἀρθρον τοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 10 Ἰουλίου 1887 Β. διατάγματος **περὶ καθη-
κόντων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν Προξεν. ἀρχῶν**, νὰ ἀκροάζεται τῶν παραπόνων τῶν ιδιωτῶν καὶ καταβάλλων πᾶσαν προσοχὴν νὰ ἐξετάζῃ ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα παράπονα· δυστυχῶς ὅ-
μως ὁ κ. Σακελλαρόπουλος ἔχει ὡς φαίνεται, ἀμβλείαν τὴν ἀκοὴν ὡς ἔ-
χει καὶ τὴν ὄρασιν, διότι ἐνῶ σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν τῆς Σμύρνης δη-
μόσιον εὐρίσκεται ἀπὸ μηνῶν εἰς ἀναστάτῳσιν καὶ ἀλλεπάλληλοι κατὰ τοῦ Α' διερμηνέως κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐπεδόθησαν ἀνα-
φοραὶ, ἐν ἐπισήμῳ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκθέσει αὐτοῦ ἔγραψεν ὅτι εἰς καὶ μόνος ἔχει παράπονα κατὰ τοῦ διερμηνέως τοῦ-
του, εἰς τὰ παράπονα δὲ ταῦτα δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν σημασίαν διότι ὁ μὴνύων τυγχάνει ἀνυποληψίας!

Ἡ ὕβριστικὴ αὕτη ἐκφρασίς, Ἐξοχώτατε, τοῦ φίλου καὶ συνευ-
χητοῦ τοῦ Ἀν. Τζιβόγλου, ἐπιθεωρητοῦ τῶν Προξενείων, ἦν ἔσχε τὴν τόλμην (ἵνα μὴ εἰπῶμεν ἄλλην καταλληλοτέραν ἐκφράσιν) νὰ διατυπώσῃ ἐν ἐπισήμῳ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκ-
θέσει αὐτοῦ, οὐδέλως προσβάλλει τὸν ἀξιότιμον κ. Α. καθ' οὗ ἐξε-
τοξεύθη· διότι γνωστός τοῖς πᾶσι τυγχάνει ἐν Σμύρνῃ αὐτός τε καὶ ἡ ἐντιμὸς καὶ σεβαστὴ αὐτοῦ οἰκογένεια, ἐκ τῶν ἐγκρίτων Ἑλληνι-
κῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεως μας τυγχάνουσα· ἀπεδείχθη ὅμως διὰ ταύτης τρανώτατα ὅτι ὁ κ. Σακελλαρόπουλος δὲν ἐκπληροῖ εὐσυνει-
δήτως τὸ καθήκον αὐτοῦ, ὅτι δύναται προσκαλούμενος εἰς τὴν τρά-
πεζαν τοῦ τυχόντος Προξεν. ὑπαλλήλου νὰ λησμονήσῃ ἀμέσως αὐτό, κλειὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ὦτα εἰς πράξεις ἀξιοποίνους, ὧν ἡ το-
ἐνταταλμένος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξακριβώ-
σῃ τὸ ἀληθές. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τοιοῦτος ὑπάλληλος τοῦ ὁποίου ἡ συνείδησις τόσον εὐκόλως συγκινεῖται καὶ τόσον εὐαίσθητος πρὸ τοῦ συμφέροντος γίνεται, δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀπολαμβάνῃ εὐποληψίας παρὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, οὔτε παρὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξω-
τερικοῦ, τῶν συμφερόντων τῶν ὁποίων ὄφειλε νὰ ἦεν ὁ ἀγρυπνος φρουρός.

Ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τῶν Προξενείων καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγραψε τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καὶ ἐχαρκτηρίζε τὸν μὲν Τζιβόγλου ὡς ἀναντικατάστατον τοὺς δὲ καταμηνύοντας αὐτὸν ὡς ἀπολαύοντας ἀνυποληψίας, ὧφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ Τζιβόγλος ἐδολεῖυθη τὰ συμφέροντα τοῦ κ. Δ. Κ. ὅστις κατέστησε τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Α' διερμηνέως γνωστήν εἰς τὸν τέως Γεν. Πρόξενον ἐν Σμύρνῃ καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 10 Μαρτίου 1892 μνηύσεως αὐτοῦ. Ὁφείλει ἐπίσης νὰ γνωρίζῃ ὅτι διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 15 Ἰουλίου 1891 μνηύσεως τοῦ κ. Χ. Π. ἐν τῷ Ἀστυκῷ Πρωτοδικεῖῳ Σμύρνης, κατηγγέλθη ὁ Ἀν. Τζιβόγλος ὡς ἀγοράσας διὰ πλειοδοσίας κτήματα, παρὰ τὸ 256ον ἄρθρον τοῦ Προξεν. νόμου, καὶ ὅτι φέρεται ἤδη καθ' ἐκάστην πρὸ τῆς Ὁθωμ. ἀνακρίσεως ὡς περιπεπλεγμένος εἰς ὑπόθεσιν ἣς τὸ ἱστορικὸν εἶνε σκανδαλώδης πλαστογραφία. Ἐπίσης δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονῇ ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τὴν ὑπὸ ἡμερομ. 12 Σεπτεμβρίου 1891 μνήμιν τοῦ κ. Α. Οὔτε τὰς κατὰ τὸ 1892 μνηύσεις πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῇ ἐνταῦθα προξεν. ἀρχῇ τοῦ κ. Γ. Μ. Οὔτε τὰς κατὰ τὸ ἐνεστώως ἐπίσης ἔτος μνηύσεις τοῦ κ. Κ. Α. καὶ κ. Ι. ὅστις καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπέδωκεν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ἐκατοντάδων ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ὡς παρατηρεῖτε, Ἐξοχώτατε, ὑπεθυμίζομεν τῷ κ. ἐπιθεωρητῇ μόνον τὰς νεωτέρας τῶν κατὰ τοῦ Τζιβόγλου μνηύσεων καὶ ἀναφορῶν, διότι ἐπὶ τῶν προγενεστέρων, ἃς ὧφειλεν ἐπίσης νὰ γνωρίζῃ, δὲν διετέλει ἐπιθεωρητὴς.

Ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς ἂν κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ Προξεν. νόμου εἰζῇτι νὰ μάθῃ τὰ παράπονα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ κ. Τζιβόγλος διέπραξεν μυρίας καταχρήσεις καὶ ὅτι οἱ κ. κ. Κ. Σ., Ν. Κ., Δ. Κ., Ι. Φ., Β. Σ., Π. Ν., Ἀδελφοὶ Α., Π. Π., Η. Α., Ι. Α., Ι. Α., Ν. Β., Ὁρφανὰ Α., Ν. Κ., Μ. Κ., Γ. Μ., Δ. Κ., Ι. Π., Δ. Β., Ε. Α., Ι. Μ., Δ. Ι., Κ. Α., Α. Φ. κλπ. ἔμποροι, δικηγόροι, ἰατροί, φαρμακοποιοί, κτηματῆται καὶ βιομηχάνοι ἦσαν καὶ εἶνε πρόθυμοι νὰ καταθέσωσι πρὸ τῆς ἀνακρίσεως γεγονότα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν καὶ μόνον θὰ μετέβαλε τὴν περὶ τοῦ Τζιβόγλου ἀρίστην αὐτοῦ γνώμην καὶ θὰ ἔσπευδε νὰ ἀντικαταστήσῃ ἀμέσως τὸν ἀναντικατάστατον αὐτοῦ φίλον, δι' ἐτέρου ὑπαλλήλου εὐσυνειδήτου καὶ ρέκτου τοῦ καθήκοντος.

Φέρον πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰς γνώσιν Ὑμῶν, Ἐξοχώτατε, τρέφω ἀρχάδαντον πεποίθησιν, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἀμερόληπτον τοῦ ἐντίμου χαρακτῆρός Ὑμῶν, ὅτι θὰ σπεύσητε νὰ δώσητε πέρας εἰς τὴν ἀθλίαν

ταύτην κατάστασιν τῆς ἐν Σμύρνῃ διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον κατέπεσε, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν Ἑλλ. συμφερόντων, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Α' διερμηνέως Ἀναστασίου Τζιβόγλου, τοῦ ὁποίου τὸ ποῖον καὶ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις εἴσθε βεβαίως εἰς θέσιν ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγγράφων νὰ σταθμίσητε ἄριστα καὶ νὰ ἐξενέγκητε τὴν εὐσυνειδήτην καὶ ἀμερόληπτον Ὑμῶν ἀπόφασιν καὶ κρίσιν.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 1892.

Εὐπειθέστατος
ὑπάκουος Ἑλλήνων

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Κύριε Πρόεδρε,

Οἱ εὐσεβῶς ὑπογεγραμμένοι πολῖται Ἕλληνες, διαμένοντες ἐν Σμύρνῃ καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσωμεν Ὑμῖν τὰ ἑξῆς :

Κακῇ μοίρᾳ, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, τὴν θέσιν τοῦ πρώτου διερμηνέως τοῦ ἐνταῦθα Γεν. Προξενείου κατέχει ὁ Ἀναστάσιος Τζιβόγλος ὅστις οὐ μόνον οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀπαιτούμενων προσόντων ἔχει, ὡς ἀγνοῶν τὴν Τουρκικὴν, Γαλλικὴν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ τὸ χεῖριστον, ὡς πρόγραμμα ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἔχει τὸν κακὸν καὶ βάρβαρον τρόπον, τὴν δωροδοκίαν καὶ τὴν προδοσίαν ὅτι δὲ ἡ διαγωγή του αὕτη εἶνε πληρέστατα σύμφωνος πρὸς τὸ παρελθόν του, καταφαίνεται ἐκ τῶν ἑξῆς :

Χρεωκοπήσας οὗτος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὡς ἔμπορος εἶχε προσληφθῇ ὡς διερμηνεὺς τοῦ ἐνταῦθα Ρωσικοῦ Προξενείου, ἀλλὰ μετὰ τινὰ χρόνον φωραθεὶς προδίδων τὰ Ρωσικὰ συμφέροντα, ἀπεβλήθη τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἐξωρῆσθαι μάλιστα τῆς Σμύρνης, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ρωσικοῦ Προξενείου. Ἐπιστρέψας δὲ μετὰ πάροδον ἐτῶν ὡς

ὑπήκοος πλέον Ὁθωμανός, προσελήφθη κακῇ τύχῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου· ἐτάχθη δηλαδὴ εἰς τὴν υπεράσπισιν τῶν πολλαπλῶν ἡμῶν συμφερόντων ὁ ἀποδεδειγμένος προδότης.

Ἐπειδὴ, Κύριε Πρόεδρε, πλείσται καὶ ἐπὶ ὠρισμένων πράξεων καταγγελίαι ἐπιδιοθεῖσται τοῖς τε κατὰ καιροὺς Γεν. Προξενίοις, τῷ ἐπιθεωρητῇ τῶν προξ. ἀρχῶν καὶ τῷ σεβαστῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, οὗ τὰ ἀρχεῖα βρίθουσιν, ἔμεινον ἀτυχῶς ἀτελεσφόρητοι, ἀναγκαζόμεθα ν' ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὴν Σεβ. Βουλὴν πεποιηθότες ὅτι ἐν τῷ περιβόλῳ τῷ ἐγκλείοντι τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἔθνους, θὰ ὑψωθῇ καὶ φωνή τις ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τοῦ ἐφιάλτου, τοῦ τεταγμένου ἀτυχῶς εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν τιμαλφεστέρων ἡμῶν συμφερόντων.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν

Εὐπειθέστατοι

ὑπῆκοοι Ἑλλήνες

(Ἐπονται ἑκατοντάδες ὑπογραφῶν γνησίων Ἑλλήνων ὑπηκόων).

ΤΕΛΟΣ

Τῇ Κυρίᾳ

Κυρίᾳ Ελεφάντᾳ Δραχούμῃ

Υπουργῷ τῶν Ἐσωτερικῶν

Αθήνας

ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἔκ τοῦ «Αἰῶνος»

(τῆς 26 Ἰουλίου 1882 — Δευτέρα)

Ὁ Πρόξενος Βερατίου κ. Βασίλ. Ναθαναήλ ἀπελύθη τῆς θέσεώς του. Ὁ κ. Ναθαναήλ, νέος ῥέκτης καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου ἀφοσιωθείς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, διεκρίθη ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἐν τε Προῦσῃ, ἔνθα προηγουμένως ὑπηρετήσε καὶ ἐν Βερατίῳ τῆς Ἀλβανίας, ὅπου ἐσχάτως μετετέθη. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰς πληροφορίας, ἃς εἶναι εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ αὐτῷ ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος, θὰ ἐπανορθώσῃ τὸ προσγεγνη-
νον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀδίκημα τοῦτο, συνειδῶς ὅπόσον ἐπιζήμιός ἐστιν ἡ ἀπὸ ταύτης ἀπομά-
κρυνσις ὑπαλλήλων εὐσυνειδήτως καὶ τελεσφό-
ρως ἐργασθέντων.

«Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος»

(τῆς 20 Ἰουλίου 1882. — Τρίτη)

Καὶ ἄλλαι προξενικαὶ μεταβολαί, οὐκ ὀλίγαι, ἐγένοντο κατ' αὐτάς. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς φαρτίας

ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ ἀπάσας τὰς δημοσίας θέσεις ἐκ τῶν ὁπαδῶν του, ἵνα οὕτως ἡ ἀναμόρφωσις συντελεσθῇ πλήρως. Μεταξὺ τῶν πανθέντων προξένων εἶναι καὶ ὁ τοῦ Βερατίου τῆς Ἀλβανίας κ. Β. Ναθαναὴλ ὅστις ἐμφορούμενος εὐγενῶν καὶ ἱερῶν αἰσθημάτων ἐπετέλεσεν ἐν Ἀλβανίᾳ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον αὐτοῦ λίαν εὐδοκίμως. Ἐκούσαμεν χθὲς ἀνδρὸς διακεκριμένου ἐκ τῶν ἐν Βερατίῳ διαμενόντων, διατρίβοντος ἤδη ἐνταῦθα δημοσία κηρύττοντος, ὅτι ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Ναθαναὴλ εἶναι ἔγκλημα, καθόσον οὗτος εἰργάζετο ἐν Ἀλβανίᾳ μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ καὶ λίαν εὐδοκίμως, διετήρει δὲ καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν εἰς ὑψιστον σημεῖον.

Ἐκ τῆς «Παλιγγενεοῦς»

(τῆς 23 Ἰουλίου 1882 — Παράδεικτον)

Μετὰ πολλῆς λύπης ἐμάθομεν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐν Βερατίῳ τῆς Ἀλβανίας προξένου κ. Β. Ναθαναὴλ νέου ἱκανοῦ καὶ ἐντιμοτάτου, ὑπηρετήσαντος μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐν Ἀλβανίᾳ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός, οὗτινος ἡ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν εὐ-

λάβεια εἶναι ἀνωτέρα πάσης ὑπονοίας πεπεισμεθα, ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ ἄδικον, τίς οἶδε πῶς γινόμενον, εἰς ὑπάλληλον ἀκέραιον καὶ εὐσυνείδητον, περὶ οὗ παρέχει ἀρίστας συνστάσεις ἢ τε ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος, ὁ ὢν εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ πατριωτικῆς τοῦ Προξένου τούτου ἐργασίας.

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος»

(τῆς 4 Αὐγούστου 1882 — Τετάρτη)

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης προχθὲς δηλώσεως τοῦ πρώην Προξένου ἐν Βερατίῳ κ. Β. Ναθαναὴλ, καταφαίνεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀναμορφώσεως οὐδεμίαν προσοχὴν δίδει ἐν τοιαύτῃ κρίσίμῳ ἐποχῇ εἰς τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα, ἀφοῦ τοσοῦτον ἐμπαθῶς ἀπέλυσεν ὑπάλληλον ἱκανὸν καὶ εὐσυνείδητον ἄνευ οὐδενὸς λόγου, καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ὑπηρεσία καὶ ὁ πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογος ἦσαν κατευχαριστημένοι. Ὅτι ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἱκανοῦ τούτου ὑπαλλήλου προῆλθεν ἐκ προσωπικῆς ἐμπαθείας

ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἐφρόντισε ποσῶς
νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ καὶ ἀφῆκε τὸ Προξενεῖον
ἐρημον ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ χώρᾳ τῆς Ἀλβα-
νίας. Λυπούμεθα ὅτι διὰ τοιούτων μέσων ἐπι-
διώκεται ἡ ἀναμόρφωσις τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐνίσχυσις τῆς ἐθνικῆς ἀξιο-
πρεπείας.

Ἐκ τῆς «Φωνῆς τοῦ Ἔθνους»

(τῆς 1 Δεκεμβρίου 1882 — Πέμπτη)

Ἀγόρευσις Ἀ. Ζυγομαλᾶ βουλευτοῦ Ἀττικῆς
κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 29 Νοεμβρίου

.....
.....
Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐκίδετο τῆς ἀξιοπρεπείας
τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἔπαυεν ὑπαλλήλους οὓς
ὄφειλε νὰ σέβηται. Σὰς βεβαιῶ ὡς ἐκ τῆς
ὀκταετοῦς ὑπηρεσίας μου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν
Ἐξωτερικῶν ὅτι ἔχομεν τόσον ὀλίγους καλοὺς
προξένους ὥστε ὡς ἀδάμαντας πρέπει νὰ περι-
φυλάττῃ αὐτοὺς ὁ κ. Ὑπουργός.

Κοινοῦνδοῦρος. Προσθέτω καὶ ἐγὼ εἰς
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπατε περὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ

τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ὁ Ναθαναὴλ ὅστις εἶναι
ἱκανότατος προξενικὸς ὑπάλληλος ἐπίσης ἐ-
παύθη. Τοιούτους ὑπαλλήλους δὲν θέλει ἡ Κυ-
βέρνησις.

Ζυγομαλᾶς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ πρόσω-
πον περὶ τοῦ ὁποίου ἔκαμε λόγον ὁ κ. Κοι-
νοῦνδοῦρος γνωρίζω ὅτι εἶναι ἱκανός, γενναῖος
καὶ εἰλικρινὴς καὶ εἶχε μεγάλον ζῆλον εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπαύθη καὶ εἶναι
διωρισμένα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν προξενείων ἁ-
τομα τὰ ὁποῖα βεβαίως πᾶς τις ἐξ ἡμῶν δὲν δύ-
νεται ἢ νὰ περιφρονήσῃ. Ἐχομεν ἀνάγκην κύ-
ριοι καλῶν προξένων πανταχοῦ, ἀλλ' ἰδίως εἰς
τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου εἶναι αἱ ἰσχυραὶ ἐνέργειαι
κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ, καὶ ἐν τούτοις κλπ.

Ἐκ τῆς «Πρωΐας»

(τῆς 6 Δεκεμβρίου 1882—Τρίτη)

Λόγος Ἀ. Ῥηγοπούλου
βουλευτοῦ Πατρῶν

κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Δεκεμβρίου

.....
.....
Γνωρίζετε κύριοι ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι καὶ

ὁμόφυλοί μας καὶ ἀνδρεῖοι καὶ πολεμικοί. Ἄν
 πρὸ καιροῦ ἡ Ἑλλάς ἐφρόντιζε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν
 μετὰ τῶν Ἀλβανῶν σύμπραξιν καὶ συνένωσιν,
 οἱ Ἀλβανοὶ θὰ ᾔσαν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἑλλη-
 νισμοῦ. Ἄν ἡ Ἑλλάς εἶναι κυρίως τὸ πνεῦμα
 οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι ἡ δύναμις καὶ τότε θὰ ἡδυνά-
 μεθα ν' ἀντιπαραταχθῶμεν καθ' ὅλων τῶν δει-
 νῶν, τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἀπὸ ἄρκτον καὶ ἀπὸ
 Νότον. Τοῦτο θὰ κατωρθοῦτο διὰ καταλλήλων
 προξένων. Πρὸ ἡμερῶν ἡκούσατε ἐδῶ περὶ ἐνὸς
 προξένου Ναθαναήλ, Καλαμίου, ὅστις εἰργάσθη
 ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐφάνη χρήσιμος εἰς τὴν ιδέαν
 ταύτην· ἐν τούτοις ἐπαύθη ἀπὸ τὴν σημερινὴν
 Κυβέρνησιν, μόνον διότι ὑπῆρξε φίλος τοῦ μα-
 καρίτου Κουμουνδούρου. Ἀλλ' ὁ Κουμουνδοῦ-
 ρος ἐξέλιπε· διατὶ δὲν τὸν ἐπαναφέρει ἡ Κυ-
 βέρνησις, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, δύναται νὰ ἐρ-
 γασθῇ τελεσφόρως ἐν Ἀλβανίᾳ γνωρίζων ὅλα
 τὰ πράγματα τοῦ τόπου ἐκείνου ; ἀλλ' ὀλίγον
 σὰς μέλλει φαίνεται διὰ τὰ προξενεῖα· καὶ εἰς
 αὐτὰ ἐφαρμόζεται ἡ συναλλαγὴ. Δι' ἀνικάνων
 προξένων ἐβλάψατε τὸν ἑλληνισμόν κτλ.

Ἐκ τοῦ «Ἡλίου»

(τῆς 31 Αὐγούστου 1882)

Πρὶν ἢ λάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν ὁ νῦν
 πρωθυπουργὸς ἐπεκράτει ἡ ιδέα ὅτι ἀφοῦ τόσα
 ἔγραψε κατὰ τῆς διοικήσεως τοῦ προκατόχου
 του δὲν θὰ κατέστρεφε τοσοῦτον τὴν ὑπαλλη-
 λίαν. Πλείστους ὑπαλλήλους διώρισεν ἀνθρώ-
 πους καταδικασθέντας καὶ ἀμαθεῖς· φιλεῖ τὸ ὑ-
 πήκοον μιμεῖσθαι τὸν ἄρχοντα. Τοὺς προξeni-
 κοὺς ὑπαλλήλους κατὰ τὰς νῦν μάλιστα ἐπο-
 χὰς ἀνέτρεψε, κατέστρεψε δὲ πᾶσαν ἱκανότητα
 πρὸς βλάβην τῆς πατρίδος. Τὸν ἀκάματον καὶ
 ἱκανὸν γεν. πρόξενον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀναιδῶς
 ἔπαυσε· τὸν ἐν Σμύρνῃ ἱκανὸν καὶ τίμιον πρό-
 ξενον περιεφρόνησε καὶ ἔπαυσε· τὸν μεγάλην
 ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ διαπράξαντα ἐν Βερατίῳ
 τῆς Ἀλβανίας πρόξενον ἀπέλυσε, ἐν ᾧ ὥφειλε
 νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτον ἐκεῖ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἑλ-
 ληνισμοῦ.

Ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας»

(τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1885—Παρασκευὴ)

Διωρίσθη πρόξενος τῆς Α. Μ. ἐν Πρεβέζῃ ὁ
 κ. Βασίλειος Ναθαναήλ, ὁ κ. Ναθαναήλ ὑπηρε-

τητα ἐνδοκίμως ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ χρηματίσας πρόξενος ἐν Προύσῃ καὶ ἐν Βερατίῳ ἔνθα προσήνεγκεν ἀληθεῖς ὑπηρεσίας μετὰ νομιμοσύνης καὶ ἰκανότητος ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ὁ κ. Ναθαναὴλ ἀναμφιβόλως ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν προξένου ἐν Πρεβέζῃ θὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας καὶ τιμῆς τὰ καθήκοντά του καὶ θὰ παράσχῃ ὑπηρεσίαν πραγματικὴν ἐν ταῖς κρίσιμοις περιστάσεσιν, ὥς διανύομεν καὶ καθ' ὥς ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν ἑκτακτος ζῆλος καὶ προθυμία μετὰ νομιμοσύνης. Συγχαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα, ὅπως παράσχῃ ἡμῖν πάντοτε ἀφορμὴν διὰ τῆς διαγωγῆς του καὶ τῶν ἐνεργειῶν του νὰ ποιῶμεθα, εὐφημον τοῦ ὀνόματός του μνηίαν πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν αὐτοῦ φίλων, οἵτινες εἰλικρινῶς ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς προόδου του ἐν τῇ προξενικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως»
(τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1883—Κυριακὴ)

Ὁ κ. Ναθαναὴλ

Εἰς καλὸς πρόξενος εἶναι ἀπόκτημα ἔθνικόν. Διὰ τοῦτο ἱκανοποιήθημεν ἰδόντες τὸν γενναῖον φιλοπάτριδα καὶ εὐφυνᾶ ἐπιστήμονα ἱατρὸν κ. Ναθαναὴλ ἐπανελθόντα εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διορισθέντα πρόξενον ἐν Πρεβέζῃ. Ὁ κ. Ναθαναὴλ δὲν εἶναι νεήλυς ἐν τῷ προξενικῷ κλάδῳ, Ὑπηρετήσεν ἐν Προύσῃ καὶ ἐν Βερατίῳ καὶ κατειργάσθη πολὺ τιμὸν ἔθνικὴν ἐργασίαν μετὰ πολλῆς δεξιότητος κατορθώσας νὰ ἐλκύσῃ τὰς συμπαθείας τῶν Ἀλβανῶν καὶ νὰ καταστήσῃ προσφιλεῖν τὴν Ἑλλάδα παρ' αὐτοῖς, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ ἀοιδίμου προΐσταμένου του Κουμουνδούρου. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ θέσει ὁ κ. Ναθαναὴλ θέλει ἐνδοκιμήσῃ, διὰ τοῦτο προκαταβολικῶς συγχαίρομεν αὐτῷ.

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος»
(τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1883—Σάββατον)

Μετὰ χαρᾶς εἶδομεν ἐν τοῖς νέοις προξενικοῖς

διορισμοῖς τὸν κ. Β. Ναθαναὴλ νέον ἱκανὸν μὲ γενναῖα αἰσθήματα καὶ ἄπειρον ἀφοσίωσιν, ἐπιστήμονα ἱατρόν, διακριθέντα δὲ ἄλλοτε ὡς πρόξενον εἰς ἐπικινδυνωτάτας θέσεις· τὸν εὐχόμεθα, διότι ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἀνδρικὸν χαρακτῆρα του ἐκ τῶν μᾶλλον χρησίμων κατὰ τὰ μέρη μάλιστα ἐκεῖνα.

Ἐκ τοῦ « Ἠλίου »

(τῆς 1 Ὀβριου 1885)

Πρόξενος ἐν Πρεβέζῃ τῆς Ἠπείρου διωρίσθη ὁ κ. Β. Ναθαναὴλ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς, νέος σπουδαῖος καὶ τὰ μάλα εὐδοκιμήσας καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν προξενικὴν θέσιν, ἰδίως εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Ὁ διορισμὸς οὗτος εἶναι ἐπιτυχής, διότι ὁ κ. Ναθαναὴλ ἔχει μεγάλην φιλοπατρίαν καὶ ἐνεργητικότητα καὶ κατάλληλος ἰδίως εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

Ἐκ τῆς « Ἐφημερίδος »

(τῆς 2 Νοεμβρίου 1885—Σάββατον)

Διωρίσθη πρόξενος Πρεβέζης ὁ ἀξιώτατος νέος κ. Β. Ναθαναὴλ εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν

χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν ἀρκετὴν πείραν δύνатаί τις ἀσφαλῶς νὰ βασίζηται εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις ὅτι θὰ παράσχη ὑπηρεσίας πολυτίμους ἀξίας τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης.

Ἐκ τῆς « Ἀκροπόλεως »

(τῆς 27 Ἰουνίου 1886—Παρασκευή)

Σκαιοτάτα μεταξὺ ἄλλων ἀπηλλάγη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ ἐν Ἐλασσῶνι πρόξενος κ. Β. Ναθαναὴλ, διότι παυθεὶς καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ἐπειδὴ ἦτο διωρισμένος ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου, ἐπαύθη καὶ τώρα διότι εἶχεν ἀναδιωρισθῆναι ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Τὸ ὅτι ἐξετέλεσε πιστῶς πάντοτε τὸ καθήκον του, τὸ ὅτι νύδοκῆμυσεν ἐν Ἀλβανίᾳ, ὡς ἀνεξάρτητοι ἐνταῦθα ἠπειρῶται, ὧν τὴν γνώμην περὶ πολλοῦ ποιεῖται ἡ Κυβέρνησις, μαρτυροῦσι καὶ ἡ ὑπηρεσία γνωρίζει, τὸ ὅτι ἐξυπηρετήσας νομιμονέστατα ἐν Πρεβέζῃ ἐσχάτως καὶ περὶ τούτου δὲ ἡ ὑπηρεσία εἶναι εἰς γνῶσιν, τὸ ὅτι ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ γενναιοῦς καὶ φιλοτιμία καὶ οἱ εὐχάριστοι τρόποι δι' ὧν προσελκύει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ξένων

στοιχείων ἀπῆτουν ὅπως διατηρηθῇ ἐν Ἑλασσῶνι, ταῦτα πάντα δὲν ἔκαμψαν τὸν ἀκαμπτον ὑπουργόν, ὅστις ἔπρεπε νὰ τὸν παύσῃ, διότι ἤκουσεν ὅτι ὁ κ. Ναθαναὴλ ἦτο Δηλιγιαννικός. Ἐν Ἑλλάδι πρῶτον διαιρούμεθα εἰς Δηλιγιαννικούς καὶ Τρικουπικούς, εἶτα δὲ εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῶα, πολὺν κατόπιν εἰς ἐντίμους καὶ εἰς κακούργους, κ.λ.π. Ὁ κ. Δραγούμης καθηγητὴς τοῦ κοιμματισμοῦ καὶ ἐπιστήμων τῆς ῥωμιοσύνης, δὲν ἔπρεπε νὰ διαψεύσῃ τὴν γουρλομάτιδα διπλωματίαν του, ἀλλῶς διατὶ προσελήφθη ὡς ὑπουργός, εἰμὴ διὰ νὰ μυρίζηται ἀπὸ χιλίων μέτρων ὡς λαγωνικὸν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόμματος ; ὁ κ. Ναθαναὴλ ἦτο καλὸς πρόξενος ἀλλὰ δὲν ἐμύριζε τρικουπίτιδα, ἀποκεφαλιστέος λοιπόν. Τὸ ὅτι ὡς πρόξενος οὐδέποτε ἐφατρίασεν τοῦτο δὲν προσέπιπτεν ἐντὸς τῆς δραγουμικῆς περιφερείας. Τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι εἰς τὰ προσωπικά ἤρχισε νὰ παίρῃ πολὺ τὸν κατήφορον ἡ Κυβέρνησις καὶ πρὸ πολλοῦ—ἡμεῖς τοῦλάχιστον—θα ἤμεθα οἱ πλέον ἀμείλικτοι ἐχθροὶ τῆς διὰ μερικὰς ἀνιθίκους πράξεως τῆς, ἐὰν μὴ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ἀπῆτει νὰ τὴν ὑποστηρίξωμεν.

Ἐκ τῆς «Παλιγγενεοῦς»

(τῆς 28 Ἰουνίου 1886—Σάββατον)

Μετὰ πολλῆς ἡμῶν λύπης σημειοῦμεν τὴν παῦσιν τοῦ ἐν Ἑλασσῶνι προξένου κ. Β. Ναθαναὴλ νέου χρυσοῦ καὶ νοήμονος, διακριθέντος καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἀνεπιλήπτῳ καὶ δραστηρίῳ τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσει.

THE NEW YORK LEGISLATURE

IN SENATE, JANUARY 15, 1812.

REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN ANSWER TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE, MARCH 18, 1811.
ALBANY: PUBLISHED BY G. B. LEITCH, AT THE
CLERK'S OFFICE, 1812.

ALBANY: PUBLISHED BY G. B. LEITCH, AT THE
CLERK'S OFFICE, 1812.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΕΠΙ ΤΟΥ
ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΥΠΟ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ
ΤΥΠΟ-ΔΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ι. Κ. ΔΑΓΟΥΔΑΚΗ
1891

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΥΠΟ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΥΠΟ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ
ΤΥΠΟ-ΔΙΘΥΓΡΑΦΕΙΟΝ Ι. Κ. ΔΑΓΟΥΔΑΚΗ
1891

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ
Κ^{ον} ΛΕΩΝΙΔΑ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΝ

Κύριε Ῥπουργέ,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, Ἕλληνες δικηγόροι παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλ. Προξενικῷ Δικαστηρίῳ, ὑποβάλλουσιν Ὑμῖν εὐσεβάστως, τὰς κατωτέρω ἐκτιθεμένους σκέψεις, ἐπὶ τῶν ἐπενεκτέων μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν ὑφιστάμενον Προξ. Νόμον, τὰς ὁποίας παρακαλοῦσιν Ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῇτε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει καὶ ἐν ἀνάγκῃ διαβιβάσῃτε πρὸς τὴν συστάσαν ὑφ' Ὑμῶν ἐπιτροπὴν, πρὸς τροποποίησιν τοῦ εἰρημένου Νόμου, ἵνα, αἱ ἐπὶ τῶν σκέψεων τούτων στηριζόμεναι προτάσεις βασανισθῶσι, κριθεῖσαι δὲ χρήσιμοι καὶ λυσιτελεῖς εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, περιληφθῶσι ἐν τῷ ὑποβλητέῳ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς Νομοσχεδίῳ. Τὴν παράκλησιν ταύτην ἀπευθύνομεν Ὑμῖν, διότι ἐκ προηγουμένων τροποποιήσεων ἐπείσθημεν, ὅτι οὐκ ὀλίγον συμβάλλεται ἡ πείρα εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ ἐπιτυχὴ τῶν Νόμων θέσιν.

Ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων ἡμῶν, ἠναγκασμένοι νὰ μελετῶμεν καὶ ἐπικαλόμεθα καθ' ἑκάστην τὰς διατάξεις τοῦ Προξ. Νόμου, παρατηροῦμεν ἐκ τοῦ συνεγγυς, ὁποίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ παρουσιάζει, ἑκάστη τῶν Προξ. Νόμων διάταξις, ἀτελείας ἢ ἀσφαλείας, ἐπομένως, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ γνώμη ἡμῶν δὲν θὰ θεωρηθῇ ἐστερημένη ἀξίας καὶ χρησιμότητος ἐν τῇ γενησομένῃ ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ Νόμου συζητήσῃ.

Τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπεστήσαμεν κυρίως, εἰς ἐκείνας τῶν διατάξεων, ἀπὸ τῆς καταλλήλου ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἐξαρτάται ἡ ἐπικαιρος καὶ προσήκουσα τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή, λέγομεν δὲ ἐπικαιρος, διότι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὁ χρόνος περὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου, εἶναι στοιχεῖον ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ἔμπρακτον αὐτοῦ ἀπόληψιν. Μετὰ δὲ τοῦτο, αἱ σκέψεις ἡμῶν ἐστράφησαν εἰς ὅσας ἄλλας διατάξεις νομίζομεν ἀσυμβιβάστους,

πρός τε τὴν ἀπρόσκοπτον ἐξάσκησιν τῶν δικαίων τοῦ πολίτου καὶ πρὸς τὰς περιστάσεις ἐν αἷς διατελοῦσιν αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποικίαι. Ἐν δὲ ἐν ταῖς ποινικαῖς ὑποθέσεσιν ἀναγκασίαν ἰδίως κρίνομεν μεταρρυθμισιν, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὸ ἱερὸν τῆς ὑπερασπίσεως δικαίωμα πλήρες καὶ τέλειον, ὅπως καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐκτὸς τοῦ κυρίως δικαστικοῦ μέρους, ἐπελήφθημεν τῆς ἐξετάσεως καὶ τινων φορολογικῶν καὶ διοικητικῶν τοῦ Προξ. Νόμου διατάξεων, καθ' ὅσον σχετίζονται πρὸς τὴν ἀκώλυτον καὶ ἀρμονικὴν λειτουργίαν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 130

Τὸ ἄρθρον τοῦτο χρήζει σαφεστέρας διατυπώσεως, οὕτως ὥστε ἡ φράσις «ἐν αὐτῇ» ὡς ἀόριστος, ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς τῆς προξενικῆς αὐτῶν περιφερείας».

Ἄρθρον 131

Νομίζομεν, ὅτι αἱ κοινωνικαὶ περιστάσεις τῆς χώρας ταύτης ἐπιβάλλουσι τὴν διαγραφὴν τῆς ἐξαιρέσεως, ἣν περιέχει τὸ ἄρθ. τοῦτο, ὡς πρὸς τὰς περὶ διαζεύξεως δίκας, διότι, ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, οἱ ἐν Αἰγύπτῳ διαβιοῦντες Ἕλληνες, διὰ τὰς ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, ἃς παρέχει ἡ ἐκδίκασις τῶν περὶ διαζυγίων ὑποθέσεων αὐτῶν, μακρὰν τοῦ κέντρου τῶν ἐργασιῶν των, ἢ ἐγκαταλείπονται ἀμοιβαίως, χωρὶς νὰ προσφύγῃσι εἰς τὰς ἀρμόδιαις ἀρχάς, ἢ ἀποκρύπτουσι τὸν προὔπαρχοντα γάμον, συνάπτοντες νέον, πρὸ τῆς διαλύσεως ἐκείνου, ἢ συνηθέστερον, καταφεύγουσι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Πατριαρχείων, ἐπιτυχάνοντες δὲ παρ' αὐτῶν διαζύγιον, συνέρχονται εἰς νέου γάμου κοινωνίαν, ἐπὶ κινδύνῳ καταδιώξεως αὐτῶν, ὡς ἐνόχων διγαμίας. Τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τοιαύτης καταστάσεως εἶνε εὐνόητα, φρονοῦμεν δὲ, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς δικαιοδοσίας τῶν Προξ. Δικαστηρίων, τοῦλάχιστον τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης, οὐδένα γεννᾷ κίνδυνον, διότι, ἐν αὐτοῖς ἀνευρίσκουσιν οἱ διάδικοι ὅσας καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἑλλάδι Πρωτοδικείοις ἐγγυήσεις.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρὰ τῇ θρησκευτικῇ ἀρχῇ διαδικασίαν, οἱ προτιθέμενοι νὰ ζητήσωσι διαζύγιον δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἴτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους Ἀρχιερεῖς, εἴτε εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον. 132—133

Νὰ θεωρηθῇ ἀναγκαία πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἐμμίσθου παρέδρου δικαστοῦ, ἡ πρόσληψις δικηγόρου.

Ἄρθρον 134

Ἐπικρατεῖ διχογνωμία, ἂν πάρεδρος περιλαμβανόμενος εἰς τὸν κατάλογον τοῦ προηγούμενου ἔτους καὶ ὠρισμένος, ὀφείλει κατὰ τὸν νέον κατάλογον (ἐὰν συμπεριληφθῇ)

νὰ ἐπαναλθῇ τὸν ὅρκον. Ἐπομένως ἀνάγκη νὰ ἐρμηνευθῇ, ἂν οἱ ἄμισθοι πάρεδροι δίδουσι τὸν ὅρκον ἀπαξ ἢ καθ' ἐκάστην ἀνανέωσιν τοῦ καταλόγου.

Ἄρθρον 135

Διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦτου ἀνετέθη εἰς τοὺς Προξένους Κ[πόλεως, Ἀλεξανδρείας, καὶ Σμύρνης] ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων, ἅπερ ὁ περὶ ἐπιτροπείας Νόμος ἀνέθετο εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, προκειμένου διορισμοῦ ἐπιτρόπου, ἀντιλήπτορος κ.τ.λ. ἐντεῦθεν δὲ προκύπτουσι τὰ ἐξῆς δύο ἄτοπα, ἀφ' ἐνὸς δὲν ὁρίζεται τις ὁ ἐξασκῶν τὰ καθήκοντα εἰρηνοδίκου ἐν ὅλαις ταῖς ἄλλαις περιπτώσεσι, ταῖς προνοουμέναις ὑπὸ τοῦ περὶ Ἐπιτροπείας Νόμου, ἰδίως, ὡς πρὸς τὰς πράξεις διαχειρίσεως ἢ διαθέσεως περιουσίας ἐπιτροπευομένου, καὶ ἀφ' ἐτέρου, συνενοῦνται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προξένου, τὰ ἀλλήλων διάφορα καθήκοντα τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ Εἰσαγγελέως, ἐπέρχεται δ' ὡς ἀποτέλεσμα, ὅτι ὁ ὡς Εἰρηνοδίκης γνωμοδοτήσας Πρόξενος, συζητῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεώς του, στερεῖται, ὡς εἰκὸς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀνεπηρέαστου, ἅπερ ἀποτελοῦσιν ἐχέγγυον ὑπὲρ τῆς προστάσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐφ' ὅσον μὲν τὸ πρόσωπον τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀναγκασίως ταυτίζονται ἐν τῷ τοῦ Προξένου, ἡ ἔνωσις αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ἀλλ' ἐν Κ[πόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ], ἐν αἷς ἐδρεύουσι Προξενικὰ δικαστήρια, τοιαύτη ἀνάγκη δὲν ὑφίσταται, εἶναι δὲ πρέπον καὶ συμφωνον με τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας Νομοθεσίας, νὰ μένωσι κεχωρισμένοι αἱ πράξεις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀπὸ τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐπιβλέψεως ἣν ὀφείλει νὰ ἀσκῇ ὁ Εἰσαγγελεὺς. Ἐπομένως ἀποβαίνει ἀναγκαία ἡ τροποποίησις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου, οὕτως ὥστε τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ Εἰρηνοδίκου, ν' ἀνατεθῶσι τῷ Προέδρῳ τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, ὁ δὲ Εἰσαγγελεὺς Προξένος νὰ λαμβάνῃ πάντοτε γνῶσιν τῶν βουλευμάτων καὶ νὰ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν, περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 136

Τὸ ἄρθρον τοῦτο δεῖν νὰ τροποποιηθῇ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ δικαστήρια Κ[πόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Σμύρνης], οὕτως ὥστε αἱ παραγγελίαι πρὸς κοινοποίησιν καὶ ἐκτέλεσιν νὰ γείνωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ πληρεξουσίων των δικηγόρων, διότι, ὡς ἔχει νῦν, ἐπέρχονται δυσκολία καὶ χρονοτριβαί, ἄνευ οὐσιώδους τινὸς λόγου. Νὰ ὑποχρεωθῇ δ' ὁ κλητὴρ ν' ἀναφέρεται εἰς τὸν Πρόξενον μόνον, ὅταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφῶσιν ἀμφισβητήσεις πρὸς τὰς ἐγγυήτους ἀρχάς.

Ἄρθρον 138—139

Ἐν ἡ περιπτώσει γείνωσι δεκταί, αἱ ἀναφερόμεναι ἄνω τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 132 καὶ 133, δεῖν νὰ τροποποιηθῶσι συμφώνως καὶ τὰ ἄρθρα 138 καὶ 139.

Άρθρον 150

Εν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῇ σαφέστερον, ὅτι ὁ ἑμμισθος Πάρεδρος, οὗτινος ἡ παρουσία ἀπαιτεῖται πρὸς καταρτισμὸν τοῦ δικαστηρίου, δὲν ὑπόκειται εἰς ἄλλας ἐξαιρέσεις ἐκτὸς λόγῳ συγγενείας ἐξ αἵματος μέχρι τρίτου βαθμοῦ.

Άρθρον 141

Πρὸς ἀποφυγὴν βραδυτήτων καὶ δυσχερειῶν, καλὸν, ὅπως αἱ παραγγελῖαι τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστικῶν ἀρχῶν, ἐκτελῶνται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ὀλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ ὑπὸ τοῦ Προξένου, τοῦ μὴ ἔχοντος δικαστικὴν δικαιοδοσίαν.

Άρθρον 143

Καθόλου ἡ διάταξις αὕτη ἔχει καλῶς, πλὴν, ἔνεκα τῆς ἀτυχοῦς συντάξεως τοῦ ἀντικατασταθέντος ἄρθρου, ἐπιστεύθη ὑπὸ τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, ὅτι δι' αὐτοῦ διατάσσεται ἡ εἰς διπλοῦν σύνταξις ὅχι μόνον τῶν δικηγράφων, ἀτινα εἶναι προωρισμένα εἰς κοινοποίησιν καὶ ἀντιδικίαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπλῶν ἀναφορῶν ἢ αἰτήσεων, οἷον περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεως, περὶ συγκροτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου, πίνακος δικηγόρου κ.τ.λ. καὶ ἐν γένει πάσης αἰτήσεως καὶ ἀναφορᾶς. Ἡ νέα σύνταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δὲν συνετέλεσεν εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐσφαλμένης ταύτης γνώμης, διότι ἀτυχῶς παρέμεινεν, ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ, φράσις ἐνισχύουσα πῶς αὐτὴν εἶναι δὲ ἡ δι' ἧς ὀρίζεται, ὅτι τῆς ἐκθέσεως παρουσιάζονται ὑπὸ τῶν διαδίκων δύο ἀντίγραφα, ἐν ᾧ κυριολεκτικῶς ὤφειλεν ἡ διάταξις νὰ ὀρίξη, ὅτι παρουσιάζονται ἐν ἡ πλείονα ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως, ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων εἰς ᾧ πρόκειται νὰ γείνη ἡ ἐπίδοσις. Πολλὰ καὶ οἱ δικηγόροι καὶ οἱ διαδικοὶ ἡτήσαντο νὰ ἐρμηνευθῇ, κατὰ τὴν λογικὴν ἔννοιαν, ἡ διάταξις αὕτη, πλὴν αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέβησαν μάταιαι καὶ ἡναγκάστησαν πάντοτε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς φορολογίαν προφανῶς παράνομον.

Φρονοῦμεν δὲ, ὅτι θὰ ἦτο σύμφωνον πρὸς τὴν γενομένην διάκρισιν μεταξὺ Προξενικῆς καὶ Δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐν Κ[πόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σμύρνῃ, ἂν αἱ δικαστικαὶ αἰτήσεις ἀπηρθύνοντο ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ πληρεξουσίων, πρὸς τὰ Δικαστήρια, ἀντὶ πρὸς τὸν Προξένον οὕτω θ' ἀπεφεύγετο, πρᾶξις Προξένου πρὸς παραπομπὴν εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τοῦτου, μετὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς δικασίμου, ἑτέρα πρὸς τὸν Προξένον ἵνα παραγγεῖλῃ τὴν κοινοποίησιν.

Άρθρον 144

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ πλέον λειτουργοῦσι τὰ Μικτὰ Δικαστήρια, ἐν οἷς ἡ τε δικαιοδοσία καὶ αἱ συζητήσεις διεξάγονται κατὰ τρόπον μὴ πολὺ διαφέροντα τοῦ παρ' ἡμῖν, οἱ δὲ δικηγοροῦντες παρ' αὐτοῖς, εἰσὶν ἡναγκασμένοι νὰ μελετῶσι μετὰ τῶν Μικτῶν Νόμων, καὶ τὰς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς Νομοθεσίας, ὥς

ἐκ τούτου, διὰ τῆς παρὰ τοῖς ἀνωτέρω δικαστηρίοις ἐξασκήσεως, ἀποκτῶσι τὰς ἀπαιτούμενας πρακτικὰς γνώσεις, πρὸς ἀπόσκοπον ἐξάσκησιν καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Προξενικῷ Δικαστηρίῳ. Ὅθεν εὐκτέον εἶναι, ἵνα οἱ παρὰ τοῖς Μικτοῖς Δικαστηρίοις, ἄρτιοι πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, τυγχάνουσιν ἀδείας ἐξασκήσεως καὶ παρὰ τῷ Προξενικῷ Δικαστηρίῳ.

Άρθρον 146

Εν τῇ διατάξει ταύτῃ παρεισέφρυσεν φράσις δυναμένη νὰ παραγάγῃ τὴν ἐσφαλμένην γνώμην, ὅτι πάντοτε αἱ ἀναφοραὶ ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν καὶ μόνον εἰς διπλοῦν, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ὑποβάλλονται εἰς πολλαπλοῦν· δέον ἵνα ἀντὶ τοῦ «ἐφ' ἐκατέρου», τεθῇ ἡ φράσις, ἐφ' ἐκάστου τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως.

Άρθρον 147

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, «ἀντὶ τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς» νὰ τεθῇ ἀνὰ ἓν πρωτότυπον τῆς ἀναφορᾶς ἐπιδίδοται εἰς τοὺς ἐναγομένους.

Άρθρον 148

Εν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ δὲν προϋνοήθη ὁ τρόπος τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀγωγῶν, πρὸς ἐναγόμενον ἀπελθόντα τῆς Αἰγύπτου εἰς ἄγνωστα μέρη, ὅστις ἔνεκεν δικαιοπραξίας τελεσθείσης ἐνταῦθα, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐνταῦθα Προξ. Δικαστηρίων. Τοιαῦται περιπτώσεις παρουσιάζονται συχνά. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουσιν Ἕλληνες καταγόμενοι ἐκ Τουρκίας, μὴ ἔχοντες γνωστὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικίαν, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἔγερσις, ἀρμοδίως, δίκης κατ' αὐτῶν, ἐνώπιόν τινος τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων. Ἐν ἐλλείψει διαδικασίας ὀριζούσης, πῶς δύνανται οἱ δανεισταὶ τῶν ἐναγομένων τούτων νὰ ἐναγάγωσι αὐτοὺς ἐνώπιον τῶν μόνων ἀρμοδίων Προξ. Δικαστηρίων, διατελοῦσιν εἰς τὴν δυσάρεστον καὶ παράδοξον θέσιν τῶν στερουμένων τῆς ἀντιλήψεως τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν τῶν δικαίων αὐτῶν. Ἐνεκα τούτου, ἐπείγουσα καθίσταται ἡ τροποποίησις καὶ συμπλήρωσις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθ. 148, ἐπιτρεπομένης τῆς κλητεῦσεως τῶν ἀπελθόντων τῆς Αἰγύπτου, ἀγνώστου δὲ κατοικίας, ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα ἀρμοδίων δικαστηρίων, διὰ τοιχοκολλήσεως τῶν δικηγράφων, παρεχομένης αὐτοῖς διμήνου προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν καὶ διὰ δημοσιεύσεως ἐκάστης κοινοποιήσεως εἰς ἐφημερίδα.

Άρθρον 149

Ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑποτίθεται, ὅτι ὁ κλητὴρ συντάσσει μίαν καὶ μόνον ἐκθεσιν καὶ περὶ τῶν δύο γεγονότων, ἥτοι τῆς ἀρνήσεως ἢ ἀδυναμίας τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ δικηγράφου, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ μάρτυρος ἢ δύο μαρτύρων πιστοποιούντων ἀμφοτέρω, πλὴν ὑπάρχουσι περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ μάρτυς δὲν δύναται

νά παρακολουθήση τὸν κλητῆρα, ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις μέχρι τοῦ γραφείου, ὅπου θὰ ἐνεργηθῇ ἡ τοιχοκόλλησις, ὡς ὅταν ἡ κατοικία κεῖται εἰς πόλιν, προάστειον ἢ χωρίον ἀπέχον τοῦ Προξ. γραφείου, ἐπομένως, ὁ ἐπιδίδων κλητὴρ ὑποχρεοῦται νὰ προσλαμβάνῃ διὰ τὴν τοιχοκόλλησιν ἄλλον μάρτυρα ἢ μάρτυρας. Συνήθως οἱ κλητῆρες περιέρχονται εἰς ἀπορίαν ὡς πρὸς τὸ πρακτέον, ὁσάκις δὲ προσλαμβάνουσιν ἄλλους μάρτυρας συντάσσουσι δύο ἀποδεικτικά, ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων, ἥτοι, ἐν διὰ τὴν ἄρνησιν καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοιχοκόλλησιν, ὑποβάλλοντες οὕτω τοὺς διαδίκους εἰς διπλᾶ τέλη, ἐκτὸς δὲ τούτου ἀναφύονται ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὸ κύρος τῆς ἐπιδόσεως. Τὰ ἄτοπα ταῦτα εὐκόλως προλαμβάνονται, τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου οὕτως, ὥστε νὰ ἐμφαίνεται καθαρώς, ὅτι ὁ κλητὴρ ὀφείλει ἐφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικοῦ νὰ πιστοποιῇ τὴν ἄρνησιν ἢ ἀδυναμίαν καὶ τὴν τοιχοκόλλησιν, συντάσσων μίαν μὲν πράξιν, ὅταν οἱ αὐτοὶ μάρτυρες παρίστανται εἰς ἀμφοτέρω τὰ γεγονότα, δύο δὲ, ὅταν διὰ διαφόρων μαρτύρων πιστοποιεῖται ἑκάτερον. Ἐσμὲν δὲ γνώμης ὅτι, εἰς τὸν μὴ δυνάμενον ἢ ἀρνούμενον νὰ υπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἀλλὰ δεχόμενον τὸ δικόγραφον, ὀφείλει ὁ κλητὴρ νὰ παραδίδῃ αὐτὸ ἐνώπιον δύο μαρτύρων καὶ οὐχὶ νὰ τοιχοκόλλῃ, διότι δὲν ὑπάρχει λόγος ὅπως ὁ δεχόμενος ἀλλὰ μὴ δυνάμενος ἢ ἀρνούμενος ἐνεκα δυσπιστίας νὰ υπογράψῃ, στερῇται τοῦ δικογράφου του καὶ ὑποβάλληται εἰς ἕξοδα ὁδοιπορίας πρὸς μετάθασιν εἰς τὸ Προξενικὸν γραφεῖον, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβῃ γνώσιν αὐτοῦ.

Ἐν τέλει θεωροῦμεν ἐπ' ἀνάγκης, ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προστεθῇ διάταξις ὑποχρεοῦσα τοὺς κλητῆρας νὰ σημειώσιν ἐπὶ τῶν ἐπιδοτηρίων τὰ ἕξοδα τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 151

Ἡ γραμματικὴ ἐρμηνεία τοῦ ἄρθρου τούτου ἄγει εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι δι' ἑκάστον ἐναγόμενον ἀπαιτοῦνται δύο δικόγραφα ὧν ἐν μὲν τοιχοκόλλᾳται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ἕτερον δ' εἰς τὸ Προξ. πρακτορεῖον τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ Νόμου εἶναι, ὅτι ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται ἀπαξ, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ἐν ἑλλείψει Προξ. Πρακτορείου ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἐναγομένου, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προξ. Πρακτορείου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. Ἐκ τῆς ἀσφαλείας δὲ τοῦ Νόμου καὶ ἀμφιβολίαι γεννῶνται καὶ ἀντιδικταί, ὥστε ἐπείγει ἡ προσφορωτέρα τῇ διανοίᾳ τοῦ Νόμου γραμματικὴ αὐτοῦ σύνταξις.

Ἄρθρον 152

Δέον ἵνα ἐξαλειφθῇ ἡ λέξις «παρεμπίπτουσιν».

Ἄρθρον 154

Ὁ παραλείψας τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου δεικνύει πάντοτε πρόθεσιν παρεκκλίσεως καὶ ἀποφυγῆς τῆς δίκης, τὴν ὁποίαν ὁ Νόμος ὀφείλει νὰ ἐξουδετερῇ διὰ κατακλήτων

διάταξεων, διευκολύνων τὴν ταχείαν τῶν δικῶν διεκπερίωσιν. Ὡς ἐκ τούτου ἡ διάταξις τοῦ ἐν λόγοις ἄρθρου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 166, εἶναι ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῇ ἐπιτροπομένης τῆς διὰ τοιχοκόλλησεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐνθα ἐδρεύει τὸ Προξ. Δικαστήριον, κοινοποιήσεως καὶ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων, ἀντιστοίχως δὲ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἐναγομένους, ἵνα διορίζωσιν ἀντικλήτους καὶ διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 155

Ἀλλὰ πρὸ πάσης ἄλλης τροποποιήσεως, ἐπείγουσα παρίσταται ἡ περὶ προσδιορισμοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου νὰ δημοσιεύωνται αἱ ἀποφάσεις. Ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ ἡ διατήρησις τῆς διασκαλευθείσης ἡθικῆς αὐτῆς ὑπολήψεως. Ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ διαφύλαξις πολλῶν τῆς παροικίας προνομίων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν μόνην βᾶσιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐργασίας αὐτῆς. Καὶ ταῦτα μὲν γενικῶς, ὡς πρὸς τὰ δίκαια δὲ τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων, περιττὸν νὰ ἐπαναλαβῶμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐν ἀρχῇ εἵπομεν περὶ τῶν κακαστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα συνεπάγεται ἡ περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων βραδύτης.

Ταῦτα δὲν ἀνκφέρειμεν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ἐπακολούθων ἀπερ. ἐπιφέρει ἡ βραδύτης τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἀλλ' ὅπως παρρηγήσωμεν ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ δικαιοσύνη βραδύνουσα οὐδὲν διαφέρει ἀπολύτου ἀρνησιδικίας.

Ἐσμὲν γνώμης, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἐρήμην συζητουμένων ὑποθέσεων πρέπει τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδίδῃ παρὰ χρεῖμα τὰς ἀποφάσεις· τὸ ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἀπλούστατον κατὰ τοὺς δίκονομικούς κανόνες, ἐπὶ δὲ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν, πρέπει νὰ δημοσιεύωνται αἱ ἀποφάσεις ἐντὸς ὁκτώ (8) ἡμερῶν καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα καὶ πέντε (15), διότι οὐδέμις δίκη ὅσον περίπλοκος καὶ ἂν ἦναι, χρήζει μελέτης ἐπὶ μακρότερον χρόνον, μάλιστα δὲ, αἱ ἐνώπιον τῶν Προξ. Δικαστηρίων, αἵτινες πηγάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐμπορικῶν σχέσεων καὶ ἰδίως ἐκ συναλλαγματοποιῶν καὶ γραμματικῶν εἰς διαταγὴν· πᾶσα δὲ ὑπὲρ τὰς δέκα καὶ πέντε ἡμέρας βραδύτης, περὶ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως, στερεῖ τὸν διάδικον, ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀσφαλειῶν, ἃς εἶχε περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δικαίου του.

Ἀλλ' ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου χωρὶς εὐθύνης, ἐπὶ τῇ ὑπερβάσει αὐτοῦ, θ' ἀπέβαινε μάταιος, ὡς νῦν ἀπέβη ματαία ἡ περὶ τῆς παρὰ χρεῖμα ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων ὑπάρχουσα διάταξις. Ὅθεν ἀνάγκη ἵνα ἐξ ἐνὸς μὲν προσδιορισθῇ ὡς ὑπέρτατον ὅριον, πρὸς ἔκδοσιν τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεων, δέκα καὶ πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, ἐξ ἐτέρου δὲ θεωρηθῇ παρὰ βάσιν καθήκοντος ἡ ἀπρακτος παρέλευσις τῆς προθεσμίας ταύτης. Τὸ πολὺ δὲ, ἵνα μὴ ἐκληθῇ ὁ Νόμος ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸς, ἐν περιπτώσει εὐλόγων κωλυμάτων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ ἐτέρας δέκα καὶ πέντε ἡμέρας παρὰ τας τῆς προθεσμίας, διὰ πρακτικοῦ συντασσομένου καὶ υπογραφομένου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Δικαστηρίου, περιέχοντος τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς καὶ δημοσιευομένου ἐπὶ συνεδριάσει.

Ἐν ταύτῳ, συντελεστική εἰς ἀνύψωσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κραταίωσιν τῆς ἐπ' αὐτῷ πεποιθήσεως τῶν πολιτῶν θὰ ᾔηται ἡ σύνταξις καταστάσεως τῶν συζητηθειῶν καὶ δικασθειῶν κατὰ τριμηνίαν δικῶν, μετὰ παραβολῆς τῶν χρονολογιῶν τῆς συζητήσεως καὶ ἐκδόσεως τῶν αποφάσεων, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ν' ἀποστέλληται καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 160

Ἐνεκα τῶν ἐπηυξημένων τελῶν, ἡ διεξαγωγή τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, παρὰ τοῖς Προξ. Δικαστηρίοις, ἀποβαίνει δαπανηροτάτη διὰ τινὰς διαδίκους δὲ, ἀληθὲς κώλυμα εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ δικαίου· δι' ὃ ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου τούτου, πρὸς περιστολὴν τῆς δαπάνης, ἔσεται ἐξόχως εὐεργετική. Φρονούμεν, ὅτι ἐὰν ἐπιτραπῇ ἡ δι' ἐνὸς καὶ μόνου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως, πιστοποιήσεως τῆς κοινοποιήσεως κλήσεων, εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κατοικοῦντας Ἑλλήνας μάρτυρας, καὶ οἱ τύποι τῆς διαδικασίας τηροῦνται καὶ ἡ δαπάνη περιτέλλεται ἱκανῶς, ὥστε τὰ δικαστήρια νὰ ᾤσι προσιτὰ καὶ εἰς τοὺς μὴ εὐποροῦντας διαδίκους. Πρὸς κατάληψιν τούτου σημειοῦμεν, ὅτι ἐκάστη κλήσις μάρτυρος, μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου, ἀπαιτεῖ δαπάνην φράγκων 9 καὶ 60 ο)ο εἰς χρυσόν. Ἀναγκαῖον δ' ἐπίσης νὰ ὁρισθῇ ὅτι, ἡ κλήτευσίς τῶν μαρτύρων γίνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 161

Δὲν θὰ ᾔητο ἄσκοπος ἡ τροποποίησις καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅπως καθαρῶς δεικνύη, ὅτι πρόστιμον δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὁ ἀντὶ τοῦ δικαστηρίου διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν εἰσηγητῆς δικαστῆς, καὶ τὴν βιαίαν προσαγωγὴν τῶν Ἑλλήνων μαρτύρων νὰ διατάσῃ. Ὡς ἐπίσης δὲν θὰ ᾔητο ἄτοπον νὰ διατάσσῃται ἡ ἀνακλήτευσίς τῶν ἁλλοδαπῶν μαρτύρων ὑπὸ τοῦ Προξένου κατὰ τὰ εἰθισμένα. Λογικὸν δὲ θὰ ᾔηται νὰ διακριθῶσιν ἐν τῇ περὶ εὐθύνης διατάξει, οἱ μὴ ἐμφανισθέντες Ἑλληνες μάρτυρες ἀπὸ τοὺς ἁλλοδαπούς, ὁρίζομενου, ὅτι διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς διαδίκους ἡ ἀγωγή, ἣν ἐπιτρέπουσιν οἱ Νόμοι αὐτῶν.

Ἄρθρον 164

Ἡ ἐπανάληψις τοῦ ὅρκου ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ διερμηνέως, κατὰ συνέχειαν διερμηνεύοντος τὰς καταθέσεις πολλῶν μαρτύρων, ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐξεταζομένων, ἦναι παραίτιος ἀπωλείας χρόνου καὶ πολυγραφίας, χωρὶς νὰ παρέχῃ προσθετὴν τινα ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀκριθείας τῆς ἐρμηνείας.

Ἄρθρον 166

Νὰ τροποποιηθῇ συμφώνως πρὸς τὰ λεχθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 154, ὡς πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων. Εὐκτέον δὲ, ἵνα ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ὁρισθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν νῦν διατυπώσεων αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν πρόσθετον

ἐγγύησιν παρέχουσιν εἰς τοὺς ἐρμημοδικοῦντας. Ὑπολογίζομεν δὲ, ὅτι προθεσμία ἐξ (6) ἡμερῶν, πρὸς ἀνακοπὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προεδρεύοντος καὶ δώδεκα τῶν τοῦ Προξ. Δικαστηρίου, ἔσεται ὑπεράρκη δι' ὅλους τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου διαμένοντας διαδίκους, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψει, ὅτι ἅπαντα ἡ Αἴγυπτος διασχίζεται ὑπὸ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἀλλ' αἱ προθεσμίαι αὗται εἶναι βραχεῖαι διὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἀγνώστου δικμονῆς, ἡ διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου, ἐπίσης ἀγνώστου δικμονῆς διαδίκους, ἐπομένως ὡς πρὸς αὐτοὺς, δεόν νὰ ταχθῇ δῖμηνος πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία.

Ἄρθρον 168

Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ἀκριβὲς περὶ τὸ λεκτικὸν καὶ σαφειστάτη, ἀλλ' ἀτυχῶς αἱ Προξ. Ἀρχαὶ παρεξήγησαν αὐτὴν, μὴ ἐπιτρέψασαι τὴν ἐκτέλεσιν ἐρήμην ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστών, καθ' ὃν χρόνον ἐξηκολούθει ἡ τῆς ἀνακοπῆς προθεσμία, δὲν ἐγένετο δὲ τοιαύτη. Νομοθετικῆς ἐρμηνείας θὰ προελάβανε τὰς ζημίας ἂς ἡ παρανόησις αὕτη ἐπιφέρει.

Ἄρθρον 171

Σαφειτέρα διατύπωσις τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ καταστήσῃ εὐχερεστέραν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Ὡς φαίνεται, ὁ Νομοθέτης ἠθέλησε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' ἐγγυήσει προσωρινῶς ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ ἐκτελοῦντος διαδίκου, ὅτι τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν θὰ μένῃ κατατεθειμένον ἐν τῷ Τάμειῳ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξάγεται καθαρῶς ἐκ τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 173

Ὡς πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἔνεκα τῆς ὑπάρξεως τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων, τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν, διότι οὐδέποτε ἐπὶ ἐμπορικῶν διαφορῶν ἁλλοδαπὴς ἐνέχει ἑλληνα ἐνώπιον τῶν Προξ. Δικαστηρίων. Τὸ ἐνταῦθα Προξ. Δικαστήριον ἐπεξέτεινε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἂς δὲν περιλαμβάνει, ρητῶς τοῦλάχιστον, τὸ ἄρθρον τοῦτο, δηλαδή, ἐὰν ἐμπορικὴ ὑποχρέωσις συνήφθῃ ἀρχικῶς παρ' ἑλληνοῦ ὑπὲρ ἁλλοδαποῦ καὶ ἀκολουθῶς δι' ὁπισθογραφήσεως μετεβιβασθῇ εἰς ἑλληνα, τὸ δικαστήριον δὲν ἀπαγγέλλει προσωπικὴν κράτησιν, καίτοι ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος εἰσὶν Ἑλληνες.

Ἄρθρον 174

Δι' οὗς λόγους ἐξέθημεν ἐν τῷ ἄρθρῳ 136 δεόν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς δικηγόρους νὰ παραγγέλλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς κλητῆρας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 179

Ἐπειδὴ ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἡ παραγγελία πρὸς ἐπίδοσιν θὰ δίδηται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων των, ἡ περὶ καταθέσεως τοῦ πρόστιμου ἀπόδειξις, πρὸς κοινοποιήσιν

ἐφέσεως, θὰ ἐπιδείκνυται εἰς τὸν ἐνεργήσοντα τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρα, εὐθυνόμενον ἐὰν κοινοποίησιν πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 180

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως, τὸ ἄρθρον τοῦτο δέον νὰ μεταβληθῇ ὡς πρὸς τὸ μέρος ἐν ᾧ κελεύεται παρὰδοσις τῆς ἐφέσεως εἰς τὴν Προξ. Ἀρχήν.

Ἄρθρον 182

Ἐπίσης δι' οὗς λόγους ἐξεθέσαμεν ἄνω, τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ τροποποιηθῇ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς περιπτώσεως, ὅτι ἦναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι πλείονες ἐφεσίβλητοι.

Ἄρθρον 183

Ὡσαύτως καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ τροποποιηθῇ συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, δια-
τασσομένης τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ἢ πληρεξουσίων των, τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς
τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν κλητῆρα, τὸν παραλείψαντα τὴν ἐμπρόθεσμον κοινοποίησιν.

Ἄρθρον 184

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου τοῦτου διατυποῖ κανόνα ἐφαρμοστέον εἰς ὅλας ἐν
γένει τὰς διαδικαστικὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων, ἐπομένως δέον
ν' ἀποτελέσῃ, ὡς καὶ ἐν τῷ ἀρχαιοτέρῳ Νόμῳ, ἰδιαιτέραν διάταξιν.

Ἄρθρον 192

Ἡ βραδύτης περὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ματαιοῖ τὴν εὐεργετικὴν
δράσιν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, δι' ὃν δὲ λόγον ἐξαλείφεται τὸ ἀξιόποιον μετὰ
παρέλευσιν ὠρισμένου χρόνου, ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις διὰ τὸν αὐτὸν εἰκάζεται
ἀπρακτοῦσα, εἰς τὰς μὴ πεπολιτισμένας, ἢ ἀργὰ καὶ βραδέως ἐπιλαμβανομένη τῆς
ἐξετάσεως ποινικῶν ὑποθέσεων. Ἡ περὶ τῆς ἀπραξίας ταύτης εἰκασία διασύρει τὴν ὑπό-
ληψιν τῆς ἡμετέρας Δικαιοσύνης.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τοῦτου τασσόμενος χρόνος εἶναι ὑπερार्κής, πλὴν ἡ τήρησις τῶν
προθεσμιῶν δὲν ἐξασφαλίζεται ὑπὸ τινος διατάξεως. Τὴν ἑλλειψιν ταύτην ὑποδει-
κνύοντες θεωροῦμεν ἀνυπόφευκτον τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτῆς. Νομίζομεν δὲ, ὅτι ἐὰν κηρυχθῇ
ὁ μὴ ἐνεργῶν ἐμπροθέσμως εἰσαγγελεύων ὑπαίτιος παραλείψεως καθήκοντος, θὰ προλη-
φθῶσιν οἱ χρονισμοὶ περὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 194

Ἡ ἀπλὴ σημείωσις ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ὅτι ὁ ἐξεταστὴς
μάρτυς δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συνάδει πάντοτε πρὸς τὴν

πραγματικότητα, ἐκ τούτου δὲ ἡ διαδικασία διεξάγεται ἐλλιπῶς, πολλάκις ἐπὶ βλάβῃ
τῶν κατηγορουμένων.

Ἄρθρον 198

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ παρελείφθη καθ' ὁλοκληρίαν ὁ προσδιορισμὸς τῆς προθεσμίας
πρὸς ἀναίρεσιν, δέον ἐπομένως νὰ ὀρισθῇ τοιαύτη καὶ νομίζομεν ὅτι δεκαήμερος ὅση
καὶ διὰ τὴν ἔφεςιν καὶ ἀνακοπὴν, εἶναι ἐπαρκής.

Ἄρθρον 204

Δέον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς κατηγορουμένους ἡ πρόσληψις πληρεξουσίου δικηγόρου εἰς
τὰς ἀνακρίσεις, ὅσας αὐταὶ ἐνεργοῦνται ἐνώπιον τοῦ κατηγορουμένου, διότι ὅπως νῦν
διεξάγεται ἡ ἀνάκρισις, οὗτος στερεῖται τοῦ μέσου ἵνα συμπληρώσῃ τὴν ὑπεράσπισιν
αὐτοῦ. Δὲν χρήζει ἐξηγήσεων ἡ θέσις εἰς ἣν περιάγεται κατηγορούμενος, ἄνευ συμβούλου,
καὶ ἀντιλήπτορος ἀκροώμενος μαρτυριῶν, ἐπὶ κατηγορίας τεινούσης ν' ἀποστερήσῃ αὐτὸν
τῆς ἐλευθερίας ἢ καὶ τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποῖα τῶν γεγονότων εἰσὶν ὠφέλιμα ἢ
ἐπιβλαβῆ εἰς αὐτὸν, πότε καὶ πῶς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν διευκρίνησιν τῶν περι-
στάσεων ὑφ' ἃς ἐξετελέσθη ἡ ἀποδιδομένη εἰς αὐτὸν πράξις, ἴσως δ' ὦν ἀνίκανος ν'
ἀντιληφθῇ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν δικαιωμάτων ἀπερ παρέχει αὐτῷ ὁ Νόμος, πρὸς
ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός του. Μαρτυρίαι ἑγγράφοι εἰλημμένοι ὑπὸ μόνου τοῦ ἀνακριτοῦ,
ὅστις ὡς ἄνθρωπος ὑπόκειται εἰς προκαταλήψεις καὶ πλάνας, εἰσὶ, διὰ τὸν ἐν τῷ ἑξωτε-
ρικῷ κατηγορούμενον Ἕλληνα, τὰ μόνα ἀποδεικτικὰ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεξετάστως
ὀφείλει νὰ ὑπαχθῇ οὗτος, ἐνῶ διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι κατηγορούμενον τοιαῦται οὔτε ἀναγνώ-
σεως ἀξιοῦνται, διότι ἐκεῖ τὰ γεγονότα βεβαιοῦνται διὰ προφορικῶν καταθέσεων, ἐνώπιον
πλήρους δικαστηρίου καὶ ἀκροατηρίου καὶ διευκρινίζονται δι' ἐρωτήσεων τῶν δικαστῶν,
ἐνόρκων, Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου, εἰς οὗς παρέχεται ἀπερι-
όριστος ἐλευθερία, ἵνα μὴδὲν παραλείψωσιν ἐξ ὧν συντελοῦσιν εἰς ἐλάφρυνσιν τῆς εὐθύνης
ἢ ἀνάδειξιν τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ. Ἡ ἀνισότης αὕτη μετρίζεται πῶς διὰ τῆς προσλή-
ψεως δικηγόρου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων. Τοῦτ' αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ τοῦ
πολιτικῶς ἐνάγοντος καὶ ιδιώτου κατηγόρου, ὦν τὰ δίκαια δέονται ἀντιλήψεως καὶ
προστασίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακριτικῆς ἐνεργείας ἥτις ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἀντι-
καθιστὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀποδεικτικὴν, εἰς ἣν ἐν Ἑλλάδι συμπτύσσονται καὶ οὗτοι.

Ἄρθρον 206

Εὐλόγος εἶναι διὰ τοὺς ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Δικαστηρίων Κ) πόλεως, Ἀλεξανδρείας
καὶ Σμύρνης κατηγορουμένους, ἐπὶ διαπράξει κακουργήματος, ἡ σύστασις συμβουλίου
πλημμελειοδικῶν, ἀπαρτιζομένου ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὰ Προξενικὰ Δικαστήρια
δικαστῶν, διότι, ἐν ᾧ τὰ δικαστήρια ταῦτα προσφέρουσιν ὅσας καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι πλημ-

μελειοδικεία ἐγγυήσεις, θὰ ἐξυπηρετῶσι ταχύτερον τὴν δικαιοσύνην, εἴτε παραπέμποντα τοὺς ἐνόχους, εἴτε ἀπαλλάσσοντα τοὺς μὴ τοιοῦτους.

Ἄρθρον 208 καὶ 210

Ἡ σύστασις συμβουλίου πλημμελειοδικῶν, συνεπύκεται τὴν σύμφωνον μεταρρύθμισιν τῶν ἄρθρων τούτων.

Ἄρθρον 209

Ἀνακλόουθος δείκνυται ὁ Νόμος ἐπιτρέπων τὴν διὰ πληρεξουσίου παράστασιν τοῖς ἐπὶ πλημμελήματι κατηγορουμένοις ἐν ᾧ ἀρνεῖται τοῦτο ἐπὶ πταισμάτων· εἶναι δ' ἄληθώς ἀνεξήγητος ἡ ἐπιείκεια τοῦ Νόμου πρὸς τοὺς πλημμελοῦντας καὶ ἡ ἀυστηρότης πρὸς τοὺς πταίοντας, διὰ τοῦτο νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ πταισματι νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίου.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΙ ΧΡΗΣΟΥΣΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΕΙΣΙΝ ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ.

Ἄρθρον 124

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δέον νὰ προστεθῇ, ὅτι ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τέλους τὰ ἔγγραφα, ἅτινα δυνάμει τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου συνθηκῶν, οἱ ὑπῆκοοι Ἑλληνες ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσωσιν ἐνώπιον ξένων ἀρχῶν καὶ ἰδίως τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων, πρὸς δέ, αἱ ἀποφάσεις καὶ παν ἄλλο δικόγραφον.

Ἄρθρον 225

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναγκάζει τοὺς ταμίας νὰ ἐξετάζωσι τὸ περιεχόμενον ἐκάστου προσαγομένου δικαστικοῦ ἐγγράφου, ν' ἀναζητῶσι τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, τὴν φύσιν, τὴν δικαιοδοσίαν εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἐν γένει νὰ πράττωσιν ἔργα δικαστοῦ ἢ δικηγόρου, ὅπως ἐπιβάλλωσι τὸ οἰκεῖον τέλος. Ἐννοεῖται πώσης ἡ τοιαύτη ἐξέτασις εἶναι βραδύτητος παρὰίτιος καὶ εἰς ὁποίας δύναται νὰ καταλήξῃ πλάνας, ἐπὶ βλάβῃ καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν· δι' ὃ προτιμότερον εἶναι τὰ δικόγραφα νὰ γράφονται εὐθὺς ἐξ' ἀρχῆς ἐπὶ ἐνσήμου, πωλουμένου κατὰ φύλλα ἐν τοῖς Προξενείοις, τοῦ κινητοῦ ἐπισήμου χρησιμεύοντος διὰ τὰ συμβόλαια καὶ τὰ ἀποδεικτικά τῶν συμβάσεων ἔγγραφα, καὶ τοῦτο δὲ νὰ ἐπιτίθεται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ νὰ διαγράφηται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν προσάγεται τὸ ἔγγραφο, ἥτις, κατὰ τὴν προσαγωγὴν, δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἐπετέθη τὸ οἰκεῖον ἐπίσημον, καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐνεργήσῃ κατὰ τὸν Νόμον.

Πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, ὑποβάλλομεν καὶ τὴν ἐξῆς πρότασιν· νὰ φορολογῶνται τὰ τῆς συστάσεως καὶ διαλύσεως πάσης ἐμπορικῆς ἐταιρίας ἔγγραφα, ὡς ἐμπορικά· τοῦτο θὰ εὐκολύνῃ πολὺ τοὺς Ἑλλήνας ἐμπορευομένους, καὶ θ' ἀποτρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ καταφεύγωσι εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων, διὰ τὸ πολυδάπανον τῆς Ἑλληνικῆς Προξ. Διατιμήσεως, ἥτις χαρακτηρίζει τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα ὡς ἀστυκά. (ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπορρύθμους).

ΠΕΡΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ

Ἄρθρον 201

Λόγῳ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἣν ἐκπληροῦσι οἱ Προξ. Πράκτορες καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐξαρτωμένων μεγάλων συμφερόντων, θὰ ἦτο συνετὸν νὰ ἐκλέγωνται ὡς Προξ. Πράκτορες, πρόσωπα τυχόντα παιδείσεως καὶ μὴ ἀμοιροῦντα νομικῶν γνώσεων.

Τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ προτάσεις ταύτας ὅσον τὸ δυνατόν συνοπτικῶς ὑποβάλλοντες πεποίθαμεν, ὅτι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ οἱ Ἀντιπροσωπεῖα τοῦ ἔθνους, κη-δόμεναι τῆς προαγωγῆς καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ Ἑλλήνων, περὶ πολλοῦ δὲ ποιούμεναι τὴν ἔθνικὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν θὰ παρίδωσιν αὐτάς.

Ἐρ Ἀλεξάνδρεια, τῇ 16 Ἰανουαρίου 1891.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Ο. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
Δ. ΤΣΟΥΜΑΚΟΣ
Γ. ΠΟΓΓΗΣ
Μ. ΒΕΝΕΤΟΚΛΗΣ
Δ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1893

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΥΠΟ

Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΙΒ'. ΤΕΥΧΟΣ Ε'.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΞ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

3-ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ, ΟΙΚΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ-3

1893

	Σελ.
Ἀγωγή διεκδικητική.—Παράγωγος κτήσης κυριότητος. — Περιεχόμενον ἀγωγῆς.....	242
Ἀγωγή περί διανομῆς κλήρου.—Συνοπτική δίκη.—Ζήτημα παρεμπίπτον περί κυριότητος.—Κρίσις δικαστηρίου τῆς οὐσίας περί μὴ ἐκπροθέσμου.—Ἀπορρίψις δικαστηρίου τῆς οὐσίας ἰσχυρισμοῦ ὡς ἀπαράδεκτου καὶ ἀβασίμου.—Λόγος ἀναιρέσεως περί ἀπαράδεκτου μόνον.	248
Ἀξιωματικοῦ μετάθεσις.—Ἐξοδα μεταθέσεως οἰκογενείας του.....	244
Ἀποστρατεία παράνομος.—Νόμος ΑΠΔ'. Ἐπανόρθωσις πρὸ τοῦ Νόμου ΑΦΠΣ'.—Ἀπαίτησις μισθοδοσίας. — Ἀποτελέσματα ΑΦΠΣ'. Νόμου.....	246
Διανομὴ ἐθνικῶν γαιῶν.—Ἐκτασις δικαιοδοσίας ἐπιτροπῆς.—Ἀπόδειξις.— Πότε διατάσσεται.....	241
Κληρονόμοι. — Κληρονόμοι ἐνῆλικες καὶ ἀνήλικες. — Μερὶς ἀνήκουσα ἀνηλίκῳ.—Παράδοσις μερίδος ἀνηλίκου εἰς ἐνῆλικας ἐπὶ ἐγγυήσει.....	250
Λογιστικὸς Νόμος.—Συμπλήρωσις παραγραφῆς.—Ἀναγνώρισις χρέους μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς.—Παραγραφή.....	245
Παροχὴ ἐκ τῆς ὠφελείας ἰδίας περιουσίας.—Περιπτώσεις καθ' ἃς δύνανται ἀπαιτῆσαι ταύτην.....	249
Σύνταξις πολιτικῶν ὑπαλλήλων. — Ἀπόδειξις στοιχείων ἐφ' ὧν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα στηρίζεται.—Ὁρκος.....	246
Σύγκρουσις.—Ὀλικὴ τοῦ πλοίου καταστροφή. — Σύγκρουσις ἐν ἀνοικτῷ πελάγει.—Διμὴν προορισμοῦ. — Διάμεσοι λιμένες.—Μὴ ἐφαρμογὴ ἄρθρ. 435 καὶ 436 Ἐμπ. Νόμου.—Σύγκρουσις πλοίου μετ' ἀτμοπλοίου.—Τεκμήριον πταισματος. — Ἀνταπόδειξις.—Ναῦλοι μέλλοντες.....	246
Ὑποθήκη.—Παραχώρησις ὑποθήκης ἐν ὀνόματι ἄλλου.—Ἐλλειψις εἰδικῆς ἐντολῆς.—Ἐγκρίσις.—Ἐλλειψις συμπράξεως τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη.—Μετάθεσις δεσποτείας ἀπὸ τοῦ δεσπόζοντος εἰς τὸν δανειζόμενον.—Προϋπόθεσις παραδόσεως δανεισθέντων. — Δίκη περί τὴν ἐκτέλεσιν. — Ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις.....	239

Νομολογία Ἐφετερίου Ἀθηνῶν

Σύγκρουσις.—Ὀλικὴ τοῦ πλοίου καταστροφή.—Σύγκρουσις ἐν ἀνοικτῷ πελάγει.—Διμὴν προορισμοῦ.—Διάμεσοι λιμένες.—Μὴ ἐφαρμογὴ ἄρθρ. 435 καὶ 436 Ἐμπ. Νόμου.—Σύγκρουσις πλοίου μετ' ἀτμοπλοίου.—Τεκμήριον πταισματος.—Ἀνταπόδειξις.—Ναῦλοι μέλλοντες.....	253
--	-----

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΤΟΥ 1892.

Ὑποθήκη.—Παραχώρησις ὑποθήκης ἐν ὀνόματι ἄλλου.—Ἐλλειψις εἰδικῆς ἐντολῆς.—Ἐγκρίσις.—Ἐλλειψις συμπράξεως τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη.—Μετάθεσις δεσποτείας ἀπὸ τοῦ δεσπόζοντος εἰς τὸν δανειζόμενον.—Προϋπόθεσις παραδόσεως δανεισθέντων. — Δίκη περί τὴν ἐκτέλεσιν. — Ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις.

Ναὶ μὲν ἡ παραχώρησις ὑποθήκης ἐν ὀνόματι ἄλλου, ἄνευ εἰδικῆς αὐτοῦ ἐντολῆς, ἐστὶν ἄκυρος, ἀλλ' ἡ ἀκυρότης αὕτη ἐκλείπει διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ εἰς ὑποθήκην δοθέντος πράγματος ἐγκρίσεως τῆς πράξεως, ἀναδρομικῶς ἐνεργούσης.

Ἡ ἐγκρίσις δὲν χρήζει τῆς συμπράξεως τοῦ ὑπὲρ οὗ αὕτη.

Τὸ δάνειον ὡς σκοποῦν τὴν μετάθεσιν τῆς δεσποτείας ἀπὸ τοῦ δεσπόζοντος εἰς τὸν δανειζόμενον ὑποτίθῃσι τὴν εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτο παρὰδοσιν τῶν δανεισθέντων πραγμάτων, δι' ἧς μετατίθεται ἡ δεσποτεία αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος πληροῦται καὶ διὰ τῆς μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, παραδόσεως τῶν δανεισθέντων.

Ἡ διάταξις τῆς Πολ. Δικονομίας, καθ' ἣν εἰς δίκας περί τὴν ἐκτέλεσιν συγχωροῦνται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις κτλ., ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ταῖς μεταξὺ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς δίκαις.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 131 ἀπορρίπτουσα αἴτησιν περί ἀναιρέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 718 (1891) ἀποφάσεως τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν, εἰσηγουμένου τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Ἀ. Χωματιανοῦ.

Δίκαιερ. χήρα Μπεράκη κλ. κατὰ Ἐθρ. Τραπεζῆς.

Ἐπειδὴ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρ. 59 τοῦ περί ὑποθηκῶν Νόμου, ἡ παραχώρησις ὑποθήκης ἐπ' ὀνόματι ἄλλου, ἄνευ εἰδικῆς αὐτοῦ ἐντολῆς, ἐστὶν ἄκυρος· ἀλλ' ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ νόμου 16 § 1 Π. (20. 1) Βασιλ. 16 (25. 2) φέροντος ἀεὶν ἄλλου τὸ πρᾶγμα

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

τῶν ἄρθρων 21 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ 131 τοῦ ΧΝΣΤ' Νόμου τῆς
22 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1877 περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν
προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἀρχή, ἥν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον 131 τοῦ προξενικοῦ Νόμου, καθ' ἣν τὰ κατὰ τὴν Ὁθωμανικὴν Ἐπικράτειαν ἐλληνικὰ προξενικὰ δικαστήρια εἶνε ἀναρμόδια τὰ δικάζουσι διαφορὰς περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων, ἐφαρμόζεται μόνον, ὅταν πρόκηται περὶ κυρίας ὡς πρὸς τοιαῦτα ἀγωγῆς καὶ οὐδαμῶς προκειμένης ἐριδος περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων παρεμπιπτόντως ἀναφυομένης.

Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 188 (1892) τοῦ Ἀρείου Πάγου, δικάζοντος ἐν Ὀλομελείᾳ, ἐκδοθεῖσα εἰσηγουμένου τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Π. Μενελάου.

Καλλιόπη χήρα Θ. Γιαννισοπούλου κατὰ Μάρκου Γιαννισοπούλου κλπ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 131 τοῦ Προξενικοῦ Νόμου, τὰ κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος Ἑλληνικὰ Προξενικὰ Δικαστήρια εἰσὶν ἀρμόδια ν' ἀποφασίζουσι περὶ πάσης διαφορᾶς ἐξαιρέσει τῶν περὶ διαζεύξεως περὶ ἧς δὲν πρόκειται ἤδη καὶ τῶν περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων ἄλλ' ἢ τοιαύτη ἐξαιρέσις ἀφορᾷ τὴν ἔγερσιν κυρίας περὶ ἀκινήτων δίκης καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν, ὅταν ἐπὶ προσωπικῶν ἀγωγῶν ἀναφυῇ παρεμπιπτόντως περὶ κυριότητος ἀκινήτων ἔρις. Ὅθεν τοῦναντίον ἀποφηνάμενον τὸ δικάσαν Ἐφετεῖον Πατρῶν ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὴν προμνημονευθεῖσαν τοῦ ἄρθ. 131 τοῦ Προξενικοῦ Νόμου διάταξιν καὶ ἐπομένως κατὰ τὸ ἄρθ. 807 § 5 τῆς Πολ. Δικονομίας ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ κατέστησε.

Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζον ἐν Ὀλομελείᾳ, ἀνῆρεσε διὰ τῆς ὡς ἄνω σημειωθείσης ἀποφάσεώς του τὴν ὑπ' ἀριθ. 756 τοῦ ἔτους 1891 ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν, καθόσον τοῦτο

ἐθεώρησεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς παρεμπιπτόντως ἀναφύεσης μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐριδος περὶ κυριότητος ἀκινήτων καὶ ἔνεκα τούτου ἀνέβαλε ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης μέχρις οὗ λυθῇ ἡ διαληφθεῖσα ἔρις ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὁθωμανικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πρωτοφανοῦς τέως παρ' ἡμῶν ζητήματος ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς κ. Κ. Μανιάκης μακρὰν ἀνέπτυξε κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐπιστημονικὴν θεωρίαν, ἣν καὶ ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπεδέχθη ὡς ὀρθήν, ἔχουσιν ὡς ἔπεται :

« Ἡ προσβαλλομένη τοῦ Ἐφετείου Πατρῶν ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ ΧΝΣ' τῆς 22ας Δεκεμβρίου τοῦ 1877 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν Νόμου, καθ' ὃ οἱ πρόξενοι ἀποφασίζουσι μετὰ δύο παρέδρων δικαστῶν περὶ πάσης διαφορᾶς, ἐξαιρέσει τῆς περὶ διαζεύξεως καὶ τῶν περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων ἢ διάταξις δὲ αὕτη ἀνεγράφη ἀπαράλλάκτως καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 131φ τοῦ Νόμου ΑΣΟΕ' τῆς 8ης Μαΐου 1891 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Προξενικῶν ἀρχῶν Νόμων.

Μόνον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 ὅτε (συνεπεία τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου ἰδίου ἔτους (7 Σεφὲρ τοῦ ἔτους 1284) νόμου τῆς Ὑψηλῆς Πύλης) ἐπετράπη τοῖς ἀλλοδαποῖς ἐν Τουρκίᾳ ἢ κτήσις ἀκινήτων, ἡδύνατο νὰ ἐγερθῇ τὸ ζήτημα, ἐὰν ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ ἐπικρατεῖᾳ προξενικῶν δικαστηρίων ἡδύνατο νὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐκδίκασιν διαφοραὶ περὶ ἀκινήτων ἐμπραγμάτων δικαίων. Τοιοῦτο δὲ ζήτημα θὰ ἐλύετο ἀποφατικῶς κατὰ τε τὰς ἀρχὰς τῆς δωσιδικίας τῆς τοποθεσίας τοῦ πράγματος (forum rei sitae) καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐδεμία πολιτεία δύναται ν' ἀνεχθῇ δικαιοδοσίαν ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῆς (Πρὸλ. Foelix I N° 360. Bar, International Privat und Straf Recht § 118 Anm. 14).

Ὑπὸ τοιαύτας βάσεις συνήφθη σύμβασις τῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Γαλλίας μὲν κατὰ τὴν 9ην Ἰουνίου 1868 μετὰ τοῦ Βελγίου δὲ κατὰ τὴν 14ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους (ὅρα Recueil des Traites de la France X. 76 et 173) δι' ὧν ἐξαιροῦνται αἱ περὶ ἐμπραγμάτων ἀκινήτων δικαίων διαφοραὶ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας. (Πρὸλ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐπεκράτει ἄκρα ἀνωμαλία. Ὅταν κατὰ τὸ 1883 ὁ παραίτιος τῆς ἀνωμαλίας ταύτης γραμματεὺς ἐπαύθη, εὐρέθησαν περὶ τὰς 300 ἀποφάσεις τῶν ἐτῶν 1875—1883 ἐν σχεδίῳ. Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1883 διορισθεὶς Γραμματεὺς τοῦ Ἐφετείου κ. Οἰκονομίδης ἐφρόντισε, καὶ αἱ πλεῖσται τῶν ἀποφάσεων ἐγράφησαν ἐπὶ χαρτοσήμου, ἀλλ' ἂν καὶ ἐγένοντο πολλοὶ ἔκτοτε ἐνέργειαι ὅπως ὑπογραφῶσιν, δὲν ὑπεγράφησαν καὶ μένουσιν εἰσέτι ἐφέται ἢ καὶ ἀνυπόγραφοι, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἐκδόντες αὐτὰς δὲν διατελοῦσι πλέον ἀπεβίωσαν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα κατὰ πόσον οἱ λόγοι τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπογραφῆς εἰσὶν ἀκριβεῖς, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιζητούμεν εἶναι νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις εἰς τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, ἔστω καὶ διὰ νόμου, διότι διὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων πολλὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων μένουσι μετέωρα, ὅπερ ἀτοπώτατον. Γνωρίζομεν λ. χ. ἀπόφασιν ἐπιβάλλουσαν ὄρκον εἰς διάδικον, οὗ δοθέντος ἀπορρίπτεται ἡ ἔφεσις τοῦ ἀντιδίκου τοῦ καὶ ἐν τούτοις ἔνεκα τῆς ἀνωμαλίας ταύτης ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀντίγραφον καὶ δώσῃ τὸν ὄρκον. Γνωρίζομεν ἑτέραν δι' ἧς ἐπιβάλλονται ἀποδείξεις αἵτινες ἀδύνατον νὰ διεξαχθῶσι, διότι δὲν δίδεται ἀντίγραφον ἀποφάσεως. Τὸ πρᾶγμα θεωροῦμεν σπουδαῖον καὶ ἄξιον νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΣ

Ἀπεβίωσε πρὸ ἡμερῶν ὁ Κωνσταντῖνος Πετσάλης, εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ διαπρεπεστέρων δικηγόρων.

Ὁ Κωνσταντῖνος Πετσάλης, γέννημα τῆς πολυπαθοῦς Πάργας, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ ἐσπερίᾳ, ἅμα δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν νομικῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεκατεστάθη ἐν Ναυπλίῳ ἐπιδιοθεὶς εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος. Ἐν τῇ ἐξάσκησιν τοῦ δυσχεροῦς τούτου ἐπαγγέλματος διεκρίθη μεγάλως διὰ τε τὴν εὐρύτητα τῶν γνώσεών του καὶ τὸ σθένος αὐτοῦ. Ἐχορημάτισε δὲ ἐπὶ τινα ἔτη καὶ ἐφέτης καὶ ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ μεγάλως διεκρίθη. Ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθέρμων ὑποστηρικτῶν τῆς Ναυπλιακῆς ἐπαναστάσεως, μετὰ δὲ τὴν ἐκθρόνησιν τοῦ Ὁθωνος ἀπεκατεστάθη εἰς Ἀθήνας, διατελέσας καὶ πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει, καὶ ὡς τοιοῦτος διεκρίθη.

ΠΙΝΑΞ Β'

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΕΥΧΕΙ

Νομολογία τῶν Γαλλικῶν Δικαστηρίων

Σελ.

Ἀποδείξεις. — Ἐγγραφον συνταχθὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. — Βεβαία χρονολογία. — Κανὼν locus regit actum. Δικαῖωμα ἐλέγχου παρὰ τοῦ ἀκυρωτικοῦ	260
Ἀρμοδιότης ἐμπορική. — Ὑπογραφή γραμματίων παρ' ἐμπόρου καὶ παρὰ μὴ ἐμπόρου	262
Διαζύγιον ἢ χωρισμὸς ἀπὸ κοίτης. — Γυνὴ γαλλικῆς καταγωγῆς, γενομένη δὲ ἀλλοδαπὴ ὡς ἐκ τοῦ γάμου της. — Αἵτησις γενομένη παρ' αὐτῆς. — Ἀδυναμία συζύγου νὰ βεβαιώσῃ κατοικίαν τινὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. — Ἀρμοδιότης τῶν Γαλλικῶν δικαστηρίων	263

Νομολογία τῶν Γερμανικῶν Δικαστηρίων

Εὐθύνεται ὁ ἐγγυητὴς ταμιακοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὰς ὑπεξαίρέσεις αὐτοῦ αἵτινες ἠδύναντο νὰ προληφθῶσιν διὰ κανονικῆς ἐξελέγχσεως ἐκ μέρους τοῦ κυρίου τοῦ ταμείου	264
---	-----

Διάφορα.

Ἑρμηνεία τῶν ἄρθρων 21 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ 131 τοῦ ΧΝΣΤ' Νόμου τῆς 22 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1877 περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ὑπὸ κ. Κ. Ν. Μανιάκη	266
Περὶ τοῦ τόκου τῆς ἀποδοτέας προικὸς κατὰ τὸν Ἴονιον Ἀστικὸν Κώδικα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Δ. Γκίνη	279
Τιμὴ πρὸς τοὺς νομοδιδασκάλους ὑπὸ Νπδ.	281
Ὁρκος τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Π. Στεφάνου	283
Βιβλιογραφία	284
Ἀποφ. Ἐφετείου Ἀθηνῶν	286
Νεκρολογία	286

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Υπὸ Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ ΚΑΙ Σ. Δ. ΓΚΙΝΗ

ἀπὸ τοῦ ἔτους 1835 μέχρι τοῦ 1890.

Ὁ πρῶτος τόμος περιέχων τὴν Νομολογίαν ἐπὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων εὐρίσκεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλ. Νομολογίας.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΚΟΦΙΝΑ

Ἐπερατώθη ἡ ἔκδοσις τῆς εὐσυνόπου καὶ πρακτικῆς Ἑρμηνείας τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Ν. Κοφινᾶ ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου. Τὸ ὅλον ἔργον ἀπετέλεσαν δέκα ἐπτὰ τυπογραφικὰ φύλλα, συμπεριελήφθησαν δὲ ἐν αὐτῷ πάντες οἱ τελευταῖοι ἐπὶ τῆς δικονομίας νόμοι καὶ αἱ κυριώτεραι νεωτεριστικαὶ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτελέσεως ἐν ὑποσημειώσεσιν. Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου τούτου, καθ' ὅσον μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε παντελὴς ἔλλειψις πλήρους μὲν, ἀλλὰ εὐσυνόπτου καὶ πῶς πρακτικοῦ δικονομικοῦ ἔργου, οἷον τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ βεβαίως χρησιμώτατον ἐστὶ οὐ μόνον τοῖς σπουδασταῖς τοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα δικαστικὸν λειτουργόν, ἢ δικηγόρον, καὶ μάλιστα εἰς εἰρηνοδίκας, γραμματεῖς καὶ ἄλλους.

ΚΩΔΗΣ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

περιλαμβάνων τὸν τε νόμον περὶ χαρτοσήμου ΔΧΚΕ' οἷος νῦν ἰσχύει μετὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐπελθούσας τροποποιήσεις καὶ μεταβολάς, καὶ τὰς δι' αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ διατηρηθέντας σχετικούς νόμους, πλὴν τῶν ἀφορώντων τὰ προξενικὰ τέλη.

ἐπιμελεία ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ δικηγόρου

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ
Τρίμηνος 9	Χρυσά εράγκα 25
Τετράμηνος 16	Χρυσά εράγκα 45
Ετήσιος 30	
ΑΙ ΣΥΝΑΡΜΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ	
ΤΗΝ 4 καὶ 15 ἐκάστον μῆνα, καὶ εἶναι ΠΡΟΪΔΗΡΩΤΕΑΙ	
Αἱ ἐπιστάται ἀπευθύνονται ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑἰΔΕΥΣΙΝ ΤΟΥ "Α'ΣΤΕΩΣ",	
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10	

ΤΟ ΑΞΕΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΜ. ΑΝΝΙΝΟΣ. ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ	
Ἐν τῇ Α' σελίδι ὁ στίχος λεπτά 25	
Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος λεπτά 50	
Διὰ διαρκείας ἡμετέρας, διατηρήσας, ὡς καὶ διὰ καταχωρίσεις Α' καὶ Β' σελίδος	
ΔΙΑΙΤΗΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ	
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ	
ΓΡΑΦΕΙΑ	
4 ΑΡΙΘ. ΟΔΟΣ ΣΙΝΑ, ΑΡΙΘ. 4	

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐπειδὴ ἐντός τοῦ ἐπιόντος μηνὸς θέλει ἐπελθεῖ ἐξάπαντος ἡ τε ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως ἐκ τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ καὶ ἡ σύγκλησις τῆς Βουλῆς, —διότι περὶ διαλύσεως οὐδὲν ἀνέμενται, δι' οὗς λόγους ἐπανειλημμένως ἀνεπτύξαμεν—ἐπικρατοῦν νομιζόμεν νὰ ἀσφαλίσωμεν ἐν ὁλίγοις περὶ τοῦ πρόπου, καθ' ὃν θέλει ἐργασθῇ ἡ Βουλὴ, κατὰ τὰς παρούσας δεινὰς περιστάσεις συνερχόμενη.

Καὶ ἐν πρώτοις, εἶνε πανερὸν, οἷον ὁ πρόπος, καθ' ὃν ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐξαρτάται κατὰ πολὺ ἐκ τῆς μελλούσης καὶ κληροῦν τὴν ἐναρξίν τῆς κυβερνήσεως. Ἄλλως θέλουσιν ἐκτυλιχθῇ τὰ πράγματα, ἂν ἔως τότε παραμείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡ παρούσα κυβερνήσις, ἢ καὶ σχηματισθῇ ἄλλη κομματικὰ ἐπίσης ἔχουσα ἀξιώσεις, καὶ ἄλλως θέλουσιν ἐκτυλιχθῇ, ἂν ὑποβρεθῇ ὑπὲρ τῆς καταρτίσεως καὶ κληροῦν τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας βουλευτικῆς Συνόδου. Διότι, ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ἡ Βουλὴ θέλει ἀναγκασθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐλθῇ εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν κυβερνήσιν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ καμμία συζήτησις, ἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἡ κυβερνητικὴ μεταβολὴ καὶ ὁ καταρτισμὸς ὑποβρεθῇ ἀνεπρόσδοκός ἐκ τῆς πλειονοψηφίας καὶ εἰναι δυνατόν νὰ γείνη, ἀποὺ πρῶτον διεσπασθῇ ἐν τῇ Βουλῇ εὐρεία συζήτησις περὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως, καὶ κατὰδεχθῇ ἐξ αὐτῆς ποῖον οικονομικὸν πρόγραμμα προτιθεῖται ν' ἀσφαλισθῇ καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, οἷον ἡ δευτέρα περίπτωσις παρουσιάζει πολὺ περισσότερα πλεονεκτήματα ἐκ τῆς πρώτης, διότι, ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, ὁ ἐπευσεμμένος, καὶ πρὸ πάσης ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησεως, καταρτισμὸς κοινονομικῆς κυβερνήσεως, δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς πολιτείας. Καὶ βεβαίως, ἂν ἡ παρούσα κυβερνήσις παραμείνῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ κληροῦν τὴν ἐναρξίν τῆς Βουλῆς, θὰ εἴναι ἀδύνατον ν' ἀπορρίψῃ μὴ κυβερνητικὴν ἤττωσαν ἐν τῇ ζητήματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ συνεπῶς, ἂν οὗτος καταρτισμὸς νέας κυβερνήσεως, ἀπορρῶσῃς ἐκ τῆς πλειονοψηφίας, ἐνῷ, καταρτισμὸς ὑποβρεθῇ ὑπὲρ τῆς καταρτίσεως, οὗτος ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, οὗτε ἄλλο τι ζήτημα θέλει θεωρηθῇ ὡς κλονίζον τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις, πρὸς ἐννοεῖν ὁλοῦς ἔχουσα χαρακτῆρα, θέλει εἶναι ἐντοίμη νὰ παρατινθῇ ἅμα ὡς σημαντὴ ἡ στιγμή τοῦ καταρτισμοῦ κυβερνήσεως κοινονομικῆς.

Ἄλλ' ἴσως ἐπισπεί τινες, οἷον καὶ ἡ παρούσα κυβερνήσις πιθανόν εἴναι νὰ θεωρήσῃ νὰ παρακαμψῇ τὸς σκοπεύσεις τοῦτο, μὴ θεωροῦσα ὅς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου. Δὲν λέγομεν, οἷον ἡ κυβερνήσις αὕτη δὲν ἔχει ἀρκετὸν ἐφόδιον ἀφιστομίας, ὥστε νὰ στέρηται νὰ παραμείνῃ ἐργαζομένη μετὰ Βουλῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ, οὐ μόνον πλειονοψηφίαν δὲν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἀσήμενον ἀποτελεῖ μειονότητα. Ὅτι τοιοῦτον διαθέσιμον δύναται νὰ ἐμφορῇται ἡ παρούσα κυβερνήσις, ἀποδείκνυται ἡ διαγωγή τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὅστις εὐρίσκει ἐν αὐτῇ ἱκανὸν θάρος, ἵνα ἐισέλθῃ ἐς πρῶτον οὐρανὸν εἰς Βουλὴν, τῆς ὁποίας δὲν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ

εἶναι μέλος, καὶ ἐντός τῆς ὁποίας θέλει κατέχει θέσιν ἥσσαν καὶ τοῦ ἐσχάτου τῶν βουλευτῶν. Ἄλλ' ὅσον δὴποτε καὶ ἂν ἔχη μίαν κυβερνητικὴν ἀφιστομίαν, ἡ θέσις αὐτῆς ἀπέναντι Βουλῆς ἐχθρὸς διακειμένης εἶναι τόσον ἀφόρητος, ὥστε δὲν δύναται ν' ἀντιβῇ εἰς αὐτήν. Διότι, ἐν πάσῃ στιγμῇ, καὶ μολὺς ἀνοίξῃ τὸ στόμα αὐτῆς διὰ νὰ εἴπῃ δύο λέξεις, κινδυνεύει νὰ δεχθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς κόλαρον εἰς τὴν παρείαν. Πείραν τοῦ τοιοῦτου ἔλαβε κατὰ τὸν Ἰούλιον τὸν παρελθόντος ἐτοῦς ὁ κ. Κωνσταντίνου, ὅστις, μολὺς ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα διὰ νὰ εἴπῃ δύο λέξεις, ἡγεῖται τῆλικαὺν ὕψος ἐναντίον τῶν, ὥστε καίτοι ἡνγκαθὸς ἐπανειλημμένως νὰ εἴπῃ τὴν φράσιν: «Ἐγὼ δὲν εἶπα τίποτε», (ὡς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ τὰ πρακτικά), δὲν ἠδυνήθη ἐν τούτοις ν' ἀπορρίψῃ τὸν ἀπίστημ τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπευσε, φρονίμως ποῖων, νὰ παραιτηθῇ. Ὅταν μίαν κυβερνήσιν ἀνεχθῇ προσβολὴν ἐκ μέρους τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, ὁρεῖται νὰ παρασκευασθῇ ἀμέσως νὰ δεχθῇ καὶ δευτέραν, καὶ τρίτην καὶ τετάρτην, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἐρ' ὅσον δὲν παραιτεῖται. Οὐδὲν ἄλλο ὅμως τόσον πολὺ τὴν χεῖρα εἰς τὸ κολαφίζειν, ὅσον ἡ ἀνοχὴ τοῦ κολαφισμένου. Διὰ τοῦτο λοιπὸν, ἡ προπῇ ἡν θέλουσι λάβει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, ἐξαρτάται ὁλοκληρῶς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἥθελε κληροῦν τὴν ἐναρξίν αὐτῶν. Μενούσης τῆς παρούσης κυβερνήσεως, βεβαίως θέλομεν ἔχει κυβερνητικὴν μεταβολὴν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου σχηματιζομένην δὲ ὑποβρεθῇ ὑπὲρ τῆς, ὅλομεν ἔχει πρότερον εὐρεῖαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐναρξίν τῆς κοινονομικῆς καταστάσεως καὶ μετὰ τοῦτο κυβερνητικὴν μεταβολὴν.

Ἄλλὰ, εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως ἐπιληφθῇ τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα καὶ σχηματισθῇ κοινονομικὴ κυβερνήσις, ἐν τῇ πρῶτῃ ζήτηματι, τὰ ὅποια θέλουσιν ἀσφαλίσθαι τὴν Βουλὴν, θέλει εἶναι καὶ ἡ ἐρευνα τῶν αἰτίων τῶν παρακαλῶσιν τὴν σημερινὴν ἀπέλπειαν κατὰστασιν, καὶ ἡ λήψις τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ἵνα μὴ εἴναι οὗτον ἐν τῇ μελλόντι τὰ αὐτοῦτα νὰ ἐπαναληφθῶσι. Διότι, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, οἷον ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἀντικονομικῆς καὶ ἡ παραλείψῃ τῆς ἀμέσως κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον συγλήσεως τῆς Βουλῆς, ἡ τοῦτο μὴ γινόμενον, ἡ μὴ ἀμέσως διάλυσις αὐτῆς, μάς ἐφερον εἰς τὴν παρούσαν δεινὴν κατάστασιν.

Ἐν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ἀντὶ νὰ σχηματισθῇ ἡ παρούσα ἀντικονομικὴ κυβερνήσις, συνεκαλεσθῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ, τὸ κοινονομικὸν ζήτημα τῆς χώρας θὰ ἦτο ἥδη λελυμένον, καὶ θὰ εἴσπραχθαι σήμερον εἰς κανονικὴν κατάσταση. Ἄλλὰ καὶ ἐν διελθούτῃ τῇ Βουλῇ, αἱ ἐκλογαὶ θὰ εἴχον ἤδη διενεργηθῇ κατὰ Ἰούλιον, ἡ δὲ νέα Βουλὴ θὰ εἴχε ἀρκετὸν ἐφόδιον ἀφιστομίας, ὥστε νὰ εἴσπραχθαι τὴν ἐναρξίν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τῆς διευθετήσεως τῶν κοινονομικῶν πραγμάτων. Δὲν ἐγένετο ὅμως οὕτω τὸ ἐν οὗτε τὸ ἑξῆς, τὸν αὐτὸν δὲ, δι' ἄπλοιο Διατάγματα καὶ ὅλους ἀδυνατήσαντες, ἐγένετο κανονισμὸς τῶν κοινονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἰσοδυναμῶν πρὸς ὁλοκλήρως. Τῆς τοιαύτης δὲ ἀπὸ τοῦ κοινονομικοῦ πολιτεύματος παρεκτροπῆς τοῦς μικροῦς

καρπούς γεύεται τὸ ἔθνος ἥδη.

Τινὲς ἱσχυρίσθησαν, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ν. Ἡμέρας τῆς Τεργέστης, οἷον ὁ κ. Τρικούνης, ὡς ἐπιδοκίμασας τὰ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη γενόμενα, δὲν εἴχε λόγον νὰ κατακρίνῃ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον. Οἱ ἱσχυρισμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβεῖς, διότι, ὅσοι παρῆλθον ἐκ τοῦ συνέργου τὰ γενόμενα κατὰ τὸν περυσινὸν Φεβρουάριον, θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως, οἷον τὴν δολοφονίαν τότε εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Στέμματος διεσπῶν, δὲν τὴν εἴχε θεωρηθῇ ὁ κ. Τρικούνης ὡς τὴν καταληλποτέραν καὶ μᾶλλον ἐμπρόσπουσαν λύσιν. Ἄλλὰ τότε, τὸ ἐκτροπὸν τῶν γενομένων ἐκλύψεν ἡ ἀμέσως ἐπὶ τοῦτο ἀπορρίψῃς κατὰ τὴν περιστάσιν ἐκείνην. Ἄλλὰ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον τὰ πράγματα δὲν ἔλαβον τὴν αὐτὴν τροπὴν. Οὕτε συνεκλήθη, οὕτε διεκλύθη ἡ Βουλὴ οὕτε ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, οὕτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀρῶνται ἐλευθερίαν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου. Κυβερνήσις ἀντικονομικῆς, παρὰ τὴν θέλῃν τῆς χώρας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἐμεινε κυβερνώσα ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ προέβη εἰς ἀδυνατήσαντες ἀνακατασκευὰς τοῦ δημοσίου χρέους, βεβαίως τὴν χώραν εἰς συμφοράς. Τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν κατέκρινε καὶ κατακρίνει ὁ κ. Τρικούνης, καὶ δὲ ἀμφιβάλλομεν, οἷον ἡ συνερχόμενη μετὰ τῆς ἐξουσίας Βουλὴ θέλει συζητήσει εὐρίως περὶ τῶν συμβάντων, καὶ θέλει λάβει τὰ δέοντα μέτρα, ἵνα τοιαῦτα ἐλαττωθῶσι μὴ εἴναι δυνατόν νὰ συμβαίνωσι ἐν τῇ μελλόντι.

Ἄλλὰ δυστυχῶς, φαίνεται οἷον ἡ Βουλὴ μέλλει νὰ συνελθῇ ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς θὰ εἴναι ἀργὰ πλεόν, ὅπως προλάβῃ τὴν ἐκτακτικὴν ἀντικονομικὴν κρίσιν, ἡ δὲ ἐνέργειά τῆς, κατ' ἀνάγκην, θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ μειώσῃ τὰς ἐκ τῆς κρίσεως προκύψουσας ζητίας καὶ νὰ παρακαλῶσιν τὴν σημερινὴν ἐξ ἀδυνατήσεως κατὰστασιν, καὶ ἡ λήψις τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ἵνα μὴ εἴναι οὗτον ἐν τῇ μελλόντι τὰ αὐτοῦτα νὰ ἐπαναληφθῶσι. Διότι, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, οἷον ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἀντικονομικῆς καὶ ἡ παραλείψῃ τῆς ἀμέσως κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον συγλήσεως τῆς Βουλῆς, ἡ τοῦτο μὴ γινόμενον, ἡ μὴ ἀμέσως διάλυσις αὐτῆς, μάς ἐφερον εἰς τὴν παρούσαν δεινὴν κατάστασιν.

Ἐν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ἀντὶ νὰ σχηματισθῇ ἡ παρούσα ἀντικονομικὴ κυβερνήσις, συνεκαλεσθῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ, τὸ κοινονομικὸν ζήτημα τῆς χώρας θὰ ἦτο ἥδη λελυμένον, καὶ θὰ εἴσπραχθαι σήμερον εἰς κανονικὴν κατάσταση. Ἄλλὰ καὶ ἐν διελθούτῃ τῇ Βουλῇ, αἱ ἐκλογαὶ θὰ εἴχον ἤδη διενεργηθῇ κατὰ Ἰούλιον, ἡ δὲ νέα Βουλὴ θὰ εἴχε ἀρκετὸν ἐφόδιον ἀφιστομίας, ὥστε νὰ εἴσπραχθαι τὴν ἐναρξίν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τῆς διευθετήσεως τῶν κοινονομικῶν πραγμάτων. Δὲν ἐγένετο ὅμως οὕτω τὸ ἐν οὗτε τὸ ἑξῆς, τὸν αὐτὸν δὲ, δι' ἄπλοιο Διατάγματα καὶ ὅλους ἀδυνατήσαντες, ἐγένετο κανονισμὸς τῶν κοινονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἰσοδυναμῶν πρὸς ὁλοκλήρως. Τῆς τοιαύτης δὲ ἀπὸ τοῦ κοινονομικοῦ πολιτεύματος παρεκτροπῆς τοῦς μικροῦς

καρπούς γεύεται τὸ ἔθνος ἥδη.

Τινὲς ἱσχυρίσθησαν, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ν. Ἡμέρας τῆς Τεργέστης, οἷον ὁ κ. Τρικούνης, ὡς ἐπιδοκίμασας τὰ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη γενόμενα, δὲν εἴχε λόγον νὰ κατακρίνῃ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον. Οἱ ἱσχυρισμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβεῖς, διότι, ὅσοι παρῆλθον ἐκ τοῦ συνέργου τὰ γενόμενα κατὰ τὸν περυσινὸν Φεβρουάριον, θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως, οἷον τὴν δολοφονίαν τότε εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Στέμματος διεσπῶν, δὲν τὴν εἴχε θεωρηθῇ ὁ κ. Τρικούνης ὡς τὴν καταληλποτέραν καὶ μᾶλλον ἐμπρόσπουσαν λύσιν. Ἄλλὰ τότε, τὸ ἐκτροπὸν τῶν γενομένων ἐκλύψεν ἡ ἀμέσως ἐπὶ τοῦτο ἀπορρίψῃς κατὰ τὴν περιστάσιν ἐκείνην. Ἄλλὰ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον τὰ πράγματα δὲν ἔλαβον τὴν αὐτὴν τροπὴν. Οὕτε συνεκλήθη, οὕτε διεκλύθη ἡ Βουλὴ οὕτε ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, οὕτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀρῶνται ἐλευθερίαν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου. Κυβερνήσις ἀντικονομικῆς, παρὰ τὴν θέλῃν τῆς χώρας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἐμεινε κυβερνώσα ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ προέβη εἰς ἀδυνατήσαντες ἀνακατασκευὰς τοῦ δημοσίου χρέους, βεβαίως τὴν χώραν εἰς συμφοράς. Τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν κατέκρινε καὶ κατακρίνει ὁ κ. Τρικούνης, καὶ δὲ ἀμφιβάλλομεν, οἷον ἡ συνερχόμενη μετὰ τῆς ἐξουσίας Βουλὴ θέλει συζητήσει εὐρίως περὶ τῶν συμβάντων, καὶ θέλει λάβει τὰ δέοντα μέτρα, ἵνα τοιαῦτα ἐλαττωθῶσι μὴ εἴναι δυνατόν νὰ συμβαίνωσι ἐν τῇ μελλόντι.

Ἄλλὰ δυστυχῶς, φαίνεται οἷον ἡ Βουλὴ μέλλει νὰ συνελθῇ ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς θὰ εἴναι ἀργὰ πλεόν, ὅπως προλάβῃ τὴν ἐκτακτικὴν ἀντικονομικὴν κρίσιν, ἡ δὲ ἐνέργειά τῆς, κατ' ἀνάγκην, θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ μειώσῃ τὰς ἐκ τῆς κρίσεως προκύψουσας ζητίας καὶ νὰ παρακαλῶσιν τὴν σημερινὴν ἐξ ἀδυνατήσεως κατὰστασιν, καὶ ἡ λήψις τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ἵνα μὴ εἴναι οὗτον ἐν τῇ μελλόντι τὰ αὐτοῦτα νὰ ἐπαναληφθῶσι. Διότι, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, οἷον ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἀντικονομικῆς καὶ ἡ παραλείψῃ τῆς ἀμέσως κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον συγλήσεως τῆς Βουλῆς, ἡ τοῦτο μὴ γινόμενον, ἡ μὴ ἀμέσως διάλυσις αὐτῆς, μάς ἐφερον εἰς τὴν παρούσαν δεινὴν κατάστασιν.

Ἐν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ἀντὶ νὰ σχηματισθῇ ἡ παρούσα ἀντικονομικὴ κυβερνήσις, συνεκαλεσθῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ, τὸ κοινονομικὸν ζήτημα τῆς χώρας θὰ ἦτο ἥδη λελυμένον, καὶ θὰ εἴσπραχθαι σήμερον εἰς κανονικὴν κατάσταση. Ἄλλὰ καὶ ἐν διελθούτῃ τῇ Βουλῇ, αἱ ἐκλογαὶ θὰ εἴχον ἤδη διενεργηθῇ κατὰ Ἰούλιον, ἡ δὲ νέα Βουλὴ θὰ εἴχε ἀρκετὸν ἐφόδιον ἀφιστομίας, ὥστε νὰ εἴσπραχθαι τὴν ἐναρξίν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τῆς διευθετήσεως τῶν κοινονομικῶν πραγμάτων. Δὲν ἐγένετο ὅμως οὕτω τὸ ἐν οὗτε τὸ ἑξῆς, τὸν αὐτὸν δὲ, δι' ἄπλοιο Διατάγματα καὶ ὅλους ἀδυνατήσαντες, ἐγένετο κανονισμὸς τῶν κοινονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἰσοδυναμῶν πρὸς ὁλοκλήρως. Τῆς τοιαύτης δὲ ἀπὸ τοῦ κοινονομικοῦ πολιτεύματος παρεκτροπῆς τοῦς μικροῦς

καρπούς γεύεται τὸ ἔθνος ἥδη.

Τινὲς ἱσχυρίσθησαν, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ν. Ἡμέρας τῆς Τεργέστης, οἷον ὁ κ. Τρικούνης, ὡς ἐπιδοκίμασας τὰ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη γενόμενα, δὲν εἴχε λόγον νὰ κατακρίνῃ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον. Οἱ ἱσχυρισμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβεῖς, διότι, ὅσοι παρῆλθον ἐκ τοῦ συνέργου τὰ γενόμενα κατὰ τὸν περυσινὸν Φεβρουάριον, θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως, οἷον τὴν δολοφονίαν τότε εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Στέμματος διεσπῶν, δὲν τὴν εἴχε θεωρηθῇ ὁ κ. Τρικούνης ὡς τὴν καταληλποτέραν καὶ μᾶλλον ἐμπρόσπουσαν λύσιν. Ἄλλὰ τότε, τὸ ἐκτροπὸν τῶν γενομένων ἐκλύψεν ἡ ἀμέσως ἐπὶ τοῦτο ἀπορρίψῃς κατὰ τὴν περιστάσιν ἐκείνην. Ἄλλὰ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον τὰ πράγματα δὲν ἔλαβον τὴν αὐτὴν τροπὴν. Οὕτε συνεκλήθη, οὕτε διεκλύθη ἡ Βουλὴ οὕτε ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, οὕτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀρῶνται ἐλευθερίαν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου. Κυβερνήσις ἀντικονομικῆς, παρὰ τὴν θέλῃν τῆς χώρας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἐμεινε κυβερνώσα ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ προέβη εἰς ἀδυνατήσαντες ἀνακατασκευὰς τοῦ δημοσίου χρέους, βεβαίως τὴν χώραν εἰς συμφοράς. Τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν κατέκρινε καὶ κατακρίνει ὁ κ. Τρικούνης, καὶ δὲ ἀμφιβάλλομεν, οἷον ἡ συνερχόμενη μετὰ τῆς ἐξουσίας Βουλὴ θέλει συζητήσει εὐρίως περὶ τῶν συμβάντων, καὶ θέλει λάβει τὰ δέοντα μέτρα, ἵνα τοιαῦτα ἐλαττωθῶσι μὴ εἴναι δυνατόν νὰ συμβαίνωσι ἐν τῇ μελλόντι.

Ἄλλὰ δυστυχῶς, φαίνεται οἷον ἡ Βουλὴ μέλλει νὰ συνελθῇ ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς θὰ εἴναι ἀργὰ πλεόν, ὅπως προλάβῃ τὴν ἐκτακτικὴν ἀντικονομικὴν κρίσιν, ἡ δὲ ἐνέργειά τῆς, κατ' ἀνάγκην, θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ μειώσῃ τὰς ἐκ τῆς κρίσεως προκύψουσας ζητίας καὶ νὰ παρακαλῶσιν τὴν σημερινὴν ἐξ ἀδυνατήσεως κατὰστασιν, καὶ ἡ λήψις τῶν ἀναγκαίων μέτρων, ἵνα μὴ εἴναι οὗτον ἐν τῇ μελλόντι τὰ αὐτοῦτα νὰ ἐπαναληφθῶσι. Διότι, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, οἷον ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως ἀντικονομικῆς καὶ ἡ παραλείψῃ τῆς ἀμέσως κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον συγλήσεως τῆς Βουλῆς, ἡ τοῦτο μὴ γινόμενον, ἡ μὴ ἀμέσως διάλυσις αὐτῆς, μάς ἐφερον εἰς τὴν παρούσαν δεινὴν κατάστασιν.

Ἐν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, ἀντὶ νὰ σχηματισθῇ ἡ παρούσα ἀντικονομικὴ κυβερνήσις, συνεκαλεσθῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ, τὸ κοινονομικὸν ζήτημα τῆς χώρας θὰ ἦτο ἥδη λελυμένον, καὶ θὰ εἴσπραχθαι σήμερον εἰς κανονικὴν κατάσταση. Ἄλλὰ καὶ ἐν διελθούτῃ τῇ Βουλῇ, αἱ ἐκλογαὶ θὰ εἴχον ἤδη διενεργηθῇ κατὰ Ἰούλιον, ἡ δὲ νέα Βουλὴ θὰ εἴχε ἀρκετὸν ἐφόδιον ἀφιστομίας, ὥστε νὰ εἴσπραχθαι τὴν ἐναρξίν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐπιληφθῇ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς τῆς διευθετήσεως τῶν κοινονομικῶν πραγμάτων. Δὲν ἐγένετο ὅμως οὕτω τὸ ἐν οὗτε τὸ ἑξῆς, τὸν αὐτὸν δὲ, δι' ἄπλοιο Διατάγματα καὶ ὅλους ἀδυνατήσαντες, ἐγένετο κανονισμὸς τῶν κοινονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἰσοδυναμῶν πρὸς ὁλοκλήρως. Τῆς τοιαύτης δὲ ἀπὸ τοῦ κοινονομικοῦ πολιτεύματος παρεκτροπῆς τοῦς μικροῦς

καρπούς γεύεται τὸ ἔθνος ἥδη.

Τινὲς ἱσχυρίσθησαν, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ν. Ἡμέρας τῆς Τεργέστης, οἷον ὁ κ. Τρικούνης, ὡς ἐπιδοκίμασας τὰ κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1892 κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη γενόμενα, δὲν εἴχε λόγον νὰ κατακρίνῃ τὰ συμβάντα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον. Οἱ ἱσχυρισμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβεῖς, διότι, ὅσοι παρῆλθον ἐκ τοῦ συνέργου τὰ γενόμενα κατὰ τὸν περυσινὸν Φεβρουάριον, θὰ ἐνθυμῶνται βεβαίως, οἷον τὴν δολοφονίαν τότε εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν κρίσιν ὑπὸ τοῦ Στέμματος διεσπῶν, δὲν τὴν εἴχε θεωρηθῇ ὁ κ. Τρικούνης ὡς τὴν καταληλποτέραν καὶ μᾶλλον ἐμπρόσπουσαν λύσιν. Ἄλλὰ τότε, τὸ ἐκτροπὸν τῶν γενομένων ἐκλύψεν ἡ ἀμέσως ἐπὶ τοῦτο ἀπορρίψῃς κατὰ τὴν περιστάσιν ἐκείνην. Ἄλλὰ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον τὰ πράγματα δὲν ἔλαβον τὴν αὐτὴν τροπὴν. Οὕτε συνεκλήθη, οὕτε διεκλύθη ἡ Βουλὴ οὕτε ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία, οὕτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀρῶνται ἐλευθερίαν νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου. Κυβερνήσις ἀντικονομικῆς, παρὰ τὴν θέλῃν τῆς χώρας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ἐμεινε κυβερνώσα ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ προέβη εἰς ἀδυνατήσαντες ἀνακατασκευὰς τοῦ δημοσίου χρέους, βεβαίως τὴν χώραν εἰς συμφοράς. Τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν κατέκρινε καὶ κατακρίνει ὁ κ. Τρικούνης, καὶ δὲ ἀμφιβάλλομεν, οἷον ἡ συνερχόμενη μετὰ τῆς ἐξουσίας Βουλὴ θέλει συζητήσει εὐρίως περὶ τῶν συμβάντων, καὶ θέλει λάβει τὰ δέοντα μέτρα, ἵνα τοιαῦτα ἐλαττωθῶσι μὴ εἴναι δυνατόν νὰ συμβαίνωσι ἐν τῇ μελλόντι.

Ἄλλὰ δυστυχῶς, φαίνεται οἷον ἡ Βουλὴ μέλλει νὰ συνελθῇ ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς θὰ εἴναι ἀργὰ πλεόν, ὅπως προλάβῃ τὴν ἐκτακτικὴν ἀντικονομικὴν κρίσιν, ἡ δὲ ἐνέργειά τῆς, κατ' ἀνάγκην, θέλει περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ μειώσῃ τὰς ἐκ τ

Ἐπειδὴ ὅλη ἡ Ἀθήνα δὲν ἐπρόφθασε ν' ἀ-
ράση χθὲς τὸ «Σχοίπ» θὰ πωληθῇ αὐτὸ καὶ σ-
μερὸν εἰς τοὺς δρόμους.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ	Ἑσωτερικοῦ δραχμαίων 20
ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ	Ἑσωτερικοῦ δραχμαίων 25
	Ἑσωτερικοῦ δραχμαίων 12
	Ἑσωτερικοῦ δραχμαίων 15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΠΡΩΙΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΣΤΙΧΟΝ

3η σελίς 50
4η σελίς 25

ΜΙΚΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΝΘΙΣΤΑΝΤΑΙ

Η ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἐγράψαμεν καὶ ἐν τῇ «Πρωίᾳ», ὅτι ζωνόρος πόθος τῆς ἐνεστώσης δημοτικῆς Ἀρχῆς Πατρῶν καὶ πολλῶν ἐν τῇ ἐμπορικῇ πόλει ἦτο ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία Ἑμπορικῆς Σχολῆς, ὅτι δὲ τὸν πόθον τοῦτον πραγματοποιεῖ ἡδη εὐτυχιστάτη πρωτοβουλία τοῦ ἐν Ἀθῆναις πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κόμητος Δ' Ὀρμεσσόν, προσφέροντος εἰς τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν τὴν πολὺτιμον ἠθικὴν ἀρωγὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν, οὐ μόνον Ἑμπορικῆς ἀλλὰ συγχρόνως καὶ Γεωργικῆς Σχολῆς.

Ὁ εὐγενὴς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἠτύχησε νὰ λάβῃ τὴν συναίνεσιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως αὕτη χορηγήσῃ εἰς τὴν ἰδρυομένην Σχολὴν τοὺς καταλλήλους καθηγητάς, τοῦ Δήμου Πατρέων χορηγούντος τὸ οἶκμα καὶ τὴν ἄλλην τῆς Σχολῆς συντήρησιν.

Αἱ ἐκ τοῦ ιδρύματος ὠφέλεια εἶναι τὸσον ὁραταὶ καὶ τὸσον μεγάλα καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Πατρῶν καὶ διὰ τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας, ἡ δὲ διὰ τοιαύτης Σχολῆς καὶ τοιούτων καθηγητῶν ἐπιστημονικὴ μόρφωσις ἐμπόρων καὶ γεωργοκτηματιῶν εἶναι τὸσον ἀγαθὸν ἀποκτῆμα, ὥστε εὐλόγως καὶ ὁ Δῆμος Πατρέων καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐνθουσιῶδως ἤκουσε τὸ εὐτυχὲς συμβεβηκὸς καὶ ἐσπευσε νὰ ἐκδηλώσῃ καταλλήλως τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν εὐγενὴ αὐτῆς ἀντιπρόσωπον ἐπὶ τῇ προσφορᾷ καὶ τῇ συνδρομῇ ταύτῃ.

Ἐν τοιούτῳ θέματι οὐδεὶς βεβαίως ἀνέμενε καὶ τὰς παραχόρδους φωνὰς, αἵτινες ἠκούσθησαν, παραδόξως, καὶ ὑψώθησαν θαρραλέως εἰς διαμαρτυρίας ἡθικῆς προσβαλλομένης, δὲν γνωρίζομεν ποίας, ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ ἐθνικῆς κυριαρχίας, μονοουχὶ δὲ ὁ κόμητος Δ' Ὀρμεσσόν κατηγγέλλετο ὡς πολὺ ἐπικίνδυνον καὶ σατανικὸν ὄργανον Γαλλικῆς προπαγάνδας, ἥτις, Κύριος οἶδε, ποίους καταχθονίους σκοποὺς εἶχε βοηθοῦσα τὸν Δῆμον Πατρέων εἰς τὴν ἰδρυσιν ἀξίας τοῦ ὀνόματος Ἑμπορικῆς καὶ Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Πελοποννήσου πόλει.

Ἡ ἐκστρατεία κατὰ τοῦ Γαλλο-πατριῶτος τολμήματος ἤρξατο μὲ πολλὴν ὀρμὴν καὶ μένος εἰς στήλας ἐφημερίδων καὶ — περιττὸν νὰ τὸ εἴπῃ τις — ἡ Γαλλία καὶ ὁ ἐν Ἀθῆναις πρεσβευτὴς αὐτῆς κατετροπώθησαν ἀπὸ τοὺς φρενήρεις καὶ ξιφῆρεις Δόν-Κιχώτους, οἵτινες ἀναιμῶς θὰ ἀναστήλωσιν τὸ ἐθνικὸν γόητρον, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ διεγείρῃσι διὰ τὴν εὐθυμίαν — οἷον μόνον εἶναι δυνατόν νὰ διεγείρῃσι τοιαῦτα πατριωτικὰ φλυαρία — καὶ νὰ ματαιώσῃσι τὴν ἰδρυσιν τῆς Σχολῆς.

Τὴν ἐνδοξὸν ταύτην ἐκστρατείαν, ὡς μᾶς γράφουσιν ἐκ Πατρῶν, διεσπάρησαν ἀοράτως — δὲν εἰσέβρομεν διατὶ ἀοράτως, ἀφοῦ εἶναι τὸσον φιλόπατρι τὸ ἐπιχειρή-

μα — οἱ ἐν Πατραις φίλοι τοῦ ὑπουργείου, ἐπικουροὶ ἔχοντες καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Τὴν τοιαύτην τῆς ἀντιδράσεως καταγωγὴν ἠθέλομεν θεωρήσει καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν ἐν Πατραις γηγενῶν ἐκπαιδευτῶν, ἐὰν μὴ ἐγινώσκωμεν τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ζηλωτὴν μέριμναν καὶ τῶν συγχροτούντων τὸ ὑφ' ἐστὼς ὑπουργεῖον καὶ τῶν ἐν Πατραις ἐπιλέκτων αὐτοῦ φίλων, ἧς πείραν ἔλαβεν ὁ ἐλληνικὸς Λαὸς καὶ κατ' ἄλλας περιστάσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς περιπετείας τοῦ 1896 καὶ τοῦ 97.

Ἄνδρες, οἵτινες συμπράττοντες μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας, ἧς τὰς τιμίας ἐργασίας διηθύνον, γῆν καὶ θάλατταν ἀνεκίνησαν καὶ ἐθνικὰς συμμορίας συνέστησαν, ὅπως ὠθήσωσι τὴν Πατρίδα αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς τοῦ πολέμου, διότι οὕτω μόνον ἠλπίζον νὰ ἀρπάσωσι τὴν Ἀρχὴν, ἐξεμεταλλεύθησαν δὲ τὰ ἀτυχήματα καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐπισκευάσωσι καὶ καταρτίσωσι τὸ κομματικὸν αὐτῶν σκάφος· αὐτοὶ οἵτινες ἐμόχθησαν πολιτικῶς, κομματικῶς, διπλωματικῶς διὰ τῶν μᾶλλον ἐπονειδίστων μέσων, ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς ξενικὸν ἔλεγχον μέγα μέρος τῶν δημοσίων προσόδων καὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι κανένα νυγμὸν φιλοτιμίας καὶ φιλοπατρίας, τοιοῦτοι πατριῶται, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐξεγερθῶσι κατὰ τοσοῦτον ἐπιβόλου ἐπιχειρήματος, οἷον εἶναι ἡ τῇ συνδρομῇ μιᾶς τῶν προστατίδων τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεως ἰδρυσιν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς Πατρῶν Ἑμπορικῆς Σχολῆς, ἥτις δὲν εἶναι διόλου πιθανόν νὰ χρησιμεύσῃ ἐν Πατραις, ὡς ἄλλα τινὰ τῶν ἐκεῖ ιδρυμάτων, ὡς ἐκλογικὸν ἐργαστήριον κομματικῆς ἐπιρρώσεως τῶν πατριωτικῶν φίλων τοῦ ὑπουργείου;

Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι, πλὴν τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, δὲν λειτουργοῦσι καὶ Γαλλικαὶ καὶ Ἰταλικαὶ Σχολαὶ ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν Ἀθῆναις καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν αἷς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν φοιτῶσι καὶ ἐκπαιδεύονται ἐλληνοπαῖδες; Καὶ αἱ Σχολαὶ ἐκεῖναι δὲν εἶναι ιδρύματα Δημοτικά, ἐλληνικά, οἷον θέλει εἶναι ἡ Ἑμπορικὴ καὶ Γεωργικὴ Σχολὴ τῶν Πατρῶν· εἶναι ιδρύματα ξένα, ἰδιωτικὰ μὲν, ἀλλ' ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ συντηρούμενα ἡ βοηθούμενα διὰ χορηγιῶν τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Δημοσίου.

Πῶς δὲν ἐτρώθη τότε ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία καὶ ἡ ἐθνικὴ κυριαρχία, πῶς δὲν ἐθεωρήθη ἡ ἰδρυσις καὶ ἡ ἐπὶ τοσαῦτα ἐτη λειτουργία τῶν σχολῶν ἐκείνων ὡς ἀνάμιξις εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους ἡ ὡς ἀντιποίσεις καὶ ἀναιρέσεις ἐξουσίας, ἥτις ἐκ τοῦ Κράτους ἀπορρέει;

Καὶ ἂν ἐκ τῶν Σχολῶν ἐκείνων δὲν ἐπεφάνῃ ἔως τῶρα κανεὶς κίνδυνος καὶ καμμία ἐθνικὴ ζημία, ποιοὶ εἶναι ἄρα γε οἱ κίνδυνοι, οἵτινες ἀπειλοῦσι τὸ Ἑλληνικόν, ἂν Γάλλοι σοφοὶ καὶ ἐμπειροὶ καθηγηταὶ ἤθελον χειραγωγῆσαι τοὺς νέους τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἠλείας εἰς

τὰς πρακτικὰς σπουδὰς τῆς Ἑμπορίας, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Γεωργικῆς βιομηχανίας;

Ἐὰν ἡ μωρὰ ἀντίδρασις, ἡ μετὰ τὴν χυδαίωσιν μάλιστα ἐκδηλουμένη, περιορίζετο εἰς ἀλίγους ἰδιώτας οἰοῦσθ' ὅτι, τὸ πρᾶγμα καὶ πάλιν θὰ ἦτο ἐκτροπὸν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο ἀξίον ν' ἀπασχολῆσθ' ἡμᾶς οὐδὲ τὴν Κοινωσίαν τῶν Πατρῶν· τὸ πολὺ, πολὺ θὰ ἐπρεπέ' τις νὰ παραπέμψῃ τοὺς ὑπερβαίνοντες φωνασκοῦς εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα ψυχίατρον πρὸς θεραπείαν τῆς ὀψίμου πατριωτικῆς αὐτῶν φλεγμονῆς καὶ νὰ γελᾷ, ἐὰν ἔχῃ ὄρεξιν, μετὰ τὰ παραληρήματα τῆς πατριωτικῆς. Ἀλλ' ὅταν λέγωσιν ἡμῖν, ὅτι φίλοι στενοὶ τοῦ ὑπουργείου πρωτοστατοῦσιν εἰς τὴν κομμικὴν ἐκστρατείαν, ἐνεκεν ποταπῶν κομματικῶν ὑπολογισμῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ὅτι εὐνοεῖ, ἡ, τοῦλάχιστον, ὅτι ἀνέχεται, ὅτι δὲν καταστῆλκει τὰς ἀντιπράξεις ταύτας, ὑποχρεούμεθα νὰ προσέξωμεν καὶ νὰ οἰκτιρώμεν τὴν τὴν ἀποηλιθίωσιν καὶ τὴν τὴν παρεκτροπὴν.

Ὁ Δῆμος Πατρέων ἔχει δικαίωμα νὰ ἰδρύσῃ Σχολὴν Ἑμπορικὴν καὶ νὰ δεχθῇ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν ὑλικὴν εἰσφορὰν οἰοῦσθ' ὅτι, ἡ προσφορὰ δὲ, ἢν τοσοῦτον εὐγενὴς ποιεῖται σήμερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐν Ἀθῆναις πρεσβευτὴς αὐτῆς πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὸν Δῆμον τῶν Πατρῶν, προκαλεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην οὐ μόνον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς χώρας. Αἱ περὶ προσβολῆς ἡθικῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ περὶ μειώσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ γόητρο τοῦ Κράτους τερθρεῖται τῶν κομματικῶν τριῶν δὲν ἐρμηνεύουσι τὸ παράπαν τὸ φρόνημα τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἢ τῶν ἄλλων τῆς χώρας πολιτῶν. Οὗτοι πάντες εὐχονται, ἵνα ὡς τάχιστα πραγματοποιηθῇ ἡ εὐτυχὴς πρωτοβουλία τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας, ἀρξῇται δὲ ἡ λειτουργία ἐκπαιδευτηρίου, ὅπερ, καταρτιζόμενον μετὰ τῆς εὐκαίρας ἐπαρκείας ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἀποβῇ ἀναντιρρήτως παράγων πολλῆς ὠφελείας εἰς τὴν χώραν καὶ ἀποκτῆμα αὐτῆς πολὺτιμον.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(Ἑθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 30 Ἰουνίου. — Τὸ Συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Ὁθωμανικοῦ Χρέους ἀνῆγγειλεν ἐπισήμως ὅτι θὰ εἰσπράττει εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Διὰ βραχείων, ἀλλ' ἐν παραστατικῇ ἀκρίβειᾳ ἡ Παρισινὴ ἐφημερίς «Délivrance» εἰς τὴν τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλον ἐκτίθησιν τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν κατάστασιν. Ἐμελάναν νέρφ, γράφει τὸ Παρισινὸν φύλλον, ἐμφαίνονται εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος. Τ' ἀλλεπάλληλα σκάνδαλα τοῦ

ὑπουργικοῦ Θεοτόκη καὶ αἱ συνεχεῖς διαφωναίαι τῶν ὑπουργῶν ἐλέγχουσιν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν εἶναι βιώσιμον. Πῶς εἶναι δυνατόν, ὅντως, νὰ ὑφίσταται ἐνότης ἐν τῇ πρὸς διετίας ἐξ ἐτερογενῶν στοιχείων σχηματισθέντι ὑπουργείῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο ὑπουργῶν, τῶν φίλων μὲν κατ' ἐπίφασιν, ἀλλὰ καραδοκούντων νὰ κηρύξωσι τὸν πόλεμον ὁ μὲν κατὰ τοῦ δέ; Ὁ κ. Θεοτόκης ἀνομόσθη μὲν πρωθυπουργός, ἀλλὰ κατὰ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὁ μόνος διεσπάρων τὴν κυβερνητικὴν μερίδα, διότι ὁ κ. Σιμόπουλος, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ ἕτερος τῶν στύλων τοῦ ὑπουργείου, διεκδικεῖ τὴν διεύθυνσιν καὶ περιθάλπει τὴν κυβερνητικὴν ἐλπίδα νὰ γένηται πρωθυπουργός. Καὶ οἱ ὑπουργικοὶ βουλευταὶ διαιροῦνται εἰς δύο τμήματα· τοὺς φίλους τοῦ κ. Θεοτόκη — τοὺς καὶ περισσότερους — καὶ τοὺς ὀλιγαριθμοὺς φίλους τοῦ κ. Σιμοπούλου.

Παρὰ τὴν διαφωνίαν, ἥτις ἀπὸ κοινοῦ ἤδη βασιλεύει μετὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ προκαλεῖ σκάνδαλα, μισθύνει τὴν παρὰ τῇ λαφ' ὑπόληψιν αὐτῶν, διότι ἀποδιδύνουσιν ὅτι οἱ τὸ ὑπουργεῖον ἀποτελοῦντες δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῶν, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς στερεῖται τῆς δυνάμεως νὰ ἐπιβλήθῃ εἰς τοὺς ἀχαλινώτους ὑπουργούς του, καὶ αὐταὶ αἱ μέχρη τοῦδε πράξεις τοῦ ὑπουργείου διεψέσαν τὰς ἐλπίδας τοῦ ἔθνους, ὅπερ περιέβαλε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του (ἰ) τὸν κ. Θεοτόκην.

Ἡ περὶ αὐτὸν συγκεντρωθεῖσα πλειοψηφία πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ ταλαιπώρου προγράμματός του δὲν ὑφίσταται πλέον. Ἐφόσον, ἀληθῶς, ἐρευνᾷ τις τὰς πράξεις τοῦ ὑπουργείου, οὐδὲν ἀνευρίσκει εὐρεστον σημεῖον καὶ ἐν μόνον διακρίνει ὅτι τοὺς παρόντας ὑπουργούς οὐδὲν ἕτερον ἀπασχολεῖ ἢ ἡ ὑπογραφή τῶν διορισμῶν καὶ παύσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀξιοσημείωτος αὐξήσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, δυσαναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας κράτους μικροῦ ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ ἐπιβολὴ νέων φόρων, καθ' ὃν ὁ χωρὶς πληθυσμὸς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν διαρκῶς καταφέρονται, ἀδυνατοῦντες ν' ἀποτίσωσιν αὐτοὺς, δημιουργεῖ δυσαρρεσκείας εἰς τὸ ἔθνος.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐτέρωθεν οὐδὲμίαν ἔλαβε μέριμναν διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, οὐδὲ διὰ τὴν βιομηχανίαν οὐδὲ δι' αὐτὴν καὶ τὴν γεωργίαν.

Καὶ ἐν ταῦτοις, πρὸς ταύτην, ἰδίως, ὠφελεῖ ν' ἀποβλέψῃ. Ἀχρι τοῦδε μόνον τὸ ὑπουργεῖον ἀνελγιστὴν ἐμερίμνησε περὶ τῆς Γεωργίας, ἀλλ' ἀτυχῶς διὰ τὴν χώραν τὸ ὑπουργεῖόν του δὲν διετήρησεν ἐπὶ μακρόν τὴν ἐξουσίαν. Τ' ἄλλα ὑπουργεῖα δὲν ἠσχολήθησαν σοβαρῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ἐκ τούτου δὲ τὰ πάντα εἰσάγονται ἐξωθεν καὶ τὰ διὰ τροφὴν καὶ τὰ δι' ἐνδυμασίαν καὶ τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἄλλων ἀναγκῶν ἐπιτήδεια, ἐνφ' ἃ ἐκ τῆς χώρας ἐξαγωγή εἶναι μετρία.

Ἰδοὺ διατὶ ἐν ἀρχῇ εἶπομεν ὅτι μελάναν νέρφ ἐπεφάνθησαν εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δημόσιον φρόνημα εἶναι κατὰ τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, μεθ' ἧς ὁ λαὸς ὑποδέχεται τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀνατιπολιτεύσεως κ. Θ. Δηλιγιάννην, τὸν πρῶτον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐπισκεπτόμενον ἤδη τὰς κυριώτερας ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου.

Ὁ τύπος ἐπιτίθεται ἀπὸ πολλοῦ ἤδη κατὰ τὸ ὑπουργεῖον Θεοτόκη, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, ἐπιφυλακτικὴ ἀχρι τοῦδε, ἐνεκα διαφόρων λόγων, ἤρξατο δηλοῦσα δυσμενὴ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον αἰσθήματα,

γενική δὲ κρατεῖ πεποίθησις ὅτι παρὸν τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ τοιμήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τῆς Βουλῆς κατὰ Νοέμβριον, ἀλλ' ὅτι ὁ Βασιλεὺς, ὑπείκων εἰς κοινὴν ἀπαίτησιν, θὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ἵν' ἀποφανθῇ ὁ λαὸς περὶ τοῦ ὑπουργείου ὡς ἐπιθυμεῖ.

Ο ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΤΟΥ Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰδρύθη, ὡς γνωστὸν, καὶ ἀνεγνωρίσθη καὶ δευτέρου Γενικὸν Προξενεῖον, κατὰ τὸν τελευταῖον δὲ περὶ Προξενεῖον Νόμον, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξενεῖον ὑπαγεται εἰς τὸ ἐν Καίρῳ τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ πολιτικοῦ πράκτορος, ὅστις εἶναι Ἀρχὴ προϊσταμένη τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενίου.

Δὲν γινώσκουμεν ποῖαι ἄλλαι ἀνάγκαι καὶ ποῖα συμφέροντα εἶχον περὶ τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἦτο ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ καὶ δευτέρου Γεν. Προξενεῖον ἐν Αἰγύπτῳ. Τινὲς διατείνονται, ὅτι μία ἐκ τῶν ἀναγκῶν τούτων ἦτο καὶ ἡ ἐξοικονομία τοῦ νῦν κατέχοντος τὴν θέσιν ἐκείνου Γ. Προξένου. Εἶχε—λέγουσι—προσφέρει ὁ ἀνὴρ πολυτίμους ὑπηρεσίας κατὰ τὸ 1896 καὶ κατὰ τὸ 1897 ἐν Χανίοις, στέρξας, ἵνα μετὰ τῶν καθήκοντων τοῦ αὐτοῦ Γεν. Προξένου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως ἐκπληρῇ καὶ τὰ πολυμέριμα καθήκοντα πράκτορος τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας ἐν Χανίοις. Ἀφοῦ δὲ διὰ τὰς ὁμοίας ὑπηρεσίας ἡμεῖς ὁ κ. Ἀθωὸς Ρωμανός, γενόμενος ὑπουργός, ὁ κ. Διον. Στεφάνου, προχειρισθείς εἰς ἑκτακτον πληρεξούσιον ἐν Κων. πόλει διὰ τὰς προξενικὰς συμβάσεις μετ' ἡμερησίας ἀποδοχὰς 190 δρ., καὶ ἄλλοι μετ' ἄλλας ἀμοιβάς, ἐνεκρίθη ν' ἀμειβθῇ καὶ ὁ τέως ἐν Χανίοις Γεν. Πρόξενος, τοποθετούμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου ὁμοίως δὲν ὑπῆρχε τότε ἀκόμα τόπος καὶ θέσις.

Βεβαίως θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι, οἵτινες ἐνδείξαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς καὶ δευτέρου Γεν. Προξενείου ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν εἰσμεθα εἰς θέσιν νὰ τοὺς γνωρίζωμεν.

Δὲν πρόκειται ὁμοίως περὶ τούτου.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Αἰγύπτου μανθάνομεν ἀσχολίας τινὰς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξένου, οἵτινες διέταρυν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἱκανὸν σκάνδαλον μετὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐλκύει τὴν προσοχὴν ἡμῶν.

Πρὸ τινων ἡμερῶν συνελήθη ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς τῆς Αἰγύπτου τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον «Βασιλική», ὡς περιέχον λαθρεμπορίον. Τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπεδείχθη, ὡς μόνον ὅτι δὲν ἔφερε λαθρεμπορικὸν τι εἶδος, ἀλλ' ὅτι συνελήθη, περὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου σύμβασιν, πέραν τῆς ἀκτίνας τῶν δέκα μιλίων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, δὲν εἶχε δὲ οὐδὲ διὰ τούτου τὸν λόγον δικαίωμα νὰ συλλάβῃ τὸ σκάφος ἢ τελωνιακὴ Ἀρχὴ τῆς Αἰγύπτου. Ἰσχυρίσθησαν αἱ ἱθαγενεῖς Ἀρχαί, ὅτι τὸ πλοῖον εἶχε μὲν λαθρεμπορίον, ἀλλ' ὅτι ἐπαρθεὶς καὶ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν μικρὸν πρὸ τῆς συλλήψεώς του. Ἄλλ' οὐδ' ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἀπεδείχθη, καίτοι καὶ ἂν ἦτο βάσιμος, τὸ πλοῖον εὐρίσκετο πολὺ ἐξω τῆς ἀκτίνας τῶν δέκα ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μιλίων καὶ δὲν εἶχε δικαίωμα ἢ τελωνιακὴ Ἀρχὴ νὰ συλλάβῃ αὐτό.

Εὐθὺς ὡς ταῦτα ἐγένοντο γνωστὰ εἰς τὸν ἐν Καίρῳ πολιτικὸν ἡμῶν πράκτορα κ. Γρυπάρην, προέβη οὗτος πάραυτα εἰς ἐντόνους παρεστάσεις παρὰ τῇ Αἰγυπτιακῇ Κυβερνήσει, ἀπαιτήσας τὴν ἄμεσον ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πλοίου ὡς συλληφθέντος ἄνευ λόγου καὶ πρὸς τὴν σύμβασιν.

Ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἐθεώρησαν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Πρόξενος ὡς ἀνάμειξιν τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Προξένου, καὶ,

ὡς λέγει ὁ «Χρόνος» τοῦ Καίρου, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Προξένου Ἀλεξανδρείας ἤρξατο δημοσιογραφικῶς πόλεμος κατὰ τοῦ Πολιτικοῦ Πράκτορος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ὑποθέσεως αὐθαγέρως συλληφθέντος ἑλληνικοῦ πλοίου, διὰ τινος ἐφημερίδος ἥτις, ὡς λέγουσι, γράφει περὶ τοῦ θέματος ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Γεννάδη.

Ἐν ἀρχῇ ἐπεκρίθη ὁ ἐν Καίρῳ πολιτικὸς πράκτωρ ὡς μὴ προβάς μετὰ τοῦ προσήκοντος τόνου εἰς τὰς δεούσας ἐνέργειας· εἶτα ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὅτι διὰ τῶν ἐσπευσμένων ἐνεργειῶν τοῦ ἀνέκοψε τὰς ἀρξάμενας ἄλλας ἐνεργείας τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξένου, καὶ εἶτα μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἔρθεσαν νὰ διακηρύττωσιν, ὅτι αὐτοὺς οὐ φαιίνεται νὰ μὴ ἔχῃ ἄδικον ἐντελὲς ἢ τελ. Ἀρχὴ Ἀλεξανδρείας ἢ χαρακτηρίσασα ὡς πλοῖον λαθρεμπορικὸν τὴν «Βασιλικήν».

Οἱ γνωρίζοντες (γράφει ὁ «Χρόνος» τοῦ Καίρου ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 20 Ἰουλίου) τὸν κάλλιστον συνάδελφον τοῦ «Τηλεγράφου» καὶ παρακολουθήσαντες τὴν ἐν τῇ κατασχέσει τῆς «Βασιλικῆς» στάσιν αὐτοῦ, θὰ ἠπόρησαν πῶς ὁ ἀγαθός, ὁ ἀκακος δημοσιογράφος εἰδείξεν, ἄνευ συμμέροτος προφανοῦς, τὴν πεισμονὴν ἐν τῇ υπερασπίσει τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, τὴν πεισμονὴν πρὸς καταπολέμησιν συμφερόντων ἑλληνικῶν. Τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος μᾶς τὴν χορηγεῖ ἐπιστολὴ ἐξ Ἀλεξανδρείας, καθ' ἣν Ἑγερία τοῦ συναδέλφου ὑπῆρξεν ὁ ἡμέτερος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πρόξενος. Ἄλλως τε, ἀσχετὸς πρὸς τὴν πληροφορίαν ταύτην, ἥς τὸ κύρος εἶναι ἀναμφισβήτητον, ἀρκεῖ ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸν «Τηλεγράφον» τοῦ Σαββάτου, ὅπως διαγνώσκωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἐν αὐτῷ δὲ θὰ εὐρωμεν ὅλην τὴν τρυφερότητα τὴν μελιστάλεκτον, τὴν συνδέουσαν τὸ Προξενεῖον Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸ Διπλωματικὸν Πρακτορεῖόν μας.

Ἐπειδὴ οὖν ἐπιγινώσκοντες ὅτι ἡμεῖς, ὡς ἀπείρουγες τὰ ἀτοπὰ, εἰς ἀπερίεστην ἀναμείξασιν εἰς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἡμετέρου Γενικοῦ Προξενείου τὴν φαντασιώδη ὁλως ἐπέμβασιν τοῦ Πολιτικοῦ ἡμῶν Πράκτορος. Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, ἐξασκουσάσαι τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παρεχόμενα αὐταῖς δικαιώματα, ἐπελήθησαν ἀνακρίσεων ἰσχυρῶν ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων τούτων, καθὼς καὶ τὸ τῆς προχθῆς, ἐνέδεικτον τοῦ διερμηνείας τοῦ Γενικοῦ Προξένου, διενεργηθείσης ὑπὸ τριῶν μηχανιστικῶν πρᾶγματῶν, θέλουσι καθόλου ὁδηγήσει τὸν ἡμέτερον Γεν. Πρόξενον ὡς κ. Γεννάδου εἰς τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἐνέργειαν παρὰ ταῖς ἀρμοδίαις ἐξουσίαις Ἀρχαίς. Ἀτυχῶς πλεονεῖται ἐνδεσβεῖς, προκύψασαι ἐκ τῶν ἀνακρίσεων, πειθύνουσιν ὅτι αἱ ὑπόνοιαι τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι λαθρεμπορικόν, δὲν ἦσαν ἀβάσιμοι.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑφίσταται, ὅτι ὁ ἡμέτερος Γεν. Πρόξενος, ὁ παρακολουθῶν μετ' ἐπισταμένης προσοχῆς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, λαμβάνων ὡς ὅψιν πάντα τὰ ἀνωτέρω, θέλει ἐξαγνίσαι μέχρις ἐσχάτων τὰ μέσα, ἵνα δικαιοῦται νὰ μετλήτῃ πρὸς ὑπερασπίσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμφερόντων.

Ἀνεγνώμεν δις καὶ τρίς τ' ἀνωτέρω, ἵνα πισθώμεν, ὅτι ὁρθὸς καὶ ἀκριβὲς ἀνεγνώσκουμεν, ὅτι δὲν ἐπλανώμεθα.

Δυστυχῶς δὲν ἐπλανώμεθα. Ὁ «Τηλεγράφος», δι' οὗ ὁ κ. Πρόξενος Ἀλεξανδρείας μεταδίδει εἰς τὸ Κοινὸν τὰς περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ εἰδήσεις, καὶ τὰς γνώμης καὶ σκέψεις του, διακηρύττει, ὅτι ὁ κ. Πρόξενος τῆς Ἀλεξανδρείας, θεωρεῖ, ὅτι αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαί, ἔχον ἀδικαίωμα νὰ ἐπιληφθῶσιν ἀνακρίσεων ἐκείνῃ ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ, ὁ προϊστάμενος τοῦ κ. Προξένου, ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν ἐπῆγαγε τοιοῦτον δικαίωμα, διότι τὸ ζήτημα δὲν ἦτο μετὰ τῆς τελωνιακῆς ἢ τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξένου, δὲν ἦτο ζήτημα ἐξακριβώσεως γεγονότων, τὰ ὅτι ἐκ ἀναμφισβήτητος δὲν ὑπῆρχον, κατὰ τὰς πληροφορίες καὶ τὴν

κρίσιν τοῦ Πολιτικοῦ πράκτορος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, διότι ἀρχὴ αἰγυπτιακὴ, ἀθετοῦσα ἢ παρερμηνεύουσα τὴν σύμβασιν προέβη εἰς πράξεις, εἰς αἷς δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ προέλθῃ, δὲν ὑπῆρχε δὲ ἀνάγκη ἀνακρίσεων καὶ πρᾶγματῶν, ὡς ἐκείνου ἀποδείξει, δὲν ὑπῆρχε περίπτωσης διδούσα δικαίωμα εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν νὰ συλλάβῃ τὸ πλοῖον ἢ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ ἢ ὅχι λαθρεμπορικόν.

Ἐὰν δὲ ὁ πολιτικὸς πράκτωρ παρέστησεν, ὅτι τὸ πλοῖον, οὗτε λαθρεμπορικὸν ἔρευν, ἀλλ' οὗτε εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς ἀκτῆς ἀπόστασιν μέχρι τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ συλληφθῇ καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον ἀπήγγεσε τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ χρονοδριβῶν καὶ διατυπώσεων ἀποδοῖσιν τοῦ πλοίου, ὁ κ. Γεν. Πρόξενος, ὁ ἐγκρίνας μετὰ τὸν ἰδικόν του πῆχυν νὰ διεξάγωνται ὑπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀρχῆς ἀνακρίσεις καὶ πρᾶγματῶν, εἰς ἑνὸς καὶ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλλην. Ἀρχῆς, διακηρύττει, ὅτι ἐκ τῶν οὕτω διεξαγομένων ἀνακρίσεων ἀποδείκνυνται δυστυχῶς πλείους ἐνδείξεις πειθύνουσιν, ὅτι αἱ ὑπόνοιαι τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι λαθρεμπορικόν, δὲν ἦσαν ἀβάσιμοι!

Ὁ ἐστὶν ὁ κ. Πρόξενος Ἀλεξανδρείας ὁ «Ἑλληνας», διαφθεύει τὸν ἐν Καίρῳ πολιτικὸν Πράκτορα τὸν «Ἑλληνα». Ἄλλο Βασιλεῖον καὶ ἄλλη σημαία ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλο ὁ ἐν Καίρῳ πολιτικὸς Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος!

Ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ ζητεῖ ἐντόνως τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν τοῦ πλοίου ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβερνήσιν λέγων καὶ βεβαίως, ὅτι τὸ πλοῖον δὲν εἶναι λαθρεμπορικόν καὶ ὅτι συνελήθη παρὰ τὴν σύμβασιν ἐξω τῆς νομίμου τελωνιακῆς ἀκτίνας.

Ὁ δὲ κ. Πρόξενος τῆς Ἀλεξανδρείας ἢ ὀριστὰ μὲν κατὰ τὸν νόμον Ἀρχῇ, ὁ ὅρις ὅτι νὰ διακομῇ μόνον καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὸν ἀνώτερόν του, νὰ πράττῃ μόνον, ὅτι ἐκείνος ἐνέκρινε νὰ πράττῃ, λέγει:

— Στάσου νὰ ἰδοῦμε, ν' ἀκούσωμεν καὶ τὰ ἀνακρίσεις μου φαίνεται, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι λαθρεμπορικόν.

Ποῦ ἡκούσθη τοιαύτη ἀντίθεσις ἐνεργειῶν μετὰ τοῦ «Ἑλληνικοῦ» Ἀρχῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, τοιαύτη ἀνταρσία ὑφισταμένης Ἀρχῆς κατὰ τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς, τοιαύτη ἐκ προσωπικῆς ἀντιζητίας ἀντιπραξίς μιᾶς υποδεστέρας ἀρχῆς κατὰ ἑλληνικὴν συμφέροντων, τὰ ὅποια προσάπτει ἢ προϊσταμένη ἀρχὴ ὡς ἂν ἔκρινε προσήκον;

Υπέλαβε τάχα ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Πρόξενος, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ὑπῆγετο εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ὅτι ἦτο διαθερὰ μετὰ τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς; Ἀλλὰ πῶς ἠδύνατο νὰ ὑπολάβῃ τοῦτο, ἀφοῦ ὁ Πολιτικὸς Πράκτωρ ἐθεώρησεν αὐτὴν ζήτημα πολιτικόν, ζήτημα τοιοῦτον εἰρημίας τῆς συμβάσεως, ἢν οὕτως μόνον εἶχε δικαίωμα νὰ ποιήσῃται, προέβη δὲ συνεπῶς εἰς πολιτικὴν ἐνέργειαν ἀμέσως παρὰ τῇ Αἰγυπτιακῇ Κυβερνήσει, ἐνέργειαν, ἥτις βεβαίως ἦτο φέρει τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν ἄνευ τῆς ἐκτροπῆς καὶ ἀθέτου ἐπεμβάσεως τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Προξένου καὶ ἄνευ τῶν παρεπόμενων ἰσχυρισμῶν, τῶν καθ' ὅποιοι ὁμοίως αὐτοῦ, ὡς λέγεται, γεγονότων ὑπὸ τινος ἐφημερίδος, ἐξ οὗ ἡ περιπολιχὴ καὶ ἡ δικαιώσις τῆς ὑποθέσεως εἰς χεῖρας τῆς Αἰγυπτιακῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σοφοῦ Προξένου;

Τὸ ζήτημα, μετὰ τὴν ἀτυχὴ τροπὴν, ἣν ἔλαβεν διὰ τῶν πράξεων τούτων τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προξενικῆς Ἀρχῆς, πρέπει νὰ ἐλθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου, ἵνα ἐκ τῆς φθορῆς ταύτης ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πρόξενον τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἡ ἀγνοία ἢ παραβλαψὶς ἐκ προσωπικῶν λόγων, δημοσιεύων ὀλέθρια προηγουμένα διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐν Αἰγύπτῳ συμφέροντα, τὰ πολλὰ πολυτιμότερα τῶν ἀνομιολογητῶν πόθων του.

Προσέχει μάλιστα νὰ γένῃται αὐτῷ καταληγόν, ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατέχει θέσιν χείματος, μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀρ-γομίσθους θέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρά-

τους, αἵτινες ἐδημιουργήσαν ἐσχάτως καὶ ἐν τῇ ἑλλοδαπῇ, ὅτι ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀντιπροσώπος τῇ Ἑλλάδι ταχθεῖς ἵνα ἐπιμελῇται ἀπὸ περιωπῆς καὶ μετ' αὐθεντίας τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, τὸσον δὲ δεδοκιμασμένης πείρας, ὁ ὑπεράριθμος τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπάλληλος ὅφει νὰ ἔχει συνείδησιν καὶ τῆς μετρίτης καὶ τῆς ἱεραρχικῆς ὑποδεστέρας αὐτοῦ θέσεως καὶ νὰ ἐκτελῇ, ὅτι μόνον παραγγέλλουσιν εἰς αὐτὸν νὰ ἐκτελέσῃ οἱ ἀνώτεροι καὶ πολλὰ ἐμπειρότεροι αὐτοῦ.

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΥ Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐν τῷ ναφ τῆς Μητροπόλεως ἐγένετο χθὲς μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος, ἱεραρχούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἡ χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Σεβ. κ. Ἰωάννου Μαρτίνου.

Παρίστατο κατ' αὐτὴν, ἐπὶ τούτῳ κατελθὼν ἐκ Κηφισίας, ὁ Ἡγούμενος ἡμῶν κ. Θεόδ. Δηλιγιάννης ὡσαύτως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τρύφων Μουτσόπουλος καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων κ. Μερκούρης καὶ μέγα πλῆθος Γορτυνίων καὶ Μεγαλοπολιτῶν.

Μετὰ τὴν χειροτονίαν ὁ εὐμνὸς καὶ διακεκριμένος ἱεραρχὴς ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συντόμιον τινὰς καὶ πατρικὰς νουθεσίας, ἐξάρας τὴν ἱεράν καὶ ἰθὺν ἀποστολὴν τοῦ ἀνωτέρου κλήρου, ἥς πλῆρῃ ἔχει τὴν συνείδησιν, μετ' ὃ πάντας αἱ κατὰ τὴν θρησκευτικὴν ταύτην τελετὴν παρευρεθέντες προσήλθον καὶ ἠσπασθήσαν τὴν δεξιὴν αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ ναοῦ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος μετέβη εἰς τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ὅπου πρὸς τιμὴν αὐτοῦ, ἐπὶ πολλὰ ἔτη καρποφόρως διδασκάντος καὶ διοικήσαντος τῇ Ἑταιρίᾳ, εἰδέτο ἐμνήμ. ἰορτή.

Τὸ κατὰ τὴν τῆς Ἑταιρίας ἦτο φιλοκάλως διὰ σημειῶν καὶ δαφνῶν ἐστολισμένον, ἅμα δ' ὡς προσήλθεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ὑπεδέχθη αὐτὸν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, ἐξ ὁνόματος δ' αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς καθηγητῆς κ. Γ. Μιστριώτης, προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

Σεβασμιώτατε,

Ἡ Ἑταιρία τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ἣν ἡγάγησας ὡς ἄλλην θυγατέρα, σεμνοπρεπῶς σήμερον πανηγυρίζει, ὅτι ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ποιμαίνῃς δύο θεοσεβεῖς καὶ περιωμένους ἐπαρχίας, ἐξ ὧν ἐξῆλθον πολλοὶ τῆς πιάσεως μαρτυρῆς καὶ τοῦ ἰθὺς ἐλευθερωταί. Ναί· χαίρει ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροέδρου αὐτῆς, ὅστις ἦτο πνευματικὸς πατήρ καὶ σοφὸς διδάσκαλος τοῦ ἀπείρου πλήθους τοῦ συρρέοντος εἰς τὴνδε τὴν αἰθρῶσαν καὶ ὁ συνετὸς σύμβουλος καὶ φρονεὶς τοῦ λαοῦ τοῦ τούτου καθιδρύματος. Ζηθί, Σεβασμιώτατε, ἐπὶ μῆκιστον, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εὐχου τῷ δοτῆρι παντὸς ἀγαθοῦ, ἵνα ἀναπτύσσῃ καὶ κρατύνῃ Σχολὴν διδάσκουσαν μὲν τὰ περίεργα τῶν ἐπιστημῶν, ἐπιδραυνούσαν δὲ τὰ εὐγενῆ τῆς θρησκείας καὶ τῆς φιλοπατρίας αἰσθημάτων. Ὡς σημειὸν δὲ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ὑμετέρων πόνων ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας προσφέρει σοὶ τὴνδε τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον.

Ἡ Α. Σεβασμιώτης ἀπήντησε μετὰ συγκινήσεως ὡς ἑξῆς:

Ἀντιφώνησις τοῦ Ἐπισκόπου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως πρὸς τὸν κύριον πρόεδρον τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Αἰσθημα συγκινήσεως ζῶν ἐν τῇ ψυχῇ μου συγκινεῖ με μέχρι δακρύων. Ἡ προσφιλεστάτη μοι Ἑταιρία, κύριε πρόεδρε, εἶναι τὸ πρῶτον καὶ κύριον αἶτιον τὸ ὁποῖον συντέλεσεν ἵνα ἀνέλθω εἰς τὸ μέγα ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης τὴν προσφιλή μου Ἑταιρίαν ἣν τοσοῦτον διαπύρως ἡγάγησα ὥστε ἐπὶ

L'Eglise grecque en Tunisie (4)

II
GRECS ET CATHOLIQUES

Le coup d'œil historique que nous avons jeté sur l'Eglise grecque ne serait pas complet si nous ne disions pas un mot des différences qui distinguent les rites grecs des rites catholiques.

L'Eglise grecque reconnaît la Bible et la tradition comme articles de foi; elle admet, comme nous, les doctrines des sept sacrements, du sacrifice de la messe, de la vénération portée à la vierge Marie, aux saints, aux images évangéliques; elle admet aussi les doctrines sur la vertu des jeûnes et autres pénitences, sur les degrés hiérarchiques des ordres ecclésiastiques et sur la vie monastique.

Ses doctrines particulières sont les suivantes: elle nie l'autorité du Pape et, dans les controverses de foi, elle reconnaît l'infaillibilité des conciles œcuméniques; elle administre le baptême par immersion et la communion sous les deux espèces; elle maintient que le Saint-Esprit procède du Père comme principe par l'intermédiaire du fils comme moyen; elle approuve le mariage des prêtres, à condition qu'ils soient mariés avant leur admission dans les ordres.

Aussi, S. E. le Cardinal Lavignerie, qui ne détestait pas le mot gai à l'occasion, disait-il avec raison qu'il n'y avait pas au monde de femme plus choyée et mieux soignée que la femme d'un prêtre grec; sa compagne, en effet, une fois morte, il lui est interdit de convoler en secondes noces.

Dans les églises grecques, l'autel est tourné vers l'Orient et il est séparé de la nef par une cloison qui a trois portes, on peut voir cette disposition dans le temple de la rue de la Verrerie, n° 14. Au commencement du canon de la messe, les portes sont fermées et ne sont ouvertes de nouveau qu'après la communion du prêtre et du diacre.

Le peuple reste debout pendant le service divin. La musique instrumentale est prohibée.

Tous ces rites spéciaux à l'Eglise orientale ont été conservés, même dans la ville de Rome, par les Grecs unis.

En résumé, rien ne nous sépare d'une façon absolue des Grecs orthodoxes, si ce n'est la question du Pape.

L'EGLISE GRECQUE EN TUNISIE

L'établissement des Grecs en Tunisie remonte à une époque très reculée. Si d'un côté leur titre de chrétiens devait leur rendre le séjour quelquefois difficile sous le gouvernement des Deys et des Beys, il y a lieu de considérer qu'avant 1821 les Grecs étaient sujets ottomans, et comme tels respectés par les autorités de la Régence, feudataires du Sultan.

Le voisinage relatif de l'archipel grec, l'installation si ancienne, sur les côtes d'Asie, de nombreuses colonies d'origine hellénique, l'instinct migrateur et mercantile de ce brave petit peuple, son goût pour la navigation et la pêche expliquent suffisamment l'arrivée sur nos côtes de marchands, de pêcheurs qui bientôt y amenèrent leurs familles et y installèrent leurs pénates; celles-ci n'eussent point été complètes si les Dieux Lares n'avaient suivi, d'où l'antiquité de l'Eglise grecque en Tunisie.

Celle-ci releva naturellement du Patriarche d'Alexandrie, dont la suprématie spirituelle ne se bornait pas aux côtes d'Afrique et s'étendait même à Milan.

A Tunis, le temple de l'ancien cimetière, plus tard celui de la rue de la Verrerie sont les témoins de l'origine lointaine du culte orthodoxe ici même.

Il y a lieu pourtant de remarquer que le Patriarche d'Alexandrie ne paraît pas avoir exercé sur l'Eglise grecque de Tunisie une autorité bien immédiate; était-ce pauvreté

(1) Voir la Dépêche du 20 avril.

Feuilleton de LA DÉPÊCHE TUNISIENNE

HAINE ET AMOUR

PAR CHARLES MEROUVEL

Le ton de la nouvelle marquise devint à ce moment presque enjoué. Une douce ironie perçait sous ses paroles. Ses traits indiquaient une pitié pour des prétentions si singulières et une compassion pour la folie de celle qui osait les produire.

Elle ajouta :

— Les questions d'intérêt n'ont pas le pouvoir de me toucher, du moins au delà d'une certaine mesure. Je puis donc vous écouter avec une véritable impartialité; mais vous comprenez que, dans un cas si extraordinaire, des paroles ne suffisent pas et que des preuves sont nécessaires.

— Vous avez raison.

— En possédez-vous? Des bruits ont couru à Blangy lors de la mort du colonel... On disait — ne prenez pas ce mot pour une offense — que vous étiez la maîtresse de Philippe...

Madeline baissa la tête. Un flot de sang colora sa pâleur.

— Je l'étais en effet, dit-elle. C'est une faute dont je souffre cruellement...

— Cette liaison s'est continuée?... Jusqu'à la mort de mon mari?

— Vous dites encore votre mari?

— Philippe, dès le premier jour où j'eus la faiblesse de l'écouter, me jura qu'il m'épouserait... Il se crut obligé à des ménagements envers son oncle, qui n'aurait pas consenti à ce mariage, pas plus que mon père... malgré la différence de nos conditions de fortune.

de la Colonie Hellénique; étaient-ce préoccupations plus absorbantes ailleurs? Nous l'ignorons, mais il est constant que les membres de l'Eglise Tunisienne choisissaient leurs pasteurs à peu près où et comme ils voulaient.

Quand l'indépendance de la Grèce eut été proclamée, les intérêts des sujets Helléniques en Tunisie furent remis aux soins des trois puissances protectrices, la France, la Russie, l'Angleterre, et l'Eglise grecque n'en devint que plus indépendante, en fait, du Patriarche d'Alexandrie, dont l'autorité basée sur les nombreux firmans émanés de Constantinople, rappelait trop aux Grecs le joug qu'ils avaient si vaillamment secoué. Peu à peu, on oublia le chemin d'Alexandrie et les yeux des Hellènes se portèrent du côté du Saint Synode d'Athènes.

En 1879, le Gouvernement Grec installa un consulat à Tunis et la présence d'un représentant de leur chère patrie ne contribua pas peu à donner aux Grecs le sentiment de leur indépendance. Ils continuèrent donc à choisir eux-mêmes les ministres de leur culte, et enfin, il y a trois ans, ils prièrent le Saint-Synode d'Athènes de leur en envoyer un, ce fut le prêtre actuel, M. Cris-tophoros Prayannis.

ORGANISATION DE L'EGLISE GRECQUE A TUNIS

Les Grecs comptent 3 à 4,000 âmes en Tunisie, dont 4 ou 500 à Tunis. Dans cette ville les fidèles du rite orthodoxe se sont constitués en communauté; chaque chef de famille verse, pour le culte et son entretien, une somme annuelle, variant suivant ses moyens. De nombreux legs et dons volontaires ont élevé la fortune de la Communauté à 3 ou 400,000 francs, c'est ainsi qu'elle est propriétaire de nombreux terrains, de ceux, par exemple, où sont installés la gare du Rubattino et l'hôtel meublé, voisin de l'ancien cimetière.

Il y a ceci de particulier, c'est que le temple de la rue de la Verrerie est pour les Grecs de Tunis un lieu de réunion où ils s'entrelient de tous leurs intérêts, aussi bien religieux que laïcs; ainsi, jadis, dans l'Athènes antique, les Grecs se réunissaient dans le Parthéon pour y traiter des affaires de l'Etat.

La Communauté est administrée par trois épitrophes ou représentants; se sont : MM. Basilio Coultéas, Couyotopoulo, et Constantinopoulo, qui sont secondés par quatre ou cinq éphores ou contrôleurs.

L'INTERVENTION DU PATRIARCHE

Comment, au bout de tant d'années, le Patriarche d'Alexandrie s'est-il tout-à-coup souvenu qu'il y avait en Tunisie une Eglise grecque qui avait jadis dépendu de sa direction? Il est assez difficile de le dire, on n'a sur ce point, même au consulat Grec, dont M. Leonardos est le chef respecté, que des indications peu certaines.

Le fait est qu'un jour le Patriarche avait le consul de Grèce, à Tunis, de son intention d'envoyer en Tunisie, Mgr Germanos, pour reprendre en main la direction de l'Eglise grecque.

Cette nouvelle produisit dans la Communauté une grosse émotion qui se traduisit par des protestations véhémentes; très soucieux de conserver absolument intactes leurs relations avec la mère patrie, cette ingérence inattendue du Patriarche parut aux Grecs grosse de conséquences.

Ainsi, comme c'était son devoir, craignant, à juste titre, de voir s'introduire la désunion dans le sein de la Communauté, rendit compte immédiatement à Athènes de ce qui se passait : la réponse ne se fit point attendre.

Le Gouvernement hellénique répondit que jamais le Saint-Synode d'Athènes n'avait prétendu revendiquer la suprématie sur les églises grecques d'Afrique, que la Communauté pouvait et devait reconnaître la direction spirituelle du Patriarche, mais que, pour le reste, elle continuerait à s'administrer elle-même, et qu'aucune atteinte ne

Après le suicide du colonel, suicide causé par ma faute, Philippe m'emmena à Passy dans la maison où je demeure encore aujourd'hui. Nous eûmes deux enfants, une fille et un fils. Le temps passait vite... Il était heureux! Ce ne fut qu'après la naissance de son fils qu'il remplit sa promesse... il m'épousa...

— En secret?

— En secret.

— Le lieu?

— A San-Julia, un village de la frontière d'Espagne.

— Sans témoins.

— Le curé du village rédigea un acte... mon mari en possédait une copie.

— Ce curé vit encore?

— Il est mort.

— L'Eglise subsiste au moins?

— Elle a été incendiée...

— Les registres?

— Ont disparu.

— Comment le savez-vous?

— J'ai fait réclamer l'acte, afin de vous l'apporter.

— Et... rien.

— Rien, en effet.

— C'est bien bizarre, avouez-le.

— Une véritable fatalité m'accable...

— Je vous plains.

Un flot de larmes brûlantes roula sur les joues de la malheureuse.

Mme Valencourt ne se départit pas de sa patience.

— Philippe a eut de manquer de confiance en nous, dit-elle. Il nous place dans une situation des plus pénibles. L'honneur nous prescrit de ne pas abandonner nos enfants, et cependant mon mari est trop positif pour les reconnaître sans preuves sérieuses. Je suis très touchée de ce que vous me dites... et disposée à vous

serait portée à ses intérêts temporels, ni dans le domaine religieux, ni dans le domaine politique.

M. le consul Leonardos transmit cette déclaration à ses compatriotes, le 17 avril dernier, comme nous l'avons dit, et le calme revint. Ainsi tombèrent les inquiétudes de beaucoup de Grecs qui craignaient de voir toutes les cérémonies de leur culte, baptêmes, mariages, enterrements, soumises à une taxe dont le produit aurait pris le chemin d'Alexandrie.

Comme par le passé, la Communauté grecque n'accepta pas comme pasteurs que des prêtres originaires de la Grèce libre, et refusa énergiquement tout ce qui pourrait lui rappeler le joug des Turcs.

Une seule modification a été apportée : avant l'arrivée de Mgr Germanos, on pria d'abord pour la famille royale, puis pour le Saint Synode, maintenant on pria pour la famille royale, puis pour le Patriarche d'Alexandrie.

Là se borneront les changements dans l'Eglise grecque de Tunisie.

Les Fêtes de Rome

LES SOUVERAINS ITALIENS ÉCLIPÉS PAR L'EMPEREUR

Causes de la froideur du peuple. — On ne pense plus à l'anniversaire. — Prudence du syndicat de Rome.

Rome, 22 avril. — C'est aujourd'hui le grand jour, puisque c'est l'anniversaire occasionnel des fêtes. C'est aussi le moment de faire quel ques réflexions sur le caractère spécial qu'elles ont affecté.

Mentionnons tout d'abord l'attention que le roi Humbert a prise d'effacer, autant qu'il a pu, le caractère politique de la démonstration entraînée par la présence à Rome de l'empereur d'Allemagne.

Dans sa réponse à M. Bilot, ambassadeur extraordinaire de France, n'ayant ses lettres de crédit et la lettre de M. Crinot aux souverains d'Italie, M. Brin, ministre des affaires étrangères, s'est attaché à dépasser légèrement les formules du style officiel. « Je vous assure, a-t-il dit, que la pensée du président de la République française, en cette heureuse occasion, a été particulièrement agréée au gouvernement du roi. »

Revenu de la qualité spéciale d'ambassadeur extraordinaire, M. Bilot, comme l'avait eu l'amiral Rieuvier à Gênes, a pris le pas sur les autres représentants des gouvernements, immédiatement après les princes étrangers de sang royal.

Dans l'audience où il a remis ses lettres de créance et la lettre de M. Crinot, M. Bilot a été, de la part du roi et de la reine, l'objet d'une affabilité voulue. Eau bénite de cour, dirait-on. Sans doute. Mais il faut y voir la marque d'une volonté arrêtée du roi d'Italie de supprimer tout ce qui, dans les manifestations organisées en l'honneur d'un hôte impérial, pouvait ressembler à une provocation contre la France.

Airs de protection

Il faut dire aussi que les patriotes italiens, enthousiastes fervents de la dynastie de Savoie, ont été, plus encore qu'en 1888, alarmés par l'appareil réglé par l'empereur Guillaume II lui-même pour sa réception.

En effet, les détails n'en ont pas été réglés de concert entre les deux Cours. Guillaume II a simplement notifié à la Cour d'Italie la suite qu'il accompagnerait, le cérémonial qu'il avait résolu, etc.

Ainsi, tandis qu'en 1888, l'empereur n'était suivi que d'une quinzaine de personnages, il a amené avec lui toute une Cour de soixante-quinze personnes, sans compter les domestiques, l'équipage, etc.

Ce déploiement de faste souverain a étonné la modeste et rigide correction de la Cour d'Italie.

Il a semblé que l'empereur se présentait moins comme un hôte que comme un protecteur ou un suzerain.

On redoute aussi, pour la revue et les autres parades où l'empereur paraîtra à côté du roi, des incidents semblables à ceux qu'ont signalé la visite de 1888. On sait que Guillaume II a affecté, à la revue de Centofolle, de se tenir

croire... je vous le jure... Pensez donc... je suis femme et mère comme vous... N'avez-vous pas quelques indices, des témoignages... des papiers... des lettres...

Des lettres, certes elle en avait, mais il lui en coûtait de livrer à d'autres ces témoignages d'un amour brûlant, ces serments intimes, ces protestations de tendresse qu'un cœur délicat enferrme dans ses plus secrets replis.

Elle s'y décida pourtant.

D'une main tremblante, elle tira de sa poitrine une liasse de billets qu'elle plaça sur la table en disant d'une voix altérée :

— Lisez, et vous ne douterez plus.

Une expression de triomphe, fugitive comme un éclair, passa sur les traits de l'autre.

De Varnes avait tenu sa promesse.

Les dernières chances de salut, la suprême ressource de l'ennemi, étaient là à sa merci.

Elle allongea doucement, sans précipitation, ses doigts effilés vers les précieux papiers et en prit quelques-uns.

— Vous permettez? dit-elle en les examinant.

— Je vous en prie.

— Est-ce tout?

— Ce sont au moins les plus importants.

— Louise les parcourait déjà.

Madeline lui avait dit : Lisez et vous n'en douterez plus.

Il était impossible de douter, en effet. Ces lettres constituaient la preuve la plus flagrante, la plus irrécusable du lien qui unissait ces deux êtres si bien faits l'un pour l'autre.

A chaque ligne les expressions les plus ardentes et à la fois les plus respectueuses s'y rencontraient.

Louise, haletante, irritée, dévorait ces pages dans lesquelles éclatait partout la puissance d'un irrésistible entraînement, la passion du

sans cesse en avant du roi à une longueur entière de cheval, au lieu d'une seule encolure qui était d'équilibre.

Enfin, la présence des souverains d'Allemagne a dénaturé le caractère national et familial des fêtes pour les noces d'argent. Le roi et la reine, si populaires auprès de leurs sujets, dans le tourbillon de poussière que laisse après lui le jeune empereur, passent au second plan. Il ne s'agit plus de célébrer un anniversaire cher à tous les cœurs italiens, mais de manifester en faveur d'un étranger, d'un allié, si l'on veut, presque d'un chef.

La statue de l'empereur

De là peut-être cette froideur relative dans l'accueil fait par le peuple à cet hôte trop puissant, et l'affectation des manifestants à exprimer dans ces démonstrations le sens véritable que l'Italie doit leur donner : un témoignage d'affection et de gratitude à la dynastie nationale.

Il faut cependant remarquer l'apathie et la gravité particulières aux Romains qui, en toute circonstance, leur interdisent les expansions trop enthousiastes, sauf en ce qui regarde leur roi et leur reine ou... leur pape.

Déjà, en 1888, on avait été frappé de la réserve respectueuse observée par la population à l'égard de Guillaume II.

Le syndicat de Rome a parfaitement compris ces sentiments.

On sait que vers les fenêtres des appartements occupés par l'empereur au Quirinal, les mêmes qu'en 1888, on a édifié une sorte de square sur les ruines d'un ancien couvent exproprié.

Un statuaire avait eu l'idée d'y placer une statue équestre de Guillaume II, faite ad hoc. Il regardait comme certaine l'adoption en throniste de son projet.

Le prudent syndicat a redouté les conséquences possibles de cet acte, un peu excessif, de courtoisie. Il a prévu des commentaires désobligeants pour l'hôte même qu'on voulait recevoir. Il a prié le malheureux artiste de garder sa statue équestre en son atelier, où les amateurs la peuvent voir et où l'empereur pourra aller en personne contempler son image et récompenser le statuaire.

La journée du 24. — La grande Revue sur la place d'Armes. — Le Défilé. — Le Retour.

Départ pour la Revue

Le temps est couvert aujourd'hui.

Le roi, l'empereur et les princes italiens et étrangers en grand uniforme, à cheval, suivis par un nombreux et brillant état-major, ont traversé le centre de la ville, au milieu de continuelles acclamations, pour se rendre à la place d'Armes, où doit avoir lieu la revue militaire.

Une foule énorme, qui se trouvait massée aux alentours de cette place, a fait des ovations chaleureuses aux souverains.

La reine, l'impératrice, la reine Maria Pia, la grande duchesse Vladimir et les princesses de la maison royale italienne se sont rendues à la revue, en voiture, en passant par le Corso.

Elles ont été vivement acclamées sur tout le parcours.

Sur la place d'Armes

La population est concentrée dans les rues, où passe le cortège, et autour de la place d'Armes. Les autres rues sont désertes.

L'aspect de la place d'Armes est imposant.

Le corps d'armée commandé par le général San Marzani, et qui doit être passé en revue, comprend huit régiments d'infanterie, deux régiments de bersaglieri, deux régiments de chasseurs alpins, quatre brigades d'artillerie de campagne, un régiment d'artillerie de forteresse, deux batteries de montagne, quatre régiments de cavalerie, la légion des élèves gendarmes et le collège militaire.

Les casernes voisines sont élégamment pavées.

La foule se presse de plus en plus autour de la place d'Armes.

Il y a des spectateurs jusque sur la colline Montetari.

La Revue

A neuf heures arrivent les souverains et les princes. Le canon tonne, les musiques jouent l'hymne allemand, les troupes présentent les armes. La foule salue les souverains qui passent devant les tribunes et agitent des mouchoirs.

Les souverains et les princesses montent dans la tribune royale. Elles sont reçues par les ministres et les autorités.

père pour ses enfants et l'éternelle reconnaissance qu'il témoignait à Madeleine pour le sacrifice qu'elle lui avait consenti d'elle-même, de son bonheur et de tout.

Pour la plupart elles étaient courtes.

« Je meurs d'ennui loin de toi. A ce soir. Embrasse les enfants. »

Où :

« Ma chère femme, je serai retenu deux jours à Blangy. Impossible d'éviter cette corvée. Ce n'est pas vivre que vivre sans toi. Pense que je t'adore et que tu es mon unique trésor, ma bien aimée Madeleine ! »

Et cette autre :

« Es-tu remise des inquiétudes que nous a données c'est nuit ta fille? Je vais m'en assurer, mais très tard. Du monde à l'hôtel et toujours du monde! C'est mortel. Quand pourrai-je ne plus te quitter et me parer de ta beauté comme du plus rare des diamants ! »

Et encore :

« Hier, quelle bonne soirée dans notre baï-gnoire des Français. Mon oncle était à deux pas dans sa loge. Pourquoi ne pas lui tout avouer? Qui ne l'admirerait comme je t'admire! Qui ne serait jaloux du bonheur si par fait que je te dois ! »

Et mille folies sous lesquelles on sentait l'ardeur d'un amour sans cesse renaissant!

La jeune femme de François Valencourt, cette condamnée du mariage, les yeux fixés sur ces témoignages, sans autorité peut-être sur des juges, mais qui prouvaient à quel point cette femme qui était là, devant elle, presque suppliante, avait été adorée, sentait tous les aiguillons, tous les fers rouges de la jalousie lui entrer dans les chairs.

Elle pensait :

— Voilà comme j'aurais voulu être aimée,

A neuf heures vingt-cinq elles descendent pour assister en voiture au défilé.

Le roi et l'empereur passent la revue des troupes au pas et très attentivement.

La revue finie, les souverains et les princes s'en vont, au galop, saluer les souveraines et les princesses et se mettent à côté d'elles pour assister au défilé.

Les chasseurs alpins, les bersaglieri, l'artillerie et la cavalerie sont spécialement applaudis par le public.

Le défilé se termine à dix heures trente. Les souveraines et les princesses quittent le lieu de la revue à dix heures cinquante, en voiture.

Le retour de la revue

Aussitôt après, l'empereur d'Allemagne, en uniforme de cuirassier, avec des décorations italiennes, et le roi Humbert, en général, avec des décorations allemandes, suivis de tous les princes étrangers et italiens, d'un nombreux état-major comprenant une centaine de généraux italiens et tous les attachés militaires étrangers, partent par la place du Peuple, le Corso, la place de Venise et la rue Nazionale. Ils rentrent, à cheval, au Quirinal, suivis de deux régiments d'infanterie, de deux régiments de chasseurs alpins, d'un régiment d'artillerie et de quatre régiments de cavalerie qui les escortent jusqu'à la place de Venise.

Les fenêtres, les terrasses des maisons, les tribunes dressées le long de ce parcours, sont bondées. La foule applaudit les troupes, qui ont de la peine à avancer.

MOT DE LA FIN

— Quand te maries-tu ?
— Dans un mois.
— Et ta fiancée est jolie ?
— Je ne la connais pas encore — mais je sais qu'elle m'apportera 800,000 francs.
— Je comprends ; tu ne l'as vue que de... dot !

TUNISIE

Ephémérides tunisiennes

28 avril 1881. — Expédition de Tunisie. — Après avoir pris ses dispositions pour assurer la garde de la place et l'ordre dans la garnison qu'il y laisse, le général Logerot quitte Le Kef pour gagner, par la vallée d'Oued-Melègue, les plaines de la Medjerjah et la ligne de notre chemin de fer, où le général de Brem doit venir le rejoindre.

On lit dans l'Union :
Le commandeur Macchiavelli, depuis quel-que temps souffrant de fièvres intermittentes, va partir prochainement pour la côte tunisienne. Il effectuera à la fois un voyage de santé et un voyage d'affaires, car il inspectera les agences consulaires établies sur les côtes.

CHRONIQUE LOCALE

Nos Visiteurs

Grand-Hôtel. — M. de Labanchère.
Hôtel Gigno. — M. et Mme Mojon, MM. Medioni, Far-narier, Keller, Ermann, Grosmann, Schutz.

Arrivées et Départs. — Passagers arrivés de France, le 24 avril, provenant du paquebot Isaac-Pérel :

MM. Robein, Rodet, M. et Mme Trembat, Langes, Mlle Pozzo, Mudi, Girardon, Mlle Delave, Sieg, Mme Magui, M. et Mme Bogoutin et leurs trois enfants, Mme et Mlle Lagone et leur femme de chambre, Salibon, le général Hartung, le capitaine Richer, Rozzi, Andoli, Mme Rou-vier, une nourrice et une femme de chambre, M. et Mme Négrel, M. et Mme André et leur enfant, Rehler, Ollivier, Marty, Diederichs, Gendre.
Passagers militaires : 41.

Grand Restaurant du Café de Tunis
Service de 1er ordre et à la carte. — "The Times"

L'accident du Bardo. — L'enquête, à laquelle nous nous sommes livrés hier au sujet de l'accident arrivé à M. Kessler, dont la voiture a été tamponnée par un train du B.-G., nous a pleinement démontré que les victimes de l'accident ont été sauvées d'une mort certaine, grâce à la présence d'esprit de M. Kessler.

La voiture, en effet, qui glissait encore hier matin au pied du talus de la voie, côté de la route du Bardo, a été aux trois quarts mise en morceaux par le tamponnement, et l'on a peine à concevoir comment les personnes qu'elle contenait ont pu sortir vivantes de dessous ces débris.

comme je ne le serai jamais, comme je l'aurais peut-être, si elle ne se fût trouvée sur mon chemin.

Elle relut à diverses reprises toutes ses lettres, en essayant de maîtriser la colère haineuse dont son âme était pleine.

Madeline l'observait à la dérobée, l'angoisse dans le cœur, pendant ces longues minutes qui allaient décider de son sort.

C'est à peine si elle surprenait dans le regard noir de sa rivale des éclairs aussitôt éteints.

A la fin, Louise, en tenant toujours ces papiers sous sa main, sans affectation, redressa la tête et, d'une voix qui devint plus vibrante à mesure qu'elle parlait :

— Vous aviez raison. Le doute est impossible. Philippe vous aimait d'un amour unique, violent, et je n'en suis pas surprise.

— Madame !

— Vous êtes belle à ravir! S'il eût vécu, il est certain qu'il eût été fier de vous donner son nom!

Il me l'a donné.

— Vous le dites! Rien ne le prouve.

— Cependant.

— J'entends mon mari vous répondre, s'il était présent. Il est très positif, je vous l'ai dit, M. Valencourt. Pas d'acte de mariage.

— Vous savez dans quelles circonstances.

— Oui

Ces personnes étaient : MM. Kessler, Schuster, tapissier, rue Al-Djazira ; Hermann, secrétaire au Consulat d'Allemagne et Villari, comptable chez M. Césaire.

M. Schuster a eu deux côtes enfoncées, une fracture au bras ; M. Hermann a des lésions internes, que l'on croit sérieuses. Enfin, MM. Kessler et Villari, quoique moins gravement atteints, ont été fortement ébranlés par la commotion.

L'accident a eu lieu juste en face la Cascade du Bardo, au passage à niveau qui conduit à l'ancienne propriété de Mustapha ben Ismael, devenue aujourd'hui le restaurant de la Cascade du Bardo. Du temps où l'ex-ministre du Bey occupait cette propriété, le passage était surveillé par un gardien ; depuis que l'immeuble a été vendu à des particuliers, on n'a plus conservé le gardien. Les trains, il est vrai, doivent siffler en approchant de l'endroit. Le mécanicien l'a fait, lundi passé ? C'est ce que les tribunaux apprécieront, puisque M. Kessler a déjà commencé une action en dommages intérêts contre la Compagnie.

GRAND CAFÉ DE PARIS

sous les arcades
GLACES ET SORBETS TOUS LES JOURS
GRANDES TOUTS LES MATINS

Un incendie. — La nuit passée, vers les deux heures, le clairon des pompiers se faisait entendre dans nos rues, et les rares Tunisiens qui passaient le bout du nez à leurs fenêtres pouvaient apprendre qu'un incendie venait d'éclater chez M. Frot, rue d'Italie, Charcuterie de Lyon et de la Loire. La cause de cet incendie, c'était une lampe à pétrole dont le contenu, renversé par terre, avait mis le feu dans l'appartement occupé par M. Frot et sa famille. Les enfants de M. Frot furent un moment en grand danger ; mais, grâce à la promptitude des secours, l'incendie se borna à quelques dégâts matériels, lesquels sont, du reste, couverts par une assurance.

Midiou. — Nous tenons de viticulteurs autorisés que les pulvérisateurs cuivre rouge **suprême** et **Figaro**, construits par **Malbec-Gilloux**, de **Beziers**, sont les meilleurs, les meilleurs marchés, et que MM. les quincailliers et marchands de machines agricoles, chez qui on les trouve, les vendent avec garanties des fabricants.

Objet perdu. — Une canne à épée a été oubliée, avant-hier matin, sur un banc de la gare française. La personne qui l'a trouvée est invitée à l'apporter au commissariat.

Vois. — Mohamed ben Hadj Ahmed, Algérien, 35 ans, menuisier, rue Essouli, 10, a été arrêté pour vol et complicité de vol d'une mule et d'un âne au préjudice du nommé Chabane ben Ahmed, rue de Mars, 10.

Meflah ben Ibrahim ben Amara, 24 ans, cultivateur près de l'abbatir, Mohamed ben El Adjem, 30 ans, journalier, avenue Bab-el-Khadra, ont été arrêtés pour vol de bestiaux au préjudice de Giuseppe Pellegrino et autres.

Outrages à un agent. — Chedli ben Hadj el Béchir, 15 ans, colporteur, rue de la Hafsia, inculpé d'outrages à un agent, a été arrêté.

Modes. — Madame Ribour, 20, rue d'Italie, a l'honneur de prévenir les dames de Tunis qu'à l'occasion des fêtes, elle recevra de Paris, le 1er mai, un grand choix de modèles du plus haut style.

Un nouveau meurtre. — Il y a quelques jours, la nommée Carolina Girvolama recevait de son mari — un ancien convict qui avait carressé l'espoir de vivre à ses dépens — plusieurs coups de rasoir qui la mettaient en fâcheux état.

Malgré ses nombreuses blessures, la pauvre femme commençait à revenir à la vie lorsque, pour son malheur, le peu d'existence qui lui restait lui fut brutalement arraché par un des nombreux reporters de la *Dépêche Tunisienne*, qui, gravement, enregistrèrent sa mort.

Nous ne savons pas avec quelle arme notre collaborateur a tenté d'achever l'innocente victime ; ce ne doit pas être avec un rasoir, ni un couteau, car le ciseau est plutôt l'outil du journaliste.

Quoiqu'il en soit, nous réparons l'attentat dans la limite du possible, et nous livrons le coupable au bras séculier.

L'ESSAI DU PORT

Nous croyons intéressant pour un grand nombre de lecteurs de la *Dépêche Tunisienne* de donner le relevé du livre de bord du paquebot *Tissa*, relevé relatif à la sortie du chenal. Ils se rendront compte ainsi que l'expérience est tout à fait concluante.

« Parti de Tunis à 4 heures 50 du soir, par gros temps ; forte brise de vents du sud. Quoique complètement vide, le navire s'est très bien comporté. Dans la traversée du chenal, la machine marchait à 50 tours et donnait une vitesse de 6 nœuds à 6 nœuds 1/2. A 6 heures 10, le *Tissa* mouillait sur rade de La Goulette. »

D'autre part, un homme du métier nous communique les renseignements suivants sur les frais comparés d'un pareil navire soit à Tunis, soit à La Goulette, et le temps occupé au déchargement dans ces deux ports.

A Tunis
Droits sanitaires de phare et d'eau. Fr. 95.10
— d'abri, 750 à 0.30 225 »
— d'accostage 375 »
Débarq. des march. 1,000 + 1.25 .. 1.250 »
Total. Fr. 1.945.10

A La Goulette
Droits sanitaires de phare et d'eau. Fr. 95.10
Débarq. des march. 1,000 + 2.50 .. 2.500 »
Total. Fr. 2.595.10

Ce navire dépense en moyenne, charbon, tous frais compris, 625 francs par jour. Il a débarqué son chargement en moins de 72 heures à Tunis, tandis qu'à La Goulette, il lui aurait fallu, avec beau temps, six jours. Enfin, il est bon de remarquer que, tandis que le débarquement s'opère à Tunis avec un calme plat, le travail, sur rade de La Goulette, était impraticable.

Et nunc erudimini !

400,000 fr. à gagner — chez D'Amico

Tribunaux

Tribunal correctionnel de Tunis :

Audience du mercredi 26 avril.

Présidence de M. FABRY, président.

Excitation de mineurs à la débauche.

Cette affaire était attendue avec impatience à Tunis : le nombre des jeunes garçons qui avaient été attirés dans un lieu de débauche, leur qualité de lycéens, avaient attiré au tribunal une multitude de curieux que le prononcé du huis-clos a fortement déçus dans leur attente.

La loi ne nous permet pas de rendre compte des débats, mais voici les condamnations qui ont été prononcées :

Léonine Pelissier, la tenancière de la *Brasserie de l'Oasis*, où les jeunes potaches avaient été attirés par la bière et la blonde, a été condamnée, par défaut, à un an de prison et à 500 francs d'amende. Cette intéressante dame avait jugé bon d'aller prendre l'air à Alger ; elle a télégraphié à son avocat que sa santé ne lui permettait pas de se rendre à la convocation de M. le procureur de la République.

Toutefois, comme les considérants de l'arrêt la flétrissent comme étant la principale coupable, nous espérons qu'on n'y mettra pas tant de façons et qu'un bon mandat d'amener nous rendra « notre Léonine ».

La jeune Esther bent Kiboun, qui attirait les collégiens dans sa chambre pour leur faire réciter leur *de vers* ou leur *conclusions*, et leur laissait des souvenirs désagréables de ses leçons, a été condamnée à six mois de prison.

La respectable, la presque vénérable Cinquin Fanny, veuve Langin, qui tenait le garni où logent les « dégraffés » de Tunis, et où Esther tenait ses cours non expurgés *ad usum Del phini*, a été condamnée, malgré ses protestations altières, à un mois de prison.

Nous espérons que cette dure leçon que le tribunal vient de donner à certaines industries décidera la Municipalité à agir.

Spectacles & Concerts

Une bonne nouvelle pour les « dilettanti » de Tunis, complètement sevrés de tout spectacle et de tout concert.

Mardi prochain, 2 mai, M. Chabert, directeur de « la Chorale », donne une soirée au Polytechnique, rue d'Allemagne. Et pourquoi pas au Théâtre français ?

Allez le demander à M. Douchet, qui a bien su utiliser les services de « la Chorale » pour ses représentations, mais qui n'admet pas la réciprocité au point de vue artistique.

Du reste, Messieurs les amateurs n'y perdront rien, la salle du Polytechnique étant plus fraîche et mieux ventilée que celle de notre théâtre municipal.

Et puis, ils entendront des artistes, de vrais

artistes dans ce bénéfice de M. Chabert. Citer les noms de Mme Strino, la grande chanteuse italienne ; de Mme Jouve, professeur de chant, c'est assurément promettre un agréable moment aux dilettanti tunisiens, sans compter le bénéficiaire, M. Chabert, dont l'habile direction nous a dotés de « la Chorale », et c'est tout dire. Ajoutons que plusieurs artistes et amateurs de la ville se feront entendre dans cette soirée.

Qu'on se le dise !

AVIS

En vertu de nos droits de haute surveillance sur les intérêts des membres de notre famille, nous chargeons, par le présent décret, notre fils Azouz, général de notre Garde, d'administrer les biens de S. A. notre fils Ismael Bey et de les gérer d'une façon complète et absolue, tant en recettes qu'en dépenses. En conséquence, aucun acte concernant le dit Prince ne sera valable qu'autant qu'il aura été passé par l'intermédiaire du dit Général, faute de quoi il serait considéré comme nul et de nul effet. En outre il ne sera effectué aucune aliénation ou opération quelconque sans notre autorisation préalable.

Salut de la part du Pauvre envers son Dieu Aly Pacha Bey, possesseur du royaume de Tunis.

CHRONIQUE RÉGIONALE

Les sauterelles à Gafsa. — Des vols de sauterelles, on se le rappelle, se sont abattus du 9 au 22 mars dernier dans le cercle militaire de Gafsa. Ces acridiens se sont montrés à Gouffia, El Dajia, Bir Hanek, Oued Troumès, Neldja. L'autorité militaire a procédé avec la plus grande vigueur à leur destruction qui a été rapidement effectuée. Les travailleurs indigènes réquisitionnés ont fourni 2,185 journées. Les quantités de sauterelles se sont élevées à 635 hectolitres. Le quart environ des sauterelles ramassées a été mangé par les indigènes qui ont montré beaucoup de zèle à remplir ainsi leur garde-manger.

MAXULA-RADES-HAMMAM-EL-LIF

C'est par certaines que l'on compte maintenant les voyageurs qui, le dimanche, partent de Tunis par chaque train pour aller respirer un peu d'air frais sur les plages de Maxula, de Rades et d'Hammamel-Lif et, chaque fois que la Compagnie Bône Guelma modifie son horaire dans le sens d'une augmentation de ses trains, le mouvement s'accroît. Le dimanche on prend littéralement les trains d'assaut, et une interminable queue de voyageurs se presse devant l'unique guichet que la Compagnie met à la disposition du public.

Nous croyons que les dimanches et jours fériés un deuxième guichet devrait être ouvert, cela éviterait bien des lenteurs et satisferait le public. La Compagnie devrait aussi, à notre avis, augmenter d'une façon sensible le nombre de ses trains pour la saison d'été.

Un train supplémentaire, permettant aux personnes qui ont pris le train de 5 h. 50' le matin de rentrer à Tunis vers 41 heures nous semble indispensable.

Il pourrait partir de Tunis vers 9 h. 4/2 et rentrer dans cette gare à 11 h.

Le train qui part de Hammamel-Lif, l'été, à 7 h. 15, devrait quitter cette localité vers 6 h. 1/2, de façon à permettre aux nombreuses personnes qui passent l'été à la campagne, d'être à Tunis à sept heures pour leurs affaires.

Enfin, le train partant de Tunis à deux heures, le dimanche et les jours fériés, devrait devenir quotidien et, toujours l'été, le train de 4 h. 15 pourrait être reporté à 4 h. 1/2.

Nous soumettons avec confiance ces différents desiderata à M. Aubert, le sympathique ingénieur en chef de l'exploitation, certain qu'ils trouveront un écho bienveillant chez lui et qu'il fera tous ses efforts pour donner satisfaction aux habitants et aux colons de ces différents centres dont nous ne sommes que les interprètes.

KAIROUAN

Le 26 avril. — Tous ces jours-ci, il fait très chaud. 34, 35, voire même 36 degrés. Hier, un orage s'est élevé sur notre ville. Il faisait un vent épouvantable, chargé de poussière. Il a été dissipé aussitôt, et il est tombé une bonne averse.

Au camp de cavalerie il est tombé de la grêle. Une centaine de pèlerins quittent notre ville pour se rendre en pèlerinage à la Mecque.

Les chasseurs et les spahis ont commencé, le 25, les évolutions.

Sortis à quatre heures du matin, ils sont rentrés dans le camp vers neuf heures.

Le colonel Courtiel du 4e chasseurs, commande en chef.

Les chasseurs ont à leur tête le colonel Du Puch, et les spahis le colonel Gaillard de St-Germain.

Le camp est bien installé et fait un bel effet à côté d'un charp de cactus.

ré de 483 remorqueurs par an, ou de 9 heures d'emploi par jour en moyenne.

Nous croyons qu'une pareille évaluation serait exagérée. Il est bien exact, en 1889, à La Goulette, 499 voiliers ; mais leur tonnage total, 33,000 tonnes, montre qu'il y avait dans le nombre beaucoup de petits bateaux.

Si l'on défalcque en outre les navires qui transborderont à La Goulette, il semble qu'on ne puisse guère compter à Tunis sur plus d'une centaine d'entrées de voiliers soumis au remorquage ; et nous devons espérer qu'il existera plusieurs remorqueurs. Il est vrai que ceux-ci pourraient avoir à effectuer à Tunis des mouvements de chalands ; mais dans quelle mesure ?

Si nous étudions l'ensemble des projets de règlement et de tarifs, nous constatons qu'on paraît y considérer la navigation à voiles un peu comme une quantité négligeable.

Cette façon de voir serait erronée et préjudiciable.

Erronée, car les chiffres officiels pour 1889 (les plus récents que nous ayons pu nous procurer) montrent les voiliers figurant à La Goulette, à l'importation, pour 37,000 tonnes de marchandises sur 109,000 ; à l'exportation, pour 10,000 tonnes sur 30,000, soit pour un tiers dans un cas comme dans l'autre.

Préjudiciable, car la navigation à voiles nous est nécessaire au plus haut degré.

En effet, les intérêts des grandes compagnies de navigation à vapeur sont, à un certain point de vue, diamétralement opposés à ceux des chargeurs, c'est-à-dire de la Tunisie. Comme il existe un certain nombre de transactions forcées, ces sociétés ont avantage (ou croient l'avoir, ce qui revient au même) à ce que les transports soient chers.

Nous savons, par expérience, qu'elles peuvent se coaliser pour maintenir le fret à un certain taux, se syndiquer, pour employer l'expression consacrée. Les faits nous ont montré que les Compagnies

Les spahis sont d'un côté et les chasseurs de l'autre le train, la gendarmerie et le service des vivres par côté.

Quelques officiers viennent visiter la ville sainte. Un service de voiture a été installé entre le camp et Kairouan au prix de cinq francs aller et retour.

MM. les généraux Hervé et Leclerc sont attendus.

Chemins de fer de Bône-Guelma et Prolongements.

NOTE COMMUNIQUÉE

Service de correspondance de grande et de petite vitesse, de la gare de Souk-el-Arba à la ville du Kef et vice versa.

La Compagnie Bône-Guelma et Prolongements a l'honneur d'informer le Public que le service de correspondance annoncé par avis en date du 1er mars 1893, pour le transport de la gare de Souk-el-Arba à la ville du Kef et vice versa des articles de messageries et des marchandises de grande et de petite vitesse, sera mis en vigueur à partir du 1er mai prochain.

On peut se renseigner sur les prix et conditions des transports effectués par ce service, dans toutes les gares du réseau, et au bureau de la correspondance au Kef.

Bône le 25 avril 1893.

LES AFFAIRES NOUVELLES MARITIMES

Port de La Goulette. — Du 26 avril.

ARRIVÉES DE :
Bizeria, vap. fr. Ville d'Oran, cap. Thuillier, 800 tx, 49 t. march. div. p. div.; propr. C. G. 1er, 30 pass.
Sfax, vap. fr. Edouard I, cap. Pieri, 50 tx, 40 t. march. div. p. div.; propr. le capitaine.
Djerba, chabek tun. Messaouda, 6 tx, 6 t. gargonnettes; propr. le capitaine.
Marseille, vap. fr. Isaac-Pereire, cap. Marinetti, 777 tx, 475 tonn. march. div. p. div.; propr. du nav. C. G. T., 33 pass.

DÉPART POUR :
Santa-Maria, vap. aust-hong. Tizza, cap. Dobroich, 708 tx lest, propr. du nav. Adria.

Port de Sfax. — 24 avril 1893

ARRIVÉES DE :
Hammamet, barg. tun. Messaouda, cap. Ali Nana, 2 tx, 5 t. march. div. p. div. propr. le capitaine.
Djerba, chabek tun. Messaouda, cap. Mohamed Zoubou, 40 tx, 3 t. march. div. p. div.; propr. Hadjani Slimen, 45 pass. 9 ans.
Hammamet, barg. tun. Messaouda, cap. Taïeb et Asmi 3 tx, 4 t. march. div. p. div.; propr. Smaïn.

DÉPARTS le 24 avril de :
Hammamet, barg. tun. Messaouda, cap. Ali Nana, 2 tx, sur lest propr. le capitaine.
Kerkennah, sardaïs, 1 tun., 21 tx, 20 ton. cordes.
Djerba, chabek tun. Messaouda, cap. Taïeb Elouchini, 45 tx, en lest, propr. le capitaine.
Malte, chabek tun. Messaouda, cap. Taïeb Elouchini, 45 tx, 5 t. march. div. p. div.; propr. le capit.
Tripoli, saccolava gr. Crissosini, cap. N. Saland, 8 tx, sur lest, engin de pêche; propr. le capit.
Tripoli, saccolava gr. Evangelistria, cap. D. Elia, 29 tx, sur lest, engin de pêche; propr. le capit.
Djerba, lancia tun. Messaouda, cap. Ali Hamza, 45 tx, 45 t. march. div. p. div.; propr. Snida Amor, 10 pass, 1 an.

NOUVELLES COMMERCIALES

Tunis, 27 avril.
Blé..... (le caiffis de 640 litres) 105 60 à 115 20
Orge..... 48 » à 52 80
Fèves..... » » »
Maïs blanc (durs)..... » » »
Maïs jaune..... » » »
Moutons..... 10 » à 12 60
Pois chiches..... 84 70 à 96 »
Lin..... 64 » à 68 »
Huile 1re qual. (le mètre 16 25) les 100 kil. 90 20
Huile 2e qual. (le mètre 16 25) les 100 kil. 88 90
Huile 3e qual. (le mètre 16 25) les 100 kil. 87 90
Peaux de moutons..... (prix moyen l'une) 4 70
— boufis..... 1 20
— chèvres..... 1 20

	Nombre de têtes	Prix total	Prix par tête
Bœufs-Vaches.....	40	2,993 20	165 à 30
Bovillons.....	83	3,599 20	56 à 30
Veaux.....	17	363 50	21 à 15
Moutons.....	18	180 »	10 à 6
Agneaux.....	24	1,917 »	9 à 3
Chèvres.....	30	150 »	5 à 3
Chèvres.....	14	2,000 »	4 à 160
Chèvres.....	24	2,000 »	206 à 25
Mules.....	3	830 »	280 à 140
Ânes.....	8	163 50	38 à 12
Porcs.....	2	44 »	22 à 20

Sfax, 27 avril
48 bœufs pour 107 fr.; 9 moutons pour 48 fr.; 144 agneaux pour 848 fr.; 35 chèvres pour 168 fr.; 2 hect. blé à 17 fr 25; 26 hect. orge à 7 fr. 87.

Souk-el-Arba, 27 avril
1840 kgs. blé à 14 fr. 25; 1180 kgs. orge à 6 fr. la ouiba.

Kairouan, 27 avril.
Transactions : 6,630 fr.; 450 moutons à 9 fr.; 900 kil. laine à 60 fr. le quintal; 13 caiffis blé à 96 fr.; 9 caiffis orge à 88 fr.

RÉSULTATS D'ADJUDICATIONS

Pour les travaux d'agrandissement et d'aménagement du Lycée Sadiki, à Tunis (construction de bâtiments à usage de cuisine, classes, pavillon de conciergerie et d'entrée, etc.) M. Massa, adjudicat. avec 16 % de rabais.

Pour les fournitures suivantes, à la sous-intendance militaire :
Farines dures, 200 qx, M. Calo Ernest, adjudicat. à 21 fr. 17 le quintal.

Farines tendres, 400 qx, M. Carlelin, adjudicat. à 23 fr. 83 le quintal.

françaises savent se liguer non seulement entre elles, mais avec les Compagnies étrangères.

C'est leur droit; mais il serait désastreux pour le pays que ces syndicats acquiescent un monopole de fait. Or, par suite de la loi douanière (ce dont nous ne songeons point d'ailleurs à nous plaindre), on ne saurait compter sur la concurrence anglaise, qui eût rapidement fait baisser les prix ; et en France, les petits armateurs de navires à vapeur, ce qu'on pourrait appeler les armateurs libres, ne sont pas nombreux, cette industrie exigeant des capitaux trop importants.

Ce sont ici les voiliers presque seuls qui limitent, par la concurrence, les exigences des grandes compagnies.

Pour ma part, j'ai fait venir de Marseille, à 8 fr. la tonne, rendues à quai de Tunis, des marchandises dont le transport par les paquebots des Compagnies syndiquées me coûtait 18 fr. 50.

Mais d'où vient qu'avec de pareils écarts de prix, les voiliers n'accaparent pas au moins toutes les marchandises pauvres ? C'est qu'ils se font rares, ayant grand-peine à vivre. Aussi serait-il dangereux de leur créer une nouvelle cause d'infériorité vis-à-vis des vapeurs ; et c'est précisément ce que va faire l'obligation du remorquage dans le canal de Tunis.

Il y aurait lieu, croyons nous, de tenir compte au voilier, d'une façon ou d'une autre, de la différence entre les frais que lui imposera cette obligation et ceux qu'entraînera, la consommation supplémentaire de charbon pour le vapeur.

II

J'ai cherché à établir la comparaison des charges que supporte actuellement, entre le quai de Tunis et la rade de La Goulette, la tonne de marchandise exportée, et de celle qu'elle supporterait si l'on adoptait l'ensemble des tarifs proposés.

Supposons un voilier de 400 tonnes, pouvant en porter 500 et venu sur l'est à La Goulette.

Les 500 tonnes de marchandises exportées subissent actuellement les frais suivants :

Thé vert, 2 qx, M. Charpin, adjudicat. à 215 fr. le quintal.

Thé noir, 6 qx, M. Charpin, adjudicat. à 204 fr. le quintal.

Le tout à livrer à La Goulette.

Eau de vie, 50 hect. à livrer à Tunis, M. Bizard, adjudicat. à 28 fr. 45 l'hect.

MAISONS RECOMMANDÉES

TUNIS

Modes, Nouveautés, Confections

Mme LUCIE CATANIA, 1, rue Saint-Charles, 4, 6e ATELIER DE COUTURE.

Ameublement — Curiosités

TIMSIT Père et Fils — rue de Dunamark, près de la salle des Ventes.

E. COLLOT — Maison, française. Achat de mobilier. Location de literie, 33, rue Al-Djazira.

Épicerie

HUILE D'OLIVES DE SOUSSE, garantie pure. — Chez M. E. GUTTIÈRE, rue d'Espagne, n° 6

Hôtels — Restaurants

GRAND HOTEL — avenue de France.

Grand Hôtel de Paris — rue Al-Djazira.

HOTEL DU LOUVRE — rue de la Commis-sion, n° 25.

HOTEL J.-B. EYMON — (dit GIGINO), place de la Bourse.

HOTEL DE L'ISÈRE — rue Al-Djazira, 40, Chambres au mois.

HOTEL DE FRANCE — 11, rue de Constantin-tine.

HOTEL D'ORIENT — rue des Matlaïa, n° 59 TUNIS

Hôtel du Berri — Maison française, 11, rue du Soudan, près de la gare française.

RESTAURANT DES DEUX-MONDES — 31, rue Al-Djazira. Service à la carte et à prix fixe.

Teinturiers

TEINTURERIE PARISIENNE — L. DAVIN, 17, av. de Paris

Établissement hippique

ETABLISSEMENT HIPPIQUE — Messageries sur Bizeria et Zaghouan.

Modes

MAISON SPIRO STINI — rue de Constantine. — Assortiments complets de chapeaux pour dames. — Prix modérés.

Chapellerie

MASSUQUE — CHAPELIER FRANÇAIS, 6, avenue de la Marine.

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

LE COALTAIR

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.

SE DÉTACHE DES CONTRACTIONS

Les qualités des parfums, les microscopiques et les électrisantes qui ont valu au COALTAIR sa renommée.